

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

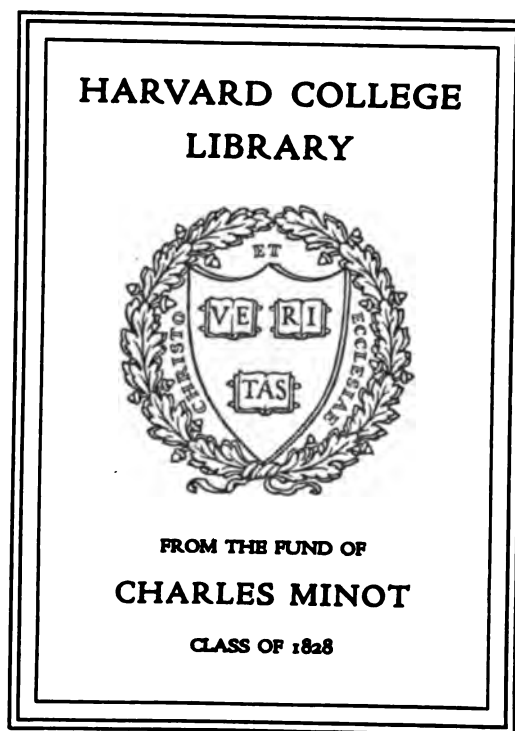
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ans 88338.5.2

KEMPELEN PÉTER

Vál., 1900. évi 2.

130

VASVÁRMEGYE
NEMES CSALÁDJAI.

IRTA:

BALOGH GYULA.

MÁSODIK, BŐVITETT KIADÁS.

K. ... PÉTER

BUDAPEST

~~VI., Podmaniczky-utca 12.~~

SZOMBATHELY,
BERTALANFFY JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA
1901.

~~Ans 80530.866.10~~

Ans 88338.5.2

Harvard College Library

Dec. 9, 1900

Minot Fund

VASVÁRMEGYE NEMES CSALÁDJAI.

A lelkes eljár ősei sirlakához,
S gyujt régi fénynél új szövétneket.

Garay János.

Vasvármegye levéltári anyagának kiválóan érdekes és értékes részét képezik azon genealogiai, családtörténeti, heraldikai és általános történeti adatok, melyek vármegyénk nemes családjaira vonatkoznak.

Évek munkájával összegyűjtöttem ezen adatokat, s e műben dolgoztam föl, részint azért, hogy az említett tudomány-ágaknak szerény szolgálatot tegyek; részint pedig azért, mert meg vagyok győződve, hogy kedvesen veszi a jelen nemzedék, ha megújítom emlékéit az ősöknek, kik iránt haló porukban is kegyelettel, tisztelettel viseltetünk.

Munkám tulajdonképpen két részre oszlik, de azokhoz pótlék-gyanánt még egy harmadik rész is járul.

Az első rész magában foglalja vármegyénk főrendű nemes családjait, azon nemes családokat, melyekről régibb jegyzőkönyveink s levéltári okmányaink emlékeznek, továbbá azokat, melyek a múlt században megejtett nemesi vizsgálatok alkalmával kétségtelen nemes családoknak találtattak és megismertettek, a nemesi birtokot birlaló és birtokadományos nemeseket, s végre azokat, kikről forrásaim mint armalistákról szólnak, de kik idővel kihalván, vagy a vármegyéből elköltöztvén, czimeres levelük itt fönn nem maradt.

Minden családnál, ahol az adatok rendelkezésre állottak, föl van tüntetve az idő, amikor a család kérdéses tagjai éltek, továbbá a hely, ahol éltek.

A mennyire az adatok engedték, az egyes családoknál azok nemzedékrendje is található.

És hogy az egyes családok elterjedéséről is áttekintést nyerjünk, s ez által a kutatónak mintegy vezérfonál nyujtassék, ugyanazon családnak több tagját is emlitem, kik különböző időkben, különböző helyeken tartották lakásukat. A hol a helyneveknél a vármegye neve nem emlittetik, azon községek mind vármegyénk községeinek tekintendők.

Ezen első részben az armalistáknál föltüntetett év, hó és nap azon időt jelenti, melyben az illető család czimeres nemeslevele a vármegye közgyűlésén kihirdettetett.

Történeti nevü, vagy szakmunkákban már eléggé ismerttetett családoknál csak az általános ismertető és levéltári ismeretlen adatokra szoritkoztam, fölöslegesnek tartván itt újra elmondani azt, ami már más helyen megiratott.

Munkám második része azon családokat tünteti föl, melyeknek czimeres nemeslevele vármegyénk levéltárában eredetiben, vagy másolatban föltalálható.

Minden egyes családnál elmondom, hogy ki adta, mikor, s ki kapta a czimeres nemes-levelet?

Ezt követi a czimer pontos leírása, s végül azon családtagok neve, éve és lakhelye, akik az okmányt a nemesi vizsgálatok alkalmával, vagy a nemesség-bizonyító pörben fölmutatták.

A czimerek leírásánál törekedtem a mellőzhető ismétlések elkerülésére, de éppen ennek következtében szükségessé vált, hogy, a leírások teljesebb megvilágosítására, (nem a szakférfiak számára), itt egy-két megjegyzést tegyek.

Ha ugyanis a czimerek leírásánál az ellenkező határozottan fölemlítve nincs, akkor:

a vért mindig egyenesen álló;

a czimer-alakok úgy a vértben, mint fölötte mindig jobbra, tudniillik a vért azon oldalára fordulnak, mely a néző bal kezével van átellenben;

az oroszlán, medve, farkas, párducz, griff mindig álló, koronátlan és vörös nyelvét mindig kilóggatja;

az oroszlán mindig kettős farku;

a griff a farkát a lábai közé vonja;

a felsorolt álló vadaknál az első bal láb mindig ragadozásra nyulik;

a sisak-rostély nyitott.

Főszlyt kell fektetnem arra, hogy megnevezzem a forrásokat, melyekből adataimat meritettem.

Ezek a következők :

Vasvármegye levéltára, mint főforrás, és itt nevezetesen: a nemességi ügyiratok; nemesi összeírások; nemesi vizsgálatok jegyzőkönyvei; nemesség-vitató pörök és iratok; közgyűlési jegyzőkönyvek és iratok; határozások; vegyes kötetek; nemesi oklevelek kihirdetése 1792-től; eredeti czimeres nemes-levelek; a Rummy, Egerváry, Szelestey, Mikos báró és szent-györgyi Horváth családok iratai.

Kiegészítő adatokat nyújtottak a vasvár-szombat-helyi káptalan levéltára és a vasvármegyei régiségtár.

Néhány családnál fölhasználándóknak tartottam azon genealogiai és családtörténeti adatokat is, melyeket ezen családok hitelt érdemlő alakban nyújtottak.

Egyes adatok máshonnan is állottak rendelkezésemre, s ezeknek forrásai az illető családoknál föl is emlittetnek.

Munkám Vasvármegye törvényhatósági bizottságának nagylelkű pártfogása mellett jelenik meg.

E pártfogás mindenkor fényes bizonyysága lesz e ma-

gasan álló testület fenkölt gondolkozásának, áldozatkészségének és az ősök iránt való szép kegyeletének.

Legyen nekem megengedve, hogy ezen pártfogásért legmélyebb tisztelettel párosult hálámat és köszönetemet itt is nyilváníthassam.

Szombathelyen, 1894. Junius 1.

Balogh Gyula.

A második, bővitett kiadáshoz.

Az általános érdeklődés, melylyel a nagy közönség e munka első kiadását fogadta, igazolja a második, bővitett kiadás közrebocsátását.

Ujabbi adataink heraldikánk- és genealogiánknak oly helyeit igyekeznek megvilágítani, melyeket eddig némi homály fődött.

Ugy vagyok tehát meggyőződve, hogy e második kiadás nemcsak a nagyközönség, de a szaktudomány érdekeit is szolgálhatja.

Szombathely, 1901. Január 10.

Balogh Gyula.

I.

Főrendű, ősbirtokos, birtokadományos és
armalista nemesek.

A.

Ábrahám János, 1647. Kőszeg.

Ács Máté, 1647. Meszlen. — Ács Péter, 1648. Alsó-Paty.

Acsády. A család egyik őse adomány-levelet kapott I. Miksa királytól 1573. Szeptember 4-én, a veszprémvármegyei acsádi részbirtokra. Acsády Ádám amikor 1750-ben nemességét vármegyénk bizottsága előtt igazolta, nemes-dömölki lakos volt. Valószínű, hogy ezen családból származott azon Acsády Pál, ki neje, Szegedy Magdolna után vasvármegyei birtokos és 1700-ban Veszprémvármegye alispánja volt.

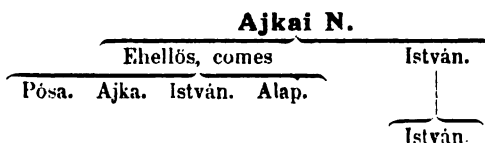
Adorján. Egyike a felső-őri birtokadományos családoknak. Az 1733. évi nemesi vizsgálatok alkalmával Adorján András, id. Ferencz, Mihály, György, Tamás, Márton, és István igazolták nemességüket.

Ágh. E családból Ágh Pált 1748-ban, Mihályt 1749-ben találjuk évkönyveinkben. 1755-ben Ágh Mihály és György karátföldi lakosok igazolták nemességüket. Élnek még 1761-ben Ágh György, s 1778-ban Ágh János, Mihály és Katalin.

Agha. E családról csak a következőket találom feljegyezve: Az alsó-rónöki nemesek tiltakoznak 1602-ben az ellen, hogy Agha András és Zámbo István a szokás szerint legelőül meghagyott veteményüket lekaszáltassák. Agha Mátyás 1609-ben özvegy Nádasdy Ferenczné tiszttartója volt, s mivel számot adni nem akart, a grófnő arra kérte a vármegyét, hogy tiszttartóját fogassa el. Ezt a vármegye nem tette ugyan, de utasította a tiszttartót, hogy mielőbb számot adjon.

Agustich Mátyás, Sándor és János, 1835. Barkócz. — Agustich Sándor 1845-ben, s Agustich Lajos 1861-ben főszolgabírói tisztet viselt. E családból származik Agustich Antal törvényszéki, s Pongrácz muraszombati kir. járásbíró.

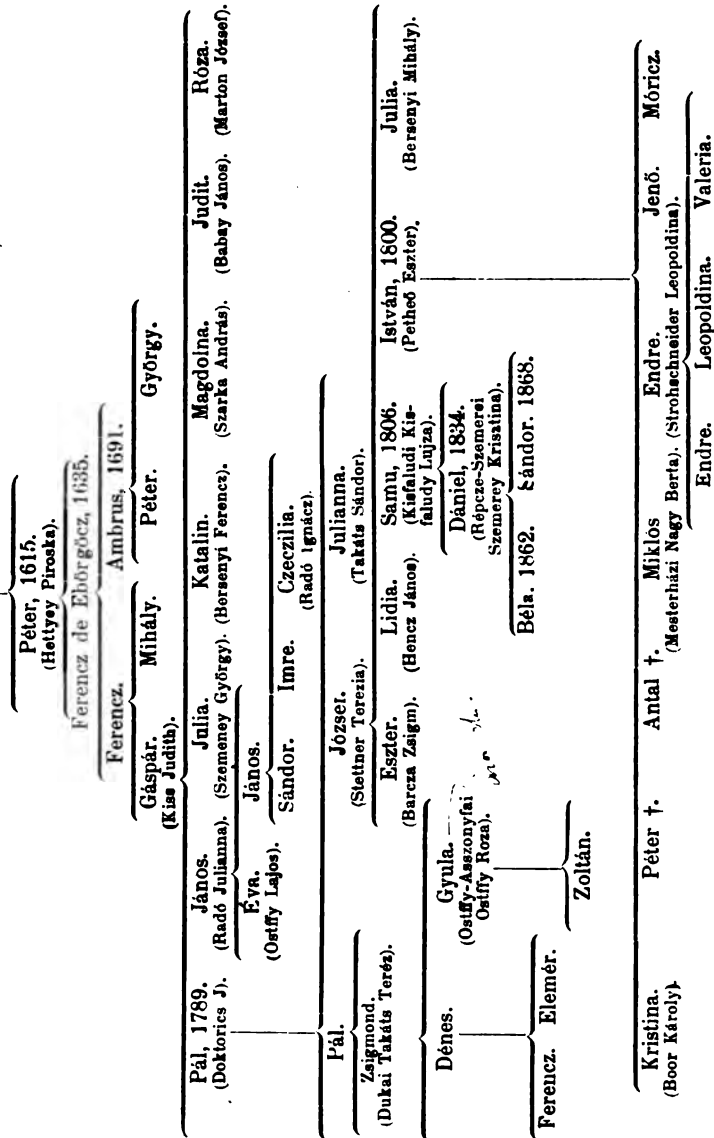
Ajkay. (Ajkai). Régi nemes család. A „Hazai Okmánytár“ adatai szerint Ajkai István 1228-ban él. 1278-ban találjuk Ajkai Pétert, kinek egy Gond nevű leánya volt. 1292-ben egy másik Ajkai-ról tétetik említés, kinek családfájáról a következő ágazat közölhető:

1304-ben Ajkai Péter fiáról: Győrgyről van említés, 1323-ban Ajkai

Bojtáról. 1336-ban András, 1451-ben Benedek, 1479-ben Lénárt és Miklós él. Ajkay Péter, László és Miklós 1426-ban adomány-levelet nyernek Zsigmond királytól a veszprémmegyei Ajka községre. 1615-ben Ajkai Ambrus él, kitől kezdve a család a következőleg származik le:

Ajkai Ajkay Ambrus.

Ajkay György 1733-ban Ikerhárott él, Ajkay János 1760-ban és

Ajkay Ferencz 1765-ben alsó-szilvágyi lakos és birtokos. Ajkay József és Pál 1817-ben Lakon és Pösében birnak.

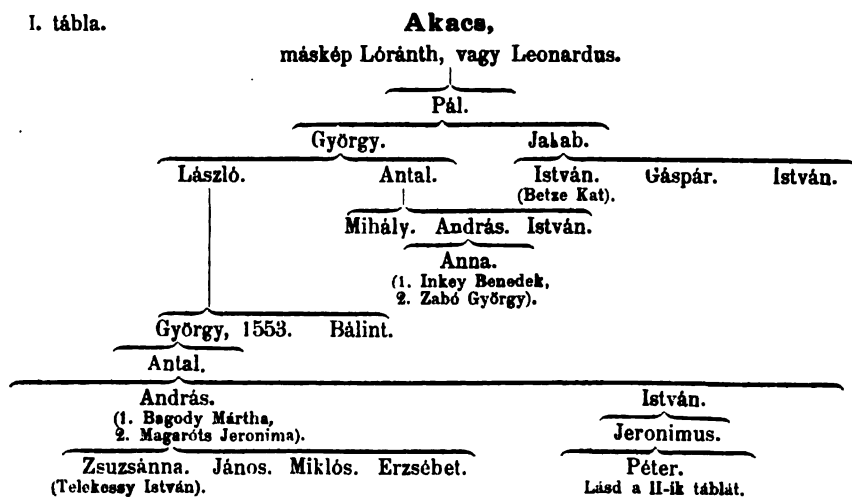
Családtörténeti adatokul még a következőket említhetem föl: Ajkay János 1821-ben a vármegye táblabírájává neveztetik ki. István 1825-ben ügyvédi diplomát nyer, 1828-ban pedig tiszteletbeli szolgabíró lesz. Sámuel 1829-ben hozza haza ügyvédi diplomáját, s 1831-ben táblabíró. Zsigmond 1832-ben ügyvéd s ugyanazon évben tiszteletbeli ügyész, 1838-ban pedig a vármegye táblabíráinak sorába emeltetik. A katonai pályán idősebb és ifjabb Ajkay Jánost találjuk. Ajkay Sándor 1861-ben szolgabíró, utóbb kir. járásbíró volt. Ajkay Gyula 1878-ban országgyűlési képviselő a kis-czelli kerületből, s jelenleg a sárvári járás főszolgabírája.

Ajakas (igy) Márton és Gergely, 1647. Meszlen. — Ajkas János 1733. Váth. — Ajkas Pál, István és Ferencz, 1733. Meszlen. E családban találja őseit Ajkas Károly, jelenleg szombathelyi kir. ügyész.

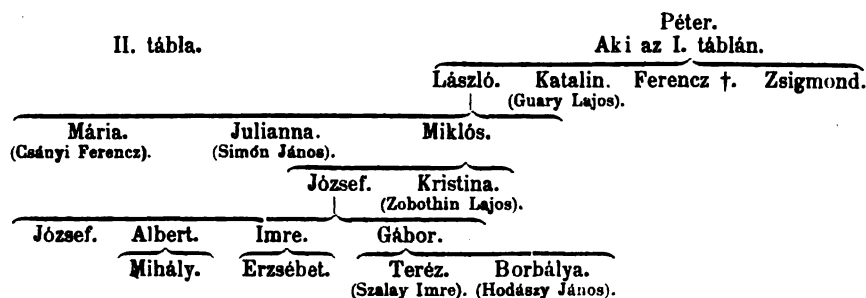
Akacs. (Nagy-Unyomi). Király István 1595-ben inteti Akacs Fülöpöt nehogy ez a Patyon magtalanul elhunyt Sáska Mihály javait elfoglalja. Akacs Ádám, Fülöp fia, Antal, Gáspár, Hieronimus és Lajos, 1609. Az Akacs család 1595-ben birtokos Kis- és Nagy-Unyom, Kertes és Ujfalu községekben. Akacs Péter 1663-ban az insurgens hadak alvezére, 1663—1666-ban Vasvármegye főszolgabírája. 1733-ban forrásaink Akacs Miklós utódairól emlékeznek. Akacs Mihály, ki egyenes leszármazók nélkül 1874-ben halt el, balogfai birtokának jelentékeny részét a szombathelyi emberbaráti intézet javára hagyta.

A család nemzedékrendje a következő:

I. tábla.

II. tábla.

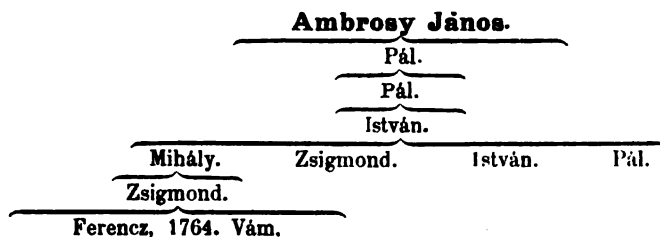

Albert Miklós, 1733. Felső-Eőr.

Állásy Mátyás, Antal és József, 1809.

Álló Jakab, 1756. Karátfölde.

Ambrózy, másképp Ambrus. (Sédeni). A család ősi fészke Jákfa volt Vasvármegyében. De tagjai itt való birtokukat eladván, lassanként más vármegyékbe költöztek át. Ambrózy Pál a 18 ik század elején még Jákfán birt és lakott, de unokáit már más vármegyékben találjuk. Így Mihály 1772-ben Sopronvármegyében Alsó-Pásztoriban, Zsigmond Dörben, István Edviben s Pál Sobor községben laktak. Mihály unokájával: Ferenczcel pedig Fehérvármegyében, Vámon találkozunk. A család nemzedékrendjét, levéltári adataink alapján, a következőleg lehetne bemutatni:

Az alsó-pásztori Ambrosyak közül egy Mihály csatlósként szolgált 1770-ben Széchenyi Zsigmond gróf özvegyénél Cziráky Mária grófnőnél Széplakon; 1771-ben Nógrádvármegyében, Szécsenyben találjuk őt hasonló minőségben, („csatlósi hivatalban“, mint az okirat mondja), Nádasdy Erzsébet grófnőnél. A család czimeres levelét „Ambrosy“ néven kapta, s az Ambrus hihetőleg csak mint a név rövidítése ragadt némely tagjára.

Ambrus, l. Ambrózy.

Andaházy Boldizsár, 1812. Szőcze. Andaházy Boldizsár 1798. Január 4-én nemességi bizonyítványt kért és nyert Liptó-vármegyétől, mely bizonyítvány Vasvármegye közgyűlésén, 1812. Február 24-én, kihirdet-

tetett. 1815-ben mint Zalavármegye táblabírájáról emlékeznek róla okmányaink.

Andrássy Mihály, 1648. Jákfa. — **Andrássy** Pál, (Báró). 1699. Hegyfalu.

Angerffy Ferencz. 1808. Kőrmend.

Ankerralther Absolon, 1595. — **Ankerralther** Ádám, 1595-ben pápóczi prépost.

Andlich (Balogfalvai) Péter, 1569.

Ányós István, 1600. Kis-Unyom. — **Ányos** Imre, Györgynek fia, 1733. Balogfa. Lehet, hogy egy a veszprémi **Ányós** családdal, mely a „Faiszi“ előnevet viseli.

Antal János, 1647. Meszlen. — **Antal** Péter-né, 1647. Tóttós. — **Antal** Márton, Ferencz, István, ifjabb Márton és György, 1733. Jaák. — **Antal** Lajos, aki 1861. és 1867-ben a vármegye főügyészi tisztét viselte, e családból vette eredetét.

Arady, l. Horváth.

Armpruster János, 1694. főszolgabíró, káldi lakos. **Armpruster** Mihály 1741-ben insurgents kapitány. E család azonos a Puzdor családdal.

Arnhold Márton, 1647. (Armalista).

Artner János, 1817. Kőszeg.

Asztalnek István, 1596.

Augus. E név birtokosával vármegyénkben 1764-ben találkozunk először. **Augus** Imre 1764—1769-ben Szent-Péterfán lakott, s az Erdődy-család tisztartója volt, de magának is voltak ott ingatlanai. Ez az **Augus** valószínűleg azonos azon **Augus** Imrével, a ki a vasvármegyei 1784. évi nemesi összeírásokban mint belső-vathi birtokos jön elő. **Augus**-ok éltek Tolna- és Veszprémvármegyében is, s ezek közül **Antal** bárói rangra emelkedett. Ez a család a „Magurai“ nemesi előnevet használja.

B.

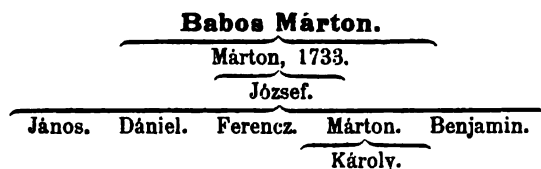
Babay Pál, 1756. Pápa. Veszprémv.

Babócs János, 1733. Jákfa.

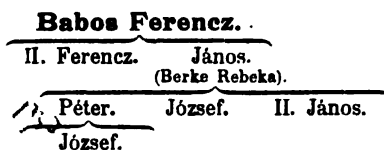
Babolcsay Tamás, 1595. — **Babolcsay** Imre, 1740. — **Babolcsay** János, 1808. E nevet „**Babócsay**“-nak is találom írva, pedig azt hiszem, hogy mind a két név egy törzsre vonatkozik.

Babos. E néven több családról emlékeznek levéltári forrásaink. A vonatkozó adatokat a következőkben mutathatom be: **Babos** Ferencz 1689-ben főszolgabírói tisztet viselt a vármegyében. **Babos** Márton,

Mártonnak fia, 1733-ban Eőri-Szent-Péteren élt, s utódjai közül egy Márton Szabad-Szállásra, a Kunságba költözött. Ennek a családnak a leszármazási táblája néhány izen a következő:

Babos Péter 1733-ban Mura-Szombatból igazolta nemességét. E család czimeres levelét I. Leopold királytól 1662-ben nyerte. Nemzedékrendje a következő:

A táblán állók közül az I-ső Ferencz a lendvai végvárban cs. kir. kapitány volt 1673-ban. Az idősebb János vasvármegyei esküdt, Péter táblabíró, az idősebb József kapitány; az ifjabbik József Bagonyára házasodott s Zalavármegye szolgabírája lett.

1733-ban még Babos György Gutaházáról, Babos Mihály, László, Márton, János Szent-Tamásról s 1757-ben Babos Flórián Nagy-Kanizsáról igazolták nemességüket.

✓ **Bácsy** András, 1720. Baba és Pinczehely, Tolnav.

✓ **Bátsmegyey.** (Párisi). Főbbrendű régi adományos nemes család, melynek egyik tagja, Etédi „Magyar gyász“-a szerint, Mohácsnál esett el. Simon 1556-ban Szigetvár alkapitánya és számos baranyavármegyei falu birtokosa volt. (Salamon: „Az első Zrinyiek,“ 536. l). A vasvárszombathelyi káptalan Simon-t 1559-ben Petnevertike, Balás, Kaszand, Heder, Hásságy, és Alsó-Majsán, 1561-ben pedig Zaláttha, Kápolna, Iványi, Markolcz, és Gyulafalván igtatta be. Simon neje: dombói Dombay Erzsébet 1563-ban Dombó, Gyöngyösmelléke, Vasár, Szigetke, Keresina, Apáthi, Adorján, Egerallya, Tamási, Fűles, Gyűrös, Gál, Dorog, Dios, Vizlő, Vörösfalva, Zádor, Verőfényfalva. Fok somogyvármegyei községekre nyer statutiót. Ferencz 1592-ben ugyanezen hiteles hely által Deklezsín, Dolina, Bokrács, és Korong községekben statuáltatott. (Index statutoriarum antiquarum). Az 1597-iki közgyűlési jegyzőkönyv 86. lapja szerint a nevezett biztosul küldetett ki a végre, hogy a Steierországból, Krajnából vagy Karinthiából a vármegyébe érkező idegen

hadakat fogadja. György 1583-ban Rómában hallgatta a theológiát, s 1603-ban mint egri olvasókanonok Pethe Márton királyi helytartótól Bosos ungmegyei falut nyerte új adományozás czimén. (Frankl: „Iskolázás a XVI. században,” 282. l. — Rupp: „M. O. helyrajzi története” II. k. 473. l.). Pálnak 1589-ben Dezse Gergely zálogba adta egész részbirtokát Pusztá-Rádócson; Pál ekkor kis-unyomi jószágán lakott. (V. l. Zálogos levelek, I. k. 1. l.). Mátyás neje 1607-ben lengyelthóti Lengyel Zsuzsánna. (Index protocollorum capituli C. 1607. 40). Mihály ugyanekkor vasvár-szombathelyi kanonok, ki Vasvármegye rendei által követül küldetett Mátyás főherceghez. (V. l. 1607 közgyűlési jegyzőkönyv, 242. l.). Simon, István és György 1640-ben Stanócz iránt perlekedtek. Kérésükre 1650-ben a vármegye küldöttséget nevezett ki a petrócziak és tótkereszturiak között támadt határvillongás megvizsgálása végett. (Vasvármegye levéltára, 1650-iki közgyűlési jegyzőkv. 311. l.). Ferencz 1676—1696-ig Vasvármegye alispánja s az 1681-ik évi 23-ik törvényczikk szerint határigazítási biztos Styria felé. 1697. Julius 4-én 64 éves korában halt meg és a sorokpolányi templomban levő családi sírboltba temettetett el, a hol a következő feliratu siremléke ma is látható: „Monumentum, Perillustris et generosus Dominus Franciscus Bátsmegyey de Páris, inclyti Cottus. Castriferrei Vicecomes, nec non Comitatum Zaladiensis et Veszpremiensis juratus Notarius, obiit die IV-a Júlíi Anno 1697. Aetatis suae 64. Elegi objectus esse in Domo Dei mei magis, quam habitare in tabernaculo peccatorum, quia misericordiam et veritatem diligit Deus, gratiam et gloriam dabit Dominus. Ps. 83.” — Valószínű, hogy ezzel azonos volt azon Ferencz, a kit Zsilinszky Mihály „Az 1681-iki országgyűlés történetéhez” című értekezésében Somogy- és Zalavármegyék követül említ. Az 1733-iki nemesi vizsgálatok alkalmával párisi Bátsmegyey Gábor, József, László és György az előkelő kétségtelen nemesek közé ezen megjegyzéssel vétettek fel: „ex ratione antiquae et notae familiae et pariter gestorum Comitatus officiorum.” 1784-ben a „Series potiorum dominorum terrestrium et praenobilium” rovatban Mózes és József állanak. Antal 1825. Junius 20-án Szombathelyen halt el mint nyugalmazott huszárnagy. Birtokos volt e család Markusócson, Sorki-Ujfalun, Kis és Nagy-Unyomban, Nagy-Kölkeden, Gasztonyban, Alsó-Rönökön, Pusócson, Petrócson és Koltában, de Zala- és Sopronvármegyékben is.

✓ **Bachó**, másképp Bánóczy (Bezerécsi) István, 1733. Simonyi.

Badics László, 1733. Czomaháza. — Badics Sándor, 1755. Rába-Bogyoszló.

Bagar Gergely, 1687. (Armalista).

Bagody Balázs, 1595. Bucsú. — Bagody József és János, 1784. Hadász.

Bagoly (Dömötöri) Tamás, 1598--1601. és Bagoly Menyhért 1636-ban főszolgabírói tisztelet viselt. — Bagoly Gáspár, 1733. Gécze. A család egyik nőtagja a 60-as években jótékony hagyománnyal tette emlékezetessé a nevét.

Balcs György, 1661. (Armalista).

Bajáky Mihály, 1741-ben felkelő hadnagy.

Bakacs Sandrinus, 1596-ban martonfalvai birtokos. 1598-ban török fogságba került, s kiváltására minden birtokos 1 forintot, minden jobbágyporta 50 denárt s az armalista 20 denárt fizetett a vármegye rendelkezéséből. — Bakacs Tamás, 1597. Martonfalva. — Bakacs Sándor, 1650. Beér.

Bakó István, 1656. (Armalista). — Bakó István, János és Ferencz, Jánosnak fiai, 1733. Kisfalud. — Bakó István, Jánosnak fia, Bakó Pál, Bakó György, másik Bakó György, 1733. Kisfalud. — Bakó István, 1733. Kolta.

Bakody Mihály, 1647. Surány.

Bakonyi Kálmán, 1648. Nagy-Zsennye.

Bakos György, 1648. Szombathely. — Bakos György, 1733. Kis-Paty. — Bakos István és András, 1743. Pankasz.

Balla András, Miklós, 1733. Felső-Eőr. — Balla Miklós, Tóthi. — Balla András, Felső-Órs. — Balla Mátyás, 1751. Kövesd, Zalav.

Balaskó László, 1792.

Balassa Zsigmond, 1733. Gécze. — Balassa Mihály és János, 1740 Vönöczk.

Balassy Ferencz, 1648. Táplánfa. — Balassy Pál, 1806. Kőszeg.

Balikó Lőrincz, 1647. Meszlen. — Balikó Ádám, Márton és Izsák, 1733. Kocs. — Balikó György, Mihály, Ferencz, id. György, Mihály, György fia, János, Benedeknek és János, Istvánnak fia, 1733. Jobbágyi. — Balikó János és Miklós, 1733. Felső-Eőr. — Balikó János, 1750. Nyárad. Veszprémv.

Bálinth Mihály, 1733. Nemes Csoó.

Balya, Balia, Ferencz, 1647. Bőd. — Balya Miklós, 1733. Alsó-Szilvagy. A család fiága kihalt. Az utolsó bődí Balia után a lányágon levő rokonok örökölték.

Balogh. (Beődi). A beődi Balogh-ok czimeres nemes levelét, melyet Balogh Bálint 1628-ban II. Ferdinánd királytól kapott, a czimeres nemes levelek között ismertetem. De a család nemességének keletéről itt kell egyet-mást elmondanom. A vasvár-szombathelyi káptalan levéltárának tanúsága szerint Balogh I. Bálint 1561-ben már új adomány-levelet kap, Nádasdy Tamás nádortól, beődi javaira, s az okirat főlemli azt is, hogy a Balogh Bálint elei azon beődi birtokot már ősi idők óta birták. Ennek az I. Bálintnak az atyja Tamás, a nagyatyja pedig beődi Balogh János volt. Már most ha I. Bálint 1561-ben él, akkor Jánosnak, hacsak 30 évet veszünk is egy emberöltőre, 1468 körül kellett élnie. A káptalan jegyzőkönyvei e család tagjait már a 16-ik század derekán sűrűn és mindig mint Balogh de Beőd említik. Mind ebből pedig az tűnik ki, hogy a beődi Balogh-ok nemessége az 1628-iki czimeres levélnél sokkal korábbi keletű, s hogy annak az eredete az ősi idők homályában vesz el. Alig csalódunk, ha azt az ősbirtokos családok sorában keressük.

Volt a családnak egy tagja, a ki erősen hitte, hogy a Balogh-ok egyenesen Árpáddal jöttek a hármass bérce és a négy folyó tájára.

Horváth István, a buzgó történetíró, és Czéh János az ősi magyar családok közül a következőket sorolják föl: Aba, Ákos, Almási, Apócs, Bád, Bancsa, Bartyán, Barték, Bél, Bikács, Bigman, Bocsond, Balog, Bor, Borkót, Bors, Böles, Bökény, Csátupán, Csaba, Csák. Csanád, Csörth, Csörtold, Divék, Erd, Erdőd, Gecz, Gyula, Gerdon, Kalán, Kolsói, Kán, Káta, Kinis, Lácsa, Lőrincz, Lója, Márk, Miskolcz, Maglód, Nádasd, Opor, Pápa, Pécs, Rusd, Sajkás, Szente-Magócs, Szinád, Salamon, Szalók, Szemén, Szemere, Szolnok, Szóárd, Tatun. Tekun, Tét, Tököli, Torda, Tardos, Tunel, Ur, Zach, Zsidó, Kamansa, Nanabeszter, Ogmánd, Pessa, Barok, Bratila, Czimzemér, Fakó, Pozdemér, Pudán, Tétény, Tolonig, Vancsa, Vojk, Győr, Koplán, Körös, Pók.

Az itt említett Balog volna a Balogh-ok ősatya.

1630-ban a vasvári káptalannak egyik statutorialis jelentésében Balogh Bálint mint királyi ember (homo regius) említettik. A család tagjai közül I. István 1715-ben esküdti tisztet viselt. József 1787-ben főszolgabíró, s 1797-ben alispán-helyettes, majd hosszú éveken át a vármegye táblabírája volt. 1737-ben született, s 1821-ben halt meg. Balogh László 1842-ben, s Antal 1845-ben választott főszolgabíróvá. Antal 1848-ban és 1861-ben az alispáni széken is ült; 1867-ben alispáni czímmel törvényszéki elnökké választott. A hiteles okmányok alapján összeállított leszármazási tábla a következő:

1. tábla.

Balogh János. (Böd. 1468 körül).

Tamás. (Böd). Agatha.
(Sennyey).

Bálint. (Böd 1553).
(1. Egerally Borotnya,
2. férje Zongor János).

Lajos. (Böd). Farkas. László. Sára. Anna. Zsófia.
(Kocsy Katalin). (1. Berényi György,
2. Tretyén Bálint).

II. Bálint. (Böd. 1628).
(1. Palothay Katalin,
2. Zeke Katalin).

1-től : Ferencz. (Barabás, Zalavármegye). II. Lajos, Váth, 1666. Pósa. István. László. Péter. Toka. Gábor. Zsigmond. Magdolna.
(Ezibey Orsolya). (Pottonyódy Éva).

János.

Judith. Ferencz.

Zsigmond, Váth.
(Tonka Eva).

Magdolna.
(Szerdahelyi-Kovács
György, Vát).

Mária.
(Kéthelyi János,
Vát).

István, Czomaháza, 1715.
Vasvármegye esküdjé.
(Farkas Éva.
2 ik férje Palfy Ferencz).

Ádám. (Böd). István. (Böd).

Krisztina.
(Kéthely Imre,
Bardos).

Magdolna.
(Darás Ferencz,
Porpác).

Ruzsinka.
(Gaál Ferencz,
Alsó Szilvagy).

László, Váth.
(Lőrincz Örsz).

József, Váth.
(Kasztner Erzsébet).

Boldizsár.

Ádám, Czomaháza, 1733. (Fal Iona).
II. István, (Czomaháza), Judith. Krisztina. Juliánna. Katalin.
(Gusla Juliánna).
III. István.
(Bán). (Ostódy János,
Ikervár.)

Mária.
(Gyöngyösi).

József. (Született 1737. lakott : Szombathely, Kis-Somlyó).

(Vasvármegye helyettes alispánja,
1. Gyömrői Zsófia, 2. Lásos
Borbély, 3. Jankovits Katalin).
Lásd a II. táblát.

Terezia.
(Mikós Lászlóné, báróné,
Sorki-Ujfalu).

II. tábla.

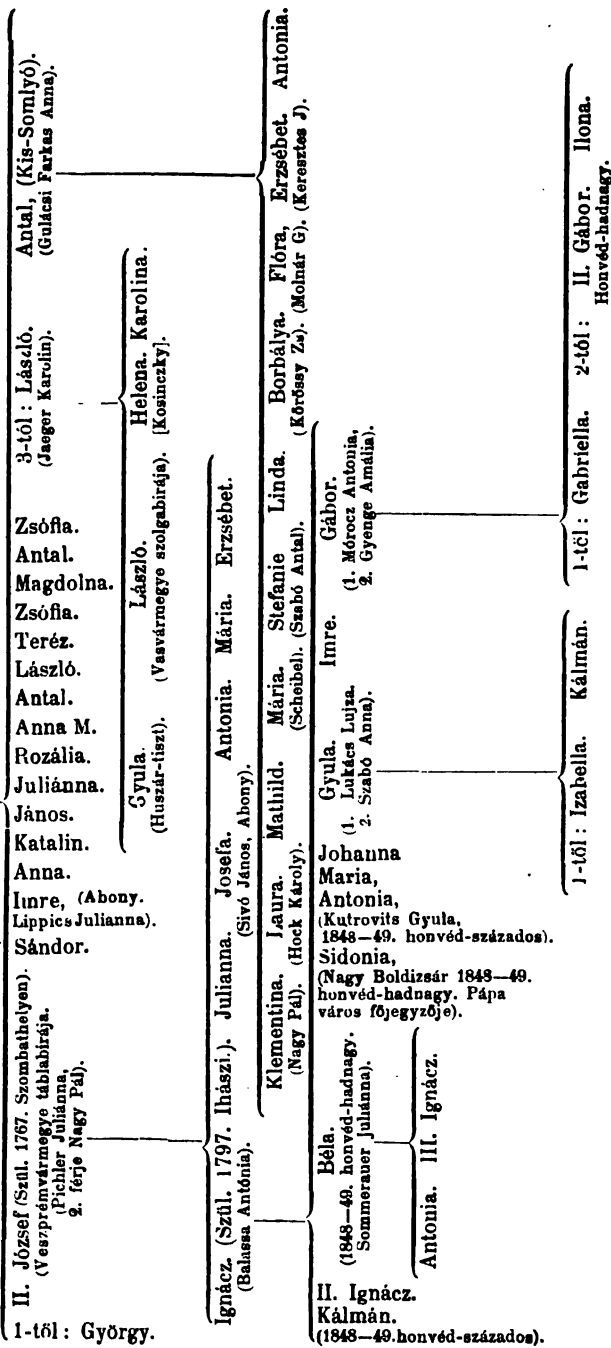
József. (Született 1737. Lakott : Szombathely, Kis-Somlyó).

(Vasvármegye helyettes-alsópánja.

1. Gyémórey Zsófia, 2. László

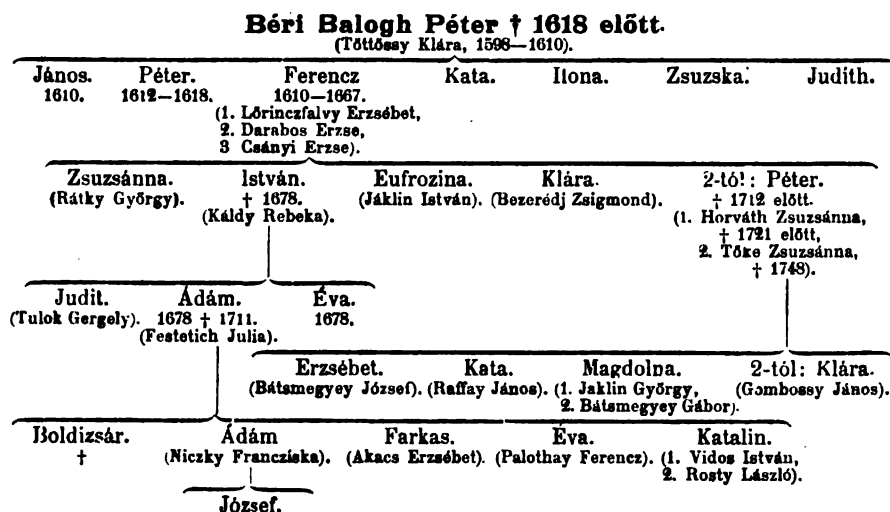
Borbély, 3. Jankovits Katalin).

Aki az I. táblán.

Hasonló nevű családok még:

Balogh (Bárándi) János, 1599. (Armalista). — Balogh Márton, 1647. Péteri. — Balogh (Béri) Ádám 1701-ben Vasvármegye főszolgabírája. Béri Balogh Ádám 1701-ben eladván vasvármegyei birtokát, Tolnavármegyében Faddon telepedett le. Mint II. Rákóczy Ferencz tábornoka, kiváló szerepet vitt annak szabadságharczában, s amikor ennek csillaga letűnt, fejével áldozott hazaszeretetéért. A béri Baloghok több helyen birtak vármegyénkben, nevezetesen Muraszombatban, Kis-Unyomban és Rába-Kovácsiban. Béri Balogh Ádámnak egy levele maradt fön vármegyénk levéltárában s annak pecsétje szerint a család a következő czimert használta: négy részre osztott vért s annak 1. 2. és 3. udvarában kétfarkú álló oroszlán, mely első jobb lábával kardot villogtat; a 4-ikben három rózsa. Sisakdisz: a kardot tartó kétfarkú oroszlán. Leszármazási tábláját ifjabb Reiszig Ede, Vasvármegye s a vasvár-szombat helyi káptalan levéltárának adatai alapján, a következőleg állította össze:

Boldizsár, Farkas, 1733-ban élnek. — Balogh András 1733. Jánosháza. — Balogh, 1. Kócsi. — Balogh János, 1674 ben, Balogh András 1700. Balogh Ádám 1736-ban főszolgabírái voltak a vármegyének, de hogy melyik családból, arra egyelőre határozott adataim nincsenek.

Bandi János és György. 1740. — Bándl András, István, Ferencz, János és Pál 1741. Gércze.

Bánffy Kristóf, 1636. Lendva. — Bánffy László, 1750. Jákfa.

Bangó Pál, 1733. Kemenes-Mihályfa.

Bánnyal Ábrahám, 1606.

Banyó Balázs, 1647. Bőd.

Bánóczy, l. Bachó.

Barabás István, Antal, Pál és Dániel, 1835. Nemes-Csoó.

Baranyay István, 1647. Kőszeg. — Baranyay István, 1744. Jákfa.

Baráth Benedek, 1647. Kolta. — Baráth György, 1733. Fűztő, — Baráth János, 1733. Hosszufalu. — Baráth János, 1733. Nagy-Kolta. — Baráth Mihály, Márton, István, Sándor és Miklós 1733. Keresztur.

Barbóly Ferencz, 1647. Meszlen. — Barbély, l. Pázmán.

Barcza. (Nagy-Alásnyói). Barcza György vasvármegyei birto-kossal 1681-ben találkozunk Kemenes-Szent-Mártonban. E családból 1733-ban Ádám és István szerepelnek. — Barcza György, 1742. Kis Unyom. — Barcza Péter, Zsigmond és István, 1751. Nemes-Magasi.

Bárdossy. (Bárdosi). Régi nemes család. Már a 17-ik században nagyon elterjedt család volt a vármegyében. 1647-ben Bárdossy Péterrel Csempezházán találkozunk. 1690-ben Bárdossy Borbálya férjezett Mátyás Benedekné porli Darás Pált a vármegye törvényszéke előtt. A család egyes tagjai a múlt században a következő helyeken tűnnek föl: Bárdossy György 1695. főszolgabíró, Guárban; Bárdossy György, ennek fia Mihály s Mihálynak neje Tallián Krisztina 1705-ben Beiczen; Bárdossy György, 1732-ben Inczéden; Bárdossy Mihály 1733-ban Guárban; ifjabb Bárdossy György 1734-ben Inczéden; ifjabb Bárdossy Mihály, Mihálynak fia 1735-ben Bárdoson; Bárdossy Borbálya, Jobbágyi Imréné, 1739-ben Kethelyen, Zalonak mellett; Bárdossy Imre és Mihály 1735-ben Kis-Asszonyfán; Bárdossy Zsigmond 1752-ben Jaákon. Bárdossy József, Bárdossy Imre és Csák Mária kis-asszonyfai lakosok unokája, a 19-ik század elején Veszprémvármegyébe Szt.-Györgyre költözik át, és ott családot alkot. Bárdossy Mihály 1718. Október 1-én Pálffy Miklós nádortól adománylevelet és királyi helybenhagyást nyer a bárdosi részbirtokra. A családból Bárdossy Ferencz az 1741-iki nemesi fölkelésben mint zászlótartó, s Bárdossy I. László az 1809-iki nemesi fölkelésben mint alhadnagy vett részt s szolgabírói tisztet is viselt. II-ik László 1861—1867 között Zalavármegye alispánja volt, s utóbb a szombathelyi kir. törvényszék elnöki székét foglalta el. Fiai közül III. László kir. alügyész, Jenő Vasvármegye főjegyzője, s a Ferencz-József-

rend tulajdonosa. Bárdossy István, II. László öccse, volt országgyűlési képviselő, jelenleg mint Vasvármegye árvaszéki elnöke működik.

Az inczédi ág leszármazása ez:

Bárdossy György.

(Tevely Erzsébet).

György. (Stettner Zsuzsanna).	Zsigmond †.	Ferencz.	Marianna †.	Teréz. (Nagy).	Katalin. (Unger János).
Ferencz. (Domján Erzsébet).	János.	Eleonora. (Ruider András).			
I. László. (Eölbey Mária).					
II László. (Nagy Emilia).	István.	Sándor.			
Géza.	III. László. (1. Szabó Mária, 2. Pachmann Ilona).	Kálmán.	Jenő. (Felső-Eőri Zarka Gizella).		

A család czimere: a vért alján királyi korona, ezen egy könyöklő kar karddal. A sisak koronájából magyar vitéz nő ki, s jobbával kardot villogtat. E czimer, mely vasból kiverve, mint czimer-disz a sőptei templomot ékesítette, jelenleg a vasvármegyei regiségtárban található. A család egy ága az evangélikus vallástételt követi. Bárdossy István, 1764. Simonyi. — József, Galsa, Zalavárm. — György, 1766. Csönge.

Barics Mihály és György, 1610. (Armalista).

Barkóczy Miklós, 1595.

Barla Gáspár, 1608. (Armalista).

Bárson, 1596. Táplánfa, -- Bárson László, 1744. Alsó Paly.

Barthodelszky Mihály, 1784.

Basó András, 1733. — Basó István, 1748. Kis-Kölked. — Basó Bálint, 1733. Bozzai.

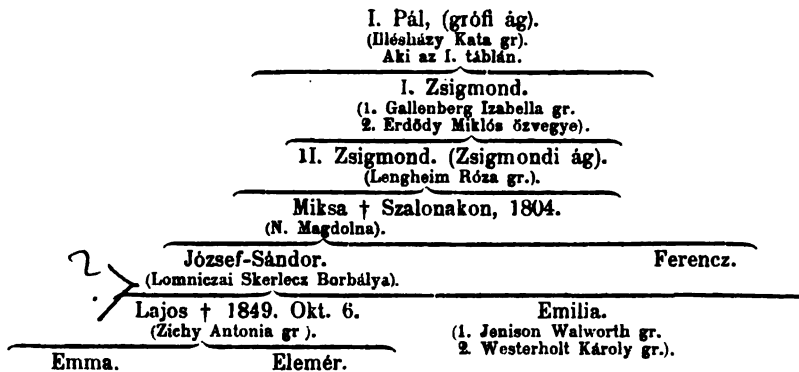
Batternay-család, 1831. Kőrmend.

✓ **Batthyáni.** (Herceg és gróf). Történelmi nevű családjaink szakmunkáinkban elég bőven lévén ismertetve, azoknál — mint már felemlítém — csak oly mozzanatokat találnék felsorolandóknak, melyek még eddig nyilvánosság elé nem kerültek. A Batthyáni család leszármazási tábláját például eddig nem találtam egész Batthyáni Lajos ig, szabadságharcunk dicső áldozataig, levezetve. Az ő ágazatát I. Ádámtól kezdve, levéltári kutatások alapján, a következőleg mutatom be:

I. Ádám, szül. 1609.

(1. Formentini Aurora-Katalin.
2. Corbella-Vituon Bora).

1-től: Kristóf, (hercegi ág).	Bora.	Eleonora.	I. Pál, (grófi ág). (Illésházy Kata gr.) Lásd a II. táblát.
-------------------------------	-------	-----------	---

Felemlitendőnek tartom, hogy míg ma a család nevét y-nal írják, azt, levéltári okmányaink tanúsítása szerint, Lajos a nádor, József az érsek, nemkülönbén Fülöp herczeg is mindenkor és következetesen i-vel: Batthyáni-nak irták.

✓ **Batthyáni.** (Nemes). Alig fér kétség hozzá, hogy a Batthyániak ezen nemesi ága a hercegi és grófi ággal egy törzsből veszi eredetét. A család egyik tagjáról 1596-ban emlékeznek jegyzőkönyveink. Batthyáni Farkas 1596-ban (feria quarta post festum nativitatis beati Joannis Baptistae) mint Zrinyi György gróf, dunántúli főkapitány meghatalmazottja vesz részt a vármegye közgyűlésén. Ugyanezen Batthyáni Farkast a vármegye követül küldi az 1599. évi országgyűlésre; 1600-ban hasonló megbízatást nyer 100 frt fizetéssel. 1604-ben a végett küldik Batthyáni Farkast Joó Lászlóval Bécsbe, hogy a királyt a vármegye hűségéről biztosítsák. 1607-ben Svastics Gábor és társai megölték Csemethey Istvánt. Ennek halálát megboszulandó, Batthyáni Farkas, mint Csemethey István leányának, Katalinnak, férje, a vármegyéhez fordul, de a rendes per útjára utasíttatik. 1608-ban a határvizsgáló királyi biztosok mellé rendeltetett.

A Batthyániak ezen nemesi ága, a mint az egy 1608-iki panaszos ügyükből kitűnik, Somlyón és Jánosházán voltak birtokosok.

Batthyáni Farkas 1612-ben már nem él. De voltak a családnak tagjai, kiknek csillaga a 16. század végén már nagyon alá szállhatott, mert Batthyáni Lukács özvegye 1597-ben a vármegyétől szegénységi bizonyítványt kér.

✓ **Bathon** Venczel, 1479. Vasvármegye alispánja.

✓ **Batyók** György, 1647. — Battyók János, Battyók György utódjai, Batyók András, 1733. Gutaháza.

✓ **Bebessy**, 1688. (Armalista). — **Bebessy Antal és Bálint**, 1733. Kőcsk.

Becskör János, György, 1733. Felső-Eőr.

Bedey Gergely, 1611.

Bedőcs György, 1647. — **Bedőcs István**, 1658. Meszlen.

Beicz. (Beiczi). Régi birtok-adományos család, melyből **Beicz Gergely** 1564-ben Vasvármegyének alispáni székén ült. 1595—1599-ben **Beicz Miklós** kis-unyomi birtokos szerepel, aki igen heves ur lehetett, mert az egyik közgyűlésen az alispánt sértő szavakkal illette, a miért a nyelvváltságban rögtön el is marasztaltattott. 1733-ban **Beicz György és Mihály, Jánosnak fiai**, — **György, Pálnak fia**, — **Beicz János, Zsigmond fia**, s **Beicz István** kiskaludi lakosok iktattattak a vármegye kétségtelen nemeseinek lajstromába.

Békássy. (Békási). Régi nemes család, melynek tagjai közül számosan működtek a közügyek terén. Ősi fészük Veszprémmegyében **Békás**, s onnan származtak át Vasvármegyébe. Évkönyveinkben először **Miklóssal** találkozunk, ki a vármegyének 1690. Junius 24-én tartott közgyűlésén **Batthyáni Ádám** tábornok képviseletében jelent meg. **Békássy Ferencz** 1723-ban mint szombathelyi plebánost találjuk. 1735-ben **József** Vasvármegye táblabírái sorába emeltetik. 1778-ban **Békássy János, Terézia és Anna** élt. **Békássy István** 1797-ben insurgens őrnagy. Szép pályát futott meg **Békássy Imre**, ki 1824-ben a vármegye főszolgabírájává, s 1835-ben és ismételve 1842-ben annak alispánjává választatott, 1844-ben pedig vármegyeje az országgyűlésre küldte követül. **Lajos** 1845-ben mint szolgabíró szolgálta a vármegyét. **Károly** 1861-ben a vármegyének aljegyzője volt. **Békássy Gyula** 1880-ban a kis-czelli kerületben képviselővé választatott. **Békássy István** 1889-ben Vasvármegye aljegyzője.

Béky Gáspár 1684-ben főszolgabíró. — **Béky Ferencz**, 1733. Urai-Ujfalu.

Beloznay Ferencz, 1657.

Beliczay János, 1837. Hőgyész.

✓ **Bellovits** (Bellai) Mátyás, 1595. — **Bellovits Sámuel**, 1603.

Bélteky, l. **Bogdány**.

Bencsik Benedek, 1647. Meszlen.

Benedek Frigyes, 1754. Felső-Eőr.

Benkő (Nárai) János, 1598 — **Benkő Márton, István, id. János, ifj. János, harmadik János, Péter, György, András. Péternek fia**, 1733. Felső-Eőr. — **Benkő Mátyás, Benkő Miklós és**

György, s Benkő Pál árvái, 1733. Alsó-Eőr. — Benkő Ádám, János, Zsigmond, Imre fiai, — György, Lázár és Boldizsár, Ferencz fiai, — továbbá Benkő István, József és László, 1733. Vönöczk. — Benkő János, 1740. Bögöt. — Benkő Ferencz, 1743. Felső-Eőr.

Benkő István, 1655. (Armalista).

Berky Pál, 1647. Meszlen. — Berky Péter, 1678. (Armalista).

Bernárd György, felesége: Erzsébet és fiuk: András czimeres nemes levelüket hirdettetik ki Vasvármegyének 1648. Junius 29-én tartott közgyűlésén. 1741-ben Bernárd Ádám királyi parancsolatot eszközöl a gráci utban ellopott tárgyai visszaadása tárgyában. Bernárd Éva Beiczgy Gergely özvegye volt 1762-ben Beiczen.

Bernáth. Régi család, melynek tagjai közül Bernáth Györggyel 1763-ban találkozunk vármegyénkben. Bernáth György, római szent birodalmi lovag és udvari hites ügynök, több felé birt a vármegyében; így 1768-ban saáli, 1800-ban kámoni, jaáki, herényi, ismét saáli és szünősei javai iratnak össze Ezen javakból majoratust szándékozott alakítani. 1801-ben már nem találjuk életben. Fia János, az 1809-iki nemesi felkelés alkalmával, a lovasságnál mint másodosztályu kapitány szolgált. A Bernáth-javakban leány-ág után a Reiszig-család örökölt.

Bertha. (F.-Eőri). Károly király 1327-ben (in octavis nativitatis beati Joannis Baptistae) kelt okiratában megerősíti azon határőrök szabadalmait, akik a német-ujvári és borostyánkői vár között laknak, mely szabadalmakkal azon határőrök (speculatores) már Szent-László, II. István és II. Béla királyok alatt éltek. (Tehát már korábban is szabadalmas emberek voltak. Minden bizonynyal már a beköltözés idején helyeztettek ott el a határok védelmére). Területük „Kapitány”-ságnak, vagy „Eőr-Nagyságh”-nak hivatott. II. Rudolf 1582-ben, s II-ik Mátyás 1611-ben újra megerősítik a felső- és alsó-eőriek szabadalmait s ezen okmányok már felsorolják a birtokadományos családok nevét is. Ezek között találjuk, nevesetesen II. Rudolf okmányában, Bertha Márton, Mihály és Ferencz, s II-ik Mátyás okmányában Bertha Gáspár, Ferencz és Jakab felső-eőri lakosokat. 1733-ban Felső-Eőrről Bertha Györgyöt és Miklóst, Jánosnak fiait találjuk. Egy Bertha György 1733-ban Rába-Hidvégen is birtokos és lakos. 1744-ben Bertha János Zala-vármegyében lakik s onnan kér nemessége felül bizonyítványt vármegyénktől. 1745-ben Szombathelyen Bertha János és László élt. Bertha Ignác 1810-ben Február 20-tól Deczember 17-ig mint a vármegye főügyésze működött, de csakhamar főszolgabíróvá választatott, 1832-ben pedig a közbizalom az alispáni székbe emelte. Antal 1838-ban a vár-

megye ékes tollu főjegyzője, majd 1839-ben országgyűlési követe. A jegyzői hivatal helyettesítés útján egy ideig 1848-ban is viselte. A család hidvégi ágából származik Bertha György, 1867-ben a pornói járás főszolgabírája, s 1878-ban országgyűlési képviselő a kőszegi választókerületből, a Ferencz-József-rend tulajdonosa.

Berthalan István, 1648. Szent-Tamás. — Bertalan Tamás, Ferencz, 1733. — Bertalan János, 1818. Mihályfa.

Berthalanics Miklós, 1649. (Armalista). Berthalanics János, 1733. Muraszombat.

Bersenyi, Berzsényi. (Egyházas-Berzsényi). A család ősei a veszprémmegyei Nagy-Börzsöny-pusztára kaptak adományt, s az idők folyamán onnan költöztek át Vasvármegyébe. Nálunk először Berzsényi János jelenik meg 1719-ben. Élnek még: Berzsényi Benedek és Ferencz 1722, Zsigmond 1724, György 1725, Péter 1731, Mihály 1749, és László 1765-ben. Berzsényi Boldizsár 1733. Nemes-Magasiban, — Berzsényi Gábor 1739-ben Nemes-Magasiban, Ádám 1770-ben Alsó-Mesteriben lakik. Ezen Ádámnak az atyja Benedek és anyja Thulmon Magdolna volt. E családból származik Berzsényi Dániel a költő, aki 1776. Május 6-án Egyházas-Hetyén született. Családfájának rá vonatkozó ága a következő:

Egyházas-Berzsényi Berzsényi Lajos.
(Thulmon Rozina).

Dániel. (Dukai Takách Zsuzsanna).			
Lidia, 1800. (Barcza Károly, Halimba, Zalav).	Antal. (Lovász Teréz, Nikla).	Farkas. (Rádóczi Gyarmathy Mária).	László. (Noszlopy Julia).
Sándor. Nikla.	Lajos. Nikla.	Ida. (Mérei és terbegeczy Vajda Béla, kir. járás- bíró Tabon).	Kornelia. Mária.

Nagy Iván egy helyen tévesen teszi Takách Malvinát Berzsényi Dániel feleségévé. Malvina tulajdonképpen Takách Judith volt, s ennek férje Göndöcz Ferencz. Különbözik Zsuzsanna és Judith (költői néven Malvina) nővérek voltak. Berzsényi Zsigmond az 1809-iki nemesi felkelés alkalmával mint hadnagy kötötte oldalára őseinek kardját. Berzsényi Miklós 1839-ben, majd ismételve 1845-ben a vármegye főügyészévé választott. Berzsényi Lénárd 1848-ban a Miklós-husároknál kapitány, a szabadságharc alatt ezredes. Ritka szép jellemű ember volt. Berzsényi Jenő orvostudor, a család most élő egyik tagja, kemeses sőmjéni birtokos. Berzsényi Dezső ügyvéd, Kis Czellben lakik.

Bertalanffy. (Felső-Pulyai). Bertalanffy Izsák 1553—4-ben Balassa István tiszttartója a kőszegi várban, utóbb kaboldi várnagy. 1578-ban

czímeres levelet nyer II. Rudolf királytól. A 16-ik század végén már évkönyveinkben is szerepel e név. A vármegyénkben élő családtagok őse Felső-Pulyáról származott át hozzánk. Több felső-pulyai család odavaló nemesi telkekre, „felső-pulyai“ előnévvel, 1744-ben Pálffy János nádortól adományt nyervén, ezen családok között találjuk a Bertalanffy családot is. (Hazai okmánytár, 7. kötet, 431. lap). A családtagok úgy tudják, hogy a család elei a „pornoki“ nemesi előnevet is viselték. Egyik ágának nemzedékrendje néhány izen következőleg mutatható ki:

Felső-Pulyai Bertalanffy Mihály.

(Ribarics Anna).

Imre.		Lipót,	és 5 nő.			
(1. Felső-Driethomai Pettő Anna, 2. Popek Erzsébet).		† 1804.				
1-től: Gyula.	Imre.	József.	Victor.	2-től:	Emma.	Berta. Eugenia.
		(1. Voita Irma, 2. Hölzl Eug).	(Kazal Aranka).		(Szecsődy Kálmán).	(Vizmathy Géza).
			Ilona.	Aranka.		
1-től: Imre.	Iván.	Irma.	Sarolta.	2-től: Dezső.	Erzsébet.	

Bertalanffy Mihály még Felső-Pulyán élt, Imre már Szombathelyen. Gyula lékai plebános, címzetes prépost, II. Imre szent-benedek-rendű áldozó, József szombathelyi s Viktor vasvári lakos. Bertalanffy Ignác 1845-ben a vármegye csendőrségének hadnagya; mint ilyen, kiváló érdemeiért 1846-ban fizetésemelésben részesült, s 1848. Junius 26-án helyettes főcsendbiztossá választatott. A család czímeres levelének ismertetése a II. részben olvasható.

Bosfalvay Gergely, 1647. Szent-Lőrincz.

Bessenyey Balázs, 1647. Nemes-Csoó.

Beszprémy László, 1647. Bozzai.

Bezerédj. (Bezerédi). Nagyon elterjedt régi, előkelő nemes család, mely a szakmunkákból eléggé ismeretes. Én itt csak a család vasvármegyei tagjairól említek fel egyet-mást. Szelestey György és János egyezsége lépnek Alsó-Szelestén, 1584. Szent-Imre herczeg napján, a következő tanuk jelenlétében: Nádasdy Pál Vasvármegye, Megyery Imre Sopronvármegye és Zichy György Mosonvármegye alispánja, továbbá Darabos Gáspár, Sibrik István, Ivánczy Lukács és Bezerédj Tamás urak jelenlétében. Ez a Bezerédj Tamás 1606-ban Felső-Szelestén lakott. Bezerédj István 1595-ben Felső-Káldon bir. Bálint 1608-ban a vármegyénél mint főpénztárnok működik. Élnek a családból vármegyénk területén 1674-ben Bezerédj Zsigmond főszolgabíró, 1701. István, Zala- és Somogyvármegyék alispánja, 1710-ben György, 1716-ban Imre, 1720-ban Mihály, 1724-ben Bezerédj Klára, Márffy Sándor özvegye,

1730-ban Sándor és Ferencz, 1732-ben Károly és Lajos, 1744. Ádám, és 1763-ban István. Bezerédj Péter az 1797. évi insurrecciónnál mint lovas kapitány, s Boldizsár 1809-ben a gyalogságnál mint hadnagy szolgált. Bezerédj György követje volt Vasvármegyének, 1829-ben pedig a dunántúli kerületi táblához elnökké nevezték ki. Neje Szegedy Antonia volt. Fiai: Bezerédj László és Elek. Bezerédj László 1842. és 1845-ben ismételve főjegyzője a vármegyének, 1848-ban és utóbb is országgyűlési képviselője. Lászlónak fia: István, Vasvármegye tiszteletbeli főjegyzője, s jelenleg kámi lakos. Eleknek fia: Adorján, Rumban tartja lakását. Vármegyénk szülöttje volt a széplelkű B. Amália is, István neje, ki lánya számára az országos hirre emelkedett „Flóra könyve” című kitűnő olvasó könyvet írta. Írt költeményeket és novellákat is. Meghalt 1837-ben.

Biczó Bálint, 1595.

Bika János, 1595.

Biró (Telekesi) Mihály. — Biró András, neje: Mikovinyi Anna, 1715. (Armalista). — Biró István, 1733. Dömötöri. — Biró Ferencz, András és Pál, 1748. Dömötöri.

Boács Ferencz, András és Mihály, Mihálynak fiai, 1733. Bőd.

Bocskor Mihály, Ádám és István, 1733 Gércze. — Bocskor Ádám, Márton, György, Ferencz, 1745. Gércze.

Boda. Elterjedt család. Már 1696-ban találjuk B. Pétert és Jánost, 1707-ben Pál, 1724-ben Ádám és 1725-ben Mihály él. Boda József az 1797-iki nemesi felkelésben mint alhadnagy vett részt. Az ily nevezetű családok a vármegyében még így fordulnak elő: Boda Pál 1733. Rémpe-Hollós, — Boda András, István és id. András 1733. Egyházas-Rádóc, — Boda Péter, id. András és Mihály, 1733 Puszta-Rádóc. — Boda Ferencz és János, 1733. Hőgyész. — Boda Péter, Mihály, Ferencz és Ádám, 1733. Vönöczk. — Boda György, 1733. Szent-Márton. — Boda Ferencz, 1741. Katafa. — Boda Ádám, 1746. Puszta Rádóc. — Boda István, 1750. Jákfa. Boda János 1867 után a vármegye főszolgabírája, s Boda József országgyűlési képviselő volt.

Bodó László, 1741. Bőd.

Bodor Gábor, 1648. Nemes-Keresztur.

Bogáth Mátyás id., Bogáth György id., Bogáth András és György, id. Bogáth Miklós fiai: ifj. Bogáth Miklós, Bogáth Ferencz, ifj. Mátyás és Ferencz, Ádám, ifj. György, Mihály és János,

Mártonnak fiai; Mátyás, Mártonnak fia; Ferencz, Bogáth György fia; 1733. Jobbágyi.

✓ **Bogdány**, másként Bélteky. A család Zemplénvármegyéből veszi eredetét, s egyik tagja: Bogdány Frigyes. nyugalmazott cs. kir. kapitány, 1847-ben Rohonczon telepszik le. Bogdány Frigyes nevéhez egy érdekes epizód fűződik örök fényű szabadságharczunk idejéből. A rohonczi nemzetőrök ugyanis 1848. Julius havában az iránt folyamodtak a magyar kormányhoz, hogy a körül levő hegyi lakosokkal egyesülve, egy vadász osztályt állíthassanak föl, s hogy annak parancsnokául, őrnagyi czimmel, Bogdány Frigyes neveztesse ki. A kormány egyöntetűen akarván a csapatok alakításában eljárni, e kérelmet nem teljesíthette. De Bogdány-nak lelkesedése azért nem lohadt le, s 1848. Október 13-án mint a nemzet-őrség őrnagya, vitézül csatázik a visszavonulóban levő Theodorovich tábornok embereivel a Pinka völgyében, s sikerül az ellenséget visszaszorítania. Fia: Bogdány Rezső, jelenleg rohonczi lakos. A család czimeres levele eredetiben Beregvármegye levéltárában, s másolata levéltárunkban található. Ismertetése e munka II. részében.

✓ **Bognár** Mihály, 1647. Nemes-Csoó. — Bognár György és Mihály, 1733.

✓ **Bolff** András, 1658. Felső-Eőr. — Bolff Zsigmond, 1658. Drumoly.

✓ **Bolla** Gergely, 1602. és Bolla Ádám 1605-ben főszolgabíró. — Bolla, másképp Szőke József, 1733. Gércze. — Bolla, másképp Szőke Gergely, 1733. Nemes-Dömölk. — Bolla András és István, 1748. Bejcz.

✓ **Bonc** Márton, István, Ferencz és Mihály, 1743. Szatta. — Boncz Ferencz és Balázs, 1743. Szatta.

✓ **Boncsik** István, 1648. Vönöczk.

✓ **Bor** János és György, 1733. Kis-Unyom. — Bor Ádám, Mihály, László és Ferencz, 1765. Dénesfa.

✓ **Borbély**, I. Nagy.

✓ **Borda** Péter, 1733. Muraszombat.

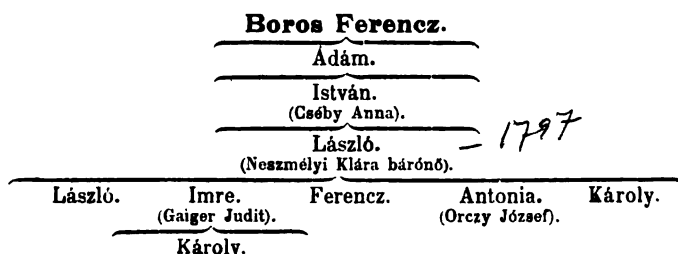
✓ **Borhiday** István, 1733. Töttös.

✓ **Borkovits** (Kis-Csémi) Mihály, 1610. (Armalista.)

✓ **Bornemissza** Gergely, 1656. Kis-Unyom. (Armalista.)

✓ **Boros**. Boros János 1648-ban elhalván, Boros János és Bálint osztályt eszközölnek annak örökösei: Boros András gyermekei és Boros István között a német-ujvári, szent miklósi, jakabházi és gödöri birtokrészek fölött. Ugy tartom, hogy ezen László utódaitól származnak azon Borosok, kik későbbben Gasztonyban, Magyarósdon és Kemenes-Szent-Mártonban tűnnek fel. Boros Ferenczet, ki a „rákosi“ nemesi előnév-

vel élt, 1721-ben Gasztonyban találjuk. Boros Ferencz 1730-ban Csány Ferencz helyett alszolgabíróvá választatik s 1737-ben helyettesítés útján főszolgabíró lesz. 1740-ben a főszolgabírói széket az aljegyzőséggel cseréli föl. 1742-ben főjegyzővé, 1754-ben másod alispánná, majd 1784-ben első alispánná választatik s érdemeinek jutalmául királyi tanácsos lesz. Boros Lajos 1790. udvari tanácsos és referendárius. Boros Ádám 1754-ben és Boros István 1759-ben mint magyarórsdi lakosok fordulnak elő. Istvánnak a fia lehetett azon László, ki 1797-ben insurgens hadnagy, utóbb pedig a Batthyáni hercegeknek jószágkormányzója volt. Ezen Lászlónak és leszármazóinak táblája a következőképpen állitható össze:

Károly szombathelyi plebános volt, Imre 1863-ban körmendi főszolgabíró. Ennek fia Károly jelenleg vasvármegyei iroda-igazgató és kiadó. A Boros név képviselőként még a következőket találom évkönyveinkben: Boros Zsigmond, 1690. — Boros András, 1721. — Boros László 1748-ban, mindhárman kemenes-szt.-mártoni lakosok. Boros Mihály 1720-ban Nádasdon él, de 1730-ban már utódai osztóznak hagyatékán. Családfájának töredéke ez:

Boros István, ki szent-mártoni lakos, 1730-ban a portás nemesek lajstromába iktattatik. 1751-ben Boros Ádám lesz portás nemes, 1759-ben pedig főszolgabíró. Egy Boros Ferencz 1777-ben vármegyei főjegyző, Boros András 1771—1785-ben főszolgabíró, Boros József 1790-ben táblabíró, s a királyi helytartó tanács tanácsosa. Boros László az 1797. évi nemesi felkelésben mint gyalogsági hadnagy vett részt. A Boros-család tagjai közül némelyek a katonai pályán is diszes polczra emelkedtek. — Boros, I. Csete.

• **Borosta** György, 1648. Kisfalud. — Borosta István, 1744. Rozzai.

✓ **Boroszlav** Ádám, 1723. (Armalista).

✓ **Bors** János, 1845. Nagy-Kajd.

✓ **Both** Ádám, Mihály, László és Ferencz, 1765. Dénesfa.

✓ **Bottka.** (Szántói, széplaki). A régi kiterjedt és dúsgazdag Bottka-család szántói ágálól való volt azon szántói Bottka Imre, ki a Szelestey-család leveles ládájának egy, a család irományaival a vármegye levéltárába került okmánya szerint 1571-ben Vasvármegye alispáni székén ült. Bottka Ferenczet a vármegye 1595-ben a porták összeírásának kijavításával bizza meg; ugyan ő 1596-ban Batthyáni Ferencz grófot képviseli a vármegye gyűlésén. De nuidőn 1599-ben a vármegyei számadások megvizsgálásával bizatnék meg, ezen tisztjéről lemond. Bottka Erzsébet, Kondoray Györgyné, Kopácsban egy telket követel 1609-ben, melyet Bottka Péter Bottka Imrének engedett át. 1701-ben a szomorú emlékü Bottka Ádámot találjuk vármegyénk területén. Ádám részese volt a sógora: Bezerédj Imre kurucz tábornok által tervezett árulásnak, mi miatt Rákóczy Ferencz 1708-ban Sárospatakon mind a kettőnek a fejét vétette. 1711-ben Bottka Ferencz, 1718-ban Bottka László, 1722-ben János birnak és laknak a vármegyében. Bottka Mária, a szerencsétlen Bezerédj Imre özvegye, 1727-ben panaszos levéllel járul a királyhoz a miatt, hogy szent-királyi javaiban Thassy Ferencz oladi ügyvéd által háborgattatik. Bottka János úrváinak gondnokául 1742-ben Polányi Farkast rendeli a vármegye. 1733-ban széplaki Bottka János, 1742-ben Bottka Ferencz és 1760-ban Bottka József és 1784-ben Bottka Bálint nevét említik jegyzőkönyveink.

✓ **Botlik** Ferencz és Pál, 1842.

✓ **Bezóky** Mihály, István és György, 1828. Seregháza.

✓ **Bozzay** Mihály, 1647. Nemes-Csoó, — Bozzay Imre, 1733 Nemes-Csoó. — Bozzay László és György, Istvánnak fiai, 1733. Bárdos. — Bozzay György, Mihály és másik György, 1733. Bozzai. — Bozzay László, 1733. Nagy-Kolta. — Bozzay Boldizsár, Bozzay Péter utódjai, Bozzay György, Farkasnak fia, 1733. Gutaháza. — Bozzay Ferencz, György és Péter, Imrének fiai, 1733. Dömötöri. — A Bozzay-ak családjából való Bozzay Gáspár, a szombuthelyi járás főszolgabírája.

✓ **Bozsoky** István és György, 1733. Seregháza.

✓ **Brojnóczy** János, 1611. (Armalista).

✓ **Bődey** Boldizsár, József és Péter, Péternek fiai; László, Lőrincznek fia; és János, Jánosnak fia; 1733. Bőd. — Bődey Sándor, Ferencznek fia; 1733. Bőd. — Bődey Zsigmond, 1733. Kis-Unyom.

✓ **Bögöthy** Péter, 1733. Bögöt.

- ✓ **Bölcs** János, 1816. Zala-Egerszeg.
- ✓ **Bölcsvölgyi** Pál, Ferencz, Zsigmond, 1733. Nárai.
- ✓ **Böröndy** Péter, 1595. — Böröndy János, 1743. Hidas-Hollós.
- Böröndy, I. Czupy.
- ✓ **Börzsönyi** (Bersenyi) János, Benedek, Ferencz, Zsigmond, és Mihály, 1733. Helye, — Börzsönyi Gábor és Boldizsár, 1733. Nemes-Magasi.
- ✓ **Bubla** Gábor, 1840.
- ✓ **Buday** László és Sándor, 1752. Andrásfa.
- ✓ **Burján** Pál, 1648. Felső-Mesteri. -- Burgyán János, 1733. Felső-Mesteri. -- Burgyán József, 1733. Rába-Doroszló.
- ✓ **Bus** Imre, 1696. főszolgabíró.
- ✓ **Büky** Heárd mester (Magister Hebardus, filius Dominici de Buuk) 1381. Vasvármegye alispánja. — Büky János és Zsigmond, 1756. Káll, Zalav.
- ✓ **Büknitz** Miklós, 1647. főszolgabíró.

C.

- ✓ **Csaj** János, István, Ádám, 1792. Nemes Csoó.
- ✓ **Csáffordy** Balázs, 1595.
- ✓ **Csajtay** István, 1597.
- ✓ **Csákány** Mihály, 1698.
- ✓ **Csáky.** (Gróf). A Csákyak főrangú családjával, mint vasvármegyei birtokossal, 1632-ben foglalkoznak jegyzőkönyveink. Csáky László gróf a mondott esztendőben tilalmazza Farkas Miklós felső-őri harminczados armálisának kihirdetését, azt vetvén okul, hogy ezen Farkas Miklósnak az édes atyja az ő szentgotthárdi várának és tartozékainak a jobbágya. Keresztstzei Csáky Krisztina grófnő először Erdődy Sándor, majd Draskovich Miklós és harmadszor Beresényi Miklós neje, hosszabb ideig volt vármegyénk lakója 1695 előtt.
- Csáky.** (Nemes). Egy ily nevű nemes család is élt vármegyénkben, s annak tagjaiul 1752-ben Csáky György, 1755-ben János és 1760-ban Mihály említettnek.
- Családy** János, 1649. (Armalista).
- Csány,** Csányi. (Csáni). A Csányiak Zala- és Vasvármegyében voltak otthon. Vármegyénkből a következőkről emlékezhethetünk meg: Csány János 1599-ben él. Csány Miklósnak 1599-ben Eszék Józsa-nejével van valami eligazítani való dolga. Csány György 1632. és Ferencz 1790-ben a vármegye főszolgabíráinak sorában foglalnak helyet. Évkönyveinkben még a következő Csány-ak fordulnak elő: 1639-ben

György, 1691. Bernát, 1725. Ferencz, 1728. László, 1733. György és István. Csány Imrét 1733-ban Hőgyészen és 1758-ban Hetén találjuk. Csány János 1784-ben Hőgyészben tartja lakását. E családnak sarja volt Csány László 1848–1849-iki kormánybiztos és miniszter, ki halálával pecsételte meg hazája iránt való szent szerelmét.

✓ **Csaplovits** Sándor, 1847. Kőszeg.

✓ **Csapody** Ferencz, István, 1733.

✓ **Császár** György, 1648. Kocs. — Császár István, Istvánnak fia, 1733. Bód.

✓ **Csávay** György, 1697. (Armalista).

✓ **Czákly** István, 1766. Vönöczk.

✓ **Czáply** János, 1656. (Armalista).

✓ **Czakó** (Bódi) Mátyás, 1560. főszolgabíró.

✓ **Cseán**, l Kárász.

✓ **Cseby** Zsigmond, 1797-ben insurgens kapitány.

✓ **Cseh** István, 1809. insurgens főhadnagy. — Cseh József kapitány. Ezeknek családjából származik Cseh Sándor, ki mint vármegyei főlevéltárnok 1889-ben vonult nyugalomba. A szabadságharc előtt szolgabírói hivatalt viselt s 1848-ban ismételve is lemondott hivataláról, hogy fegyverrel kezében róhassa le kötelességét a haza iránt. A kiegyezési időszakban a német-újvári kerület, hol ügyvédeskedett, országgyűlési képviselőjévé választotta. Tisza Kálmánnak volt szilárd híve. Jeles műveltségű férfiú. Több nyelvet beszél.

✓ **Cseltey** Tamás, 1733. Gutaháza.

✓ **Csoke** Ádám, 1755. Hetye.

✓ **Csekonics** Imre, 1790. főszolgabíró.

✓ **Csekusz** Sándor, 1755. Nemes-Dömölk.

✓ **Csemethy**. (Csemetei és ládoni). Előkelő család, de a 17-ik század közepén már eltűnik a vármegye színteréről. 1595-ben találjuk Csemethy Pált, ki talán testvére volt azon Csemethy Istvánnak, ki vármegyénkben 1596-ban királyi adóketőként működött. Ez az István nevezetes, gazdag, de tragikus sorsu ember volt. A vármegyét az országgyűlésen mint követ 1597. 1599. és 1601-ben képviselte. Ez utóbbi évben fizetése 100 forintra határoztatott. Közben 1600-ban alispánná választott. 1602-ben azonban az alispánságról lemondott. Az 1607-ik Január 1-én sopronvármegyei lócsi kastélyából Vasvármegyébe az apáthi kastélyába igyekezvén, Svastics Gábor több czinkos társával, a büki határban, lesből megtámadta őt és meggyilkolta. Ebből látszik, hogy a 17-ik század elején Apáthi, Csemethy-birtok volt, s ha a névből és nemesi előnévből

következtethetünk: Kis- és Nagy-Csömöte is. Istvánnak özvegye: Beicz Dorottya, fiai: István, Jósza és György, leányai: Borbálya Eördögh Györgyné, Katalin Batthyáni Farkasné, és Orsolya Joó Lászlóné voltak. 1609-ben egy másik Csemethey Istvánról is tétetik említés, ki az alispánnak fia, s a vasvári káptalan prépostja volt. Nagy Iván a Csemethey-ekről adott igen rövid ismertetésében, az 1618. 66. törvénycikk után, úgy adja elő, hogy ezen István prépost volt volna az, aki meggyilkoltatott. Ez pedig nem úgy van. Itt egy csudálatra méltó tévedést látunk, mely helyre igazítást követel. Jegyzőkönyveink világosan és félre nem érthető módon bizonyítják, hogy Csemethey István 1607. Január 1-én gyilkoltatott meg, s hogy meghoszlásáért örökösei (vejei) és fiai fordultak a vármegyéhez. Ugyancsak jegyzőkönyveink szerint Csemethey István prépost 1609-ben még él, s így ő 1607. Január 1-én meg nem gyilkoltathatott. De neki fiai sem lehettek, s így világos, hogy akit meggyilkoltak, az Csemethey István a volt alispán és nem Csemethey István a prépost lehetett. Arra pedig, hogy 1618. előtt ezen Csemethey István prépost is gyilkosság áldozata lett volna, semmi adat sem található. 1634-ben Csemethey József mint sereggházi (ma Seregélyháza) lakos jelenik meg; 1636-ban alispán s vele letűnik családja vármegyei életünk színpadjáról.

· **Csemesz** Bertalan, 1595.

· **Csencsy** Ferencz, 1596, Csencs.

· **Cseörghő** János, 1784.

· **Csópán** (Győrfalvai) István, 1733. Senyeháza. Csépán Benjamin, 1743. Senyeháza.

· **Csepreghy** Ferencz, 1733. Gutaháza.

· **Cser** Pál, 1647. Péteri. — Cser (Péteri. Szent-Kereszti) Pál, másképp Szentpályi, 1599. Szent-Kereszt.

· **Csóri** Mihály, 1612.

· **Csernekovics** András, 1733. Bód.

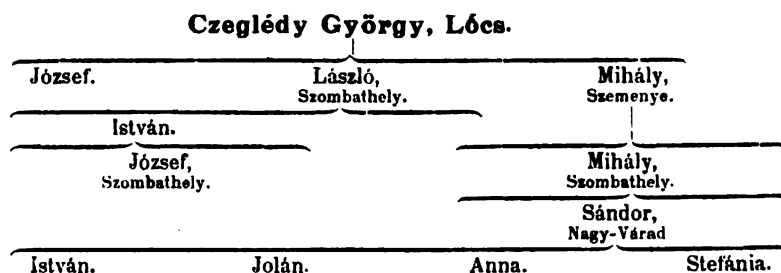
· **Chernel.** (Chernelházi). Régi elterjedt és eléggé ismertett család. Én itt csak a vasvármegyei vonatkozásokat s a még nem ismertett adatokat sorolom föl: Chernel Ferencz 1598-ban él vármegyénkben. Neje Erzsébet, Sitkey Pál lánya és nővére Judit osztályos pört indítanak Sitkey Gáspár ellen. Ezen Sitkey-ek birták azon időben egyebek közt Kis- és Nagy-Sitkét. Chernel György 1682-ben főszolgabíró. 1692-ben János mint jánosházai lakos jelenik meg. László 1731-ben egy zsédeni elhagyott jobbágy telek miatt perlekedik. Jób, Dávid és Sámuel egytestvérek 1770 körül említettnek. Birtokuk már Tömördön volt. Chernel

György 1797-ben a lovas felkelő nemességnél mint alhadnagy lép föl. Gusztáv 1838-ban főszolgabíróvá választatik. Fia Antal, jelenleg tömördi birtokos és lakos. Ferdinánd 1845-ben főszolgabíró, és 1871-ben Vasvármegye alispánja. Elek 1864-ben főispáni helytartó. Chernel Györgynek, Ferdinánd fiának, ő felsége a király 1893-ban a kamarási méltóságot adományozta. E családból származik Chernel Kálmán a történet-tudós, Kőszeg város monografiájának írója és Chernel István a jeles ornitholog is.

✓ **Csornyánszky** Zsigmond, 1733. Felső-Eőr.

✓ **Csoto**, másképp Boros Ferencz, 1784. K.-Szt.-Márton.

✓ **Czeplédy** István, 1744. Váth. — Czeplédy Imre, 1752. Vasvár.
— Czeplédy István, Czeplédy János, 1752. Ujlak. A család egyik ágának leszármazásáról néhány izen a következő táblázat állítható össze:

✓ **Czeke** Benedek, 1648. Bessenyő. — Czeke Antal ügyvéd, 1809. insurgens alhadnagy.

✓ **Czeller** József, 1797-ben insurgens kapitány.

✓ **Czemperger** János, 1784. Rohonc.

✓ **Christán** (Kristán) György id., György ifj., István, Mátyás fia; János, György János fia, 1733. Sziget. — Christán Mihály, 1733. Kemenes-Mihályfa.

✓ **Csiba** Mihály, 1744. Sömjén.

✓ **Cslder** István, 1757. Jaák.

✓ **Cslpke** Márton, 1599.

✓ **Cslrapulits** György, 1647. Nemes Csoó.

✓ **Csire** Pál, Csire Péter, 1733. Bőd.

✓ **Cslrlp** András, 1652. (Armalista).

✓ **Csitke** Péter, László és János, Mihály fiai, 1733. Fűztő. — Csitke György, 1733. Szergény.

✓ **Csizmazia** István és Jakab, 1647. Meszlen. — Csizmazia György, 1693. esküdt.

Czycz Gothárd, 1596. — Czycz János, 1602.

Czigán (Zágorhidai) Istvánt 1595-ben mint kis-csémi lakost említik jegyzőkönyveink. Ez a Czigán István 1601-ben főszolgabíró lesz. — Czigán Mihály 1733-ban Ferenczfalván lakik.

Czígula János, 1650. (Armalista).

Czippán Gergely, 1648. Szent-Ódorfa.

Cziprus Pál, 1603. Dömötöri.

Cziráký. (Nemes). Cziráký Mózes 1600-ban tiltakozik nejének Niczky Orsolyának nevében Sennyey Gáspár ellen a miatt, hogy ez egy jaáki telket eladhasson. 1608-ban Cziráký Mózes mint a királyi ügyek igazgatója szerepel. 1657-ben Január 15-én Cziráký Ádám bizonyítványt kér a vármegyétől arról, hogy ő az adóhátralékot nem szedte be. 1743-ban Cziráký Ferenczet, Pétert és Istvánt mint gasztonyi birtokosokat találjuk.

Cziráký. (Gróf).

Czirer Antal, 1843.

Czirók András, 1647. Meszlen.

Czitaróczy György, 1596. Kertes.

Czvitkevits István, 1784. Bucsú. E családból származott Czvitkovits Károly 1848 előtt vármegyei biztos, 1863-ban szolgabíró. Ő építette Szombathelyen az ugynevezett „Bagolyvár” kastélyt. Czimeres nemes levelének ismertetése e munka második részében.

Csóy Benedek, István, Jakab és György, 1647. Nemes-Csoó. — Csóy István, Ádám, János, 1733. Nemes-Csoó. — Csóy Sándor, Pálnak fia, 1733. Kemény-Egerszeg.

Csóka János, 1648. Kis-Paty. — Csóka István és Gáspár, 1733. Kis-Paty. — Csóka Miklós, 1752. Veszprém.

Csoknyay János, 1784. Sároslak

Csomasz Benedek és Mihály, 1733. Izsákfa.

Csontos Imre, 1784. — Csontos András az 1797-iki nemesi fölkelés alkalmával mint zászlótartó szolgál. Csontos László 1809-ben insurgents alhadnagy.

Csóron. (Devecheri). E tekintélyes család vármegyénkben csak a női ágon szerepel. Csóron Margit, Nádasdy Kristóf özvegye és fiai: Tamás és László 1595-ben tilalmaztatnak a Hosszutóthy család és Sitkey György részéről a galsai birtok elfoglalásától. Ezen időben a kőszegi urodalom mint Nádasdy-birtok Csóron Margitot ismerte asszonyának. Ugyancsak 1595-ben Csóron Anna mint Liszthy István neje lép föl.

Csőle Tamás, 1598.

✓ **Csörge** Ferencz, 1597.

✓ **Czoma** (Czomaházi) György és fia Zsigmond, 1733. Alsó-Szilvagy. — Czoma Ignác, 1809-ben hadnagy a nemesi felkelésnél.

✓ **Czombó** György, 1648. Kopács.

✓ **Czompó** Sándor, János, 1733.

✓ **Czuczy** János és György, 1733. Darás-Porpác.

✓ **Czupy** Márton, 1648. Seregélyháza. — Czupy György, 1658. Kis-Kolta. — Czupy Ferencz, 1724. Besenyő. Czupy, Molnár, másképp Böröndy Benedek és István, 1748. Karátfölde.

✓ **Csuti** Gáspár, 1605.

D.

✓ **Dala** János, Györgynek fia, Dala Ferencz és György, az idősebb János fiai, 1733. Kisfalud.

✓ **Dallos** András és István, 1767. Vámos, Veszprémv. — Dallos, György. 1767. Kis-Köcsk.

✓ **Damonyay**. Damonyay Kristina 1595-ben ifjabb Szecsődy Ferencz özvegye. 1696-ban Damonyay Péter tilalmazza sárfeői Szalay Pált, hogy váthi birtokait elfoglalja. Damonyay György 1595-ben a vármegye birtokos nemesei között foglalt helyet.

✓ **Dániel**. Dániel Ferencz 1595-ben két sessiot pöröl el Német-Sok-on(?) Pataky Ferencztől. Dániel Lukács felesége Bucsuban néhai Beicz Miklós javaiban örökös. A Dániel-ek közül a régiebb időből még a következőket találjuk vármegyénkben: 1637. János. 1691. László, 1711. Ferencz, 1725. István, 1740. Péter, 1751. Márton, 1765. Mihály. Az erdélyrészi Dániel-ek ezen bucsubi Dánielektől származtatják magukat.

✓ **Dánielffy**. Dánielffy Lukács 1595-ben protestál Gosztonyi János özvegye ellen. Dánielffy Farkas 1599-ben hegyhát-morácsi birtokos. Sibrik Tamás 1600-ban az Aranyos, másként Bozsoki patakot levezette, nem kis kárára Dánielffy Lukácsnak, ami miatt ez protestál. Ugy látszik, hogy Sibrik Tamás ez időn Bozsokon lakott. 1715-ben Dánielffy László, és 1743-ban Dánielffy Péter szerepel. Aligha tévedünk, ha azt hisszük, hogy a Dániel és Dánielffy rokon családok. E mellett szól az is hogy a Dánielffy-ak is Bucsuban voltak otthon. — Dánielffy István örökősei, 1733.

✓ **Dansovits** Mihály, az 1741. évi nemesi fölkelő seregben alhadagy.

✓ **Darás** (Darás-porpácsi) Sándor, Pál, Gáspárnak fiai, Darás Mihály id., Darás Mihály ifj., Darás Mózes, Farkas, Miklósnak fiai, 1833. Darás-Porpác. — Darás György 1637-ben, s Darás Albert 1845. fősolgabírák voltak. Darás Ignác és Darás Dániel az 1809. évi nemesi felkelésben alhadnagy volt.

✓ **Darabos.** (Nádasdi). Bőven ismert család. Darabos Gergely 1565-ben Vasvármegye alispáni székén ült. Darabos István 1602. volt a vármegye alispánja, 1603. királyi dicator, 1604-ben országgyűlési követ s 1605-ben az alispánságról lemondott. 1703-ban Darabos Zsuzsanna él. Némelyek szerint ez a család már a 16-ik században kihalt, 1792-ben azonban Pálfán találkozunk Darabos Jánossal, de hogy van-e összeköttetése a nádasdi Darabos-okkal, — nem tudjuk.

✓ **Darnay** István, 1548. Jánosháza.

✓ **Draskovics.** (Gróf).

✓ **Debrecezy** János, 1595.

✓ **Dereskey** Ferencz, 1648. Kemenes-Szt-Márton.

✓ **Dorvarics** István és András, 1733. Sárfi-Mizdó. — Dervarics István, 1733. Kisfalud.

✓ **Dese.** (Egyházas-Rádóczi). Évkönyveink a következő családtagokról emlékeznek: 1700. János, 1703. Pál, 1708. Mihály, 1733-ban Dese János Bucsuban, István Egyházas Rádóczon, másik János Pusztá-Rádóczon, s Pál Jaakon laknak. 1737. György, 1746. Péter és József, 1753. Zsigmond és 1759. István. Dese Sándor 1808-ban a vármegye főszolgabírája. Ugyan e családból való a jelenleg Felső-Eőriben lakó Dese Gyula ügyvéd, ki 1867-ben a vármegye aljegyzője volt.

✓ **Deseő.** Deseő György az 1595. évben szerepel okmányainkban legkorábban. 1602-ben Ferdinánd főherczeg meghagyja neki, hogy a steieroktól lefoglalt lovakat és kocsit adja ki. E néven még a következőket találjuk: 1646-ban Deseő György főszolgabíró, 1699. István, 1747-ben Boldizsár és József, 1748. Adám, 1752. Imre, 1753. János, 1755. Ferencz, 1782. Károly, 1813. János és Károly. Deseő János 1809-ben a nemesi felkelésben mint második osztályú kapitány vett részt.

✓ **Diénes** Ferencz, György, István és Mihály, 1764. Német-Szecsőd — Diénes Gábor, 1835-ben főszolgabíró.

✓ **Divóky** László, 1809-ben insurgens hadnagy.

✓ **Drinóczy** Balázs, 1618. Ujfalu. — Drinóczy János, 1647. Meszlen.

✓ **Dobray,** l. Egri.

✓ **Doma** Péter és József, 1733. Nemes-Csoó. — Doma György, István fia, 1733. Tana. — Doma István, 1733. Sömjén. — Doma István és János 1733. Kocs.

✓ **Domján** (Koltai) György és fiai: Mihály, János, 1733. Nagy-Csömöte. — Domján Ferencz, 1750. Szent-Léránt.

- **Domjanovics**, másképp Szabó Miklós, veszprémi kapitány; 1610.
- **Dongó** Benedek, 1688.
- **Dorner** Sámuel, 1784. Kamond.
- **Dósa** István, 1648. Borocsszeg. — Dósa Gergely, 1656. (Armalista).

• **Dospod** István, 1752. Szünőse.

• **Dvojcsics** János, 1619. (Armalista).

• **Döbrössy** Ferencz, 1809. Egervár.

• **Dömölky**. Előkelő nemes család; hogy élnek-e utódjai, arra nézve adataim nincsenek. A Dömölky-család a hasonlóan tekintélyes Csóron-családból veszi eredetét. A Dömölkyek 1595-ben igényt tartanak a magtalanul elhunyt Mark János izsákfalvi, hermáni, tótfalui, szent-mihályi, makrai és mizdói javaira. Dömölky György 1598-ban bődi birtokos. Ugyancsak az 1598-ik esztendőben Dömölky János protestál testvérei: Dömölky Márton és István ellen, amiért ezek a neki eladott rába-szent-mihályi sessiót Nádasdy Tamás és László grófoknak újra eladni szándékoznak. Dömölky Istvánnak a neje, Zámbó Kristina volt, ki a rába-szent-mihályi javakban örökölt. 1599-ben s utóbb is Dömölky Pállal találkozunk, aki 1614-ben inteti a győri püspököt, hogy a csőngei javak után a tizedes bért vegye föl. Dömölky András 1646-ban főszolgabíró. Dömölky György 1673-ban, Dömölky Pál 1681-ben, Gergely 1747-ben Nemes-Dömölkön tartja lakását. Ez utóbbi a mondott évben Nagy Ferenczcel perlekedik a nemes-dömölki lakház, az ostfi-asszonyfai és mihályfai részbirtokok, a salamoni és petendi földek s a Rába-crdő miatt. Ezen Gergely leszármazása a következő:

Dömölky András.

Ferencz.

Mihály.

Gergely.

Dömölky Klárát 1721-ben Sömjénben találjuk Dömölky Judittal, együtt. 1722-ben Magdolna neve fordul elő. Dömölky Sámuel 1759-ben perben áll Dániel Péterrel és Erzsébettel egy bucsui nemesi curia miatt.

• **Dömötör** Péter, 1647. Meszlen.

• **Dömötöry**, l. Söptej.

• **Dőry** István, 1678. (Armalista). — Dőry Ádám, 1790.

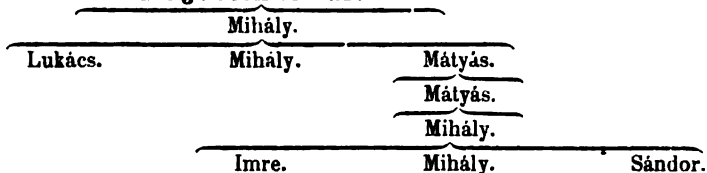
• **Dörögdy** Ferencz, 1648. Merse. — Dörögdy Ádám, 1648. Magasi.

• **Dubniczky** László, 1744. Monyorókerék.

✓ **Dubniczay János**, 1758. Nemes-Dömölk.

✓ **Dugovich.** Armalista család. Czímeres nemes levelének leírása a czímeres nemes levelek között található. E családból való Dugovich János vármegyénknek 1730-ban főjegyzője, Dugovich Mihály 1788-ban a vasvár-szombathelyi káptalan kanonokja, s Dugovich Imre e század elején esküdt, majd szolgabíró, táblabíró, s pandur-kapitány, ki mint ilyen messze vidéken nagy hirre tett szert. A családfa egy ágazata a következő:

Dugovich László.

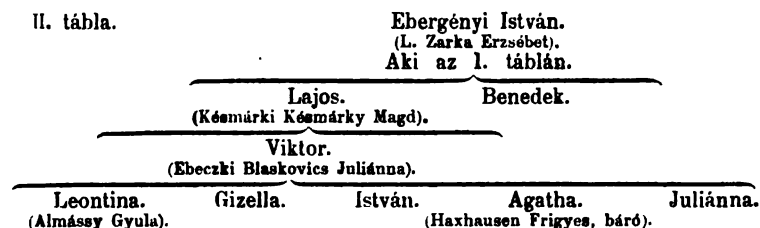

✓ **Dukay András**, 1648. Duka.

E.

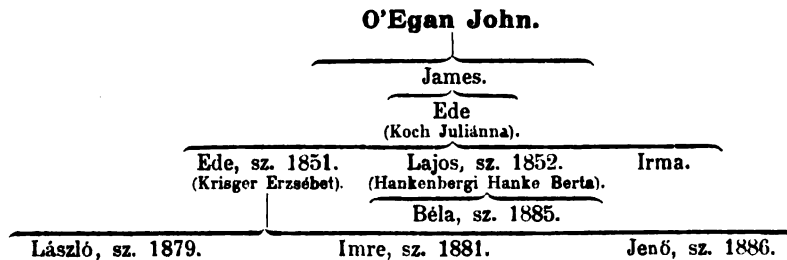
✓ **Ebergényi.** (Ebergényi és telekesi). Régi, előkelő nemes család, melynek tagjai Vas-, Zala-, és Sopronvármegyében szerepeltek. Ősi fészke Zalavármegyében Ebergény s Vasvármegyében Telekes. Az előbbtől a család nevét is vette. 1268-ban Chák, zalai főispán, Posa Henrik, Vyd Bálint és Buschk szolgabírák határigazító levelet állítanak ki a bozytai, zalavármegyei birtokról. Ezen okmányra hivatkozik 1380-ban Ebergényi György azon peres ügyben, melyet ellene Kewkynyes György határigazítás végett indított, felhozván, hogy azon bozytai birtok az ő ebergényi birtokainak határait érintenék. 1381-ben a zalai convent határt jár az egerszegi királyi birtok s az Ebergényiek birtoka között. Sebestyén, Ebergényi Lamperth János fia, fiai: György és Benedek nevében is örökbevallást tesz 1408-ban, a kapornaki convent előtt Zygeth János részére egy fél jobbágy telekről, s nevezett Zygeth Jánost testvéreül fogadja. Ugyancsak a kapornaki convent 1439-ben osztályt eszközöl az Ebergényi-család tagjai között az ebergényi birtokok fölött. Ebergényi Farkas és István adományt nyernek 1550-ben Ferdinánd királytól az alsó-ebergényi és poór-ságodi, zalavármegyei, birtokra. Czímeres nemes levelet ugyan ezen Farkas nyert 1560-ban. E czímeres levél bővebb ismertetése a II. részben olvasható. A vasvármegyei Ebergényiek közül okmányainkban Péterrel találkozunk először, aki 1596. Augustus havában (feria 5-a proxima post festum beati regis Stephani) Batthyáni Ferencz grófot képviselte a vármegye közgyűlésén. Ebergény László báró egy, 1716. April 29-én kelt királyi rendeletet mutat föl a vármegyén, mely addig, míg a táborozásból vissza nem tér, minden perbe-

II. tábla.

✓ **Edvy Sándor**, 1647. Ikland.

✓ **Egan.** (Borostyánkői). Az Egan család 1852-ben telepedett le vármegyénkben. Egan Ede egy régi irlandi nemes család (O'Egan) sarjadéka volt, mely származását (lásd „Linea antiqua“ a dublini levéltárban, valamint „Irish Pedigrees“ 1 kötet, 441 lapon) a régi keltekig vezeti vissza. Régi időkben ezen családban az irlandi országos főbirói méltóság évszázadokon át apáról fiúra szállott. 1810-ben O'Egan John-nak, a dublini kerület törvényszéki elnökének s az ir parlament tagjának egyik fia: James kivándorolt a kontinens-re s Magyarországon telepedett le. Sokáig Pozsonyban élt, később Bécsben, hol 1834-ben meghalt. Ennek fia: Egan Ede, (született 1817-ben, Pozsonyban), mint a felejtethetlen Klauzál Imre egyik kedvenc tanítványa, már a negyvenes és ötvenes években élénk részt vett az akkor ébredő mezőgazdasági élet lendítésében, s mint Batthyáni Gusztáv gróf (későbbben herczeg) jószágkormányzója, s Festetich György grófnak egy negyedszázadon át gazdasági tanácsosa tevékeny szerepet vitt ezen kor mezőgazdasági fejlődésében. Egan Ede 1853-ban megvette a Batthyáni grófi család birtokában volt borostyánkői urodalmat, hol angol stylusban nagyon belterjes mintagazdaságot alapított. Különös gondot fordított az azelőtt egy kissé máris elhanyagolt várnak rendbe hozatalára és berendezésére s a vár külsőjének emelésére. 1880-ban meghalt Borostyánkőn, még mint angol alattvaló. Felesége: Koch Julianna után három gyermeke maradt: Ede, Lajos. és Irma. Két fia: Egan Ede és Lajos 1884-ben honosították magukat, 1884. Deczember 13-án letették az állampolgári esküt Reiszig Ede alispán kezébe. Mindkettő államszolgálatba lépett. Az idősebbik, Ede, mint a földművelés, ipar és kereskedelemügyi miniszterium országos tejjgazdasági felügyelőségének főnöke, s későbbben mint az ujonnan alakított földművelési miniszterium állattenyésztési szakosztályának főnöke, szervezőleg és kormányzólag hatott be közgazdasági fejlődésünk legújabb korszakába. Öccse: Lajos Fiumeban mint a tengerészeti hatóság mérnöki osztályának főnöke s műszaki tanácsos, kiváló szakismeretei által egyik támaszává lett a magyar tengerpart kormányzóságának.

Kiváló szolgálataik elismerésül Ő Felsége 1890. Mártius 7-én, régi angol nemes czimerük megtartása mellett, nekik és törvényes utódjaiknak, „Borostyánkői“ előnévvel, a magyar nemességet adományozta. Czimerük : a négyelt paizs jobb felső piros udvarában egy ezüst színű torony, felette arany kigyó, mellette két pánczélos ezüst lovak, kezükben hellebárd; a jobb alsó és bal felső arany udvarban egy-egy, a felső jobb szöglettől az alsó bal szögletig vonuló zöld szalag három ezüst-tállal; a bal alsó udvarban ismét torony, fölötté hattyu. A vért fölött egy arany torony s azon piros ruhában egy lovak, jobb kezében csákánynyal. A czimer alatt szalag ezen jelmonddal: „Fortitudo et prudentia“. Egan Ede 1890-ben leköszönt a földmívelésügyi miniszteriumban elfoglalt osztályvezetői állásáról, s elköltözött Poroszországba, hol feleségének birtokát kénytelen volt átvenni, s jelenleg Sloszewóban, a strassburg-i kerületben lakik. Számos barátja azonban reményli, hogy távozása csak ideiglenes. 1892-ben az Egán család eladta Borostyánkőt Almássy Edének. De a család, megszeretve a vármegyét és különösen Borostyánkő szép vidékét, nem teljesen távozott el a vármegyéből. Borostyánkőn a szántóföldek s erdőség egy parányi részét visszatartva az eladottból, ott csinos kastélyt építtetett terjedelmes parkkal, hol idősebb Egan Ede özvegye s lánya: Irma majd az egész éven át tartózkodnak. A család ez által is bebizonyította, hogy ezentul is vasvármegyeinek kíván tekintetni. A nemzedékrend, amennyire az adatok ismeretesek, a következőleg állítható össze:

✓ **Egerallyi** János, Ferencz és Péter, 1733. Boba.

✓ **Egerváry.** (Egervári). Előkelő régi családja a vármegyének, mely a Geregye nemzetségből származik. Ősi fészke Egervár, a honnan nevét veszi, de ezen kívül is ugy Vasvármegyében, mint Zalában, Kőrös- és Zágrábvármegyékben nagy kiterjedésű birtokokat birt. A család, eltekintve Lehotzky adataitól, melyek szerint Egerváry László 1073-ban, Egerváry Ambrus pedig 1140-ben Zalavármegye főispánja volt, 1255-ig viszi fel családát. Ekkor élt ugyanis Egerváry Barnabás (Geregennek fia), kinek

részére a vasvári káptalan bizonyáglevelet állit ki, a Pál saári comessel kötött birtok-cseréről.¹⁾

E kiváló család számos kitünőséget adott nemcsak Vasvármegyének, de a hazának is.

Hogy csak a főbbeket említsem:

1349-ben Egerváry György vasvármegyei főispán követe volt I. Lajos (nagy Lajos) magyar királynak Avenióban, Monoszlóy Miklós püspökkel, a római pápához.²⁾

1365-ben Egerváry Mihály Vasvármegye alispánja.³⁾

1378. Egerváry Benedek királyi megbízott, (homo regius).⁴⁾

1382. Egerváry Miklós Vasvármegye alispánja.⁵⁾

1393. Egerváry Miklós királyi megbízott, (homo regius).⁶⁾

1402. Egerváry Mihály sárvári castellanus, a ki rokonai: gersci Petheő János és Széchy Miklós hadaival egyesülve, Pápocz tájékán leveri az országba betört Nápolyi László pártjára állt felkelőket s Nápolyi Lászlót, a kit Acciajoli bibornok Székesfehérvárott már magyar királylyá koronázott, kiűzi az országból. E hőstettért Egerváry Mihály 1403-ban adományul kapta Zsigmond királytól a hűtlen Szent-Andrássyak és Reznekyek zalai birtokait vagy 20 faluval, azonban az adományozott birtokokat nem tartotta meg magának, hanem nagyrészt visszaadta újból a Reznekyek és Szent-Andrássyaknak, kiket — rokonai lévén — nem akar, ugymond, földönfutókká tenni. E nagylélekre és nemes szívre valló tettnek bizonyára kevés példája akad a középkor történetében.⁷⁾

1406. Egerváry Mihály sárvári és sümegi castellanus (várkapitány)⁸⁾, később 1407—1419-ig Vasvármegye alispánja.⁹⁾ Érdekes, hogy ezen Mihálynak testvére István ugyanezen időben és pedig 1407-től 1414-ig szintén alispánja volt Vasvármegyének.¹⁰⁾ E két kiváló vármegyei tisztséget tehát ezen időben a két Egerváry testvér — Egerváry Mihályfi Miklós fiai — töltötte be. 1429-ben Egerváry Kelemen királyi udvari jegyző.¹¹⁾

1) Wenczel Gusztáv: „Árpádkori új okmánytár“ VII. kötet, 413. lap. — 2) Budai Ferencz: „Magyarország polg. hist. való lexikon“ II. köt. 789. lap. Egerváry Györgynek vasi főispánságát illetőleg l. a „Századok“ 1868. évf. 93. lap. alulról a 4-ik sorban. — 3) Orsz. ltár 25825 dipl. szám. — 4) Gr. Festetich-család keszthelyi ltára 63. f. alatt. 5) Ugyanott. — 6) Ugyanott „Ignota miscellanea“ 89. alatt. — 7) Egerváry Gyula kezei közt levő okm. szerint és „Történelmitár“ 1393. évf. 712 és köv. lapok. — 8) 1406-ból kelt oklevél, a nemzeti muzeum ltarában a regisztráltak közt és orsz. ltár 9170 dipl. szám. — 9) 10) Gr. Festetich család keszthelyi ltára, Castriferrei 121^a, 141, 142, 1.2^b; Rumi család ltára és orsz. ltár 9447. dipl. sz.; Kisfaludy család niezki ltára; Fejér cod. dipl. tom X. volum. VIII. pag. 530 és az Ostffy cs. ltára; nemzeti muzeumban lev. okl.; Nagy Imre kiadatlan jegyzetei az Ostffy cs. és az Esterházy cs. ltarából; orsz. ltár 10421 dipl. sz. 11) Fejér: Cod. dipl. tom. 10. vol. VII. 178.

1436-ban Egerváry Kelemen esküdt bíró Vasvármegyében.¹⁾ 1449 körül Egerváry Mihály és Háshágyi Mihály Zalavármegyében alispánok.²⁾

1456-ban Egerváry Mihály és Bezerédj János Zalavármegyében alispánok.³⁾

1462-ben Egerváry Imre királyi főajtónálló.⁴⁾

1464. Egerváry Mihály és Háshágyi Mihály Zalavármegyében alispánok.⁵⁾

1470. Egerváry Mihály Vasvármegye alispánja.⁶⁾

1471—1473 körül Egerváry László bácsi castellanus.⁷⁾

1474-ben Biharvármegye főispánjává és egyúttal a nagyváradi püspökség gubernatorává⁸⁾, 1475-ben pedig Zalavármegye főispánjává⁹⁾ nevezetett ki. Innentől kezdve a hatalom tetőpontján tündöklött egész haláláig. 1476-ban mint Horvát-, Dalmát- és Szlavonországok bánja szerepel s ebben a méltóságban találjuk őt 1494-ig¹⁰⁾; közben mint Mátyás király udvarnokainak kapitánya¹¹⁾, majd 1490-ben mint Szilezia és Luzácia kormányzója¹²⁾, 1493—94—95-ben mint tárnokmester¹³⁾ szerepel. 1495. végén, vagy 1496 elején elhalálozott.

Álljunk meg egy pillanatra a vármegye e nagy fiának alakjánál, a kinek politikai és katonai érdemei, hazafias tettei, valóban megérdemlik, hogy életrajzát legalább röviden megismertessük.

Egerváry László születési helyét és évét nem ismerjük, de valószínű, hogy Egerváron született, miután az ottani várat és birtokot a család az egész XV-ik század alatt még bírta és Szlavóniából való ide költözése óta állandóan lakta is. Maga László is lakott ottan 1468-ban, a midőn Somlyói Péternek Hetyén levő részjóságait 75 arany forintért zálogba vevé.

Rozgonyi János erdélyi vajdának Klára nevű leányát vette nőül, kitől két fia született: László és István; László egy 1492-ből kelt oklevél szerint¹⁴⁾ Frangepán Isotával, Frangepán Bernáttal, Segniával, Vegliával és

1) Romy cs. vasvármegyei ltára 16 N. R. 9. alalt. — 2) Nagy Imre kiadatlan jegyzetei az Ostffy család levéltárából. — 3) Nagy Imre kiadatlan jegyzetei a Guary cs. ltarából. — 4) Lehotzky: Stemmatogr. Regn. Hung. Pars I. 101. l. — 5) „Századok” 1874. évf. „Zalamegye alispánjai”, Pesti Frigyesztől. — 6) Sopronv. levéltár Nro 16. Ugyanakkor Vasváron. második alispánja Nádasdy László, főispánja pedig Széchy Miklós volt. — 7) Nemzeti Múzeum. Kállay ltár sub. XV. 1203. — 8) Bunyitay: A váradi püspökség története, I. köt. 304, 308, 367. lapok. — 9) Orsz. ltár N. R. A. 759—2. 7. — 10) Hofkammer Archiv, Bécs, Miscellanea hungarica et transsilvanica. — Pray kéziratai XIX. köt. 105. 106. — Hg Batthyányi cz. körmendi ltára. Kaprinyay kéziratai XLVIII. köt. 495—496. lap. — Hofkammer Archiv. Bécs 15154. Miscellanea. Auszüge und Urkunden 1193—1488 és Budai Fer. „Magyarország polg. hist. való lexikon” I. köt. 593. l. Corpus Juris Hung. az 1492. évi törvények végén a confirmációban. Katona XVIII. köt. 645. lap. — 11) Orsz. ltár 19031 dipl. sz. — 12) Hofkammer Archiv. Bécs I. a forrást bővebben a 10) sz. jegyzet alatt. — 13) Thallóczy Lajos „Ragusa város története” 651. lap. Katona XVII. köt. 645. lap. — Corpus Juris Hung. az 1495. évi törvények záradékában (conclusio) felsorolt országnagyok közt. — 14) Orsz. ltár N. R. A. 539. fasc. 21.

Modrus grófjának leányával járt ugyan jegyben s az eljegyzés a két család jelenlétében fényes ünnepélyességek közt történt, azonban az ifju László korai halála folytán e házasság alig jött létre. István is kora ifjúságában halt el nőtlenül.

Egerváry László házassága folytán sógorsági viszonyba jött Frangepán Miklóssal (némelyek szerint Mihálylyal) és Csáky Benedekkel, a kik szintén Rozgonyi János erdélyi vajda leányaiból választottak maguknak feleséget. Ezenkívül rokonságban volt a Petheő, Gyulafy, Kanisay, Nádasdy s felesége révén a Rozgonyi, Héderváry, lindvai Bánffy és más előkelő családokkal, miből megérthető az a kiváló társadalmi állása, a melyet elfoglalt.

Mint az ország egyik főhivatalnoka, a többi országnagyokkal együtt egyidőben ugyyszólva állandóan Budavárban a királyi udvar környezetében tartózkodott, hol egy 1485. évből való oklevél szerint, udvarnokai kapitányának „Fidelis noster egregius Ladislaus de Egervára, Capitaneus aulicorum nostrorum¹⁾” nevezi őt Mátyás király, a mi, tekintve hogy az udvarnoki címet csak a legkiválóbb családok tagjai viselték s ezek folyton a király kíséretét képezve az udvar fényét emelték, igen előkelő méltóság volt.

Mint a főbb magyar családok legtöbbjének, neki is saját palotája volt Budán,²⁾ fényes háztartással. Némi következtetést engednek erre a családnak az orsz. levéltárban őrzött s ezen időkből származott kiadási- és ingóság-jegyzékei, melyek közt igen sok üveg, uj divatu hintó, almárium stb. — azon időben nagy fényűzési cikkek és tárgyak — fordulnak elő. Az üveg és almárium azon időben tudvalevőleg nagy ritkaság volt még Mátyás udvarában is, s — miként Csánki Dezső: „I. Mátyás udvara” cz. munkájában megjegyzi — Mátyás király, hogy izlésével jó példát adjon, a leghíresebb olasz műfaragók egyikével, Majano Benedek firenzei mesterral készíttetett palotája számára almáriumokat.

A közügyekben és politikában igen előkelő szerep jutott Egerváry Lászlónak s e tekintetben főleg az 1474—1495 közötti évekből kelt oklevelekben és történelmünk lapjain is sűrűn találkozunk nevével.

1474-ben mint nagyváradi castellanus, majd mint Biharvármegye főispánja s az üresedésben levő váradi püspökség világi kormányzója tűnik fel; e tisztségeket azonban úgy látszik nem sokáig viselhette, mert 1475. évi September 8-án kelt oklevél szerint, a zalavári apát helyett zalai főispánná nevezte ki őt Mátyás király.³⁾

1) Orsz. ltár 19031. — 2) D. Csánki Dezső: I. Mátyás udvara 36. 112. 143. 168. 172. 175. l. — Bunyitay Vincze: A váradi püspökség története, I. köt. 304. 308. 367. lap. A Batthyáni hercegi család körmendi levéltárának egy vonatkozó adata szerint, ezen évben Apáthy Jakab és Polyáni János voltak Zalavármegye alispánjai.

Bihar vármegyében való rövid szereplésének daczára két nagybecsű enléket birunk tőle, a melyek, kulturhistóriai tekintetből, nemzeti közkinccet képeznek és mint bizonyítékok tanuskodhatnak a felől, hogy a tudományért is lelkesült.

Az egyetemi könyvtár codexei közt ugyanis 71. szám alatt egy XV. századbéli kézirat: Guidonis de Columpua „Historia Trojana“ című latin nyelven irt mű őriztetik, melyet Stárai Máté, Egerváry László számára másolt le 1475-ben. A könyv végén e megjegyzés olvasható:

„Hoc opus fecit fieri magnificus et egregius Dominus Ladislaus de Egervára gubernator episcopatus Waradiensis. Per me Matheum de Stara. A. D. 1475.“

Ugyanezzel vannak bekötve „Epistola Joh. Presbiterii qui dicitur rex regum“ és „Trenga Amire (Amurath) Zultani c. Joh. de Hunyad. An. 1451.“ Mindhárom mű ugyanegy kéz írása s igen jól olvasható. A könyv quart alaku és 79 levélre terjed; a fejezetek vörös, a többi rész fekete tintával írva és az egész mű széljegyzetekkel ellátva. E becses ereklje a lorettói konvent tulajdona volt s onnan került a budapesti egyetemi könyvtárba.

Ugyancsak e könyvtárban őriztetik Egerváry László könyveiből egy második példány is, és pedig a 25-ik számu, szintén XV. századbéli codex: „Gesta Romanorum“ és „Historia septem sapientium,“ mely, miként az index is megjegyzi, szintén Egerváry László számára készült. Eme feltevést bizonyítja ugyan már az is, hogy e codex is Stárai Máté írása, — a 47-ik levélen olvasható: „1474. Waradensis“ pedig kétségtelenné teszi, hogy ez a munka is Egerváry László számára és rendeletéből készülvén, annak tulajdona volt. E munka — melynek végén szintén 1474. évszám olvasható — eredeti corvina s így igen becses nemzeti kincs, melyet a török szultán, az 1879. évben nyilvánult török-magyar rokonszeny alkalmából, a magyar ifjak által Abdul Kerim török hadvezérnek vitt diszkard viszonzásául adott volt vissza a többi corvinákkal együtt a magyar nemzetnek. A mű 104 kéthasábosan irt levélre terjed és quart alaku, még egész jó karban, újabbkori török kötésben van, piros táblával s végén pár sor török fölírással.

Az akkori idők legkedveltebb olvasmányai ezek a művek voltak s már e tényből magából is megítélhetjük a kor harcziás szellemét.

Ez a korszellem teszi másrészt megérthetővé azokat a fontos hadi szolgálatokat is, a melyeket egyházi és világi méltóságokban levő férfiak a középkorban a harcok terén tettek a hazának. Így Egerváry László is, világi méltóságai és politikai működése mellett, vitéz katona volt.

Történetiróink följegyzik róla, hogy a Fridrich császár elleni háboru alatt vonta magára kiválóbb mértékben Mátyás király figyelmét, kinek nagy kegyeiben állt s ki iránt rendíthetlen hűséggel viseltetett. 1476. September 10-én mint Horvát-Dalmát- és Szlavon-országok bánja, számos hadi érdemeiért adományul kapta Mátyás királytól a Kőrös-vármegyében fekvő Velyke várát és tartozékait,¹⁾ melyek előbb Maróthy Mátyás macsói báné voltak, de magvaszakadás folytán a koronára visszaszálltak. Az adomány-levéiben ki van emelve Egerváry Lászlónak a korona iránti hűsége és vitézsége, melylyel a törökök ellen és más ellenségekkel vívott nyílt csatákban és várostromoknál saját vére ontásával, személyének és javainak felhaldozásával magát többszörösen kitüntette.

E vár nagyértékű adomány volt; egész sereg falu és pusztá tartozott hozzá, magával Velyke várossal (oppidum), a hol aztán Egerváry László állandó lakást is tartott jó ideig. A hozzátartozott községek száma 39 volt, hétnél a hennük szedett adókkal (tributum) és négyenél a Száva folyón levő gázlóval, (vadum).

Ezen adományt kevéssel ez után, vagyis 1476. évi Október 23-án Egerváry László kérésére azzal az örökösödési záradékkal erősítette meg Mátyás király, hogy ezen birtokok Egerváry Lászlónak utódok nélkül való elhalálozása esetére: édes anyjára Borbályára, testvérére Mihályra, továbbá Balázs, Bereczk (a későbbi tinnini püspök) és Ferenczre, Mihály fiaira, valamint Miklós, János, László és Mihályra, anyai nagynénjének Dorottyanak: Emreffy Miklós feleségének fiaira és ezek utódaira szálljanak.

Ezen adományra vonatkozólag 1488-ban még oltalom-levelet is adott Egerváry László részére Mátyás király, melyben kijelenti, hogy mindazon peres ügyeket, melyek ezen adományozott javak végett felmerülhetnének, magára és utódaira veszi.²⁾

1480. év Október 8-án Zágrábban kelt oklevél szerint: Mátyás király tekintetbe vevén Egerváry László dalmát- és tótországi bánna nagy költséggel és vére ontásával teljesített hű szolgálatait, különösen pedig azon érdemeit, hogy míg ő az ország határain kívül elfoglalva az említett országok védelmére személyesen nem ügyelhetett, az alatt a mondott bán azoknak a törökök elleni oltalmazására, az ő megkérése következtében, a vele tett számítás szerint 4000 arany forintot költött, Tótországba Kőrös-vármegyébe eső Nagy-Kemlék várát Brezovicza várossal, Kamethnicza s más hozzátartozó 12 faluval együtt ezen 4000 arany forintban neki elzálogosította.³⁾ — E birtokok azonban igen rövid ideig maradtak birtokában, merl

1) Hofkammer Archiv, Bécs. Miscellanea hung. et transilv. 15474. Donationales et statutoriae. — 2) Orsz. ltár 34120. dipl. sz. — 3) Orsz. ltár 18415. dipl. sz.

Kemlék várát Mátyás király visszaváltván, 1487-ben azt ismét 4000 arany forintért heiratta bajnai Both Andrásnak, részint érdemeire való tekintetből, részint ama 2000 arany fejében, melyet Both András a királynak Bécsben kölcsönzött.¹⁾

Mátyás király halála után Egerváry Lászlót Ulászló király pártján találjuk, kitől — mint régibb történetiróink megjegyzik — Maximilián császár, még „nagy summa pénz ígérésevel” sem tudta eltántorítani. A király nem is hagyta elismerés nélkül hűséges szolgálatait, hanem tekintetbe véve Egerváry Lászlónak régibb és újabb érdemeit, 1491. évi Auguszt. 20-án kelt oklevelében a zágrábvármegyei Sthynysnyak várát és városát minden tartozékaival neki adományozta, még pedig azzal a biztosítással, hogy ha e várát a zavaros idők miatt bármikor tőle visszavenné, ezért Egerváry László más várban és birtokokban megfelelő kárpótlást nyerjen, a melyeket aztán tőle vagy örököseitől sohase vehessen el a kincstár. Az adománylevelben ki van mondva továbbá az is, hogy mivel a nevezett bán (Egerváry László) Miksa római császár pártján s Ulászló ellen küzdő némely urak várait s erődeit fegyveres erővel elfoglalta, ezen foglalmányokat is, tartozékaikkal együtt adományul kapja, de oly feltétellel, hogy ha a király idővel kibékül a császárral, s másként vele és párthiveivel kiegyezni nem tudna, a kegyelmet nyert uraknak birtokait és várait egyszerű királyi rendeletre visszaadni tartozik. Végül pedig, minthogy a bán (Egerváry László) pénzbeli járadékát már két évről nem kapta meg, sőt a kormányja alatti három tartományt saját költségén is kényszerült védelmezni, a király e költségei s elmaradt járuléka fejében 20,000 arany forint erejéig zálogba leköti neki Bihegh és Cruppa várakat városostul és minden tartozékaikkal, jövedelmeikkel együtt, oly formán, hogy e javakat a király vagy utódai csakis a 20,000 arany forint megtérítése mellett vehessék vissza akár tőle, akár örököseitől.²⁾

Ugyanezen évben, Ulászló király Egerváry Lászlónak adományozta a Miksa császárhoz pártolt s e miatt hűtlenségbe esett Dombó Dávid összes birtokait is, de azzal a kikötéssel, hogy ha a király Miksa császárral kibékülvén, Dombó Dávidnak kegyelmet adna, a bán (Egerváry László) e birtokokat neki visszaadni tartozik.³⁾

1492. Márczius 24-én kelt oklevélben Ulászló király a zágrábvármegyei Sthynysnyak várnak és városnak minden tartozékaival együtt Egerváry László bán és örökösei részére lett adományozását megerősíti oly formán, hogy ha az tőle vagy örököseitől valamikor visszavétnék, azért meg-

1) Pesty Frigyes: „Az eltűnt régi vármegyék” II. köt. 287. lap. — 2) Orsz. ltár 19746. dipl. sz. — 3) Orsz. ltár N. R. A. fasc. 644. sz. 15.

felelő kárpótlás adassék. — A király ezen adományozás indokául felhossa, hogy a nevezett bán már Mátyás király alatt sok érdemet szerzett a korona iránt, azóta is folyton hiven igazgatja és védi a keze alatt levő három országot, úgy keresztény fejedelmek hadai, mint a rabló törökök ellenében. Különösen érdemet szerzett azonban legujabban egy jelentékeny (non mediocris) török had megverésével és szétszórásával, mely Karinthiában rabolván, zsákmánynyal terhelten visszatérőben Horvátországon akart átvonulni. A bán e győzelem jeléül foglyokat és török zászlókat küldött Budára.¹⁾ E birtokokba a zágrábi káptalan 1492. évi Julius 14-én kelt jelentése szerint Egerváry Lászlót tényleg beigtatta.²⁾

Ugyanezen évben Egerváry László bán részére Byhegh királyi várat elzalogosította a király 12000 arany forintban. A királynak ezen saját intézkedése legjobban kidomborítja e kiváló férfi érdemeit, melyeket, az oklevél szavait idézve, „ő ezen országunk és annak szent koronája iránt először még boldog emlékü elődünk, néhai Mátyás király uralkodása alatt szerzett, azután pedig szolgálataival irántunk és ezen ország iránt a legnagyobb hűséggel és állhatatossággal tett és tanusított. Figyelembe és fontolóra véve továbbá, hogy ugyanezen bán hozzánk annyi és oly nagy háborukban, zavaros időkben, a magunk és ezen országunk legnagyobb ingadozása közben mindig állhatatos és tántoríthatlan hűséggel és ragaszkodással, vitéz és rendületlen lélekkel ragaszkodott és hogy mennyi fáradsággal és vitézséggel tartotta épségben nekünk és szent koronánknak ezen három országot. Mert noha számos és igen hatalmas keresztény fejedelmek, kik ezen országunkra vágyakoztak, sokszor a legnagyobb ajánlatokkal és ígéretekkel, néha pedig fenyegetésekkel kísértették meg és folytonosan zaklatták és fölhevítették, mind ennek daczára soha sem tudták tőlünk és a szent koronától elszakítani és elvonni, hanem a mi országunk bármennyire válságos és zavaros helyzetében is inkább akart hozzánk ragaszkodni, mint az ő pártjukra állani“ stb. Az oklevél további részében Egerváry László hadi érdemeiről tételik említés, valamint azon tényről, hogy a királyi zsoldos hadat két év óta a sajátjából tartotta fenn. Ezen kiadásainak és két évről elmaradt tiszteletdíjának pótlásául adta neki a király a nevezett Byhegh várat és várost, birtokrészeivel, birtokjogaival és minden hozzátartozóival zálogba, kijelentvén egyuttal, hogy azt tőle vagy utódaitól bárki is, csak a 12,000 arany forintnyi zálog-összeg lefizetése után veheti vissza.³⁾

Ezen és főleg e korból fenmaradt számos egyéb záloglevél tájékoztatást nyújtanak az államkincstár gyakran igen szegényes voltáról, a mi-

1) Orsz. lltár 34145. sz. — 2) Orsz. lltár 34146. sz. — 3) Orsz. lltár 19819. diplom. sz.

nek egyik következménye volt az is, hogy az állami tisztviselők — mint fentebb is láttuk — éveken át nem kaptak fizetést. E rendellenségekre és pénz-zavarokra vonatkozólag érdekes adatok foglaltatnak: Engel, „Geschichte des Ungarischen Reichs und seiner Nebenländer“ című munkájában (I. kötet) közölt 1494/5-diki országos számadásokban, melyekből megtudjuk azt is, hogy egyesek adójukat mindenféle ellenszolgáltatásokkal rótták le, vagy adójuk nem fizetésével ugyyszólván lequittelték a hivatalaik után ki nem kapott illetményeket.

Érdekesnek tartunk itt e munkából egyes adatokat idézni, a melyek tárgyi vonatkozásuknál fogva is beleillenek e rövidke életrajz keretébe. Ezek szerint:

1494. Egerváry László esztergomvármegyei javaira rótt 25 forintnyi adó a Jaiczára szállított sertések ára fejében elengedtetett. (33. l.).

1494. Egerváry László zalai birtokai után a 93 frtnyi adót nem fizette meg. (35. l.)

1494. Egerváry László szlavoniai javaira rótt 227 $\frac{1}{2}$ frtnyi adó a király rendeletére Törökországból hozatott hat darab aranyos szövet és 300 sertés ára fejében elengedtetett. (45. l.)

1495. A küldött, a ki Ujlaki Lőrincz herczog, Egerváry László s mások részére levelet vitt, kapott 8 frtot. (76. l.).

1495. Egerváry László zalai birtokaira rótt 27 frtnyi adó behajtathatlan maradt.*) (141. l.)

1495. Egerváry László tárnokmesteri illetményébe (500 frt) Torna vármegye adójából 11 frtot kapott. (151. l.) — Ugyanezen czimen Fejér vármegye adójából kapott 189 frtot. (152. l.) — Ugyancsak e czimen Vasvármegye adójából kapott 60 frtot (155. l.) - Zalavármegye adójából 50 frtot (163. l.) — Pestvármegye adójából 50 frtot (163. l.) Somogy vármegye adójából 140 frtot. (165. l.)

A következő évben, vagyis 1493-ban Egerváry László Cruppa és Byhegh várakat a király rendelkezése alá visszabocsátván, ezek helyett Vitan és Chókakő várakat kapta zálog czimén 16000 arany forint fejében. A vonatkozó oklevélben ismételve vannak a már fentebb említett 20000 arany forint követelését -- hűségének minél fényesebb és önzetlenebb bizonyítására — önként 16 ezerre csökkentette s hogy báni hivatala után és a bánság várainak fentartása érdekében sajátjából előlegezett összesen 3700 frt. kincstári követelését elengedie. Ennek viszonzásául

*) Ez az ugynevezett 1 frtos adó volt s bizonyosan az elmaradt tárnokmesteri illetmény pótlására tartatott vissza.

kapta a királytól a fentebb említett Vitán és Chókakő várakat. 16000 arany forintért zálogba,¹⁾ melyekhez ezen két váron kívül: Fehér, Komárom, Esztergom, Pest és Veszprémmegyékben összesen 18 falu és pusztta tartozott. A záloglevélben mint érdekes feltétel ki van mondva, hogy ha a király vagy utódai e várakat visszaváltani akarnák, tartoznak vagy a nevezett összeget megfizetni, vagy annyit érő s Budához közel fekvő birtokokat adni érettek; ha pedig a bán és örökösei kihalnának, e két elzálogosított vár és tartozékai nejére: szül. Rozgonyi Klárára szálljanak. E birtokokba Egervár Lászlót még azon évben be is igtatta a budai káptalan,²⁾ Ulászló király pedig a következő évben ezen zálogösszeget még 2000 arany forinttal felemelte.³⁾

1494-ben újabb adományokban részesítette hívét Ulászló király; a somogyvármegyei Pata várost s a hozzá tartozó 6 birtokot adta: Sigmund pécsi püspöknek, testvérének Ernuszt János kir. lovászmesternek és Egervár László kir. tárnokmesternek.⁴⁾ E tény annyival bir kiválóbb érdekel, mert a királyi kegy nyilvánulása megezáfolja azt a föltevést, mintha Egervár László mint horvát-szlavon- és dalmátországi bán, büntetésből nevezetett volna ki tárnokmesterré, azaz kisebb méltóságba. De nehéz is volna e feltevésnek hitelt adni, ha meggondoljuk, hogy Ulászló királynak minávéig tántoríthatatlan hive levén, mint bán nagy szolgálatokat tett az Ulászló pártján általában s Horvátországnak különösen az által is, hogy Corvin Jánossal egyesülve, az áruló Székely Jakab hadait szétverte.⁵⁾

A mint tehát fentebb láttuk, Egervár László az érdemei méltatásául nyert adományozások révén rengeteg vagyonnal szaporította a családnak amugyis nagykiterjedésű birtokait. De szaporította még zálogbavételekkel és örökvásárlásokkal is. Ez utóbbit illetőleg legjelentékenyebb szerzeményt tett az Ikrádi Bevenyőd testvérek zágrábmegyei összes birtokainak megvételével 1492-ben, melyekért 8000 aranyat fizetett ki. E birtokok voltak: Kosztanicza vára és a hasonló nevű város, a hozzátartozó 30 faluval és pusztával.

Az ő korában volt egyuttal az Egervár család hatalmának, befolyásának és gazdagságának tetőpontján. Ezen időben a család birtokai voltak, részint öröktulajdonképen, részint zálog czimén:

Vas m v á r m e g y é b e n : Egervár, Oszkó, Geregye, Fāncsika, Apáthi, Gyanó, Thewtews, Hetye, Gősfalva, Hegyfalva és Lak.

1) Orsz. ltár 19957. dipl. sz. — 2) Orsz. ltár N. R. A. 593. sz. 32. — 3) Orsz. ltár 20164. dipl. sz. — 4) Orsz. ltár 20158. dipl. sz. — 5) Szalay László: Magyarország. tört. III. köt. 376. lap.

Zalavármegyében: Puszta-Bécs, Csőtörtőkhely, Keresztur, Pósfalva, Lókfalva, Jakabfi-Jánosfalva, Reznek, Szt.-György, Mindszent (Herbathya).

Sopronvármegyében: Frankó és Gyirót.

Somogyvármegyében: a Zsigmond pécsi püspökkel és ennek testvérével 1494-ben közös adományul nyert Pata város s a hozzá tartozó Poklosi, Milován, Keresztut, Veged és Erdőallya.

Kőrösvármegyében: Velyke város (oppidum), Nagy- és Kis-Kothy, Zanoecz, Gragyancz, Clyzocz, Sarroecz, Stooeczpeker, a bennük szedett adókkal (tributum), továbbá Kurasyncz, Kalmathly, Voxyche, Pavencyze, Mergyaricz, Vocanthy, Rogozna, Quathycze, Zader, Benedhle, Sybenyk, Teegir, Poveleyce, Zedlaryce, Zabathyna, Miczinovicz, Kovatlythavecz, Glazsihovecz, Zthekolcz, Julythakothy, Hrasth, a Száva partján levő gázlóval (vadum), Crappa, Rosavicza, Hethenye, szintén egy gázlóval. Padesno, Usthyhinyo szintén egy gázlóval ugyanott, Pretlocze, Puhedorno-falva (possessiones), továbbá Thonichynavecz, Ilya, Cheglancz, Brezna birtokok (praedia). — Naglikemlek vár, Brezowicza város, Kamethnyecz, Gregoryowecz, Also-perynowecz, Felseperynowecz, Gywremocz, mindkét Lymbesthyecz, mind a két Krayathewecz, Borkowezoyzok, Radesych, Pyschanowecz, Troykowetz és Jasowetz falvak, Gorbonukfő, Marganócz, Vasvarócz, Alsó-Csezmicze.

Zágrábvármegyében: Stynysnyak vár és város minden tartozékaikkal, továbbá Kosztanicza vár a hozzá tartozó várossal, továbbá Dobrina, Polyanca, a két Görgény, Goricza, Monycsi, Erth, Rakitsvecz, Nováki, Brebrokovazela, Bukovje, a két Lázi, Zamlathje, Podoranje, Liskovecz, Brezje, Podversje, Dolaz, Verliócze, Horesje, Lipié, Bobavác, Poddabal, Tavja, Bezdje, Czeruhazela, Stermina, Selestője és Térte birtokok.

Bihegh (Tinnin-vármegyében) és Cruppa várak városostul, minden tartozékaikkal, jövedelmeikkel, zálog czimén. Majd később ezek helyett:

Fehérvármegyében: Vitán vár, a hozzá tartozó Zár és Torna birtokok. Chókakő vár, a hozzá tartozó Zámor, Csakkerén, Igar, Csorgó, Mór, Vaja, Timár, Apostol és Váralja birtokok.

Komáromvármegyében: Gallya.

Esztergomvármegyében: Tarján.

Pestvármegyében: Bicske, Szt.-László és Chapol.

Veszprémvármegyében: Alsó-Farkán és Felső-Farkán.

Hunyadon szintén zálog czimén losonczy Bánffy László és György javai.¹⁾

1) A váradi kúptalan jelentése a gr. Forgách cs. Illárában a nemzeti muzeumban.

Egerváry László eme dióhéjba szorított életrajzát nem tartom érdekeltennek még Nagy Imre jeles történészünknek a „Századok“ 1870. évf. 625. lapján tett azon megjegyzésével kiegészíteni, hogy Egerváry László írni és olvasni is tudott, a mi abban az időben még oly előkelő egyének között sem volt mindennapi dolog. Az ő műveltségére enged különben következtetni az a két corvina is, a melyekről fentebb szóltam, valamint kifejtett érzéke a szépművészetek iránt. Az országos levéltárban levő azon időbeli ingóság-jegyzékek és leltárak tanúsítása szerint ugyanis, állandó festőt tartott egervári várkastélyában: János mestert, a kinek neve és műszerei a hivatkozott leltári feljegyzésekben gyakran említetnek.

Egerváry László elhalálózásának idejét egyelőre még nem lehetett megállapítani, de az már bizonyos, hogy 1495. év végén, vagy 1496. Január havában hunyt el, mert az országos levéltárban 20386. dipl. sz. alatt őrzött, 1496 évi Január 27-dikén kelt oklevélben már mint néhai említetik.

Két fia volt: László és István; mindkettő nőtlenül zsenge korban halt el, bár az utóbbit 1508-ban még mint kir. udvarnokot s pár évvel későbbben is életben találjuk.¹⁾

Érdekesnek tartom itt még a megemlítésre és az azon időbeli egyházi befolyás jellemzésére, hogy a világi méltóságai és társadalmi állásánál fogva oly kiváló férfiut, Szabácsi Péter vasvári kanonok, a rokonával, Káldy Imrével folytatott birtokperéből kifolyólag, meg nem jelenés és az ellene hozott ítélet figyelmen kívül hagyása miatt egy időben egyházi átok alá velette s ez alól csak későbbi megjelenése és Káldy kielégítése után 1478-ban oldotta fel. Pedig mint jó katolikus ember Egerváry László ezt alig érdemelhette meg; legalább jó vallásos érzületre enged következtetni azon tényre, hogy kevéssel elhalálózása előtt, a bold. szűz Mária születésének tiszteletére új klastromot kezdett építeni Egerváron, melyet azonban bekövetkezett halála miatt csak özvegye: férjezett Kanisay Györgyné fejezhetett aztán be. Ebbe a klastromba helyezték hamvait örök nyugalomra és korán elhalt két fiának Lászlónak és Istvánnak tetemét is.²⁾

Egerváry László ugyis mint politikus, ugyis mint katona kiváló emléket hagyott maga után, a kiról a régibb történetírók kivétel nélkül a legnagyobb elismeréssel emlékeznek meg. Így a Vranecz-féle chronographiában található magasztalásokat megerősíti Bonfinus is, a ki László elhalálózásáról megemlékezve: „a derék és különös okosságu férfiú elhalálózását a dalmát köztársaság tekintetéből is nagy veszteségnek tartja.“

1) Orsz. ltár 24629. dipl. sz. — 2) Orsz. ltár 22468. dipl. sz.

— Majd így folytatja: „Ő (Egerváry László) Mátyás király iránt az osztrák háboru alkalmával kiváló módon tanusítá szolgálatát és hűségét, midőn seregének folytonosan vezére volt és Szilézia és Luzácia helytartóságát is nagy dicsérettel viselte, Dalmatiát, Illyriát és Horvátországot is oly jelesen kormányozta, hogy a törökök csapatait, közülük 5000-en esvén el, jelentékeny vereséggel illette, és a németeket Illyriából kiűzvé, a tartományt a régi hűségre visszatérítette.”

Az ő halálával letűnt az ősrégi Egerváry család fénykora is. Özvegye egy év múlva már Kanisay György horvátországi bán felesége lett, s ezzel megkezdődött az ősi javak elfecsérlése, jogtalan eltulajdonítása. Ehhez járult, hogy Egerváry László fiai nőtlenül zsenge korban elhaltak, a család többi tagjai pedig egymással örökös viszályban, örökös perlekedésben éltek, a mi az ezen időben élt dúsgazdag Egerváry Bereczk tinnini püspököt, László unoka-öccsét is egészen elidegenítette családjától. Így a századokon át folyt birtokpercek mellett, nap-nap után pusztultak a család birtokai s bár mint jó birtokos középnemes család fentartotta magát e mai napig és ezentúl is számos derék férfit adott a hazának és a közügyeknek, valamint előkelő társadalmi állását e mai napig fentartotta, — de a nagy gazdagság elvesztésével már nem tudta többé elfoglalni azt az elsőrangú szerepkört és hivatást, a melyet e család tagjai a XV. század előtt betöltöttek és a melyre nagy intelligenciájánál fogva ezen ősrégi magyar családjaink egyik legjelesebbje, történeti hivatással birt volna.

1492—1514. Egerváry Bereczk (Briccius) tinnini felszentelt püspök volt¹⁾ s mint ilyen említetik az 1495. évi törvények záradékában (conclusio) felsorolt országnagyok között. Briccius de Egervára, különben a P. Pius Bonifacius „Series Episcoporum ecclesiae catholicae“ 423. lapján olvasható feljegyzés szerint 1492. évi November hó 19-én neveztetett ki tinnini püspökké. Egerváry Mihálynak, László bán és tárnokmester fivérének volt fia s körülbelül 1460 — 1523 között él. Igen tudományosan képzett férfiú és valódi tudós főpap volt. Egy időben Egervárott is lakott. Egy, az orsz. levéltárban levő 1513-ból való följegyzés szerint ezen időben Laúr. Bedeoch de Thelekes volt az ügyvéd. Márványba metszett arcképe meg van az egervári (Vasvármegye) r. k. templomban.

1) Corpus juris, 1422. I. 279. 293. 302. 308. 322. I. az 1495. évi törvények conclusiójában és a Decr. Trip. conclusiójában az elősorolt főpapok közt, azontúl több azon időbeli oklevélben, mint pl. a nemzeti muzeumban is van a regisztráltak között. — Kovachich József Miklós Sylloge decretorum consiliarium 23^a. lapján 1530-ban Mihály említetik mint tinnini püspök, de ez Kovachich hibás olvasása is lehet.

1508. Egerváry István (László bán és tárnokmesternek fia) kir. udvarnok.¹⁾ Legtöbbnyire anyjának velykei várában lakott. Lehotzky szerint 1513-ban Dalmátia bánja volt.²⁾

1533. Egerváry János királyi ember, (homo regius.³⁾)

1557. Egerváry István dicator (a portákat adóval megrovó hivatalos személy) Sopronvármegyében.⁴⁾

1585. Egerváry Mihály Vasvármegye jegyzője,⁵⁾ később bírása.⁶⁾

1586, 1597, 1598, 1599, 1602—1604. Egerváry Mihály szolgabíró majd főszolgabíró Vasvármegyében.⁷⁾

1597. Egerváry Miklós vicegerens (az alispánnak afféle adjunktusa) Zalavármegyében.⁸⁾

1598, 1608, 1613, 1614, 1618. 1622, Egerváry Miklós Zalavármegye bírása.⁹⁾

1613. Egerváry Ferencz dicator Somogyvármegyében.¹⁰⁾

1738, 1740, 1746. Egerváry József Zalavármegye főjegyzője.¹¹⁾

1746—1747. Egerváry Antal főszolgabíró Vasvármegyében.¹²⁾ Ezen évben erdődi Pálffy János gróf, Magyarország nádora, tekintetbe véve egervári Egerváry Antal vasvármegyei főszolgabírónak a haza és a korona iránt szerzett érdemeit, valamint részvétellel lévén Bessenyey Magdolna, néhai egervári Egerváry József hátrahagyott özvegye iránt is, a zalavármegyei Neszele és Gébárt, Árkosháza és Döbröte birtokrészeket, melyeknek a nevezettek ősei eddig is békés birtokában voltak, de az azokhoz való jogukat igazoló okmányokat a zavaros időkben elvesztették: nádori és helytartói hatalmánál fogva új adományképpen ezen Egerváry Antalnak, özv. Egerváry Józsefné szül. Bessenyey Magdolnának és az ő férfi utódaiknak adományozta.¹³⁾

1790. Egerváry István szolgabíró Vasvármegyében.¹⁴⁾ 1805-ben consiliarius.¹⁵⁾

1) Orsz. ltár 24629. dipl. sz. — 2) Lehotzky: Stemmatogr. Regni hung. Pars I. 113. — 3) A magy. nemz. muzeumban a regisztráltak között. Az oklevél kelt 1533. Sept. 22-en. — 4) Orsz. ltár N. R. A. fasc. 22. Nro. 35. — 5) Nemzeti muzeum. Nagy Imre kiadatlan jegyzetei. — 6) Batthyány hgi. család körmendi levéltára. — 7) Sopron m. ltár és gr. Esterházy cs. ltára; Corpus juris 1602. évi törv. 1604. art. 8. §. 20. Nagy Imre kiadatlan jegyzetei; „Vasm. Lapok“ 1891. évf. Decz. 13. szám. „Főszolgabíráink“ cz. tárcza-czikk. — 8) Nagy Imre jegyzetei. — 9) Corpus Juris Hung. 1608. 15. t. cz. 7. §. Ugyanakkor (1604) bírák voltak Zalavármegyében: Haug Balázs, Geltén, Gáspár, Szentgyörgyvölgyi Goldos Márton; főispán volt: id. Zrínyi Miklós; alispánok: Pelleskei Ördög Simon és Bakacs Sandrin. — Corpus juris Hung. 1613. art. 8. §. 9; — 1618. art. 49. §. 9; 1612. art. 36. §. 29 és Nagy Imre feljegyzései. — 10) Nagy Imre feljegyzései. — 11) U. ó. Zalavm. 286. sz. jkve. — Rajky család ltára. — 12) Vasm. Lapok 1891. évf. Decz. 13-iki szám „Főszolgabíráink“ czímű tárcza-czikk. — 13) Az oklevél eredetije megvan Egerváry Gyula kezei közt. — 14) Az Egerváry cs. vasvármegyei ltárában, A. láda III. cs. 18. sz. — 15) U. ó. 11. sz.

1844-ben Egerváry Lajos és Károly ügyvédi diplomát hirdettettek a vármegyén; ugyanezt hirdett 1845-ben unoka-fivérük Egerváry Benedek; Lajos 1845-ben megyei aljegyző, s még ugyanazon évben alszolgabíró Vasvármegyében s Kis-Unyomban lakik, a hol földbirtokos; nem sokára rá megnősült, Tuboly János zala-lövői földbirtokos leányával Emiliával s megvette az Inkey-Bedekovich-féle kb. 2000 holdas birtokot: Szalapatakát Zalavármegyében, a midőn is végkép elköltözött Vasvármegyéből s Zalában telepedett le, a hol 1854. évi Augustus 26-án tüdőgyulladásban elhalálozott s tetemei Vasvármegyében, a szt.-léránti családi sírboltban helyeztetek örök nyugalomra. Két fia maradt: Gyula és Jenő; özvegyét egy évvel később testvére Károly vette feleségül.

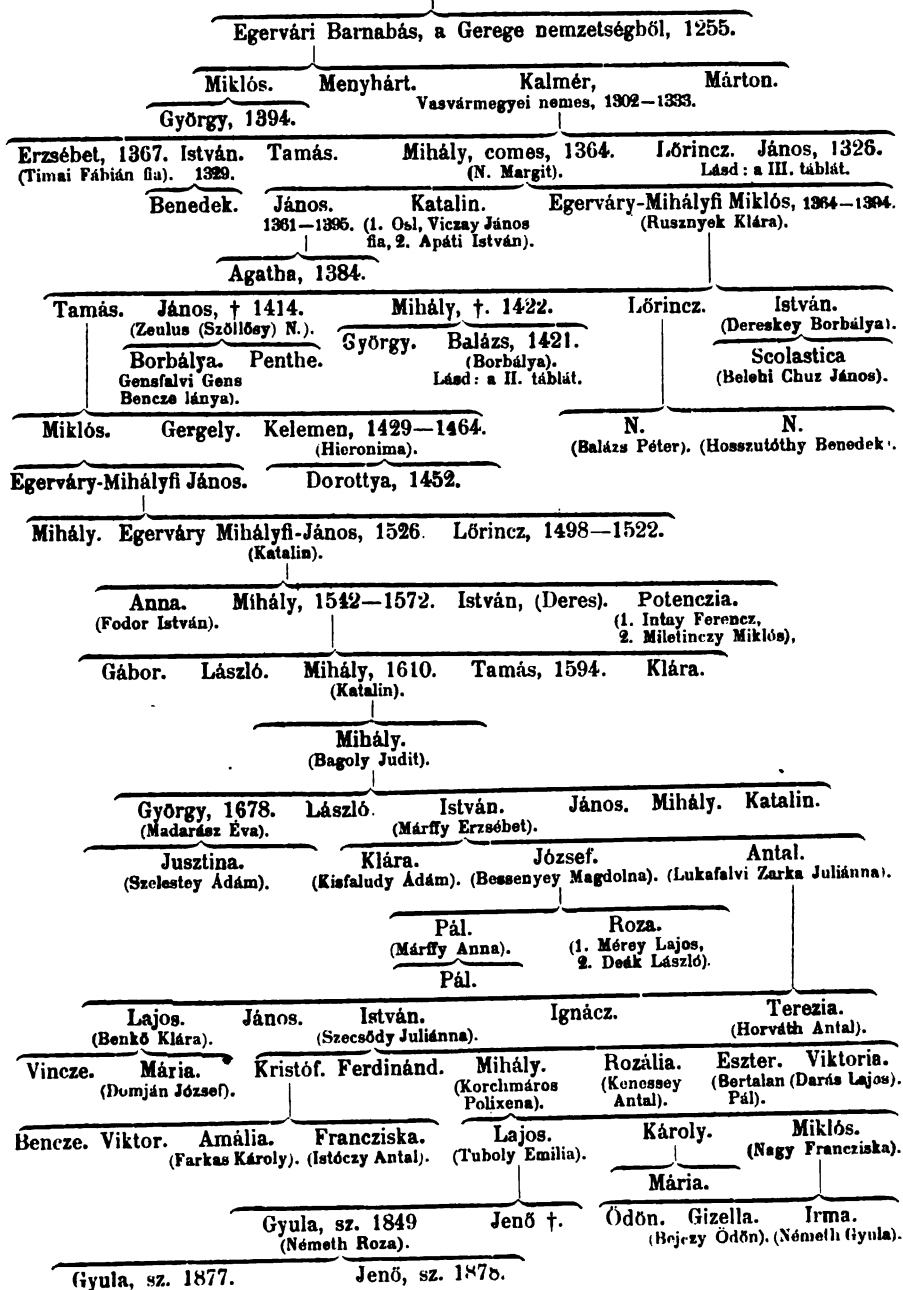
1861. Egerváry Miklós, Mihálynak legifjabb fia, Lajosnak és Károlynak testvére, a pornói járás szolgabírája Vasvármegyében, jelenleg pedig az Erdődy grófi család jogtanácsosa és jószágkormányzója. Dömötörben, a hol a család a 17. század óta birtokos, jelenleg is gazdasága van. Gyermekei: Ödön, Gizella és Irma, mindhárman élők.

Egerváry Jenő és Gyula (Lajosnak fiai) közül Jenő kora ifjúságában nőtlenül elhalálozott, Gyula pedig irodalmi hajlamait követve, 1876-ban állandóan Budapestre ment lakni, a hol a sport-irodalom kultiválására adta magát s e téren azóta folyton a legszebb sikerrel működik. Mint a „Vadászlap“-nak társtulajdonosa és főszerkesztője és az „Országos magyar vadászati védegylet“ titkára, a hazai vadászati ügy fejlesztése és a szakismeretek terjesztése körül kiváló érdemeket szerzett, a melyek elismeréseül több vadásztársulat tiszteletbeli tagjává választotta, az 1885. évi budapesti országos kiállítás pedig, a kiállítás vadászati részénél való buzgó közreműködéséért, diszokmánynyal, majd pár évvel később ő fellege a vadászat körül szerzett érdemei elismeréseül a koronás arany érdemkereszttel tüntette ki. Az általa szerkesztett „Vadászlap“-on kívül adott ki különféle évkönyveket, vadászati zsebnaptárakat, 1893-ban pedig egy 400 oldalra terjedő vaskos könyvet a vadászati ügyben hozott kormányrendeletekről és döntvényekről. Az Egerváry család történeti monografiájának megírásán is évek óta dolgozik s már összegyűjtött 800 drb. oklevelet, pecsétet, stb. Tőle birjuk ezen adatokat, valamint ő állította össze oklevelek, továbbá Egerváry Pál és Kristóf följegyzései alapján az Egerváry család alább közölt genealogiáját is. 1893-ban m. kir. országos vadászati felügyelővé neveztetett ki. Két fia van: Gyula (szül. 1877.), és Jenő (szül. 1878.).

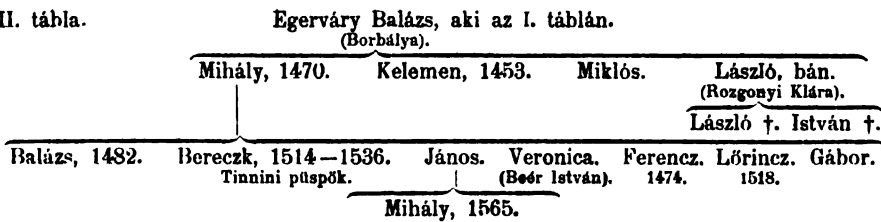
A család leszármazási táblája, 1255-től a mai napig, a következő:

I. tábla.

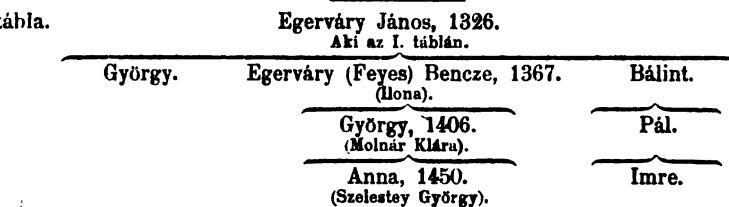
Geregen.

II. tábla.

III. tábla.

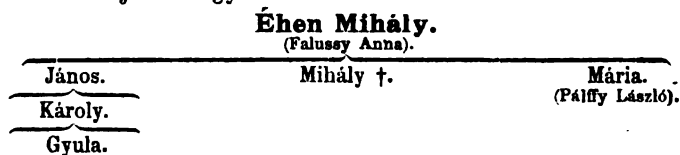

✓ **Egrossoy Benedek és Ferencz, 1733. Izsákfa.**

✓ **Egry, másképp Dobray Mihály, 1647. (Armalista).**

✓ **Egyed János, 1733. Nagy-Kolta. — Egyed Sándor, 1733. Izsákfa.**

✓ **Éhen Károly 1859-ben Szőlősbén urodalmi intéző. A család leszármazási táblájának egy részlete a következő:**

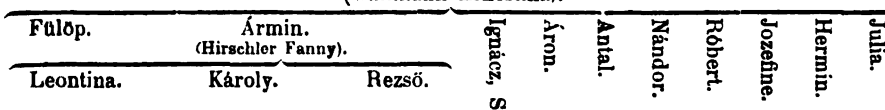

Pálffy László és Éhen Mária leánya: Pálffy Mária, férjezett Békássy Imréné volt. E családnak tagja Éhen Gyula szombathelyi ügyvéd.

✓ **Echárt György, 1733. Kis-Paty.**

✓ **Eisenstädter. (Buziási).** A czimeres nemes-levelet, (I. a. II. részt), 1872-ben Eisenstädter Simon temesvári nagykereskedő nyerte azon érdemeiért, melyeket iparüzletének 1814-ben történt megindítása óta évek hosszú során át, a hazai ipar és kereskedelem előmozdítása, valamint több jótékony és közhasznú intézet áldozatkész gyámolítása által szerzett. Nemzedék-rendje:

Buziási Eisenstädter Simon.
(Guttmann Ernestina).

A család jelmondata: „Diligentia et Concordia”. Buziási Eisenstädter Rezső földbirtokos, Vasvármegyében, Ostfi-Asszonyfán lakik.

✓ **Ekart** András, 1656. (Armalista).

✓ **Elek** András, 1648. Dömötöri. — **Elek** Ferencz, 1689. Kámon. A vármegye esküdtje volt. — **Elek** Sándor, Jánosnak fia, 1733. Dömötöri.

✓ **Enyedy** János, 1665—1673. Vasvármegye alispánja.

✓ **Eöcsy**, másképp Horváth Mátyás és István, 1733. Boroczszeg.

✓ **Eölbey**. (Kis-Eölbői). Ez a család majdnem egészen ismeretlen a genealogusok előtt, pedig nagyon régi és érdekes család, mely a vármegye előkelőbb családjai közé tartozott. A 16-ik század második feléről szóló okmányokban úgy olvasom, hogy ezen családot némelykor Fábíán-nak is írták, s ősi fészket: Kis-Eölbőt: Királyfájának. Zánthói Bottka Imre, Vasvármegye alispánja, egy 1665-ik évi okmányában kis-eölbői Eölbey Ágostonról, mint szolgabíróról emlékezik. 1576-ban találjuk Eölbey Gergelyt, kinek leszármazási ágazata egy 1576-iki okmány szerint a következő.

Eölbey, másképp Fábíán János.

János.	Ambrus.
Pál.	Benedek.
	Gergely.

Azon idők jellemzéséhez elmondok itt egy esetet, mely a szegény Benedekkel történt. 1566-ot írtak. Akkoriban épült föl a themerdi másképp pósfalvai (Pósfa) templom és Szent-Jakab ünnepe táján történt a felszentelése. Az ünnepélyen megjelentek kis-eölbői Eölbey Benedek, ennek unoka testvére: Pál, kis-eölbői, és bezerédi Bezerédj Pál felső-szelestei birtokosok is. Amint az ünnepélynek vége lett, úgy este felé haza indultak a nevezettek, de alig értek a bothosházai határban a Kőris vizéhez, Szelestey György alsó-szelestei lakos jobbágysai által, uruk parancsolatjából, megtámadtattak, s szegény Eölbey Benedek véresre veretett. Ott találták másnap eölbei emberek a vizpartján s haza szállították, de sebeibe csakhamar bele halt. Özvegye nemsokára Kapuy Jánoshoz férjhez menvén, Benedek háza és birtoka Eölbey Pálra szállott. Szelestey György most erre uszította jobbágysait, s annak házát lerontatta és fölégette. Bezerédj Tamást Felső-Szelestén meglövedőztette. Általában György ur nagy ellensége volt az Eölbey családnak, mert már korábban is örökösen erőszakoskodott rajtuk. — 1583-ban él Eölbey Gergely, Tamás és Ferencz. 1595-ben Eölbey Erzsébet és Czakó Katalin, Hrasztoviczay Györggyel egy választott bíróságban megegyeznek. 1674. Eölbey Tamás Meszlenben lakik, s feleségül családja ősi ellenségének családjából Szelestey Gergely özvegyét: László Annát veszi feleségül.

Élnek a családból 1688. Ferencz, 1711. Eölbey Ferencz Surányban, 1724. Zsigmond és Ádám Urai-Ujtaluban, 1736. Ádám esküdt, 1747-ben kerületi biztos. 1738-ban Sándor, László és Antal, meszlén lakos, ez utóbbi 1741-ben insurgens hadnagy, utóbb vármegyei esküdt, majd 1746-ban Batthyáni Ádám ügyvédje. 1747-ben Eölbey László esküdt, 1750-ben János ügyvéd, 1791-ben János apát, táblabíró, majd káptalani nagyprépost. 1799-ben Eölbey József táblabíró, s a Batthyániak jószágkormányzója Rohonczon. Birt Senyefán, Herényben. 1797. Antal insurgens kapitány. A folyó század elején úgy találjuk, hogy az Eölbey-ek nagy előszeretettel adják magukat a katonai pályára. Antal 1809-ben insurgens hadnagy, János 1831. volt hadnagy a Radecky-huszároknál, 1832-ben meghal Antal, ki a székely huszároknál kapitányságig vitte, 1832. Eölbey Ferencz kapitány, utóbb őrnagy és táblabíró, 1832. Sándor hadnagy a Gollner nevet viselő gyalog ezrednél. 1834-ben Alajos Fűztőn gazdálkodik. A vármegyében tudtommal Eölbey-ek most nem laknak. Seper László nagy-pősei birtokos édes anyja Eölbey lány volt.

✓**Eördögh.** (Pölöskei). Vármegyénkben ma már alig vannak utódjai, pedig egykor előkelő családjaink sorában foglalt helyet. Eördögh Lajos és Tapolczay Gergely 1599-ben tilalmazták Gerecsey Mátyást, hogy ez az ő hidvégi, molnári, és andrásfai részbirtokukat elidegenítse. 1608-ban a vármegye megkeresi Nádasdy Tamást, hogy Eördögh György özvegyének és Batthyáni Farkasnak somlyói és jánosházai javait bocsássa vissza. Ugyancsak az 1605-ik évben Eördögh Simon zalavármegyei alispán működik vármegyénk területén, hogy Rátky Menyhérttel a török hódoltság közsékeit összeírja. Ez az Eördögh Simon a pölöskei vár kapitánya is volt. 1632-ben Vasvármegye alispáni székén is Eördögh Simon ül. 1652-ben Eördögh István a pölöskei vár kapitánya. 1733-ban még Eördögh Gáspárt és Mihályt találjuk Alsó-Eördött. Hogy azonban ezek a pölöskei Eördögh-ökből valók-e, az egyelőre kérdés marad.

✓**Eöry** Ferencz, 1647. Nemes-Csoó. — Eöry Mihály, 1682. főszolgabíró. — Eöry Mihály, 1809. insurgens hadnagy.

✓**Eörsy.** E család nevével 1652-ben találkozunk, amidőn Révay Mária, Eörsy Zsigmond özvegye, nádori prorogatoria levelet eszközöl ki a maga részére. Élnek a családból: 1732. Miklós, 1733. Zsigmond, 1743. György, 1764. Anna, 1778. István. Eörsy József 1790-ben vármegyei aljegyzővé helyettesítették, de 1792-ben már főszolgabíró lesz, s e tisztelet 1816-ig viseli. Talán ezen József volt az, aki 1835-ben Ják-

fán bir, s a vármegye táblabirája volt. Meghalt 1843-ban. 1838-ban Eörsy Károly kapitány. 1845-ben Eörsy János nárai birtokost találjuk.

✓ **Eötvös** Mihály, 1648. Szombathely,

✓ **Erdélyi** István, Ferencz, Pál és András, 1733. Kemenes-Szent-Márton. — Erdélyi István, 1744. Simonyi.

✓ **Erdődy.** (Gróf). Ismert főrangú család.

✓ **Erdős** János, 1685. (Armalista).

✓ **Erdősy,** l. Sylvester.

✓ **Erhárt** Pál, 1742. Kis-Paty.

✓ **Ernst** Lajos, 1756. Jaák.

✓ **Ernuszt.** (Gerdovcháki). Ernuszt János 1508-ban Horvát, Szlapon és Dalmát országok bánja volt. Hogy a két család között van-e összeköttetés, adatok hiányában még megfejtésre vár. Az Ernuszt-család a folyó század negyedik tizedében lép föl Vasvármegyében. Ernuszt József Olad s a dozmati részbirtok tulajdonosa, 1833-ban 1500 frt. alapítványt tesz elaggott katonák gyámolítására. 1835. Ápril havában már a vármegye táblabiráinak sorában találjuk s az ugyan azon évi November 9-én tartott közgyűlésen kihirdeteti azon kegyelmes birtok-adománylevelet, melyet 1834. November 23-án Gerdovchák községe nyert. Fiai: Imre, Sándor és Kelemen. Kelemen ifju korában mint tiszt szolgált a lovasságnál. 1871. előtt országgyűlési képviselő, 1871-ben Vasvármegye főispánja s e tisztét 1875-ig viselte, amikor is a király a Lipót-rend lovag-keresztjével tüntette ki. Azután megszakításokkal ismét országgyűlési képviselő, s a törvényhozó testületnek egyik kiváló tagja. Vezérférfia egyuttal a vármegyei közéletnek is, s nem egy jó ügy találja benne pártfogóját. Nemes szívének örök bizonyítványa lesz a vármegye árvaháza, mely az ő indítványára 1874-ben jött létre. Jelenleg az országgyűlésen a szombathelyi kerületet képviseli. Fia József 1884-ben tiszteletbeli aljegyzővé neveztetett ki. Ernuszt Imre 1846-ban viselte a tiszteletbeli aljegyzői hivatalt. Sándornak fia: Géza, napjainkban szombathelyi ügyvéd, s a szerb Takova-rend tulajdonosa.

✓ **Erős** János, 1733. Jaák.

✓ **Érsek** János és Mihály, 1733. Kocs.

✓ **Eszekey.** Eszekey János 1598-ban visszavonja amaz egyezséget, melyet izesákfalvai Márk Jánossal a káldi részbirtok felett kötött. 1599-ben Dánielffy Farkas és Csányi kijelentik, hogy készek a maráczai birtokot Eszekey Jósá nejének Sárának, a lefizetendő lefizetése után, visszabocsájtani. 1600-ban Eszekey János inteti Káldy Istvánt és Ambrust, hogy az alsó-káldi, kámi, pusztas- és egyházas-jeli, herényi és szünősei

birtokrészeket vegyék vissza. Ezen család maradványait sem ismerjük, pedig — úgy látszik — jelentékeny család volt.

✓ **Eszpethy**, Eszpetyey. Ma már híre sincs ezen családnak. Eszpethy György és Koltay Tamás intetik 1595-ben Zobothin Györgyöt és nejét Muraszombatban, hogy Törjék Anna jegybérét vegyék föl.

✓ **Eszterházy**. (Herczeg és gróf). A szakmunkákból bőven ismert főrangú család.

F.

✓ **Fábján**, Fábián. Ily néven több család fordul elő vármegyénkben. A felső- és alsó-őrri birtokadományos családok között is találunk Fábjánokat. Ezek közül 1733-ban idősebb Fábján György és ifjabb Fábján György igazolták nemességüket. A felső-őrri Fábjánok közül való volt azon Mihály, ki Simonyiban lakott s kinek unokája Ferencz, 1792-ben Dunaföldváron élt. Ugyancsak a simonyi Fábjánok közül György 1795-ben Nemes-Apátiban, Zalavármegyében tartózkodott. 1751-ben Fábján Péter pápai lakos nyert vármegyénktől nemesi bizonyítványt. Ennek fia Pál volt. Simonyiból igazolták nemességüket 1733-ban még Fábján másképp Gerencsér András, János és György. — Fábján Ferencz, István, Mihály és Imre örökösei, valamint András 1733-ban Nagy-Zennyében, Fábján György 1733. Kámban, s Fábján Ferencz ugyancsak 1733-ban Beiczen élnek. Fábján Ferencz 1845-ben bódi birtokos. A bódi nemes Fábján családból származik Fábján Antal jelenleg bódi birtokos és Fábján Ignác királyi törvényszéki nyugalmazott iroda-igazgató.

— ✓ **Fablanics** Ignác és József, 1838.

✓ **Falrant** János, 1647. (Armalista).

✓ **Falsh** János, 1824. Felső-Eőr.

✓ **Falussy**. 1595-ben bizonyos Falussy János deákról van említés. 1653-ban Falussy Györgyöt Gutaházán találjuk. 1665-ben Falussy Miklós mint a vármegye főjegyzője s 1672-ben mint alispánja működik. Falussy Ferencz 1755-ben mint borosgödöri s 1767-ben mint sándorhegyi birtokos említettik. Hasonló nevűek azon a vidéken most is élnek, de azok egyszerű földmives emberek.

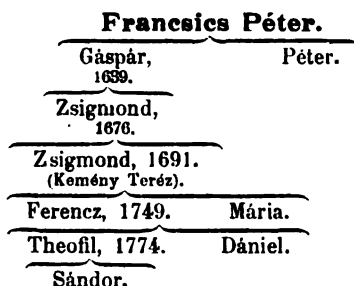
✓ **Farkas**. (Gulácsi). Egykor kiválóan vagyonos család. A terjedelmes „Farkas-erdeje” tőle bírja nevét. E családból származik gulácsi Farkas László, 1797-ben Vasvármegye alispánja, ki az 1797-iki nemesi fölkelésben mint őrnagy vett részt. Farkas Károly senyefai birtokos 1861-ben

a vármegye pénztárnoka volt. A többi, a vármegye területén élt Farkas-család így következik: Farkas Mihály, 1637. Felső-Eőr. (Armalista). — Farkas Benedek, 1647. Nemes-Csoó. — Farkas Gábor, László (alsó-patyi lakosok). 1733. — Farkas Sándor, 1733. Kopács. — Farkas Mihály, 1733. Felső-Eőr. — Farkas Mátyás, Gáspár, György, Ferencz, János, másik János, János Györgynek fia, Miklós, István, 1733. Alsó-Eőr. — Farkas Imre, 1733. Andrásfa. — Farkas Miklós, 1743. Nemes-Hollós. — Farkas József, 1797-ben a nemesi fölkelésnél zászlótartó, s Farkas Gábor 1809-ben insurgens kapitány volt. De hogy ezek melyik Farkas-családhoz tartoznak, egyelőre meg nem határozhatom.

✓ **Francsics.** A család ősi fészke Felső-Eőr és vidéke volt, honnan azonban nemcsak a vármegyében terjedt el, de egyes tagjai más vármegyékbe is átszármaztak. 1591-ben Francsics Péter Tarcsán vesz egy jobbágy telket. Ferencz 1593-ban Zalavármegyében, Miseri községben jut egy malom birtokába. 1596-ban Péter mint német-ujvári praefectus tűnik föl. Fiai: Ferencz, István, János és Gáspár voltak. Talán ez a Péter volt az, aki 1600-ban Radván-Csencsen egy nemesi curiát vesz, s kinek nejéül Lehman Kordula emlittetik. 1604-ben Ferencz et találjuk Tarcsán. 1646-ban Péter, kinek neje Ostffy Zsuzsánna, Csöngén, István pedig ugyanazon évben Ondódon bir ingatlanokkal. 1649-ben Francsics Gáspár mint körmendi várkapitány szerepel. 1665-ben Francsics Ádám a magyar-nádáljai és alsó-csatári birtokrészekre királyi adományt nyer. Francsics István 1669-ben a vármegye esküdtje s Nagy-Seében egy jobbágy telket vesz. 1672-ben Zsigmond és neje Ostffy Éva emlittetnek. Szent-Mártoni Francsics Ferencz 1688-ban Felső-Eőrrött szántóföldet vesz. Nejeül Stefanits Judit emlittetik. Francsics Péter és neje Tallián Katalin 1696-ban Alsó-Eőrrött curialis telket vásárolnak. Francsics Péter ezredes a Nádasdy-ezredben 1716-ban Mihályházán, Veszprémvármegyében vesz birtokot. Ugyanott 1730-ban valószínűleg egy másik Francsics Pétert a Dezsőffy-ezred ezredesét találjuk. 1732-ben Francsics Ferencz ezredes Szalonakon házat vesz. 1733-ban Péter, Ferencz és Zsigmond vétettek föl a kétségtelen nemesek lajstromába. Francsics Farkas 1733-ban Simonyiból igazolta nemességét. Francsics János, Ferencz fia és Miklós unokája 1760-ban Tárkányba, Komáromvármegyébe, majd 1769-ben felső-eőri birtokát eladván, Somogyba: Nágocsra költözik. Ezen Jánosnak nemzedékrendjét levéltári s a család birtokában levő adatok alapján a következőleg állíthatjuk össze:

I. József, aki 1795. Mártius 20-án Somogyvármegyében, Kéthelyen született, innen Tolnavármegyébe költözött. II. József, ki 1829-ben született, jelenleg dombóvári és görbő-belecskai birtokos, s Dombóvárott lakik. Fiai közül Bódog tengerész-kapitány, III. József tartalékos hadnagy és gazda. E család tagjai a felső-eőri előnévvel éltek. A vasvármegyei Francsics-ok közül még Zsigmond 1735-ben Győrvármegyébe, Téthre és Mérgesre, Francsics Ádám pedig, kinek neje Palothay Erzsébet volt, Sopronvármegyébe, Káptalanba és Vissre költöztek át. Amint e munka II. részében olvasható, a 17-ik században két felső-eőri Francsics-család is kapott külön-külön czimeres levelet. Francsics Péter pedig már 1573-ban nyert czimeres levelet, kinek nemzedékrendjél a következő tábla mutatja:

A czimerszerző Péter Pusztá-Szent-Mihályon tiz egész sessiot kapott inscriptióképpen Batthyáni Boldizsár dunántuli generalistól és feleségétől Zrinyi Doricától. Theophil evangelicus vallásu volt, s 1813-ban Egyházos-Rádócson lakott. Fia: Sándor Bereghvármegyébe költözött, hol mint gazdatiszt élt. Péter és fiai a Batthyáni-család udvari emberei voltak.

✓ **Fejér** Ferencz és György, 1744. Nemes-Dömölk. — Fejér János, Ferencznek fia; 1744. Lovász-Patona, Veszprémv. — Fejér Zsigmond, 1709-ben insurgens főhadnagy.

✓ **Fekete** István, 1733. Gutaháza, — Fekete István, 1733. Molnári.

✓ **Fellner** András, 1802.

✓ **Fényes** Benedek, 1733.

✓ **Ferber** János, 1672. Pinkafő.

✓ **Fercsák** János, 1741-ben insurgens kapitány.

✓ **Ferencz** Péter és Pál, 1648. Nemes-Dömölk.

✓ **Fertagh** (Meszleni) Oswald, 1596.

✓ **Festetich.** (Tolnai. Nemes). A család nevét 1651-körül Fersztetich-nek is írták. 1651-ben Vasvármegye házat vesz Szombathelyen a kiskoru Festetich Pál édes anyjától, Bornemissza Orsolyától. E telken épült a jelenlegi vármegyeház nagyobb — napkeleti — része. A nyugati részt 1649-ben a győri püspök engedte át. Bornemissza Orsolyának három férje volt; az első Skublics György, a második Festetich Pál, s a harmadik Ságody István. Festetich Pál — az ifjabb — 1713-ban táblabírónak említetik. 1741-ben Kristóf vasvári birtokos, egyuttal helytartótanácsos. Festetich József 1747-ben tábornok, 1749-ben gróf, s ekként családját a mágnások sorába emelte. Károly még mint nemes 1760-ban lipárti birtokos. Ezeket, mint ismeretlenebb levéltári adatokat kívántam a nemes Festetich-ekről felemlíteni. A grófi ág a szakmunkákban eléggé van ismertetve, s mindenki tudja, hogy „György”, — a nagy, ebből a családból vette eredetét.

✓ **Festetich.** (Gróf).

✓ **Fláth** Lázár, 1790.

✓ **Fillep** Mihály, Tamás, ifj. Mihály, 3-ik Mihály, 1733. Felső-Eőr.

✓ **Finta** György, 1648. Csönge, — Finta, másképp Szabó István, Jánosnak fia; 1733. Kisfalud.

✓ **Fridrich** Benedek, 1754. Felső-Eőr.

✓ **Föder** János, István fia; Fodor György, Jánosnak fia; Fodor István, Pálnak fia; 1733. Felső-Paty. — Fodor István, 1744. Felső-Paty.

✓ **Foky** Ferencz, István, József, Zsigmond és László, 1733 Rába-Hidvég. — Foky János 1744-ben alispán. — Foky Ferencz 1809-ben insurgens kapitány.

✓ **Forintos** Miklós, 1604. esküdt-ülnök. — Forintos György, 1648. Nemes-Dömölk. — Forintos Károly, 1790.

✓ **Forján** Miklós, 1647. (Armalista).

✓ **Ferszter** János-Erneszt, 1791.

Fölnagy másképp Nemes István, György, Bálint és Péter, 1733, Külső-Rákos.

Fügh György, neje: Sampt Zsuzsánna, fiai: Zsigmond, Mihály, József és György, leánya: Judit, 1727. Május 13-án hirdettetik ki III. Károly királytól nyert czimeres nemes levelüket a vármegyén. 1745-ben Fügh Mihályról van említés. Fügh Károly, volt országgyűlési képviselő s jelenleg községi ügyvéd, e családban találja őseit.

Füleky Mihály, 1748. Meszlen.

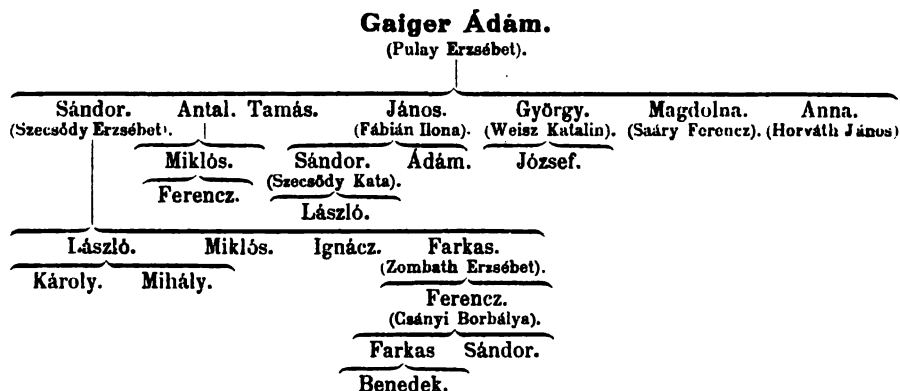
Fülöp Márton, 1647. Nemes-Csoó. — Fülöp György és Mihály, 1733. Kocs. — Fülöp István, 1733, Keresztur. — Fülöp András és György, 1742. Nemes-Hollós.

Für Mihály, 1733. Gutaháza.

G.

Gaiger. (Jobbágyi). A czimeres nemes-levelet, melyet e munka második részében ismerteték, 1595-ben Geiger Walther, János, másik János, és György kapta, kiknek családja, mint az okmány mondja, már korábban is birt czimerrel. Walther tábori postás volt, s úgy, valamint jelesen végzett küldetések által szerzett érdemeket. Az ifjabb János és György mint katonák a magyar széleken vitézkedtek. Évkönyveinkben a következő családtörténeti adatokat találom följegyezve: Gaiger György 1595-ben Dereskén és Döbörhegyen bir. 1601-ben a czimerszerző Jánosról s 1647-ben egy másik Jánosról van említés, aki 1663-ban a vármegye főszolgabírája lesz. Előfordulnak még a következők: 1716-ban Gaiger Ádám, 1721-ben Sándor, 1725-ben Zsigmond vármegyei esküdt, 1733. János, Ádám, Zsigmond, Sándor, Antal és György, 1736. Tamás, 1742. Bálint, 1748. Farkas, 1759. László, 1760. Antal, 1767. József, 1768. Ignác, 1781. Sándor, 1783. György, 1788. Ignác, 1808. Ferencz, 1812. Antal, 1828. Károly. Gaiger Farkas az 1741-ki nemesi felkelés alkalmával zászlótartó, Ferencz pedig 1797-ben insurgens kapitány volt. A rendes katonaságnál is találunk Gaiger-okra; így Farkas és Sándor 1832-ben kapitányként viselték a kardot. Gaiger Benedek 1862-ben Rába-Hidvégen lakott, utóbb Szombathelyen mint ügyvéd működött, s ott is halt el. Huzamosabb ideig volt a nemesi pénztár pénztárnoka.

A család az idők folyamán több községben nyert részbirtokokra adományt. Birtak a többek között Jobbágyiban és Rába-Hidvégen is. A család leszármazási táblájának egy részlete a következő:

Galampos, másképp Nádasdy György, 1733. Kis-Unyom.

Gallen János, Zsigmond, Ignác és László, 1806. Niczk.

Gall, Gaál. (Alsó-Szilvágyi). Czimeres nemes-levelet Gall Tamás kapott 1625-ben, melynek ismertetése e munka II. részében olvasható. De a Gall-ok nemessége bizonyosan korábbi keletű, mert a vasvár-szombathelyi káptalan jegyzőkönyveiben már a 16-ik században ismételve találkozunk vasvármegyei Gall-okkal, akiknek nemességéhez szó nem fér. Tamás, a czimer-szerző, Váthon lakott. Fia és unokája mindenik Miklós, hasonlóan Váthon. De az unokának fia: András, ki korábban Váthon lakott, 1717-ben már Alsó-Szilvágyon tűnik föl, hol a mondott évben, több birtokos társával, az alsó-szilvágyi részbirtokra III. Károlytól királyi adományt nyer. Andrásnak gyermekei közül György ügyvéd s a vármegye táblabírája volt. Ennek fia: László 1781-ben Somogyvármegyébe költözött, s házasságra kelvén vizeki Tallián Máriával, ott családot alkotott. A vármegyének első alispánja volt, s érdemeiért a kir. tanácsosi méltóságot nyerte. Fia: József főbírája, s ennek fia: Alajos főjegyzője volt Somogyvármegyének. Alajos unokája: II. János jelenleg kaposmérői birtokos. — Lászlónak, az alispánnak testvére: II. György megváltván testvéreitől a család által birtgyórai birtokot, Vasvármegyéből Sopronvármegyébe költözött át. Házasságra 1784-ben lépett felsőszopori Nagy Tereziával. Fiai közül József 1786-ban született, s a kőszegi kerületi tábla bírája volt. Másik fia: Sándor mint körmendi esperes hunyt el. III. László, aki 1803-ban született, Sopronvármegyének főbírája, majd alispánja volt. Gyermekei közül Kornelia (sz. 1842.) Sopronban lakik, Sándor (sz. 1844.) korábban szolgabíró, jelenleg kapuvári ügyvéd, Máriának férje: Reichenhaller Béla lovag, sopronvárosi főjegyző. A család nemzedékrendje a következő:

Gall Tamás, Váth. 1625.

(N. Iona).

Miklós, Váth.

Miklós, Váth. János, Váth.

András, Váthról Alsó-Szilvagyra, 1717.

(Nagy Mária).

György, ügyvéd, táblabíró.

(1. Orczy Teréz, 2. Munkónki Horváth Erzsébet).

László.

Ferencz.

Adám, 1733.

(Csoma Julianna).

Imre. Miklós. Julianna. Justina.

1-től: Antal t. 2-től: Gábor. János. László. II. György. Terezia. Erzsébet. Julia. Judit.

(Vasvármegye (Tily József). (Vizeti Tal. (Felső-Szopori (Szerdahelyi (Balogh János). (Tassy (Szalay Imre).

1730. (Nagy Mária, Nagy Teresia). János, had- (nagy. Váth). (Somonogy).

József.

(Guslits Julianna).

József. Sándor. Erzsébet t.

László.

(Kia-Kamoni Szalay Julia).

Alajos, főjegyző.

(Nagy-Alásanyi Barczai Julianna).

János.

(Széplaki Botka Sarolta).

Ferdinánd. Boldizsár.

Mária.

(Bay Antal. Győr).

Kornelia.

(Pethő Jendz, Sop- (Kenessey sz. 1852. (Reichen- (Krisztina). haller Béla lovag).

Sándor.

Mária.

(Kia-Kamoni Szalay Julia).

Margit.

sz. 1878.

Serena.

sz. 1879.

Paula.

sz. 1884.

Jenő.

sz. 1888.

Sarolta.

Andor.

Emilia.

II. János.

(Kapos-Mérő).

László.

József.

E néven fordulnak még elő, de kiknek összeköltetését kimutatni nem sikerült, a következők: Gall Ubul mester (Magister Ubul de Gallo) Vasvármegye alispánja, 1376. — Gaal (Kereki) Ferencz, 1610. (Arma- lista). — Gall Mihály, 1647. Meszlen. — Gall János, György és István, 1733. Felső-Eőr. — Gaál János, 1832—1836. vasvármegyei fő- szolgabíró. Ez valószínűleg az alsó-szilvágyi Gaálok közül.

- Gálos** Dániel és Sándor, Sándornak fiai; Gálos István és József, Ferencznek fiai; 1733. Bód.
- Gancs** Mihály, András, János és István, 1733. Alsó-Mesteri.
- Gángoll** István és György, 1733. Nagy-Zsennye. — Gángoll Mihály, Mátyás, Miklós, András és Márton, 1733. Felső-Eőr. — Gángoll Mátyás, 1733. Alsó-Eőr.
- Gara** György, 1647. Kőszeg.
- Garabont** János, 1647. Fűztő.
- Garay** István és János, 1733. Kocs.
- Gasztonyi** István, 1595.
- Gáthy** István, 1822.
- Gazdagh** Fülöp, 1641-ben a vármegye főjegyzője. — Gazdagh György, 1647. Kőszeg.
- Glaser**, l. Muray.
- Gyák**, másképp Nagy Mihály, 1609.
- Gyalókey** Ferencz és János, 1747. Pápa, Veszprémv.
- Gyarmathy** Márton 1599. alügyész, — Gyarmathy Márton, 1600. vármegyei főszolgabíró; neje: párisi Bátsmegyey Erzsébet. — Gyarmathy János, 1793. Nemes-Dömölk.
- Gellyón** Ferencz, 1648. Gutaháza.
- Gencsy** Györgyné 1647. Nemes-Csoó.
- Geöddöcz** Ferencz, 1733. Felső-Eőr.
- Gérczey** Lajos, 1647. Bód. — Gérczey Ferencz és Zsigmond, 1733. Gércze. — Gérczey István, Ferencz, 1733. Gércze,
- Gerecs** István, 1822. Vindornya-Lak, Veszprémv. — Gerecs István, 1823. Rum.
- Geróczy** Mátyás, Antal fia, 1598. Bir Hidvégen, Molnáriban és Andrásfán.
- Gerencsér** György, 1647. Meszlen. — Gerencsér másképp Magyar Ferencz, 1844. Szántó, Tolnav. — Gerencsér, l. Fábrián.
- Gergőcz** Ferencz, 1600.
- Gergye** Mihály, 1733. Tana.
- Gerőcs** János, 1735. Gyömrő.
- Gersey** András, István és Ferencz, 1733. Karátfölde. — Gersey Mihály, 1752. Szent-László, Zalav.
- Greibenits** András, 1648. Meszlen. (Armalista).
- Gyell** Pál, 1733.
- Gindi** Károly, 1790.
- Griller** Gergely, 1697. (Armalista).

✓ **Grimm** Ferencz, 1677. (Armalista). Grimm Mihály, Kristóf fia, 1733. Dobra. (Muraszombati járás).

✓ **Gyrolt** János, 1439. Söpte és Szilvagy.

✓ **Goda** Ferencz és Gergely, 1648. Izsákfalva.

✓ **Gógán** János, 1647. Dömötöri.

✓ **Gelenits** János, 1802. Felső-Szilvagy.

✓ **Golubits** János, 1680. (Armalista).

✓ **Gombás** János, Istvánnak fia, 1733. Kolta. — Gombás Mózes, 1821. Pápa Veszprémvárm.

✓ **Gombos** János, Bálint, Benedek, Ádám, Imre, 1733. Karát-földe. — Gombos János, 1741. Sárfa-Mizdó.

✓ **Gombossy** Márton, 1647. (Armalista). — Gombossy János, 1733.

✓ **Gomerác** György, Péter, János, 1599. (Armalista).

✓ **Gorup** János, 1647-ben a vármegye főjegyzője. — Gorup Imre és János, 1672.

✓ **Gerzó** József, Mihály, Ferencz, 1836. Szombathely.

✓ **Goszthony**, Gosztonyi, Gasztonyi. Háromféleképpen is találom irva, de az ősi forma bizonynyal a Goszthony. Gasztonyi István 1595-ben a vármegye birtokos nemesei között foglal helyet. Keserű István 1597-ben a Gosztonyi család nevében tiltakozik Bakó Gergely ellen a miatt, hogy ez utóbbi Gosztonban halastavat akar venni és ásatni. A Goszthonyak tehát 1597-ben gosztonyi birtokosok voltak. 1733-ban Gosztony Péter, László és József, salfai lakosok, mint ismert, régi nemes család tagjai vétettek föl a vármegye kétségtelen nemeseinek lajstromába. E családból származik Goszthony Mihály budapesti ügyvéd s Szapáry Géza gróf jogtanácsosa. De úgy tudom, hogy a családnak ivadékai még vármegyénkben is élnek.

✓ **Goth** János és Zsigmond, 1784. Nemes-Magasi.

✓ **Gothard**. (Herényi). 1715-ben Julius 15-én kapott czimeres nemes levelet Gothard Mihály és annak két fia: György és Ferencz, mely Vasvármegyének 1716. Május 20-án tartott közgyűlésén kihirdettetett. A család a két fiu után csakhamar két részre oszlott. Ferencz a herényi, és György az egyházas-hetyei ágat alapította. Herényt és Egyházas-Hetyét Pálffy Miklós nádornak 1720-ban kelt adomány-levele alapján bírták. A család tagjai közül a következőket találom följegyezve: 1730. Ferencz Herényben, 1752. István, 1771. Ferencz Herényben, 1780. István, 1820. Mihály és Ferencz, 1831. István Hetyén. 1833. Ferencz, és 1835. ifju István. — Gothard Mihály 1832-ben, és István 1835-ben

a vármegye táblabíráinak sorába emeltetett. Gothard Ferencz 1832-ben a Hugonay-árvák gondnokságát viselte. Ifjabb Gothard István 1846-ban a nemzeti muzeumnak egy érdekes kővé vált gombát ajándékozott. Ennek az Istvánnak a fia Jenő a csillagász, tudós társasági tag, és Sándor a Ferencz-József rend tulajdonosa, jeles gazdasági író és a vasvármegyei gazdasági egyesület igazgatója. A herényi ág leszármazási táblája ez:

A heteyi ág leszármazása két izen:

A czimeres nemes-levél levéltárunkban nincs meg. Azonban a család egyik tagjának szíves közlése folytán azt a következőkben ismeretem: kék udvarban zöld téren szaladó szarvas, szájában szalag vagy zsinór, melynek egyik végén kulcs, a másikon egy könyv lógg alá. Sisakdisz a nővő szarvas. Foszladek: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Gyelcsics János, 1599. (Armalista).

Gödör József, 1831. Szendi, Komáromv.

Gödörházy György, 1733. Váth.

Gömbös István, Jánosnak fia, 1733. Jákfa. — Gömbös István, Györgynek fia, 1733. Tana. — Gömbös István és Zsigmond, Tamásnak fiai, 1733. Kőszeg. — Gömbös Tamás, 1733. Kemenes-Szent-Márton. — Gömbös Antal, 1797. insurgens kapitány, — Gömbös János, 1824. vármegyei főszolgabíró.

Göndöcz Ferencz, 1817. Paly és Szombathely.

Görögh János, 1733. Hetye. — Görögh Péter, 1733. Gércze. — Görögh Mihály, 1733. Kocs.

Gyöke Imre, 1733. Molnári.

Gyömöre. Ez a család Zalavármegyéből, Gógánfáról szakadt át vármegyénkbe Gyömöre Györggyel, aki dömötöri birtokos lett. Fia:

Károly, Vidos Teréziát birta feleségül. Bemutatok egy részletet ezen Gyömőrey-ek családi fájáról:

Gyömőrey József Gógánfán.

(1. Veőrös Juliánna,
2. Hertelendy Eva).

1-től: György. Zsófia. Anna. 2-től: Borbálya.
(Károly. (Boódi Balogh (Lippits Sándor).
(Vidos Teréz). József).

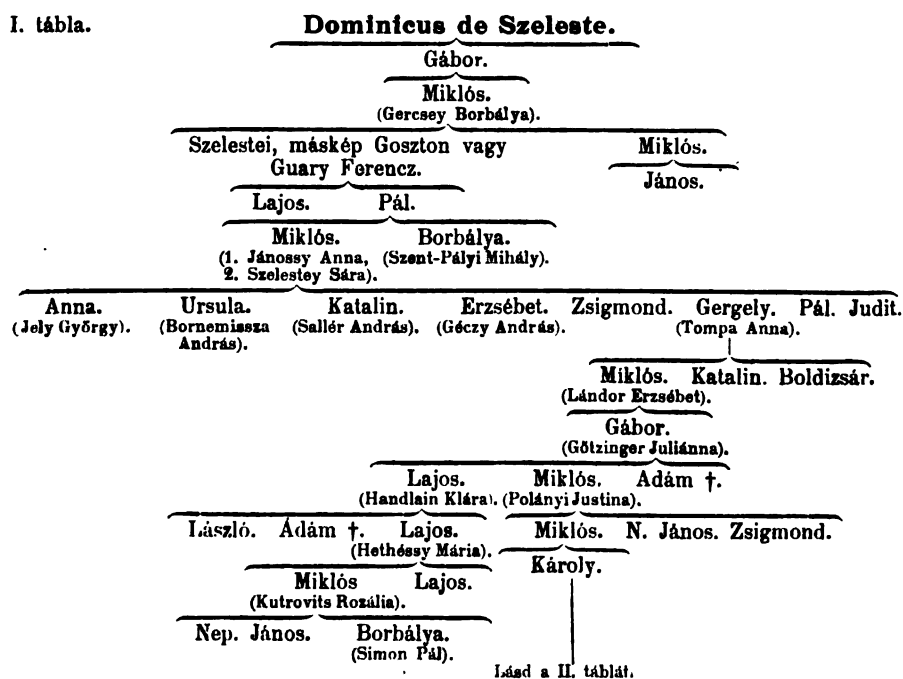
István. Kálmán. Ottilia. Beatrix.

- ✓ **Győr** Gergely, 1676. (Armalista).
- ✓ **Györe** György, 1647. Meszlen. — Győre Márton, 1758. Acsád.
- ✓ **Győrfalvay** Urbán, 1597-ben kámoni lakos. — Győrfalvay Péter, 1733. Kis-Pöse.
- ✓ **Győrffy** (Rádóczi) János, 1485. Vasvármegye alispánja. — Győrffy Pál, 1599. a Rába-átjárások bevonására biztosul választatik. — Győrffy András, 1672. vármegyei főszolgabíró. — Győrffy (Telekesi) Lajos, István, András utódjai; János, Gáspár és másik János, 1733. — Győrffy Menyhért, Zsigmond és László, 1733. Balogfa.
- ✓ **György** István, 1757. Acsád.
- ✓ **Györgyffy** István, Ferencznek fia, 1733. Dömötöri.
- ✓ **Győry** Péter 1656—1662. vármegyei főszolgabíró. — Győry Pál, 1833. Nemes-Magasi.
- ✓ **Győrlke** Albert, 1648. Boroczség.
- ✓ **Györkös** János, 1733. Hidegkut.
- ✓ **Györögh** György id., György ifj., Márton, Mihály fia; másik Márton, 1733. Alsó-Eőr. — Györögh János, 1733. Boroczség.
- ✓ **Győrvár**, másképp Mozsár Bálint, 1610. Győrvár. (Armalista).
- ✓ **Guary**. (Guari és felső-szelestei). Egyike régibb nemes családjainknak. A Ják nemzetségből a következő családok eredtek: a Niczky-, keményegerszegi Kemény- és a Szelestey-családok. A Szelestey-családból pedig a Guary-család vált ki. Ismert első őse a családnak: Domonkos, még Szelestey néven szerepel, nemkülönben ennek fia: Gábor és unokája Miklós is, de Miklós fia: Ferencz már Szelesteinek, Gosztonnak és Guarynak iratik. A Szelestey-Guaryak ősi birtoka Felső-Szeleste volt, mely község nevét azután előnévül meg is tartották. A családra vonatkozó levéltári adataink a következők: Guary Pál 1595-ben tiltakozik Tarródy Katalin Guary János özvegye ellen, ki másodszor Hollósy Serafinhoz ment feleségül, s kívánja, hogy Tarródy Katalin gyermekei gondnokságáról lemondván, s a jegybért felvevén, első férje javait bocsássa vissza. Ugyancsak ezen Guary Pált bizta meg 1598-ban a vármegye,

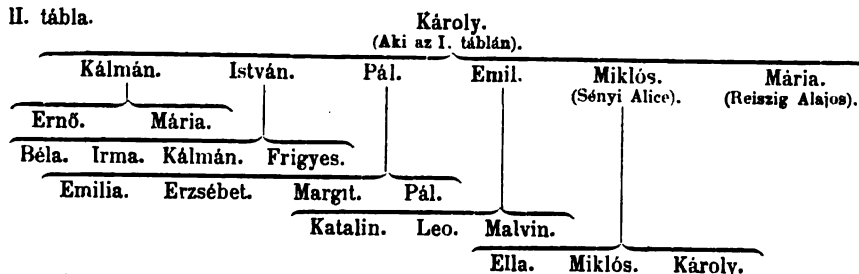
hogy a török fogságba került Bakacs Sandrinus és Pogán Zsigmond kiváltására megszavazott segély-összeget szedje be. Guary Miklós 1614-ben főszolgabíró. 1631. és 1639-ben ismét Miklósról találunk említést. Ez a Miklós egy közgyűlésen oly sértéssel illette a főispánt, hogy e sértés főbenjáró véteknek találtatván, Guary Miklós mint ilyenben vétkes marasztaltatott el. Utóbb azonban megkövette mind a főispánt, mind a vármegyét, s a dolog abban maradt. Az ezen ügyre vonatkozó eredeti királyi parancsolat s egyéb iratok a család levéltárában vannak, de az esetről jegyzőkönyveink is megemlékeznek. 1675-ben Guary Lajos, s 1693-ban László, 1720-ban Gábor, 1779-ben ismét Miklós kir. tanácsos, 1805. Miklós és János, 1811. Miklós táblabíró és kir. udvarnok, 1831-ben Miklós kir. asztalnok s 1832-ben Károly táblabíró; 1841-ben Miklós vármegyei esküdt. Guary János 1809-ben vármegyei aljegyző volt, s ugyanekkor a nemesi felkelő seregnél mint kapitány szolgált. Birt a család számos helyen, nevezetesen a többek között Guarban, Szent-Györgyön, Felső-Szelesten, Vas-, Csánigon és Bűűben Sopronvármegyében, Remetén Somogyvármegyében, Pinnyén, Rőjtőkön, Vághon, s R.-Sömjénben.

A család így származik le:

I. tábla.

II. tábla.

- ✓ **Gubanóczy** György és Márton, 1733. Málnás.
 ✓ **Guoth** Kristóf, Kelemen és Miklós, 1599. (Armalista).
 ✓ **Guoth** Sándor, 1797. insurgents főhadnagy.
 ✓ **Gusics**, Guzits, Gussich. (Sorki-Kisfaludi). Gusics János többekkel adomány-levelet nyer III. Károly királytól 1719. Május 19-én a sorki-kisfaludi birtokra. A család egyik ága Somogyvármegyében is virágzik. Ennek nemzedékrendje a következő:

here
Sorki-Kisfaludi Gussich N. Tabon.

(Kapos-Mérei Mérey Krisztina).

here
 (Széchénfai Király Juliánna).

József. (Káldi Káldy Franciska).	Juliánna. (Alsó-Szilvágyi Gaál József)	Anna. (Somogyvári-Somogyi György).
Francziska, Tabon. (Seckendorff-Gutend Oszkár báró, szász-altenburgi kamarás).		

- ✓ **Gutta** Pál, 1648. Gutaháza.
 ✓ **Gludevác** József, 1790.
 ✓ **Grubics** Simon, 1797. insurgents alhadnagy.
 ✓ **Grueber** József, 1815. Héráháza.
 ✓ **Gyura** Mihály, 1648. Boba.
 ✓ **Gyurkevics** Mátyás, 1649. (Armalista).

H.

- ✓ **Habsz** György, 1676. (Armalista).
 ✓ **Háczy** Dániel és József, 1784.
 ✓ **Hagen** Ferencz, 1733. Felső-Eőr.
 ✓ **Hagyárossy** Boldizsár és János, Györgynek fiai; Hagyárossy Gábor, Hagyárossy István, Bálint és Gábor, Zsigmondnak fiai, Hagyárossy József, János fia, 1733. Dömötöri.
 ✓ **Hajas** Pál, 1647. Meszlen. — Hajas András és Pál, 1648. Simonyi. — Hajas Tamás, 1741. insurgents zászlótartó. — Hajas Ferencz és Tamás. 1733. Simonyi.
 ✓ **Hajmás** Benedek, 1733. Keresztur.

✓ **Halász** István, Halász Antal, és Miklós, Jánosnak fiai, 1733. Molnári.

✓ **Halassy** István, 1646. (Armalista).

✓ **Halper** János, Mátyás és Márton, 1733. Eőri-Sziget.

✓ **Haray** István, 1647. Tana.

✓ **Haraszty** László, 1748. Kis-Köcsk.

✓ **Hardt** József, 1822. Ludberg, Varasdv.

✓ **Hassay** Mihály, 1733. Muraszombat.

✓ **Hazatius**. 1687. Január 20-án nemes-levelet hirdetnek a vármegye közgyűlésén Hazatius János, továbbá testvérei: Ferencz és Mihály részére. A családból 1719-ben István névvel találkozunk, János 1762-ben főszolgabírói tisztet viselt. Az 1784. évi nemesi összeírásban Hazatius János, és Ignác neve fordul elő.

✓ **Hlatky** János, 1815.

✓ **Hrabovszky**. A család közvetlenül Komáromvármegyéből származott át a múlt század végén Győr- és Vasvármegyébe. Hrabovszky Sámuel téthi evangelicus lelkésznek hét fia volt: György, István, Sámuel, Dániel, Pál, Mihály és János. Ezek közül György kis-somlyói, és István nemes-dömölki ev. lelkész volt. Györgynek fia ugyancsak György 1837-ben hadnagy volt a császár-huszároknál. Sámuel 1844-ben a dunántúli kerületi tábla jegyzője, s 1861-ben Vasvármegye kinevezett alispánja volt. Hrabovszky Zsigmond, 1848-ban mint főjegyző szolgált a vármegyét.

✓ **Hobár** László, 1733. Battyánfalva.

✓ **Hogedüs**. E néven is számos család tűnik föl a vármegye területén. Hegedüs György 1647-ben meszlén, Hegedüs István, 1647-ben nemes-csoói lakos. Az 1714. évi nemesi összeírásban találjuk Hegedüs Márton felső-eőri lakost. 1733-ban Hegedüs Miklós és fiai: János és Ferencz meszlén lakosok igazolják nemességüket. Felső-Eőriben élnek 1733-ban Hegedüs János, Márton és ennek fia: János. Hegedüs Mihály 1742-ben kis-somlyói lakos, s Veszprémvármegye bizonyítványával igazolja nemességét. Sopronvármegyéből költözött át 1822-ben Bódre Hegedüs György, Antal, Sándor és József. Ezeknek az őse Ferencz, sopronvármegyei lakos, Mária király-asszonytól nyert czimeres nemes-levelet.

✓ **Hogyl** János, 1595. Muraszombat vidékén birtokos. — Hegyi Miklós, 1657. (Armalista).

Hemeczberger János, 1784. Muraszombat.

Hencsey György és Ferencz, 1784. Egyházos-Rádocz.

- ✓ **Henczöly** János, 1668. (Armalista).
- ✓ **Héra.** (Héraházai). Maradékai ismeretlenek. Nevét azonban a vármegyénkbeli Héraháza község őrzi. Héra Bálintot a vármegye 1597-ben a vármegyei hadi csapatok vajdájává, majd 1599-ben kapitányává választotta. Előfordul még 1597-ben Héra János és 1748-ban Héra Éva.
- ✓ **Herbay** Dániel, 1733. Kőhida.
- ✓ **Herczegh** György, 1660. (Armalista).
- ✓ **Herenkovics** László, 1823.
- ✓ **Heresinczy.** A 16-ik század végén fordul elő vármegyénkben. Maradékai ennek is ismeretlenek. Heresinczy János 1597-ben pert indít Hosszutóthy Ilona, korábban Ivánczy Lukács, utóbb sárospataki Pataky János felesége ellen, 50 forint megfizetése iránt. 1599-ben Heresinczy Anna, mint Morácz László özvegye említetik.
- ✓ **Heriny** Pál, 1701. Bucsú.
- ✓ **Herman** János, 1647. Szent-Lőrincz.
- ✓ **Hernáth** László és Mihály, 1733. Gyanó. — Hernáth János, 1784. Rádóc-Kis-Ujfalu.
- ✓ **Hertelendy.** (Hertelendi és vindornyalaki). Előkelő, ismert nemes család, melynek tagjai közül úgy a polgári, mint a katonai pályán többen jeleskedtek. Hertelendy Mihály 1595-ben Vasvármegye főszolgabírájaként szerepel. Neje Kemény lány volt. Nejének nővérét Tulok Gergely birta feleségül. Ezen Kemény-ek birtak Besfán és Szent-Királyon. Ugyancsak ezen Hertelendy Mihály jelentette 1597-ben a vármegyének, hogy Gősfaközség lakosai a törökök elül mind elmenekültek. 1600-ban lemond a hivataláról. 1604-ben Ambrus tűnik föl mint főszolgabíró. Találkozunk évkönyveinkben még a következőkkel: 1651. Mihály, Ádám, Ferencz és János, 1674. István, 1691. György és Zsigmond, 1691. László esküdt majd főszolgabíró, 1726. Boldizsár, 1731. József, 1733. Bertalan és Imre, 1759. Antal és Anna, 1771. György főszolgabíró, 1777. János főszolgabíró, 1782. István főügyész, s 1790-ben István főszolgabíró. Hertelendy József az 1797. évi nemesi felkelésben mint főhadnagy vett részt. Hertelendy Dénes 1810-ben kapitány a Radetzky-huszároknál s Vasvármegye táblabírája. Atyja: György s anyja Rummy Magdolna volt. Birt a család vasvármegyei ága Gasztonyban, s más helyeken is.
- ✓ **Hettyey.** (Makkos-Hetyei). A család őse: István, Hettye, vasvármegyei helysége nyert adomány-levelet 1467-ben, 1559-ben pedig Makkos-Hettye sopronvármegyei helysége nyert a család adományt, mely községről az előnevet is viseli. Hettyey Bálint, nádori ítélő mester, már 1596-ban

sitkei és tokoresi birtokos volt. Ugyancsak 1596-ban a vármegye követül küldte az országgyűlésre. 1599-ben újra követül választatik. A családból az idők folyamán a következők élnek vármegyénkben: 1600-ban János, 1689. Zsigmond, 1717. Benedek, 1723. János, 1724. György, 1730. István, 1753. László, 1756. András és Mihály, 1778. Ferencz és Pál. Hettyey István 1810-ben főügyész, ugyanezen István vagy egy másik 1816-ban főszolgabíró volt.

A családfáról közlöm a következő részleteket:

I. tábla.

Makkos-Hetyei Hettyey János, 1617.

István.		Orsolya.	
János, 1663.			
János.	András.	Mihály.	István.

II. tábla.

Makkos-Hetyei Hettyey Ferencz.

Sára.	István, 1650.		
(Hettyey Miklós).	(Berényi Borbálya).		
	Ferencz f.	Anna.	Pál, 1701.
		(Gódi Imre).	István.

III. tábla.

Makkos-Hetyei Hettyey István.

(Korchmáros Katalin).

II. István.				
(Roboz Rozália).				
Katalin.	III. István.	Benedek.	Vincze.	Mária.
(Nagy Ferencz).				(Szabó Lajos).
Eugenia.	Mária.	IV. István.	Nina.	
(Lajtos Géza).	(Tonka Gyula).	(Korchmáros Carola).	(Gágor Károly).	

A harmadik tábla élén álló István ügyvéd, II. István Vasvármegye táblabírája, majd számvevője, III. István 1848-ban a német-ujvári kerület országgyűlési képviselője volt. 1867-ben vasvármegye második alispánjává választatott, s 1869-ben a királyi tábla bírájává neveztetett ki. 1885-ben nyugdíjaztatván, érdemeiért királyi elismerésben részesült. Meghalt 1892-ben Kis-Kölkeden. Fia: IV. István jelenleg kis-kölkedi birtokos.

A család a következő czimert használja: Fehér paripán vágató vörös ruhás magyar vitéz, jobbában kardot villogtat, baljával levágott, fekete bajuszu török fejet tart. Sisakdísz: a vértbeli vitéz, nővé alakban.

Más Hettyey-család azon Hettyey Péter családja, aki 1564-ben II. Rudolftól czimeres nemes levelet nyert. Egy Hettyey Mihály 1748-ban Simonyiból igazolja nemességét.

Hevonyessy. (Kis-Hevesi). Szomorú viszonyok között élhetett a vármegye a 16-ik század végén. Még börtöne sem volt, a hol a rabjait elhelyezhette volna. Ez időben Hevonyessy János szécsényi birtokos

István,
Jegyző
Éia
András,
* 1735. 177.
N. L. H. E.
Högyessy Anna,
János,
* 1755. 1730.
N. L. H. E.
Korchmáros
János,
* 1722. 1710.
Riminyi
1857. 174.
Gábor,
Korchmáros
Károly,
* 1753. 177.
J. L. H. E.
Korchmáros
Károly,
* 1753. 174.
Korchmáros

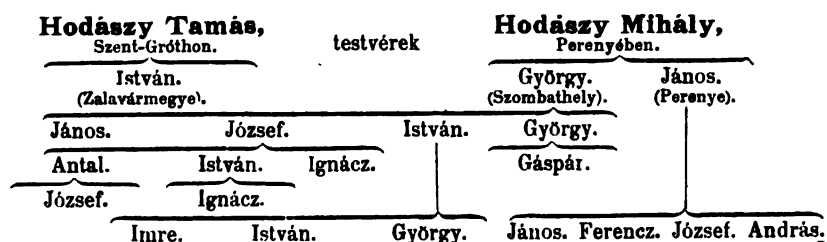
volt, ki terjedelmes kastélyában elég börtönhelyiséggel is rendelkezett. Vele lépett egyczségre a vármegye 1695-ben. Hevenyessy bérfizetés mellett megengedte, hogy a vármegye rabjai addig, míg a főispán börtönökről gondoskodik, a szécsenyi kastély börtöneiben helyeztessenek el; beleegyezett egyuttal abba is, hogy az elítéltek a kastélya területén végeztessenek ki. Ezen Hevenyessy János 1699-ben a vármegye alispánjává választatott. Ugyan ő ítélő mester is volt. Utódjai közül 1717-ben Antaltól, Istvántól, Katalintól emlékeznek évkönyveink. 1733-ban Hevenyessy Antal és István vétetnek fel a kétségtelen nemesek lajstromába, s 1766-ban László él. E családból származott Gábor a jezsuita, ki nagy kézirat gyűjteménye által tette magát nevezetessé. Meghalt 1715-ben.

✓ **Hiora** György, 1652. (Armalista).

✓ **Hima**, másképp Tüskés István, 1835. Kolta.

✓ **Hobay** István, 1601.

✓ **Hodászy**. (Hodászi). A család czimeres nemes-levelének ismertetése e mű II. részében található, a melyből látható, hogy azon Hodászy-családhoz, melyet Nagy Iván ismertet, a vasvármegyei Hodászy-aknak alig van köze. A család tagjai közül említettnek: 1725-ben István, 1732. Mária Kis-Unyomban, — 1756. János, Jánosházán, József Szécsenyben, — 1761. György, Dömötörben, — 1775-ben András, és 1792-ben József Söptén. Hodászy József az 1792-iki nemesi felkelésben mint alhadnagy vett részt. Birt a család Perenyében, Jaákon s a vármegyének más helyein is. A család nemzedék-rendjének egy részét a következőkben közlöm:

✓ **Hollóssy**. E családból először találjuk Hollóssy Sandrinust. a ki 1595-ben főszolgabírói tisztet viselt. 1598-ban Ferenczet a vármegye azon szekerek vezetőjeül rendeli, melyek a dunántuli hadaknak élelmet szállítanak. Fizetése minden szekér után 50 denár. 1600-ban ezen Ferenczet főszolgabíróvá választják. Jánost 1616-ban gyors követül küldi a vármegye Pozsonyba oly utasítással: nyugtatná meg a nádort és az erdélyi fejedelmet az iránt, hogy a vármegye köveit az ország-

gyűlésre mielőbb elfogja küldeni. Él 1625-ben Benedek, 1637-ben Pál, 1647. István és Miklós Nemes-Csoóban, 1689. Sándor, 1693. Gáspár; neje párisi Bátsmegyey Erzsébet volt. 1717. Boldizsár és István, 1724. Ádám, 1733-ban Hollóssy Mihály Nemes-Csoóban és 1762-ben János.

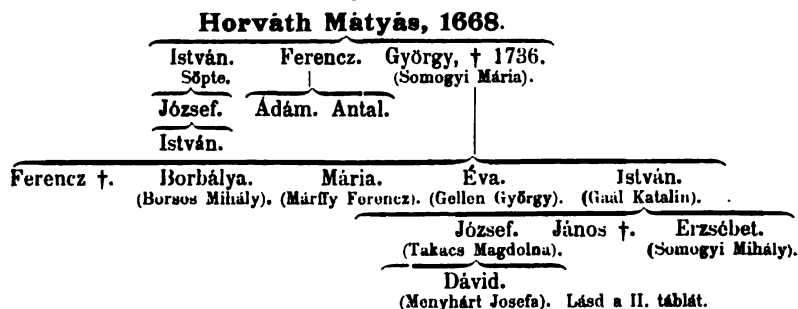
/ **Homoky** Elék, 1825.

/ **Hompasz** János, 1733. Csém, -- Hompasz Ferencz, 1733. Nári.

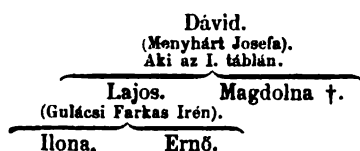
/ **Horváth.** (Szent-györgyi). Szakmunkáinkban bőven ismertetett család. Itt csak azokat sorolom fel, akik vármegyénkben tisztségeket viseltek. Szent-Györgyi Horváth János 1673-ban főszolgabírája, s 1676-ban már alispánja volt a vármegyének. 1700-ban Zsigmond, ez a kiváló hazafi, ült vármegyénk alispáni székén, míg a Rákóczy-szabadság-harcz idején a fejedelem dunántuli gazdasági ügyeinek élén állt, s hivatalát nagy buzgalommal, tiszta hazafisággal végezte. 1703-ban József főszolgabíró, s 1717-ben alispán. Antal az 1797. évi nemesi fölkelésben vasvármegyei őrnagy, Kristóf 1809. vitéz insurgens kapitány, László 1861-ben Vasvármegye alispánja volt. Nagy Iván tud egy Ferencz-ről is, aki 1775-ben Vasvármegye alispánja lett volna. Ez azonban tévedés, mert ezen Ferencz alispán nem a szent-györgyi, hanem a jákfalvai Horváth-ok családjából való volt. Fellehetne tenni, hogy a szent-györgyi és jákfalvai Horváthok egy törzsből származók, hanem annyi bizonyos, hogy azon Horváth Ferencz, aki 1775-ben Vasvármegye alispánja volt, jákfalvai és nem szent-györgyi Horváth-nak irta magát. A családnak számos tagja viselte a kamarási méltóságot. Voltak országgyűlési követek, valóságos titkos tanácsosok és II. Zsigmond főispán is. Birtokaik Vas-on kívül hét vármegyében feküdtek.

/ **Horváth.** (Bessenyei). A család ősei a bessenyei birtokot már új adomány czimén kapták 1562. Mártius 5-én Nádasdy Tamás nádortól, melyben másokkal együtt 1668. Május 3-án Leopold király által is megöröcsítettnek. A család nemzedékrendje ez :

I. tábla.

II. tábla.

A leszármazási táblán álló Dávid perenyei birtokos, s a kőszegi dunántúli kerületi tábla ügyésze volt. Fia: Lajos nyugalmazott cs. és kir. vadász-kapitány. Bessenyő község, melyre a család egykor adományt kapott, ma már eltűnt a vármegye községei sorából, s emlékét csak egy major őrzi Gyöngyös-Apáthi körül. Az urasági park egy része a hajdani község helyén terül el.

A többi Horváth-családokat, melyek vármegyénket vallották otthonuknak, a következőkben sorolom föl: Horváth (Boldog-Asszonyfalvai) Mihály, 1481. Vasvármegye alispánja. — Horváth Péter, 1610. (Armalista). — Horváth (Mankóbüki) Ferencz, 1641-ben a vármegye főjegyzője. János, 1641. alispán. — Horváth Miklós, 1651. (Armalista). — Horváth Mihály, 1660. (Armalista). Horváth (Jákfalvai) Péter, 1733. — Horváth István és Péter, 1733. Rába-Bogyoszló. — Horváth János és Ferencz 1733. Alsó-Paty — Horváth István, 1733. Nemes-Csoó. — Horváth István, 1733. Meszlen. — Horváth András, Ferencz és János, 1733. Bód. — Horváth Miklós, 1733. Szent-Lőrincz. — Horváth István, 1733. Bozzai. — Horváth János és István, 1733. Nagy-Zsennye. — Horváth István, Sándor és János, Mártonnak fiai, 1733. Kopács, — Horváth Mihály és István, Mihálynak fiai, Horváth György, id. Horváth Mihály, 1733. Kolta. — Horváth György és István, Györgynek fiai, 1733. Kisfalud. — Horváth György fiai, 1733. Kám. — Horváth György, Györgynek fia, 1733. Nagy-Zsennye. — Horváth István, 1733. Dozmat. — Horváth István, Tamás, 1733. Felső-Eőr. — Horváth István, 1733. Nári. — Horváth Ferencz, 1733. Taródfa. — Horváth György, 1733. Rába-Doroszló. — Horváth Ádám és János, 1733. Rába-Hidvég. — Horváth István és Mihály, 1733. Simonyi. — Horváth Ferencz, 1733. Kemenes-Szent-Márton. — Horváth István, 1733. Kám. — Horváth János és István, 1741. Sömjén. — Horváth János, 1748. Karakó. — Horváth másképp Arady István, 1748. Kis-Beér. — Horváth György, 1751. Bődöge. — Horváth József, 1751. Héráháza. — Horváth András, 1752. Polgárd. — Horváth János 1752. Simonyi, István 1752. Sömjén, és György 1752. Sárvár. — Horváth, l. Eöcsy. — Horváth András 1741-ben insurgens kapitány, — Horváth Boldizsár ugyanekkor zászlótartó, —

Horváth Ferencz 1797-ben insurgens zászlótartó, s Márton ugyanekkor alhadnagy volt, de hogy melyik Horváth családhoz tartoztak, meg nem állapíthatom.

✓ **Hosszutóthy.** Maradékai a vármegyében ismeretlenek, pedig egyike volt előkelőbb családjaiknak. Veszprém- és Zalavármegyében is nevezetes szerepet játszottak a család tagjai, kik közül László 1648-ban váci püspök. A vasvármegyei Hosszutóthy-ak közül Hosszutóthy János özvegye Pethő Éva, fiának Györgynek nevében is tilalmaztatja 1595-ben a Nádasdy-családot, hogy a néhai Mark János vagyonát elfoglalja. Ugyancsak 1595-ben találkozunk még Hosszutóthy Orsolyával, Kisfaludy Benedek özvegyével. 1692-ben János meg Balázs fordul elő forrásainkban. A Hosszutóthy-ak Váthon birtak.

✓ **Hőbe** Ádám és János, 1733. Vönöczk. Hőbe János és Ferencz 1733. Vönöczk és Szent-Márton. — Hőbe Pál, 1733. Rába-Doroszló. — Hőbe János és Imre, 1755. Külső-Vath, Veszprémv.

✓ **Hőgyész.** Régebb nyomait a családnak nem találom évkönyveinkben, pedig azt lehetne hinni, hogy a vármegyénkbeli Hőgyész község s a család között közelebbi összeköttetés létezik. Lehet, de ezen összeköttetésnek forrásainknál régibb keletűnek kell lenni. A 17. században Győrvármegyében él a család, s az egyiknek neje Vépy Ilona volt, ami szintén a vármegyénkkel való korábbi összeköttetésre vall, tudván, hogy Vép vármegyénkbeli község, s hogy Vépy-ek vármegyénkben csakugyan laktak is. Nálunk Hőgyész Miklós és Ferencz 1733-ban Hodásról igazolják nemességüket. Ferencz vámos-családi plebános volt. András 1733-ban s Ádámot 1740-ben Simonyiban találjuk. Ádám a vármegyének esküdtje is volt. Simonyi község nevét előnévül is használták. 1818-ban vármegyénkben még Hőgyész Jánossal találkozunk. Egy Hőgyész az 50-es években a soproni főtörvényszék elnöki tisztét viselte. Korábbi iratokban a család nevét Hőgyésznek, s Hőgyész község nevét Hőgyésznek írva is találjuk.

✓ **Huszár** János, 1715. Mártius 8. (Armalista). — Huszár János 1733. Hidas-Hollós. — Huszár Mihály, 1748. Kis-Beér.

I.

Iczés Zsigmond és Ádám, 1733. Kemenes-Szent-Márton.

Igmándy Antal, 1734. Kőszeg.

✓ **Ikerváry** György, 1650. (Armalista).

Illés János, 1733. Kemenes-Szent-Márton. — 1836-ban Illés (Edvi) Pál, nemes-dömölki ev. prédikátor, író, s a magyar tudós társaság tagja, folyamodik a vármegyéhez, Sopronvármegyéből nyert nemesi bizo-

nyitványának kihirdetése végett. Edvi Illés Pálnak testvérei: Ádám, József, Sándor és László voltak. Fia azon időben csak egy volt: Gyula.

✓ **Illósházy** Miklós kancellár, 1721. Bir Jánosházán.

✓ **Imreh** György, 1733. Rohoncz, — Imreh Mihály, 1733. Felső-Eőr. — Imreh György, Péter és Mihály, 1733. Eőri-Sziget. — Imreh György, János, József, Zsigmond és Ferencz, 1733. Németh-Ujvár. — Imreh Mátyás, 1733. Szergény. — Imreh Mihály, 1733. Mihályfa.

✓ **Inkey.** (Pallini). Az egész Dunántul családjának lehetne mondani. A családnak vasvármegyei ágáról a következő adatokat közölhetem: 1732-ben szerepel nálunk János, 1760-ban Gáspár, 1761-ben Boldizsár, 1780-ban Károly és Petronella s 1784-ben Imre. Inkey Sándor cs. és kir. kamarás 1861-ben rövid időig a vármegye főjegyzője volt.

✓ **Isoó** Ferencz, 1818. Zala-Egerszeg, Zalav. és Szombathely.

✓ **Istóczy.** (Pölöskefői). A család czimeres levelét e munka ismereti. Tagjai közül 1687-ben Imrét, Ferenczet, és Lászlót találjuk. 1725-ben János fordul elő. Zsigmond 1725-ben Nemes-Csoóban lakik. Élnek még: 1783-ban Ferencz, 1794-ben Imre, 1816-ban Károly, 1817-ben Zsófia. Ignác 1846-ban esküdt, utóbb várnagy és fogház-felügyelő. Antal 1845-ben tiszti alügyésze s 1848-ban főügyésze lett a vármegyének; neje Egerváry Francziska; fiai: Győző ügyvéd, volt szolgabíró és törvényszéki bíró, a rumi kerület országgyűlési képviselője és Sándor szombathelyi ügyvéd. Antal családja ma is Dömötörben birtokos.

✓ **Istvánovics,** l. Kubovics.

✓ **Iváczy.** Egykor előkelő családja a vármegyének, ma már talán maradékai sincsenek. Iváczy Péter már 1560-ban Vasvármegye alispánja volt. 1595-ben ismét egy Pétert találunk s 1597-ben Iváczy Lukácsot. 1601-ben az Iváczy-család tiltakozik az ellen, hogy Bátthyáni Ferencz gróf Csákánynál a Rábán hidat veressen s ott vámot szedjen. Az Iváczy-család tehát akkor Csákány vidékén, talán éppen Iváczy községben volt birtokos. 1605-ben III. Péter jön elénk, ki ekkor már nagykorúvá válván, azt kívánta, hogy vagyona, gyámja: széplaki Bottka István kezéből kivéttessék. Ez a Péter utóbb pénztárnoka volt a vármegyének. Iváczy Mihály 1648-ban mint sitkei birtokos szerepel. Egy Iváczy Ferencz 1731-ben Náraiiban lakik.

✓ **Ivány** János és Mihály, 1744. Felső-Paty.

✓ **Ivánkovics.** Czimeres nemes-levelét a családnak a II. részben ismertetem. A család tagjai közül ismerjük 1779-ben Antalt, 1797-ben

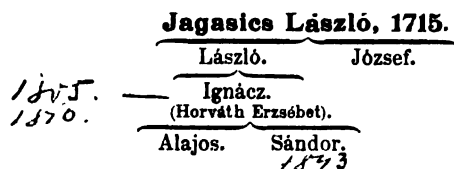
211 /

Antalt, az insurgens hadnagyot. 1803-ban Lázárt, 1811-ben ismét Antalt, s 1848-ban Jánost. Ivánkovics János 1848-ban kormánybiztos volt Vasvármegyében, 1867-ben törvényszéki elnök, 1869-ben alispáni címmel ruháztatott föl. Utóbb mint a szent-gothárdi kir. törvényszék elnöke vonult nyugalomba. Leánya szentgyörgyi Horváth Zsigmond kir. kamarás hitvese lett.

✓ **Izdenczy**, máskép Varasdy Boldizsár, 1608. Terestyénfa.

J.

✓ **Jagasits**. Cimeres nemes-levelét III. Károly királytól 1715. Julius 28-án nyerte Jagasits László, kinek fia hasonlóan László, 1776-ban zalavármegyei esküdt. Ennek testvére volt József, ki még Zalavármegyében lakott, de ezen Józsefnek fia Ignác Vasvármegyébe költözött át és 1805-ben mint a sárvári urodalom ügyvédje működött s 1810-ben a vármegye táblabírája is lett. Ignácnak a fia Alajos, ki előbb a magyar testőrzd seregnél szolgált, azután pedig Temesvármegyébe Lippára került sőtisztnek. Sándor, Alajosnak testvére, Veszprémvármegyében tiszteletbeli aljegyző, de 1843-ban már Kopácsy József esztergomi primás titkárja volt. A nemzedék rendet tehát eddig a következőleg lehet össze állítani.

Jagasits Antal 1847-ben sőptei birtokos, valószínűleg szintén Ignácnak volt a fia. Antaltól származott Kálmán, 1871-ben a vármegye al- majd főjegyzője, ki utóbb katasteri igazgatóvá neveztetván ki, főjegyzői tisztjéről lemondott.

✓ **Jakab** Mihály, 1647, Nemes-Csoó. — Jakab Pál 1675-ben főszolgabírói tisztet viselt. — Jakab Ádám, Mihály és György, 1758. Nemes-Dömölk. — Jakab István, 1784. Gércze.

✓ **Jakabffy** Bálint, 1733. Kolta.

Jakabházy Balázs, 1596. jakabházai lakos. Kihalt család.

Jáky, máskép Kis György, Mátyás, ifju Mátyás. 1733. Alsó-Eőr.

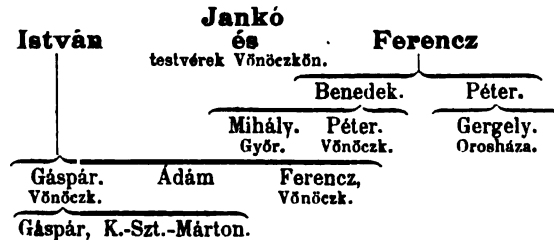
Jaklits István, 1648. Kőszeg. — Jaklits Ferencz, 1649-ben a vármegye főszolgabírája volt.

Jakovits Pál, 1550. Vasvármegye alispánja.

Jankó György, 1661. (Armalista). — Jankó Ádám, Ferencz és ifju Ferencz, 1733. Vönöczk. — Jankó Antal, 1755. Acsád

Veszprémv. — Mihály, 1756. Győr, Győrvárm. — Péter, 1756. Vönöczk. — Gergely, 1756. Orosháza, Békésv.

A család nemzedékrendje, néhány izen, így állítható össze.

Az idősebb Jankó Péternek volt a fia azon Jankó Gergely, aki vármegyénkből Békésvármegyébe szakadott s 1756-ban Orosházán lakott. Az ő utódjai azon Jankó György és Jankó István, kik jelenleg is Orosházán laknak és birnak.

✓ **Jánossa** András, Mózes, ifju András és Ádám, 1733. Vönöczk. — Jánossa András és Péter, 1733. Söpte.

✓ **Jánossy** Gergely, 1595. — Jánossy Mihály, 1733. Vönöczk.

✓ **Jansó** Mihály, 1733. Kisfalud. — Jansó Ferencz, 1755. Alsó-Bük.

✓ **Járfás** Ferencz, 1595.

✓ **Járy** Miklós, 1648. Szombathely.

✓ **Járossy** András, 1784.

✓ **Jelencsits.** A czimeres nemes-levelet III. Károlytól 1715-ben Jelencsits Miklós kapta. Valószínű, hogy a család már az előtt is nemes volt, mert Jelencsits Miklóst már 1714-ben a vármegye esküdtjei között találjuk. Szerepelnek: 1720-ban János, 1732-ben István, 1757-ben Antal, 1785-ben József és 1784-ben János. 1812-ben a család egyik érdekes tagja tűnik föl Jelencsits János személyében. Ez a János mint írnok kezdte pályáját a vármegyénél, később al-, utóbb főpénztárnok (perceptor) lett, 1812-ben pedig helyettesítés útján a vármegye alispáni székébe ült. 1795-ben Jelencsits Ignác nevét olvasom. A Jelencsits-ek Péteriben voltak birtokosok.

✓ **Jenese** István, 1744. Velemér. — Jenese János és Péter, 1744. Nagy-Rákos.

✓ **Joó.** (Kaszaházi). Régi nemes és előkelő család. A 16-ik században már virágzott. 1595-ben Zrinyi György tiltakozik, hogy Joó János, László és Pál testvérek a körmendi várat megvegyék. De valószínűleg mégis megvették, mert ugyanakkor Joó János kijelenti, hogy csak úgy tűri meg Körmenden a nemeseket, ha a vár körül a jobbágmunkát ők

is végzik. Ugyancsak 1595-ben Paxi Benedek panaszt emel Joó János nevében a vármegyén a miatt, hogy Széchy Tamás és Poppel vármegyebeli fegyveres hadai a Joó-javakra mint rablók ütnek. Kőrmendet a Joó-k előtt Erdődy Tamás és Péter birták. Joó László 1602-ben a vármegye alispánjává választatik. Ez a Joó László volt a meggyilkolt Chemethey István egyik veje. Ő követül küldetett sógorával: Batthyáni Farkassal a királyhoz, hogy azt a vármegye hűsége iránt megnyugtassa. 1604-ben alispáni hivataláról lemondott, 1609-ben valószínűleg ugyan ezen Joó László mint királyi adórovásoló (dicator) szerepel. — Joó Máttyás, 1612. (Armalista).

Jobbágyi. A czimeres nemes-levelet Jobbágyi János kapta II. Mátyás királytól 1610-ben. A család tagjai közül 1726-ban Zsigmond él. Ugyan ezen Zsigmond 1737-ben a portás nemesek közé iratik, s ugyanakkor alszolgabíróvá neveztetik ki. Élnek még 1738-ban Imre, 1753-ban András és 1767-ben György és János. Jobbágyi György 1754-ben Rohonczon lakik. 1799-ben Jobbágyi Mihály perrel bizonyítja nemességét a vármegye törvényszéke előtt. A család nemzedékrendje néhány ízen át a következő:

Jobbágyi Jeremiás.			
Gábor.	Miklós.	Imre.	Ferencz.
János.	György.		
András, Sárvár.		Mihály, Pozsony.	

Jókay János, 1733. Náriai.

Jordánszky Gábor, 1803. Őri-Szent-Péter.

Jósa. E néven több családot ismernek évkönyveink. Azon Jósa család, mely a „Nagy-Bányai” előnevet használta, pusztacsói birtokos volt. Ezek közül József, kinek neje Sibrik Anna vala, 1829-ben Vasvármegye táblabírái között foglalt helyet. Rudolf 1842. pusztacsói birtokos, mint nagy zenebarát volt ismeretes. Fia: Kornél budapesti lakos a közelebbi években egy nemes hölgy-alapítvány létesítésével foglalkozott. Kelemen-Szent-Mártonban laktak 1728-ban Jósa Ferencz, 1750-ben Zsigmond és 1836-ban Zsigmond, János és Ferencz. Találkozunk még 1756-ban István és 1766-ban Benedek névvel. 1813. Jósa Pál és neje: Kelemen Katalin s Erzsébet nevű lányuk, kinek férje Pozsgay János volt, Mersén laktak. Istvánt 1820-ban Egyházas-Szecsődön találjuk.

Joszt Máttyás, 1733. Felső-Eőr.

Juchics Máttyás, 1649. (Armalista).

- ✓ **Jugodits** György és Ferencz, 1714. Mártius 4. (Armalista).
 ✓ **Jugovits**, máskép Miskey István, 1812. Zsény.

K.

- ✓ **Kajtár** Imre, 1647. Meszlen. — Kajtár György és fia: János és György, 1733. Besenyő. — Kajtár Ferencz, Kajtár Pál, 1733. Nemes-Csoó.

- ✓ **Kákonyi** Ferencz, 1757. Nagy-Paty.

- ✓ **Kalamár** Ferencz, 1647. Bogyoszló.

- ✓ **Kalatovics** László, 1790.

✓ **Káldy**. (Alsó- és felső-káldi). Őse a családnak a Herény nemzetségből származott Káldy Páris volt s egyes ágai több vármegyére szétterjedtek, de bölcsője Vasvármegye, hol mind Herény, mind Alsó- és Felső-Káld községeket föltaláljuk. A családról szakmunkáink számos adatot közölnek. Levéltárunknak vonatkozó, kevésbé ismert, vagy teljesen ismeretlen adatai a következők: 1595-ben a Káldy-családnak a Nádasdyakkal van dolga egy örökösödési ügyben. 1597-ben Káldy Mihály de Magasi törvényszéki ülnök lesz e vármegyénél. Káldy Ambrus és István 1598-ban visszavonják azon szerződést, melyet izsákfalvai Mark Jánossal a felső-káldi és enyi(?) részbirtok fölött kötöttek. 1600-ban Péter özvegye említettik. Ugyancsak 1600-ban Eszeky János inteti az említett Káldy Ambrust és Istvánt, hogy letévén a zálogösszeget, az alsó-káldi, kámi, pusztai- és egyházas-jeli, herényi és szünősei birtokokat váltsák vissza. 1604-ben Ambrus de Alsó-Káld esküdt-ülnök lesz és 1606-ban főszolgabíró. Segélyt szavazott meg a vármegye 1613-ban a hadviselésre az erdélyi fejedelemnek, s a segély-összeg kézbesítésével Káldy Ferenczet bízták meg. Ezen Ferencz 1618-ban mint kir. adórovásoló (dicator) szerepel, 1619-ben pedig követül az országgyűlésre küldetik. Valószínű, hogy egy másik Káldy Ferencz az, aki 1632-ben a vármegye alispánja lesz. Ugyancsak Ferencz 1642-ben határt igazított Pedna(?) és Egyházas-Hollós között. 1656-ban Pétert találjuk az alispáni széken. 1660-ban János főszolgabíró, 1662-ben pedig Istvánt választják alispánul. 1666-ból egy Ferencznek olvassuk történetét. Bizonyos Tuslán Jánosnak a felesége, Mészáros Mária hires szépség volt messze vidéken. Egyszer egy napon ennek a szép asszonynak a férjét, Tuslán Jánost meggyilkolva találták. A férj halála után a szép Mészáros Mária férjhez ment Káldy Ferenczhez, a mi azon gyanura adott alkalmat, hogy Tuslán János meggyilkoltatásában talán Káldy Ferencznek is lehet része. Perbe fogták. Káldy Ferencz bizonyára maga is érezte a gyanu súlyát, mert még az ítélet előtt kegyelemért folyamodott. S csak-

ugyan 1666. Február 18-án a király neki azon esetre, ha Tuslán János meggyilkoltatásában bűnösnek találtatnék, fejére és vagyonára nézve kegyelmet ad, oly feltétel mellett, hogy jövőre hasonló gyilkosságoktól tartózkodjék s a meggyilkolt rokonaival egyezséget kössön. — Élnek a családból: 1681-ben Péter, Miklós, 1687-ben János, 1691-ben Ferencz alügyész, 1693-ban Zsigmond, 1694-ben Ferencz esküdt, 1698-ban Péter főhadbiztos, 1700-ban Miklós, 1713-ban Zsigmond főszolgabíró és Boldizsár, 1717. György, 1717. Sándor. — 1715-ben újabb csapás éri a családot. Káldy Pál gyilkosok támadásának áldozata lesz. Hogy miért? Nem találom följegyezve. Kis János volt a gyilkosok vezére. Összesen 9-en voltak, s amint a nevekből gyanítani lehet, mind nemes emberek. A tett után megszöktek, de a helytartótanács elrendelése elfogatásukat és megbüntetésüket. 1727-ben ismét Ferencz, 1733-ban István és János élnek, 1746-ban Lajos, 1747-ben Mihály, 1749-ben Zsigmond, Boldizsár fia, 1750-ben András, 1754-ben György, 1756. Mózes és József, 1790-ben Péter tiszteletbeli esküdt, ugyanakkor Sándor hadi és vármegyei táblabíró. Az 1797. évi nemesi fölkelésnél Antal mint főhadnagy, Zsigmond mint főhadnagy, s Pál mint alhadnagy szolgál. Zsigmond 1800. a Rábán innen való rész perczeptorává, majd főszolgabíróvá választatott. 1811-ben ismét Pál s 1822-ben Antal névvel találkozunk. 1833-ban él József és Lajos. Józsefnek a fia volt Gyula a dunántúli ev. egyház-kerület világi főfelügyelője s főrendiházi tag. Káldy György, István és Zsigmond 1733-ban Német-Szent-Gróthon laktak.

✓ **Káldus** Péter gyermekei, 1595.

✓ **Kálmán** István, 1676. (Armalista). — Kálmán János és Miklós, 1733. Jobbágyi.

✓ **Kalmár** Márton, 1657. (Armalista. — Együtt kapta Hegyi Miklóssal).

Kálóczy István, 1752. Magyar-Gencs. Czimeres nemes-levelet Kálóczy György s ennek fiai: András, Mihály, Márton és János nyertek II. Mátyástól 1610. Máj. 10-én.

Kamondy. Vasvármegyében 1610-ben hirdetteti ki czimeres nemes-levelet Kamondy János. — Kamondy István 1647-ben Kőszegen lakott. Ugy látszik, hogy a család innen átvonult Veszprémvármegyébe, s tagjai csak a jelen század elején tűnnek föl ismét vármegyénkben, Kamondy Lajos 1810-ben alügyész s a vármegye táblabírája. 1835-ben ugyancsak Kamondy Lajos a vármegye főügyésze. Neje: Gerber Anna volt. A nemzedékrend néhány izen a következő:

<u>Imre,</u>	<u>István,</u>	<u>Márton,</u>
<u>Márton.</u>	<u>testvérek.</u>	
<u>Ferencz.</u>	<u>Lajos.</u>	
<u>Károly.</u>	(Gerber Anna).	

✓ **Kámonyi.** Egykor előkelő, most már kihalt család. Még pedig, amint neve is mutatja, tősgyökeres vasvármegyei család. Tagjai közül Kámony Bálint 1600-ban főszolgabírói tiszteletet viselt. 1647-ben Kámony András és István Kámonban, 1658-ban Kámony István, András és János, 1675-ben János és Mártha éltek Nagy-Kámonban.

✓ **Kan** György, János, Ádám, 1733. Felső-Mesteri.

✓ **Kanicsár** Pál, 1733.

✓ **Kántor** András, 1733. Náriai. — Kántor Márton, 1733. Felső-Eőr.

— Kántor János és István, 1752. Nemes-Ládony, Sopronv.

✓ **Kapocsy** Márton, 1619. (Armalista).

✓ **Kapóczy** Ferencz, 1766. Nemes-Keresztur.

✓ **Kapossy** Mihály, 1648. Jákfa.

✓ **Kapronczay** Mátyás, 1648. Merse.

✓ **Karakóy** István, 1733. Dömötöri.

✓ **Kárász**, másképp Cseán János, 1748. Seregháza.

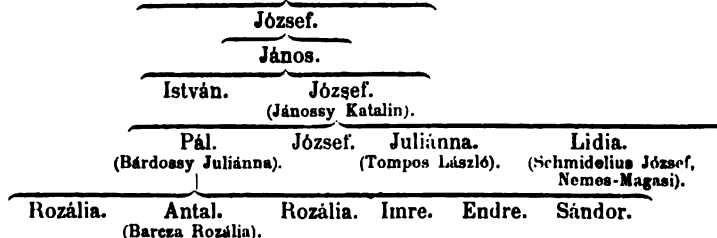
✓ **Karcsay** Antal, 1784.

✓ **Kardos** Miklós, 1813. Kardos-Vaska. Trencsénv.

✓ **Károlyi.** Régi nemes családja a vármegyének, melynek első nyomaira a 16-ik század második felében akadunk. A Szelesteycsaládnak levéltárunkba jutott iratai között van egy okmány 1565-ről, melyben szánthói Bottka Imre alispán mint jobbággyokkal bíró patyi nemest említi Károly Lajost. 1595-ben a vármegye birtokos nemesei között a főntebbi Lajos, továbbá Károly János említettnek. Ez a János Petheő Éva, Hosszutóthy János özvegye nevében tilalmazza a Nádasdy-családot néhai Márk János vagyonának elfoglalásától. A szent-györgyi Horváthcsalád történetéből tudjuk, hogy szent-györgyi Horváth István felesége 1636-ban Károly Margit volt. A vármegye nemeseinek 1648-ról szóló összeírásában Károly Péter és Sándor mint Károl vagy felső-patyi lakosok fordulnak elő. Felső-Patyt akkor Károl-Patynak is hívták, bizonyára az ott egykor nagyobb birtoku Károly-családról. Károly névvel még a következők fordulnak elő forrásainkban: 1692-ben Kristina, 1722-ben Lőrincz, aki vámos-családi plebános volt. Mivel a mostani Károly-ak vármegyénkben az evangelica egyház hívei, nem lehetetlen, hogy a családnak rom. kath. ága is volt, vagy a család talán csak 1722 után tért

át az ev. egyház kebelébe. De lehet még egy eset is, az tudniillik, hogy Károly Lőrincz maga katholizált. Azt feltennünk, hogy két Károlyi család is létezett volna vármegyénkben, arra nincsen semmi ok; így tehát csak a fentebbi eseteknek egyike lehetséges. Találjuk még 1723-ban Boldizsárt, akinek atyja Gáspár és anyja mesterházi Nagy Erzsébet volt, s a ki szintén Károl- vagy Felső-Patyon lakott. 1726-ban Bálint vönöczki lakos. Élnek még 1732-ben Katalin Felső-Patyon, akinek férje Márkus Mihály volt; 1733-ban Gábor. Egy Gábor, Istvánnak fia, s Péternek unokája, ezen időben Szigetvárott lakott s pert vitt Boldizsár anyja: mesterházi Nagy Erzsébet ellen, a családi iratok kiadása miatt. Károly Kristina neve 1760-ban fordul elő. Ádám 1769-ben töltősi, s Károly Anna, Kovács Ferencz özvegye, 1815-ben kis-somlyói lakos. Károly József evang. vallásu katafai lakos 1834-ben legfelsőbb helyen engedélyt nyert, hogy bár reversalist adott, fiu gyermekét mégis a saját vallásában nevelhesse. A vasvármegyei Károlyi-ak közül Károlyi László 1847-ben a kir. helytartó tanácsnál nádori titkár volt. — Károlyi István, kinek ágából Károlyi Antal, vármegyénk jelenlegi alispánja származását veszi, 1723-ban nemességi bizonyítványt vesz ki Vasvármegyétől s 1725-ben átköltözködik Győrvármegyébe, de már az unoka: János, kis-pécsi lakos, vissza vágyik az ősök bölcsőjéhez, s egy, Győrvármegye által 1792. Augustus 22-én kiállított nemesi bizonyítvánnyal visszatér Vasvármegyébe s valószínűleg Vönöczkőn telepszik le. Fia: József legalább mint vönöczki lakos fordul elő. Ennek a Józsefnek a testvére: István, Károlyvárosba szakadt le, s ott családot alkotván, maradékaiban ma is virágzik, s magyarságát hiven megőrizte. A család leszármazási tábláját, a Győrvármegyébe költözködő Károlyi Istvántól kezdve, a következőkben mutathatom be:

Károlyi István, 1723.

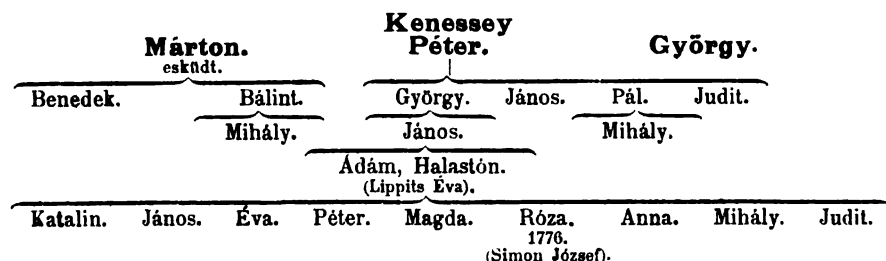
Károlyi Antal 1868-ban mint aljegyző lépett a vármegye szolgálatába. 1871-ben főügyésszé, 1883-ban főjegyzővé, s 1891-ben alispánná választott. 1893-ban királyi tanácsossá neveztetett ki, s ugyanazon évben a III. porosz királyi koronarend tulajdonosa lett.

- ✓ **Kaszás** Péter, 1647. Bogyoszló.
- ✓ **Kászony** Pál, 1752. Rempe-Hollós.
- ✓ **Kató** György, 1733. Telekes. — Kató András, 1733. Telekes.
- ✓ **Katona** István, 1647. Nagy-Zsennye. -- Katona István és György, 1648. Nagy-Zsennye. — Katona Péter, László, 1733. Nagy-Zsennye. — Katona János, István fia, 1733. Nemes-Magasi. — Katona Ferencz, 1733. Nemes-Magasi.
- ✓ **Kávássy**. Maradékaiban ismeretlen család, sőt úgy látszik, hogy csillaga már réges régen hanyatlóban volt. Erre mutat legalább, hogy Kávássy Jakab 1595-ben még birtokos ugyan; de már Kávássy Margit, Batthyáni Lukács özvegye, a vármegyétől szegénységi bizonyítványt kér. 1598-ban Kávássy János jön elő, aki a Beicz Miklós után őt illető bucsui javakat keresi.
- ✓ **Kázmér** György, 1647. Meszlen. — Kázmér Péter 1733. Meszlen. — Kázmér György ifjabb, György és Ferencz, 1733. Felső-Eőr.
- ✓ **Krajnay** János, 1688. vármegyei biztos. Krajnay Zsuzsa 1694. (Armalista).
- ✓ **Kecskés** Gergely, 1647. Kőszeg. — Kecskés György, 1747. (Armalista).
- ✓ **Kdol** Mihály, 1719. September 11. (Armalista).
- ✓ **Kelcz** (Fületinczi) Ádám, Zsigmond, Miklós, 1733. — Kelcz Károly, 1797. insurgens kapitány.
- ✓ **Kelédy** György. 1595.
- ✓ **Kelemen** György, 1733. Kisfalud. — Kelemen András örökösei, 1733. Nemes-Csoó. — Kelemen Tamás és Mihály, 1733. Felső-Eőr. — Kelemen Vincze és István, 1733. Alsó-Eőr. — Kelemen Ferencz, József, Pál, 1733. Német-Szecsőd. — Kelemen István, 1733. Szergény. — Kelemen István, 1742. főszolgabíró. — Kelemen Mihály, 1797. insurgens zászlótartó.
- ✓ **Kemény**. (Kemény-Egerszegi). Régi nemes család. A Szelestey-család irataival egy 1565. évi okmány került levéltárunkba, melyben Kemény Imréről mint nagy-egerszegi, (Kemény-Egerszeg), lakosról tétetik említés. 1595-ben Kemény Dávid él. 1647-ben Jánost már Kemény-Egerszegen találjuk. 1714-ben egy János a portás nemesek közé vétetik föl. Hosszabb ideig szolgálta a vármegyét Kemény András, aki 1736-ban esküdt, 1742-ben al- és 1762-ben főszolgabírája volt a vármegyének. Élnek még a családból: 1670-ben Mihály, 1720-ban Simon, 1762-ben János, 1768-ban István, 1770-ben József, s 1790-ben

Pál, aki táblabíró is volt. Kemény Imre 1863. szolgabíró, s István ugyanazon időben vármegyei aljegyző, később ügyvéd.

✓ **Kenedics** Ferencz és József, 1793.

✓ **Kenessey.** A család egyik őse: Kenessey Balázs 1720. Martius 20-án kapta adományban Telekesen az alsó- és felső-sárfeői pusztákat Pálffy nádortól. Birt a család Karátföldön, Sárfi-Mizdón, Halastón és Zalavármegyében Boldogfán. Nemzedékrendje:

Kenessey Mihály, 1733. Birószék. — Kenessey János 1733. Halmos. — Kenessey Balázs, Mihály, György és Ferencz, 1733. Karátfölde.

✓ **Keneszt** János, 1649. (Armalista).

✓ **Kenézy** Mihály, 1648. Szombathely.

✓ **Kenyeres** Sándor, 1643. (Armalista).

✓ **Kérey** Balázs. 1668. (Armalista).

✓ **Keresztos** András, 1733. Vönöczk.

✓ **Keresztury** (Petri-Kereszturi) László, Ádám, Sándor. György-utódjai; János, Zsigmond 1733. — Kereszturi Jakab, 1797. insurgents főhadnagy.

✓ **Kéry.** (Nemes). Kéry István 1450-ben László királytól adománylevelet nyert. 1647-ben Miklós mint szent-lőrinci s 1720-ban Kéry István mint nagy-kámoni lakos fordul elő. Ugy látszik, a család időközben átköltözött Sopronvármegyébe, mert csak a múlt század végén jelennek meg ismét nálunk. Kéry József 1783-ban rába-bogyoszlói lakos; ennek fia Ferencz 1788-ban születik. Testvére János, veszprémi kanonok, egy katonai ösztöndíj-alapítvánnyal tette nevét emlékezetessé. Az említett Ferencznek fia ismét Ferencz jákfai lakos, kinek gyermekei: Borbálya, Simon Miklósné és Kálmán, ki azonban ifju korában elhalt.

Kéry. (Ipoly-Kéri. Gróf). Hontvármegyéből ered. Nálunk János, aki 1654-ben grófi rangra emelkedett, tűnik föl először. Fia Ferencz patyi birtokos, kinek kastélyában szálltak meg 1670. April 16-án Zrinyi és Frangepán, akikről Kéry azonnal jelentést küldött Bécsbe. Fia III.

Ferencz 1687-ben Vasvármegye főispánjává neveztetett ki. Arról nevezetes, hogy nem igen fért össze sem egyesekkel, sem a vármegyével. Utódjai: János és Ádám. Ez utóbbi Péterfán is birt. Vele a Kéry-ek grófi ága sirba szállott.

✓ **Kerkápoly** István, 1700. főszolgabíró.

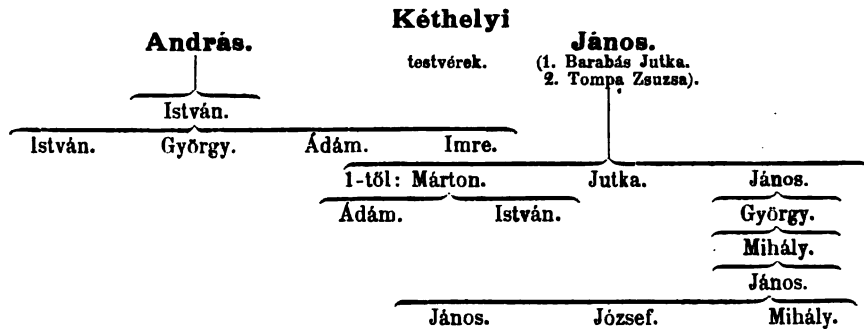
✓ **Kernpalsz** Mátyás, 1653. (Armalista).

✓ **Keserű.** (Szerdahelyi). Keserű István 1595-ben szerepel vármegyénkben. Neje Darabos Katalin volt. Darabos Anna elhunytával annak dőbörhegyi és dereskei javaiban örökölnék, de birnak Domonkosfán is. 1596-ban a vármegye a hadak kapitányává választja Darabos Istvánt, és fizetését havonként 40 forintban állapítja meg. 1597-ből szinte megdöbbenve említi a jegyzőkönyv, hogy Darabos István Zichy György alispánról úgy nyilatkozott, hogy ez méltatlan az alispáni tisztre, de még ugyan azon évben Győr alá vezeti a vármegye fegyveres hadait. 1600. királyi adórovásoló, majd a vármegye alispánja lesz. 1604-ben újra megválasztatik s 1606-ban Megyery Pállal vármegyéjét képviseli az országgyűlésen. 1607. és 1608 ismét a követségben találja, de ez utóbbi évben már lemond. A vármegye egy diszes billikommal lepte meg Batthyáni Ferencz grófot lakodalmi ünnepélyére. 1610-ben egy közgyűlésen Chernel János végrehajtást indítványoz Keserű István ellen, mint aki a billikom árát átvette, de ki nem fizette. Keserű ez ellen tiltakozik, állítván, hogy a billikomnak vételára már kifizettetett. Ezentúl a család nevével jegyzőkönyveinkben nem találkozunk.

✓ **Keszy** János, 1601. Mihályfa.

✓ **Keszler** (Lichtenbergi) Leonárd, 1714. Rába-Kövesd. Indigena.

✓ **Kéthelyi.** (Kéthelyi). A család a Joó Bertalan deák családjából származtatja magát. Joó, másképp Literatus Bertalan de Kéthely 1565. September 15-én kapott czimeres nemes levelet II. Miksától. Ezen okmánynyal igazolták nemességüket 1733-ban Kéthelyi Ádám és György söptei, és 1753-ban Kéthelyi István farádi (sopronvármegyei) lakos. Egy Kéthelyi János 1648-ban szécsenyi lakos volt. Egy másik Kéthelyi János 1798-ban pörrel igazolta nemességét. 1802. Joó János váthi, 1831-ben Kéthelyi Joó Ferencz söptei lakos kapott a vármegyétől nemesi bizonyítványt. Kéthelyi Lajos 1809-ben insurgents kapitány volt. Birt e család vármegyénkben Váthon, Alsó-Szilvágyon, Söptén, Tanában, Bárdoson, Beődön. A családból József váthi birtokos, s Sándor 1867. után szolgabíró volt, Ferencz jelenleg tanai birtokos és lakos. Leszármazási táblájuknak egy részlete, amint az levéltári adatokból összeállítható volt, itt következik:

- ✓ **Kregár János**, 1797. insurgents alhadnagy.
- ✓ **Király István**, 1595. Paty. — **Király György**, 1742. Boba.
- ✓ **Királyföldy Ferencz**, 1759. Nemes-Magasi.
- ✓ **Kiss Sándor**, 1732. Kolta. — **Kiss Ferencz** örökösei, 1733. Nemes-Csoó. — **Kiss, I. Jáký**. — **Kiss István**, 1733. Kemenes-Szent-Márton.

✓ **Kisfaludy.** (Kisfaludi). A Kisfaludy-ak a Csák nemzetségből veszik eredetüket. Győr-, Vas- és Zalavármegyében elterjedt család, de törzfészke mind a mellett Vasvármegye volt. Itt találunk Kisfalud községet, noha némelyek hajlandók a zalavármegyei Kisfaludot a bölcsőjüktől tekinteni; s itt feküdtek fő javaik, melyekre szabadalmaikat nyerék. Meglevő okmányaink 1595-ben foglalkoznak először a családdal. Akkor él Kisfaludy Benedek, kinek neje Hosszutóthy Orsolya volt. Unoka öccse: Kisfaludy Balázs. 1596-ban Imre Kisfaludon birtokos. A fentebb említett Balázst a vármegye 1608-ban alispánjává választja, majd követül küldi az országgyűlésre. 1617-ben újra alispánná választatik s a falvak összeírására kiküldött királyi biztosok mellett a vármegyét képviseli. 1625-ben Pál lesz a vármegye alispánja. 1659-ben János él. 1666-ban Kisfaludy Gáspár, Balázs, László és Pál pallos-jogot nyernek, melyet győri, csánighi és genci javaikon gyakorolhatnak. Élnek még a családból: 1673-ban István, 1687-ben Ferencz, 1718-ban György, 1719-ben Gábor, 1734-ben Antal, 1741-ben Sándor insurgents kapitány, 1743-ban Balázs, 1797-ben György insurgents főhadnagy. 1809. János a dunántuli kerületi tábla ülnöke, insurgents alhadnagy, 1809. Gábor insurgents kapitány, aki 1810-ben táblabíró lesz, 1810-ben János tiszteletbeli aljegyző. 1814. Mihály, 1813. János főszolgabíró, 1835. János és 1838. Boldizsár. E családnak tagja a költő testvérpár: Károly és Sándor. Életük pályája eléggé ismeretes, itt csak azt jegyzem meg, hogy Sándor 1804. Október 3-án

Vasvármegye táblalibrájává neveztetett ki, s hogy e század elején 1808-ig Vasvármegyében Kámban is lakott. Az ő tulajdonához tartozott akkor a Jeli major is.

✓ **Kisguba** Ferencz, 1647. Bód.

✓ **Kispatyi** Mihály, 1601. Kis-Paty.

✓ **Kithonics** János a győri püspök embere volt s 1595-ben Szombathelyen lakott. Azon évben a győri püspök nevében kijelentette a vármegyén, hogy a püspökség részéről a hadak élelmezéséhez nem járulhat.

✓ **Kristán**, l. Christán.

✓ **Krizsay** György, János és István, 1757. Bajánháza.

✓ **Klobusiczky**. (Gróf).

✓ **Kocsy** Ádám és György, 1733. Boba. — Kocsy másképp Balogh János, 1733. Kocs. — Kocsy Ferencz, 1750. Pápa.

✓ **Kocsis** Imre, 1647. Meszlen.

✓ **Kocsóczy** János, 1807. vármegyei főügyész. — Kocsóczy János, 1809. insurgens hadbíró. — Kocsóczy Ferencz, 1824. főszolgabíró.

✓ **Kocza** Mihály, 1641. (Armalista). — Kocza Mihály, 1647. Bód.

✓ **Kollár** Miklós és János, 1733. Felső-Eőr.

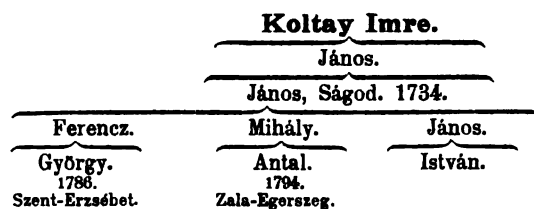
✓ **Kolláth** István, 1648. Kis-Paty.

✓ **Koller** József és Ferencz, 1790.

✓ **Kólmoy**, l. Virginás.

✓ **Kolondy** István, 1647. Nemes-Csoó.

✓ **Koltay**. (Koltai). 1595-ben Koltay Bernát örököseit említik jegyzőkönyveink. Koltay Tamás, Bálint és Katalin ugyanis tiltakoznak Zobothin György deák ellen, hogy az a néhai Hegyi János prosznyákfai, kancsóczy, pordasinczi, szent-benedeki és lovászi javait, melyek őket illetik, elfoglalja. Ezen a néven élnek még vármegyénkben a következők: 1688. Bernát, 1690. István, 1717. Imre, 1726. Bálint, 1731. Sándor, 1733. Ferencz, István, György, 1736. László esküdt, 1741-ben ezen László insurgens zászlótartó, 1744. Farkas, 1823. György és 1837. Bernát és 1842. István. Több Koltay-család is lévén a vármegyében, hogy a felsoroltak közül ki, melyik családhoz tartozott, el nem dönthető. Koltay György, István és Antal nemes voltak 1830-ban perrel igazolták. Koltay György akkor zalavármegyei, felső-nemes-apáti, s Koltay Antal vasvármegyei, nagy-mákfai lakos volt. Ők hivatkoznak a Zsigmond király által 1430-ban Norinbergában (feria quinta proxima ante festum beati Georgii Martiris) kiadott czimeres nemes-levélre, melyet Kethe de Kolta szépunokája: Dénes nyert. Ennek a családnak a leszármazási táblájából a következő részletet közölhetem:

✓ **Komáromy** György, 1733. Simonyi. — Komáromy János, 1797, insurgens főhadnagy.

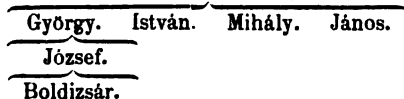
✓ **Kondoray** Gáspár, 1652. főszolgabíró.

✓ **Konkolics** Benedek, 1648. Nemes Keresztur.

✓ **Koppányi** György, 1733. Sömjén.

✓ **Korchmáros.** 1680. Május 28-án hirdeti ki Vasvármegye közgyűlése Korchmáros János armalisát. A család tagjaiként a következők szerepelnek. 1710. István, 1716. György, János, 1738. Sándor és György bucsulakos, 1739. József, 1755. János, 1785. József, 1790. József kis-unyomi lakos, a vármegye táblabírája, 1810. Boldizsár táblabíró, 1812. József és 1814. Zsigmond. 1833-ban Toronyban találjuk Korchmáros Mihályt és Györgyöt. Boldizsár táplánfai birtokos volt. Nemzedék rendje a következő:

Korchmáros János, 1680.

Antal. János. József. Boldizsár. Károly. Menyhért. Gáspár. Borbálya. Juliánna.

Az 1893-ik évi nagy hadgyakorlat alkalmával a szász királynak Kőszegen Korchmáros Menyhért volt szíves házigazdája, minek következtében a szász királyi Albrecht-rend II. osztályu lovagkeresztjével tüntettetett ki.

✓ **Kósa** György nemes levelét 1651-ben September 4-én hirdeti ki a vármegye. E néven találjuk 1726-ban Ferenczet, 1733-ban Miklóst s 1739-ben Pétert. Kósa Gusztáv jelenleg jánosházai birtokos s buzgó vezetője az ottani társaséleti közhasznú mozgalmaknak.

✓ **Kosics** Pál, 1733.

Koszorús Márton, 1660. (Armalista).

Kotullinczky. (Gróf).

Kovács János, 1666. (Armalista). — Kovács Ferencz 1733. Meszlen. — Kovács János, 1733. Bessenyő. — Kovács Imre, 1733. Kolta. — Kovács János ifjabb örökösei, Kovács István, id. Kovács

János, 1733. Nemes-Csoó. — Kovács György, 1733. Körmend. — Kovács István, 1733. Sömjén. — Kovács, másképp Vörös Mihály, 1733. — Kovács Zsigmond, 1733. Nádasd. — Kovács György, 1733. Saál. — Kovács Ádám és István, 1733. Karátfölde. — Kovács András, 1733. Karátfölde. — Kovács Sámuel, 1744. Kis-Köcsk. — Kovács János, 1745. Alsó-Mesteri. — Kovács Ferencz, 1809. insurgens kapitány.

✓ **Kozáry** György, 1733. Kis-Somlyó. — Kozáry Péter és András, 1784. Kis-Somlyó.

✓ **Kozma** Benedek, 1647. Bögöt. — Kozma Mihály, 1733. Seregélyháza. — Kozma Mihály, 1733. Nemes-Csoó.

✓ **Krotnauer** Dávid, 1661. (Armalista).

✓ **Krotnaurer** Frigyes és Kristóf, 1661. (Armalista).

✓ **Köcsky**. A vármegye előkelőbb nemes családjai közé tartozott. 1595-ben Ádám él, 1598-ban Tamás és György. Ezen Tamás 1601-ben a vármegye főszolgabírájává választott. Találjuk még 1639-ben Györgyöt, 1743-ban Kis-Köcskön Köcsky Istvánt és 1750-ben Jánost.

✓ **Kömlves** Ferencz, 1733. Kemenes-Szent-Márton.

✓ **Könczöl** Zsigmond, 1714. — Könczöl János, 1797. insurgens zászlótartó.

✓ **Körmendy** Mihály, 1598. (Armalista). — Körmendy Péter, 1672—1684. főszolgabíró. — Körmendy Lajos, 1809. insurgens kapitány. — Körmendy István, 1809. insurgens alhadnagy.

✓ **Kőszeghy** Imre és Balázs, 1610. (Armalista). — Kőszeghy Antal, 1838. főszolgabíró, Szombathely.

✓ **Kövesdy** Boldizsár, 1748. Körmend.

✓ **Köveskuty** György, 1647. Meszlen.

✓ **Kubovics**, másképp Istvánovics Mihály, 1733. Simonyi. — Kubovich, l. Zsuffa.

✓ **Kuffstein**. (Gróf).

✓ **Kulcsár** István és Pál, 1733. Nemes-Csoó. — Kulcsár Ferencz, 1744. Kemény-Egerszeg. — Kulcsár Sándor és András, 1750. Kemény-Egerszeg.

✓ **Kulecz** Lőrincz, 1682. (Armalista).

✓ **Kun** Imre, István örökösei, 1733.

✓ **Kunos**. A nemesség szerző Kunos János Felső-Eőrött lakott. A család szétágazván, találjuk egyes tagjait Ságbon, Simonyiban, Nemes-Dömölkön, Vönöczkőn, sőt Orosházán Békésvármegyében is. A család sarja volt Kunos Endre az 1845-ben Fehérvármegyében, Kálozon elhalt szelid lelkű költő, ki ott a Zichy-családnál nevelősködött. Ő volt szerzője

a „Kitárom reszkető karom,“ Szerencse föl!“ s „Képeddel alszom el“ sat. örök szép daloknak. Ügyvédi oklevele is volt, s költeményeken kívül egyéb műveket is írt. Családjának nemzedékrendje néhány izen a következő:

Kunos János.

János.

Jakab.

János. Mihály. András.

Kunos János és András, Helyén, s Kunos Jakab Orosházán, de Simonyiban és Nemes-Dömölkön is tartózkodott.

✓ **Kupay** Gergely, 1648. Felső-Mesteri.

✓ **Kupricz** István, 1648. Szombathely.

✓ **Kuskóczy** Miklós, 1595.

✓ **Kustoly** István, 1784. Keresztur.

✓ **Kuthassy** (Kereki) Mihály, 1610. (Armalista). — Kuthassy György, 1839. Szakony, Sopronv.

✓ **Kutrovich.** Az armálist, melynek ismertetése a II. részben található, Kutrovich József nyerte. A második izen álló János, a ki 1835-ben halt meg, a Cziráky-javak kormányzója s Vasvármegye táblabírája volt. Itt közlöm a család nemzedékrendjét:

Kutrovich József.

(Sipőcz Erzsébet).

János. József. Ferencz Imre. István. Teréz. Anna. Mária. Róza. Borbála.	
(Udvardy Johanna).	
(Mankóbüki (Udvarhe- (Herte- (Guari és (Udvardy	
Horváth Bá- lyi Nagy lendy felső-sze- Sándor).	
lint). Márton). Sándor). István Gu- ry Miklós).	
Antal.	
(1. Korchmáros N.,	
2. Sarlay Mária,	
3. Csontos Anna).	
József. Mária. Róza. Gyula.	
(Csapó György).	
(Kaas Péter).	
(beődi Balogh	
Antonia).	
2-től: Sándor.	
3-tól: Gáabriella.	
(Laky Kristóf).	
Malvin. István.	

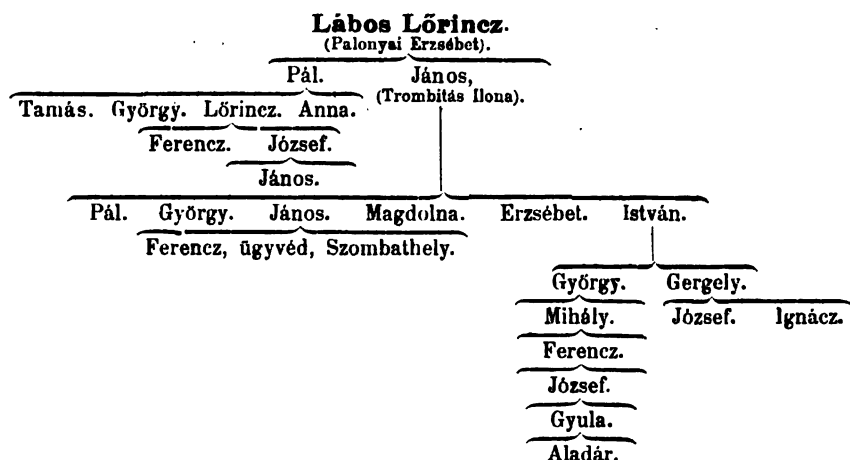
✓ **Kuzma** János, 1759. Muraszombat.

✓ **Kuzmics** Ferencz, 1733. Rába-Bogyoszló.

✓ **Kärthy** István 1632-ben a vármegye főjegyzője.

L.

✓ **Lábos.** A család őse Lőrincz volt. Ő kapott adományba II. Ferdinánd királytól 1627. Ápril 28-án Dévényben egy nemesi házat és három szőlőt. Utódai közül Gergely és György Szombathelyen telepedtek le s 1733-ban itt igazolták nemességüket. A család nemzedékrendje Lőrincztől, az adományostól, egészen napjainkig a következőleg állítható össze:

Lábos Ignác az 1797-ik évben insurgents zászlótartó s 1809-ben alhadnagy volt. Lábos Aladár napjainkban budapesti lakos, vasuti tiszt.

• **Lacznyi** István, Meszlen.

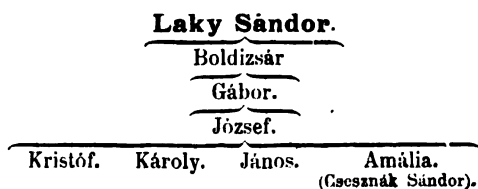
• **Lachenbacher** Henrik és Bernát, 1825. birtokadományos.

• **Lada** Márton, 1647. Kőszeg. — Lada György, 1715-ben a vármegye főjegyzője. — Lada György, 1733. — Lada Ferencz, 1777. főszolgabíró. — Lada Ignác, 1806. a vármegye főjegyzője.

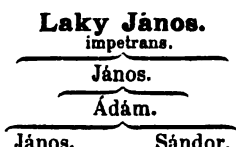
• **Ládonyi** Miklós, 1595. (A vármegye váltotta ki a török fogságból).

• **Laky.** (Niczki-Laki és ondódi). Nagy Iván e családot — elég tévesen — nyitra vármegyeinek állítja. Hogy e család tősgyökeres vasvármegyei család, vitatni fölösleges. Nádasdy András és gersei Petheő Ambrus vasvármegyei alispánok egy 1577-ben kelt okmányukban ondódi Laky Gergely vasvármegyei főszolgabíróról emlékeznek meg. 1599-ben Laky Ambrust választják főszolgabíróvá, de ez 1600-ban már lemond hivataláról. 1733-ban niczki Laky Ferencz és György ondódi lakosok igazolják nemességüket. Az ondódi- és niczki-laki családból veszi származását Laky Kristóf cs. és kir. kamarás, curiai bíró, s a szombathelyi kir. törvényszék elnöke és testvérei: Laky Károly magyar királyi nyugalmazott honvéd-ezredes s Laky János felső-eőri ügyvéd.

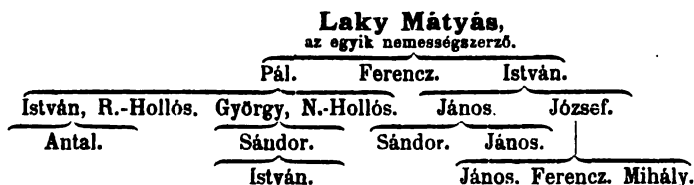
A nemzedékrend egy töredéke ez:

Több ily nevű család is lévén a vármegyében, azokat a következőképpen sorolom föl: Laky Márton 1656-ban armalist hirdettet. Laky Ferencz 1733. Egyházas-Rádocz. — Laky András 1733. Pusztá-Rádocz. — Laky Zsigmond 1733. Asszonyfa. — Laky János és Sándor korábban sőmjéni, de 1793-ban új-mihályfai lakosok. Nemességük igazolásul hivatkoztak egyik ősüknek: Laky Jánosnak II. Rudolf által Prágában, 1580. Mártius 18-án adott armálisára. A család nemzedékrendje néhány izen:

Egy másik Laky család Rempe-Hollóson lakott 1795-ben. Ebből Laky István, Mátyás, György és Pál kapta a nemességet 1655-ben II. Ferdinánd királytól. 1795-ben ezen családból Laky János, Ferencz és Mihály pörölnek nemességükért. Nemzedékrendje:

Ily néven még a következők fordulnak elő vármegyénkben: 1719. András, 1726. Mihály, 1730. Laky Imre esküdt, 1737. László, 1733. György, 1739. Ferencz, 1744. Boldizsár, 1750. Péter, 1755. Sándor, 1760. József 1765. János és Márton. 1767. Lajos, 1771. Benedek, 1775. Dávid, 1780. Gábor és 1781-ben Antal. — Laky Miklós 1809-ben insurgens főhadnagy, s Laky József insurgens alhadnagy volt. Laky Mihály 1771-ben főszolgabíró, Laky Pál 1832-ben táblabíró valának. Laky Antal 1832-ben s Laky György 1845-ben volt a vármegyének főszolgabírája.

Lakics Pál, 1733. Csákány.

Lakner Kristóf, 1619-ben követül küldetik Cziráky Mózással a királyhoz, hogy azt a béke megkötésére birják.

Lakovics Mátyás, 1829.

Lampért. Régi család. Lampért István 1607-ben mint kemenes-szent-mártoni birtokos szerepel. Ugyancsak 1607-ben a vármegye főszolgabírája lesz. Lampért Mihály és Ádám 1733-ban laknak Kemenes-Szent-Mártonban, s János és Mihály 1733-ban Simonyiban.

✓ **Lánczy.** E családból Urbanus 1595-ben törvényszéki ülnök, s Gergely 1648-ban Gérczén lakik.

✓ **Lapis** Tamás, 1648. Bogyoszló.

✓ **Láposy** József, György és Mihály, 1733. Hegyszoros.

✓ **Lasgaller** György, 1784. Csönge.

✓ **László** Ferencz, 1648. Kocs. — László Mihály, István, Zsigmond, 1733. Nemes-Magasi. László János, 1733. Kocs. — László János, Ferencz, 1784. Kocs. — László István, András és Mihály, 1784. Nemes-Magasi,

✓ **Lator** János, 1648. Meggyes.

✓ **Lob** Mátyás és ifjabb Mátyás, 1733. Alsó-Eőr.

✓ **Lenarcsics** Miklós, 1733. Szarvaslak.

✓ **Lendvay** Márton, 1748. Bozsok.

✓ **Lengyel** János, 1652. főszolgabíró. — Lengyel (Thóti) Gáspár, Lajos, 1733.

✓ **Leitner** Kristóf. 1659. (Armalista).

✓ **Lindamárty.** A családból először Leonarddal találkozunk. A régenybe illő névvel bíró Lindamárty Leonárd ügyvéd ember volt s az 1657. január 15-én tartott vármegyei közgyűlésen Széchy Dénes gróf özvegyét képviselte. 1665-ben a vármegye főügyésze volt. 1678-ban Lindamárty István él, aki neje után Szombathelyen házbirtokos is volt. A 17-ik század végén innen e névvel már nem találkozunk.

✓ **Lippits.** (Koronghi). Legkorábban 1632-ben István özvegye említettik. Élnek 1690-ben László, 1692. Ádám, 1719. Sándor, László. Élnek még: 1720-ban József, 1724-ben Pál, ki 1725-ben a vármegye esküdtje lesz. 1726-ban Boldizsár, 1727-ben Mózes, 1746-ban Antal és Boldizsár Vasvármegye alispánja, 1754-ben György, 1759-ben Imre. Lippits András, 1790-ben táblabíró. Lippits József az 1797-iki nemesi felkelésben alhadnagy volt. Lippits János 1682-ben, József 1810-ben és Antal 1835-ben mint főszolgabírák szolgálták a vármegyét.

✓ **Lipolt** János, 1733. Nemes-Magasi.

✓ **Lisics** János, 1676. (Armalista).

✓ **Liszthy.** (Báró). A család életirői azt is mondják, hogy a Liszthy-ek csak a 17-ik század közepén nyerték volna a bárói koronát. Levéltári forrásaink kétségtelenné teszik, hogy a család 1595-ben már mint báró család szerepel. István báró 1595-ben a kanizsai kapitány ellen emel panaszt a vármegyénél; egy más alkalommal pedig az ellen tiltakozik, hogy jobbhágyai a Rábán túl lakóknak tartassanak és neveztessenek.

Bizonyára meg volt az oka, hogy miért? Fia: hasonlóan István, hamis-pénzverés bűnébe keveredett, mi miatt jószágát veszítette. 1643-ban Lászlóval találkozunk, aki Lippai Gáspárral aziránt folyamodik a vármegyére, hogy Szergény, Hőgyész és Pór-Magasi községek határai megigazittassanak. Tehát e községek egyikét bírta. Utóbb súlyos büntettek miatt elfogatott, s Bécsben 1659-ben fejét vették.

✓ **Lóczy** (Lóczy) Antal, 1824. Pankota, Aradv.

✓ **Lodomerszky** István, 1791. Ladomér, Sárosv.

Loghody. A család ősi birtoka Jákfalva (Jákfa) volt. 1557-ben Loghody Gáspár élt Jáktán. Szelestey György a mondott évben többet magával egy. éjjel rárontott Loghody Gáspár házára, és azt felégette. Ugy látszik, hogy Szelestey György az összes szomszédjaival hadi lábon állott. 1596-ban Loghody Gergely szent-kereszti lakos, Loghody Ferencznek pedig 1600-ban a nő-ágról való rokonaival van pöre. Bizonyára e család tagja volt ama Loghody Simon, aki mint Szabács várának kapitánya vitézül tartotta magát, s dicsően vérzett el a vár védelmében 1521-ben.

✓ **Lőránth** Péter, András. János és József, 1733. Nárai.

✓ **Lesonczy** János, 1733. Vönöczk.

✓ **Lőke** István, Gáspár, Péter, András és Antal, 1733. Alsó-Mesteri.

✓ **Lőrincz** János, 1733. Bód.

✓ **Lublovitz** Márton, 1656. (Armalista).

✓ **Ludvigh** Sámuel, 1831. Kőszeg.

✓ **Lukay** János, 1792.

✓ **Lukács** János, 1792. Pölöske.

✓ **Lusnik** István és János, 1771. Szent-Kereszt.

M.

Madarász József, 1836. Dömölk.

Magassy. (Magasi). Magassy Péter, András fia, a 15-ik század elején gersei Petheő János udvari embere volt. Ennek fiával Lászlóval, ki 1427-ben Vasvármegye főispánja vala, részt vett Péter Zsigmond királynak cseh- és morvaországi táborozásaiban, s ott kiválóan kitüntette magát. Ezen érdemeiért Zsigmond királytól 1427-ben adományt nyert Magasi községben négy vagy öt telekre, mely telkek, az adománylevél szavai szerint, valaha Péter nagy atyjáé és testvéreié voltak, melyeket azonban azon időben Magassy Miklós fiai: István és Tamás s ezek fiai és testvérei birtak. 1606-ban László szolgabíró, s 1666—1672-ben Miklós főszolgabíró volt. 1720-ban Miklós, 1721-ben Mózes, 1722-ben

János, 1724-ben Péter él. 1733-ban Magassy István, Mózes, Miklós, János és Mihály nemes-magasi és Magassy Miklós kemenes-szent-mártonilakosok igazolták nemességüket. 1759-ben Ádám, 1773-ban Ferencz, 1785-ben György és 1812. Sándor és Lajos nevével találkozunk. A család törzse már régi idő óta az evang. egyház hive, de van egy ága, a melyik katolicus. Ennek a története a következő: Magassy Miklós 1733-ban nemes-magasi lakosnak hat gyermeke volt. Ezek egyike: Pál egy alkalommal vizet akart huzni a kutból, de a horgot egy német katona, ki történetesen a kutnál volt, nem adta át neki. Pál a horgot a katona kezéből kikapván, azzal úgy fejbe csapta, hogy a katona rögtön életét vesztette. Pál ekkor bujdosásra vette a dolgot és Pesten a szijgyártó mesterségre adván magát, katolicussá lett, vezeték nevét Szijgyártó s keresztnévét Tóbiásra változtatta, hogy reá ne ismerjenek. Még rokonai elül is mindig bujdosott. Idővel Szombathelyre vetődván, itt megházasodott s a mesterségét űzte. Nemzedékrendje az 1733-ban élt Miklóstól kezdve a következő:

Magassy Miklós.

Péter.	István.	Ádám.	Eva.	Judit.	Pál.
					(Alnéven Szijgyártó Tóbiás).
					Károly.
János.	Antal.	Jakab.	István.		

Az itt megnevezett Antal körmendi iskola-tanító volt. Fia: hasonlóan Antal, nyugalmazott kir. telekkönyvvezető. Az evang. ágból Magassy Elek jelenleg kir. törvényszéki bíró Szombathelyen.

✓ **Magdus** Sebestyén, 1650. (Armalista).

✓ **Magyar** (Melléthei) Miklós, 1405. Vasvármegye alispánja. — Magyar Mihály, 1647. Bessenyő. — Magyar Péter, 1679. (Armalista). — Magyar Boldizsár, István, János és Ferencz, Györgynek fiai, 1733. Seregélyháza. — Magyar Péter, 1733. Bőd. — Magyar, I. Gerencsér.

✓ **Magyaróssy** Ádám 1673—1682. főszolgabíró. — Magyaróssy Ferencz, 1733. Benkeháza. — Magyaróssy János és Mátyás, 1733. Jobbágyi.

✓ **Mayer** György, 1649. (Armalista).

✓ **Mayr** József, 1795. (Armalista).

✓ **Majsa** László, 1647. Fűztő. — Majsa László és Mihály, 1733. Kopács.

✓ **Mallik** (Szent-Péteri) Ferencz, Károly, 1733.

✓ **Maráczy** László, 1595.

✓ **Márffy** József, László, György, 1733. Márffy Ferencz, 1733. Tóttós.

✓ **Marich** István, 1754. Barkócz. — Marich János, 1754. Sereg-háza.

✓ **Mark.** Vagyonos előkelő család volt a 16-ik század végén. Birt Káldon, Izsákfán, Galsán, Giczen sat. Mark János 1595-ben mag nélkül elhalván, birtokaira a Hosszutóthy, Nádasdy, Sitkey, Uky, Káldy és Dömölky családok, Choron Anna, Liszthy Istvánné, tartottak igényt.

✓ **Markály** Ádám, 1733. Kopács.

✓ **Markovics** János, 1826.

✓ **Márkus** János, 1741. Nemes-Magasi.

✓ **Marocsics** Miklós, 1598.

✓ **Maróthy.** A családból Mihály 1597-ben pápai várkapitány volt. Őt egy alkalommal megkereste a vármegye, hogy ne kényszerítse vármunkára a vármegye lakosait, míg csak az iránt felsőbb helyen nem határoznak. A vasvár-szombathelyi káptalannak egy 1657-ben kelt okirata nemes Maróthy Miklósról emlékezik, kinek neje Horváth Erzsébet volt. 1717-ben Maróthy Ferencz Meszlenben lakik. Az 1733. évben Maróthy Zsigmond czomaházi lakos igazolja nemességét. 1763-ban Maróthy Ferencz és 1770-ben Maróthy Imre ikervári lakos nevével találkozunk. 1832-ben Maróthy Antal-Sándor, s 1835-ben Maróthy László és ifjabb László Vasvármegyétől nemesi bizonyítványt nyernek. Maróthy László jelenleg a kis-czelli járás főszolgabírája. A családi leszármazási tábláról a következő részletet mutathatom föl:

Maróthy Zsigmond, 1733.

(Kovács Ilona).

Zsigmond-Imre, Ikervár. (Septe Juliánna).	László, Zsédény. (Káldy Borbálya).
Ferencz. (Jugovits Mária).	Gáspár. (Mesterházy Mária).
Antal-Sándor. Ferencz. János. Mihály.	László. (Höbe Magdolna).
	László.

✓ **Martinkovics** József, 1797. insurgents főhadnagy. — Martinkovics Lajos, 1803.

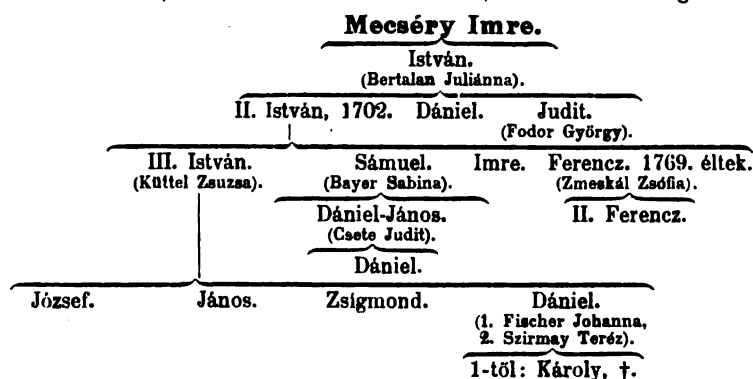
✓ **Marton** Gergely, 1647. Meszlen. — Marton János, Mihály fia; 1733. Szent-Kereszt. — Marton Péter, Mihály és József, 1733. Keresztur. — Marton Ferencz, 1750. Nemes-Szalók, Veszprémv. — Marton István, 1809. insurgents hadnagy, 1813. főszolgabíró.

✓ **Martonfalvay** György, 1689. főszolgabíró.

— **Mátyás** Ferencz, György, 1648. Kisfalud. — Mátyás Benedek, Mátyás György és Ferencz, 1733. Kis-Falud.

— **Mazaly** István, 1761. Rába-Doroszló.

— **Mecséry**. A Mecséry család első imert őse Mecséry Imre, aki 1656. körül élt, nemes-hallósi birtokos, és a körmendi várórség vajdája volt. Tőle a család, levéltári adataink szerint, a következőleg származik le:

A tábla 2. izén álló I. István Kőszegen lakott, s 1697. Martius 20-án nemességi bizonyítványt nyert Vasvármegyétől. Sámuel, Imre, és Ferencz, II. István fiai, továbbá: József János, Zsigmond, és Dániel III. István fiai, kőszegi lakosok, 1769-ben igazolták nemességüket. Sámuel fia: Dániel-János, Pozsonyban született 1764-ben, (anyja pozsonyi lány volt), de Kőszegen nevelkedett s utóbb Szentesre, majd Hód-Mező-Vásárhelyre költözött. Fia: Dániel azonban még Szentesen született 1795-ben. Ferencz fia: II. Ferencz mosonyi lakos volt. József, Pozsonyban ügyvéd. Talán ennek testvére volt azon Mecséry János, báró, kit 1825-ben Eszéken találunk, s ki a Maria-Terézia és az orosz Anna-rend keresztjét bírta, cs. kir. kamarás és az 51. számú gyalogezred tulajdonosa volt. József legifjabb testvére: Dániel a katonai pályára szentelte magát, s mint a Maria-Terezia-rend keresztese báróságot nyert. Ága azonban már fiában, Károlyban kihalt.

Mecséry István, 1733-ban Nagy-Csömötéről igazolta nemességét. Valószínűleg ez volt a táblán álló II. vagy III. István. Mecséry Lajos 1809-ben insurgents főhadnagy volt.

Csergheő (Siebmacher) I. Istvánnak még egy Ádám fiát is tudja, kinek neje Madocsányi Mária s fia Lajos, lett volna, de erről az Ádám-ról, mint I. István fiáról, levéltári forrásaink nem emlékeznek. Egy ága a családnak Győrvmegyébe is átszármazott. Egy Mecséry Dániel 1837-ben Vasvármegye táblabírája volt.

A Mecséryek nemesi ága a „Mecséri“ előnevet használja, s a következő czimmerrel él: kék udvarban leveles királyi korona, azon kettős farku növény oroszlán, fején koronával, s két első lábával koronát tart. A sisak koronáján a vért oroszlánja. Foszladék mindkét oldalon arany-kék.

A család bárói ága a „Csoóri“ előnevet használja, s czimere is egészen különböző a nemesi ágétól.

Medgyessy. (Medgyesi). Régi nemes család, melynek ősi fészke a vármegyénkben Medgyes község volt. 1595-ben Medgyessy Bálint és 1698-ban ismét Bálint emlittetik. 1724-ben Ádám, és Boldizsár. 1733-ban ezek és József és György örökösei igazolták nemességüket. Medgyessy Imre ez időben Guarban tartózkodott. Élnek még e családból 1736. Antal, 1773. Lajos, 1777. István, 1783. Péter. Antalnak fia és Gáspárnak unokája: György 1793-ban napidíjas volt a vármegye irodájában, de Sigray Károly somogyvármegyei főispán magával vitte és esküdté tette. 1794. István a vármegye főügyésze. 1808-ban László szolgabíró válllik meg ősi fészkektől, Medgyestől, mint maga mondja: „atyafiainak ellene mindennap gyakorlott törekedései miatt.“ Medgyessy Lászlár 1809-ben insurgens alhadnagy. 1810. Lászlár és Lőrincz, 1822-ben Ferencz s 1829-ben Mihály él. Medgyessy Ferencz 1840-ben a Viczay-grófok ispánja volt Lóson.

Megyeri. A családból 1595-ben Pál, Gáspár és Imre élnek. Pál 1598-ban az országos határigazító bizottság tagja lesz; 1601-ben protonotarius és ugyan abban az évben nagy lelkesedéssel a vármegye főjegyzőjévé választatik. 1602-ben, majd 1604-ben az országgyűlésen képviseli vármegyéjét. Tevékeny élete 1606-ban ért véget. Megyeri Imre 1605-ben Sopronvármegyében Darufalván (Draspurk, az iratokban) is birtokos. Ugyan ő 1609-ben a falvak határait megigazító bizottságnál mint királyi biztos működik. 1639-ben Mihály él. Jakab 1643-ban határigazítást kér Jákfalva, Terestyénfalva, és Tapaszfa között. Tehát e községek egyikét birta. 1732-ben Megyeri Erzsébet s 1830-ban Mátyás neve fordul még elő.

Menczlgár Balázs, 1676. (Armalista).

Mendely István, 1647. Meszlen, — Mendely János, és István, 1767. Bögöt. — Pál, 1767. Bozzai, — Ferencz, János és István, 1767. Meszlen.

Mersich Benedek, 1733. Kisfalud.

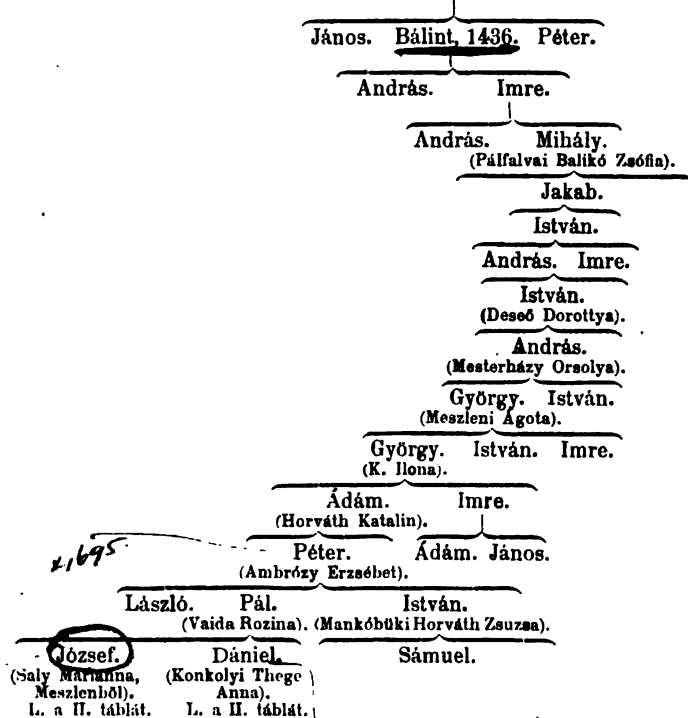
Merth István, Mátyás és György, 1733. Felső-Eőr.

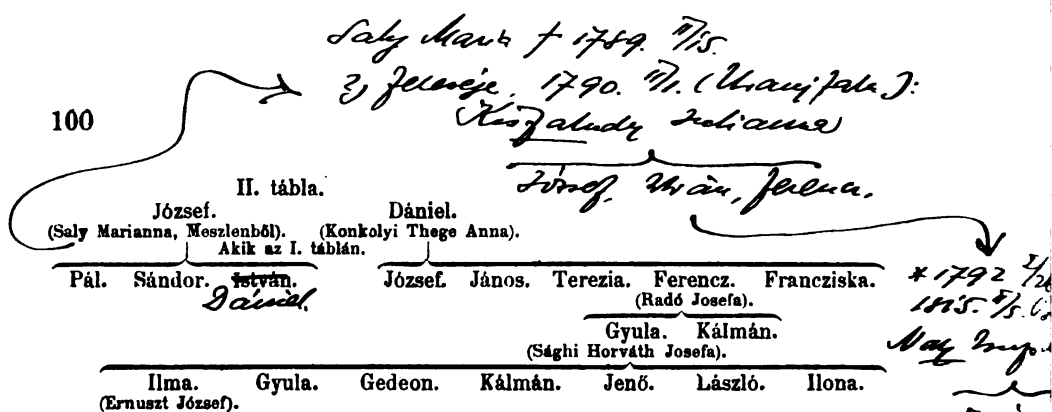
Meskó Ádám, 1668. vármegyei főjegyző.

Mester Mihály, 1648. Kolta.

Mesterházy. (Mesterházi). Czimeres levelet Mesterházy Bálint deák, András fia kapott 1436-ban Zsigmond királytól. Az okmány ismertetése a II. részben olvasható. 1440-ben Erzsébet királynő pallos-jogot ad a családnak úgy, hogy azok azt sopron- vas- és moson-vármegyei javaikon gyakorolhassák. A család tehát már 1440-ben vasvármegyei birtokos is volt. A 17-ik században Mesteriben birtokosok. A vármegyénbeli Mesterházy-ak közül a következők fordulnak elő évkönyveinkben: 1711-ben János. 1721-ben Pál, 1723-ban András. 1724-ben György, 1730-ban Bernát, 1731-ben Ferencz. 1733-ban Mesterházy György, ifjabb György, János nemes-magasi, András örökősei alsó-mesteri, István és Ferencz bódi lakosok, továbbá Ferencz, István, János és Pál örökősei igazolták nemességüket. Éltek még: 1735. Péter, 1737. Miklós, 1739. Mihály, 1769. László, 1772. Sándor és Gábor, 1784. József, 1811. István, 1813. László, 1816. József. 1817. Mihály, 1821. Ferencz, 1825. Lajos s 1833-ban Dániel és József. Mesterházy Gyula 1861-ben vármegyénknél szolgabírói tisztelet viselt. A család nemzedékrendjét az alábbiakban adhatom:

I. tábla.

Mesterházy András.

Mészáros Jakab, 1648. Szombathely. — Mészáros István, 1657. (Armalista). — Mészáros János, 1733. Kocs.

Meszlényi. (Meszleni). Tősgyökeres vasvármegyei család, mely innen több vármegyébe, nevezetesen Fehérvármegyébe is átszármazott. Nevét bizonyára a vármegyénkben található Meszlen községtől vette. Meszleny Benedek 1596-ban felmentetik a hadbamenés kötelezettsége alul, mert két háza leégvén, amugy is nagy kárt szenvedett. 1599-ben tűzkárai miatt még adóhátralékai is elengedtetnek. 1600-ban Meszlényi Urbanus deákot a vármegye a Kőszegen telelő vallonok mellé élelmezési biztossá nevezi ki, 1602-ben pedig 1 forint napidíjjal azon munkások vezetőjéül rendeltetik, akik a vármegyéből Székesfehérvár megerősítésére küldettek. Talán ekkor is szerették meg a Meszlényiek Fehérvármegyét! 1646-ban Pétert találjuk, aki Vasvármegyének főügyésze volt. Meszlényi, vagy mint maga írta magát: Meszleni Benedek, ki a „guari“ előnevet használta, 1646-ban alispánná választatott. Egy Meszlényi Benedek, valószínűleg az alispán, 1652-ben mint péterhegyi (petróczy) birtokos említettik. A család nevét viselik: 1672-ben Sára, 1682-ben Mária, Erzsébet és Éva. 1710-ben még Jánossal találkozunk e néven. E családból származott Meszlényi Zsuzsánna, Kossuth Lajos hitvese.

Mesznli. E családból József, 1790-ben nyert honfiusitást. Victor vármegyénkben Bakófán birt és 1861-ben rövid ideig a vármegye alispánja volt.

Mészöly Ignác, 1872. Ostfi-Asszonyfa.

Mike Benedek, 1733. Felső-Mesteri.

Mikofalvy Mihály, 1647. Szombathely.

Miklós Márton, 1647. Meszlen. — Miklós István, András és György. 1733. Rohoncz. — Miklós János, 1733. Felső-Eőr. — Miklós András, 1733. Alsó-Eőr. — Miklós Mihály, Mátyás és György, 1733. Eőri-Sziget.

Mikula János és István, 1733. Mátyásdomb.

Milley András, 1595. — Milley Menyhért, 1733. Nemet-Sároslak.

- ✓ **Milonovits** György, 1662. (Armalista).
- ✓ **Miskey**, I. Jugovits.
- ✓ **Mizlay** Dávid, 1762. Simonyi.
- ✓ **Mlinarich**. A család egykor előkelőbb nemes családjaik sorában állt, s tagjai közül többen viseltek magasabb közhivatalt is. Így **Mlinarich** Pál 1724—1735. s **Mlinarich** Péter 1742-ben a vármegye főszolgabirái voltak. **Mlinarich** Pál 1742-ben a vármegye alispáni székébe emeltetett. 1719-ben **Mlinarich** György, 1784-ben Sándor és 1824-ben Miklós fordulnak még elő. Birt a család a muraszombati járásban, nevezetesen Halmoson.
- ✓ **Mohos** Antal, 1773.
- ✓ **Molnár** János, 1647. Meszlen. — **Molnár** Benedek, 1689. (Armalista). — **Molnár** János, 1733. Gutaháza. — **Molnár** István, Mihály, Ferencz, János. 1733. Jánosháza. — **Molnár** Ferencz, 1733. Kocs. **Molnár** István, 1755. Gyöngyös, Hevesv. — **Molnár**, I. Czupi.
- ✓ **Moráczy** László, 1826. Vaspör, Zalav.
- ✓ **Moór**. Az eőri nemesek közé tartozó család. **Moór** György 1731-ben Brezócson lakott. Az 1784. évi nemesi összeírásban **Moór** János alsó-eőri lakost találjuk, s 1838-ból **Moór** József neve említettik. E családból vette eredetét **Moór** Anna, a magyar nemzeti színészet uttörőinek egyike, a múlt század végén.
- ✓ **More** Antal, 1838.
- ✓ **Móricz** András, 1647. Nagy-Zsennye. — **Móricz** István, 1733. Gutaháza.
- ✓ **Mosár** János és másik János, 1733. Karátfölde. — **Mosár**, I. Győrváry.
- ✓ **Mozgay** Lajos gazdasági gyakornok Erdődynél Vasvármegyében.
- **Mozgay** Mihály, 1831. Tapolczafő, Veszprémv.
- ✓ **Mozel** (Mozeli) Károly, 1817. Szolnok.
- ✓ **Muray**, előbb Glaser József, 1833. Mura-Csernecz.
- ✓ **Mustos** József, 1834. Vámos-, Veszprémv.
- ✓ **Müer** György, 1733. Alsó-Eőr.

N.

- ✓ **Nádally** Ferencz, 1595.
- ✓ **Nádasdy**. (Nádasdi. Nemes). A „Nádasd“ nevű nemzetség a honfoglalás idején a Dunántulon telepedett le. Ezen nemzetségből származtak a Darabos, gersei Petheő és Nádasdy családok. **Nádasdy** András 1564-ben, **Nádasdy** Pál 1583-ban, **Tamás** 1589-ben Vasvármegye

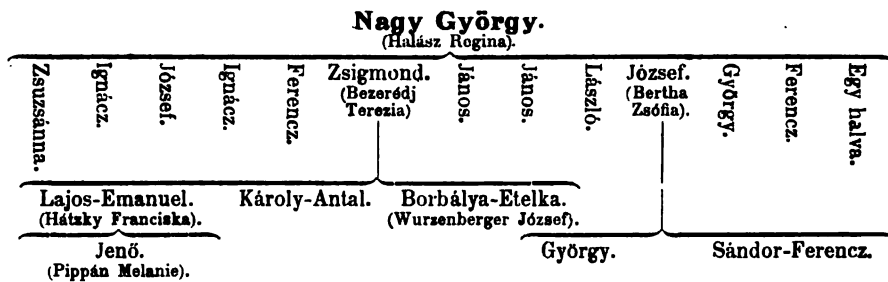
alispáni székén ülnek. 1595-ben ismét egy Tamást, talán az előbbivel egyezőt, találunk az alispáni széken, ki ugyanakkor 40 forint havi fizetéssel a vármegyei hadak kapitányává is választott. Ez a Tamás és testvére László Nádasdy Kristóf és neje Chóron Margit fiai voltak, s igényt tartottak néhai Mark János hagyatékára. Tamásnak, forrásaink szerint, Ódorfán, Rádócson és Lukácsházán voltak birtokai. Nádasdy Tamást 1597-ben követül küldte a vármegye az országgyűlésre, 1598-ban pedig 100 frt. fizetéssel ismét a hadak kapitányává választotta. 1599-ben Buda alatt táborozik, mely alkalommal egy pompás paripáját golyóval kilövik alóla. Ebbeli veszteségeért a vármegye 100 forinttal kárpótolta. 1608-ban és 1619-ben ismételve is alispánná választott. 1596-ban Pál említettik a nemesi ágról, s 1647-ban Boldizsár lesz alispán. — Nádasdy I. Galambos.

Nádasdy. (Nádasdi. Gróf. Fogarasföld örökös ura). A Nádasdy-ak, különösen annak grófi ágról való tagjai, eléggé ismeretesek a szakmunkákból. Én itt csak néhány ismeretlenebb családtörténeti adatot kívánok feljegyezni. Köztudomásu, hogy Nádasdy I. Tamás, (nem az, akiről a nemesek között volt szó), már 1553 előtt a „nagyságosok“ között foglalt helyet. 1553-ban elnyerte a báróságot s unokája I. Pál grófi rangra emelkedett. Ez a Pál még nem érte el nagykorúságát, amikor 1604-ben a főispáni székbe ültették, azon fáradozott tehát a vármegye, hogy melléje kiskorúsága idejére kormányzó adassék. De még jobban jellemzi az akkori idöket és viszonyokat Pál fiának, III. Ferencz grófnak esete. III. Ferencz, ki fokozatosan emelkedett a méltóságok létráján, s ki idővel királyi tanácsos, királyi főudvarmester, országbíró, Zala- és Somogyvármegyéknek is főispánja, belső titkos tanácsos s nádori helytartó lett, e dugdag és nagy műveltségű főúr, ki végre is a hazaszeretet martyrja s ellenségeinek, irigyeinek áldozatja lett, — már 13 éves korában foglalta el Vasvármegye főispáni székét. Nádasdy Ferencz a főispáni esküt az 1635. évi Ápril havában megtartott közgyűlésen tette le s csak az 1636. évi Juliusban jutott eszébe a vármegye urainak, hogy a főispán még sokkal fiatalabb, hogysem tőle a vármegye helyes kormányzását jogosan követelni lehetne. Ily értelemben szólalt föl Eszterházy Miklós nádor, indítványozván, hogy a vármegye a főispán mellé addig is, míg az nagykorúságát elérné, főispáni helytartót kérjen. Nádasdy Ferencz főispán udvarnoka, Vittnyédy János által ünnepélyesen tiltakozott a nádor indítványa ellen, s kijelenté, hogy nem hajlandó maga mellett helytartót tűrni. Ő különben is törvényes évét már elérte, a főispáni esküt letette, s azt tőle a vármegye elfogadta, de ha ő királyi fel-

sége másként intézkedni jónak látná, meghajlik a király akarata előtt. A király válasza Regensburgból csakhamar meg is érkezett s az 1636. évi September 25-én tartott közgyűlésen olvastatott föl. Főlemlíti a királyi leirat, hogy Nádasdy Ferencz főispán az esküt letette, azt a vármegye tőle elfogadta, különben is a vármegyét már két év óta megelégedésére kormányozza, nem hajlandó tehát a főispánt a vármegye korinányától elmozdítani s őt administratorral helyettesíteni. E szerint a helyettes el is maradt, hanem tanácsadóul a király zombori Lippay Gáspár tudós és tapasztalt férfiut rendelte a fiatal főispán mellé addigra, míg az nagykorúságát elérné. Ez a Lippay Gáspár bizonyára rokona volt Lippay György akkori veszprémi püspöknek és kancellárnak, s Vasvármegyében is birtokos volt. Az ifju főispán azután csakugyan maga, még pedig erélyesen kormányozta vármegyéjét. Az alkotmánynak és törvényes szabadságnak őre volt nemcsak lefelé, de fölfelé is, s így természetes, hogy Nádasdy egyre jobban eltávolodott Bécestől. S mi lett a vége? Hóhérbárd és martyr-koszorú!

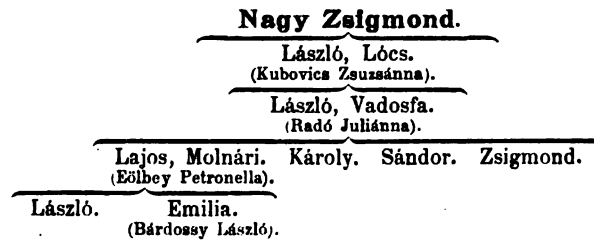
— **Nagy.** (Felső-Eőri). Azon felső-eőri nemesek között, kiknek szabadalmait II. Mátyás király 1611-ben megerősíti, találjuk Nagy Menyhértet, Mártont és Gergelyt. A felső-eőri Nagy-ok az idők folytán szétágoztak a vármegyében. Így találjuk felső-eőri Nagy Györgyöt a múlt század második felében Füztőn, majd Sárvárott. Ezen Györgynek 13. gyermeke volt, kik közül azonban csak kettő maradt életben: Zsigmond és József. Zsigmond, aki Sárváron birt és lakott, megszerezvén az ügyvédi diplomát, egy ideig a városi jegyzői hivatalt is viselte. 1809-ben a nemesi felkelésnél kapitánynya választatván, Junius 14-én a Győrnél vívott szabadhegyi heves csatában részt vett s oly vitézül viselte magát, hogy vitézségét a csatáról nyomtatásban megjelent munka is kiemelte. 1810-ben April havában a sárvári kerület biztosává neveztetett ki, majd Juniusban alszolgabíróvá helyettesítettett, s még ugyan azon év December havában alszolgabíróvá meg is választatott, a főispán pedig a vármegye táblabíráinak sorába emelte. A családi élet boldogságát is ezen évben kezdé élvezni, elvevén feleségül Bezerédj Teréziát, Bezerédj Péter vámos-családi birtokos lányát. Lajos, Zsigmond fia, a dunántuli kerületi táblánál mint ügyvéd működött. Zsigmond öccse: József, alhadnagy az 1809-ik évi fölkelésben. Neje Bertha Zsófia volt, kivel Jaákon tartotta lakását. E családból származik Nagy Jenő, aki 1883-óta a vármegye főügyészi tisztjét viseli.

A család nemzedékrendje, amennyire az a rendelkezésre álló adatokból összeállitható volt, itt következik:

A felső-eőri Nagy-ok közül való azon Nagy Ferencz is, aki 1800 előtt Bögötön lakott.

• **Nagy.** (Mesterházi). A család Sopronvármegyéből származott át hozzánk. A család nemzedékrendje néhány izen a következő:

1733-ban még mesterházi Nagy Sándor és Pál említettnek a vármegye kétségtelen nemesei között.

Ezekon kívül még számos hasonló nevű családja van a vármegyének, melyek itt következnek: Nagy György, 1647. Meszlen. — Nagy András, 1649. (Armalista). — Nagy Pál, 1662. (Armalista). — Nagy Péter, 1676. (Armalista). Nagy István, 1687. vármegyei főjegyző. Nagy János, György és Péter, 1733. Szent-Ivánfa. — Nagy Mihály, 1733. Kis-Paty. — Nagy Ferencz, 1733. Fűztő. — Nagy István, 1733. Meszlen. — Nagy, máskép Borbély Ádám és Gáspár, 1733. Meszlen és Bárdos. — Nagy Sándor, Nagy Boldizár és István, Istvánnak fiai, 1733. Bőd. — Nagy István és Gáspár, Nagy János, másik Nagy János, 1733. Kolta. — Nagy János, Nagy Pál és István, másik Nagy János, Nagy Ferencz és János, 1733. Kisfalud. — Nagy Ferencz és Ádám, 1733. Nemes-Hollós, — Nagy (Felső-Büki) István idősebb, Ferencz, Lajos, 1733. — Nagy (Szalapataikai) József, János, 1733. — Nagy István, 1733. Táplánfa. — Nagy András, 1733. Duka. — Nagy Ferencz, 1733. Mesteri. — Nagy Ferencz, 1733. Simonyi. — Nagy Dániel, 1733. Magasi. — Nagy György, 1733. Magasi. — Nagy Mihály, 1733. Vönöczk. — Nagy János, Nagy Pál, 1733

Kemenes-Szent-Márton. — Nagy György és Ádám, 1733. Telekes. — Nagy Gábor, István és Ferencz, 1733. Barkócz. — Nagy (Karát-földi) György, 1733. Sárfi-Mizdó. — Nagy János és István, 1733. Karátföldre. — Nagy Benedek, 1733. Sárhida. — Nagy János, András, István, Pál és Ferencz, 1733. Karátföldre. — Nagy János 1741. insurgens kapitány. — Nagy Ádám, 1743. Vönöczk. — Nagy Márton, 1747. Mócsa, Komáromv. — Nagy János, 1748. Hőgyész. — Nagy Ferencz, 1748. Kis-Ujfalu. — Nagy István, 1748. Bögöt. — Nagy György, Péter és Dániel, 1748. Egyházas-Rádóc. — Nagy Samu, 1751. Nemes-Dömölk. — Nagy Zsigmond, 1757. Hőgyész.

Náray Benedek, 1647. Nemes-Csoó. — Náray Ferencz, 1733. Nemes-Csoó. — Náray Péter és Zsigmond, 1733. Nárai. — Náray Ferencz, 1733. Balogfa. — Náray Gergely, 1733. Jánosháza. — Náray Imre, 1797. insurgens zászlótartó.

Nemay Máté, 1561.

Németh Ferencz, 1660. (Armalista). — Németh György, 1717. Október 28. (Armalista). — Németh György, 1720. April 29. (Armalista). — Németh Pál és János, 1733. Kis-Paty. — Németh Dávid, 1733. Tana. — Németh János, 1733. Gutaháza. — Németh György, 1733. Dömötöri. — Németh István, József, Zsigmond, 1733. Kemenes-Szent-Márton. — Németh Ferencz, 1741. insurgens zászlótartó. Németh, másképp Tanka György. 1752. Egyházas-Szecsöd.

Némethy (Medgyesi) István, 1701. (Armalista). — Némethy Mihály, 1742. Barkócz.

Nemes István. Balázs és Ádám, 1733. Dolincz. — Nemes Pál és János, 1745. Magyar-Gencs. — Nemes, I. Főlnagy.

Nemsem Zsigmond, Pál és József, 1784. Német-Szecsöd.

Nedeczky András. 1784.

Niczky. (Niczki. Nemes). A család törzse a szent István korában hazánkba bejött Wasserburgi Venczel lovag volt, kinek ivadéakai Jaákon telepedtek meg, s innen Jaák nemzetségnek neveztettek. A család tagjai közül levéltárunk a következőkről emlékezik: Niczky Orsolya 1600-ban tiltja Sennyey Gáspárt egy jaáki sessio eladásától. 1611-ben György mint királyi adórovásoló szerepel, Niczky Ferencz 1617-ben, Polyáni Lőrinczczel megy a nádorhoz, hogy kifejtse az okokat, miért nem insurgált a vármegye. Másodszor Rajky Imrével keresi föl a nádort és az erdélyi fejedelmet, s a következőket adja elő: a vármegye óhajtja ugyan a békét, de mivel a pozsonyi út meg van rakva különféle nemzetiségű katonasággal, a nádor által összehívott gyűlésre követet nem küldhet. A

család tagjai közül igen számosan viseltek közhivatalt és nyilvános tiszt-ségeket. Így Boldizsár 1656-ban alispán, G á s p á r 1663-ban insurgents kapitány s 1665-ben alispán lesz, Z s i g m o n d 1730-ban alispán, D á n i e l 1735-ben főszolgabíró. Neje párisi Bátsmegyey Teréz volt. Á d á m 1741-ben insurgents őrnagy, J á n o s 1742-ben főszolgabíró, J á n o s 1797-ben insurgents alhadnagy, I g n á c z 1790-ben főszolgabíró. J á n o s 1816-ban a vármegye főjegyzője, s 1824-ben alispánja. — 1733-ban Niczky Feren cz, Pál, György, Mózes, Gáspár vetettek föl a kétségtelen nemesek lajstromába.

✓ **Niczky.** (Niczki. Gróf). Niczky Kristóf 1765-ben gróffá nevezetvén, családját a főrangnak sorába emelte.

✓ **Nyilas** János, 1648. Szombathely.

✓ **Noszlopy** (Noszlopi) Ádám, János, Miklós, István, Zsigmond, Gáspár utódjai, 1733. — Noszlopy Sándor. 1741, insurgents hadnagy. — Noszlopy Benedek, 1797. insurgents kapitány.

✓ **Novák** János, 1647. Kőszeg. — Novák György, 1693. (Arma-lista). — Novák János, 1733. Kis-Somlyó.

✓ **Nyul.** Az 1845. évi nemesi összeírásokban a családnak következő tagjai vannak fölvéve: Nyul György, János és Mihály Egyházas-Rádoczon. — Nyul István és János Nemes-Hollóson. — Nyul György Pusztá-Rádoczon. — Nyul János vármegyei esküdt és Nyul Lajos, Rempe-Hollóson. Ezen Lajosnak fia: József nárai lakos, s ennek fia: Nyul Lajos Szombathely város számvevője.

O.

✓ **Odor** Pál, 1648. Gércze. — Ódor Ferencz, 1733. Jánosháza. — Odor Ferencz (másik), 1733. Jánosháza.

✓ **Óhidy** János, 1733. Boba.

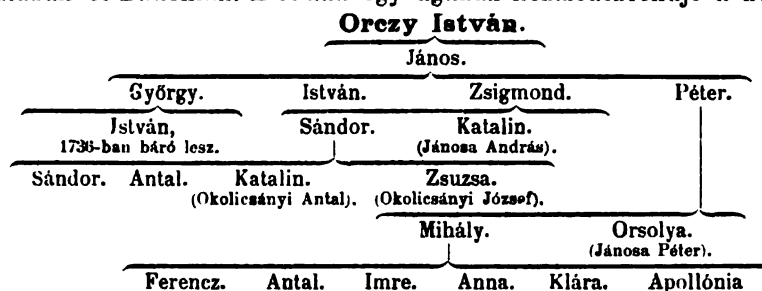
Okolicsányi. (Okolicsányi). A család Liptóvármegyéből veszi eredetét. Ismert első őse 1245-ben Szerafil volt. Levéltárunknak az ily nevű család tagjaira vonatkozó adatai a következők: Okolicsányi József a múlt század második felében nőül veszi Orczy Zsuzsannát, Orczy Sándor sőptei birtokos lányát. Ugyancsak Orczy Sándor másik lányát Katalint Okolicsányi Antal, József testvérje vezette oltárhoz. József és Antal 1779-ben zálogba adják nejeik sőptei részirtokát 8400 „rhénes” forintért. 1815-ben Okolicsányi Anna, Okolicsányi Antal és Orczy Katalin lánya, Radics Mihály özvegye, akkor heves és külső-szolnok-vármegyei lakos, pert indít a sőptei zálogos jószág visszaváltása iránt. Okolicsányi József-nének, Orczy Zsuzsánnának is volt leánya: Zsuzsánna, ki 1815-ben

mint Péchy Antalné említetik. Okolicsányi Dénes jelenleg urai-ujfalui lakos és birtokos.

✓ **Orbay** Sámuel, 1801. Paty.

✓ **Orbán** János, 1648. Nemes-Csoó.

✓ **Orczy.** (Orczi. Nemes). A család első ismert őse Orczy György, aki 1550 körül élt, s ősi fészke valószínűleg Somogyvármegyében volt. A család vasvármegyei tagjairól a következő adatok szólnak. Orczy György 1686-ban a vasvármegyei banderium kapitánya volt. Élnek 1717. Péter, 1722. Mihály söptei birtokos, 1736. Sándor, 1741. Antal insurgents hadnagy, 1750. Imre, 1759. Lőrincz, 1760. György, 1770. Pál, 1785. Lajos, 1787. János, 1788. József, 1789. Pál, Lajos insurgents kapitány, 1816. Ignác, 1823. Lőrincz, András, Antal, 1825. Zsigmond, 1848. József. Birt a család Senyefán, Söptén, Urai-Ujfaluban és Bádonfán. A család egy ágának nemzedékrendje a következő:

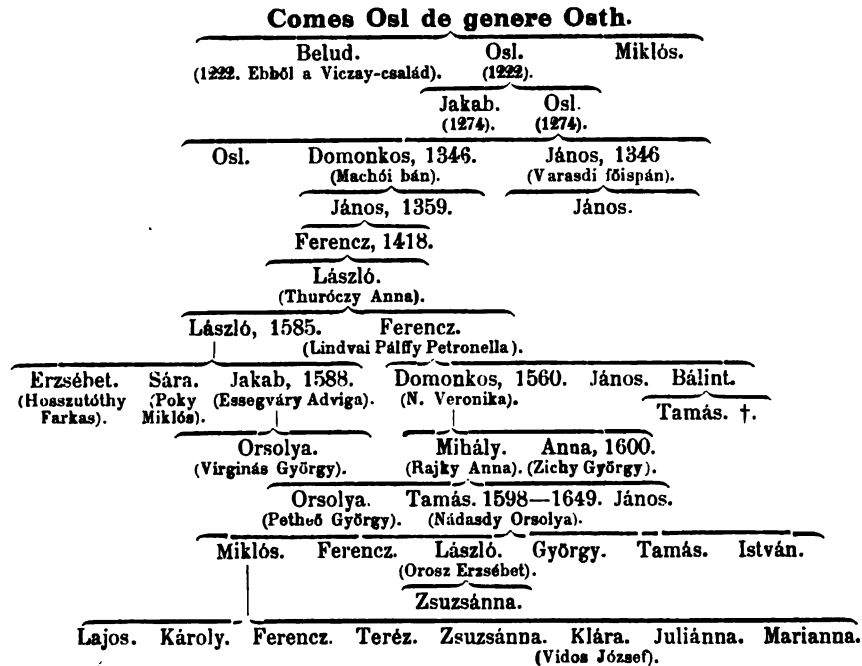

✓ **Ormándy** Lukács, 1595.

✓ **Orosztonyi** Márton és János, 1647. Péteri. Orosztonyi Pál, 1733. Nárai.

✓ **Orczel** János, Péter és Gergely. 1648. Söpte. Nem alaptalan a föltevés, hogy a család egy az Orczy-családdal.

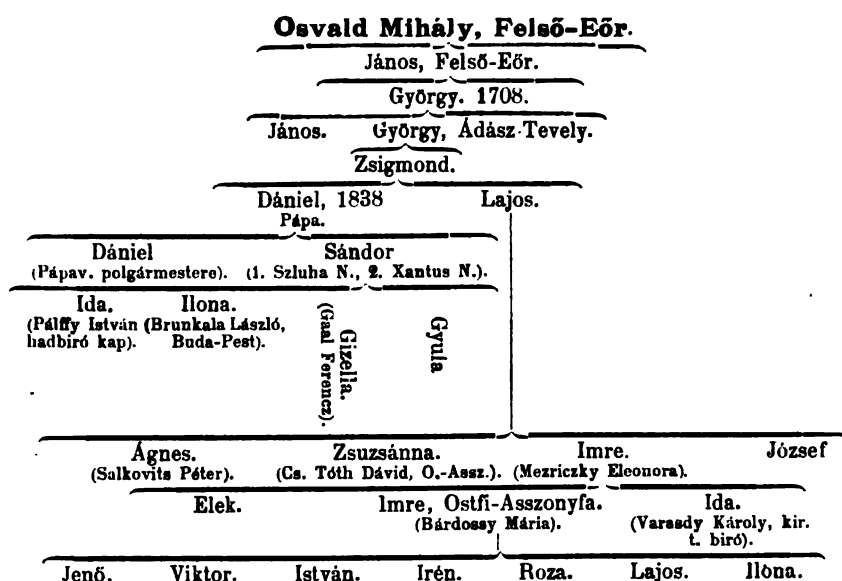
✓ **Ostffy.** (Asszonyfalvai). A család 1200-ban már virágzott. Törzsöke Osl de genere Osth. Ugyan ebből a törzsből származtak a Kanizsay és Viczay családok. Az Ostffy-ak családi fészke vármegyénkben Ostffy-Asszonyfa. Levéltári adataink a következők: 1595-ben Ostffy Mihály özvegyéről tételik említés. Ostffy János 1614-ben inteti a győri püspököt, hogy a csöngői dézsunát vegye föl. 1650-ben Tamás él, 1673-ban László, 1678-ban Miklós, 1689-ben István, 1733-ban Mihály, 1756-ban Károly, Ferencz, Lajos, 1784-ben Mihály, 1821-ben Lajos, 1837-ben Lajos, kinek ügyvédi diplomája azon évben hirdettetik ki, s 1846-ban Sándor. A család tagjai közül többen közhivatalokat viseltek. A szakmunkák közölnek ugyan nemzedékrendet a családról, de azok némileg eltérnek attól, melyet eredeti forrásból itt közlök:

Osvald. (Felső-Eőri). A család birtokában levő feljegyzések a család eredetét a következőleg adják elő: Őse: Ompold, Árpádnak egyik legjobb nyilas kapitánya volt, aki a Mojmimir győrvidéki fejedelem ellen vívott csatában Szőnynél, Komárom mellett, elesett. Ennek fia Osvald, atyja eleste után Szabolcscsal és Szalókkal, Huba egyik fiával, Árpádot Budára kísérte. („Árpád és a magyarok kijövetele.” 210 lap). — Osvald, Zoltánnak, Árpád fiának uralkodása alatt Görögországba ment, honnan egyik utódja: Osvald Arthemius, 1320. körül visszajött Magyarországra, s Somogyvármegyében Szigeth várát építette. (Wiener-Zeitschrift, 1. rész, 53 lap). — Arthemiusnak fia: János 1375-ben a velenczések ellen harczol. (Palma. „Nota Hungariae.” 1. rész, 99. lap). — Ezen Osvald János a velenczéseken vett győzdelme emlékére Stiriában egy várost alapított, mely ma is Szent-Osvaldnak hivatik. (Dóczy József zirczi szerzetes statisztikája. 8 kötet, 257. lap. — Osvald György 1453-ban visegrádi kapitány, később 1458-ban pápai kapitány volt. (Lehoczky. Stemmatographia. 1. rész 130. lap). — Osvald Bálint 1490-ben zágrábi püspök, s ő volt az, aki II. Ulászló királyt megkoronázta. (Budai Ezsaiás története, I. kötet, 250 lap). — Osvald György 1708-ban Rákóczy kapitánya. A koronczói vereség után Sándor György-

gyel együtt Törökországba bujdosott ki, itthon hagyván nejét, s János és György nevű fiait. Jóságai és irományai elkoboztattak. Ennek a Györgynek az atyja János és nagyatyja Mihály volt, kik Felső-Eőrből laktak. Az elbujdosott Györgynek fia: György, Veszprémvármegyében ádász-teveli ref. praedicator volt. Fia: Zsigmond mint főügyész, azután mint főszolgabíró 30 évig szolgált Veszprémvármegyét. Fiai Dániel és Lajos voltak: Dánielnek ismét két fia volt: Dániel és Sándor, Lajosnak hasonlóan kettő: Imre és József. Az idősebb Dániel 10 évig veszprémvármegyei esküdt, 5 évig szolgabíró s 12 évig kerületi biztos volt, később ügyvédeskedett s 1838-ban még élt. Eddig a családi feljegyzések.

Ezek szerint Györgynek, a kurucnak nemzedékrendje a következő:

A család a következő czimert használja: kék udvarban zöld három halom, ezen két sasszárny között egy pánczélos kardot villogtat. Sisakdísz: a két sasszárny között a karddal. Foszladék: arany-kék és vörös-ezüst.

Levéltári adataink szerint Osvald János, Bálint, Lukács és Benedek azon felső-eőri birtokadományos családok között találhatók, kiknek adománylevelét II. Mátyás király 1611-ben megerősítette. Osvald János 1647-ben Meszlenben lakik. 1733-ban Osvald Mihály, Benedek, György, Ferencz fia, másik György Mátyás fia, és Mátyás

György fia, mint felső-eőri származásuak igazolják nemességüket. Felső-Eőri Oswald M á t y á s pápai lakos 1733-ban nemesi bizonyítványt nyer Vasvármegyétől. 1749-ben Oswald M i h á l y aranyosi, komáromvármegyei, G y ö r g y és J á n o s nagy-piriti, veszprémvármegyei lakosok igazolják nemességüket. Ezen Györgynek és Jánosnak atyja Oswald G y ö r g y két-tornyu-laki predikátor volt, Mihálynak atyja T a m á s, s ez a Tamás testvére volt Györgynek, a kéttornyu-laki praedicatornak, kinek atyja, János, felső-eőri lakos volt.

Ezeknek a nemzedékrendje néhány izen a következő:

Oswald János, Felső-Eőr.

Mihály, †.	Tamás.	Mátyás.	György. (Lepsényi lány).	Anna.	Zsuzsánna. (Hegedűs György).	Margit. (Merth).
Mihály, Aranyos.			János.	György, 1749. Nagy-Pirit.		

Az ágazaton álló M i h á l y Felső-Eőrben halt el magtalanul. T a m á s Aranyosra, M á t y á s Pápára szakadt. György kéttornyu-laki praedicator volt, s Lepsényi, pápai seniornak a lányát birta feleségül.

A felső-eőri Oswaldok közül I s t v á n és M i h á l y 1765-ben Tolnavármegyében: Ócsény községben laktak. Oswald M i h á l y, Mihálynak fia s az 1733. évi nemesi vizsgálatok alkalmával Felső-Eőrből igazolt Benedek unokája, 1794-ben Nagy-Váradon lakott.

A felső-eőri Oswaldokkal aligha rokon azon Oswald család, mely II. Mátyástól 1612-ben nyerte czimeres levelét, s melynek utódjai 1733-ban Sárri-Mizdón laktak.

• **Ovady** M i h á l y, 1733. Simonyi.

P.

• **Paár** János, 1803.

• **Pacsay** János, 1648. Duka. — Pacsay Péter és János, 1733. Jánosháza.

• **Paczona** István, 1733. Gasztony.

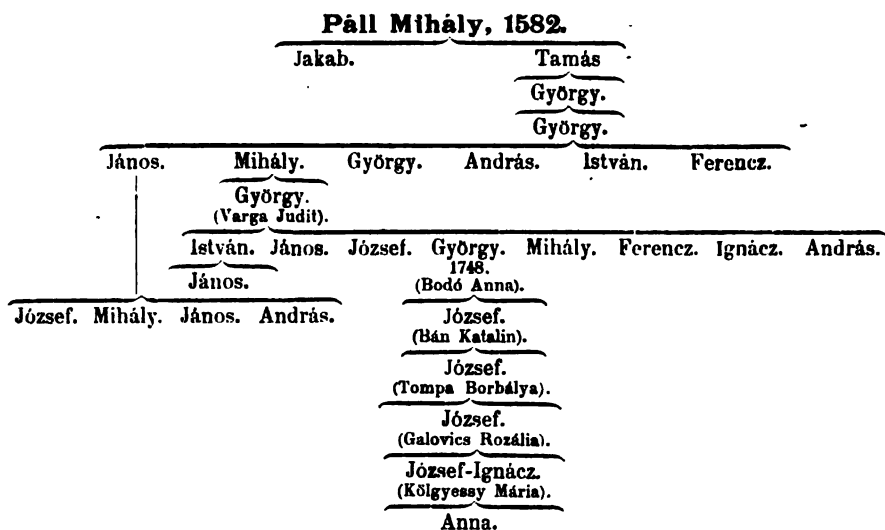
• **Pados** Ádám, Pál, János és István, 1733. Nagy-Zsennye. — Pados László, Gáspár és Mihály, 1733. Nagy-Zsennye. — Pados János és Mihály 1740. Kemény-Egerszeg.

• **Pajthy** István, 1648. Pásti-Szeg.

• **Páll**, **Paál**. (Felső-Eőri). Páll Mátyás, János, ifju János. György, István és Márton, 1733. Felső-Eőr. — Páll György, 1733. Alsó-Eőr. — Páll Mihály, 1765. Simonyi. — Páll Gergely Györgynek fia, 1766. Kálóz, Fejérv. — Páll István és János, 1767.

Tác, Fejérv. A felső-eőri Pálok egyik ága Sopronvármegyébe, s innen később Somogy- és Fehérvármegyébe szakadt.

A nemzedékrend, melyben ezen ág leszármazói találhatók, a következő:

Paál József-Ignác jelenleg uradalmi felügyelő Dombóvárott, Tolnavármegyében.

✓ **Palásthy.** (Palásthi és keszihóczy). A család egyik őse II. Andrástól nyert kiváltság-levelet. E néven vármegyénkben a következők szerepeltek: Palásthy György 1598-ban tiltja oladi Horváth Józsefet, hogy a tiltató jobbágynak károkat okozzon. 1653-ban Palásthy György mint toronyi birtokos említettik. 1673-ban ugyancsak György vasvármegye főszolgabírája. Élnek még a családból 1693-ban Gáspár Urai-Ujfaluban, 1698-ban Pál, 1713-ban Ádám, 1717-ben Mihály, 1724-ben Dániel, 1736-ban János, 1749-ben József kapitány az Eszterházy gyalogezredben, kőszegi lakos. Ennek a Józsefnek az atyja Mihály fraknoi várkapitány volt, az öccse: Mihály, kiről 1789-ben már mint tábornokról van említés.

Birt a család Szent-Ivánfán és Urai-Ujfaluban.

A család számos jeles fiat adott a hazának.

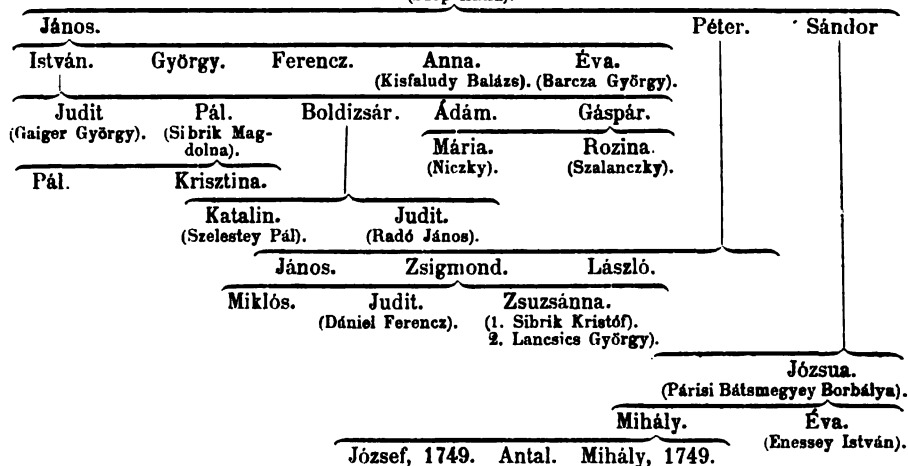
Vármegyénkben ma már nem ismerjük ivadékait.

Egykor számos vasmegyei családdal, köztük a dukai Takáchokkal is rokoni összeköttetésben állott.

A család nemzedékrendje több ízben itt következik:

Palásthy György.

(Szép Anna).

• **Pálffy** Tamás, 1595. — Pálffy, másképp Szabó Ádám, és János, Miklós fiai, 1733. Váth. — Pálffy, másképp Szabó Miklós és fia László; Pálffy másképp Szabó Ferencz ifjabb Miklós fia; — Pálffy másképp Szabó Ferencz id., Zsigmond és László, 1733. Alsó-Szilvagy. — Pálffy Ferencz, 1733. Egyházos-Szeceőd. — Pálffy (Millei) Mihály, 1752. Nagy-Mizdó. — Pálffy, másképp Szabó Mihály, 1755. Gyömörő, Zalav. — Pálffy Imre, 1797. insurgens főhadnagy. — Pálffy Sándor, 1809. insurgens kapitány.

• **Palics** Márton, 1647. Nemes-Csoó.

• **Palecsay** János és András, 1717. Október 28. (Armalista).

• **Palothay** Zsigmond, Ferencz, 1733. — Palothay Ferencz, 1735. főszolgabíró.

• **Pap** Ferencz, 1733. Merse. — Pap István, 1733. Bőd.

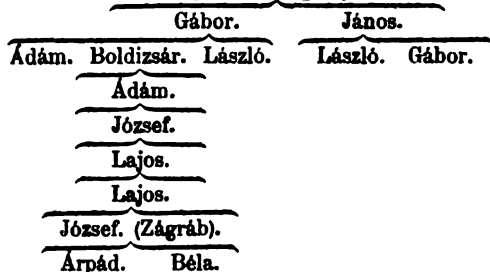
• **Paragi** Miklós, 1485. Vasvármegye alispánja. — Paragi Pál, 1647. Bögöt.

• **Pass**, másképp Szajky György, 1752. Jakabháza.

Pászthory. (Felső-Pászthori). Sopronvármegyéből származtak át hozzánk. Adataink a következő vasvármegyei Pászthory-akról emlékeznek: 1721-ben Pászthory Anna, Eölbey Tamás özvegye, Meszlenben él. 1761-ben Francziskáról van említés s ugyanazon évben György meszleni és László szent-királyi lakosok igazolják nemességüket. Egy másik László 1768-ban Kis-Asszonyfán tartja lakását s 1782-ben Juditot találjuk. A család egyik sarjadéka — Pászthory István — jelenleg hegyhát-maráci lakos és birtokos.

- ✓ **Pataky** Gábor, 1595.
- ✓ **Patthy** Miklós, 1595. — Patthy Mátyás, 1663-ban insurgens hadnagy. — Patthy Mihály, György, Márton, János, 1733. Eőri-Szigeth. — Patthy Ferencz, 1733. Sömjén. — Patthy János, 1733. Eőri-Szigeth. — János, 1741. Alsó-Mesteri. — Patthy Ferencz, 1733. Rohoncz.
- ✓ **Patkó** András, 1824. Egyházas-Rádocz.
- ✓ **Patonay** Ádám, 1733. Gutaháza.
- ✓ **Paulinicz** András, 1679. (Armalista).
- ✓ **Pavlovics** Mihály, 1733. Magyar-Gencs.
- ✓ **Pázmán** másképp Barbély István és Ádám, 1733. Gércze.
- ✓ **Plank** János és György, 1733. Karasztos. — Plank Mátyás, János, György, másik Mátyás, 1733. Alsó-Eőr. — Plank István, 1733. Nemes-Csoó.
- ✓ **Pecsay** Ferencz, 1745.
- ✓ **Péchy**. (Pécs-Ujfalui. Nemes). Sárosvármegyében kaptak adományt, s közülük Pál 1404-ben horvát bán volt. Levéltárunk a következő családtagokról emlékezik: 1647-ben Péchy Ferencz él Kőszegen, 1647-ben János Molnáriban. Péchy Pál 1796-ban kölkedi lakos, s vármegyénk táblabírája volt. Ugyanez-e, vagy más? de egy Péchy Pálról mint apáthi-i lakosról is tétetik ugyanazon időből említés. Adataink szerint egy Péchy, nevezetesen János, 1770-ben Veszprémvármegyében, Tamásiban lakott.
- ✓ **Pechych**, Pecsics. A család czimeres nemes-levelét 1610-ben kapta II. Mátyástól. Tagjai éltek: Szecsődön, Koltában, Oszkóban, Szent-Tamason, Telekesen, Sárfi-Mizdón, az egykori Lukasócson, Hodászon. 1748-ban Boldizsár hegyhát-hodászi lakos igazolta nemességét. A család egy ágának nemzedékrendje a következő:

Pechych Gergely, 1610.

- ✓ **Pédery** Ferencz, 1733. Szócze, — Pédery László, 1768.
- ✓ **Podlanovics** Mátyás és Fábián, 1607. (Armalisták).
- ✓ **Póly** Ferencz, Dániel fia, 1733. Nagy-Kajd.
- ✓ **Pelsöczy** János, 1515. Vasvármegye alispánja.

✓ **Poőcz** István, 1677. (Armalista).

Porónyi. (Báró).

✓ **Porneszy** (Szent-Mártoni) János, 1597.

✓ **Peszme** Márton, 1775. Karátfölde.

✓ **Péterffy** István, 1733. Boba.

✓ **Petheő.** (Gersei). A család, mely — mint említettem — a „Nádasdi“ nemzetségből veszi eredetét, bőven van ismertette szakmunkáinkban. Levéltári okmányaink, (Nemesi vizsgálatok jegyzőkönyve, Vaida járása, 573. lap), Pető Lászlóról emlékeznek, ki 1424-ben Vasvármegye főispánja volt. Meglehet, hogy ez a László ugyanazonos ama Petheő Lászlóval, ki a Rummy-család iratainak egyik okmánya (III. kötet). szerint Petheő de Sze irta magát, és 1436-ban volt Vasvármegye főispánja. 1595-ben Petheő Éva, Hosszúóthy János özvegye, és Petheő Zsuzsanna előbb Törjék István, utóbb Luxits másképp Rohonczy János özvegye intetik a Nádasdy családbelieket, hogy néhai Mark János javait el ne foglalják. 1600-ban egy vármegyei határozat a Petheő-családot illető Rába-malmokat, nehogy az ellenség hozzájuk férjen, lerontatni rendeli. Ugyancsak 1600-ban János mint Vasvármegye alispánja szerepel. Ennek testvérei: Gergely, Gábor, Kristóf és György. Zarka Mária, mint Petheő András özvegye említettik. Ezen a néven még a következő családok fordulnak elő okmányainkban: 1653. László, 1660-ban Miklós, 1701-ben István, 1718. Mihály, 1724. György, 1732. Pál, 1733. Petheő István János fia Csákányban, 1748. János, 1767. János Meszlenben, 1817. László, 1820. István kezei, pestvármegyei lakos, 1844. György, Bádonfán. Ily nevű család birt. Jaákon is.

✓ **Pethes** Pál, 1647. Kolta. — Pethes András, 1733. Kolta.

✓ **Petke** György, 1842.

✓ **Petkovics** Miklós, 1756. Muraszombat.

✓ **Petók.** A család Pozsonyvármegyéből veszi eredetét. Petók István 1823-ban rátóti lakos volt. Petók János 1848-ban honvéd-őrnagy, aki a vasvármegyei honvédszászlóaljat szervezte.

✓ **Petz.** Vasvármegyében a század elején élt Petz (Pecz) Károly kir. sótári perceptor, Nemes-Dömölkön. Nemességére vonatkozó adatokkal ezen vármegye levéltárában ismételve találkozunk. Az 1824. Nov. 9-én tartott vármegyei közgyűlés jegyzőkönyvi tanúsága szerint Petz Károly, Cziráky Antal gróf főispáni helytartó által, táblabíróvá neveztetett ki. Ugyancsak az 1825. Október 7-én tartott közgyűlés bizonyító levelet ad ki arról, hogy P. K. a reá eső subsidiumokat és egyébb, a nemesi kaszszákhoz tartozó fizetéseket híven teljesítette, úgy arról is, hogy P. K. az

1809-ik esztendőben — a francziák betörésekor — „az ellenséges hadi seregnek Kis-Czellben való beérkezésekor az aerialis pénzeket életének nyilvános veszedelem alá való kitételével Budára elvivén, amikor visszatért, lakóházát az ellenség által feldulva találta.” Az 1825. évi Nov. 7-ki közgyűlés P. K-nak 25-éven át való közelismerésű hivataloskodásáról, úgy „a reá eső nemesi terheknek általa hiven történt teljesítéséről” ad újabb bizonyító levelet.

P. K. neje: jákfalvai Horváth Franciska, kistatai Horváth Józsefnek Vasvármegye főadószedőjének, utóbb másod alispánjának az özvegye, jákfalvai Horváth Ferencznek, Vasvármegye első alispánjának, később a dunántuli kerületi tábla előlülőjének és békási Békássy Évának a leánya volt.

1842-ben kiskoru Petz Emilia, Karolin és Adolf a Mesteriben levő javaik miatt folyamodnak a vármegyéhez és egy tiszti gondnok kinevezését kérik.

Vasvármegye alispáni hivatala 1890. Nov. 30-án 33065. sz. a. Petz Károlynak Vasvármegye területén gyakorolt nemesi előjogait igazolja.

A P. K. családjának eredetére vonatkozó okiratok az 1809-iki franczia betörés alkalmával megsemmisültek. P. K. atyja: Miksa pesti orvos volt; nemesi jelleggel már a múlt században élt.

Családfája a következő:

Petz Miksa.					
Károly, 1767—1837. (Jákfalvai Horváth Francziska.)					
Márton. (Hoffer Borbálya).	Adolf, 1819—89. (Csáfordi és potyondi Potyondy Amália).	Josefin. †	Francziska. †	Karolina. †.	Emilia. (Dolánasky Antal).
László, 1836—67. (Seeböhm Beatrix).	Vilma. (Kapuvári Vargyas Endre).	Jenő, I. (Foszlér Kornélia).	Lajos. (Beszedits Róza).	Irma (Pusztai Rádoczi Boda Gyula).	
Frigyes. (Hartmann Ella).	Ödön. †	Erzsi. Magda.	Jenő, II.	Margit. Aladár.	Ilona †. Edit.

A család a következő czimert használja: kék udvarban jobbra fordult egyfarkú álló oroszlán, jobb lábával három buzakalászt tart. Sisakdísz a vértbeli oroszlán. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-ezüst.

✓ **Predanóczy** György, 1656. (Armalista).

✓ **Pick.** (Nemes-Dömölki). A czimeres nemes-levelet, melynek ismeretése e munka II. részében található, s a nemesi előnevet Pick Zsigmond kis-czelli földbirtokos nyerte az ipar és közügyek terén, valamint a közjótékonyosság és közczélok előmozdítása körül kifejtett buzgó és sikeres tevékenysége által szerzett érdemeiért. Nevezetesen azért, hogy a magyar faipar fejlesztése s annak külföldön történt megismertetése körül

kiváló buzgalommal működött; mint a vasvármegyei gazdasági egyesületnek alapító tagja, hasznos szolgálatokat tett; birtokán mint kegyur a katholica egyház érdekében bőkezű áldozatokat hozott, a vármegye árvaházát és többi emberbaráti intézeteit mindenkor segítette; s végül mert mint a vármegye törvényhatósági bizottságának a tagja is elismerésc méltó buzgalmat tanusított.

Családi táblája a következő :

Nemes-Dömölki Pick Zsigmond.

(Berger Francziaca)

Henrik.	Miksa.	Josefin.	Katalin.
(Rosenberg Zsófia).		(Schleier Lajos, dr.).	(Bánréti Fuchs Miksa, lovag).
Gizella.	Ernő.	Francziska.	
(Graner Ernő, dr.).			

✓ **Pyörker** Mátyás, 1733. Felső-Eőr.

✓ **Plestyanszky** Ignác, 1808. Keszthely.

- **Ploth** György, 1599. (Armalista).

✓ **Pilly** Ferencz, 1733. Kolta.

Pintek Mihály, János, György és Ferencz, 1761. Nagy-Sitke.

✓ **Pinthór** István, 1845. Csongrád, Csongrádvárm.

✓ **Pitő** András, 1648. Alsó-Paty.

✓ **Prikkel** Péter, 1755. Alsó-Mesteri, és János 1755. Csöngce.

✓ **Podmaniczky.** (Báró).

Pogán György, 1647. Meszlen. — **Pogán** Gábor, 1809. insurgents hadnagy.

Póka Miklós, Gábor, Imre, 1733. — **Póka** Gábor, 1741. insurgents kapitány.

Polányi. (Táplánfai). Régi előkelő családja a vármegyének, melynek ősi fészke a hajdan Tappanfalvának, majd utóbb Táplánfának nevezett község volt. Egyáltalán szomorú az, amint községeink nevei az izléstelen ferditések, rövidítések következtében régi szép alakjukból kivették. Régi okmányainkban Asszonyfalva, Andrásfalva, Baloghfalva, Jákfalva, Korlátfölde sat. olvasható, s hogyan hangzanak ma? Asszonyfa, Andrásfa, Balogfa, Jákfa, Karátfölde! Talán itt volna az ideje már, hogy községeink régi szép neveinek visszaállítására is gondolnánk! Polány Farkas de Tappanfalva 1583-ban Vasvármegye alispánja volt. Fia: Lajos és lánya Katalin, Deseő György hitvese. 1595-ben találjuk Kristófot és Gáspárt, 1619-ben Lőrinczet, 1677-ben Menyhértet, 1692-ben Boldizsárt, 1710-ben Sándort, 1724-ben Farkast. Élnek még: 1725-ben Ferencz, Gábor, kinek neje párisi Bátsmegyey Krisztina volt, László, Lőrincz, Miklós, 1732-ben István, 1733-ban

Zsigmond, József, 1737-ben Mihály. Poliány Farkas 1741-ben insurgens hadnagy, Poliány György 1771-ben a vármegye főügyésze volt. Főszolgabírói tisztet a következő családtagok viseltek: Gáspár 1665, György 1777. és János 1842-ben. Régi jegyzékeink szerint 1625-ben Polyány Lőrincz is volt volna a vármegye alispánja, de én eredeti forrás után ez időből Polyány Lajost találok vármegyénk alispáni székén.

✓ **Polgár József és Mihály, 1831.** Szombathely és Boba.

✓ **Pomagovics János, 1733.** Eőri-Sziget.

✓ **Pongrácz.** Egyike az alsó-eőri birtokadományos családoknak. II. Mátyás királynak 1611-ben kelt adomány-levelében, melyben Károly királynak 1327-ben, s II. Rudolfnak 1582-ben kelt adománylevelét megerősíti, — Pongrácz Lőrincz, Péter és ifjabb Péter alsó-eőri lakosok említettnek.

Pongrácz Péter, György és Ádám 1733-ban Felső-Eőrből igazolják nemességüket.

A felső-eőri Pongráczok közül Pongrácz András Simonyiba szakadt, s ennek fia: Mihály 1776-ban pör után igazolta nemességét.

Nemzedékrendje a következő:

Pongrácz Péter.					
István. Zsennye.	György. Zsennye.	Péter. Zsennye.	Pál. Bozzai.	Mihály.	András. Simonyi.
Mihály.		János.			Mihály. 1776.

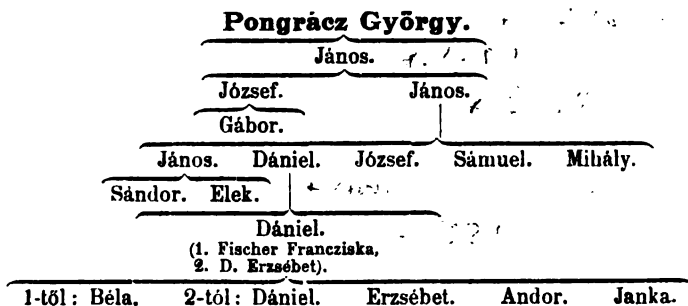
Pongrácz György 1743. körül Felső-Eőrből eltávozván, Pozsony-vármegyébe Diós-Patony községbe költözött, hol megnősült, és több gyermeknek atyja lett. Ezek közül György Szent-Mihályfára tette át lakását, s ott családot alapított. Utódjai 1837-ben pört indítottak nemességük igazolása végett.

Leszármazásukat a következő tábla mutatja:

Pongrácz Péter. 1733.			
György, Diós-Patony.		Péter.	
József.	Mihály.	György, Szent-Mihályfa.	
Ferencz.	György.	József.	Mihály.
Sándor.	József.	István.	Sándor, 1837.
József.			

Egy Pongrácz György, (hogymelyik a már említettek közül, vagy hogy talán egy másik, egyelőre meg nem állapítható), — Veszprémmegyében, Kis-Kamondon telepedett le.

Az ő nemzedékrendje a következőleg állítható össze:

A leszármazási táblán álló II. Dániel árvaszéki ülnök Veszprém-ben, Pongrácz Béla napjainkban gyógyszer-tulajdonos Vámos-Mikolán.

A család a „Felső-Eőri“ nemesi előnévvel él, de alighanem tévesen, mert hisz az ősök az alsó-eőri birtokadományos családok között említetnek. 1733-ban még Pongrácz Mátyás és Zsigmond nárai lakosok igazolják nemességüket.

Poppel. (Báró). 1595-ben Poppel László báró neje: a Salmis Magdolna grófnő, továbbá Batthyáni, Zéchy és Zriny grófok kijelentik, hogy nem engednek német bort a birtokaikra behozni. 1596-ban az ellen tiltakozik Poppel László báró, hogy az ő jobbágysai Rábán tul lakóknak tartassanak. 1600-ban a vármegye beakarta vonatni a csőröt-neki Rába-úttjárót s ez ellen Poppel László tiltakozott. Neje után a báró Győrvár és Boldogasszonyfa községeket birta.

Porkoláb máskép Székely András, Mihály, Pál, 1733. Boba.

Porpáczy Imre, 1733. Bárdos. — Porpáczy András, 1733. Bód. — Porpáczy István és János, 1733. Bozzai. A rába-hidvégi nemesek 1845-ik évi összeírásában a következők vannak fölvéve: Porpáczy Antal, Porpáczy József, idősebb Porpáczy József, és Porpáczy Károly.

Porsy Fülöp, 1662. Rohoncz.

Potyondy Gáspár, 1665. főszolgabíró. — Potyondy László, 1733. Nemes-Hollós. — Potyondy László, Ádám, Zsigmond, János, 1733. Kemenes-Szent-Márton.

Prosznyák András, 1595. — Prosznyák (Szent-Benedeki) János, László, 1733. — Prosznyák János, 1741. insurgens hadnagy.

Pörös Ferencz, 1643. főszolgabíró.

Pulay. A család Sopronvármegyéből veszi eredetét. Mátyás király 1473-ban bizonyos részbirtokot ítelt oda Nemes-Pulai Briccius és

Domjának. A csornai conventnek erről szóló okmányával igazolta nemességét 1733-ban Pulay József rába-hidvégi lakos. Pulay István 1733-ban Nemes-Csoóban igazoltatott. Pulay András eöri-szigeti lakos ugyancsak az 1733-ki nemesi vizsgálatok alkalmával kimutatta, hogy őse a szigeti nemesek által nyert adománylevélben is befoglaltatik. E néven élnek: 1647-ben Mihály Meszlenben. 1673-ban Pál, 1720. Ferencz. 1738. László. 1741. György és Mihály, 1756. János, 1785. Pál, 1819. György, 1831. János Jobbágyiban és 1834-ben Péter.

✓ **Puskás** János, 1647. Bogyoszló.

✓ **Puchóczy** György, 1677. (Armalista).

R.

✓ **Rába** Benedek és Mihály, 1733. Felső-Eör.

✓ **Rabbi** István, 1652. (Armalista). — Rabbi István mester, 1662. a vármegye főjegyzője, egyuttal Somogy- és Zalavármegye főjegyzője is.

✓ **Rácz** Farkas, 1648. Szécseny. — Rácz János, 1750. Alsó-Mes-
teri. — Mátyás, 1750. Meszlen. — Rácz, I. Raics.

✓ **Raday** Mátyás, 1648. (Armalista).

✓ **Radics** Miklós. 1756. Bögöt.

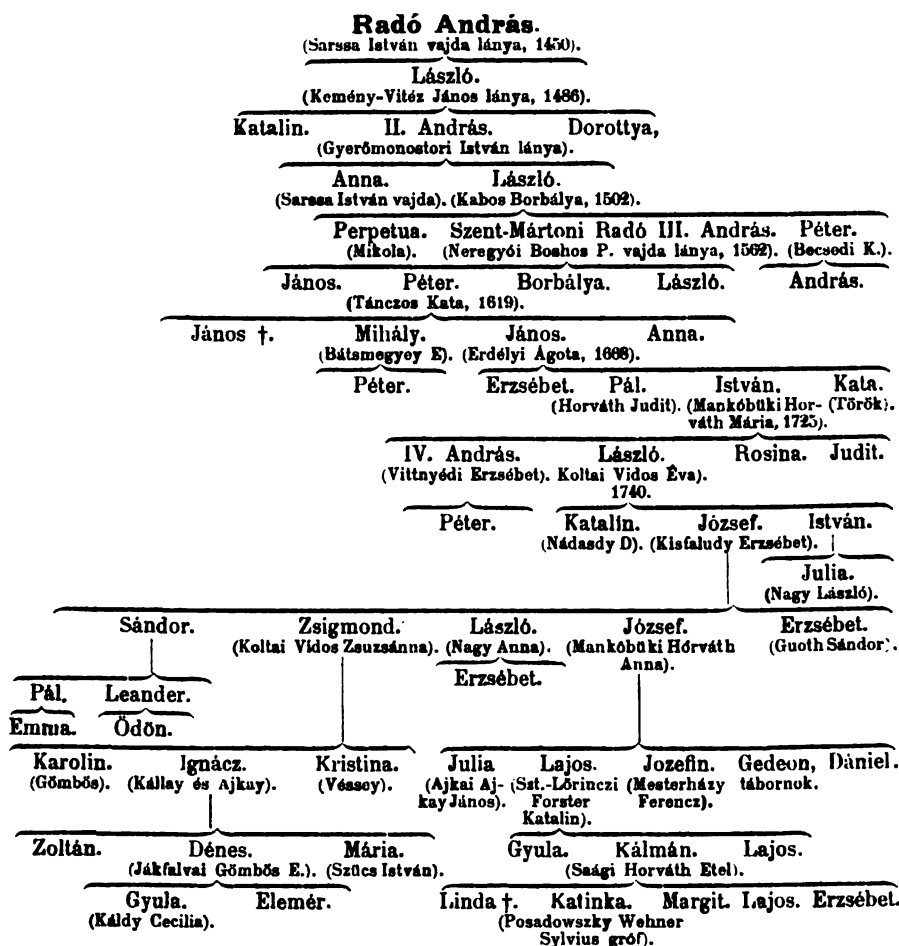
✓ **Radó.** (Szent-Mártoni). Ily nevű családdal már a 11-ik században találkozunk; egy Radó ugyanis 1057-ben a nádori méltóságra emelkedik, s e tisztelet I. András és I. Béla király alatt viseli. Egy régi okmány s a pannonhalmi könyvtárban főlálható iratok is valószínűvé teszik, hogy a család megalapítója ezen Radó nádor volt.

Családy okiratok azt mutatják, hogy egyik ága Erdélybe vándorolt, tagjai Győr-Monostoron s egyebütt a legelőkelőbb családi rokonsággal birtak, és mindaddig, míg III. András Magyarországra vissza nem jött, a Kemény és Kabos családokkal egy koronából kinövő, balra forduló arany szarvast használtak czimerül.

A dunántuli Radók nemességét, családi hagyomány szerint, 1205-ben II. Endre király megerősítette. Családi okmányok arról is tanuskodnak, hogy az egyik ős 1502-ben a győrvármegyei szent-mártoni szőlőket zálogba vette, mely szőlők a jelen század elejéig a család birtokában voltak s az ottani korcsmáltatási jog a legujabb időig Radó-jog czimén gyakoroltatott. A család a szent-mártoni nemesi előnevet innen s 1502 óta használja. A 16-ik században a család már nemcsak Győr-, de Sopron- és Veszprémvármegye birtokosai között is szerepel. Radó Péter 1619-ben czimert nyer II. Ferdinánd királytól. III. Károly király 1725. Február 25-én birtokadomány-levelet ad Radó Istvánnak a vasvármegyei Kemenes-Szent-Márton községre. Ez az István az evang. egyház

hive, a 17. század végén és a 18-ik elején uralgott vallási békétlenségek idején jelesen tűnt ki hithűsége és buzgalma által. András, Istvánnak fia, niczki lakos, 1733-ban igazolja nemességét Vasvármegye bizottsága előtt. Élnek a családból: Radó László 1750-ben Niczken, Radó József a vármegye esküdtje 1754-ben, Péter, 1755-ben Niczken, Zsuzsánna férjezett Jánosa Józsefné 1756. Vönöczkőn, ugyancsak 1756-ban Radó Gyula cs. kir. kamarás, ismét József 1783-ban Niczken, 1798-ban Péter Niczken. Radó László és Radó Zsigmond őrnagy, kinek neje Vidos Zsuzsánna volt, 1808-ban Magyar-Gencsen, Anna, Kis Ferenczné, Dömölkőn. Radó Lajos, répcze-laki birtokos, 1831-ben Vasvármegye alszolgabírájává választatik. 1836-ban táblabíró, s 1838-ban főszolgabíró lesz, 1843. 1844. és 1845-ben alispánul helyettesítettik. Ugyancsak 1845-ben a fenytő törvényszék táblabírájává választják. Radó Gedeon 1835-ben aziránt fordul a vármegyéhez, hogy csánigi jobbágytelkét curialisáltathassa. Radó Gedeon a katonai pályán a tábornokságig emelkedett. Olaszországban gyűjtött képtára nevezetes. 1837-ben Radó Pál él, kinek atyja Sándor volt. Radó Dániel 1838-ban Vasvármegye táblabírájává nevezetik ki. Radó Ignác, magyar-gencsi birtokos, 1842-ben a vármegye főszolgabírájává választatik s ugyanazon évben alispánul helyettesítettik. 1845-ben a polgári törvényszék táblabírájává választatott, s 1847-ben a Rába-átmetszés iránt tanácskozó küldöttséghez helyettesített. Radó Kristina 1843. véssei Véssey Lajosnak, Somogyvármegye főjegyzőjének a neje. Radó Lajosnak fia: Kálmán ez időszereint Vasvármegye főispánja. Élettörténeti adatait a következőkben mutatom be: 1867-ben szolgabíró, 1870—1876 országgyűlési képviselő, majd a vasvármegyei gazdasági egyesület elnöke, rába-szabályozási kormánybiztos, 1882. főispán. Már korábban a cs. és kir. kamarási méltóságot nyerte, a Lipót-rend tulajdonosa, tagja a porosz máltai lovagrendnek, birtokosa a szerb Takova-rend előkelő jelvényének, a porosz koronarend középkeresztjének, a dunántuli ág. evang. egyház-kerület világi főfelügyelője, főrendiházi tag, s 1893-ban pedig kiváló érdemeiért a valóságos belső titkos tanácsosi méltóságra emeltetett. Mint a vármegyei gazdasági egyesület elnöke. ő emelte azon intézetet ama színvonalra, melyen az ma a gazdaközönség érdekében üldásosan működik. A Rábaszabályozás terén szerzett érdemeiért Győr városa egyik szép terét az ő nevével diszítette. Főispáni kormányzata alatt a közélet minden nyilvánulása hatalmas lendületnek indult. A család tagjai közül Dénes 1881-ben kemenes-sömjenyi és Zoltán magyar-gencsi lakos.

A családi levéltár a következő nemzedékrendi táblát őrzi:

A család czimere: kék udvarban zöld hármashalmon kettősfarkú álló arany oroszlán, mely első jobb lábával egy hat sugarú arany-csillagot tart. Sisakdisz: a vértbeli oroszlán nőve s első jobb lábával kardot villogtat. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

- ✓ **Radocsics** Mihály, 1733. Kisfalud,
- ✓ **Radostics** Ádám, László, 1733.
- ✓ **Rács**, másképp Rác, 1814. Felső-Lövő.
- ✓ **Rajky** Albert, 1595. — Rajky (Rajki) Imre. 1635. Vasvármegye alispánja.
- ✓ **Rakicsán** Mihály, 1660. (Armalista).
- ✓ **Rákos** György, 1784. Pusztarádóc. — Rákos Antal, 1784. Halastó.

✓ **Raksányi Mátyás**, 1828. Udvardi. Sopronvárm.

✓ **Reiszig.** Honfiusított család. Reiszig Lajos-Keresztély nyugalmazott cs. kir. kapitány, aki 1784. Julius 24-én Westphaliában született, az 1836. évi XLVII. törvénycikkkel indigenatust nyervén, Magyarországon telepedett meg. Az előkelő Bernáth-családba való házasulása után Kámonban, Sálban, Jaákon, Oroszvárrott, Pór-Szombaton, Rezneken, de egyebütt is, jelentékeny vagyonnak lett birtokosa. A vármegyei közdolgokkal szívesen foglalkozván, 1845-ben táblabíróvá neveztetett ki. Fia: Alajos hasonlóan kitűnő részt vett a közügyek intézésében, s 1845-ben a vármegye táblabírájává lesz, s még ugyanazon évben polgári törvényszéki táblabíróvá választatott. 1848-ban a felső-eőri kerület országgyűlési képviselője, a kormány azonban nemsokára biztosává nevezte ki, s mint ilyen buzgósággal szolgálta hazáját. Alajos fiai: Alajos és Ede. Reiszig Alajos: kámoni földbirtokos, vármegyei törvényhatósági bizottsági tag; az adófölszólamlási, bányá-adó felszólamlási és kivetési bizottságok, továbbá a lötenyészési választmány elnöke, tagja a vármegye igazoló, állandó és központi, valamint a nemesi penztárt kezelő választmányának; a szombathelyi általános takarékpénztár igazgatója. Reiszig Ede igen korán a közpályára lépett. 1871-ben a vármegye aljegyzője, 1875-ben főjegyzője lett, s 1883-ban alispánná választatott. 1891-ben Békésvármegye főispánja, s majd csakhamar a m. kir. kereskedelemügyi miniszteriumban államtitkár. Még alispán korában a III. oszt. vaskorona-rend lovagja lett. A család nemzedék-rendje, a rendelkezésemre álló adatokból, így állítható össze:

Reiszig Lajos-Keresztély.

(Bernáth Karolina).

Aloizia †.	Karolina.	Alajos.		
	(Bezerédi Bezerédj Kristóf).	(Takács Kornelia).		
Alajos.	Gizella †.	Ede.	Béla †.	Irén.
(Guay Mária)	(Szegedy-Ensch Irma, bárónő).			
II. Ede.	Antonia.	Lajos.	Géza.	

✓ **Reittermayer.** Reittermayer. Ferencz király 1795-ben czimeres nemes-levelet adományozott Reittermayer József győri lakosnak. Reittermayer József, 1862 – 1867-ben Vasvármegye házipénztárnoka, s jelenleg a szombathelyi takarékpénztár pénztárnoka, e családból származtatja magát.

Czimere: négyfelé osztott paizs; az 1. és 4. kék udvarban hármaz zöldhalmon oroszlán ágaskodik, első jobb lábával arany bőség-szarvat tart, melyből virágözön ömlik ki; a 2. és 3. ezüst udvar alsó részét négyszer arany-vörössel koczkázott tábla foglalja el, melyből nővő alakban

fekete mén nyulik ki. A paizs feletti sisak koronájából két kiterjesztett, jobbról félig arany, félig kék, balról félig fekete, félig ezüst sasszárny között arany oroszlán nő ki, első lábával arany bőségszarvat tartva, melyből virágcsoport ömlik ki. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-fekete. (Siebmacher és a magyar kir. udvari kauczellária jegyzőkönyve: 1795. Aug. 6. 8557/1975).

- ✓ **Remete** Mihály, Ferencz, György, 1770. Rába-Bogyoszló.
- ✓ **Retkes**, 1652. A vármegye főügyésze.
- ✓ **Révay** Miklós. báró, 1797. insurgens alezredes.
- ✓ **Riba** István, 1665. (Armalista).
- ✓ **Rinkhammer** Mihály, 1643. (Armalista).
- ✓ **Roboz** György, 1784.
- ✓ **Rogán** Péter, 1741. insurgens hadnagy.
- ✓ **Rohrer**, Rhorer. A család őse czimeres nemes-levelét I. Leopold királytól nyerte. A család egy tagja — József — a múlt század végén Sopronvármegyéből költözött át hozzánk, itt vármegyei közhivatalba lépett s 1810-ben Jánosházán tartotta lakását. Fia: László elnyervén az ügyvédi diplomát, a vármegyénél 1845-ben szolgabírói tisztséget viselt, s Káldon birt és lakott. 1863—1867-ben mint vármegyénk alispánja működött. 1867-ben visszavonult a tisztviselői pályától, de azért a közügyek intézésében most is buzgóan részt vesz, s egyik nagyra becsült oszlopos tagja vármegyei közéletünknek. A család nemzedék-rendje a következő adatokat mutatja föl:

Rohrer József.
(Káldy Anna).

László.
(Núrai Szabó Borbálya).

László. Malvin. Emil. Viktor. Mária. Borbálya. Miklós. Aladár. Géza. Ödön. István.
(Pekker József).

A táblán állók közül az ifjabb László m. kir. igazságügyministeri tanácsos, Emil plebános, Victor és Ödön ügyvédek, Miklós kir. táblai bíró, Aladár orvos és Géza budapesti kir. helyettes közjegyző.

A czimerszerző és neve a felségfolyamodványon Rhorer-nak van alájegyezve, s így írja azt maga a nemesítő okmány is, melynek bővebb ismertetése a II. részben található.

✓ **Rolth** Mátyás, 1672. (Armalista).

✓ **Rosta** József, 1733. Söpte.

✓ **Rosty**. (Barkóczi). Több vármegyében birtokos család. Nálunk az ősök Barkócson, Rohoncson és Hodászon birtak. Amint némely források írják, Rosty Miklós 1459-ben kapta Ujlaky Miklóstól Vasvármegyében

Hadenberg birtokot, mihez Mátyás király is hozzá járult. 1630-körül él Rosty Miklós. Ez és fia: János sokat pereskedtek vasvármegyei birtokaik miatt. A család a szakmunkákból bővebben ismeretes, én levéltári adatainkat a következőkben sorolom fel: Rosty Ignác és neje: Jobbágyi Regina 1694. Junius 21-én I. Leopold királytól adománylevelet nyernek a nagy- és kis-barkóczy s más községbeli javakra, nem különben Hadenberg nemesi curialis birtokra. (Vasvármegye levéltára, közgyűlési jegyzőkönyv, 1784. 1087—1097. lap). Élnek a családból 1716-ban Miklós Stanóczon, 1719-ben Ferencz. Rosty István 1719-ben táblabíró, László 1724. főszolgabíró, István. 1730. alispán, István 1741-ben alispán, s mint a katonai tudományokban jártas egyén, a nemesi felkelő csapat ezredesévé választatott. Ferencz 1742-ben alszolgabíró, 1749-ben adópénztárnok s egyuttal táblabíró, majd utóbb házi pénztárnok is lesz. Egy Ferencz 1775-ben alispánja a vármegyének, kir. tanácsos. Barkóczy Rosty Julianna 1762—1779. párisi Bátsmegyey József neje, kinek a kis-unyomi plebánia halotti anyakönyvében a következő epitaphiuma olvasható: „se X a C tr IC enos V b IDVM IV LI-anna per annos vixit, ei augusti prima inimica dies.“ 1838-ban Rosty Lajos toborzó hadnagy s 1839-ben Rosty Vincze nevével találkozunk.

Rózsás József, 1808. Lukafa.

Rumy. (Rumi és rába-doroszlói). A család törzse: Doroszló 1292-ben Rum földjét kapta adományba III. András királytól. Innen a neve, s viszont a törzs kölcsönzött nevet a vármegyénkbeli Rába-Doroszló községnek. Különben a család eléggé ismert. Levéltári adataink a következők: 1595-ben Rumy Mihály szerepel, aki 1608-ban követe is volt a vármegyének az országgyűlésen; 1641-ben él György, 1648-ban Judit, 1675-ben László. Ez a László 1693-ban merényletet követett el bizonyos Cser Ilona nemes szűz ellen, miért is a vármegye által perbe fogatott. 1676-ban Farkassal, s 1691-ben Miklóssal találkozunk. Élnek még 1737-ben Boldizsár, 1738-ban Lázár, kinek neje párisi Bátsmegyey Teréz volt, niczki Niczky Dániel özvegye, 1768. János, 1812. András, 1819. Ferencz, 1820. Ignác, 1847. Károly, 1860. Miklós balozsai birtokos. A Rumycsalád pallos-jogot is gyakorolt. Az ő tulajdona volt a vámszedési jog is a rumi Rába-hidon, de erről — azt terhesnek találván — a család 1826-ban a vármegye javára lemondott. A család több táblabíró adott a vármegyének. — Rumy Tamás, 1648. Kis-Somlyó.

Rusa Péter, 1647. Meszlen. — Rusa István, és János, 1733. Eőri-Sziget. — Rusa János, 1733. Jobbágyi.

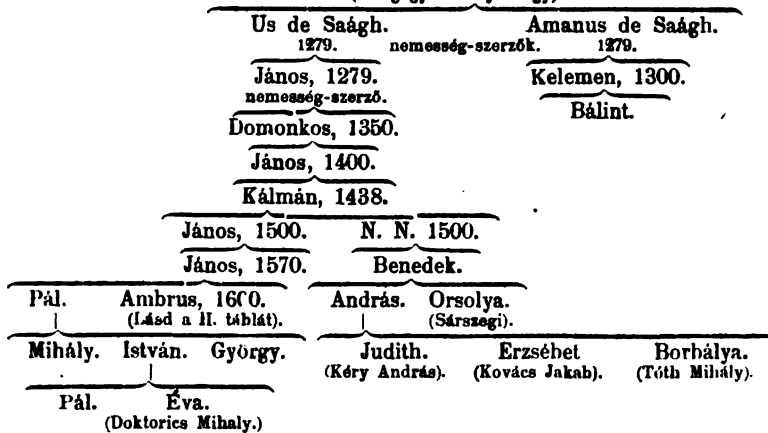
3.

Sághy, Sággy. (Sághi). Sággy Kallianus fiai: Amanus és Us, továbbá Usnak fia: János, szolgálgyőri várjobbágyok azon érdekéért, melyeket maguknak István király alatt Bolgárország meghódítása alkalmával, s V. István halála után Győr ostrománál szereztek, Kun László király által az 1279. Julius hó 11-ik Kalendáján a királyi szolgák (servientes regales) sorába emeltettek. II. Ferdinánd király 1631. Február 3-án nemesi czimert ad a családnak. Az erről szóló okmányt a II. részben ismertetem. Ezen Sággy-ak nemzedékrendje a következő:

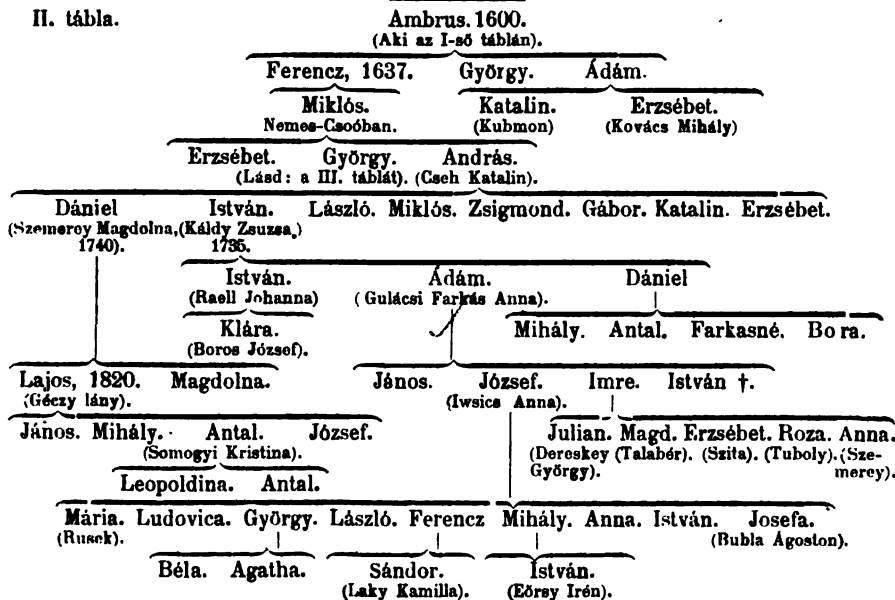
I. tábla.

Kallianus de Saágh. 1250.

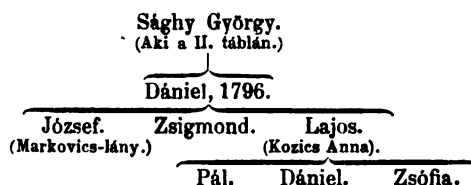
(Szolgálgyőri várjobbágy).

II. tábla.

III. tábla.

A leszármazási táblán állók egyikéről-másikáról a következő adatok jegyezhetők föl: Pálnak fia Mihály Ambrus fegyverének esett áldozatul. Ferencz 1646-ban a vármegye főszolgabírája volt. Ferencz fia: Miklós Csoóban lakik, s 1657-ben a vármegye főszolgabírája. Fia: András sárvári tisztartó, István 1735-ben szolgabíró, Ádám 1774-ben Köcskön lakik, ügyvéd, ennek fia József német-ujvári lakos, ügyvéd és urodalmi ügyész, a vármegye táblabírája. Józsefnek nyolcz gyermeke közül György és Mihály Szombathelyen ügyvédeskedtek. Valószínű, ez a Mihály az, ki kámoni birtokos s 1867. után árvaszéki ülnök volt. István mint kadet-örrmester 1847-ben Erdélyben elhalt. Ez ágon Dániel és Mihály Somogyvármegye szolgabírája volt. Ádám fia: Imre mint kapitány szolgált a hadseregnél. A másik Dániel fia: Lajos Sopronvármegye főszolgabírája volt 1820-ban. Ennek fia: József kapitány, a lipcei csatában esett el. Gábor, Andrásnak fia, visi plebános, s Lajosnak egyik fia János győri, Mihály pedig szombathelyi kanonok, utóbb váci nagyprépost volt már e században. A múlt század második felében 1760 körül is élt egy Sághy Mihály kanonok, ki után nővérének lánya Páll Ilona, Balogh Ádám özvegye, örökölt; de hogy ez a Mihály melyik Sághy-aktól származott, ezuttal ki nem mutatható. Sághy István, aki Istvánnak Káldy Zsuzsánnával alkotott ágából származik, jelenleg kámoni lakos és birtokos. — Ily nevű családból Sághy László 1733-ban Nemes-Csoóról, s Sághy András ugyancsak 1733-ban Ságh községből igazolták nemességüket.

~ **Saál** Zsigmond, 1648. Pálfa.

~ **Salamon** Sámuel, Zsigmond, Ferencz, Farkas, 1733. — Salamon Zsigmond, 1750. Egyházos-Rádócz. — Salamon Pál, 1809. insurgens hadnagy.

~ **Sallér** Farkas, 1595. — Sallér László, 1700. főszolgabíró. — Sallér (Jakabházi) István, Zsigmond, 1733. — Sallér István, 1754. főszolgabíró.

~ **Saly** Ferencz, 1601. — Saly Ferencz, István és János, 1733. Meszlen. — Saly Károly. 1797. insurgens kapitány, 1798. főszolgabíró. 1805. alispán. — Saly Antal, 1797. insurgens főhadnagy.

✓ **Sámár** Boldizsár, 1733. Gutaháza. — Sámár László, 1751. Zalabér. (Zalav.)

✓ **Samarjay** János, 1676. (Armalista).

✓ **Sándor** Benedek, 1648. Kisfalud. — Sándor Ferencz 1657. (Armalista). Sándor György, 1733. Kisfalud.

✓ **Sarándy** László, 1596. Váth.

✓ **Sárffy** Ferencz és György, 1733. Náriai.

✓ **Sáry** család, 1725. — Sáry Péter és György, 1733. Szent-Lőrincz.

✓ **Sárkán** István, 1595. — Sárkány János, 1667. Vármegyei főjegyző.

✓ **Sarkó** Farkas és István, 1611. (Armalista).

✓ **Sárközy** Gergely, 1648. Nagy-Sitke. (Armalista).

✓ **Sarlay.** Az ily nevű család egyik őse: Sarlay János 1612-ben Trencsénvármegyében hirdette ki czimeres nemes-levelét. Vármegyénkben a családdal 1752-ben találkozunk. Sarlay Pál ugyanis Trencsénvármegyétől 1751. Január 19-én nemesi bizonyítványt nyer, s azzal 1752. Vasvármegyében Kőszegen letelepszik. Ennek a Sarlay Pálnak a nemzedékrendjéből a következőket közölhetem:

Sarlay

Mátyás.	Mihály,	testvérek.
András.	Ádám.	
Pál.	Ádám.	

Sarlay András Trencsénvármegyében Udicsa községben lakott s 1752-ben, amikor fia: Pál Vasvármegyébe költözött, már nem élt. Sarlay Gábor 1845-ben Vasvármegye táblabírájává neveztetett ki.

✓ **Sáska** István, 1733. Külső-Rákos.

✓ **Saukovics** János, 1666. (Armalista).

✓ **Skapp** Mihály, 1784. Korong.

✓ **Scaffár** Gergely és György, 1611. (Armalista).

✓ **Swamberger** Ferdinánd, 1652. (Armalista).

✓ **Svastics** János, 1733.

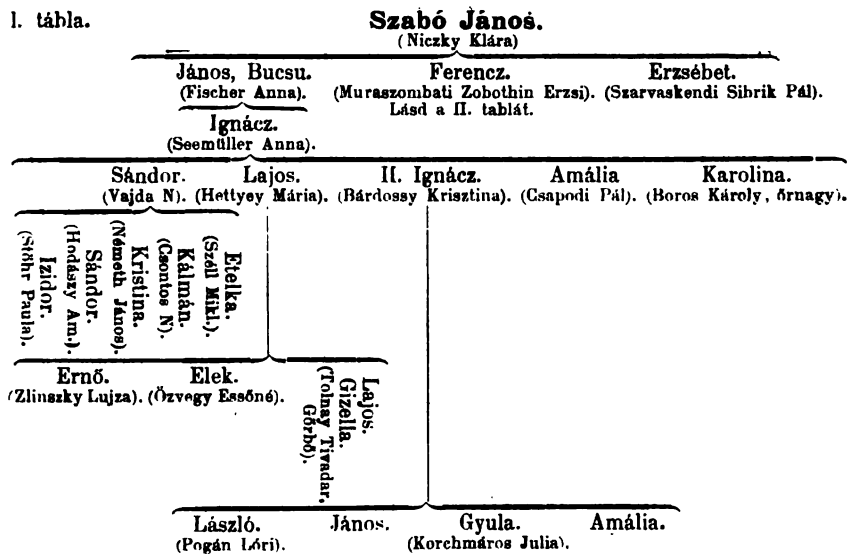
✓ **Szabady** Mihály, 1733. Kolta. — Szabady György, 1733. Kisfalud.

✓ **Szabary**, másképp Zabary, (Armalista).

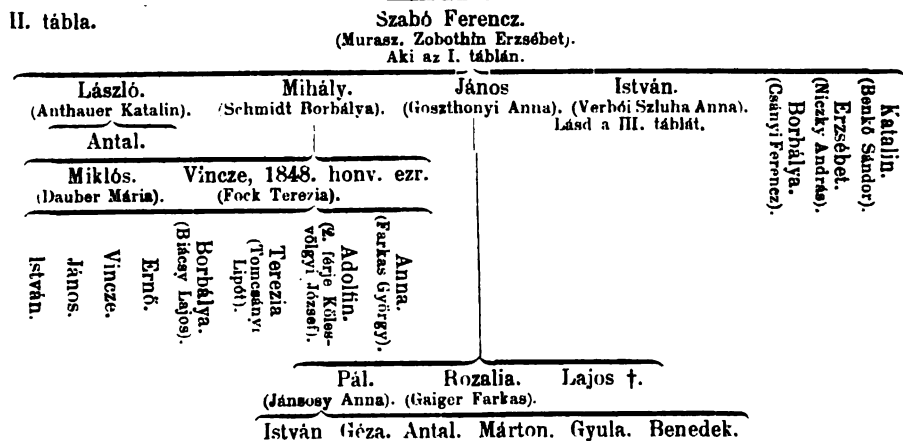
✓ **Szabó.** A nemességszerző Szabó János volt, ki — családi adatok szerint — 1685-ben mint a Batthyáni-uradalom inspectora származott vármegyénkbe s Rohoncra telepedett meg.

Ezen János nemzedékrendje a következő:

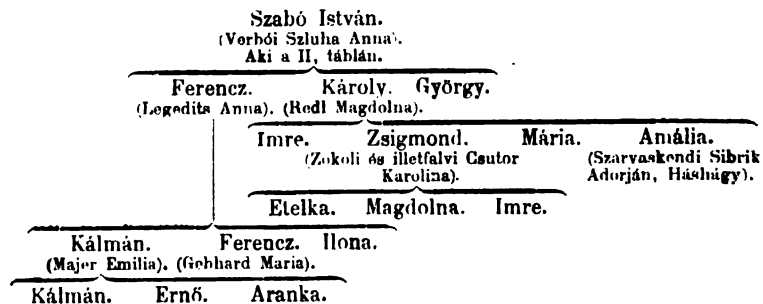
I. tábla.

II. tábla.

III. tábla.

A családfa élén álló Jánosnak fia: Ferencz, a vasvár-szombathelyi káptalan ügyésze volt. Ennek unokája: Károly, m. kir. helytartósági tanácsos s urbéri törvényszéki elnök. Károlynak testvére: Ferencz, Sopronvármegyében a főbiztosi tisztet viselte. Ezen Ferencznek fia: Kálmán, jelenleg honvédszádos és a m. kir. korona őrségének parancsnoka, ki a „Kis-Kölkedi“ nemesi előnevet nyerte. Pálnak fia István és Károlynak fia Imre szolgabírói tisztet viseltek. Szabó Vincze, honvéd alezredes, vitéz katonája volt szabadságharczunknak, kiről Horváth Mihály a forradalom történetében külön is említést tesz. Ignác, ki-nek neje Seemüller Anna, 1812-ben vármegyénk alispánja, s Lajosnak fia: Ernő, a közelmúlt években Szombathely város polgármestere volt.

A család vármegyénkben leginkább Kis-Kölkeden és Bucsuban birt.

Szabó. (Nárai). A család nárai nemesi birtokát régi idő óta birta. Nárai község s a család birtokában levő okmányok szerint is Szabó Márton, János Pozsonyban, 1746. November 3-án már új adományt nyernek Pálffy János nádortól a család nárai javaira. A család nemzedékrendje, az új adományt nyert Mártontól kezdve, a következő:

Nárai Szabó Márton, 1709--1793.

(Zollos Krisztina, 1721—1773).

Ferencz, 1747—1807.

Sándor, 1794—1871,

Miklós. (Bonyhádi Angelica).	Imre. (Sélley Emilia).	Borbálya. Luiza f. László. (Rohrer László).	Ferencz. (Nagy Luiza).	Julia. (Hegedűs Sarolta).
	Elek.	Imre.	Emilia.	Irma.
Géza.	Sándor.	Mária.	Jenő	László. Mária.

Szabó Miklós egyik kiváló szülöttje vármegyénknek, valóságos belső titkos tanácsos, a Lipót-rend lovagja, s jelenleg a m. kir. Curia elnöke. László, a szombathelyi ügyvédi kamara tiszteletbeli elnöke, kir. tanácsos, gyakorló ügyvéd Szombathelyen. —

Vármegyénknek ily nevű többi családját a következőkben sorolom föl: Szabó (Iklódi) György, Kerta, Veszprémv. — Szabó Mihály, 1733. Bód. — Szabó Ferencz, 1733. Tóttós. — Szabó Imre, István, György, János, másik János, István, Györgynek fia; 1733. Kolta. — Szabó János és István 1733. Molnári. — Szabó János, Márton, ifjú János, Mihály, harmadik János, György, 1733. Felső-Eőr. — Szabó Mihály, Mátyás fia; 1733. Alsó-Eőr. — Szabó János, 1733. Jaák. — Szabó Ádám és Mózes, 1733. Simonyi. — Szabó János, 1733. Pusztá-Halastó. — Szabó Imre, 1733. Karátfölde. — Szabó Já-

nos, István és György, 1740. Jaák. — Szabó János, 1741. Kattafa. — Szabó Ferencz és István, 1733. Meszlen. — Szabó György, 1750. Tekenye, Zalav. — Szabó János, 1748. Jaák. — Szabó Gáspár, 1748. Boba. — Szabó (Edelényi) Sándor, 1846. — Szabó György, 1867. főjegyző. — Szabó, l. Finta, — Szabó l. Pálffy, — — Szabó, l. Domjanovics. — Szabó, l. Stroszter.

✓**Szajky** Ádám, 1761. Boba. — Szajky l. Pass.

✓**Szakács** István, 1648. Niczk.

✓**Szalay** István és Zsigmond, 1733. Bögöt. — Szalay János, 1733. Felső-Eőr. Szalay Ferencz, 1733. Nemes-Magasi. — Szalay Pál, 1750. Jákfa. — Szalay Mihály, 1754. Muraszombat.

✓**Szalánczy** Márton, 1696. alispán. (Armalista).

✓**Szalaszeghy** János, 1611. (Armalista).

✓**Szanathy** János, 1733. Dömötöri. — Szanathy László, 1748. Nagy-Csömöte.

✓**Szántóházy** Ferencz, 1606. vármegyei főjegyző.

✓**Szápáry**. (Szapári. Gróf). Bőven ismert család, ami feleslegessé teszi, hogy a szakmunkák adatait itt ismételjük. A család nevének orthografiájáról nem csak vitatkoztak, de Szombathy tollából egy füzet is jelent meg. Szombathy így írja: Szápáry. Szápáry Miklós és Szápáry Péter egy, Pozsonyban 1710. Február 16-án kelt osztályos egyezségen azonban mindketten á és á-val írják nevüket, s így írja a család ma is.

✓**Szarka** Mihály, ifjabb Mihály, György, Ferencz, másik György, 1733. Eőri-Sziget.

✓**Szladovics** Mihály, 1675. (Armalista). Károly, 1790. főszolgabíró. 1810. alispán. — Szladovics Tamás, 1809. insurgens főhadnagy.

✓**Sebeházy** Boldizsár, 1648. Jákfa. — Sebeházy János, 1733. Jákfalva.

✓**Sebestyén** János, 1733. Kolta. — Sebestyén János és György, 1733. Kisfalud.

✓**Seffer** Márton, 1602. Táplánfa.

✓**Seiper** (Seper) Pál, Mátyás, István, Tamás, 1733. Felső-Eőr. — Seiper János, ifjabb János, Mátyás, Márton, másik Mátyás, Miklós fia; Mátyás Mihály fia; András, Ádám, György, János, Miklós fia; György és Mihály, 1733. Alsó-Eőr. — Seiper János 1733. Gércze. — Seper Lajos, 1842. főszolgabíró.

✓**Sennye** Bernát, 1733. Nemes-Csoó. Sennye Mózes, 1748. Kemenes-Szent-Márton.

✓**Sennyey** Péter özvegye, 1595.

Sennyey. (Báró).

✓**Sényi.** A család czimeres nemes-levelének ismertetése e munka II. részében található. A családból Sényi G á b o r nagy-unyomi birtokos és Batthyáni Fülöp herczeg javainak igazgatója volt. Ugyan ő volt az, aki ő felségétől, I. Ferencz József királytól 1863. November 27-én, a közügyek terén s nevezetesen a horvátországi és flumei határ-szabályozási országos bizottmányban szerzett érdemeiért, a „Nagy-Unyomi” előnevet nyerte. Az adománylevelén az ősi czimernek bővített rajza látható. Ez a következő: négyelt paizs-udvar; az első és negyedik ezüst, mindenikben öt (piros-ezüst-kék-ezüst-piros) strucz-toll; a második és harmadikban világos kék, jobbról balra ferdén huzott szelemenben egy-egy futó szarvas. A szelemenek alatt és fölött egy-egy, tehát négy aranycsillag. A zárt sisak koronáján a már leirt öt strucz-toll. A család leányágon rokonságban volt az Akacs-családdal, vármegyénknek egyik legrégibb, de férfi ágon már kihalt családjával. Ugyanis Sényi G á b o r anyja Tóth Anna volt, ezé Tulok Mária, Tulok Máriaé Akacs Klára, akinek atyja Akacs Zsigmond volt. G á b o r fiai közül: Béla nagy-unyomi birtokos, s vármegyei törvényhatósági és közigazgatási bizottsági tag, S á n d o r huszár-őrnagy és K á l m á n vármegyei árvaszéki ülnök.

✓**Söbör** Miklós, 1595.

✓**Sepsy** László. 1741. Kemény-Egerszeg.

✓**Seregély** Sándor, 1834. Molnári.

✓**Skerlec.** (Lomniczai). A czimeres levelet, melynek ismertetése a II. részben olvasható, III. Ferdinánd király adta Skerlec Pálnak és testvéreinek. Különb a család Horvátországból származott át a Dunántulra. Skerlec Ferencz 1809. Vasvármegye táblabírája. Skerlec József 1809-ben cs. kir. kamarás és az insurgents sereg kapitánya. Skerlec Borbála édes anyja volt Batthyáni Lajos grófnak, a szabadságharc martyrjának. Skerlec K á r o l y vasvármegyei, bakófai birtokos volt.

✓**Steffanics** György, 1809. insurgents főhadnagy.

✓**Stelczer** Simon, 1756. Győr, Győrv.

✓**Stenczl** Sámuel, 1832. Szombathely.

✓**Stettner.** A czimeres levelet, melyet a II. részben ismertetek, I. Leopoldtól, 1697-ben Stettner Pál kapta. A család nemzedék-rendje:

Stettner Pál, a nemességszerző.

(Sweiger Erzsébet).

Ferencz. Zsigmond. Pál. György. Mihály.

Gábor.

György.

Gábor. Lajos. Imre. József. György.

Stettner György az 1797. évben insurgens kapitány, s Lajos 1809-ben főhadnagy volt. Laktak a család tagjai: Felső-Eőrött, Pinkafőn, Dukában, Káldon, Kis-Somlyón és Drumolyban. E családból származott Zádor György, Vörösmarthy és Bajza barátja, aki mint író Fenyéri néven is ismeretes, továbbá Zádor Gyula, a nagyváradi királyi tábla volt elnöke, s végre Stettner Gyula, jelenleg f.-lővői evangelicus esperes-lelkész.

✓ **Stevanek** Mihály és Balázs, 1599. (Armalista).

✓ **Svetics** András, 1658. Kőszeg.

Széchenyi. (Gróf). E nagynevű főúri családból — mely a szakmunkákból eléggé ismeretes — ez idő szerint hárman élnek vármegyénkben: Széchenyi Jenő Szent-Lőrinczen, Széchenyi Gábor hegyfalui s Széchenyi Tivadar felső-lendvai birtokos, országgyűlési képviselő s vidékének igazi jótevője. Széchenyi Miklós, primási titkár bírja a jááki apátsági javadalmat. A halhatatlan Széchenyi Istvánnak atyja, Széchenyi Ferencz, a magyar nemzeti muzeum megalapítója, 1809-ben főispáni helytartó volt vármegyénkben.

✓ **Széchy, Zéchy.** (Gróf).

✓ **Szecsődy.** (Szecsődi). Ismert régi nemes család, mely Szecsőd községet 1205-ben kapta adományul II. András királytól. Szakmunkáink bőven foglalkoznak a családdal. A családból Szecsődy Gáspár 1438-ban s Szecsődy Ferencz 1535-ben Vasvármegye alispánja volt. Lajos 1860-ban szecsődi lakos. Fiai: Kálmán, volt országgyűlési képviselő, Lajos birtokos, és Gyula, aki Amerikába vándorolt ki.

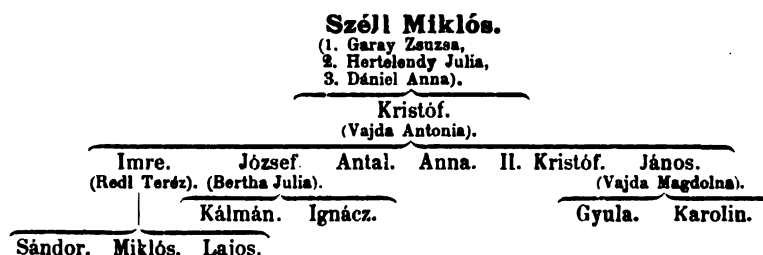
✓ **Szedenics** György, 1827.

✓ **Szegedy.** (Mező-Szegedi). Több vármegyében birtokos család. Ismert törzse Szegedy Ferencz kassai hadbíró, ki III. Ferdinánd király idejében élt. Családtani munkáink kimerítő ismertetést adnak a családról, melyből vármegyénk levéltárának okmányai a következőknek nevét őrzik: 1687-ben Pál él, aki vármegyénknek alispánja volt. 1701. Bálint, 1721. Ferencz főszolgabíró, 1722. Borbálya, 1725. Antal, 1770. János, 1774. László, Magdolna, Mihály, 1810. Károly táblabíró, a vármegyei gazdálkodó deputatio elnöke, és Ferencz. Károly gyermekei: Sándor, Miklós, Lajos, Imre, Antal, István, Mária, Karolina. Sándornak fia: Pál fiatal korában elhalt. Lajosnak fiai, Majláth Máriától, György és Béla, cs. és kir. kamarások. Béla volt országgyűlési képviselő. Reiszig Ede államtitkár Imre családjából házasodott, nőül vevén Szegedy-Ensch Irma bárónőt. Imre fia: Szegedy-Ensch Károly báró, jelenleg hermanni birtokos. Karolina férje Zichy Herman gróf volt, ki a hatvanas években vasvármegye főispáni helytartója vala, s majd a cancellárságot

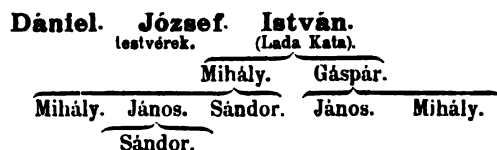
viselte. Bir a család Hermánban, Eötvösön, Köveskuton, Acsádon és más helyeken.

Székely I. Porkoláb.

Széll. (Dukai és szent-györgyvölgyi). A család czimeres levelet nyert 1639-ben II. Ferdinánd királytól. Ismertetését e munka II. részében adom. Nemzedék-rendje Miklóstól kezdve itt következik:

A leszármazási tábla élén álló Miklós bucsui birtokos volt. I. Kristóf, 1797-ben insurgents főhadnagy, Imre 1809-ben insurgents főhadnagy, 1824-ben a vármegye főjegyzője, 1843-ban követ, utóbb septemvir, József 1842. 1845. 1848. és 1861-ben alispán, 1848-ban kormánybiztos s 1867-ben főispán. Fiai közül Kálmán szolgabíró, majd képviselő és a hetvenes években pénzügyminister, valóságos belső titkos tanácsos, az országgyűlésen jelenleg a szent-gotthárdi kerületet képviseli. Másik fia: Ignác, belügyministeri tanácsos, Vasvármegyét mint szolgabíró, majd 1877 –1883 mint alispán szolgálta. II. Kristóf udvari tanácsos s váltó feltörvényszéki ülnök. János szolgabírája volt a vármegyének. Miklós jelenleg bucsui birtokos. A család Bődön lakott ágának egyik tagja, Széll István, a múlt század második felében Biharvármegyébe, Nagy-Szalontára költözködött, s ott Lada Gáspár jó módú gazda lányát, Katát, elvevén, letelepedett és családot alkotott. Mikor azonban az unokák 1836-ban vármegyénkben nemcsi bizonyítvány kinyeréséért megjelennek, ezek már akkor a református egyház hívei. A Szalontára költözött Széll István nemzedékrendje:

Szóles Miklós, 1645. (Armalista).

Szólessy Ferenez, 1733, Bőd. Szólessy János 1809, insurgents hadnagy.

Szelestey. (Alsó-Szelestei). Ismert, s egyik legrégibb nemes családja a vármegyének. Irattára a család vasvármegyei ágának kihaltával 1893-ban a vármegye levéltárába került s igen becses és régi okmányokkal ékes. A legrégibb 1381-ből való. Vármegyénk alispáni székén a családból a következők ültek: 1605-ben Szelestey Adám, s 1742-ben Szelestey Boldizsár. Az 1797. évi nemesi fölkelő seregnél Szelestey József kapitány, Leonárd alhadnagy, János kir. tanácsos, alezredes és Mihály főhadnagy volt. Szelestey László a költő, 1861-ben Vasvármegye főjegyzője, azután országgyűlési képviselője, s utóbb tanfelügyelő. Öccse: Pál, a vármegyei ág utolsó sarja, 1893-ban Szent-Ivánfán hunyt el.

Szemerey János, 1668. a vármegye főügyésze. — Szemerey János, 1820. Boba.

Szemes István, 1611. (Armalista).

Szenessy György, 1767. Kis-Köcsk.

Szény Pál, 1733. Nemes-Magasi.

Szent-Györgyi Mihály, 1665. (Armalista). — Szent-Györgyi György, 1738. Diós-Győr.

Szent-Lászlói István, 1600.

Szent-Lóránti Gáspár, 1600. Szent-Lénárd, (Szent-Léránt).

Szent-Miklósy Ferencz, 1647. Csénye.

Szép. Egy 1577-ben kelt okmányunk zanathi Szép Gáspárról emlékezik meg. 1649-ben Szép Ferenczcel találkozunk, aki akkor a vármegye egyik alszolgabirája volt. Ez a Szép Ferencz szenvedélyes ember lehetett, ami kitűnik abból is, amit itt elbeszélni akarok. Bődön lakott akkoriban egy Márton Borbálya nevű csinos özvegy menyecske, akibe Szép Ferencz szolgabíró halálosan bele szeretett. Unszoalta a szép asszonyt: lenne hitvesévé, de az a szerelmes szolgabírót kereken elutasította. Erre összeszedte Szép Ferencz a barátait, megrohanta éjjel az özvegy házat s azt kivonszolván szobájából, maga elé a lóra ültette s barátjaival együtt elrobogott. Még azon éjjel bejárta a vidék összes papjait, de nem talált olyanra, aki összeeskedte volna őket. Hajnal felé utolérték a nő rokonai s az édes zsákmányt visszaragadták. A dolog a vármegye elé került. Szép Ferenczet a közgyűlés hivatalától megfosztotta, s egyuttal megkereste a főispánt, oltalmazná Márton Borcsát, akit Szép Ferencz uram még most sem hagy nyugton unszolásaival. Nemességüket a következő ily nevű családok igazolták: Szép Mihály, 1733-ban Nemes-Csóról. — Szép Imre, 1733. Fűtő-Zuggó. — Szép Adám, 1733.

Bód. — Szép János, 1748. Hernán. — Szép Péter, Ferencz, Ádám, 1752. Kis-Kölked.

• **Szerdahelyi** Ignác 1810. vármegyei főjegyző, 1816. alispán.

• **Szeremley** Mózes, 1647. Bárdos. — Szeremley György, 1733. — Szeremley György, 1784.

• **Szvetics** István, 1726. Muraszombat. (Armalista). — Szvetics Jakab, 1737. vármegyei főjegyző.

• **Sibrik.** (Szarvaskendi). Régi családja vármegyénknek, melyről családirténeti munkáink kimerítő ismertetést adtak. A család őseinek „Sebridus“-t tartják, s ettől vették volna a Sibrik nevet. 1505-ben Sibrik László országgyűlési követ. István 1595-ben Vasvármegye alispánja. Ugyanekkor szerepelnek: László, Tamás, János, Osvald és Zsigmond, kinek neje párisi Bátsmegyei Zsuzsánna volt. 1733-ban Ferencz és István élnek. Sibrik László 1759-ben főszolgabíró, 1779-ben alispán. János 1809-ben alügyésze volt a vármegyének s ugyancsak az 1809-iki nemesi felkelésnél kapitány. A család jelenleg élő tagja — Sibrik Kálmán — most is bírja Szarvaskendet, a család ősi fészket. Bir Bozsokon is. Egy ága a családnak átszármazott Győrvármegyébe is.

• **Sidó** Imre, 1741. insurgens zászlótartó.

• **Sigmond** Ferencz, János, Imre, Miklós, Ádám, István, ifjabb János és Péter, 1733. Kis-Somlyó.

Sigray József, 1788. alispán.

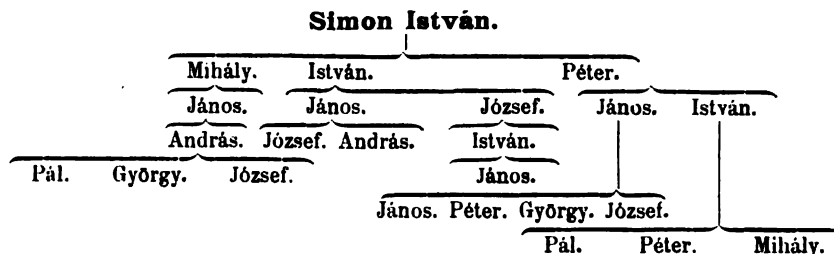
Sigray. (Gróf).

• **Schiller** Sámuel, 1825. Nemes-Csoó és Harka, Sopronv.

• **Schllson.** (Báró).

• **Simolyák** Balázs, 1648. Jákfa.

• **Simon.** A czimeres nemeslevelet Simon Antal és testvérei kapták II. Miksa királytól 1565-ben. A család nemzedékrendje:

E családból származik Simon Miklós kir. törvényszéki bíró, ki ő felségétől, I. Ferencz József királytól, 1888. Mártius 22-én az „Alsó-Telekesi“ előnevet nyerte. Az ő ága a következőleg tűntethető föl:

Simon József, 1786.

(Horváth Judit).

József, 1792.

(Kenessey J.).

Pál, sz. 1819.

Miklós, 1847.

(Kéry Borbála).

Béla. sz. 1873.

Ily nevű családok még: Simon Mátyás és fia Mátyás; Tamás, Imre, Máté és Ferencz, 1610. (Ármalista). — Simon Miklós, 1610. Sárvár. — Simon János, 1733. Nemes-Csoó. — Simon István, 1733. Kolta.

— **Simonyi** Gergely, 1647. Meszlen. — Simonyi Gergely, 1648. Kisfalud.

✓ **Syndly.** (Eberhardi) Leonhárd, 1605.

✓ **Sinkovics** János, 1650. (Ármalista).

Sipkovics, I. Tóth.

✓ **Sipos** Pál, 1650. (Ármalista).

✓ **Siray** György, 1650. (Ármalista).

✓ **Sisko** Mihály, 1733. Felső-Eőr.

✓ **Sisek** János 1693. (Ármalista).

✓ **Sitkey** György, 1598.

✓ **Skriba** Pál, 1831. Gércze.

✓ **Smidellus** Gábor. 1796. Lád, Sopronv. — Smidellus Victor, 1796. Vág-Ujhely, Nyitrav.

✓ **Spissich.** (Jápprai). A czimeres nemes-levelet és előnevet rokonaival együtt Spissich Miklós nyerte II. Ulászló királytól az 1503. évi szent Márton napján.

A család ősi otthona Horvátország volt, de az idők folyamán két ágra szakadt s lakhelyük a Dunántúlon Zala-, Vas-, Somogy- és Sopronvármegye, Horvátországban pedig Kőrösvármegye volt.

A családnak Magyarországon, tüzetesen vármegyénkben: Vörösvárott telepedett őse Spissich György volt. Ennek a fia: Ádám Sopronvármegyébe házasodott, de a család egy része megmaradt Vörösvárott.

Spissich István 1663-ban udvari főembere volt Erdődy Sándor grófnak. Spissich Sándor 1735-ben a Károlyi huszárezredben hadnagyi tisztet viselt, s az 1741. évi nemesi fölkelésben mint kapitány vett részt. Utóbb mint főstrázsamester (őrnagy) említették.

A sopronvármegyei Spissichék közül Sándor, Sopronvármegye főszolgabírája, Sajtos-Kálon született, s nőül vevén Forintos Katalint,

ez után a vönöczki birtokot kapta. De birt neje után Zalában is. Idővel Sümegre tette lakását, hol fia: János született. Ezen János 1790-ben Zalavármegyének első alispánja s országgyűlési követe volt. Hivatalától, hazafias magatartása miatt, a kormány utóbb eltiltotta, s visszavonulva fejezte be életét.

Elhunyt 1804-ben, amikor a nagy Festetich György szép vigasztaló levelet intézett özvegyéhez. Jánosnak, az alispánnak fia Sándor, Zalában, Kis-Görbőn született, de vármegyénkben: vönöczki birtokán hunyt el, a mely birtokot most fia: Spissich László törvényhatósági bizottsági tag bírja.

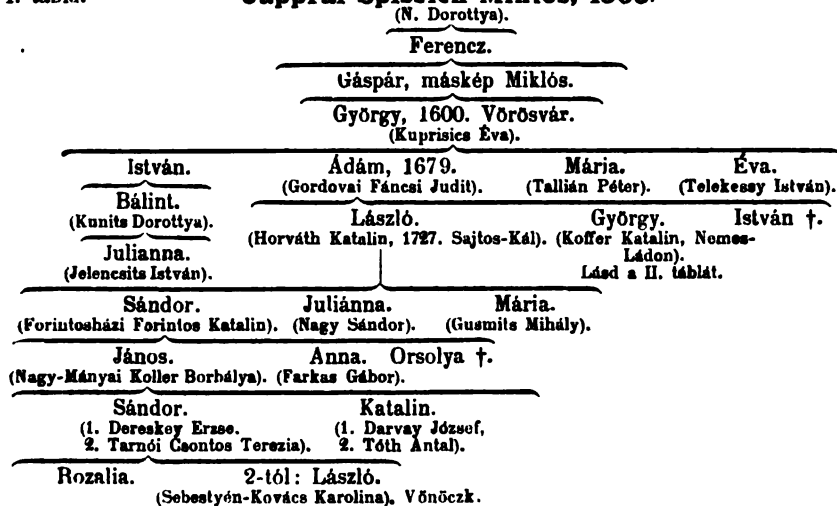
Egy másik Sándor a Spissichek sopronvármegyei ágából Somogyvármegyébe házasodott, de fiága most már kihalt, lányágon azonban többen vannak utánna.

Vármegyénkben az 1733-ik évi nemesi vizsgálatok alkalmával Spissich György és Sándor vörösvári lakosok igazolják nemességüket. György és István 1735-ben vörösvári lakosok, de birnak ingatlant az alsó-eőri határban is. Spissich Ignác 1769-ben Vörösvárott lakott, s a vármegye szolgabírói tisztét viselte. János 1775-ben és József 1780-ban hasonlóan vörösvári lakosok. Az utóbbinak neje Krancsics Rozália volt. Spissich Borbálya 1839-ben már özvegye volt Farkas László káldi birtokosnak. 1840-ben Józseffel találkozunk.

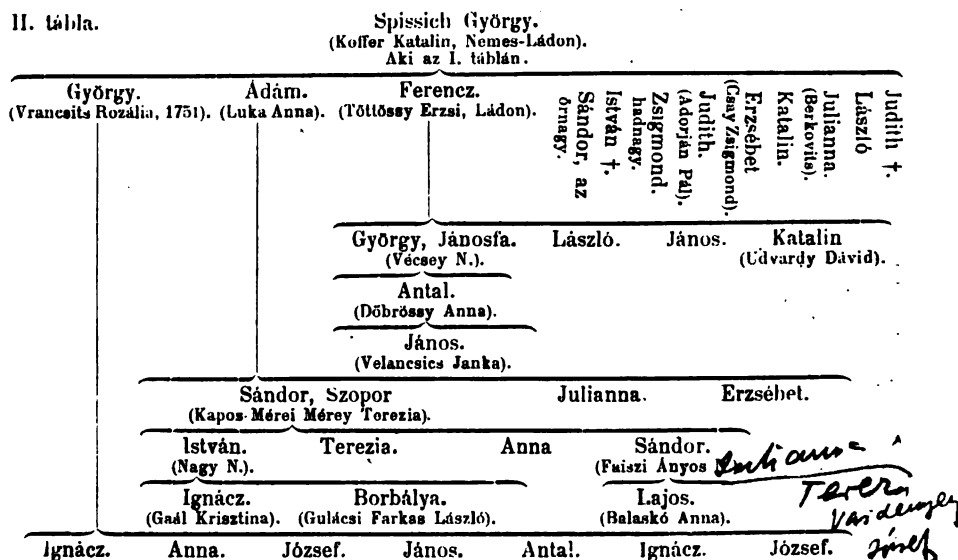
A család nemzedékrendje, a mennyire a leszármazás kimutatható volt, a következő:

I. tábla.

Jáprai Spissich Miklós, 1503.

II. tábla.

Spissich Sándor, Döröskey Erzsébet és Csontos Terezia férje, a zalavármegyei, 1809. évi lovas felkelő seregnél hadnagy volt, később ugyanazon vármegye szolgabírája. Meghalt 1870-ben Vönöczkőn. — Ignác, István fia, Somogyvármegye főszolgabírája. Meghalt 1843-ban. — Sándor, akinek a felesége Anyos lány volt, hasonlóan főszolgabírói tisztet viselt Somogyban. Meghalt 1853-ban Kadarkuton. Ennek fia: Lajos szolgabíróként működött Somogyban. Velancsics Janka férje: Spissich János posta- és táviró-hivatali titkár Temesvárott. A család horvátországi ágának tagjai közül a következők említhetők föl: Spissich Péter 1765-ben Zágrábvármegye alispánja, majd cs. kir. tanácsos. Dalmát-, Horvát- és Tótország ítélő mestere, s a báni tábla ülnöke. Antal 1758-ban Verőcze vármegye alispánja. Spissich Gábor 1821–30. kőrösvármegyei, 1835-ben az ítélő táblánál ülnök. — Spissich Károly 1835-ben a turopoliai grófságban másod gróf és kapitány, Benjamin táblabíró, Ferencz ügyvéd, aljegyző és András irnok volt. A család czimere: a paizs kék udvarában, középen, egy tők, egy zöld levéllel; két felül egy koronás oroszlán és egy szárnyas sárkány küzd a tők miatt, mely szlavon nyelven Bucha s ez a család ősi birtokára céloz. A sisak tetejéből taraj formán különféle virágok nyílnak ki.

• **Szigethy.** másképp Tóth János, 1733. Tiborczzseg.

• **Szijártó** M. 1648. Kőszeg. — Szijártó Mihály, 1648. Szombathely.

• **Szilágyi** István, 1743. Simonyi.

• **Szily** György, 1705. vármegyei főjegyző. — Szily Mihály, 1747 Kis-Unyom.

Szilvágyi (Szilvágyi) Mihály, György. 1733.

Szita. (Salfai). A család Salfa községre adományt, s később egyik tagja, névszerint Szita Bálint, Rudolf királytól 1587-ben czimeres nemeslevelet is nyert, s ez a levél Sopronvármegyében 1590-ben kihirdettetett. A család egy ága elköltözött Somogyvármegyébe is, de egyes tagjai ismét visszakerültek hozzánk. A vármegyénkben élt családtagok közül főlemlítjük a következőket: Szita László az 1797-ik nemesi felkelésnél kapitány volt. Szita János 1824-ben főszolgabírói tisztet viselt. Éltek még a családból: 1689-ben György, 1711-ben Ferencz, 1723. Mihály, 1725. István, 1728-ban László, 1741-ben Péter, 1748-ban József, 1757-ben Imre, 1753-ban Ferencz, 1840-ben Károly. E családból származik a jelenleg élő Szita Károly, ki korábban Vasvármegyének esküdtje, később tiszteletbeli szolgabíró és vármegyei rendőrkapitány, ki e téren szerzett érdemeiért a koronás arany érdem-keresztet nyerte. Ő volt az, aki a csendőrség életbe léptével 1884. Január 1-én kardját a vármegye alispánjának visszaadta, s ő volt az utolsó parancsnoka egy vármegyei intézménynek, mely hosszú időn át volt a vagyon és személybiztonság őre. Jelenleg a szombathelyi városi takarékpénztár részvénytársaság igazgalósági elnöke. — Szita Elemér napjainkban gyakorló orvos Vasvárott. A múlt században teljesített nemesi vizsgálatok alkalmával a következő családbeliek igazolták nemességüket: Szita László, 1733. Söpte. — Szita János és István, 1733. Salfa. — Szita Ferencz ifju, 1733. Helye.

— **Sool** Farkas, 1595. főszolgabíró. — Sool (Köveskúti) János, 1615. főszolgabíró.

— **Somogyi** István 1733-ban Vönöczkről igazolta nemesi származását. Nemzedékrendje:

Somogyi Mihály, Szergény.	
István, Vönöczk.	
Ádám.	
Gábor	
Sándor, Gulács.	
Alajos.	Elek.

— **Somogyi** János és István 1733-ban molnári lakosok. Somogyi György és János, Szergényben.

— **Somogyvári-Somogyi.** Alapítója Somogyvári Péter deák (literatus), ki mint agilis, vagyis nemes anyától származott, hadi érdemeiért, Imre, György, Benedek és Kristóf fiaival együtt, I. Ferdinánd királytól Bécsben, 1559. évi September hó 13-án kelt czimeres nemeslevelet nyert,

mely armalis 1560-ban (die Dominica post Festum Beatae Margarethae Virginis) a Czirák, sopronvármegyei helységben megtartott vármegyei közgyűlés alkalmával hirdettetett ki.

Ezen család eredetét és ezzel vezeté-knevét is minden esetre a Somogyvármegyében fekvő Somogyvár községtől vette, — de ezen vezeté-knevet egy század mulva, a 17. század közepén, már Somogyi-ra változtatva, s a család ismert tagjait Vasvármegyébe átköltözve találjuk, hol ők az akkori idők szokása szerint, midőn „a kisebbrendű nemesség a hatalmasabbnak udvarába szegődött fegyverhordozónak,¹⁾ mint katonák és gazdatisztek a Batthyáni grófi család szolgálatában álltak.

A mult század elején a családnak Vasvármegyében levő ismert része két ágazatból állott. Ugyanis az országos levéltár adatai szerint Somogyi Ádám borocszegi, Somogyi Péter, Ferencz, István és János perenyei lakosok 1727-ben Vasvármegye előtt felmutatták nemességük igazolására, az őseik, Petrus literatus de Somogyvár és ennek fiai által szerzett armalis-levelet, — míg 1733-ban a család borocszegi ága, a már említett Somogyi Ádám, kinek őrizetében az armalis volt, továbbá Kristóf, János és Zsigmond igazolta be nemességét Vasvármegye előtt Somogyvári Péter deák czimeres nemes-levelével, és egy Batthyáni Ádám gróf, országbíró, Horvát-, Tót-, Dalmátország bánja és Vasvármegye főispánja által Bécsben, 1700. évi Deczember hó 21-én, a perenyei ágból származott, és általa Szász-ország székvárosába, Drezdába kiküldött Somogyi Péter részére kiállított nemesi bizonyítvánnyal.

Családi közlés szerint a család perenyei ágának legifjabb tagja Somogyi János, a Batthyáni grófi család által 1700. elején a Rákóczy-mozgalom ellenében felállított dandárba katonának állott be, s a mozgalom lezajlása után a dandárral Siklós várából visszatérőben, a Vak Bottyán kuruczai által feldúlt somogyvármegyei Igal községben telepedett le, hol a Batthyáni grófi családtól hadi érdemei jutalmául földeket kapott.²⁾ Ezen Somogyi János nőül vette, az igali plebánia anyakönyvének tanúsága szerint, Igalban, 1724. Január 5-én ujfalusi Ujfalussy Katát Szombathelyről, ki Ujfalussy Marián andocsi (Somogyv.) első szent-ferencz-rendi quardián huga volt.

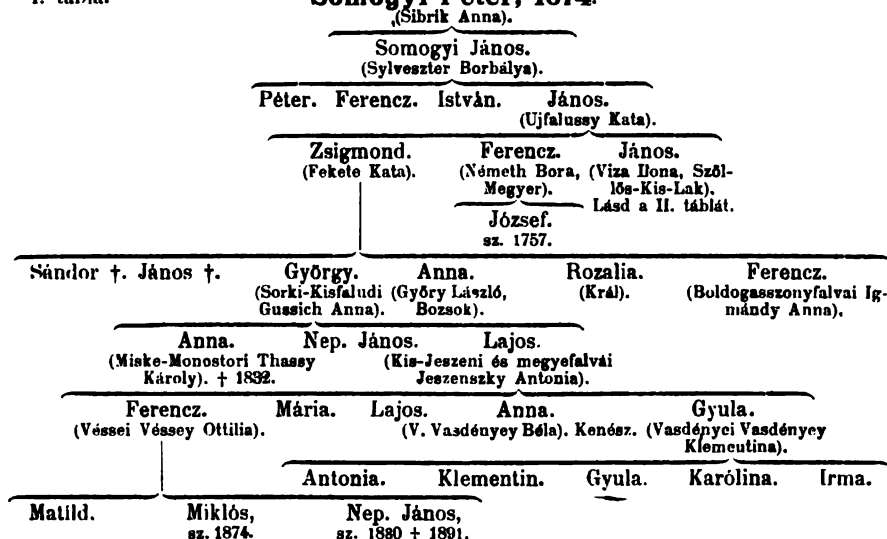
Ő alapította a családnak Somogyvármegyében élő ágát. 1736-ban Somogyvármegyében vármegyei esküdté, és biztossá lett, mely minőségben 1736-ig volt a vármegye szolgálatában.

¹⁾ Magyar történeti életrajzok. 1885. Thallóczy Lajos.

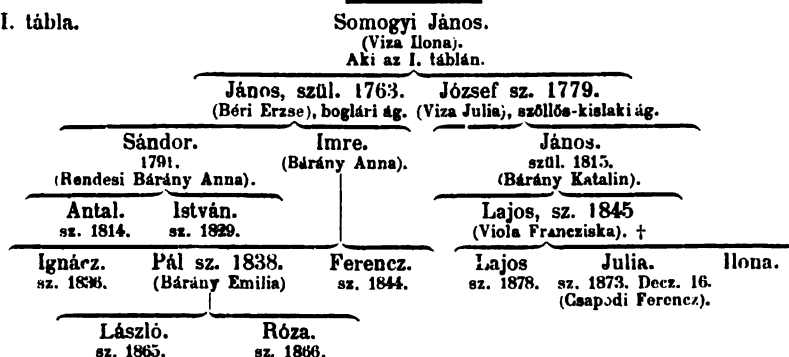
²⁾ Ezt bizonyítja egy, Igal község levéltárában eredetiben meglevő, Stainer János uradalmi tisztartó által 1733. Junius hó 28-án kiállított összeírás.

A perenyei ágból Somogyvármegyébe költözött Somogyi János nemzedékrendje a következő:

I. tábla.

Somogyi Péter, 1674.

II. tábla.

Az I. táblán állókról a következők említhetők föl:

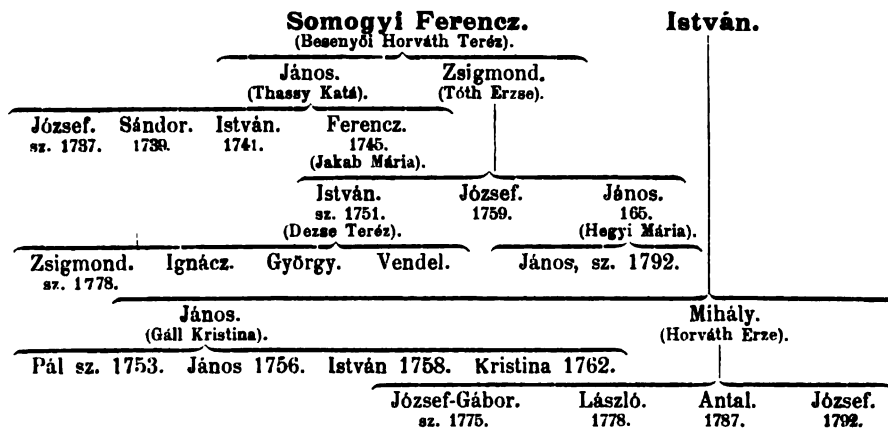
Az I. János, Sylvester Borbálya férje, 1680. körül németujvári várparancsnok (castellanus) volt. Fiát, Pétert, Batthyáni Ádám Dresdába küldte ki, de hogy mi célból, kikutatható nem volt. Másik fia, János, volt az, aki az 1700. év elején Vasvármegyéből Somogyba költözött. Ennek fia, Zsigmond, aki 1724. Sept. 22-én született, szolgabírói tisztet viselt.

Zsigmondnak egyik fia: György, főbíró a szigetvári járásban, 1806-ban táblabíró, s utóbb vármegyei főjegyző. Másik fia: Ferencz fő-, majd táblabíró volt.

György fia: János, aki 1842-ben halt el, vármegyei tiszteletbeli ügyész volt. Györgynek a másik fia: Lajos, 1815. Julius 15-én Hencsen született s 1848-ban a babocsai járás főbírája, 1849-ben Somogyvármegye alispánja volt. Meghalt Pécsen, 1889. Febr. 13-án.

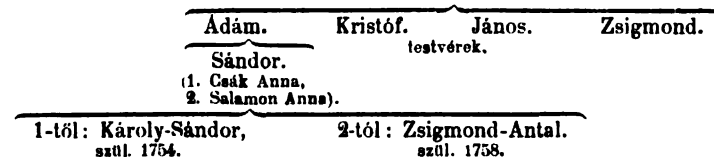
Lajos fia: Ferencz, született 1845. Január 30-án s jelenleg kir. katasteri nyilvántartó biztos Kaposvárott. Testvére: Lajos, született 1847-ben s vármegyei árvaszéki ülnök. Gyula, a másik testvér, birtokos Palinban, Zala-, és Szabáson, Somogyvármegyében.

A Somogyba szakadt Somogyvári-Somogyiaknak Perenyében visszamaradt ágát, a német-gencsi plebánia anyakönyveinek alapján, de csak combinative, a következőleg lehetne összeállítani:

A tábla végén álló József, ki 1792-ben született, ezelőtt valami 10 évvel mint ikervári plebános halt el.

A család boroczszegei ágáról a következő leszármazási töredék közölhető:

Az idősebbik Zsigmond 1700-ban a rohonci és szalonaki Batthyányi-javak tisztartója volt. Adám fia: Sándor 1747–1758-ban Széchenyi László és Zsigmond grófok összes javainak inspectora Horpácson.

✓ **Somogyi.** (Medgyesi. Nemes és gróf). A czimeres nemes-levelet II. Ferdinánd királytól 1628-ban Pál és György testvérek kapták. György porkoláb tisztséget viselt az Erdődy-ek monyorókeréki várában.

Vincze született 1781-ben s szombathelyi kanonok volt. Ferencz 1786-ban született. — Söptej Pál 1663-ban insurgens hadnagy volt.

✓ **Szollinger** Márton, 1733. Bőd.

✓ **Szmodits**, Szmodits. Sz. Mihály, 1733. Nagy-Barkóc. — Szmodits István, Ferencz és Mátyás, 1750. Liczó, Somogyv.

✓ **Sztrokay** Pál, 1733. Nemes-Csoó.

✓ **Szőke** János, 1733. Szent-Lőrincz. — Szőke, I. Bolla.

✓ **Szőllőssy** János, 1750. Csőgle, Veszprémv.

✓ **Szőllőskay** Ferencz, 1750.

✓ **Szőrcsök** Mihály és József, 1733. Söpte. — Szőrcsök, I. Zercheky.

✓ **Sulyok** Mihály, 1733. Simonyi. — Sulyok János és István, 1733. Bögöt. — Sulyok György, János, Miklós, Pál, György, János fia; 1733. Kis-Szent-Mihály.

✓ **Sutak** Mihály, 1611. (Armalista).

✓ **Skublics** Ferencz, 1689. főszolgabíró. — Skublics Sándor, 1733. Söpte.

✓ **Sütő** János és György, 1733. Csém.

✓ **Szuh** Zsigmond, István, János és másik István, 1733. Nemes-Magasi. — Suh István, 1733. Vönöczk.

✓ **Szuklics** János és Tamás, 1682. (Armalista).

✓ **Szuppon** Ferencz, 1749. Szent-Márton.

✓ **Szluha**. (Verbói). A czimeres nemes-levelet Szluha Márton nyerte 1593-ban. Vármegyénkben 1733-ban Szluha István és Antal felső-patyi lakosok igazolták nemességüket. Éltek még a családból vármegyénkben 1749-ben György, Borbálya, Zsuzsanna, 1752-ben Kristina, 1813-ban János, Ferencz táblabíró, Márton és Anna. János a dunántuli ker. tábla ügyésze, és Szluha Márton 1835-ben a vármegye főszolgabírája volt. Dénes jelenleg nyugalmazott kir. járásbíró és nagy-csőmőtei birtokos. A család egyik ága Fehérvármegyébe költözött. Így találjuk 1822-ben Czeczén Szluha Imrét és Sándort. A családnak grófi ága is van, mely az „Ikladi” előnevet viseli. Verbó község, melytől a nemesi ág előnevét vette, Nyitravármegyében van, s így valószínű, hogy e család azon vármegyéből eredett.

✓ **Szücs** György, 1647. Meszlen. — Szücs János és István, 1733. Simonyi.

✓ **Sylveszter**, másképp Erdősi. Ezen család első ismert tagja Sylvester János magyar író volt, kinek viszontagságos élete a magyar reformatio történetének néhány dicsőségteljes lapját foglalja el.

Sylvester János Szinnyérváralján, Szathmár-vármegyében a 16. század elején született, s az 1526—28-ik éveket a krakói egyetemen töltötte. Innen haza kerülván, ellenei által ősi birtokától megfosztatott; miért ősi fészket ott hagyta, és 1528—1534-ig Nádasdy Tamás tárnokmester és Vasvármegye főispánja birtokán Ujszigeten, Vasvármegyében tanítóskodott.

1534. évben mint családos ember Ujszigetről Wittenbergába ment ki tanulni, hol Melancton Fülöp tanítványa volt, és nevét Sylvesterre változtatta át.

Tanulmányai végeztével, másfél év múlva, 1536-ban újból elfoglalta Sylvester János ujszigeti tanítói állomását, — s utóbb Nádasdy Tamásnak udvari papja lett. — Ezen minőségben 6—7 évet töltött el Sylvester János Sárvarott, Vasvármegyében, — hol nevét úgy a vallásjavítás, mint a magyar irodalom terén megörökitette, a mennyiben ő volt szerzője az első műnek, mely Magyarországon nyomtatott, s melyet „Grammatica hungarico-latina in usum puerorum recens scripta“ czim alatt 1539. évben bocsátott közre.

Az első magyar nyelven Magyarországon nyomtatott mű szinte Sylvestert Jánostól eredt. Ezen munkát Sylvester János az eredeti héberből fordította magyarra, s azt Abádi Benedek Ujszigeten 1541-ben Nádasdy gróf költségén kinyomatva, „Uj Testamentum Magar Nelven“ czim alatt adta ki.

Sylvester János 1544-ben foglalta el a bécsi egyetemen a héber nyelv, — majd a történelem tanszékét, s ezen állásában megmaradt 1551-ig. — De midőn a jezsuiták az egyetem új szervezésével megbizva lettek, akkor Sylvester János több protestáns szellemű társával együtt tanári pályájáról lelépett, és Ferdinánd királytól kapott kis falusi jószágára vonult vissza. Innen azonban az ellene föllázadt parasztok által családjával együtt elűzetvén, debreczeni tanítóvá, és végre lőcsei praedicatorrá lett.

Sylvester (Erdősi) János volt az első, ki irodalmunkba már a 16. század első felében a régi latin versmértéket behozta, mi által neki a magyar versek külalakját változatosabbá tenni sikerült.

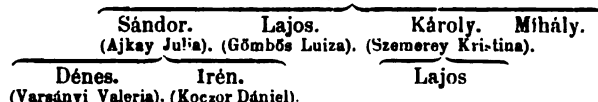
Ugylátszik, hogy Sylvester János családjának egyik tagja Vasvármegyében visszamaradt; mert ettől származhatott azon nemes Sylvester Borbálya, ki 1680. körül Somogyvári-Somogyi János német-ujvári várparancsnok neje volt.

T.

Takács, (Péteri). Takács János 1554. Junius 16-án adománylevelet nyer a péteri, vasvármegyei, birtokra I. Ferdinánd királytól. A

családból Takács Sebestyén 1589-ben meszlenni birtokos. Sebestyénnek a bátyja János volt. 1685-ben Takács Benedek és Pál, néhai Takács Péter fiai, és Ajkas Orsolya, Ferencz és Kata, Ajkásné: Takács Ilona gyermekei egy részről, Takács Orsolya és Judit, néhai Takács Benedek lányai, továbbá Takács Éva, Erzsébet és János néhai Takács György gyermekei másrésztől egyezsége lépnek a meszlenni javak fölé. A péteri Takács család nemzedék-fájáról a következő ágazat közölhető:

Péteri Takács Sándor.

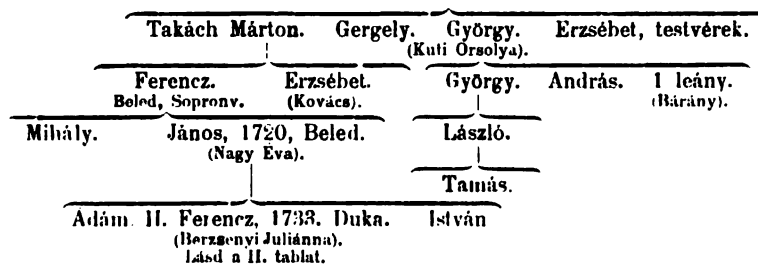
Sándor és Károly testvérek répcze-szemerei birtokosok. Lajos, volt ostfi-asszonyfai birtokos, 1867-ben Vasvármegye alispánja, utóbb országgyűlési képviselő, majd vármegyénk főispánja. Sándornak fia: Dénes napjainkban a soproni kir. törvényszék elnöke.

Meszlénben a múlt században (1733) ily néven találjuk: Takács Pált és Jánost. Valószínű, hogy ezek is a péteri Takácsokhoz tartoznak.

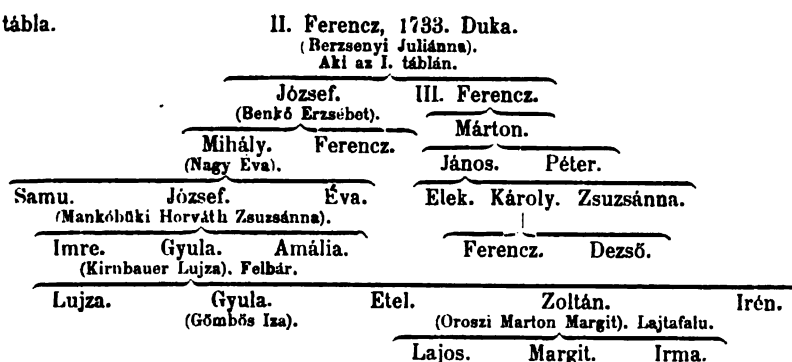
Péteri Takácsnak írta magát azon Takács József is, aki 1767-ben Keszthelyen született, s ki mint győr-egyházmegyei papnövendék a 4 évi theológiát a pozsonyi papnevelő házban elvégezte ugyan, de azután a papi ruhát a világgal cserélte föl és Keszthelyen és Bécsben 8 évig nevelősködött. 1800-ban ügyvéd lett s 1806-ban Győrvármegyében, Téthén, birtokot vett, mely birtokában a magyar kir. kancellaria által is megerősítettén, addigi „Péteri“ előneve helyett, a „Téthi“ előnevet vette föl. Mint költő is ismeretessé tette nevét. Meghalt Győrött, 1821-ben.

Takách. (Dukai). A czimeres nemes-levelet, (I. a II. rész), Takách Márton és testvérei nyerték 1638-ban. A család Sopronvármegyéből, Beledről, származott át hozzánk.

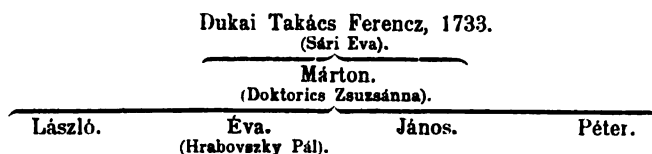
Takách Ferencz 1733-ban Dukáról igazolta nemességét. Nemzedékrendje a czimerszerző Mártontól kezdve a következő:

H. tábla.

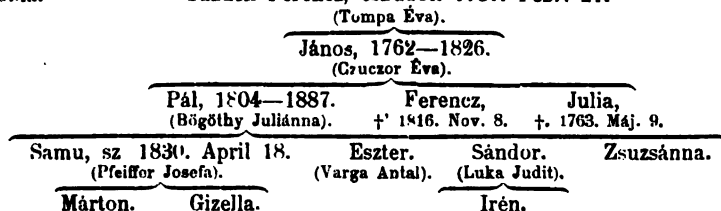
A fõntebb említett II. Ferencznek egyik utódja, László, 1846-ban gyõrvmegyei birtokos lett. Valószínû, hogy ennek testvérei voltak, a II. táblán álló János és Péter, III. Ferencznek unokái és Mártonnak fiai, s nemzedékrendje néhány izen a következõ:

A családból egy másik Ferencznek a nemzedékrendje a következõkben mutatható be:

III. tábla.

Takách Ferencz, esküdött 1757. Febr. 21.

E családhoz tartoznak még: Ferencz, aki 1810—1816. Vasvármegye fõszolgabirája volt; továbbá dukai Takách Judit, Takács Zsuzsannának, Berzsenyi Dániel nejének unoka-huga, (s nem nõvére, amint ez a jelen munkában, a Berzsenyi családnál tévesen em íttetik), a szép lelkû költõnõ, ki az irodalomban „Malvina“ név alatt halhatatlanította emlékét. S ugyancsak e családból származik dukai Takách Benedek szombathelyi lakos, Vasvármegye tiszteletbeli fõ- és járásbeli orvosa, Takách Márton, jelenleg sárvári szolgabíró, s Ferencz és József dukai birtokosok. Ily nevû családjaink még: Takács Zsigmond. 1733 Kocs. — Takács Gábor, 1809. insurgens alhadnagy.

✓ **Takó** János, 1733. Kopács.

✓ **Talabér** György, 1733. Kemenes-Szent-Márton.

✓ **Tallián**, (Vizeki). Az idők viharai között elvesztvén a család nemességét igazoló okmányait, Tallián János, Gergely és György, Pál fiai, új czimeres levelet nyernek 1610-ben II. Mátyás királytól, mely okmány Vasvármegyében 1611-ben hirdettezt ki. A családot szakmunkáink bőven ismertetik. Itt csak a vasvármegyei vonatkozásokat említem föl. Tallián István 1672-ben a vármegye főjegyzője. Tallián Ádám, 1718-ban alispán. 1733. György, Ádám, Miklós és László vétettek föl a kétségtelen nemesek sorába. Tallián József 1741-ben az insurgensek alezredese volt. Tallián Antal 1786-ban ült vármegyénk alispáni székén. A család több vármegyére elágazott. Így találjuk tagjait vármegyénken kívül Pest, Somogy, Torontál, Veszprém és Borsodvármegyében. Vizeki Tallián Boldizsár, 1810-ben Somogyvármegyének főszolgabírája, ugyancsak 1810-ben nemesi bizonyítványt nyert. Ezen Boldizsárnak leszármazása a következő:

Gergely.

Gergely.

Ádám.

János.

Antal.

Boldizsár.

A család czimeres levelének ismertetése e munka II. részében található.

✓ **Tánczos** István, János és György, 1733. Urai-Ujfalu. — Tánczos János, 1748. Péntekfalu.

✓ **Tanka**, I. Németh.

✓ **Tapasztó** István, 1648. Szombathely.

Tapler Ádám, 1690. (Armalista).

Tapolczay Gergely, 1595. — Tapolczay Miklós, 1648. Szombathely.

✓ **Tar** Mihály, 1733. Zsédény. — Tar Mihály, 1741. insurgens hadnagy.

Tárnok Alajos, 1838. Szent-Grót, Zalav.

✓ **Tarródy** (Német-Szecsődi). 1598-ban a vármegye számadásának átvizsgálásával bízott meg.

✓ **Thassy**, Tassy. E családból Ferencz 1727-ben ügyvéd, oladi lakos, 1744-ben a vármegye főügyésze.

A családnak vármegyénkből elszármazott tagjairól a következő nemzedékrend közölhető:

Miske-Monostori Thassy Károly.

földbirtokos, főbíró sat.

(Neje: Somogyvári-Somogyi Anna)

Mária.		Gyula.		
(Nemesdési Stephaich Pál)		(Ovári és szentmiklósi)		
Gombán.		Pongrácz Klára báróné).		
Jolán.	Olga.	Matild.	Elemér	Etelka.
(Hors Emil, dr.	(Szakáll Mihály).	(Fodroveczi	(1. Kammerer N.	(Forgách
jog-acad. tanár		és borhoveczy	2. Nádosi Nádosy	Béla gróf).
Pécsett).		Fodrőczy Sándor).	Ida).	
			Lak. Dráva-Tamási.	

✓ **Tatay** György, 1733. Söpte.

✓ **Tavasz** Antal, 1798. Andrásfa.

✓ **Trattnyák** János, 1598. (Armalista).

✓ **Theek** Mátyás, Dániel, István, 1733. Jobbágyi.

✓ **Tegyey.** A család őse Élesláb Péter deák. Bokod György nádori ítélmester Élesláb Péter deáknak adományozza veszprémvármegyei Tegye nevű birtokát, s ehhez a család Ulászló királytól 1443-ban (in Dominica Judica) beleegyezést nyert.

Az Élesláb-család ettől kezdve a Tegye y nevet veszi föl, s tagjai idővel vármegyénkben, Felső, vagy Hernárt-Mesteriben tűnnek elő.

Igy találjuk nevezett községben 1647-ben Tegye y Mózes t, 1733-ban Tegye y Pált, Ferenczet és Mihályt, Andásnak fiait. Tegye y Mihály 1861-ben a vármegye főügyésze, majd törvényszéki bíró.

A családfáról a következő ágazat közölhető:

Tegyey János, 1718—1799.

(Fehér Borbálya).

Gábor, szül. 1776.

(Kutassy Katalin).

Mihály.

(Dugovits Mária).

Lajos.

(Szőke Janka).

Gyula. Ella. Erzsike. Irma. Józika. Luiza.

A családfán álló Tegye y Lajos ez idő szerint kir. közjegyző Kör-menden.

A család ily czímerrel él: a vért udvarában mellét föltépő s fiait etető pelikán. Sisakdisz: egy könyöklő kar karddal.

✓ **Tekonyey** Ambrus, 1607. Kemenes-Szent-Márton.

✓ **Tolekes** Imre, 1837. Guta, Komáromv.

✓ **Thelekessy** István, 1428. Vasvármegye alispánja. — Thelekessy István, 1595. — Telekessy István, 1733. Gutaháza.

- ✓ **Teleky** György, 1648. Nemes-Keresztur.
- ✓ **Terestyén** András, 1665. főszolgabíró.
- ✓ **Tovely** Ádám, 1784. Iván-Egerszeg. — Tevely János, 1797. insurgens alhadnagy. — Tevely Ferencz 1809. insurgens alhadnagy.
- ✓ **Trstyanszky** József, 1798. Zsédény.
- ✓ **Tiborc** János és Ferencz, 1733. Péteri. — Tiborc Zsigmond, 1733. Kajd. — Tiborc István, 1733. Nemes-Hollós.
- ✓ **Tibold** Zsigmond, 1744. a vármegye főügyésze.
- ✓ **Tissinger** Gábor, 1656. (Ármalista).
- ✓ **Toby** Zsigmond, 1777. Kemenes-Szent-Márton.
- ✓ **Tokorcsy** György, 1648. Simonyi.
- ✓ **Tolnay** János, 1641. a vármegye főügyésze. — Tolnay Benedek, 1648. Keresztur. — Tolnay Pál, András és Sándor, 1733. Tana. — Tolnay Ferencz, 1733. Simonyi. — Tolnay Pál, 1809. insurgens főhadnagy.
- ✓ **Tompa** Mihály, 1733. Bőd. — Tompa György, 1745. Felső-Paty. — Tompa Pál, 1752. Hőgyész.
- ✓ **Tompos** Márton, 1745. Hetye.
- ✓ **Tomsics** Ferencz, János fia, 1733. Hetye.
- ✓ **Tonka** János özvegye, 1595. — Tonka György, István és Boldizsár, 1733. Bögöt.
- ✓ **Torda** András, 1733. Kisfalud. — Torda Péter és István, 1748. Saál.
- ✓ **Torkos** András, 1774. főszolgabíró.
- ✓ **Tornyos** Balázs, 1604.
- ✓ **Tóth** Pál és György, 1733. Alsó-Szilvagy. — Tóth György, 1733. Gutaháza. — Tóth Mihály és István, 1733. Bozzai. — Tóth János és Ferencz, 1733. Kolta. — Tóth György, 1733. Csém. — Tóth Mátyás, Mihály, János, Ádám, István, Márton, 1733. Eőri-Sziget. — Tóth István és János, másik Tóth István, 1733. Jaák. — Tóth Ferencz, István fia; 1733. Kám. — Tóth Mihály, másképp Sifkovics, 1740. Nemes-Magasi. — Tóth Ferencz, 1751. Vasvár. — Tóth György, 1752. Baltavár, — Ferencz, Ederics, Zalav. — Tóth Sándor, 1754. Duka. — Tóth György, 1774. főszolgabíró. — Tóth János, 1808. főszolgabíró. — Tóth Lajos, 1824. főszolgabíró. — Tóth Pál, 1838. főszolgabíró. — Tóth Lajos 1838. helyettes alispán. — Tóth György 1864. főszolgabíró. — Tóth, I. Szigethy.
- ✓ **Thott** Márton, 1733. Alsó-Eőr.

✓ **Tömlén** György, 1733. Királyfalva. — Tömlén György, 1733. Szent-Leonárd.

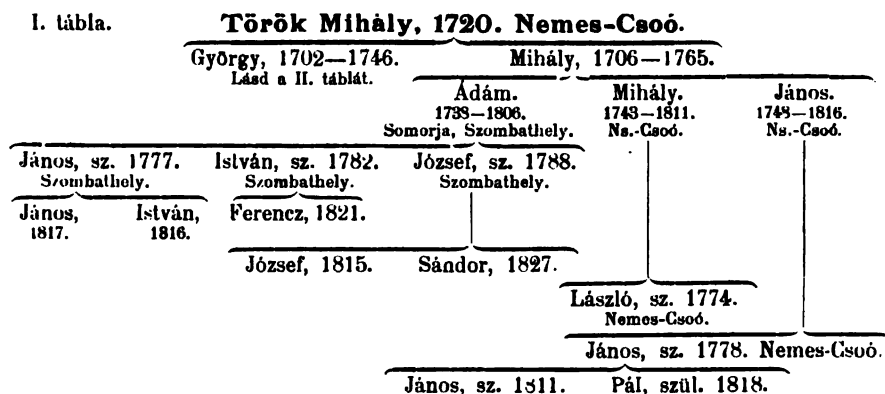
✓ **Tömördy** Mihály, 1647. Kőszeg. — Tömördy Márton és János, 1653. (Armalista).

✓ **Török.** (Nemes-Csoói). Török Mihály azon nemes-csoói lakosok között említették, akik 1720-ban birtok-adomány-levelet nyertek.

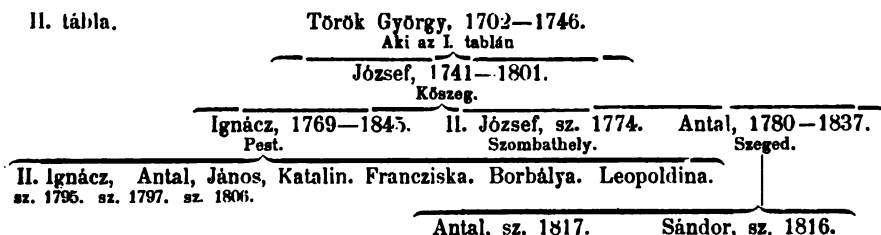
E családból vette eredetét Török Ignác honvéd-tábornok, aki 1819. Október 6-án, Aradon, a hazáért vértanu-halált halt.

Nemzedékrendje, családi adatok szerint, a következő:

I. tábla.

II. tábla.

Az I. táblán álló, 1811-ben született, János cizterczita volt s szerzetesi neve István.

György ágából a II. táblán álló s 1741-ben született Józsefnek neje Koczor Klára, s fiának, Ignácznak neje Khorher Francziska volt. Az 1795-ben született II. Ignác volt az Aradon kivégzett honvéd-tábornok. Testvére: Antal, nyug. százados 1861-ben halt meg, másik testvére: János, 1831-ben a Dunába fult. A nővérek közül: Katalin: Nedeczky, Francziska: Kelecsényi s Borbálya, aki 1802-ben született, Boroviczény László neje lett. Meghalt 1873-ban Egerben. Leopoldinát dedinai Burián Károly vette feleségül, s meghalt 1866-ban.

Ily nevű családok még vármegyénkben: Török (Enyingi) István 1595. — Török (Telekesi) György, 1613. — Török István, 1634. (Armalista). — Török (Enyingi) Imre, 1661. főszolgabíró. — Török Benedek, 1733. Felső-Eőr. — Török Mihály, 1733. Alsó-Eőr.

✓ **Tóttóssy.** György, 1647, Tóttós. — Tóttósy István, 1809. insurgens alhadnagy.

✓ **Tuboly** János, 1821. Szombathely,

✓ **Tulok.** (Pósfalvai). Egyik legrégebbi családja vármegyénknek. Tulok Péter, (a Szelestey-család iratainak egyik okmánya szerint), 1509-ben vallomást tesz Polyány Imre és Sitkey Zsigmond vármegyei alispánok előtt. 1595-ben ismét Gergelylyel találkozunk, aki Besfalván és Szent-Királyon birtokos. Tulok Ferencz, 1608-ban a vármegye alügyésze, azzal bizatik meg, hogy az országgyűlési költségeket szedje be. Tulok Gergely 1648-ban Nagy-Csömötén lakott. Ugyancsak a Szelestey-levéltárnak egy 1699-ben kelt okmánya pósfalvai Tulok Ferenczről emlékezik meg, aki bárói rangot viselt. Ferencz bárónak a neje Conducy Mária-Katalin volt és leányuk Antonia. C. Maria, Tulok Ferencz halála után, Ramsiss Fülöp-Leopold báróhoz ment nőül. Tulok Ferencz birt az akkori Tissinán és Szakácson. Lakott pedig Regedében is, mert az egyik Szápáry gróf, kinek komája volt, a Turul által 1893-ban közölt családi jegyzék szerint, Ferencz bárót regedei lakosnak mondja. Éltek még a családból 1634-ben Sándor Pósfalván, 1673-ban György a vármegye főszolgabírája, 1676-ban Miklós és Péter, 1688-ban Ferencz, 1690-ben Gábor és Gergely, 1693. András, 1721. Mária, 1724-ben György és Borbálya, 1732-ben Zsigmond, Péter, László. 1733-ban Péter Ferencz, András, Gábor, másik Péter és István vétettek föl a kétségtelen nemesek lajstromába. 1738-ban Éva él, 1748-ban János, 1759-ben Anna, Pál, István, 1768-ban Kristina és Rozália, 1770-ben Katalin, 1777-ben Erzse és Magdolna, 1782-ben Zsuzsánna. Az 1733-ban igazolt egyik Péter családfájából itt közlök egy részletet:

Tulok Péter.

(Akacs Klára).

Judit. (Fényes).	Roza. (Bódy Boldizsár).	Pál.	Mária. (Tóth István).	István.	János. (Meggyessy N.). Antal.
---------------------	----------------------------	------	--------------------------	---------	-------------------------------------

Az 1733-ban igazolt Andrásnak nemzedékrendje ez :

I. tábla.

Posfalvai Tulok András.

Gábor, 1789.

János.

Lásd a II. táblát.

II. tábla.

Tulok János. Aki az I. táblán.					
Zsigmond.	Lajos.	János.	Justina.	Imre.	Amália
Kázmér. (Bronner Katalin).	Ernö. (Kerényi Gizela).	Mária. (Lósy Gyula).	(Medgyessy Zsófia).		(Akacs Mihály).
Benő. (Rössler Ilona).	János (Reitermayer Serafine).	Honor. (Kránitz József).	Emília. (Baranyay József).	Erzsébet. (Ernusz Géza).	Amália. (Axmann Gyula).

A táblán álló idősebb János vármegyénk esküdtje volt. Zsigmond szolgabíró, majd országgyűlési képviselő a hetvenes években. Lajos gazdatiszt volt az Erdődy-eknél. Az ifjabb János ügyvéd, szombathelyi városbíró s legutóbb kir. járásbíró. Kázmér ügyvéd Szombathelyen, Benő ügyvéd s volt országgyűlési képviselő; a legifjabb János volt törvényszéki jegyző, s jelenleg alügyész a szombathelyi kir. ügyészségnél.

Thulmon. Thulmon Mihály és György testvérek hadi érdemeik jutalmául 1658. Februárban I. Lipót által magyar nemességre emeltettek.

Házasság folytán a család tekintélyes vagyon birtokába jutott, így Thulmon Mihály (Györgynek fia) a dúsgazdag Telekessi Török Magdolnát bírta nőül, kiről Berzsenyi Dániel (ükunokája telekessi Török Magdolnának) is feljegyezte, hogy ezüst medenczéből mosdott.

Mihály testvérei közül: János városi tanácsos volt Kőszegen, György pedig Pozsonyban lakott, ennek fia: Teofil zászlótartó, György pedig erdélyi kapitány volt.

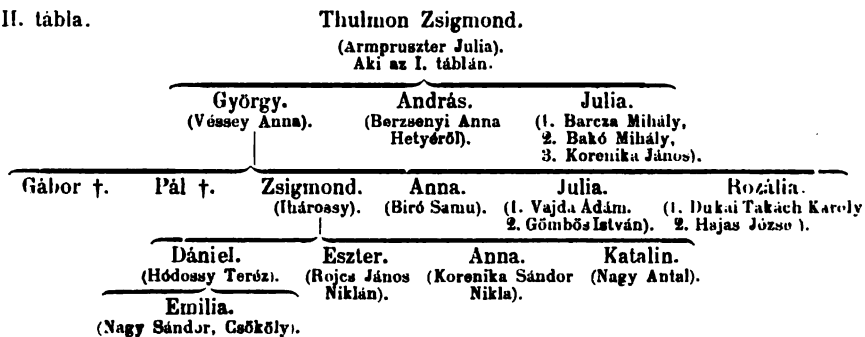
Mihály Ikervárott 1692-ben halt el. Hason nevű fia szintén emelte a családot táplánfalvai Nagy Máriával történt házassága által.

I. tábla.

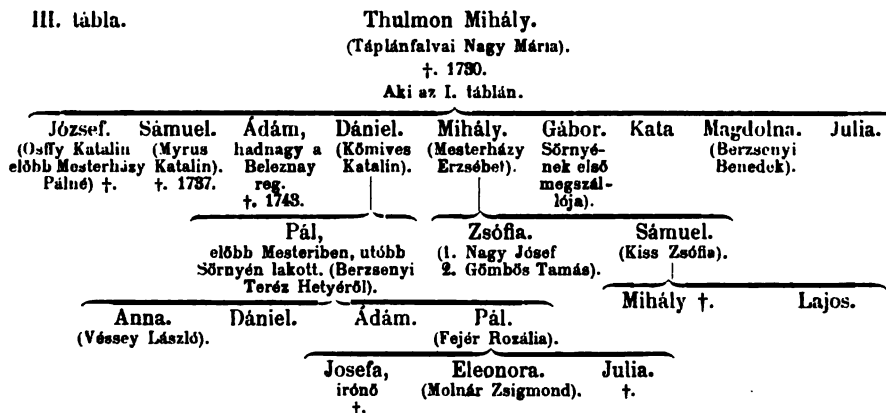
Thulmon N.

Mihály. (Csóka Zsófia)						György. (Thulmon Magdolna).	
János, (kőszegi szenator).	Zsófia. (Musser Kristóf, Kőszegen).	Zsuzsa. (Márton Ferencz, Kőszegen).	Anna.	Borbálya. (Ambrózy Sámuel).			
Mihály. † 1692. Ikervárott (Telekessi Török Magdolna).	János. kőszegi szenátor, Kegli Margit Stuttgartból).	Mátyás. Kőszegen †.	György. Pozsonyban †.	Jakab †.	Pál, sánta †.	Borbálya. (Unger Mátyás soproni szenator és konzul).	
		Theofil. zászlótartó †.	Károly †.	György, erdélyi kapitány.	Éva.	Judit.	
Zsigmond. (Hajas Erzsébet). † 1726	Rozália. (1 Gayer Mátyás, (Táplánfalvai Nagy Mária). 2 Petróczy Ádám). † 1740. Mártius 27.	Mihály. (Táplánfalvai Nagy Mária). † 1730. (Lásd a III. táblát).					
Zsigmond. Armpruszter Julia). (Lásd a II. táblát).	János †.	Pál. (Sólyom Erzsébet). (Enessey Zsigmond).	Kristina.				
	János. (Kies Zsófia). olváltak.	Kristina. (Gömbös Ádám).	Rozália. (Berzsenyi Lajos) Hetyén.	Téréz. (1. Takács István. 2. Galovitz N).			

II. tábla.

III. tábla.

✓ **Tunya** István, 1733. Nemes-Csoó. — Tunya Mihály és István, 1733. Terestyén-Szeceőd.

✓ **Tura** János, 1733. Nemes-Csoó. — Tury László, István és József, 1733. Tiborczzseg.

✓ **Tűskós**, 1. Hima.

✓ **Tütő** István, 1784. Pusztá-Rádocz.

U.

✓ **Udosovics** Balázs, 1595.

✓ **Udvardy** István és Antal, 1810. Vid, Veszprémv.

✓ **Ughy** Mihály és János, 1733. Keresztur.

✓ **Ugronovics**, másképp Vépi Ferencz, 1733. Dobra.

Uy. A czimeres nemes-levelet, melynek ismertetése a II. részben olvasható, 1659-ben kapta a család, melynek nemzedékrendje, több izen, a következő:

Uy Márton. (László Margit).					
Miklós.	Péter. (Bálint Dorottya).		Gergely.		
Gergely.					
János.	Miklós. István.		István. Mihály.		
István.	György. (Kiss Terezia).		Gergely.		
György.	István. (Pákay Klára).		Péter †.		
Pál. István.	Károly.		János (Hajnal Erzsébet).		
Sándor.	Károly. (Nagy Emilia).	János.	Samu.	Kálmán.	Gyula.
Sándor.	Károly.	Emilia.	Erzsébet.	Karolina	

Uy János és Hajnal Erzsébet gyermekei közül: Sándor 1862-ben Szalk-Szent-Mártonban, János 1874. Kőbányán, Samu 1871-ben Zsombolyán s Gyula 1848-ban Temesvárott halt el.

Uy Károly rába-kovácsi birtokos, s legutóbb szombathelyi lakos, 1885-ben hunyt el. Fiai: Sándor, kir. törvényszéki jegyző és Károly jelenleg szombathelyi lakosok.

✓ **Uj.** A czimeres nemes-levelet Uj János és fiai kapták III. Károly királytól, 1714-ben. Ismertetése e munka második részében található. Éltek a családból: 1720-ban Anna, 1731-ben Ferencz Vasvármegye esküdtje és Pál, 1736-ban György és Péter, 1743-ban Katalin, 1748-ban János és Mihály, 1766-ban István. 1783-ban Ferencz, 1829-ben Mihály, aki Szarvaskenden mint gazdatiszt működött. Ezen Mihálynak nemzedékrendje a következő:

Uj Ferencz. János, sz. 1732. György, sz. 1760.	
Mihály, sz. 1788.	István, sz. 1793. Zalav. Bok.

- ✓ **Ujlaky** Sebestyén, 1595.
- ✓ **Ujváry** Sámuel, 1733. — Ujváry István, 1839. Szombathely.
- ✓ **Ukhy** András, 1595.
- ✓ **Unger** János, 1786. Kőszeg.

V.

- ✓ **Vadónyi** József, 1733. Szent-Péterfa.
- ✓ **Vághy** György, 1596. Váth.
- ✓ **Vajda.** (Rába-Bogyoszlói). Régi nemes család, melynek tagjai közül többen viseltek előkelő közhivatalt. Vajda Balázs 1648-ban Rába-Bc-

gyoszlóban lakott. 1688-ban Miklósról van említés, aki a vármegye által a rablók kiirtásával bízott meg. 1689-ben Miklós alszolgabíróvá lesz, 1697-ben István él, 1714-ben Gáspár, 1717–1724-ben Zsigmond, főszolgabíró, 1728-ban Ferencz, 1736-ban Ádám alszolgabíró, 1740-ben János, 1741-ben Vajda Ádám alispán, 1749-ben Zsigmond ügyvéd, 1754-ben Ádám főjegyző, 1758-ban Sámuel 1752-ben Imre, 1779-ben Ferencz, 1782-ben György, 1784-ben Mihály, 1792-ben Antal kir. tanácsos, alispán, Imre 1797-ben a nemesi fölkelésnél mint kapitány s ugyancsak egy Imre az 1809-iki nemesi fölkelésben mint főhadnagy szolgált. E családból valók voltak az újabb időből: Vajda József a hatvanas években szombathelyi, Sándor német-ujvári főszolgabíró és Vajda Elek 1863-ban közbátorsági főbiztos.

✓ **Vakolay** János, 1647. Váth.

✓ **Valentiny** Márton, 1843. Tana.

– **Valtenburg** Róbert, 1667. (Armalista).

– **Várallyay** György, 1648. Jánosháza. — Várallyay János, Pál, Mihály, István és Benedek, 1733. Kisfalud.

– **Varanics** László, 1742. Nemes-Hollós.

Varasdy, l. Izdenczy.

✓ **Várdonyi** Antal, 1784. Dömölk.

✓ **Vargha** Mihály és György, 1650. (Armalista). — Vargha György, 1733. Meszlen. — Vargha János, 1733. Kis-Kölked.

✓ **Váry** Mihály, 1750. Magyar-Gencs.

✓ **Varju** Mihály, 1648. Gércze. — Varju Mihály, Zsigmondnak fia, 1733. Gércze.

✓ **Várnay** Mihály. 1650.

– **Varsányi** Gergely, 1648. Duka.

✓ **Vass** Péter, 1651. (Armalista). — Vass Mihály és András, 1756. Alsó-Mesteri.

– **Vásárhelyi** István, Vas-, egyuttal Zalavármegye főjegyzője.

✓ **Vasdényey** György 1595. — Vasdényey Sándor, 1662. alispán. — Vasdényey János, 1682. főszolgabíró. — Vasdényey Miklós, 1733. Vasdényey Lajos, 1844. Ramócsa, Zalav.

– **Vasváry** János, 1733. — Vasváry Antal, 1733. — Vasváry Ádám, 1797. insurgens kapitány.

– **Viasics** Ferencz, 1817.

Vécsey Gáspár, 1648. Vönöczk, — Vécsey Mihály, 1733. Izsákfa.

Végh Péter, 1874.

Volla József, 1733. Bód.

Weöres. (Budakeszi). A czimeres nemes-levelet és a nemesi előnevet Weöres Mihály kapta III. Ferdinánd királytól 1638-ban. Ismertetése e mű II. részében olvasható. A család elei Sopronvármegyében voltak otthon. Így Mihály a nemességszerző, vagy annak fia a 17-ik század vége felé Pór-Ládonban lakott. Ennek a Mihálynak három fia volt: Ferencz, ifjabb Mihály és István. Ferencz és István Pór-Ládonban s Mihály Mesterházán lakott, de rövid idő múlva vissza költözött Pór-Ládonba. Istvánnak két fia volt: György és ifjabb Ferencz. György és ifju Ferencz 1715—1726. keményegerszegi lakosok voltak. Ferencz azonban 1733-ban már Urai-Ujfaluban lakik. Az idősebb Mihálynak nemzedékrendje a következő:

Weöres Mihály ügyvéd 1752-ben a vármegyei közgyűlésen esküt tesz le, s Weöres József 1809-ben a nemesi fölkelésnél mint kapitány szolgált. A budakeszi Weöresnek családjából származik Weöres István volt kőszegi járásbeli főszolgabíró s nemes-csoói birtokos. Megemlítem még itt, hogy Weöres Mihály örökösei III. Károly királytól 1720-ban a nemes-csoói részbirtokra adomány-levelet kaptak.

- **Vópy**, l. Ugronovics.
- **Verbőczy**, Mátyás, 1642. (Armalista).
- **Véssoy** Józsa özvegye, 1595. — Véssey István, 1797. insurgens alhadnagy,

• **Vida** Tamás, 1647. Kőszeg.

• **Vidy** Ferencz, 1648. Merse.

• **Vidos.** (Koltai). Eredetét a család Vosos, vagy Vasas nevű törzstől veszi. Ennek a Vososnak unokáit V. István király 1272-ben a vasvári várjobbágyok közül a királyi szolgák sorába emelte és így megnevesítette. Vososnak ezen unokái közül az egyik Vidos volt s ettől vette a nevét a család. 1647-ben Vidos Istvánnal találkozunk Kiszaludon. 1693-ban Vidos János a vármegye esküdtje volt. 1733-ban Miklós, József és János iktattatnak a vármegye kétségtelen nemeseinek lajstromába. 1741-ben József az insurgens seregnél mint zászlótartó szolgált. 1754-ben ismét egy Jánossal találkozunk, ki Koltában lakott és felesége Tallián Juliánna volt. Ez a János nevezetes szerepet játszott a család történetében. A Vidos-ok azon időben az evang. vallás követői voltak.

Az volt János is, neje, Tallián Juliánna, azonban katholica volt, s így mikor elvette, reversalist kelle magáról adnia, hogy mindkét nembeli gyermekeit a katholica vallásban nevelteti. Ezt azonban nem tette, sőt gyermekei nevelését egyenesen elhanyagolta. Ezt az esetet — valószínűleg egyházi részről — följelentették a királynőnek, mire Mária-Terezia leiratot intéz a vármegyéhez, melyben Vidos Jánost tiszti kereset terhe alatt utasíttatni rendeli, hogy gyermekei neveléséről egyáltalán gondoskodjék, s azokat a katholica vallásban neveltetni szoros kötelességének tartsa. Ezt a királyi parancsolatot a vármegye egyik közgyűlésén közölte Vidos Jánossal, s minthogy az annak eleget tenni vonakodott, tiszti keresettel támadta meg. Időközben Vidos János gyermekeit a püspök nevében Horváth István kanonok vette át, és gondoskodott neveletésükről. Egyuttal kezdetét vette ez ügyben az üzenet-váltás a vármegye és a cancellaria között, minek vége az lett, hogy Vidos János legidősebb fiát a királynő a nagyszombati királyi convictusban helyezte el, s gondoskodott annak ruháztatásáról is. A többi gyermek neveltetése tárgyában is alkalmazkodott János a felsőbb kívánalmakhoz, s így az ellene indított tiszti kereset tárgytalanná vált. Így tért vissza a Vidos-ok egyik ága ismét a katholica egyházba. Az 1797. évi nemesi felkelésben Vidos Ignác és József mint kapitány vettek részt. Vidos Dániel 1832-ben a vármegye főszolgabírája s 1848-ban alispánja volt. Kimagasló alakja a családnak Vidos József. Kiváló ész, rendkívüli buzgalom a föl vállalt dolgokban, s magasztos hazaszeretet jellemzik pályafutását. 1836-ban a vármegye főjegyzőjévé s 1838-ban már alispánjává választott. 1847-ben a pozsonyi országgyűlésre küldte őt vármegyéje. Haza jövén 1848-ban az országgyűlésről, a nemzetőrség élére állott, s mint annak főparancsnoka lángoló hazaszeretetének adta bizonyítványát. Ő volt az, aki Theodorovich tábornok tizezernyi horvát csőcselék táborát Lékánál megugrasztotta. A szabadságharc után javai, iratai elkoboztattak. Ezek az iratok felkerültek Sopronba a katonai bíróság kezei közé s onnan évek múlva vissza a vármegye levéltárába, ahol most is őriztetnek. Amikor ezek az iratok a kezeim közé kerültek, tele találtam őket apró fekete porral. Mivel a por fényes volt, gyanum támadt. Összegyűjtöttem azt, s egy elkülönített kisebb részletet égő gyufával érintettem. Föllobbant. Puskapor volt. Hogy miként és miért került ez a puskaapor amaz iratok közé, maig sem tudom. Vidos Márton, szabadságharcunk derék bajnoka, ma is élő tagja a fellelhetetlen emlékü József családjának. Vidos Lajos a család r. kath. ágából jelenleg püspöki titkár Szombathelyen.

Vigaly Mihály, 1758. Muraszombat.

- ✓ **Vincze** György, 1647. Bozzai.
- ✓ **Virginás**, másképp Kólómy György, 1595.
- ✓ **Virth** Károly ügyvéd, 1809. insurgens alhadnagy.
- ✓ **Vissey** (Vissei) István, 1733.
- ✓ **Vittnyódy** (Vittnyédi) Pál, János, Zsigmond, 1733.
- ✓ **Vizy** István, 1733. Bód.
- ✓ **Volff** Mihály és Péter, 1651. (Armalista).
- ✓ **Vojkonits** Gergely, 1647. Nemes-Csoó.
- ✓ **Vöczköndy** József, 1830.

✓ **Vörös**, másképp Kovács. Czimeres nemes-levelét I. Leopoldtól 1666-ban kapta a család. E családból 1733-ban Vörös másképp Kovács Mihály igazolta nemességét. Utódjai 1804-ben perrel bizonyították nemesi származásukat. Lakott a család Niczken Vas, — Szent-Péter és Szeri-Gróthon Zala, — és Viden, Somogyvármegyében. Nemzedékrendje:

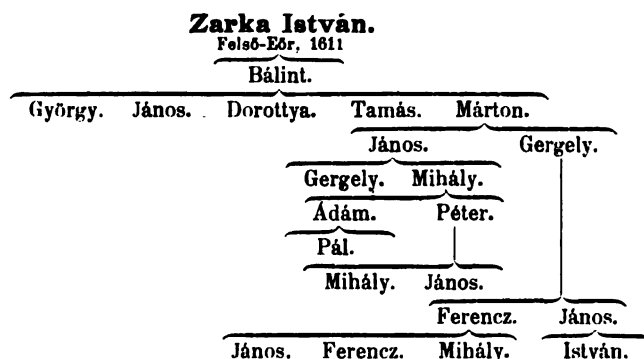
Vörös György, az imigrátor.					
Márton.				Mihály.	
János. Ferencz. György. Márton. Sándor.				József.	Márton.
János. (Kalocsán).	József. Ignác. Antal.			Sándor.	János.
János.	László.	Ferencz.			

Z.

- ✓ **Zabary**, I. Szabary.
- ✓ **Záborszky** László, György és Dániel, 1748. Köcsk.
- ✓ **Zábrák** György, 1647. Meszlen. — Zábrák János, András és Ferencz, 1733. Vönöczk. — Zábrák Ferencz, 1741. Nemes-Magasi.
- ✓ **Zábrágl** György, 1652. (Armalista).
- ✓ **Zalay** Gábor és Pál 1595. — Zalay Mihály, 1647. Nemes-Csoó. — Zalay Gergely deák, 1652 főszolgabíró.
- ✓ **Zámbó** János és István, 1595. — Zámbó Miklós, János, György ifjabb György, Mihály, Benedek, Gáspár, ifjabb Miklós, ifjabb Mihály, István és ifjabb Benedek, 1733. Felső-Eőr. — Zámbó Miklós, 1755. Debreczen, Hajduvárm.
- ✓ **Zarka**. (Lukafalvi). Egyike a vármegye legrégibb családjainak. Zarka Miklós 1329-ben kapta I. Károly királytól Valt és Sármásd vasvármegyei községeket. Ebből a Valtból utóbb a mai Vát lett, de Sármásdnak és Lukafalvának ma már nyoma sincs a vármegyében. Már régebben birta a család Peczőlt és Porpáczt. Zarkaházának nevet is adott. Különben ismert család s itt csak levéltárunk adatait mutatom be. A Szelestey-családnak levéltárunkba került iratai szerint lukafalvi Zarka

Lajos már 1589-ben alispánja volt vármegyénknek. Ezen Lajos 1596-ban már nem élt. Özvegye Gettyey Margit 1596-ban Hidvégen is bir. Zarka Ferenczet a vármegye 1609-ben mint esküdt nemest a királyi dicator mellé rendeli a porták összeszámitására. 1611-ben hasonlóan őt küldik ki, hogy a király házassága alkalmából az országos nászajándék tárgyában a nádorral s a vármegyék többi küldötteivel tanácskozzék. 1618-ban Zarka Pál működött a királyi adórovásoló mellett. 1622-ben Lukács él, ki a vármegye szolgabírája volt. 1632-ben Mihály főszolgabíró, s 1659-ben az, vagy egy másik Mihály alispán. István 1717—1742 főszolgabíró, 1749-ben alispán és kir. tanácsos, György 1767—1777. főszolgabíró, Mihály 1787-ben a dunántúli kerületi tábla titkára. Zarka Károly 1831-ben él, Zarka János 1838-ban alispán, majd országgyűlési követ, 1847-ben személynök, cs. kir. udvari tanácsos, semmitő törvényszéki osztály-elnök, a Szent-István rend kis keresztese. Meghalt 1856-ban Kis-Kölkeden, Zarka Sándor 1838—1842. főszolgabíró. 1845—1848 alispán, nevezetes idők sok érdemű tanuja. Ez évben halt el Kőszegen. E családból származik Zarka Miklós, jelenleg m. kir. pénzügyministeri tanácsos és lotto-igazgató.

Zarka. Szarka. A lukafalvi Zarka családon kívül van még egy ily nevű családja vármegyénknek, mely a felső-eőri birtokadományos Zarkáktól vette eredetét, s a mult század közepén már Eőri-Szigeten, Felső-Patyon és egyebütt is laktak. Innen idővel átköltöztek Veszprém-vármegyébe is, a hol Kádártán, Hajmáskéren, Veszprémben, Nagy-Vásosnyban és Pápán is laktak. Ezen veszprémvármegyei ág nemzedékrendje Istvántól, aki az 1611-ik évi felső-eőri adománylevélben befoglaltatik, a következő:

Zathureczky Samu, 1836. Győr-Ujváros, Győrvárm.

Zlalcics Mátyás, 1507.

- **Ztarcsay** Gáspár, 1599. Battyánd.
- **Zóchy**. Széchy. (Gróf). 1595.
- **Zechödy**, l. Szecsödy.
- **Zókely** (Visi) Mátyás.
- **Zakóczy** András, 1595.
- **Zell** Máté, 1647. Meszlen.
- **Zele** György, 1636. főszolgabíró.
- **Zelestho** (Meszleni) Bálint, 1600.
- **Zonthivány** Ferencz, 1595.
- **Zercheky** Miklós, 1733. Kocs. — Zercheky, Szöresöky János és István, 1733. Kis-Somlyó.
- **Zernovác**, l. Zrinavecz.
- **Zex** Mihály, 1733. Nemes-Csoó.
- **Zmeskál** Dániel, 1809. insurgens alhadnagy.
- **Zichy**. (Zichi. Nemes). A család eredete az ős időkben vesz el. Nevét és előnevét Somogyvármegye Zich községétől vette. 1270-ben Zichy Pál névvel találkozunk. Különben a családot a szakmunkák apró részletességgel ismerletik; én ide tehát csak levéltárunk fel nem használt adatait jegyezem. Zichy Györgyöt a vármegye 1595-ben és nem, mint egy helyen olvasom, 1592-ben egyhangú szavazattal alispánná választja, 1596-ban pedig követül küldi az országgyűlésre. Ugyanazon évben Nádasdy Pál gyermekeivel egyetemben tiltakozik a vármegyénél az ellen, hogy az Ostffy család birtokait a családon kívül állóknak adja el. 1797-ben Zichy György és Hettyey Bálint prothonotarius a vármegye nevében a főispánhoz követségül mennek, s ott tiltakoznak, hogy a sárvári őrség lovait a vármegye legelőin élelmezzék. Panaszt emel Keserű István ellen is, aki őt méltatlan módon sértegette. Ez a Keserű István akkoriban a vármegyei bandérium kapitánya volt. 1599-ben a főherceghez megy Zichy György s a vármegye nevében segítséget kér a vallon katonaság zaklatásai és zsarolásai ellen. Szegény magyar, mikor barátaiddal és ellenségeiddel szemben egyformán kelle védekezned! 1600-ban a vármegye ezen érdemtelen alispánja lemondott hivataláról. Fiai közül I. Páltól a grófi s III. Benedek és I. Mihálytól a nemesi ág nyerte származását. Zichy Benedek 1619. a vármegye szolgabírája. Mihály 1623-ban szolgabíró, 1632-ben főszolgabíró. 1733-ban a vármegye Zichy Györgyöt és Pált vette föl a kétségtelen nemesek sorába. Az 1784. évi összeírásban György fordul elő. E család sarjadéka Zichy Antal budapesti lakos, a magyar tudós és a Kisfaludy-társaságnak tagja,

aki Gothard lányt birt. nőül és Zichy Mihály, a Szent-Pétervárott élő hírneves festő.

— **Zichy.** (Zichi és vásonkeői. Gróf.) A főrendű ág törzs-atyja Zichy István volt, aki 1616-ban született, s báró, majd 1696-ban gróf lett.

— **Zrinavecz,** Zernovác, Zrinovác: Az 1755. évi nemesi összeírásban Zrinovác Imre mint nárai lakos fordul elő. Ennek utódja: Zrinavecz, tévesen Zernovác Miklós nárai lakos, vezeték-nevét, 1885-ben, felsőbb engedelemmel „Hertelendy“-re változtatta, mert anyai nagybátyja — Hertelendy — csak úgy volt hajlandó e rokonát javaiban részesíteni, ha az ő családi nevét veszi föl.

A Zrinavczek czimeres levelét a II. rész ismerteti.

Zrini, Zrinyi. (Brebiri gróf. Zerinvári). A hősök és marttyrok dicső családja! Legrégibb ismert ősei István és Gergely, akik 1222 körül II. András királytól a Kerka vize és Zára közt elterülő földet nyerték adományul. Levéltári adataink a következők: 1595-ben él György, e néven a családból VI-ik, aki vármegyénkben a vépi és vörösvári és a monyorókeréki urodalmat is birta. VI. György fia volt IV-ik Miklósnak, a szigetvári hősnak és Györgynek unokája volt III. Péter, aki 1671-ben Bécs-Ujhelyen hóhér-bárd alatt vértett el. III. Péter testvérjei: Miklós a hős és költő, és Ilona, II. Rákóczy Ferencz „dicső“ anyja. VI. Györgyről vármegyénk levéltára a következő felette érdekes adatokat őriz: Zrinyi György 1595-ben tiltakozik monyorókeréki Erdődy Tamás és Péter grófok ellen, hogy azok a körmenői várat kaszaházi Joó Jánosnak eladják. Ugyanazon évben kijelenti a vármegyén, hogy ő német borokat nem enged a birtokaira behozni. Mint a dunántúli hadak főkapitánya sürgeti a vármegyét, hogy a megigért gyalog katonákat állítsa ki, s ökröket rendeljen a hadi fogatok és ágyuk elé. Még 1595-ben az iránt is megkeresi a vármegyét, hogy általános nemesi fölkelést rendezzen. 1596-ban halastavat akart ásatni a vépi urodalmában, ez ellen azonban Pataky Ferencz és neje Gálffy Katalin és Bárson András, mint nekik káros dolog ellen, tiltakoztak. 1597-ben mint főkapitány Pápa várának katonával való erősítését és élelmi szerekkel való ellátását sürgeti. 1598-ban mint tárnokmester, kir. tanácsos és Zalavármegye főispánja, a főkapitányságról lemond. Az 1598-ik évi Augustus 1-én tartott közgyűlésen Bódy Farkas ügyvédje által kijelenti, hogy oly vármegyei statútumokat, melyek az országos törvényekkel ellenkeznek, nem fogad el. Ugy látszik, hogy ekkor már meggyült a baja a vármegyével, mert 1600-ban, az egyik közgyűlésen, a gróf levelével jelennek meg udvari emberei: Kuprisich Márkus és Ankerraitther Absolon, s inteti Nádasdy Tamás és

Zichy György alispánokat, hogy hagyják el alispáni székhelyüket, mert ő tovább nem ismeri el őket alispánoknak, s ítéleteiket sem hajlandó elfogadni. Zrinyi György, ki 1549-ben született, meghalt 1603. Május 4-én Vépben és eltemettetett Szent-Ilonán. 1608-ban Miklós-nak, a költőnek követe jelenti ki a vármegyén, hogy a minden egyes kémény után megszavazott 1 forintot addig, míg csak urától meghatalmazást nem nyer, nem ajánlhatja meg. Zrinyi Péter 1641. Október 27-én tartotta esküvőjét Frangepán Katalinnal, melyre a vármegyét is meghívta. A vármegye azonban későn kapta a meghívót, de az 1641. évi Deczemberben tartott közgyűlésén felolvastatta és köszönettel tudomásul vette. 1657-ben Zrinyi Miklós a költő, Horvát-, Szlavon- és Dalmátország bánja fordul a vármegyéhez és segínyt kér Csáktornya vára megerősítéséhez. Vasvármegye karai és rendjei — kivéve Erdődy György grófot és Széchy gróf özvegyét — szívesen hajoltak a gróf kívánságához, s a török-hódoltságon kívül levő minden egyes portától 1 forintot, a hódoltság alatt levőktől egyenként 50 denárt s a taxált nemesek részéről egy egész taxát ajánlottak meg. Még ennek a Miklós fiának Ádámnak nevével találkozunk évkönyveinkben. Ádám 1691-ben csatában esett el s hitelezőit egy királyi parancsolat 1695-ben a kamara elé idézi azzal, hogy akik meg nem jelennek, követelésüket elvesztik.

Zobothin György, 1595. — Zobothin Zsigmond, 1713. főszolgabíró. Neje párisi Bátsmegyey Klára. — Zobothin János, 1724. főszolgabíró. Zobothin (Muraszombati) János, József, Zsigmond utódjai, 1733. — Zobothin Mózes, 1742. főszolgabíró. — Zobothin Lajos és János. 1784.

Zombath, Szombath. A család czimeres nemes-levelét Zombath György kapta II. Ferdinánd királytól 1621. Deczember 22-én. Nemzedékrendje:

Zombath György, 1621.						
Márton.	András.	II. György. (Bődő Kata).	Pál.	Erzse.	Kata (Ernezt János).	
Miklós.	III. György. (Szalánczy Kata).		Kata.	Ferencz.		
József.	Anna.	Erzse.	Teréz.	Klára.	István.	Mihály.
(Orczy Antal).	(Gaiger Parkas).	(Eölbey János).	(Meggyessy János).	(Pászthory Eszter).	(Anján József).	
	László.	Ignác.	József.	Rózsa.	Ágnes.	Ferencz.
			(Rétei Fagyvas Rebeka).	(Ethény Mihály).		
			József.			
Zsófia.	József-Antal.	Matild.	Paulina.	Emilia.	Klára.	István.
(Verhás Mihály).	(Sághy Leopoldina).	(Neszter Ferencz).	(Czechmeister Alajos).	(Vendrinszky).	(Győrei Ida).	(Roszkosny József).
Kristina.	Mária.	Pál.				

A leszármazási táblán állók közül András 1646-ban Győrvármegye helyettes alispánja volt, Miklós apát, szombathelyi plebános, Ferencz ügyvéd, az első József 1745. a poroszok ellen harczolt és elesett, István, Pászthory Eszter férje, Senyefán lakott, szolgabíró és táblabírája volt a vármegyének, Ignác 1810 körül szolgabíró; a II-ik József, kinek neje rétei Fadgyas Rebeka volt, katonáskodott a Frimont-huszároknál, majd Szentesre szakadt, s ott családot alkotott. Ferencz Somogyba költözött, s Mozgóson a Batthyániaknak inspektora volt; József-Antal ügyvéd Győrött, II. István 1849-ben honvéd-őrnagy és Gyula főhadnagy.

— **Zgorelec** István, 1660. (Armalista).

— **Zörget** András, 1648. Czomaháza.

— **Zsoldos** Mihály és János, 1756. Jaák.

— **Zömböry** István korábban pesti, 1809. vasvármegyei insurgents főhadnagy.

— **Zugó.** A czimeres nemes-levelet Zugó Lukács és gyermekei kapták II. Mátyás királytól 1610-ben. A család leszármazási táblája a következőkben állitható össze:

Zugó Lukács.

István. Mihály. János. Ilona. Margit.
(Szűcs Éva).

László.
(Németh Erzsébet).

Sándor, 1750.
(Babócsa Erzsébet).

György, 1780.
(Kuksár Erzsébet).

Ignác.
(Söptej Erzsébet).

Eleonóra.
(Béry Ferencz).

Éltek még a családból: 1761-ben Péter és 1783-ban Zugó Farkas.

— **Zsuffa**, másképp Kuhovich Imre, 1797. Meszlen.

II.

Czimeres nemes-levelek.

A.

+ (**Ách.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1635. Január 8.

Kapta: Ách Mátyás, leánya: Ilona, testvérei: Ferencz és Erzsébet.

Czimer: kék udvarban zöld téren szétvetett lábu, főnálló, természetes színű farkas, farkát a hátára emeli, tátott szájjal, kilóggó vörös nyelvvel; első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal kardot tart. A nyílt sisak koronáján vörös ruhás, vállról levágott kar hasonlóan kardot villogtat. Paizs-takarók: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Ách Ferencz, 1741. Kis-Pöse. — Ách Dávid, 1741. N.-Csoó.

+ (**Ambrosy.** (Sédeni).

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1610. Julius 14.

Kapta: sédeni Ambrósy Gergely, testvérei: János, Balázs és Bálint, édes anyja: Fábján Katalin, nővére: Margit.

Czimer: keresztben ketté osztott hadivért. A felső fekete, az alsó fehér. A felsőre repülő vörös sas ereszkedik le, s a talajt érinti; az alsóban nővő kettősfarku arany oroszlán, mely első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal egy kardot (cultrum praecissorium) emel. Sisakdisz két sasszárny (jobbról ezüst-vörös, balról fekete-arany) között a vértbeli nővő oroszlán. Foszladék: j. arany-fekete, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Ambrus Ferencz, 1764. Vám, Fejérvármegye.

(**Ambrus,** l. Ambrosy.

+ (**Angyal.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1589. Junius 24.

Kapta: Angyal Barnabás, (Szent-Gálli), fia: Pál, s leányai: Euphemia és Anna.

Czimer: keresztben két részre osztott paizs-udvar, felül kék, alul vörös, ebben álló oroszlán, szétvetett hátulsó lábakkal, első jobb lábával véres kardot villogtat, a ballal levágott török fejet tart. A zárt sisakból vörös ruhába öltözött férfi emelkedik ki, fején tollas kucsma, balkezét csipőjére szoritja, jobb kezében kard. Paizs-takarók: jobbról vörös-ezüst, balról arany-kék.

Fölmutatta: Angyal János, 1733. Nemes-Magasi.

+ (**Angyal,** l. Sidó.

+ (**Apoka.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1599. Augustus 17.

Kapta: Apoka István, fiai Márton, Jakab, János, Sebestyén, György, Péter és Mihály, leányai: Agótha és Ilona, s unokája, Mártonnak fia, Ferencz.

Czimer: vörös szalag által keresztben ketté osztott kék udvar alján zöld hármos halom, melyen természetes színű, szélvetett lábu strucz áll, kiterjesztett szárnyakkal, csőrében ezüst patkót tart. A sisak koronáján az alábbihoz mindenben hasonló strucz-madár. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Apoka György, 1733. Rétállás.

+ **Asztalos**, l. Eperjesy.

B.

✓ **Babay.**

Adta: Zsigmond, Konstancz, 1418. in vigilia festi purificationis beatae Mariae virginis gloriosae.

Kapta: Babay György, testvérei: Pál és Jakab, rokonai: Bálint, Péter fia és Jakab, Ferencz fia.

A czimer az eredetire volt rajzolva. Vasvármegye levéltárában a nemes-levélnék csak hiteles másolata van meg. Mivel pedig az adomány-levél szövege a czimer részleteiről nem emlékezik meg, annak leírását én sem adhattam.

Fölmutatták: Babay György, János és Mihály, 1733. Baba és Nemes-Magasi.

✓ **Babos.**

Adta: I. Leopold, Pozsony, 1662. Junius 10.

Kapta: Babos Ferencz, gyermekei: Péter, István, János, Ferencz, Anna és Judit, testvérei: Pál, Benedek és András.

Czimer: kék udvarban természetes színű oroszlán áll, tátott szájjal, kilógó nyelvvel, s kettős farkát a háta fölé emeli, első jobb lábában hegyével fölfelé irányított kardot, a ballal zöld koszorút tart. A sisak koronájából ágyékával oroszlán emelkedik ki, mely egyebekben az alsóhoz teljesen hasonló. Foszladék: jobbról kék-vörös, balról: kék-arany. 2

Fölmutatta: Babos János, 1733. Mura-Szombat. — Babos Flórián. 1756. Szombathely és Kanizsa. -- Babos Imre, 1772. Szent-Péter.

✓ **Babos.**

Adta: III. Károly, Bécs. 1718. Mártius 20.

Kapta: Babos János, fiai: Benedek és János, továbbá Benedek fiai: Miklós, Sándor, az ifjabb János leányai: Ilona és Katalin, végre id. János testvére: Márton.

Czimer; kék udvarban zöld téren álló, természetes színű: sárga oroszlán, szétterjesztett hátulsó lábakkal, száját ordításra látja, vörös nyelvét kiölti, kettős farkát a hátára emeli, első lábaival zöld koszorút tart. A sisak koronáján vörösbe öltözött magyar vitéz, fején zöld kalpag, jobb kezével görbe kardot villogtat. Foszladék: jobbról ezüst-kék, balról arany-vörös.

Fölmutatta: Babos Márton, Mártonnak fia, 1733. Szent-Péter.

✓ **Bacsics,** Bachich.

Adta: III. Károly, Bécs, 1717. October 28.

Kapta: Bachich György, Panker Sebestyén, Forján György, továbbá Bachich György neje: Kuzma Éva, gyermekei: István, Mátyás, Katalin és Zsuzsánna, Panker Sebestyén neje: Novák Mártha, gyermekei: Ferencz, János, Judith, Ilona és Zsuzsánna.

Czimer: kék udvarban zöld téren, barna lovon, sötét vörös ruhás magyar vitéz ül, jobb kezében kard, melyre törökfej van tűzve, baljával vörös zászlót lobogtat. A sisak koronáján természetes színű daru áll, s fölemelt jobb lábával az éberség jelét: a kavicsot tartja. Foszladék: jobbról ezüst-vörös, balról arany-kék.

Fölmutatta: Bacsics István és Bacsics György, Mátyásnak fia, 1733. Mezővár.

✓ **Baka,** I. Somogyi.

✓ **Balogh.**

Adta: III. Ferdinánd, Ebersdorf, 1644. October 7.

Kapta: Balogh Márton, felesége: Földessy Erzsébet, Balogh György és Balogh Jakab.

Czimer: kék udvar alján zöld füvel benőtt hármos halom, a halmon szét vetett lábakkal álló arany oroszlán, első jobb lábával kardot villogtat, a bal ragadozásra nyújtja, tátott szájjal, kilóggó vörös nyelvvel, kettős farkát a hátára emeli, tekintete fenyegető. A nyílt sisak koronájából egyébként az alábbihoz teljesen hasonló oroszlán nő ki. Paizstakarók: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Balogh Sándor, István és Imre, Balogh István utódai, 1733. Meszlen.

✓ **Balogh.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Junius 18.

Kapta: Balogh Mihály és testvére Balogh Márton.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom fölött emberi kar, mely kardot tart, alatta levágott török fő, a kar fölött arany csillag. A nyitott

sisak koronájából oroszlán nő ki és török fejet tart. Foszladék: jobbról ezüst-bibor, balról arany-fekete.

Fölmutatta: Balogh János és György, 1733. Taródfa.

✓ **Balogh.** (Beődi).

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1628. Julius 26.

Kapta: Palothay Ferencz, gyermekei: Miklós és Katalin, továbbá veje: Balogh Bálint.

Czimer: vörös udvar, melyet egy, a paizs felső jobb sarkától az alsó bal sarokig huzott széles ezüst szelenien két részre oszt, melyben három királyi korona egyenlő távolságban van elhelyezve; a felső bal sarokban ragyogó sugaras nap, az alsó jobb sarokban pedig arany csillag tündöklök. A nyílt sisak nyakán arany-láncz s ezen értékes medaillon ékeskedik. A nyitott sisak koronájából hat természetes sastoll közül (három jobbról, három balról) fél, habérkoszorus, sárga oroszlán emelkedik ki, mely első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal pedig lobogó piros-fehér zászlót tart. Foszladék: jobbról vörös-ezüst, balról arany-kék. (Eredeti).

Fölmutatta: Balogh István és Ádám, Balogh István utódai, 1733. Czomaháza. — Balogh István, 1733. Fűtő-Zugó. — Balogh Ádám és István, 1733. Beőd. — Balogh Boldizsár és László, 1733. Váth.

A Palothay Ferencz és Balogh Bálint által nyert nemes-levél már azért is érdekes, mert szövege teljesen elűt azon számos nemes-levéltől, melyekben csak az adományozó, az adományos neve, a czimer és kelet változik, de a szöveg különben egyenlő. Egész bizonyossággal lehet állítani, hogy a Palothay-Balogh nemes-levél szövege, kiváló kegy és kitüntetés jeléül, alkalomszerűleg keletkezett. Leírja Palothay Ferencz élettörténetét, s részletesen előadja ama hőstetteket, melyekért a nemes-levél és czimer adományoztatott. Megmagyarázza a czimer minden képletének jelentését, amit nemes-leveleinkben csak nagy ritkán találunk.

✓ **Banics.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1718. Augustus 19.

Kapta: Banics Boldizsár és felesége.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn vörös öltözetű, menyét-kucsmás magyar vitéz, felcífrázott fejű fekete lovon nyargal, jobb kezében zászlót lobogtat, bal kezével a kantárt fogja. A nyílt sisak koronáján piros ruhás kar kardot tart. Paizstakaró: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Banics Boldizsár, 1733. Berkifalu.

✓ **Bankó.** (Zynai).

Adta: II. Rudolf, Prága, 1587. Deczember 2.

Kapta: zynai Bankó András, felesége: ladimoczi Sulha Erzsébet, fia: Bankó István.

Czimer: ezüst udvarban hármos zöld halmon egy koronás medve áll, első lábaival a nyakán átszurt kard markolatját tartja. A paizs koronájából két fekete sasszárny között fél medve emelkedik ki, s két első lábával a kardot egyenesen tartja. Paizstakaró: mind két oldalon arany-vörös.

Fölmutatta: Bankó Miklós, 1733. Rába-Kovácsi.

Banyó.

Adta: I. Leopold, Sopron, 1681. Deczember 17.

Kapta: Banyó István, felesége Badics Anna, és fiai: Pál, István, János.

Czimer: a kék udvar zöld mezején fehér paripán hazai módon szabott vörös ruhába öltözött sárga csizmás, magyar vitéz nyargal, fején czobolyprémes s fekete sastollakkal diszitett kalpag, jobb kezében dárdát forgat, a ballal a kantárszárát tartja. A nyílt sisak koronáján biborba öltözött egész kar véres kardot tart. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Banyó Pál, 1723. Mihályfa. — Banyó András. 1733. Izsákfa.

Barkóczy, I. Harczán.

Bekes. (Szalafői).

Adta: II. Rudolf, Bécs, 1583. Január 13.

Kapta: szalafői Bekes László, ennek fiai: Ferencz és Pál.

Czimer: a paizs-udvart egy függőleges vonal két részre osztja, a jobb oldal arany, a bal ezüst; az alját egy folyó foglalja el, melyen a jobb oldalon páncélos férfi áll, a ki jobb kezét csipőre teszi, balkezevel pedig kardot tart, melyre török fej van szurva, s a paizs bal oldalára néz, hol vörös tetejű tornyos váracz áll. A zárt sisak koronáján egy arany csillag. Foszladék: jobbról ezüst-vörös, balról kék-arany.

Fölmutatták: szalafői Bekes József és György, 1804. Bajánháza.

Bellay, I. Szunyok.

Bencze.

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1613. Május 27.

Kapta: Bencze Tamás, felesége: Somogyi Dorottya, Bencze Balázs és felesége Sály Katalin.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn, tátott száju, kilóggó vörös nyelvű, természetes sárga oroszlán áll, szét vetett hátulsó lábakkal, kettős farkát a hátára emeli, mind a két első lábát ragadozásra nyújtja. A sisak ko-

ronájából féltessel egy, különben az előbbihez mindenben hasonló orosz-lán nő ki. Foszladék: jobbról vörös-ezüst, balról kék-arany.

Fölmutterta: Bencze János, 1733. Saál. — Bencze János és Ferencz 1764. Rába-Doroszló. — Bencze István, 1764. Gasztony.

+ (**Benedek**, I. Pethel.

+ (**Benke**.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. Deczember 3.

Kapta: Benke István, neje Már Anna-Mária, fiai: István, Pál, János.

Czimer: kék udvarban a zöld hármos halom két szélső alacsonyabb halmán, szétterjesztett lábakkal, kiterjesztett szárnyu aranygriff áll, fején arany korona, farkát a lába közé hajtja; tátott szájából a nyelve kilóg, első lábaival ijtat feszít. A vért fölött a nyitott sisak koronájából ágyékával koronás griff nő ki, mely első ballábalával erősen ijtat szorit, jobb lábával négy, hegyével fölfelé álló nyilat tart. Foszladék: jobbról vörös-ezüst, balról kék-arany. (Eredeti).

+ (**Berke**.

Adta: II. Mátyás, Pozsony. 1609. Deczember 10.

Kapta: Szelezen Gergely, testvére: István és rokona: Berke Ambrus.

Czimer: vörös udvarban, zöld téren egy arany griff áll, hátulsó lábait szét veti, farkát lebecsátja, szája tátva, fején korona, első jobb lábával kardot, a ballal kettős szárnyu vörös lobogóval diszített dárdát tart; mellette jobbról a telt hold, balról egy arany csillag ragyog. A zárt sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló griff áll. Paizstakaró: jobbról fekete-arany, balról ezüst-vörös.

Fölmutterta: Berke Ferencz, Berke Istvánnak utódja, 1733. Battyánd. — Berke Ádám, 1761. Sand. (Somogyv.). — Berke Mihály, 1761. Péntekfa, (Zalav). — Berke György, Mátyás és János, 1762. Gerőház.

+ (**Bersek**.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1736. Julius 10.

Kapta: Bersek Lőrincz, testvére: Gergely, és ennek fia: hasonlóan Gergely.

Czimer: vörös paizs-udvarban zöld mezőn, fehér lovon pánczélos vitéz nyargal, lova patkóival egy sárkányt tiprat, két kézre fogott dárdáját a sárkány torkába döfi. A nyitott sisak koronájából fél egyszarvu emelkedik ki, mely első lábait feltartja. Foszladék: jobbról kék-arany, balról ezüst-vörös.

Fölmutterták: Bersek János és Mihály, 1770.

+ (**Bertalanffy**.

Adta: II. Rudolf, Bécs, 1578. Junius 14.

Kapta: Pethron János, neje: Sára, lánya: Katalin, s Bertalanffy Izsák, Pethron János nejének, Sárának testvére.

Czimer: a kék czimerpaizs alján királyi korona, melyből természetes színű, tátott száju, kilógó nyelvű oroszlán nő ki; első jobb lábával kardot tart, a halt ragadozásra nyújtja. A zárt sisakból az előbbihez hasonló oroszlán nő ki. Sisak-koronáról nincs említés. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

✓ **Bezperómy**, Beszprémy.

Adta: II. Miksa, Bécs, 1568. Augustus 10.

Kapta: Bezperémy Gergely.

Czimer: Zöld vért alján szikla emelkedik, melyen egy daru csőrében két, egyenlő száru kereszt alakjába helyezett, érvágó vasat tart; lábaival kétélű kardot szorit, melyre török fej van tűzve. A zárt sisak fölött lábak nélkül való (felezett) kiterjesztett szárnyu, másként az alsóhoz mindenben hasonló daru van elhelyezve. Foszladék: vörös, arany és fekete. (Eredeti).

✓ **Béry.**

Adta: I. Leopold, Laxenburg, 1659. Junius 1.

Kapta: Bődy másképp Horváth András, neje: Somogyi Erzsébet, leányai: Anna és Erzsébet, s feleségének vérrokonai: Béry Mihály és Béry János.

Czimer: kék udvarban, zöld mezőn, a paizs baloldalán, vörös ruhás vitéz áll szét vetett lábakkal, jobb kezében kivont kardot tart, baljával pedig a válláról lelógó fegyver sziját fogja. A jobb sarokban erdőből természetes színű szarvas bukkan elő szemben a baloldalon álló vadász-szal. A nyitott sisak koronájából, térdel kezdve, az alsóhoz mindenben hasonló férfi nő ki. Foszladék jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Béry Mihály s idősebb és ifjabb Béry János, 1733. Bód.

✓ **Biháczy.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1655. Junius 10.

Kapta: Biháczy János.

Czimer: kék udvar alján zöld mező, e fölött folyóvíz, melyen egy arany szárnyu hattyu evez, (a nemes-levéiben a szöveg természetes színt jelez), nyakát körbe hajtja, csőrében, a közepén fogva, nyilat tart, (a festett czimeren a nyilnak nincs nyoma). A paizs fölött, nyitott sisak koronáján, ballábán aranyos szárnyu daru áll, s jobb lábával kavicsot tart. Foszladék jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös. (Eredeti).

✓ **Bilakovics**, másképp Sepsy.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1625. Junius 7.

Kapta: Biliakovics, másképp Sepsy Pál, felesége: Millosics Ilona, fiai: György és Gergely, leánya: Katalin, testvérei: Biliakovics István és Mihály.

Czimer: kék udvarban zöld halmon egy sárga csizmás, vörös ruhás vitéz áll, jobb kezével kivont kardot szorít, balkeze a csipőjén. A nyílt sisak koronájából, ágyéktól kezdve, egy másik vitéz emelkedik föl, mely egyebekben az alsóhoz hasonló. Paizstakaró: jobbról vörös-ezüst, balról arany-kék.

Fölmutatta: Biliakovics, másképp Sepsy Pál, 1733. Nagy-Scé. — Biliakovics György, továbbá Istvánnak fiai: Ádám és Ferencz, Biliakovics másképp Sepsy Ferencz, 1733. Oláh-Cziklin. — Biliakovics János 1752. Diós-Kál, (Zalav.) — Biliakovics György. 1752. Bonczódöföde, (Zalav).

Briglevics.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1624. Julius 10.

Kapta: Csednekovich András, felesége: Braisich Anna, gyermekeik: Péter, Mátyás, János, Katalin, Dorottya, Borbálya és Erzsébet; Briglevics János és neje.

Czimer: a paizst egy egyenes vonal keresztben két egyenlő részre osztja, a felső rész kék, az alsó vörös; az alsó részben zöld halmon kiterjesztett szárnyu fehér galamb áll, mely csőrében olajfa-ágot tart; a felső részben két piros rózsza között virágzó fehér lilium. A nyílt sisak koronájából tátott száju, kilógó vörös nyelvű, szárnyas fél griff emelkedik ki, első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal zöld pálmaágot tart. Foszladék: jobbról arany-kék, balról — (kimaradt; valószínűleg: ezüst-vörös).

Fölmutatta: Briglevics János, 1733. Köcsk.

Bodó.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1651. Deczember 10.

Kapta: Bodó Benedek, Jakab és Péter; Benedek neje: Csán Erzsébet és gyermekei: János és Erzsébet; Jakab felesége: Csipán Erzsébet és leánya: Erzsébet.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn sárga oroszlán áll, szét vetett lábakkal, tátott szájjal, vörös nyelvét kiölti, első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal pedig kivont kardot villogtat. A nyitott sisak koronájából ágyékával oroszlán emelkedik ki, mely különben az elsőhöz mindenben hasonló. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Bodó János, Péternek fia, 1733. Káld.

Bodó.

Adta: I. Leopold király, Bécs, 1675. November 12.

Kapta: Bodó Imre, Pál, János és feleségeik.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn emberi kar könyököl, magyar módra, kék ruhába öltöztetve, s kivont kardot villogtat. A nyílt sisak koronáján az alábbihoz mindenben hasonló kar. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Bodó Pál, 1733. Hetye.

Bodó.

Adta: I. Leopold Bécs, 1686. Julius 11.

Kapta: Bodó György, neje Topos Erzsébet, gyermekei: György, István, Gergely, Ilona, Erzsébet és Anna.

Czimer: a kék udvar zöld mezején, fehér lovon, vörös ruhás magyar vitéz ül, fején zöld fityegőjű sastollas nyuszt-kalpag, balkezevel a fékszárat tartja, jobbjával kardot villogtat. A nyitott sisak koronáján, két fekete sasszárny között, könyökben kezdődő kar emelkedik, a markában szorított kardra török fej van szurva. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Bodó István, Györgynek fia, Gergely, Gergelynek fia, 1733. Baba.

Bodroghy, I. Pap.

Bodor.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1635. Május 14.

Kapta: Bodor György, felesége Kovács Ilona, gyermekei: Gergely és Dorottya: testvérei: Pál, Péter és Gergely.

Czimer: kék udvarban hármos zöld dombon természetes színű tátott száju oroszlán áll, szét vetett hátulsó lábakkal, kettős farkát fel-emeli, első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal kardot villogtat. A nyílt sisak koronájából fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán nő ki. Paizs takaró: jobbról kék és arany, balról vörös-ezüst.

Fölmutatta: Bodor Ferencz, 1733. Szerény. — Bodor Gergely, 1764. Nemes-Dömölk. — Bodor János, 1764. Nagy-Pirith, (Veszprémv). — Bodor István, 1767. Vecse, (Pestvárm).

Bodor, I. Kondor.

Bogdány, másképp Bélteky.

Adta: I. Leopold, Bécs-Ujhely, 1668. Április 11.

Kapta: Bogdány, másképp Bélteky István, neje: Nádasly Zsuzsánna, testvére: Bogdány másképp Bélteky András, ennek fia: György és neje: Gyenge Erzsébet.

Czimer: a kék vért alján zöld hármos halom. A középső emelkedésen egy csónka fatörzs, mindenik oldalán egy-egy zöldelő lombbal.

A jobb oldalon levő lombon egy repülni készülő fehér galamb, szájában olajággal. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu sas, csőrében galambot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

+ | **Bokány.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1690. Junius 12.

Kapta: Bokány Ádám, Gábor, ennek fia: Ádám, Ferencz, ennek leánya: Judit, fiai: Jósias és István, mindannyian Bokány.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn királyi korona, melynek felső szélén két tátott száju, kiöltött vörös nyelvű természetes színű oroszlán áll egymással szemközt, kettős farkukat a hátuk fölé emelik, első ballábukkal ragadozásra készen, a jobbal egyenes kardot tartanak, mindeniknek a fején arany korona. A nyílt sisak koronájából ágyékával koronás oroszlán nő ki, s első jobb lábával kardot tart. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Bokány Ádám és Josiás, 1733. Simonyi. — Bokány János, Pál, és György, 1768. Váth.

+ | **Bolla.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1629. Martius 5.

Kapta: Bolla János, neje Koncz Lucia, gyermekei: János és Katalin, testvérei Bolla Tamás és Mihály, veje: Zanthay Balázs.

Czimer: kék udvarban zöld halmon álló párducz kardot villogtat. A sisak koronáján nővő oroszlán, mely első jobb lábával kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredetije Bolla Kálmánnál Vasvárott; kivonata Vasvármegye levéltárában).

+ | **Booz,** l. Sény.

+ | **Bödör.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1697. Január 11.

Kapta: Bödör Mihály, neje Kulmonics Katalin, gyermekei: György és Katalin.

Czimer: kék udvarban zöld téren a husvéti bárány lépeget, s bal lábával ezüst kereszttel díszített kereszties zászlót hord, a paizs-udvar felső részén a nap és két csillag látható. A sisak koronáját három szét álló páva toll ékesíti. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Bödör Mihály és Lajos, 1733. Dobra.

+ | **Böröndy.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1640. April 17.

Kapta: Böröndy András, anyja: Katalin, s nővére: Katalin.

Czimer: kék paizs-udvarban zöld mezőn vörös ruhás ifju, aki balkezét csipőjére szorítja s jobbujában kardot emel. A sisak koronáján

vörös ruhás kar, mely kardot villogtat. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Id. és ifj. Böröndy Ferencz, László, István, Ádám, 1733. Jákfa. — Böröndy Ferencz, 1733. Bogyoszló, (Sopronv). — Böröndy János, 1743. Hidas-Hollós.

/ **Bödy**, másképp Horváth. l. Béry.

/ **Bunics.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1694. Julius 30.

Kapta: Bunics János, neje: Krajnay Zsuzsánna, fiai: Miklós, János, és Zsigmond, unoka-öccse: Csánigh János.

Czimer: kék udvarban, zöld mezőn, szét vetett hatulsó lábán álló oroszlán, tátott szájából vörös nyelve lógg ki, kettős farkát a hátára emeli, első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal kardot tart, melyre egy török fej van szurva. A nyílt sisak koronáján az alsóhoz hasonló oroszlán, mely első lábaival kétfejű fekete sasos vörös lobogót tart. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Bunics János, 1733. Hodász.

/ **Burgyán.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1694. Január 26.

Kapta: Burgyán István és testvére János.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn fészken fehér pelikán kiterjesztett szárnyakkal, nyakát alá görbiti, mellét megsebzí, s vérével a körülötte elhelyezett fiai táplálja. A nyílt sisak koronáján, két fekete sasszárny között, könyöklő páncélos kar kardot tart. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Burgyán György, 1733. Simonyi.

/ **Burján**, l. Zakái.

/ **Buzás.** (Baranyai).

Adta: II. Rudolf, Pozsony, 1578. Aprilis 21.

Kapta: baranyai Buzás János és testvérei: Mihály, György, Miklós és Jakab.

Czimer: a kék paizs-udvar jobb felső sarkától a bal alsó sarkáig vörös szalag vonul, alatta egy ferdén álló buza-kéve, a szalagban egy tátott száju, kiterjesztett szárnyu arany-griff jobb felé fut egy neki álló kardnak; a szalag fölött a kék udvarrészben egy fekvő fa-törzs, melyen egy két színű papagáj vagy pelikán (psittacus) ül. A zárt sisak koronáján egy magyar vitéz, (a ruha színe olvashatlan), balkezét a csipőjén tartja, jobb kezében kardot villogtat. Foszladék: jobbról vörös-ezüst, balról arany-kék.

Fölmutatták: baranyai Buzás András, János, György és Mihály.
1795. Neszmély, (Komáromv).

C.

Csánigh, I. Bunics.

Chapó. (Lébényi).

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1621. Mártius 13.

Kapta: lébényi Chapó Mihály, atyja: Chapó Pál, unoka-testvére:
Chapó Gáspár, testvérei: István, Márton, és György, és Kovács Lipót.

Czimer: kék udvarban hármos dombnak az emelkedettebb részén egy hegyével fölfelé fordított mesztelen kard látható, melynek csucán csillag ragyog, s melyet tekerődő kigyó vesz körül; a vért két szegletében egy-egy tátott száju, kilóggó vörös nyelvű arany oroszlán áll szemközt egymással, farkukat a lábuk közé húzzák, s első lábaikkal az említett csillagot érintve, azt támogatni látszanak. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu fél griff, mely első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal kardot villogtat. Foszladék: jobbról arany-kék, balról vörös-ezüst.

Fölmutatta: lébényi Chapó Márton s fiai: Bálint és Mór, 1792.

Charevich.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1595. Február 1.

Kapta: Charevich János és sógora Csinahor János.

Czimer: a vért-udvar aljáról háromszög alaku hegyes vörös tér emelkedik föl, közepén egy fehér lilium, fölötte mindkét oldalon háromszögletű kék lap, mindenikben egy-egy szemközt álló, tátott száju, kilóggó nyelvű, kiterjesztett száju arany griff, farkukat a lábuk közé hajtják. hátulsó lábukkal mintha fölfelé lépnének, felemelt és előre tartott első lábukkal mindketten zöld koszorút tartanak, fölöttük oldalvást fehér téren egy-egy piros rózsza látható. A sisak koronájából fél, kiterjesztett szárnyu arany griff nő ki, első ballábát előre tartja, a jobbal kardot szorít. Foszladék: jobbról arany-kék, balról vörös-ezüst.

Fölmutatta: Charevich Ferencz, György, István és Márton, 1733.

Kemény-Egerszeg.

Czán, I. Zan.

Csednekovich, I. Briglevics.

Czég, I. Kecskeméthy.

Chernek.

Adta: I. Ferdinánd, Bécs, 1561. Julius 30.

Kapta: Chernek György és Szentkirályi Gergely és Mátyás.

Czimer: kék udvarban zöld téren magyal vagy lölgyfa (ilex) alatt, a baloldalon, fekvő, természetes színű őzbak, a fán egy rigó madár kis

ágacskával, (a leírás hézagos), a jobb oldalon természetes színű álló oroszlán, egyik első lábával a békebotot, mint a birói hivatal jelvényét tartva, a másikkal a fáról ágat szakaszt. A paizs fölött arany korona, melyből fél, másképp az előbbihez hasonló őzbak nő ki. Foszladék: kék-arany és ezüst-vörös.

Fölmutatta: Cserneky János, 1733. Mészlen.

✓ **Csóby.**

Adta: III. Károly, Pozsony. 1712. Julius 17.

Kapta: Csóby István, felesége: Ács Anna, gyermekei: Ferencz, István, Gergely, Zsigmond, Anna, Judith, Katalin és Mária.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn sárga oroszlán áll, szája tátva, vörös nyelve kilóg, hátulsó lábait szétterjeszti, s kettős farkát a háta fölé emeli, első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal kardot szorít. A sisak koronáján páncélos kar könyököl, s markában kardot tart. Paizs-takaró: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Csóby István, 1733. Szent-Léránt.

✓ **Czébe.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1656. Mártius 31.

Kapta: Czébe János, továbbá neje: Szentessy Erzsébet, gyermekei: János, Anna és Katalin, testvére: István.

Czimer: kék udvar alján négyszegletes kövekből erődítmény, vagyis várfal ormokkal, golyószórásra s belül való védelemre alkalmas részekkel; a fal alján középen tág kapu; a bástya fölött középen tátott száju, kilógó vörös nyelvű oroszlán áll, s kettős farkát a hátára emeli; első jobb lábával kardot, a ballal egy török fejet tart. A sisak koronájából térdével vörös ruhás vitéz nő ki, fején vörös fityegőjű nyuszt-kalpag, balkezét a csipőjére szorítja, míg a jobbal kardot tart, melyre levágott török fej van tűzve. (Eredeti).

✓ **Cseh.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1720. Augustus 24.

Kapta: Cseh Ádám, Szentgothárdy János és Lendvay Miklós; továbbá Cseh Ádám gyermekei: Ádám, Rozália és Mária.

Czimer: kék udvarban zöld téren ordító, kilógó nyelvű, természetes színű oroszlán áll, fején arany korona, kettős farkát a hátára emeli; szét vetett lábai alatt egy hátán fekvő sárkány, melyet mintha körmeivel szakgatna; első lábaival egy kiterjesztett, lengő és két csillaggal díszített vörös zászlót tart, melynek nyelvét a sárkány nyakának irányozza, s a zászló felett ragyogó telt holdra és csillagra tekint. A sisak fölött korona. Foszladék: jobbról ezüst-vörös, balról arany-kék.

Fölmutatták: Cseh Ádám, Szentgothárdy János és Lendvay Miklós, 1733. Szent-Gothárd.

+ ✓ **Czeke.** (Szentgyörgyi).

Adta: II. Ferdinánd, Bécs-Ujhely, 1625. September 24.

Kapta: szentgyörgyi Czeke Gáspár, neje: Petkócz Borbálya, testvérei: Pál, István, Tamás és György.

Czimer: kék udvarban zöld téren piros ruhás, fekete kalpagos magyar vitéz fehér lovon ül, balkézével a kantárt fogja, jobbajával kardot tart magasra; a vért felső részén balra félhold arany csillaggal. A sisak koronáján fél párducz, tátott szájjal, kilógó vörös nyelvvel, farka föl-emelve, ballábával ragadozásra készen, a jobbal kardot villogtat, melyre török fej van szurva. Paizsfedő: jobbról vörös-ezüst, balról kék-arany.

Fölmutatta: Czeke Ádám, 1754. Hetye.

+ ✓ **Csepely.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1640. Május 15.

Kapta: Csepely György és fiai: György és Pál.

Czimer: A kék vért zöld mezején sietni látszó, hátulsó lábain álló természetes színű medve; első ballábát ragadozásra nyújtja, a jobbal 3 piros rózsát tart. A nyitott sisak koronáján fehér galamb áll kiterjesztett szárnyakkal, s csőrében három buza-kalászt tart. Foszladék: jobbról arany-kék, balról vörös-ezüst.

Felmutatta: Csepely Ferencz, 1733. Nagy-Unyom.

+ ✓ **Cseörghe,** i. Pap. másképp Bodroghy.

+ ✓ **Csik.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 16 . . Május 4. Kihirdettetett 1649-ben, „feria secunda post festum decollationis sancti Joannis baptistae” Pozsony-vármegyében.

Kapta: Csik Mihály.

Az okmány csak kivonat, s a czimerleírás hiányzik.

Fölmutatta: Csik Mihály, Ferencz és György, 1754. Keresztur.

+ ✓ **Czwitkovicz.**

Adta: I. Leopold. Ebersdorff, 1664. Október 25.

Kapta: Czwitkovicz Miklós.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, azon királyi korona, a koronán kék mezű könyöklő kar, markában fölfelé kardot s alul hajjánál fogva törökfejet tart. A sisak koronáján két szárny között az alsóhoz hasonló kék mezű kar, csakhogy török zászlót lobogtat. (A vörös alapu zászló arany szegélyű, a vörös alapon két csillag közt a jobbra fordult félhold, a zászló hegyén félhold). A szárnyak: jobbról arany-kék.

balról vörös-ezüst. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. aranykék. (Eredetije a vasvármegyei régiségtárban, kivonata Vasvármegye levéltárában).

✓ **Czigány.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1649. Április 14.

Kapta: Czigán Balázs. neje: Zelnik Erzsébet, gyermekei: Mihály és Katalin.

Czimer: kék udvarban, zöld téren természetes színű, tátott száju, kilógó nyelvű medve áll, farka meg van kurtitva, első lábaival gyümölcsös szőlővesszőt tart. A sisak koronáján egy egész buzakéve. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Czigány Ferencz, 1733. Halmos.

✓ **Chinahor,** l. Charevich.

Chlura, l. Kunics.

✓ **Czipótt.**

Adta: III. Ferdinánd, Regensburg, 1653. Május 5.

Kapta: Mihálich János, fiai: György és István, továbbá Czipótt György, Dansovich György, János és Mihály.

Czimer: kék udvarban zöld téren szétterjesztett lábu álló oroszlán, kettős farkát felemeli, torkán kard van keresztül ütve, mind a két első lábát ragadozásra nyújtja. A sisak koronáján összetett szárnyu, tátott csőrű fehér hattyu, kilógó vörös nyelvel sziszegni látszik. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

✓ **Csaszár,** l. Simonyák.

✓ **Csongrády.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1636. Február 10.

Kapta: Csongrády György, testvére: Csongrády Gergely, neje: Römpő Anna, sógora: Lonchics (Lancsics) Mihály.

Czimer: kék udvarban zöld halmon sárgás-vörös oroszlán áll, bal lábát ragadozásra nyújtja, a jobb lábával kardot tart. A sisak koronáján természetes színű sólyom, csőrében királyi koronát tart. Foszladék: jobbról is balról is: ezüst-kék.

Fölmutatta: Lonchics Osvald, György és József, 1733. Torony.

✓ **Csődey.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, Junius 9-én, 1647.

Kapta: Csődey György, s fiai és leánya.

Czimer: vörös udvarban zöld téren ekevas csoroszlával. A nyílt sisak koronáján emberi kar, (hogy mit tart: az okirat hiányossága miatt nem adható). Foszladék: jobbról arany-kék, balról kék-ezüst.

Fölmutatta: Csödey Zsigmond, Mihály és László, 1733. Surány. Gasztony.

Csupor.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1635. Január 12.

Kapta: Csupor János, gyermekei: Márton, János, Tamás, Orsolya és Erzsébet, édes testvérei: ugyancsak Márton, János és Tamás.

Czimer: kék udvarban hármos halmu zöld domb, melynek középső emelkedésén arany korona, a koronából ágyékánál fogva egy természetes színű, tátott száju, kilóggó vörös nyelvű farkas emelkedik föl, mely farkát a hátára hajtja; első ballábát ragadozásra tartja, s jobb lábával egy rózsza-csokrot tart. A sisak koronájából farkas nő ki ágyékával, különben az alsóhoz mindenben hasonló. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Csupor Ádám, 1733. Niczk.

D.

Dansovich, I. Czipott.

Dávid.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1629. Április 9:

Kapta: Dávid György, testvérei: Mihály és György.

Czimer: kék udvarban zöld téren álló oroszlán, ballábát ragadozásra tartja, a jobbal kardot villogtat. A sisak koronáján csipőjével fehérruhás magyar vitéz emelkedik föl, fején fekete magyar kalpag, jobb kezében kardot tart, a balt csipőjére szorítja. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Dávid János, György, Zsigmond, és István, 1733. Kopács.

Dávid.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1620. Junius 18.

Kapta: Dávid Miklós és neje Tóth Katalin.

Kivonat. Czimerleírás hiányzik.

Fölmutatta: Dávid Miklós, 1766. Nemes-Usoó. — Dávid Ferencz. 1766. Vereckye, Pozsonyv.

Drégely.

Adta: II. Rudolf, Ratisbona, 1594. Augustus 30.

Kapta: Drégely András és fivére.

Czimer: a keresztben ketté osztott vért felső része ezüst, az alsó vörös; ebben hármos zöld halmon jobbra lépő oroszlán, (melynek felső fele arany, alsó kék színű), első lábaival kardot villogtat. A zárt sisak koronájából két, jobbról ezüst és vörös, balról arany és kék színű sasszárny

között fél, az alábbihoz másként mindenben hasonló oroszlán emelkedik ki. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Drégely István, 1733. Molnári.

✓ **Drinóczy.**

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1618. Április 13.

Kapta: Drinóczy Balázs, neje és gyermekei: Péter, János, Balázs, Mihály és Lőrincz.

Czimer: vörös udvarban zöld téren természetes színű ugró szarvas-tében, szájában lópatkó. A zárt sisak koronájából fél szarvas nő ki, lábait előre tartja, szájában zöld ágacska. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-fekete.

Fölmutatta: Drinóczy Ferencz, 1733. Söpte.

✓ **Domány.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1649. November 9.

Kapta: Urbanich András, fivére: György, nővérei: Agatha, Margit és Dorottya és sógora: Domány Mihály.

Czimer: a kék udvarban zöld téren fészében álló, kiterjesztett szárnyu, természetes színű pelikán, mely mellét megsebzí s három éhes fiút táplálja. A sisak koronájából ágyékával szétterjesztett szárnyu arany griff nő ki, ballábát ragadozásra tartja, a jobbal kardot villogtat. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Domány Mihály, József és György. 1733. Szent-Gothárd.

✓ **Dopona, (Doupona).**

Adta: III. Ferdinánd, 1650. Mártius 27.

Kapta: Háy Balázs, s nejeének első férjétől származott gyermekei: Dopona István és György.

Az okmány szakadozott, s így éppen a czimer leírása is hiányzik. Ráakadtam azonban Vasvármegye levéltárában, (Nemességi pörök, 31. kötet, 31. szám), Háy Farkasnak, Zalavármegye levéltárnokának, kezdő betűivel ellátott pecsétlenyomatára 1841-ből. E szerint a paizs udvarában álló oroszlán jobbra fordul, s első lábaival valamit tart. A sisak koronáján három galy forma, de valószínű, hogy három strucz-tollnak kellene lennie.

Fölmutatta: Dopona György és István, 1740. Dombalja.

✓ **Doka.**

Adta: I. Leopold, Ebersdorf, 1669. September 24.

Kapta: Doka István, felesége Feöldös Anna, testvére: Doka György.

Czimer: kék udvarban zöld téren kék fölöttőjű, fehér nadragu és vörös czizmás jól fölfegyverzett magyar vitéz lovon ül, szakállá gesztenye

szinű, fejét vörös fityegőjű nyest-kalpag fűdi, melyen sastollak lengenek; jobb kezével magasra tartott kardot villogtat, a ballal a kantárt fogja és harcolni készül. A sisak koronáján páncélos kar kardot tart. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Doka János, 1733. Nagy-Seé.

✓ **Donkovics**, I. Rusa.

✓ **Döbrönte**.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1640. Ápril 24.

Kapta: Döbrönte István, testvérei: János, Ilona és Erzsébet, fiai: Mihály és István. •

Czimer: kék udvarban zöld mezőn arany oroszlán buza-kévet magasra emelve mutat. A sisak koronáján szétterjesztett szárnyakkal daru áll, jobb lábában kavics. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Döbrönte Ferencz, György, Márton és Zsigmond. 1733. Hőgyész.

✓ **Döbröntey**.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1651. Május 12.

Kapta: Döbröntey István, gyermekei: Mihály és Katalin.

Czimer: kék udvarban a paizs alsó jobb szegletéből vörös ruhás kar nyul ki, s markában három arányosan rendezett buza-kalászt tart. A sisak koronáján három buza-kalász, az alsóhoz hasonlóan. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-bíbor.

Fölmutatta: Döbröntey Mihály, 1733. Nemes-Magasi.

✓ **Dömötör**, Demeter, Dömötör, másképp Seé vagy Sye.

Adta: Zsigmond, Regensburg, 1418. in festo pontificis et confessoris.

Kapta: Sye Mihály, továbbá: János, Bertalan fia; Briccius, Domonkos és György, Lórándnak fiai, Miklós, Miklósnak fia; s végre Briccius, Jánosnak fia.

Czimer: balra dűlt kék paizs-udvar alján balra dűlő három gombu korona, ennek középső gombján a markolattal egy két élű egyenes kard akként fekszik, hogy hegye a czimer paizs felső balsarkának, s a markolat gombos vége a korona jobb szélső gombjának irányát veszi föl; a kardról vércseppek hullanak alá. A paizs felső jobb sarkán balra hajló zárt sisak, fölötte jobbról oldalvást a foszladék egy része, s ezen egy kissé jobbra hajolva ismét egy háromgombos korona; a korona középső gombján a markolat gombjával egy két élű egyenes kard fekszik, az alsóval hasonló irányban, s mindkét oldaláról vércseppek hullanak alá. Foszladék: jobbról is, balról is arany-kék. (Eredeti).

Fölnutatta: See Gábor. 1738. Nagy-See. — Dömötör másképp See Ferencz, András és János, 1761. Vitha, Szatmárv.

Dömötör, l. Söptej.

Dugovich.

Adta: I. Lipót, Bécs, 1674. Augusztus 25-én.

Kapta: Dugovich György, testvére: Lukács, unokatestvére: Dugovich Mihály.

Czimer: kék paizsudvarban zöld téren arany korona, azon egymástól némi távolságra fölfelé álló, zöldelő, virágzó két buzakalász. A kalász fölött arany-csillag. A sisak koronáján növény, két farku oroszlán, jobb lábával szinte két virágzó, zöldelő buzakalászt tart. Foszladék: j. arany-kék, balról ezüst vörös.

Fölnutatta: Dugovich Mihály, 1816. Simonyiban.

E.

Ebergényi.

Adta: I. Ferdinánd, Bécs, 1560. Julius 28.

Kapta: Ebergényi Farkas.

Czimer: kék vértudvar alján zöld tér, ezen egy fél oszlop, melyen királyi korona nyugszik. Az oszlopot alulról fölfelé kanyarodó két kigyó veszi körül, s a korona széle fölött szembe néznek. A koronán egy kiteresztett szárnyu pelikán s feje fölött egy fehér rózsza. A zárt sisak fölött koszoru, s azon az alábbihoz hasonló pelikán. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst vörös.

A czimeres levél fölemlíti, hogy a czimert-nyerő már korábban is a nemesek sorában foglalt helyet. (Eredetije Ebergényi István birtokában Szombathelyen; kivonat a vármegye levéltárában).

Eisenstädter. (Buziási).

Adta: I. Ferencz József, Schönbrunn, 1872. Május 2-án.

Kapta: Eisenstädter Simon, neje: Guttmann Ernesztina, fiai: Fülöp, Ármin, Ignác, S. Áron, Antal, Nándor, Róbert, leányai: Julia, Hermin és Josefina.

Czimer: álló hadivért ezüst kerettel, melyen természetes színű tiz méh fölfelé röpül. A vért négy mezőre oszlik. Az első fekete mezőt balra félszögösen átvágó kereszlvonalon karikában végződő nyílhegy, mint a vasnak csillagászati jegye. A második kék mezőben fölfelé fordult, közepén ezüst szalaggal összekötött, ezüst hegyű és tollu öt arany nyíl látható. A harmadik hason kék mezőben talapzatos zöld gyepen szikla-hegy emelkedik, melynek középső barlangjából természetes víz rohan le, ömlésében balra kanyarodván. A negyedik fekete mezőt arany fogas

kerék foglalja el. A vért felső szélén koronázott, nyílt lovagsisak nyugszik, jobbra fekete-arany, balra kék-ezüst sisaktakarókkal. A sisak koronájából jobbra fordult arany oroszlán nő ki. A vért alatti arany szalagon fekete nagy betűkkel e jelmondat olvasható: „Diligentia et Concordia”. Az adományozott előnév: „Buziási”.

✓ **Eklér.**

Adta: II. Leopold, Pozsony, 1790. November 18.

Kapta: Eklér József és János-Mihály, továbbá János-Mihály fiai: József, Imre, Zsigmond, Mihály, és János leánya: Karolina, kiknek anyja Hillebrand Borbálya volt. A nemes-levél már csak azért is érdekes, mert több ősről, s azoknak viselt hivatalairól megemlékezik.

Czimer: négy részre osztott czimer-paizs, az első és negyedik rész vörös, benne pánczélos kar, mely írásra készen tollat fog; a második és harmadik rész kék színű, rajtuk zöld mezőn elhelyezett fészekben kiterjesztett szárnyu, megsebzett mellének vérével fiait tápláló ezüst pelikán. A rostellós sisak koronáján a tollas kar. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. ezüst-kék.

+ **Eperjesy.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1646. Október 19.

Kapta: Eperiessy János, neje: Pribék Margit, gyermekei: István, János, Gergely, Ilona és Zsuzsánna, édes testvére: Eperiesy Tamás, unoka testvére; Asztalos János.

Czimer: a paizs szélei kékek, a paizs udvar vörös és abban zöld téren természetes színű farkas áll, első lábaival kalapácsot tart, a felső jobb sarokban csillag, balról hold. A sisak koronáján vörös mezű, fekete fővegű, sárga öves, hosszú bajuszu, czombokkal kinövő férfi áll, s jobb kezében három buza-kalászt tart, a balt csipőjére szorítja. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

✓ **Erdélyi.**

Adta: I. Leopold, Pozsony, 1659. September 19.

Kapta: Erdélyi Balázs, továbbá testvérei: Pál és Mihály, Pálnak fiai: István és András, s Mihálynak fiai: Ferencz, János és István.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn, két csillag között álló oroszlán kardot villogtat. A sisak koronáján, két ökörszarv között, ágyékával vörös ruhás előkelő magyar vitéz emelkedik föl, balkezét a csipőjére szorítja, a jobbal arányosan elhelyezett három piros rózsát tart. Foszladék: j. arany kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Erdélyi Péter, 1733. Mihályfa.

✓ **Ernst.** (Schengrundi).

Adta: I. Lipót, Bécs, 1687. Február 13.

Kapta: schengrundi Ernst Jakab, neje Regina, és fiai: János és Lipót.

Czimer: keresztben fehér vonallal jelzett kettős vörös szelemen által kétrészre osztott kék paizs udvar, az alján zöld mezővel, a felső részben kettős, ugynevezett spanyol kereszt, az alsóban álló oroszán, jobb lábával véres kardot, a ballal gyökerestől kitépett szőlővesszőt tart. A sisak koronáján két kiterjesztett, természetes színű sasszárny. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Ethény.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1637. Deczember 8.

Kapta: Ethény Gáspár, továbbá gyermekei: Ádám, Ferencz, Gáspár, István, Anna és Orsolya.

Czimer: kék udvarban zöld téren álló arany oroszán, ballábával török fejet, a jobbal kardot tart. A sisak koronáján ágyékával oroszán nő ki mely jobb lábával kardot tart, melynek hegyére egy turbános török fej van szurva. Foszladék: jobbról arany kék, balról ezüst vörös. (Eredeti).

F.

Fábsich, máskép Sütő.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1700. Január 26.

Kapta: Sütő, máskép Fábsich János és fiai: György, János, Mihály és István.

Czimer: a kék udvar zöld mezején korona, ezen vörös ruhás kar könyököl, mely markában alának szőlőfürtöket, s főfelé 3 buzakalászt emel magasra. A sisak koronáján vörös ruhás kar kardot markol. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: id. Fábsich máskép Sütő Mihály és János, ifj. Mihály és György, Györgynek fiai. 1733. Inczéd.

Falussy.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1580. Mártius . . .

Kapta: körmendi Falussy István deák, testvérei: körmendi Falussy Bálint és János.

A nemeslevél főlemlíti, hogy Falussy István a német-ujvári urodalom számvevője volt. Nemesleveleinkben az ilyen főlemlítések is csak kivételesek.

Czimer: kék udvar alján lévő tóban természetes színű hattyu, csőrében író tollat tart s a virágokkal tarkázott zöld nád között jobbra uszik. A zárt sisak koronáján fél griff véres kardot villogtat. Foszladék: j. (arany) kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Falussy Ferencz. 1755. Boros-Gödör. Sándorhegy.

Farkas.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1694. Junius 29.

Kapta: Farkas János, mostoha testvérei: Szakál Márton és Ferencz és Tóth István.

Czimer: A kék vért jobb felső sarkából a bal alsó sarkáig két ferdén huzott fehér szelemen vonul, közöttük farkas, fölöttük vörös ruhába öltöztetett kar kardot tart. A sisak koronáján arany oroszlán áll, egyik lábával három buzakalászt, a másikkal kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Farkas László és János, Jánosnak fiai. 1733. Káld.

Farkas.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1690. Április 2.

Kapta: Farkas Ádám, neje Németh Ilona, gyermekei: István és Erzsébet, Miklós és ennek neje Kericsmár Erzsébet, valamint gyermekeik, továbbá Mihály és ennek neje Kericsmár Katalin és fiuk István, végre testvérei: Tamás, István, Mátyás és János.

Czimer: a kék udvar mezején magyar szabásu zöld ruhás férfi áll, feje fődetlen, derekán vörös öv, nadrágja vörös, csizmája sárga, arcához czólozva fegyvert emel. A sisak koronájából fél farkas emelkedik ki, lábait ragadozásra tartva. Foszladék: j. arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Farkas István és Ferencz, 1733. Korong. — Farkas János és fia: Ferencz 1733. Muraszombat. — Farkas István 1733. Mezővár. — Id. és ifj. Farkas Mihály, Ádámnak fiai: 1733. Benedek. — Farkas Tamás, 1733. Hodos.

Farkas.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1700. September 13.

Kapta: Tóth, másképp Söptej Mihály, fiai: Ferencz, István és Sándor, leányai: Erzsébet és Mária, továbbá Farkas György s ennek fiai: Sándor és János, Farkas Pál és ennek fia: Mihály, végre Szilassy István.

Czimer: kék udvarban zöld téren álló koronás oroszlán első ballábát két csillag között ragadozásra tartja, a jobbal kardot villogtat. A sisak koronáján fél, különben az alsóhoz hasonló koronás oroszlán. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. Eredetije a vasvár-szombathelyi káptalan levéltárában.

Fölmutatta: Farkas János, 1733. Vasvár. — Szilassy Zsigmond, György és János 1733. Kopács.

Farkas, másképp Kerepesy.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1669. Február 2.

Kapta: Farkas György, másképp Kerepesy, neje Technyovszky Ráchel, fiai: Mátyás és István, testvére: Farkas Mihály és sógora: Molnár Márton.

Czimer: a kék udvar alsó részét a középen négyszegletű kövekből épült bástya foglalja el, melyből ágyékával egy vörös ruhás férfi emelkedik ki, jobb kezében kócsagtollat tart. A sisak koronáján az alsóhoz hasonló férfi. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

✓ **Francsics.**

Adta: I. Leopold, Laxenburg, 1673. Május 20.

Kapta: Francsics Mátyás, testvére: Péter, ennek neje: Tallián Margit és gyermekei: György, Ilona és Margit.

Czimer: kék vért alján zöld hármos halom, melyen a szerencse kereke, s ezen, fején zöld koszorúval, Pallas istennő, a legszebb szűz alakjában, vörös ruhába öltözve áll, jobb kezében királyi arany-pálca, melyre zöld babérkoszoru van függesztve, a balkezelével mérleget tart: a vért felső részén jobbról csillag s balról a hold ragyog. A sisak koronáján, két sasszárny között, kettős kereszttel ékitett arany-zászló. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Francsics András, 1733. Felső-Eőr.

✓ **Francsics.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1639. Február 9.

Kapta: Francsics Péter és testvérei: György, Miklós, János és Dávid.

Czimer: kék udvarban zöld halmon vörös ruhás kar, mely markában kócsagtollból összeállított forgót tart; a vért bal felső részében a nap ragyog. A sisak koronájából fél arany oroszlán nő ki, mely bal lábával az alsóhoz hasonló kócsagforgót, jobb lábával pedig kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Francsics Ádám, 1733. Felső-Eőr. — Francsics Ferencz és fiai: Péter és Pál, 1733. Szent-Márton.

✓ **Francsics, Franchith.**

Adta: II. Miksa, Bécs, 1573. Szeptember 20.

Kapta: Franchith (igy) Péter.

Czimer: álló, kék hadivért, annak alján zöld mező, s azon egy ágaitól megfosztott csonka tölgyfatörzs, melyen egy keselyű által megragadott nyul fekszik. A zárt sisak koronáján kiterjesztett szárnyu, jobbra fordult keselyű áll. Foszladék: mind a két oldalon arany-kék. Az okmány felemlíti azon körülményt is, hogy Francsics Péter már az előtt is nemes embernek tartatott.

Fölmutatta: Fransits (igy) Teofil, 1813. Egyházas-Rádoecz.

✓ **Fekete.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1690. Junius 5.

Kapta: Fekete András, testvérei: Mihály és István.

Czimer: kék udvarban zöld téren álló oroszlán, jobb lábával hegyével fölfelé álló kardot tart.

A sisak koronáján fél, különben az előbbihez egészen hasonló oroszlán, csak hogy a jobb lábával három, hegyükkel fölfelé álló nyilat fog. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

✓ **Fekethe.** (Borosnyerői, vagy talán helyesebben: Borosjenői).

Adta: I. Ferdinánd, Innsbruck, 1543. Április 19.

Kapta: Borosnyerői, borosjenői Fekethe Ambrus és fiai.

Czimer: arany udvarban egy dombon holló, nyelvét kiöltve erősen sziszeg, s jobb lábával egy szőlőfürtöt tart. A sisak koronájából az alábbihoz hasonló holló nő ki. Foszladék: mind a két oldalon: fekete-arany.

Fölmutatta: Fekethe Pál, 1759. Gécze.

✓ **Fercsák.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Junius 22.

Kapta: Fercsák Gergely és neje, továbbá gyermekei: Farkas, Anna és Erzsébet.

Czimer: a paizs-udvar a felső részének közepétől az aljáig húzott két ferde és a kezdés pontjánál csucst képező vonal által három részre osztatik; a középső bibor piros, és ebben zöld téren természetes színű egész griff kiterjesztett szárnyakkal, behúzott farkkal, első ballábát ragadozásra tartja, jobb lábával kardot villogtat; a paizs két felső, kék-színű részében innen is, onnan is egy arany csillag ragyog. A nyílt sisak koronájából ágyékával griff emelkedik ki, jobb lábával három, a hegyével fölfelé álló nyilat tart, egyebekben az alsóhoz teljesen hasonló. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. ezüst-fekete.

Fölmutatta: Fercsák Mátyás, János, Tóbiás és Dávid, 1726. Vratisinecz, (Muraköz) Zalav., Mátyás és János, 1733. Nemes-Hollós.

✓ **Ferencz,** másképp Németh. (Dozmati).

Adta: II. Rudolf, Pozsony, 1578. Április 21.

Kapta: Ferencz másképp Németh Benedek, gyermekei: Márton, János, Orsolya, Dorottya, Erzsébet, Ilona és Margit.

Czimer: A vért zöld alján a baloldalon erdőt képező sűrű fák, mellettük vörös ruhás madarász hálót vet, s azzal hat kis madarat fog. A zárt sisak koronáján ágyékával az alsóhoz hasonló madarász emelkedik föl. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Ferencz másképp Németh Ferencz, Kristófnak fia, 1733. Kőrmend.

✓ **Ferenczy**, I. Nyul.

✓ **Flerer**, I. Forján.

✓ **Fischer**.

Adta: III. Károly, Pozsony, 1722. Julius 11.

Kapta: Fischer János.

Czimer: kék udvar zöld terén álló oroszlán, jobb első lábával kardot villogtat. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu, természetes színű növény griff, szája tátva, vörös nyelve kicsüng, s jobb lába körmei között író-tollat tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Fischer János, 1733. Monyorókerék.

✓ **Fliszár**.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1649. Május 30.

Kapta: Lochuch János, testvérei Miklós, Mátyás, István, unoka testvére: Fliszár Mihály és ennek fia: Mátyás.

Czimer: kék vért aljáról hegy emelkedik föl, melynek csucsán kiterjesztett szárnyu fehér galamb áll, a csőrében zöld olajág. A sisak koronáján az alsóhoz hasonló galamb. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Fliszár Zsigmond, 1733. Német-Sároslak. Locsuh János és Miklós, 1733. Kőhida, — Locsuh István, 1752. Tihany, Zalav. — Locsuh Miklós, 1752. Strido, Zalav.

✓ **Fliszár**.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1647. Január 15.

Kapta: Fliszár György, gyermekei: Pál, György, Dorottya és Magdolna.

Czimer: kék udvarban zöld téren álló oroszlán kardot villogtat. A sisak koronáján ágyékával növény másik oroszlán karddal. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Fliszár Mihály, 1733. Vas-Vecsés.

✓ **Forján**, I. Bacsics.

✓ **Forján**.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1655. Május 15.

Kapta: Forján Imre, nővére: Forján Borbálya, ipa: Fierer Pál, ennek felesége: Krayner Zsuzsánna, ezeknek gyermekeik: Fierer Mihály, Pál és Mária, Forján Imre jegyese.

Czimer: a paizs-udvar felső jobb sarkától a bal alsó sarokig ferdén lefelé húzott arany szelemen, melyen egy egész oroszlán, szétterjesz-

ett hátulsó lábakkal, tátott szájjal, kilóggó vörös nyelvvel, s hátára temelt farkkal fölfelé lépeget; a szelemen oldalról fehér védő fallal van ellátva; a szelemen alatt és fölötte a paizs-udvar kékszinű; az alsóban félhold, a felsőben arany csillag ragyog. A sisak koronáján az alsóhoz hasonló egész oroszlán áll, ballábát ragadozásra tartja, a jobbal kardot markol. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Forján Bálint és négy fia: István, János, Benedek és Imre, 1733. Hodos.

✓ Fülöp.

Adta: I. Leopold, Sopron, 1681. Május 25.

Kapta: Fülöp Mihály, Péter és András, s nővérük: Orsolya.

Czimer: kék udvarban zöld téren arany korona, azon meghajlított vörös rubás kar markával tört tart, melynek hegyén török fej látható. A sisak koronájából egy kék színű, hazai módon szabott ruhába öltözött magyar vitéz nő ki, fejét sastollakkal ékesített vörös űtyegőjű czobolykalpag fűdi; a balkarját a csipőjére szorítja, a jobbal pedig kettős szárnyu vörös zászlót tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Fülöp Péter, Mihály és János, András fiai. 1733. Jaák.

G.

✓ Galger.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1595. Augustus 5.

Kapta: Geiger Walthér, Hanns, másik Hanns és György.

Czimer: a paizs-udvar egy függőleges vonal által két részre van osztva. A jobb vörös, ebben egy, a jobb felső saroktól a bal alsó sarok irányában ferdén támasztott, a hurokkal kifelé néző hegedű. A baloldal fekete. Ebben két hegyesszögű háromszegnek a két-két befogója, (gerenda) szöveget képez, melyek egyike csucsával a vért felső szélétől alá felé, s a másik a vért alsó szélétől a csucsával fölfelé nyulik, s a két csucs, vagyis a befogók (két-két gerenda), által képezett szögek külső hegyei a fekete vért közepe táján találkoznak; a két csucs mellett jobbról is balról is, valamint a felső két befogó belső szegletében egy-egy vörös alma. A sisak koronáján, két sasszárny között, egy arany-szalagokkal diszitett vörös ruhás, sárga haju ifju emelkedik föl, balkezét a csipőjén tartja, a jobbal kardot villogtat. A sasszárny jobbról felül: arany, alul vörös, balról felül: vörös, alul fekete. Foszladék: j. arany-vörös, b. vörös-fekete.

Az okmányt II. Rudolf mint német császár adta ki, azért van az német nyelven szerkesztve, de kiterjesztette azt a királyságaira is.

Itt nem teljesen új czimer-adományozásról van szó, mert Rudolf — amint az okmány mondja — csak az ősi czimert erősíti meg; ezuttal

azonban megváltoztatja és megbővíti. Az ősi czimer ugyanis csak a vörös udvarban álló hegedűből s a sisak koronáján emelkedő ifjúból állott, s ott kezében egy szakadozott hegedűvonót tartott, míg az új czimerben az ifjú kardot villogtat.

(Az eredeti czimeres levél a Gaiger-család birtokában Szombathegyen, kivonatban Vasvármegye levéltárában).

✓ **Gajáry**, másképp Kuchinka.

Adta: Mária-Terezia, Bécs, 1765. Október 8.

Kapta: Gajáry másképp Kuchinka Imre.

Czimer: kék udvarban zöld téren fehér galamb, fölemelt jobb lábával pálmaágot tart. A sisak koronáján hasonló galamb. Foszladék: jobbról is, balról is: ezüst-kék. (Eredeti).

✓ **Galambos**, l. Tomsics.

✓ **Gáll**.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. November 1.

Kapta: Gáll Tamás, neje: Ilona, testvére: Gáll András s ennek neje: Katalin.

Czimer: a kék udvar alján hármos halom, a középső halmon királyi korona, s azon kukorékoló, kiterjesztett szárnyu, szétnyitott csőrű kakas áll; fölötté egy csillag ragyog. A sisak koronáján az alábbihoz hasonló kakas. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Gáll János, Miklós és ifjabb János, 1733. Váth.

✓ **Gály**.

Adta: III. Károly, Bécs, 1715. Május 20.

Kapta: Gály György és neje: Gémessy Mária.

Czimer: kék udvarban zöld téren álló arany-oroszlán, jobb lábával kardot villogtat. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu sas az előtte álló napba tekint. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Gály Gáspár, Györgynek fia, 1733. Pósfá.

✓ **Garázda**, l. Szilágyi.

✓ **Gazdagh**.

Adta: III. Károly, Bécs, 1715. Február 21.

Kapta: Gazdagh Ferencz és Péter, két egytestvér.

Czimer: a kék udvar közepén egy vörös szív, melyet kereszt alakban két nyíl ver át; a szívet arany-korona ékesíti. A sisak koronáján vörös mezbe öltözött kar, markában három, az alsóktól különböző rendben álló nyilat tart. Foszladék: arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Gazdagh Ferencz és Péter, 1733. Pósfá.

✓ **Gebhárd**.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1694. Julius 18.

Kapta: Gebhárd Márton, neje: Németh Anna, testvére: András, ennek neje: Messik Judith, ezek fiai: Mihály és András, másik testvére: Gebhárd János és ennek neje: Odorján Katalin.

Czimer: kék udvarban zöld téren egy földmives férfi áll, egyik kezét a csipőjére nyomja, a másikkal három buzakalászt tart. A sisak koronáján, két sasszárny, között malomkő. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Gebhárd János, 1733. Nagy-Csömöte.

Geomorác.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1597. Mártius 29.

Kapta: Geomerác György, atyja Geomerác Péter, neje: Anna, fia: Péter, leányai: Dorottya, Katalin, Anna és Margit, unoka testvérei: Geomerác János és György.

Czimer: kék udvarban a paizs bal oldalától vörös mezű kar nyulik jobb felé, mely markában két élű rövid kardot (tört) tart, melynek hegyére fehér turbános török fej van szurva; a fölso bal sarokban egy arany-csillag. A sisak koronáján szétvetett lábú, kilógó nyelvű egész arany-griff áll, farkát a lábai közé huzza, két első lábával egy két élű kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

Gergye.

Adta: III. Károly, Bécs, 1722. Deczember 5.

Kapta: Gergye György és István.

Czimer: kék udvarban, zöld téren természetes színű pelikán, kiterjesztett szárnyakkal és lehajtott nyakkal; csőrével a mellét fölsozabja, s vérével három fiát eteti. A sisak koronáján vörös mezű kar könyököl és kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

Goysicz.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1700.

Kapta: Goysicz János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren balra néző álló arany-oroszlán, kettős farkát a hátára emeli, első ballábát előre nyújtja, a jobbal pálmaágot tart; előtte és vele szemközt egy magyar ruhás szűz áll, jobb kezében fehér liliumot tart, s a balt oldalt, a köténykötésnél nyugtatja. A sisak koronájából vörös mezű magyar vitéz nő ki, fején barna kucsma, vörös fityegővel; jobb kezében kardot tart, a ballal a kard-hüvely felső végét a csipőjéhez nyomja. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

Gombóc.

Adta: Ferdinánd, Bécs, 1625. Junius 25.

Kapta: Gombócz Ádám, neje: Rogács Erzsébet, s ezek gyermekei: Sebestyén, Péter, János, Éva, végre neje testvérei: Rogács Balázs, Máté és Mátyás.

Czimer: a kék udvar alján egy domb, mely körül egy természetes színű párducz lépeget, első jobb lábával kardot tart, fölötte egy királyi korona függ két ragyogó csillag között. A sisak koronájából egy párducz nő ki, fején a királyi korona, egyebekben az alsóhoz hasonló. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Gombócz János. Gergely és György, 1733. Mária-Havas.
— Gombócz Miklós, 1743. Kőhida.

✓ **Gombos.** (Zágorhidai).

Adta: I. Ferdinánd, Bécs, 1560. Deczember 24.

Kapta: megleghségi Salamon Máté, Veszszendy Tamás, továbbá megleghségi Salamon Péter, Bertalan, Mátyás, János, Gergely és másik János, zágorhidai Gombos György és Balázs, végre: Salamon Krisztina, Katalin, Zsófia, Anna, Dorottya és másik Katalin.

Czimer: a kék udvar zöld mezején álló oroszlán jobb lábával lilomot tart. A korona nélkül való sisak koszorúval, s mindkét oldalon foszladékkal van díszítve. A koszorúból fél oroszlán emelkedik ki, mely jobb lábával tört (handzsárt) tart.

Fölmutatta: Gombos János, 1733. Pusztá-Rádocz.

✓ **Gombossy.**

Adta: II. Mátyás, Prága, 1615. September 2.

Kapta: Gombossy Pál és János.

Czimer: a kék udvar zöld terén két hátulsó lábán álló fehér egyszarvu, jobbfelé ugorni látszik, szájában piros rózságot szorít. A zárt sisak koronáján fél egyszarvu emelkedik föl, szájában zöld koszorút tart. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Gombossy Pál és két fia: István és György, 1733. Mura-Füzes.

✓ **Gosztholay.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1580. Mártius 18.

Kapta: Gosztholay Jakab, mostoha fia; Leölkös Péter, unoka öcsesei: Gosztholay Péter és Laky János.

Czimer: A vért keresztben két részre osztva, az alsórész kék, melybe két fehér lilium van helyezve; a felső rész vörös, ebben természetes színű növény (fél) leopárd, első jobb lábával kardot villogtat, a

ballal nyilat tart. A zárt sisakon koszorus párducz, az alsóhoz mindenképpen hasonló. Sisaktakaró: j. vörös és fehér, balról arany és kék.

Fölmutatta: Gosztholay Péter, Márton, Ádám, Mihály, Pál és István 1795. Gosztolya. Zalav.

Györgyi.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1635. Január 10.

Kapta: Györgyi Gergely, neje Barabás Katalin, gyermekei: András és Benedek.

Czimer: kék udvarban egy természetes színeivel festett fuló szarvas, a jobbról előtte álló szikla felé ugrik. A sisak koronájából ágyékával másik szarvas nő ki. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Györgyi István, 1757. Acsád.

Györffy, I. Babay.

Ezen Györffiek a Babay-családból veszik leszármazásukat.

Gueth.

Adta II. Rudolf, Prága, 1597. Mártius 29.

Kapta: Gueth Kristóf, neje: született Gueth-lány, testvére: Gueth Kelemen, ennek neje: Veronika, gyermekeik: Tamás, György, Katalin és Ilona; másik testvére: Gueth Miklós, neje és ezek fia: János.

Czimer: A vért függőleges vonal által két részre oszlik, a jobb vörös részben zöld téren egy buzakéve, a kék bal részen három hegyű fehér szikla, melyen egy fehér kos jobb felé ugrik. A sisak fölötti koronán egy fél, kiterjesztett szárnyu arany griff, bal lábát ragadozásra tartja. a jobbal kardot fog. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Gueth István, 1733. Egyházos-Rádóc.

Guetman.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1686. Mártius 20.

Kapta: Guetman György, gyermekei: Mátyás, György, Ilona, Marianna.

Czimer: kék udvarban zöld téren érett arany-buzakéve. A sisak koronáján az alsóhoz hasonló buzakéve. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Guetman Mátyás, 1733. Károlyfa.

Grubits.

Adta: II. Rudolf, Bécs, 1583. Január 4.

Kapta: Grubits Simon, neje: Agatha, gyermekei: Urban, Vitus, Zsuzsánna és Katalin.

Czimer: vörös udvarban egy fatörzsök, azon egy kékszinű pelikán, mely csőrében arany gyűrűt tart. A zárt sisak koronáján egy csillag. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-(ezüst).

Fölmutatta: Grubits János, György és Ferencz, 1733. Jákfa.

H.✓ **Haigató.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. November 9.

Kapta: Haigató Mihály, neje: Katalin és nővérei.

Czimer: kék udvar alján három domb, azokon álló griff, mely jobbjaival kardot tart, s egy csillagot ketté szelni látszik. A sisak koronáján az alábbihoz különben teljesen hasonló griff nő ki. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. fekete-arany.

Fölmulatta: Haigató Pál, 1733. Balogfa.

✓ **Halász.**

Adta: II. Mátyás, Pozsony, 1608. Deczember 4.

Kapta: Halász Márton, neje, és gyermekei: István, János, Miklós, Mihály, és Éva.

Czimer: vörös udvarban hármos halom, annak közepén királyi korona, ezen hamvas színű, szétterjesztett szárnyu pelikán, mely meghajtott csőrével a mellét szabja föl s vérével fiait föcskendezi be. A sisak koronáján, két sasszárny között, három érett buzakalász; a sasszárny jobbról: vörös-ezüst, balról kék-arany. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. kék-arany.

Fölmutatta: Halász János, 1764. Sárvár.

✓ **Hansék.** I. Várossy.✓ **Harcz.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1719. September 11.

Kapta: Harcz István, flai: Domonkos és Ádám.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn gyönggyel ékesített koronán álló oroszlán, mely két első lábával ember-arcz alaku szarvas holdat tart. A sisak koronáján az alsóhoz hasonló oroszlán áll, és a hold másik részét tartja. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Harcz Domonkos és Ádám, István flai; 1733. Nagymizdó.

✓ **Harczán,** máskép Barkóczy.

Adta: III. Károly, Bécs, 1715. Február 21.

Kapta: Harczán máskép Barkóczy István.

Czimer: kék udvarban zöld dombon korona, ezen vörös ruhás kar könyököl, s kardot tart. A sisak koronáján hármos zöld halom, s ezen három piros rózsza zöld ágon. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Harczán István, 1733. Barkóczy.

✓ **Háry,** I. Dopona.✓ **Hansor.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1717. Mártius 8.

Kapta: Hanser József, Ádám és József.

Czimer: a paizs-udvar négy részre oszlik, egy közép vérttel; a jobb felső kék udvarban négyszegletű kövekből épített, három tornyu erősség, fölötté a szarv alaku holddal; a jobb alsó és bal felső arany-udvarban álló oroszlán, rövid két élű kardot (mucro) tart; a vértszivben vörös alapon kék színű páncélba öltözött kar, kardot villogtat. A sisak koronájából két kiterjesztett fekete sasszárny között három — vörös, arany és fekete — darutoll emelkedik ki. Foszladék j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Hanser József, 1733. Rohonc.

✓ **Hrasztovich.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1632. Deczember 13.

Kapta: Hrasztovich János, testvére: György, fia: János.

Czimer: vörös udvarban, zöld téren fehér lovon, sarkantyus, fekete csizmás, páncélos vitéz ül, ruhája a páncél alatt kék színű, nadrágja vörös, fején sisak, balkezevel a kantárt tartja; jobb kezével jobb vállán hátra felé csüngő arany-zászlót tart, s jobbra lovagol. A sisak koronáján különben az előbbihez hasonló páncélos vitéz nő ki, balkezét az ágyékára szorítja, a jobbal kardot tart. Foszladék: mindkét oldalon: kék-arany.

Fölmutatta: Harasztovich Mihály és János, 1733. Alsó-Paty.

✓ **Hegyi.** (Papai).

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Julius 4.

Kapta: Hegyi István (de Pápa), édes anyja Török Dorottya, testvérei: János és Mózes.

Czimer: kék udvarban hármos halom; a középső magasabb halmon egy illatos ágakból összerakott fészek lángol; a fészekben természetes színű phoenix-madár áll, tátott csőrét fölfelé tartja, vörös nyelvét kilógtatja, szárnyai szétterjesztve, röpködni készül. A sisak fölött borostyánfa két lombbal, melyeknek egyike ezüst, a másika arany virágot hoz; a felső lomb csucsán ballábbal arany koronás phoenix áll, a jobb lábával arany író tollat tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Hegyi Péter, 1752. Szecsődi-Terestyénfa.

✓ **Hem.**

Adta: II. Lipót, Pozsony, 1790. November 18.

Kapta: Hem László és Ignác.

Czimer: kék udvarban zöld téren ágaskodó ezüst egyszarvu, tátott szájjal, kilóggó vörös nyelvvél, aláhajló sörénynyel, fölemelt farkkal; nyakán arany-korona, melyről egy kétfelé szakadt láncz lóg a hátán alá: a nyílt sisakon aranyláncz és medaillon, a vörös béli sisak fölött korona, ezen két elefánt-ormány között (j. arany-kék, b. kék-vörös; a

szöveg szerint; a festett czimeren: j. arany-kék, b. vörös-ezüst), különben az alsóhoz hasonló egyszarvu nő ki. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

✓ **Hencz**, máskép Szauer.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1627. Julius 18.

Kapta: Hencz Balázs, felesége: Phülöp Orsolya, testvére: Hencz György.

Czimer: kék udvarban zöld halom, azon hátulsó lábain álló griff, első két lábát ragadozásra nyújtja, farkát hátára emeli, csőre látva, vörös nyelve kilóg. A sisak koronáján griff nő ki, egyebekben az alsóhoz hasonló. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Hencz, máskép Szauer György, 1759. Pápa, (Veszprém-vármegye).

✓ **Hóra**, máskép Tokorcsy, I. Ovady.

✓ **Hórics**.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1659. Október 30.

Kapta: Hérics György és testvére: Mihály.

Czimer: a kék udvarban hármos halom, azon repülni készülő galamb, s csőrében pálma ágat tart; a paizs felső részén jobbról a félhold, balról csillag. A sisak koronájából fél egyszarvu emelkedik föl. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Hérics Péter és Ádám, 1733. Alsó-Eőr. — Hérics Ádám, 1743. Nagy-Narda.

✓ **Hórics**, I. Tunya.

✓ **Hermán**.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1585. Április 10.

Kapta: Hermán György, neje: Pakazdy Katalin, gyermekei: Mihály, János, Erzsébet, Agótha, Ilona és unoka-testvére: Pakazdy János.

Czimer: a kék udvar zöld terén magyar vitéz vörös lovon ül, bal-lába nyíllal átlóva; felső testét páncél, fejét kócsagtollakkal ékesített sisak fűdi; jobb kezében rövid kétélű egyenes kard, melyre török fő van tűzve. A zárt sisak koronáján két fekete sasszárny. Foszladék: mindakét oldaldalon arany-kék.

Fölmutatta: Hermán József és Simon, 1733. Kis-Köcsk.

✓ **Hersich**.

Adta: I. Leopold, Laxenburg, 1678. Május 7.

Kapta: Hersich András, testvére: György.

Czimer: kék udvarban hármos szikla, a középső csúcson természetes színű daru áll, nyakát örködőleg föltartja. A sisak koronájából orosz-

lán nő ki, s kardot villogtat. Foszladék: j. arany-vörös, b. ezüst-kék. (Eredeti).

✓ **Herwoych.** (Zelchi).

Adta: II. Rudolf Pozsony, 1578. Április 10.

Kapta: Herwoych Gáspár, neje: Bogyoszlai Zsófia, sógora: Bogyoszlai-Nagy János, ennek neje: Kéry Ilona, unoka-testvére: Herwoych Márton.

Czimer: vörös udvarban álló, korónás egyszarvu, első lábaival egyenes kardot tart; feje körül jobbról arany-hold, balról arany-csillag. A sisak koronáján, két fekete sasszárny között fél, különben az alsóhoz hasonló oroszlán. Foszladék: jobbról arany kék, balról vörös-ezüst. (Eredeti).

/ **Hethésy.**

Adta: II. Mátyás, Pozsony, 1610. Január 2.

Kapta: Hethésy Pál, neje: Katalin, fia: András, lányai: Borbálya és Zsuzsánna, veje: Nagy János és mostoha testvére: Züch Mihály.

Czimer: keresztben ketté osztott paizs-udvar, a felső vörös, az alsó kék; az alsóban hármos halom, ezen a közepén, egy pálmafa nyílt levelekkel és bőséges gyümölcscsel; az alacsonyabb halmok mindenikéből sárga lilium nő ki; a felső udvaron természetes színű álló párducz, jobb lábával egy csillagot ragad meg, a ballal támaszkodik. A nyílt sisak koronáján vörös mezű, sas-szárnyas emberi fél kar, mely markál-an három érett kalászt tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Hethésy Ferencz és Ádám, 1733. Muzsai.

Hetyey.

Adta: II. Rudolf, Bécs, 1564. Augustus 11.

Kapta: Hetyey Boldizsár, Dömötör, Gergely, Péter és György, továbbá János, Boldizsárnak fia; végre: Hetyey Bálint, Imre és Deme-ter s minden egyéb testvérük, rokonuk és sógoruk.

Czimer: a színű udvar alján hullámozó vizár, melyből hát-ravetett szarvakkal s első lábaival fél szarvas emelkedik ki és a paizs baloldalára tekint. A paizson zárt hadi sisak, mindkét felül kék és arany foszladékkal; s a sisakon bajnoki koszoru, melyből két arany sasszárny nő ki.

Fölmutatta: Hetyey Péter, 1733. Hosszufalu.

l **Hodászy.**

Adta: I. Ferdinánd, Prága, 1558. Januárius 10.

Kapta: Hodászy András, neje: Almásy Katalin, leányai: Katalin, és Anna, unokája: Hodászy Mihály.

Czimer: ezüst udvarban egy sziklán vörös és sötétvörös ruhás vitéz áll; fején sisak, a sisakon három strucz-toll; a két szélső közül az egyik vörös, a másik sötétvörös (bibor) s a harmadik ezüst, a vitéz jobb kezében vörös-fehér zászló, a balkezeiben tartott karddal a sziklára támaszkodik. A sisak koronájából ágyékával egy, az alsóhoz hasonló vitéz emelkedik ki, csak hogy balkezeiből a kard hiányzik. Foszladék: j. arany-vörös, b ? — ezüst.

Fölmutatta: Hodászy József 1756. Fölső Szeleste. — Hodászy János, Kővágó-Eörs, (Veszprémvárm.). — Hodászy János, 1758. Német-Ujvár. — András, 1758. Perenye.

✓ **Horváth**, másképp Bódy, I. Béry.

✓ **Horváth.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1649. Julius 19.

Kapta: Horváth Miklós, testvére András, unoka-testvére: Horváth János.

Czimer: vörös udvar alján királyi koronán pánczélos kar könyököl, s két csillag között kardot villogtat. A sisak koronáján három szál, egymástól egyenlő távolságban elhelyezett lilium. Foszladék: j. arany-fekete, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Horváth István, 1733. Dozmat.

✓ **Horváth.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1598. Január 8.

Kapta: Horváth Miklós, neje: Zsófia, s testvére: Horváth Felix.

Czimer: fekete paizs-udvarban álló oroszlán jobb lábával két élű kardot tart. A zárt sisak koronáján egy nővő, különben az alábbihoz hasonló oroszlán. Foszladék: mind a két oldalon arany-fekete.

Fölmutatta: Horváth István, 1733. Jaák.

✓ **Horváth.**

Adta III. Károly, Laxenburg, 1722. Május 31-én.

Kapta: Horváth András, neje: Vukszán Judit, fiai: György, András és Ádám, lányai: Marianna és Judit.

Czimer: kék udvarban zöld mezőn vörös ruhás, sárga csizmás magyar vitéz, fején nyest-kucsma, vörös fityegővel, derekán zöld öv; jobb kezében kivont kardot villogtat, a balt csipőjére szorítva, egyuttal a kard hüvelyét tartja. A sisak koronáján pánczélos kar karddal. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst vörös.

Fölmutatta: Horváth György, András és Ádám, 1733. Monyorókerék.

✓ **Horváth.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1676. Augustus 11.

Kapta: Horváth Márton, neje: Gerdenics Ilona, két gyermeke: István és Éva.

Czimer: a kék udvar alján hármos zöld halom, az emelkedettebb részén természetes színű daru áll a bal lábán, a jobbal zöld koszorút tart, nyakán át nyíl van ütve s két csillag között jobbra tart. A sisak koronáján természetes színű egyszarvu áll. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Horváth János és István, 1733. Taródfa. — Horváth György, 1743. Csákány, (Somogyv.). — Horváth Ferencz és János, 1748. Töttös.

✓ **Horváth.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. November 13.

Kapta: Horváth György, neje: Skaffár Ilona, és testvére: Horváth György(?)

Czimer: a kék udvar alján, zöld téren, vörös mezű, fekete kucsmás, sárga csizmás fiatal vitéz fehér lovon ül, s azt sarkantyuzva és vállán lengő vörös zászlós dárdát nyugosztva, sebesen vágat. A sisak koronáján páncélos kar kivont kardot villogtat. Foszladék: j. vörös-ezüst, balról arany-fekete.

Fölmutatta: Horváth Ferencz, 1733. Alsó-Mesteri. — Horváth György, László, János, 1701. Takácsi, (Veszprémv.).

✓ **Horváth.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1634. Mártius 2.

Kapta: Horváth Mátyás, testvérei: Horváth Moyses és Mihály, anyjuk: Kürtössy Ilona, neje Vincze Katalin, lánya: Margit, s testvérénck, Mihálynak neje: Erzsébet.

Czimer: kék udvar alján négyszegletű kővekből épített várfal, melyből derekával vörös ruhás, fekete kucsmás magyar vitéz emelkedik ki, balkezét a csipőjén tartja, a jobbal kardot villogtat. A sisak koronáján fél oroszlán, jobb lábával egy csomó érett buzakalászt tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös,

Fölmutatta: Horváth György, 1733. Sömjén.

✓ **Horváth.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1696. Január 1.

Kapta: Horváth Mihály, neje: Szabó Juliánna, gyermekei: Ferencz, Katalin és Mária.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű daru, bal lábán áll, a jobbal kavicsot tart. A sisak koronájáról könyökből egy vörös mezű

kar emelkedik föl, s három érett kalászt tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutterta: Horváth Ferencz, 1733. Alsó-Paty.

← **Horváth.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1657. Május 2.

Kapta: Horváth István.

Czimer: kék mezőben két egymással szemben álló oroszán, első lábaikkal egy hosszában lefelé nyuló csukát tartanak, s kölcsönösen egymásra néznek. A sisak koronáját három (kék és arany) strucztooll díszíti. Foszladék mind a két oldalon: kék-arany.

Fölmutterta: Horváth Zsigmond, István fia, és Ferencz, 1733. Pósa.

← **Horváth.**

Adta: III. Ferdinánd, Regensburg, 1653. Junius 21.

Kapta: Horváth Márton, testvérei: Benedek és András.

Czimer: vörös udvarban zöld hármos halom, ezen, szétvetett hátulsó lábain, kilógó nyelvű, nyertő fehér ló áll. A sisak koronájából kék mezű vitéz nő ki, jobb kezében kardot villogtat, a ballal török turbánt tart. Foszladék: j. ezüst-bibor, b. arany-kék.

Fölmutterta: Horváth Gáspár és Boldizsár, Györgynek fiai, 1733. Pósa.

← **Horváth.**

Adta: I. Leopold, Bécs-Ujhely, 1681. Julius 21.

Kapta: Horváth Mihály és Horváth Sándor.

Czimer: kék udvarban sziklás hegy, ezen bal lábán álló természetes színű sas, jobb lábával kardot tart, szárnyait leereszti, szája tátva, mellette egyfelül a hold, másfelül a csillag. A sisak koronájából természetes színű fél griff emelkedik ki, szája tátva, szárnyai kiterjesztve, bal lábát ragadozásra nyújtja, a jobbal vasmacskát tart.

Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutterta: Horváth József és Mihály, 1733. Nagy-Csömöte.

← **Horváth, I. Katona.**

← **Horváth.**

Adta: I. Leopold, Laxenburg, 1674. Május 1.

Kapta: Horváth András.

Czimer: kék udvarban hármos halom, azon koronás álló oroszán kardot villogtat. A sisak koronáján ágyékával az alsóhoz hasonló oroszán emelkedik ki. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutterta: Horváth Zsigmond, Jánosnak fia, 1733. Szent-Lőrincz. ✓

Horváth.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1637. November 29.

Kapta: Horváth István, neje: Kapoczy Zsuzsánna, gyermekei: Gáspár, Orsolya, Erzsébet, Borbála és Éva, testvére: Gergely.

Czimer: kék udvarban zöld téren álló griff, első jobb lábával három éretti kalászt tart. A zárt sisak koronáján másik griff, (a többi leírás hiányos). Foszladék: j. arany-kék, b. (ezüst-vörös).

Fölmutatta: Horváth Miklós, 1752. Inta.

✓ **Horváth.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1651. Mártius 16.

Kapta: Horváth György.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, melyből vörös ruhás, fődött fejű vitéz nő ki; jobbával kardot tart, bal kezét pedig ragadozásra (?) nyújtja. A sisak koronáján az alsóhoz hasonló vitéz. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Horváth Márton, 1764. Pór-Dömölk. — Horváth János, Péter és Gergely, Moór, (Fehérvármegye). — Horváth János, 1764. Rác-Keve, (Pestvárm).

Horváth.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, . . . Junius 25.

Kapta: Horváth György, fiai: Ferencz és Miklós.

Czimer: fehér udvarban hármos zöld halmon vörös ruhás, kék nadrágos, sága csizmás férfi áll, fején fekete főveg, jobb kezében kardot villogtat. A sisak koronáján, ágyékával különben az alsóhoz hasonló férfi emelkedik ki. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti. Az okmány szakadozott; egyrésze hiányzik is).

✓ **Horváth.** (Szent-györgyi. Báró).

A bárói diplomát Ferencz király adta 1803. Január 28.

Kapta: Szent-györgyi Horváth Antal.

Czimer: ezüst udvarban, zöld pázsiton sárga oroszlan kardot villogtat. A paizs fölött bárói korona, ezen vörössel bélelt szemközt álló sisak, nyakán aranyláncz és medaillon. A sisak koronáján pánczélos kar könyököl, markában kardot szorít. Foszladék: mindkét oldalról ezüst-vörös. (Eredeti).

✓ **Horváth,** máskép Margavich.

Adta: III. Ferdinánd, Prága, 1648. Aprilis 17.

Kapta: Horváth máskép Margavich György, neje: Geregye Katalin, gyermekei: István, János, Orsolya és Margit.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű hattyu áll, nyakát nyíl furja át. A sisak koronáján az alsóhoz hasonló hattyu. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

1625 - 1637

Fölmutatta: Horváth másképp Margavich József, Györgynek fia; 1733. Szent-Kereszt. — Horváth másképp Margavich Zsigmond, 1733. Meszlen.

Horváth, I. Márkus.

Hozmann (Hausmann?) I. Kunics.

Hugonnay. (Szent-györgyi. Gróf).

Szent-györgyi Horváth Zsigmond, a vasvármegyei szent-györgyi Horváthok sorából, 1810-ben grófi rangra emeltetett. 1811-ben addigi vezetéknévét — családi keserőségek miatt — nemessége és nemesi előneve megtartása mellett, „Hugonnay“-ra változtatta.

A grófi rang adományozásáról, s a névváltoztatásról szóló királyi diplomát Ferencz király azonban csak 1822. Junius 14-én adta ki.

Kapta: szent-györgyi Hugonnay Zsigmond gróf, fiai: Gusztáv-Adolf, Kálmán, József-Sergilius és Ferencz-Lajos, leányai: Mária-Bartholomaea, Cecilia-Aja és Emerentia-Laura.

Czimer: (grófi) a paizs udvar vízszintesen két részre oszlik: a felső rész vörös, s abban egy pánczélos kar; rajta megaranyozott nyíl, jobbra néző hadisisak, nyakán láncz és ezen medaillon; az alsó arany-udvarban pázsiton álló koronás oroszlán, mely farkát a hátára emeli, és első jobb lábával kardot villogtat. A grófi korona alatt a czimert fehér bőlésű, arany rojtos kék palást veszi körül.

I.

Istóczy. (Peölöskeffői).

Adta: II. Miksa, Bécs, 1575. Január 18.

Kapta: peölöskeffői Istóczy Lukács, atyja: peölöskeffői Istóczy Bálint és unoka-testvére: körthösi Istóczy Balázs.

Czimer: kék udvarban zöld téren szárnyas arany-griff, első jobb lábával rózságot tart. A zárt sisak koronáján növény, különben az alsóhoz mindenben hasonló griff. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Istóczy István, Zsigmond és László, 1733. Szent-Kereszt.

Ivány.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1587. Deczember 15.

Kapta: Ivány Simon és Imre.

Czimer: a kék udvarban egyesfarkú álló oroszlán kardot tart, melyre véres töröktej van tűzve. A zárt sisak koronáján az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-ezüst.

Az eredeti nemes-levél Ivány Sámuel birtokában Szombathelyen.

Az okmány szövege a festett czimertől eltér annyiban, hogy a festett czimer sisak koronáján nem egész, hanem növény oroszlán látható.

továbbá, hogy a rajzon mind a vértbeli, mind a koronán levő oroszlán kettős farkkal van ábrázolva.

Fölmutatta: Ivány János és Mihály, 1742. Fölső-Paty.

✓ **Ivankovich.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1643. Oktober 31.

Kapta: Ivankovich Balázs, neje: Szevetich Orsolya, gyermekei: János, Dániel, Ilona, Anna és Katalin.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, ugró fehér lovon sárga csizmás, vörös ruhás vitéz ül, fején vörös kalpag, válláról fekete pettyes hiuzbőr lógg alá, bal kezével a kantárt tartja, a jobbal kardot villogtat. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu pelikán, vérével a fiait táplálja. Foszladek: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Ivankovich György, 1733. Högyész. (Eredeti).

✓ **Iwsics.**

Adta: Ferencz, Bécs, 1792. Julius 26.

Kapta: Iwsics György, István, Mihály, János, másik György, Mihály, Lőrincz és József.

Czimer: a vért négyrésztre osztják; az első és negyedik ezüst, ebben zöld pázsiton arannyal szegett, gombos-kapcsos, vörös ruhás, sárga csizmás, sarkantyus magyar vitéz áll, derekán aranyos övvel, fejét vörös fityegőjű nyest süveg fűdi, jobb kezével kardot villogtat, a ballal vörös-fehér-zöld zászlót lobogtat. A második és harmadik udvar kék színű, s bennük zöld téren négyszegletes kövekből épült tornyos, fehér vár, kapuval, s a torony közepén három hosszukás ablak, két oldalról kisebb tornyok, hasonlóan hosszukás nyitott ablakokkal; a torony csucsán hegyes dárda, melyre török fej van tűzve. A sisak koronáján ágyékával természetes színű párducz emelkedik föl, első jobb lábával török-fejes dárdát tart, s a ballal vállán a paizsbelihez hasonló zászlót nyugtat. Foszladek: j. ezüst-vörös, b. ezüst-kék.

J.

✓ **Jalics.**

Adta: I. Leopold 1662. Junius 6.

Kapta: Jalics Mihály, neje: Börzsöny Erzsébet, testvére Jalics Tamás.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló, természetes színű griff, kettős farkát a hátára emeli, s első lábaival három liliomot tart. A sisak koronáján, két vörös sasszárny között, természetes színű egész oroszlán áll, fején koronával, mind a két első lábát ragadozásra tartja. Foszladek: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Jalics István és fia: Miklós, 1733. Hodász.

Jancs.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1632.

Kapta: Jancs György, neje: Kilich Erzsébet, testvére: Mátyás, gyermekei: Balázs, Mihály, Mártha, Zsuzsánna, Gertrud, Anna és Katalin.

Czimer: kék udvarban a paizs baloldalán hármos-hegyű szikla emelkedik; ennek ellenében jobbról a szikla lábánál vörös nadrágos, fehér fölöttös fiatal férfi áll, mind a két kezével kalapácsot emel s a sziklát megütéssel fenyegeti. A sisak koronájából egy másik kék ruhás, fekete magyar kalapos, vörös öves férfi nő ki, jobb kezével kardot, a ballal pedig egy arany királyi koronát tart. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Jancs Mihály, 1733. Pálmafa.

Jánossy.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1655. Április 10.

Kapta: Jánossy Pál, testvére: Péter, unokája: Tengely János.

Czimer: a kék udvar alján balról zöld mező, jobbról hármos ormu magas hegy; a zöld téren ülő oroszlán, mely felső testével fölemelkedik és első ballábával az alacsonyabb hegyre támaszkodik, a jobbal pedig az ugyanazon hegy csucsán levő ragyogó csillagot érinti. A sisak koronáján két fekete sasszárny. Foszladék: j. arany-kék. b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Jánossy Péter, 1733. Söpte.

Jelencsits.

Adta: III. Károly, Bécs, 1715. Május 30.

Kapta: Sombor János, testvére: István, anyai rokona: Jelencsits Miklós, ennek neje: Orosz Mária, és gyermekeik: István és György.

Czimer: kék udvarban, zöld téren álló oroszlán, mely első lábaival egy farkast derékon szakgat. A sisak koronáján az igazság bekötött szemű istenasszonya, jobb kezében pallost, a ballal mérleget tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Jelencsits István, 1733. Péteri.

Joó. (Kéthelyi).

Adta: II. Miksa, Bécs, 1565. September 11.

Kapta: Joó (literatus) Bertalan, de Kéthely, neje: Babody Orsolya, lánya: Veronika, fia: János, testvérei: Joó Imre és Benedek.

Czimer: a kék udvarban fák közül szikla emelkedik föl, ezen egy nyilakkal átlőtt pánczélos kar, kardot villogtat; mellette a jobb oldalon csillag, balról szarvas hold. A zárt sisak koronájából fél griff emelkedik föl, mely jobb lábával kardot tart. Foszladék: kék, sárga és vörös mind a két oldalon.

Fölmutatta: Joó Ádám és István, 1733. Söpte. — Kéthely Ádám és György, 1733. Söpte. — Kéthely István, 1753. Farád, Sopronv.

✓ **Joó.** (Bicskei).

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1610. Október 4.

Kapta: bicskei Joó Máthé, (neje?) Tormásy Ilona, fiai: Joó Gáspár és János.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ezen álló arany-griff, első bal lábával öt érett buzakalászt, a jobbal érett szőlőfürtöt tart. A sisak koronáján egy fél, különben az előbbihez mindenben hasonló arany griff. Foszladék: mindkét oldalon kék-arany.

Fölmutatta: Joó Ádám és József, 1761. Somlyó-Vásárhely, (Veszprémv). — Joó András és Imre, 1761. Badacsony-Tomaj, (Zalavár-megyében).

✓ **Jobbágyi.**

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1610. Február 4.

Kapta: Jobbágyi János, gyermekei: Miklós, János, István, Ferencz. Katalin, Mária, Judith, testvérei: Balázs és Benedek.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, hármos halom, ennek alsóbb hajlásain természetes színű álló medve, két első lábával a torkába furdott nyilat tartva. A sisak koronáján fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló medve. Paizstakaró: j. arany-fekete, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Jobbágyi Miklós, Imre, Ferencz, 1733. Rohoncz. — Jobbágyi Zsigmond és András, 1733. Német-Szent-Mihály.

✓ **Jugovics.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1656. November 25.

Kapta: Jugovics Mihály, neje: Horváth Zsófia, bátyjai: Jugovics György és János, öcscei: Jugovics Miklós János, nagybátyjai: Karoscecz István, György és Márton.

Czimer: kék udvar alján zöld halom, melynek közepéből zöld leveles és piros gyümölcsös almafa emelkedik ki; a fát, fejével fölfelé, kigyó fonja körül; mellette jobbról Ádám göndör hajjal, feje fölött fényes szárnyas angyal, kezében karddal; balról Éva, lebegő hosszú hajjal, mind a kettő meztelen és fiatalos kinézésű, az ágyékát Ádám jobb kezével, Éva a ballal fügefalevéllel födözi; Ádám a balkezét fölemeli, s Éva a jobbal a kigyótól almát vesz át. A sisak koronáján tátott száju, kilógó nyelvű fél szarvas, első lábaival ugró helyzetben. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Jugovics Pál, 1733. Meszlen.

K.**Káldos.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1656. Augustus 18.

Kapta: Káldos János, testvérei: András és Katalin.

Czimer: kék udvarban emelkedettebb halom, melyből zöld fenyőfa nő ki, s azon egy kiterjesztett szárnyu, természetes színű galamb ül, s csőrében olajfa-ágot tart. A sisak koronáján természetes színű egész oroszlán kardot villogtat, melyre török-fej van szurva. Foszladék: j. kék-arany, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Káldos András, 1757. Sömjén. — Káldos János, 1757. Szent-Márton.

Kálmán.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1675. Julius 12.

Kapta: Kálmán István, testvérei: György, Mihály, neje: Molnár Erzsébet.

Czimer: kék udvarban hármos zöld halom, az emelkedettebb részén királyi korona, azon egy emberi kar, markával a közepén egy nyilat fog; fölötté jobbról félhold, balról csillag. A sisak koronáján férfiu emelkedik föl, jobbában karddal, melyre egy török-fej van tűzve. Paizstakaró: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Kálmán András, 1751. Sárfi-Mizdó.

Kapocsfy.

Adta: V. Ferdinánd, Bécs, 1836. Január 21.

Kapta: Kapocsfy Mátyás, s nejétől: Pirker Máriától született gyermekei: Imre, József és László.

Czimer: a paizsudvar keresztben két egyenlő részre oszlik, a felső vörös, ebben arany koronán egy kiterjesztett szárnyu fehér galamb, csőrében író tollal; az alsó rész kék, ebben egymás mellett három négyszegletes arany kapocs, melyek három levelű lóherben végződnek; a kapocstű ezüst. A sisak nyakán aranyláncz és medaillon, fölötté a koronán, egy-egy kapocscsal ékesített két fekete szárny között, az alsóhoz hasonló galamb helyezkedik el. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-kék.

Karcsay.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1646. Deczember 18.

Kapta: Karcsay János, neje: Farkas Ilona, fiai: Karcsay István és János.

Czimer: kék udvar alján zöld hármos halom, az alsóbb halmokon álló oroszlán első jobb lábával kardot villogtat. A sisak koronáján egy

másik oroszlán, első lábaival egy kicsi, két szárnyu, kék színű zászlót tart. Foszladék: mindkét oldalon arany-kék.

Karnics.

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1615. Február 14.

Kapta: Karnics Mátyás, neje: Devecser Dora, gyermekei: Ferencz, György, Dorottya és Anna.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, azon álló oroszlán, mely első jobb lábával nyilat, a ballal ijat tart. A sisak koronáján fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán. Foszladék: kék-arany mind a két oldalon.

Fölmutta: Karnics István, 1733. Kis-Kölked. — Karnics György, 1733. Pusztarádóc.

Karosecz. l. Jugovics.

Katona.

Adta: III. Károly, Bécs, 1717. October 28.

Kapta: Katona István és Horváth Ferencz.

Czimer: kék udvarban, zöld mezőn korona, azon vörös ruhás kar, mely három, hegyével fölfelé irányult véres nyilat tart. A sisak koronáján három fehér(?) rózsza. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Katona János, 1733. Hidvég.

Krajczár.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1624. Február 8.

Kapta: Krajczár István, testvérei: Mihály és Gergely, felesége Kovács Ilona.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló oroszlán handzsárt (kardot) villogtat. A sisak koronáján fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-fekete.

Fölmutatta: Krajczár István és Pál, 1733. Borgáta.

Kecskeméthy, másképp Czégi.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1686. October 13.

Kapta: Kecskeméthy másképp Czégi István és Ferencz.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű álló griff, jobb első lábával kardot, a ballal arany keresztet tart. A sisak koronáján az alsóhoz mindenben hasonló griff. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Kecskeméthy másképp Czégi István, 1733. Sorok-Ujfalú.

Kelemen, l. Rudi.

Kercsmár.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1690. Aprilis 2.

Kapta: Medvedovics Ádám, mostoha testvérei: Keretsmár István, György és Miklós.

Czimer: kék udvarban zöld halom, ezen zöld leveles, kocsányos, fűrtökkel gazdag szőlőtő fölfelé emelkedik. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu, örvendezni látszó fehér galamb, szájában zöld galylyal. Paizstakaró: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Keretsmár Pál, 1733. Halmos. — Keretsmár Miklós, 1733. Kökényes.

✓ **Kerecsényi**, l. Nagy és Polányi.

✓ **Kerepesy**, l. Farkas.

Kerkápoly.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1685. Október 5.

Kapta: Kerkápolyi István, testvérei: Ferencz, Mihály, nővére: Zsuzsánna.

Czimer: kék udvarban zöld téren természetes színű álló egyszarvu. A sisak koronáján az alsóhoz hasonló álló egyszarvu. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

✓ **Kermendy**, l. Zakál.

Kéthely, l. Joó.

✓ **Kregár.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1650. Mártius 9.

Kapta: Kregár Márkus, neje: Benchik Erzsébet, testvére: Kregár György.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű, álló, koronás tigris, farkát magasra emeli, s első lábaival békót (compes) tart. A sisak koronáján, két bivalyszarv között, természetes színű kiterjesztett szárnyu sas. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta; Kregár Ferencz és Mátyás, 1733. Mezővár.

✓ **Király**, l. Polányi.

✓ **Kiss.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1717. Mártius 19.

Kapta: Kiss János.

Czimer: a paizsudvar egy függőleges vonal által két részre van osztva; a jobb oldal kék, abban egy álló természetes színű róka, bozontos farkával a paizs szélét érinti, (balra néz), meggörbített első lábakkal, tekintetét a paizs felső részére szegezi; a bal oldal vörös, azt két ferdén húzott fényes arany pólya egyenközü részekre osztja. A sisak koronáján természetes színű griff, jobb lábával három, hegyével fölfelé, s egymás-

tól egyenlő távolban álló szárnyas nyilat tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Kiss János, 1733. Bádonfa.

Kiss.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1638. Martius 23.

Kapta: Kiss Pál, testvére: Balázs, neje: Dorottya, gyermekei: Imre, István, Dora, Ilona, Erzsébet és Katalin.

Czimer: a kék udvarban, zöld téren, természetes fa, annak tetején fejr galamb olajágot tart; a paizs felső jobb szegletében arany-nap, balról fél-hold. A sisak koronáján három, egyenlő távolságban elhelyezett érett buza-kalász. Foszladék: j. vörös-fehér, b. kék-arany.

Fölmutatta: Kiss György, János és István, 1733. Köcsk. — Kiss István, 1733. Simonyi, — Kiss Gábor és István 1733. Ostffi-Asszonyfa. Kiss György, 1766. Téth, Gyórv. — Kiss János, 1767. Inta.

Kis.

Adta: III. Károly, Bécs, 1716. Február 24.

Kapta: Kis János, testvérei: Mihály és Ádám.

Czimer: a kék udvar jobb oldalán emelkedő szikla, mely felé egy természetes színű, két lábon álló, s nyakán nyíllal átfurt farkas halad. A sisak koronáján pánczélos kar, kardot villogtat. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Kis János, Péter, Ferencz és Ádám, 1744. Kőrmend.

Kiss.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1655. Február 28.

Kapta: Kiss András, felesége: Katalin, testvére: Kiss István.

Kivonat. A czimerleírás hiányzik.

Fölmutatta: Kiss István, 1766. Kis-Kamond, Veszprémv. — Kiss János, 1766. Kővágó-Eőrs, Zalav. — Kis Mihály és János, 1766. Ság. — Kiss István és Ferencz, 1766. Orosz-Egyháza, Békésvármegye.

Kiss, l. Rapossa.

Kiskos.

Adta: III. Károly, Laxenburg, 1714. Május 13.

Kapta: Kiskos Mihály, fiai: György és Ferencz.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ezen egy természetes színű, tátott száju, kilógó nyelvű, kiterjesztett szárnyu sas a bal lábán áll; a jobbal három érett buzakalászt tart. A sisak koronáján az alábbi-hoz mindenben hasonló sas.

Fölmutatta: Kiskos György és Ferencz, 1733. Buesu.

Krisay.

Adta: I. Leopold, Sopron, 1681. November 29.

Kapta: Krisay Mátyás, neje: Preuthnerinthe Mária-Sidonia, fiai: Sándor, Mátyás, János és Ferencz.

Kivonat. A czimerleírás hiányzik.

Fölmutta: Krisay János, György és István, 1757. Bajánháza.

✓ **Kloyber.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1610. Julius 6.

Kapta: Kloyber János.

Czimer: a paizsudvar a jobb oldal felső sarkától, a bal oldal alsó sarkáig, ferdén húzott vonalak által hét utra (Strassen) osztatik, az első, harmadik, ötödik és hetedik vörös, a többi ezüst. A sisak koronáján természetes színű medve nő ki. Foszladék: mind a két oldalon arany-fekete.

Az oklevelet Rudolf mint német császár állította ki német szöveggel, de kiterjesztve joghatályát a többi királyságaira és tartományaira is.

Fölmutatta: Klueber (Kloyber) Mihály, György, András, István, Ferencz, 1758. Szalonak.

✓ **Kochis.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1659. Május 20.

Kapta: Kochis István.

Czimer: kék udvarban zöld téren álló arany-oroszlán kiterjesztett szárnyakkal, kilógó vörös nyelvvel, kettős farkát a hátára emelve, első jobb lábával buzogányt tart, fölötte a paizs sarkaiban jobbról is, balról is egy-egy arany-csillag. A sisak koronáján vörös mezű kar, karddal. Foszladék: j. kék-arany, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Kochis Mihály, Ferencz és János, 1733. Sömjén. — Kochis János és György, 1767. Keszthely, Zalav.

✓ **Kocsi.**

Adta: Zsigmond, 1421. feria quarta proxima ante festum beati Jacobi apostoli.

Kapta: Kocsi György és András, Mesteri Imre, sat.

Másolat. A czimleírás hiányzik.

Fölmutatta: Kocsi György és Mihály, 1733. Kocs. — Mestery Mihály és György, 1733. Alsó-Mesteri.

✓ **Koczor, Kaczor.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1655. Aprilis 20.

Kapta: Koczor Mihály, mostoha testvére; Maraczkó János, nővérei: Koczor Ilona és Anna.

Czimer: kék udvarban zöld téren nővő, piros ruhás katonai férfi, fején sastollal ékesített magyar kalap (kalpag), balkezevel turbánt tart,

a jobbal kardot villogtat. A sisak koronáján az alsóhoz mindenben hasonló férflu. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Koczor Pál és András, 1743. Baba.

Koffer.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. November 9.

Kapta: Koffer Benedek, neje: Faihel Orsolya, fiai: György, Tamás és Ádám.

Czimer: kék udvarban zöld halmon griff áll, s első jobb lábával sárga liliomot tart. A sisak koronáján fél oroszlán, bal lábával kardot tart. Foszladék: j. zöld-ezüst, b. kék-arany.

Fölmutatta: Koffer János, 1733. Miske.

Komáromy.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1634. Mártius 23.

Kapta: Komáromy János, atyja: János, testvérei: György és Katalin.

Czimer: kék udvar alján magas szikla, azon egy álló oroszlán, bal lábával gyönggyel és kettős kereszttel díszített királyi koronát tart, a jobbal kardot villogtat. A sisak koronáján fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán nő ki. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Komáromy István, 1733. Dozmat. — Komáromy János, 1733. Bögöte.

Komáromy. másképp Zabó.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1603. Február 4.

Kapta: Komáromy másképp Zabó Tamás, rokona: Zalay Tamás.

Czimer: kék udvarban három keresztbe tett, a hegyével fölfelé álló összekötött nyíl, mellettük innen is, onnan is egy piros rózsza. A sisak koronáján természetes színű fél majom (satyrus) vagy satyr, fején zöld korona, s ijra nyilat feszít. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös ezüst.

Fölmutatta: Komáromy, másképp Zabó Péter, 1733. Katafa.

Kondor.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1629. October 4.

Kapta: Bodor István, neje: Gersey Ilona; gyermekei: István és Zsuzsánna, sógora: Kondor Márton, ennek neje: Orsola és fia: Kondor Balázs.

Czimer: a zöld paizsudvart egy vörös szelemen keresztben át két egyenlő részre osztja, a szelemenben egy természetes színű, kiterjesztett szárnyu daru a bal lábán áll, a fölemelt jobb lábbal kavicsot tart. A sisak koronáján öt strucz toll, ebből kettő fehér, három vörös. Foszladék: j. kék-arany, b. ezüst vörös.

Fölmutatta: Kondor Mihály. 1733. Karátfölde.

✓ **Könczöl.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1647. Április 12.

Kapta: Könczöl István, bátyja: Könczöl János, unoka-öccse: Könczöl János.

Czimer: vörös udvarban, zöld téren, természetes színű lépegető farkas, szájában meztelen kard. A sisak koronáján vörös ruhás vitéz, fején vörös kalpag, balkeze a csipőjén s jobbával kardot villogtat. Foszladék: jobbról arany-kék, b. kék-fehér.

Fölmutatta: Könczöl István, 1733. Jákfa. — Könczöl Ádám, 1763. Rába-Doroszló.

✓ **Korchmáros.**

Adta: I. Leopold, Lincz, 1680. September 19.

Kapta: Korchmáros János, neje: Németh Katalin, gyermekei: György, István, Mihály, János, Ilona, Anna, unoka testvére: Korchmáros Ferencz.

Czimer: kék udvar alján halom, ezen egymáshoz közel három sárguló, fölfelé álló buzakéve van elhelyezve. A sisak koronájából fél oroszlán emelkedik ki, s első jobb lábával három vörös buzakalászt tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Korchmáros Antal, János, József, Boldizsár, Károly, Menyhért és Gáspár, 1847. Táplánfa.

✓ **Körmendy.**

Adta: II. Ferdinánd, 1622. Sopron, Junius 12.

Kapta: Körmendy Mihály, Körmendy Péter.

Czimer: kék udvarban, zöld mezőn, természetes színű farkas áll, az első két lábát ragadozásra emeli, a száján át a fején keresztül ütött nyíllal, s dühösen jobb felé tart. A sisak koronáján páncélos kar, mely vashuzogányt emel. Foszladék: j. arany-fekete, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Körmendy Sándor, 1733. Rempe-Hollós.

✓ **Körmendy.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1624. Január 4.

Kapta: Körmendy István, anyja: Czoma Dora, unoka testvére: Körmendy Benedek.

Czimer: vörös udvarban természetes színű álló farkas, első jobb lábával kardot villogtat. A sisak koronáján vörös ruhás kar, karddal. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Körmendy György és István, 1733. Kolta. — Körmendy János, 1764. Nagy-Várad, Biharv. — Körmendy János és Bene-

dek, 1733. Egyházas-Rádocz. — Körmeny János, András, Ferencz, 1733. Körmeny.

✓ **Kós.** (Körmeny).

Adta: II. Miksa, Bécs, 1569. Augustus 1.

Kapta: körmeny Kós János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, virágos fehér liliom, tetején kövekkel ékes királyi koronával, mely mellett két oldalról egymással szemközt egy-egy griff áll, s első lábaikkal a koronát tartani látszanak; a koronán egy kiterjesztett szárnyu, természetes színű gerle. A sisak fölött másik, drága kővel ékített korona, s azon az alsóhoz hasonló gerle. Foszladék: j. kék-kék (?) (bizonyynal hibásan arany-kék helyett), b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Kós András, Ferencz és István, 1740. Német-Szeceőd és Körmeny.

✓ **Kovách,** máskép Sebestyén.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1635. Junius 10.

Kapta: Kovách Gergely, neje: Horváth Orsolya, testvére: Mihály, unoka-testvére: Péter.

Czimer: vörös udvarban, zöld téren, természetes színű álló medve, első jobb lábával löpatkót tart. A sisak koronáján vörös mezű kar, markában kalapács. Foszladék: j. arany-kék, b. kék-ezüst.

Fölmutatta: Kovács Pál, 1733. Sömjen. — Kovács Mihály, 1733. Hetye.

✓ **Kovács,** I. Vörös.

✓ **Kovács.**

Adta: III. Károly, Laxenburg, 1714. Junius 10.

Kapta: Kovács Mihály, neje: Gyarmathy Anna, gyermekei: István, Ferencz, András, Miklós, Katalin.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, egy strucz, természetes színnel, csőrében vaspatkót tart. A sisak koronáján pánczélos kar kardot forgat. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Kovács Ferencz, 1733. Nemes-Csoó.

✓ **Kovács,** I. Szerdahelyi.

✓ **Kovács.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1642. Mártius 9.

Kapta: Kovács Miklós, testvére: András.

Czimer: kék udvarban hármos zöld halom, a magasabb halmon királyi korona, azon oroslán, mely kardot villogtat. A sisak koronáján

(két) fekete (sasszány) között arany-csillag ragyog. Foszladek: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Kovács Gáspár és Bálint, 1733. Simonyi.

✓ **Kovács**, I. Melegb.

✓ **Kovács**, I. Pap.

✓ **Kovács**, (de Gansa) I Szőlősy.

✓ **Kováczy**.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1630. Január 12.

Kapta: Kovács Miklós, neje: Kemleky Judit, fiai: János és Gergely.

Czimer: a kék udvar alján hármos zöld halom, ezen álló oroszlán, mely első lábaival két szárnyu lobogó zászlóval ellátott dárdát tart. A sisak koronáján különben az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán nő ki. Foszladek: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

✓ **Kováchy**, I. Chapó.

✓ **Kövér**.

Adta: III. Ferdinánd, Regensburg, 1653. Junius 11.

Kapta: Kövér Imre, neje: Gyeney Ilona, fia: András, testvére: Kövér Gergely.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló oroszlán, jobb első lábával leveles szőlő-fürtöt tart. A sisak koronájából ágyékával különben az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán emelkedik ki. Foszladek: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Kövér János, 1733. Hetye.

✓ **Kozáry**.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1647. Junius 10.

Kapta: Kozáry Balázs, s testvére: Péter.

Czimer: kék udvarban, zöld mezőn, álló arany-griff, első jobb lábával pálmaágat tart. A sisak koronájából ágyékával egy természetes színű dämvad emelkedik ki, s első lábait kinyújtja. Foszladek: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Kozáry Balázs, 1733. Felső-Csalogány.

✓ **Kubiczky**.

Adta: I. Leopold, Laxenburg, 1690.

Kapta: Kubiczky György, neje: Szabó Judit, lánya: Mária testvérje: Kubiczky Dániel.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ezen kettős farku álló arany-griff, első bal lábát ragadozásra nyújtja, a jobbal ezüst csillagot tart. Fölötte jobbról ragyogó arany nap, balról jobbra néző ezüst félhold.

A nyílt sisakon arany láncz. A sisak koronáján nyugvó galamb szájában olajágga! Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

(Eredetije a vasvármegyei régiségtárban, kivonata Vasvármegye levéltárában).

Kuchinka. I. Gajáry.

Kuhtics.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1584. Augustus 14.

Kapta: Kuhtics János, testvérei: Simon, Mihály, Mátyás, Margit.

Czimer: a vörös udvar alján zöld hármos halom, azon két fekete sasszárny között álló arany-párducz, első lábaival kardot tart. A sisak koronáján, két kiterjesztett fekete sasszárny között, fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló arany-párducz. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Kuhtics János, Ferencz és György, 1733. Oláh-Cziklin.

Kunics.

Adta: II. Rudolf, Pozsony, 1578. Aprilis 12.

Kapta: Kunics Antal, neje: Korblein Anna, nagybátyjai: Kunics Mihály és András, mostoha testvére: Hozman Péter, és Dora, sógora: Chyura Péter.

Czimer: a paizs udvart két ferdén huzott vonal három egyenlő részre osztja; a középső sárga (arany) színű, melyben egy természetes színű, szaladó menyét szájában drága köves arany-gyűrűt visz; az ez alatt levő vörös téren kinyílt rózsza; a legfelső udvar kék, ebben egy arany-csillag. A sisak koronájából két sasszárny között fél, különben az alsóhoz hasonló menyét emelkedik ki; a sasszárny a menyét háta mögött alulról feléig fehér színű, a felső fele vörös, a színek választó vonalain egy kinyílt rózsza; a menyéttel szemközt levő szárny felső része arany, az alsó fele kék, s az érintkezési ponton egy csillag. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Kunics Ferencz és János, 1733. Rumpód.

Kutrovich.

Adta: II. Ferencz, Bécs, 1792. Julius 26.

Kapta: Kutrovich József, ennek fiai és lányai.

Czimer: négyelt udvar, 1 és 4. arany, 2 és 3. ezüst. Az udvarban zöld mezőn kardos magyar vitéz áll, fején süveg, testén kék dolmány, piros nadrág és sárga csizma; jobb kezével szőlőfürtöt, s a ballal csipőjéhez szorítva egy kéve buzakalászt tart. Sisak dísz: 5: kék, arany, vörös, ezüst és kék strucztooll. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredetije Simon Miklósnál, Szombathelyen, kivonata Vasvármegye levéltárában).

Küttel.

Adta: Mária-Terczia, Bécs, 1759. Deczember 28.

Kapta: Küttel Sámuel, gyermekei: György, Sámuel, János, Ádám és István.

Czimer: a paizs-udvar alján pázsit, a pázsit fölött a paizs függőlegesen két részre oszlik, melyekben két kigyó (jobb felül arany, bal felül ezüst) egymásba tekeredve, egymással küzdve, fejjel a paizs föléig emelkednek. A sisak koronáján két, minden oldalról borostyánággal disztett vörös korall-bokor között fehér egyszarvu, nyakán vörös kantár. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Küttel Károly, István és Ferdinánd, 1838. Kőszeg.

L.

Laky.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1655. Mártius 19.

Kapta: Laky István, felesége: Balogh Orsolya, gyermekei: István, Mátyás, György, Pál, Katalin.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló szarvas, a torkába vert nyíllal. A sisak koronájából fél oroszlán emelkedik ki, jobb lábával kardot, a ballal egy vértet tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Laky István és György, 1733. Rempe-Hollós.

Laky.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1667. Deczember 3.

Kapta: Laky István, neje: Pap Orsolya, fia: Laky Ádám.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű, álló párducz jobb lábával kardot villogtat. A sisak koronáján az előbbihez hasonló párducz, Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Laky István és András, 1733. Asszonyfa.

—Laky, I. Gosztholay.

Lakics.

Adta: II. Ferencz, ex castris ad Tonnacum in Belgio, 1794. Május 26.

Kapta: Lakics György, Zsigmond és Ádám három egy-testvér, Ádám gyermekei: Ádám, János, Márton és Anna, neje: Pilleries Erzsébet.

Czimer: kék udvarban egyes farku arany-oroszlán áll, első jobb lábával ezüst buzogányt tart. A biborral bélelt s aranyos sisak nyakán arany láncz medaillonnal; a sisak koronáján két fekete szárny között, ügyekével kiemelkedő oroszlán, a buzogány helyett kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Lakics István, Hizér. Barsvármegye.

Lancsák. (Büdinczi).

Adta: II. Rudolf, Prága, 1592. September 5.

Kapta: bűdincezi Lancesák Jakab, neje: Agatha, fiai: Balázs, István, János és Mihály.

Czimer: kék udvarban föl medve, bal felé fordul; első bal lábával három buza-kalászt, a jobbal szőlőfürtöt tart. A zárt sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló medve. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Lancesák László, 1733. Seregháza.

Lauterpach, másképp Tisztapatak.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1686. Október 29.

Kapta: Lauterpach, másképp Tisztapatak János, fiai: István, János és Pál, leányai: Anna és Éva.

Czimer: kék udvar alján tiszta patak, mely fölött kiterjesztett szárnyu galamb, csőrében zöld olajágot tart. A sisak koronáján másik kiterjesztett szárnyu fehér galamb, mely csőrében zöld koszorut tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Lendvay, l. Cseh.

Lendvay.

Adta: I. Leopold, Laxenburg, 1667. Május 25.

Kapta: Lindvay János, fia: László.

Czimer: keresztben két részre osztott czimer-paizs; az alsó rész fekete, s ezt egy, a középben előnyuló arany felső lap három részre osztja; a felső rész fehér, s ebben hátulsó lábaival ugrásra kész oroszán, az első lábai között zöld koszorut tart. A sisak koronáján ágyékával fölemelkedő oroszán kardot villogtat. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Lendvay Márton, 1733. Bozsok.

Lendvay.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1649. Április 17.

Kapta: Alsó-Lendvai Mihály és István.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, koronás álló oroszán kardot villogtat. A sisak koronáján színek által megkülönböztetett srucz-tollak. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Lendvay Ferencz, 1733. Szent-Gothárd.

Hogy mi módon is igyekeztek némelyek a czimeres nemes-levél birtokába jutni, azt élénken illusztrálja a most említett okmány.

Ez okmány ugyanis jelenleg adományosul göntörházi Soós János és István nevét tünteti föl.

Lendvay Ferencz azonban mikor azt 1733-ban a vármegye vizsgáló bizottsága előtt fölmutatta, bebizonyította, hogy az okirat hamis. Mert a czimeres levelet Alsó-Lendvai Mihály és István nyerte, de ezek nevét

onnan valami hamisító kivakarván, göntörházi Soós János és István nevét írta helyébe.

✓ **Lendvay.** máskép Szapács.

Adta: III. Károly, Laxenburg, 1713. Május 22.

Kapta: Lendvay, máskép Szapács Balázs.

Czimer: a kék udvaru paizst babér-lombok veszik körül, alján zöld tér, ezen kiterjesztett szárnyu fehér galamb, csőrében zöld olajágot tart. A sisak koronáján, egy lábon az alsóhoz hasonló galamb áll, csőrében az olajfa-ággal. Foszladék: mindkét oldalon arany-vörös.

Fölmutatta: Lendvay, máskép Szapács László, József, Gábor és János, 1733. Pósfá.

✓ **Lengyel.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Junius 4.

Kapta: Lengyel Miklós, neje: Zerdahely Margit, s gyermekei: Lengyel József, Zsuzsánna, Judit, és Erzsébet.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló egyszarvu, fölötté jobbról arany-hold, balról arany-csillag. A sisak koronáján ágyékával oroslán emelkedik ki, s meztelen kardot tart. Foszladék: j. arany-fekete, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Lengyel Ferencz, 1733. Vas-Polány.

✓ **Leőikeős,** l. Gosztholay.

✓ **Lepossa.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1649. Mártius 28.

Kapta: Lepossa Péter, testvére: Lepossa István, neje: Hompó Erzsébet, többi testvérei: Lepossa Máté, Mihály, György, unoka testvérei: Lepossa Ádám, Sebestyén, Miklós, és ezek feleségei: Bocskor Agatha, Sziavecz Katalin, Laber Orsolya.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű álló szarvas, melynek nyaka nyállal van átlőve. A sisak koronáján az alsóhoz mindenben hasonló szarvas. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Lepossa Ádám és Miklós, 1733. Dolina.

✓ **Lisisich.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. Deczember 1.

Kapta: Lisisich Jakab deák, neje: Kuprissich Agatha, fiai: L. Miklós, testvére: L. György, és ennek fia: L. István.

Czimer: kék udvarban, zöld halmon, fölemelt farku álló griff, mely első bal lábát ragadozásra nyújtja, a jobbal kardot tart, melyre egy turbános török-fej van szurva. A sisak koronáján ágyékával az előbbihez hasonló griff emelkedik föl. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Lisisich Miklós, 1733. Kőrmend.

Literatus, l. Joó.

Lochuch, l. Fliszár.

Lonchics, l. Csongrády.

Lórántffy, l. Babay.

Ezen Lórántffy-család a Babay-családtól származtatja magát.

Lósy.

Adta: III. Károly, Bécs, 1721. Február 21.

Kapta: Lósy János, fiai: László, testvére: Lósy György, ennek fia: István.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, egy holt test török ruhában, vagyis zöld zubbonyban, vörös nadrágban, hanyatt fekvő, födetlen fején hajzattal, bal kezét és lábait szétterjeszti; arany-kantáros fehér lovon vörös ruhás, kék nadrágos, sárga csizmás magyar vitéz ül, fejét zöld fityegőjű nyest kalpag fűdi, s a nyargalni látszó ló hátulsó lábaival a törököt tapossa; a vitéz bal kezével a kantárt tartja, s a jobbjaiban levő hosszú véres karddal a fekvő török nyakát szurja át; a ló és vitéz a paizs bal oldala felé fordul. A sisakon gyönggyel ékesített királyi korona. Foszladék: ezüst-vörös-fekete.

Lovenyák.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1623. September 13.

Kapta: Lovenyák Bálint, fiai: Miklós, Ambrus és János, unokái: Lovenyák János, István, Balázs és Mihály.

Czimer: fekete udvarban, zöld téren, fehér bárány összetett lábakkal, a felső részben három arany csillag. A sisak koronájából, két bivaly-szarv között, ágyékával fehér bárány emelkedik ki; a bivaly-szarv jobbról félig vörös, félig kék, balról hasonlóan félig vörös, félig kék. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Lovenyák Péter, 1733. Felső-Eőr. — Lovenyák László, 1733. Nárai. — Lovenyák Mátyás és István, 1733. Kőhida. — Lovenyák Miklós, 1733. Alsó-Csalogány, — Lovenyák Mihály, 1733. Vidorlak.

Luttár.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1643. Julius 2.

Kapta: Luttár István.

Czimer: kék udvar alján három ormu szikla, ezen egy fölemelt farku arany-griff áll és kardot villogtat. A sisak koronájából egy, az alsóhoz különben egészen hasonló griff nő ki. Foszladék: j. (arany-kék), b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Luttár Miklós, 1733. Barkócz. — Luttár Mihály és György 1733. Tót-Keresztur. — Luttár Miklós, 1743. Tót-Keresztur.

✓ **Luttár**, máskép Szembiborczi.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1650. Február 24.

Kapta: Szembiborczy, máskép Luttár Sebestyén, testvérei: Máté, Miklós és István.

Czimer: kék udvarban (zöld hármós) halom, melynek alacsonyabb részén természetes színű álló oroszlán kardot villogtat. A sisak koronáján az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Luttár máskép Szembiborczy Tamás, György, Miklós, János, Péter, Pál, Sebestyén. 1733. Szent-Bibor.

M.

✓ **Magyar**. (Prácsai).

Adta: II. Rudolf, Prága, 1587. Deczember 22.

Kapta: práchai Magyar Márton, fia: Lőrincz.

Czimer: kék udvarban hármós hegyű fehér szikla, melyből fél, természetes színű szarvas emelkedik ki, első lábait szét terjesztve, s száját kitátva. A zárt sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló szarvas. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Magyar András és István, 1763. Mihályháza, Veszprémvárm. Származási hely: Beőd.

✓ **Makó**, l. Zakál.

✓ **Malasich**, l. Szalay.

✓ **Mayr**. (Majer).

Adta: II. Ferencz, Bécs, 1795. Julius 16.

Kapta: Mayr József.

Czimer: az udvar függélyesen két részre oszlik: az első rész vörös, ebben zöld téren egy balra forduló pánczélos vitéz, jobb kezével borostyán-koszorút s a ballal dárdát tart; a másik udvar-rész ezüst, ebben zöld téren álló griff, első jobb lábával nagyobb babér-galyat tart. A sisak koronáján térdével, különben az alsó pánczélos vitézhez teljesen hasonló alak nő ki. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. ezüst-zöld.

✓ **Maraczkó**, l. Koczor.

✓ **Margavich**, l. Horváth.

✓ **Markasiny**, l. Zakál.

✓ **Markos**. (Ramócsai).

Adta: II. Rudolf, Pozsony, 1578. Aprilis 13.

Kapta: Ramócsay Markos Péter, fiai: János, György, Benedek, Mátyás, Márton, testvére: Markos András.

Czimer: kék udvar alsó részén zöld hármos halom, ezen egy vörös ruhás, fekete kalapos, csizmás magyar ember balra fordulva, a jobb kezében levő szekerczével kocsikereket farag; a felső jobb sarokban csillag, a balban, szemközt a férfiuval, félhold, A zárt sisakon borostyánkoszoru, s abból fél, másként az előbbihez hasonló férfiú emelkedik ki, föltartott kezekkel. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös ezüst.

Fölmutatta: ramócsai Markos Imre, János, Péter, Mihály, 1733. Felső-Paty. - Markos György, József és Zsigmond, 1733. Bögöt. — Markos János, 1733. Váth.

Márkus.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1623. Julius 25.

Kapta: Horváth Márton, neje: Odor Katalin, testvére: Horváth Mihály, mostoha testvére: Márkus István, ipa: Odor János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, pánczélos vitéz fehér lovon ülve vörös zászlót lobogtat. A zárt sisak koronáján két: arany-vörös-zöld és(?) sasszárny között másik pánczélos vitéz, kardját vágásra emeli: Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Márkus Pál, 1733. Pápocz.

Marochits, I. Tallián.

Marthon, másképp Zsidó.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622, Julius 21.

Kapta: Marthon István és neje: Borbálya.

Czimer: a paiszudvar keresztben két részre oszlik, az alsó vörös, a felső kék; a vörösben zöld mezőn kiterjesztett szárnyu fehér galamb áll; a kék részben mindenik szegletben egy lilium. A sisak koronáján az alsóhoz hasonló galamb, mely azonban itt csőrében zöld ágat tart. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-fekete.

Marton.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Junius 25.

Kapta: Marton György, gyermekei: János, Gergely és Erzsébet, Jánosnak gyermekei: István, Orsolya és Katalin.

Czimer: a kék udvar alján tó, melyben vadréce uszik; mellette mind a két oldalon virágzó fehér lilium; a vért felső részében arany csillag. A sisak koronáján két bivalyszarv, jobbról félig vörös, félig ezüst, balról félig fekete, félig arany; a bivaly-szarvak között a koronán az alsóhoz hasonló réce áll. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. fekete-arany.

Fölmutatta: Marton István és János, 1733. Kis-Somlyó. — **Marton István**, 1733. Hőgyész.

✓ **Mates.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1718. Augustus 5.

Kapta: Mates György, neje: Gáspár Dora, fiai: János és István.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, levágott véres emberi fej fekszik, melyet egy pánczélos kar kardja hegyével a földhöz szegez. A sisak koronáján pánczélos kar buzogányt tart. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Mates János és István, 1733. Köcsk.

✓ **Matyók.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Julius 19.

Kapta: Mattyók János, neje: Kövesdy Orsolya, fiai: István, János és Gergely, testvére: Mattyók Gergely.

Kivonat. A czimerleírás hiányzik.

Fölmutatta: Matyók Ferencz, 1768. Gárdon, Fejérvárm.

✓ **Medvedevics**, I. Kercsmár.

✓ **Melegh.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1651. Augustus 5.

Kapta: Melegh György, édes anyja: Bakó Erzsébet, mostoha (?) testvére; Kovács János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, könyöklő vörös ruhás kar kardot villogtat. A sisak koronáján hasonló kar karddal. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Melegh György, 1733. Gércze.

✓ **Mesterházy.** (Mesterházi).

Adta: Zsigmond, Buda, 1436. „in festo visitationis beate Marie virginis gloriose“.

Kapta: Mesterházy Bálint, Andrásnak fia, testvére: János, továbbá Bögöthy Sebestyén (Sebastianus de Buguth), ennek fiai: Osvald, Bálint, Miklós és végre: Bögöthy György fiai: Péter és Zsigmond.

Czimer: balra dülő paizs, kék udvarán zöld ág, ezen egy balra néző holló, a sisak koronáján egy másik balra néző holló. Foszladék: jobbról arany-kék, baról hiányzik, de valószínűleg ezüst-vörös. (Az okmány eredetije a család birtokában, kivonata Vasvármegye levéltárában).

✓ **Mesteri**, I. Kocsi.

✓ **Mihalich**, I. Czipott.

✓ **Mikos.** Taródházi. (Nemes és báró).

Adta: I. Leopold, Bécs, 1669. Oktober 23.

Kapta: Mikos Márton.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló oroszlán, jobb lábával pálmaágot tart. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu fehér galamb, csőrében pálmaággal. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

A báróságot Mikos Lászlónak Ferencz király adta: Bécsben, 1825. Deczember 9-én.

A bárói czimer: a paizs-udvar négy egyenlő részre oszlik, az első és negyedik arany, s mindenkiben egy-egy szerecsen fej, a nyakán gyöngy-sorral; a második és harmadik rész kék, s mindenkiben álló, jobbra forduló ezüst griff. A sisakon bárói korona, azon jobbról is, balról is egy-egy koronás sisak; a sisak nyakán arany-láncz medaillon-nal. A korona közepéről a jobb oldalon, amint a festett czimer mutatja, kék ruhás nő, (a szöveg férfiut említ), emelkedik ki, szétbontott haja a hátára hull, jobb kezével ferdén kardot tart, a ballal egy vörös szívet emel arczával egy vonalra. A bal korona felett ágyékával ezüst griff emelkedik s jobbra fordul. Foszladék: a jobb sisak körül: arany-fekete. a bal sisak körül: ezüst-kék. Paizstartók: j. ezüst egyszarvu, b. párducz. (Eredeti).

✓ **Milocsits, I. Tallián.**

✓ **Móczér.**

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1609. Mártius 21.

Kapta: Móczér Mihály, neje: Tasler Veronika, gyermekei: Kristóf, János, Mátyás, Mihály, István, Anna, (cz utóbbi Petell János felesége), továbbá: Katalin és Veronika.

Czimer: kék udvar alján hármos halom, ezen álló, farkát a hátára emelő arany oroszlán, első jobb lábával kapát tart. A sisak koronáján fől, különben az előbbihez hasonló oroszlán. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Móczér István, 1733. Német-Keresztes.

✓ **Mogyoróssy, I. Szalay.**

✓ **Molnár.**

✓ Adta: III. Károly, Laxenburg, 1715. Május 1.

Kapta: Molnár János, neje: Orczy Zsuzsa, fiai: Zsigmond és László.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, balról egy természetes színű álló medve jobbra fordulva, első lábaival egy arany-kereket tart magasra; ez alatt három buza-kalász, melyből a középső egyenesen fől nyulik, a másik kettő pedig mintegy az érettség terhétől jobbra-balra elhajlik. A sisak koronáján egy másik, különben az alsóhoz hasonló medve nővő

alakban emelkedik föl, s szinte arany-kereket tart. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. kék-arany.

Fölmutatta: Molnár Zsigmond és László, 1733. Salfa.

✓ **Molnár**, l. Farkas.

✓ **Moráczy**.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1700. Julius 20

Kapta: Moráczy István, neje: Pagma Éva, fiai: György, Sándor, László, édes testvére: Mihály.

Czimer: vörös udvarban, zöld téren, kék ruhás magyar vitéz áll, fején három sastollal ékes zöld kalpag, bal kezében ezüst buzogányt, a jobbal véres kardot tart, melyre török fej van tűzve. A sisak koronáján térdével, különben az alsóhoz mindenben hasonló magyar vitéz emelkedik föl. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Moráczy János, László és István, 1733. Morác.

✓ **Móricz**.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Julius 14.

Kapta: Móricz János.

Czimer: kék udvarban zöld halom, azon egy természetes színű bárány, fölötte jobbról telt hold, balról csillag. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu galamb, mely a körmei között tartott fejet éles csőrével marcangolja. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Móricz György és Gáspár, 1733. Boba.

✓ **Műier**.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1675. September 14.

Kapta: Műier Márton, testvére: Műier Mihály.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, kitűnő növésű előkelő ifju, magyar módra, vörös felöltőben, sárga csizmában, fején czobolyprémes, három daru tollal ékesített süveg, jobb kezével kardot villogtat, a ballal övét tartja. A sisak koronáján ágyékával, különben az alsóhoz mindenben hasonló ifju emelkedik föl. Foszladék: j. arany-kék. b. ezüst-vörös.

N.

✓ **Nagy**, l. Hethésy.

✓ **Nagy**, (Bogyoszlói), l. Herwoych.

✓ **Nagy**, másképp Kerecsényi, l. Polányi.

✓ **Nagy**, l. Vargha.

✓ **Nagy**.

Adta: III. Károly, Bécs, 1713. Deczember 1.

Kapta: Nagy János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű farkas, jobb lábával egy előtte szaladó fehér bárányt hátulról megkap és véeresre marcangol. A sisak koronáján, két kiterjesztett sasszárny között, ágyékával kinövő oroszlán jobb lábával kardot villogtat s feje fölött ragyogó nap. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Nagy János, 1733. Ikervár.

✓ **Nagy.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1622. Január 5.

Kapta: Nagy Márton.

Czimer: keresztben két részre osztott paizs-udvar, az alsó vörös, s abban piramis alaku fehér halom, mely mellett innen is, onnan is egy-egy csillag ragyog; a halom csucsán három piros rózsza virul; az udvar felső része kék, ebben felényire fehér, kiterjesztett szárnyu griff, mely első jobb lábával egy nyíllal szurni készül, s gyors futásban lenni látszik. A sisak koronáján két sasszárny, következő színekkel: alul vörös, felül fekete s a széle innen is, onnan is zöld; a két sasszárny között egy hegyére álló szárnyas ezüst nyíl. Foszladék: j. arany-fekete, b. ezüst-barna.

Fölmutatta: Nagy György, 1733. Pósfá. — Nagy István és József, 1768. Sümeg, Zalav.

✓ **Nagy.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1669. Julius 1.

Kapta: Nagy István, neje: Mikó Ilona, fia: Nagy István, unokatestvére: Tóth Márton, nővére: Nagy Erzsébet.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló, természetes színű, koronás oroszlán, kardot tart, melyre egy turbános török fő van tűzve. A sisak koronájából ágyékával vörös ruhás, kék öves vitéz emelkedik ki, fején vörös fityegőjű nyuszt-kalpág, balkezét a csipőjén tartja, jobb kezében kard, melyre vérző turbános török fej van tűzve. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst vörös.

Fölmutatta: Nagy István, Nagy Ferencz és Tóth Ferencz, 1733. Hőgyész.

✓ **Nagy.** (Zombathelyi).

Adta: II. Miksa, Bécs, 1569. Mártius 22.

Kapta: Nagy János s testvére: Nagy Mihály.

Czimer: kék udvar alján sárga szikla, s azon két, szemközt álló griff, első lábaikkal egy kardot tartanak és erősen küzködni látszanak. A zárt sisak fölött gyöngyökkel ékes királyi korona. Foszladék: mindkét oldalon arany-kék.

Fölmutatta: Nagy Gáspár és József, 1733. Vönöczk.

✓ **Nagy.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1667. Május 27.

Kapta: Nagy Miklós, neje: Horváth Ilona, gyermekei: János és Katalin, Nagy Gergely, ennek fia: hasonlóan: Gergely.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló oroszlán, első bal lábával levágott ember-fejet tart, a jobbal kardot villogtat. A sisak koronájából fél szarvas emelkedik ki, melynek a nyaka nyillal van átütve. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Nagy Imre, 1741. Szombathely.

✓ **Nagy.**

Adta: III. Ferdinánd, Lincz, 1648. Augustus 16.

Kapta: Nagy János, neje: Erzsébet, gyermekei: János, Magdolna, Katalin; unoka testvére: Szany Péter, ennek neje: Katalin, és fia: Szany János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, (e tér a festett czimeren hiányzik), arany griff, első jobb lábával a közepénél fogva szárnyas nyilat fog, melynek hegye ferde irányban lefelé fordul. A sisak koronáján, két különböző színű sasszárny között, az alsóhoz mindenben hasonló egész griff. A szárny színei a festett czimeren a következők: jobbról alul ezüst, felül zöld, balról alul kék, felül vörös. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-zöld. (Eredeti).

✓ **Nagy.** (Lidertejedi).

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1654. Október 19.

Kapta: Nagy Pál, neje: Fejér Ilona, fiai: Nagy István, Péter, Ferencz, János, Dániel, András, leánya: Katalin; testvére: Gergely, neje: Ilona, s ezek gyermekei: Ferencz, András, Pál, János, Margit.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ennek emelkedettebb részén természetes színű álló oroszlán, első lábait meggömbíti, mintha ugorni szándékoznék. A sisak koronáján fél, az előbbihez hasonló oroszlán. (A festett czimeren mind a két oroszlán kardot tart, ami a szöveggel ellentétes). Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Kivonata Vasvármegye levéltárában. Eredetije néhai Nagy Sándor családjánál Szombathelyen).

✓ **Németh, I. Ferencz.**

✓ **Németh.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Junius 23.

Kapta: Németh Péter.

Czimer: a vörös udvar aljáról háromszög alaku kék tér nyulik föl, melynek zöld halmán egy kiterjesztett szárnyu gerle áll; az udvar két felső szögletében jobbról is, balról is nyiló fehér rózsza látható. A sisak koronáján, két szarvas-agancs között, összetett szárnyu gerle. Foszladék: j. fekete-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Németh István és Mihály, 1733. Kemény-Egerszeg. — Németh István, 1733. Sömjén. — Németh Ferencz, 1753. Noszlop, Veszprémv. — Németh Ferencz és József, 1774. Nagy-Zsennye. — Németh János, 1774. Földvár, Tolnavárm.

✓ **Németh, I. Paur.**

✓ **Németh.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1720. Április 29.

Kapta: Németh György, flai: Dávid, György, András és János; elhalt Mihály nevű testvérének fia: Németh Péter.

Czimer: kék udvarban zöld tér, közepén egymás mellett két zöldelő fa, az egyik fa gyökeréhez egy szekercze van helyezve. A sisak koronáján bal lábbal egy természetes színű daru áll, s felemelt jobb lábával követ tart. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Németh András, Dávid, György, János és Péter, 1733. Németfalu.

✓ **Némethy.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1690. Deczember 10.

Kapta: Némethy Péter, neje: Petrák Erzsébet, gyermekei: Péter. Mária és Éva; testvére: Némethy György, s ennek fia: Ferencz.

Czimer: a vörös paizs-udvart egy kék szelemen keresztben két egyenlő részre osztja, a kék szelemenben egymás mellett három arany-csillag; az udvar alján, zöld téren, természetes színű álló oroszlán, mind a két első lábát ragadozásra nyújtja. A sisak koronáján ágyékával oroszlán emelkedik föl, mely első lábaival egy arany-csillagot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Némethy Péter, 1733. Jakabháza.

✓ **Novák, I. Szabó.**

✓ **Novákovich.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1638. November 25.

Kapta: Novákovich Ádám, fia: Zsigmond, testvére: János.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, melynek emelkedettebb részén királyi korona, melyből vörös mezű férfiú nő ki, fején daru-tollas fekete magyar kalpag, bal keze a csipőjén, a jobbal viziórát tart. A sisak

koronáján az előbbihez mindenben hasonló férfiú. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Novákovich József, 1844. Szelevény. Hevesvárn.

✓ **Nunkovics.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1656. Október 6.

Kapta: Nunkovics György, testvére: Nunkovics János, Ferencz, Mátyás, Péter, Katalin.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, szent György ugró lovon ül, s hosszú dárdával a földön fekvő sárkányt szurja. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu fehér galamb, csőrében olajfa-ággal. Paizstakaró: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Nunkovics György, 1733. Nagy-Narda. — Nunkovics György és Miklós, 1733. Hőgyész.

✓ **Nyul.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1623. September 1.

Kapta: Nyul Mihály, mostoha testvére: Ferenczy György.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű farkas, fölemelt farrakkal, szájában egy egész nyul, s jobb felé siet. Az udvar fölso részén, közepén, egy csillag. A sisak koronáján föl farkas kardot villogtat. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Nyul István, János, Ferencz és György, 1742. Rempe-Hollós.

O.

✓ **Odor, I. Márkus.**

✓ **Odor.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1673. Május 4.

Kapta: Odor Sámuel, testvérei: Odor János és Ferencz.

Czimer: a vörös udvar közepén egy tova siető folyó, fölötte fél hold és csillag. A sisak koronáján ágyékával griff emelkedik ki, mely bal lábával fris babérgalyat (laurum), a jobbal kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Odor József, 1733. Jákfalva.

✓ **Osvald.**

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1612. November 13.

Kapta: Osvald Péter.

Czimer: kék udvarban négyszegletű kővekből emelt fal, mely kerek holddal, csillaggal és három (?) van díszítve; a falról ágyékával vörös ruhás férfi emelkedik föl, derekán kék öv, szakálla hosszú, két oldalon hosszú zilált haj; jobb kezével kardot villogtat, a ballal békót

tart. A sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló fértiu. Foszladék: mind két felül ezüst-vörös.

Fölmutatta: Osvald Miklós, Pál, György, 1733. Sárfi-Mizdó.

Óvady.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1621. Február 10.

Kapta: Héra, másképp Tokoresy György, atyja: Héra Mátyás, neje: Bajna Sára, unoka-testvére: Óvady István.

Czimer: vörös udvarban karddal átszurt kéz török fejet tart. (A szöveg hiányos, de az alábbiakból következtetve, kéznek kell lenni). A sisak koronáján az alsóhoz mindenben hasonló kéz. Foszladék: j. arany-ezüst, b. hasonlóképpen ezüst — ? (Talán: arany).

Fölmutatta: Óvady Mihály, 1733. Tokores.

P.

Pados.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1643. Április 28.

Kapta: Pados Ferencz, gyermekei: Márton, Pál, Katalin, testvére: Pados Márton.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, vörös ruhás vitéz áll, fején toll-diszes kalpag, s lábain sárga csizma: a balkezevel kard-hüvelyt tart, a jobbal a kivont kardot villogtatja, melyre vérző török fej van tűzve, melyről a vér alá csepeg. A sisak koronáján . . . ? griff emelkedik ki, mely első jobb lábával kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Pados László, Gáspár és Mihály, 1733. Nagy-Zennye. — Pados Ádám, Pál, János, István, 1733. Nagy-Zennye. — Pados Márton, 1733. Nagy-Mizdó. — Pados János, 1740. Kemény-Egerszeg.

Paksa. Paxa.

Adta: III. Károly, Bécs, 1717. Október 28.

Kapta: Paksa András, fiai: György, István, András, unoka-öcsesei: Paksa Gergely és István, Paksa Mihálynak fiai.

Czimer: vörös udvarban álló és balfelé forduló oroszlán, nyakán nyíllal átütve. A sisak koronáján egyenesen álló ij, melyre hegyével fölfelé nyíl van feszítve. Foszladék: mindkét oldalon arany-kék.

Fölmutatta: Paksa György, András, 1733. Szarvaskend.

Palothay, l. Balogh, (Beődi).

Ahhoz, amit ez okmányról a Balogh családnál elmondottunk, itt még a következőket adjuk.

Palothay Ferencz — az okmány szerint — már kora ifjúságában a katonai pályára lépett. Szolgált a palotai, pápai, veszprémi és érsek-ujvári várórságban; s utóbb mint sümegi, majd veszprémi kapitány ki-

tűnő vitézséget tanusított. Három király — Rudolf, Mátyás és II. Ferdinánd — alatt aratta babérait.

✓ **Pámer.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1646. November 17.

Kapta: Pámer János, neje: Esperes Mágdolna, gyermekei: György, Mihály, Anna, Mária, testvérje: Pámer Mihály, ennek neje: Tőke Anna, s ezek gyermekei: Pámer Mihály, György és János.

Czimer: fehér udvarban két zöldelő czédrusfa. A sisak koronáján, két sasszárny között, egy czédrusfa; a szárnyak színei: jobbról ezüst-vörös, balról kék-arany. Foszladék: jobbról arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Pámer János és Mihály, 1794. Györköny. Tolnav.

✓ **Páncz,** másképp Mattyók, l. Mattyók.

A Mattyók János részére II. Ferdinánd által Sopronban, 1622. Julius 29-én kiadott czimeres nemes-levelet mutatták föl 1775 ben Páncz, másképp Mattyók Antal mindszeinti, győrvármegyei és Ignác, malaczka-i pozsonyvármegyei lakos a nemességük megbizonyítása iránt mozditott perben.

Egyik ősök: Mattyók Vincze híres kurucz volt. Ez egy alkalommal levágott egy Páncz nevű előkelő labancz kapitányt. A kapitány neve azután ráragadt Mattyók Vinczére is.

Panker, l. Baacsics.

✓ **Pap,** másképp Kovács.

Adta: I. Leopold, Sopron, 1681. Junius 19

Kapta: Pap, másképp Kovács János, neje Gerencsér Ilona, fiai: János, András, György, testvére: Pap István.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, koronás oroszlán áll, első bal lábával ezüst paizst, a jobbal meztelen kardot tart, s balfelé fordul. A sisak koronáján fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Pap, másképp Kovács Ferencz és János, 1733. Vönöczk.

— Pap György, 1733. Noszlop, Veszprémv.

✓ **Pap.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1655. Aprilis 18.

Kapta: Pap István, neje: Kozma Anna, testvére: Pap György.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, vörös ruhás kar, markában buzakalászkodat tart. A sisak koronáján ágyékával felemelkedő vörös ruhás, kalpagos vitéz balkezét a csipőjén tartja, a jobbal kardot villogtat. Foszladék: j. arany-vörös, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Pap György és János, 1737. Terestyén-Szecsőd.

✓ **Pap,** másképp Bodroghy.

+

Adta: I. Ferdinánd, Pozsony, 1563. November 15.

Kapta: Bodroghy, másképp Pap Gergely, sógorai: Cseörghe János és szent-eörsébeti Soldos Benedek, Cseörghe János gyermekei: Cseörghe Benedek, Mihály, Péter, Gergely és Máté, B. G. nővérei: B. Ilona: Cseörghe Jánosné, és C. Borbálya: Soldos Benedekné.

Czimer: keresztben két részre osztott paizsudvar, az alsó kék, a felső arany; a kék, vagyis az alsó udvart két zöld halom foglalja el, melyeknek közepéről hegyalaku szikla emelkedik föl, és ezen egy gyönggyökkel ékes arany korona; a koronán természetes színű, kiterjesztett szárnyu, hajtott nyaku pelikán, csőrével a mellét felszabja, s a koronából mint egy fészekből fölrepdőső fiát vérével itatja; fölötte a jobb oldalon hold, balra csillag. A felső vagyis arany-udvarban egy kiterjesztett szárnyu, természetes színű fél, vagyis csak a hasával kezdődő sas, csőrében emberi szívet tart. Az egész paizst egy kigyó veszi körül, mely a kör közepén a saját farkát a szájába fogja, fején korona. A paizs felett nyílt sisak, a hősi hadidisz, mely a kigyót a paizsra szorítja. A sisak-takarók: arany-kék és vörös-ezüst. A sisakon igen diszes korona, ezen egy sasláb egy kiterjesztett szárnynyal összekötve, a szárnyon egy csillag.

Fölmutatta: Pap, másképp Bodroghy János, György, István és Ferencz, 1795. Nemes-Déd, Somogyvárm.

Papuk.

Adta: II. Rudolf, 1578.

Kapta: Papuk Péter.

Az okmány nagyon hézagos. A czimer-leírás is egészen hiányzik.

Fölmutatta: Papuk János, 1733. Alsó-Paty.

Pataky.

Adta: II. Leopold, Bécs, 1791. Február 24.

Kapta: Pataky Mihály s nejétől: Pálés Teréztől született fiai: György és Imre,

Czimer: függőlegesen két részre osztott paizs-udvar, jobbról ezüst, balról vörös; ezekben jobbról egy vörös, balról egy ezüst, álló, egymásfelé forduló egyes farku oroszlán, egyik lábukkal kardot tartanak, a másikkal egymás felé nyulnak. A sisak koronáján pánczélos kar, aranyos markolatu kardot tart, melyre török fej van tűzve. Foszladék: jobbról-balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Pataky Lajos, 1833. Kis-Kölked.

Pattyi. Patthy.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1629. Julius 22

Kapta: Pattyi János, neje: Kinches Katalin, gyermekei: Gergely, János, András, Katalin, Ilona, Erzsébet.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű fél szarvas. A sisak koronáján pánczélos kar kardot villogtat. Foszladék: j. arany-fekete, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Pattyi András, 1733. Hőgyész.

Paulik. (Stankóczi).

Adta: II. Ulászló, Buda, 1514. feria quarta proxima ante festum Epiphaniarum Domini.

Kapta: Paulik Bertalan.

Másolat. A czimleírás hiányzik.

Fölmutatta: Paulik János, 1768. Kőrmend.

Paur, másképp Németh.

Adta: I. Leopold, Sopron, 1681. Október 18.

Kapta: Paur, másképp Németh Kristóf.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, melynek emelkedettebb csucsára egy vasmacska van helyezve akként, hogy lefelé hajlik. A sisak koronáján pánczélos kar, mely markában buzakalászkot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Paur, másképp Németh István, és János, 1733. Rába-Kovácsi.

Pechych.

Adta: II. Mátyás, Prága, 1610. Aprilis 28.

Kapta: Pechych Gergely, neje: Ilona, gyermekei: György, Miklós, Gáspár, Márton, Katalin, Borbálya és Ilona.

Czimer: kék udvarban hármos zöld halom, ezen egy álló arany-griff kardot villogtat; a paizs felső oldalain két arany-csillag. A zárt sisak koronáján egy sas láb kivont kardot tart: a láb fölött arany csillagos fekete szárny. Foszladék: j. arany-kék, b. fekete-arany.

Fölmutatta: Pechych József, Ferencz, László, Ádám, Gábor, 1733. Lukácsfa. — Pecsics Boldizsár, 1748. Hodász.

Peőcz. (Vissi).

Adta: II. Ferdinánd. Bécs, 1623. Junius 17.

Kapta: vissi Peőcz Vincze, neje: Pintér Katalin, fiai: Peőcz Imre, Benedek, János, és testvére: Peőcz Ambrus.

Czimer: vörös udvar, melyet a jobb felső saroktól a bal alsó sarokig huzott kék színű szelemen két részre oszt, ebben egy egyes farku álló oroszlán, első jobb lábával szőlőleveles és szőlőfürtös venyigét tart

A sisak koronáján fél, különben az előbbihez mindenben hasonló oroszlán. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Peőcz József, 1733. Meszlen.

✓ **Perenyel.**

Adta: I. Ferdinánd. Bécs, 1560. Augustus 14.

Kapta: Perenyei Benedek, testvérei, sógorai.

Czimer: vörös udvar alján zöld halom, ebből egy fél farkas nő ki mely két első lábával három virággal ellátott lilium-ágot tart; a paizs felső jobb szegletében csillag, balról hold. A zárt sisak koronáján az előbbihez hasonló farkas kivont kardot villogtat. Foszladék: mind a két oldalon vörös-ezüst.

Fölmutatta: Perenyi Dániel, 1733. Rohonc.

✓ **Pethel.**

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1610. Junius 25.

Kapta: Pethel Tamás, neje Schmit Kristina, gyermekei: György, Ádám, Eufrosina és Anna; továbbá: Eufrosina fia: Porchy Ruprecht, és Anna fia: Benedek Fülöp.

Czimer: kék paizs-udvarban hármos zöld halom, az alsóbb két halmon álló sárga oroszlán, tátott száj, kilógó nyelv, s kettős farkát fölunkoritja, első lábával ragadozásra kész, jobb lábának körmeivel két levelű termő szőlő-ágot szorít, melyről három szőlőfürt csüng alá; fölötté három arany-csillag rendben. A nyitott sisak koronájából az alsóhoz hasonló fél oroszlán nő ki. Foszladék: j. arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Benedek Mihály és Benedek, 1733. Felső-Eőr. — Benedek Frigyes, 1754. Felső-Eőr. — Pethel János és András 1733. Jaák.

✓ **Petheő, l. Zanathy.**

✓ **Petkovich.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1649. November 10.

Kapta: Petkovich Benedek, neje: Várady Erzsébet, fiai: Pál, Mihály és Márton.

Czimer: vörös udvarban, zöld téren, vörös ruhás vitéz, fején saszallós magyar kalpag, bal kezével a háta mögött földre dobott fogoly törököt tartja, s a jobb kezében kardot villogtat, mintha a török fejét levágni akarná. A sisak koronájából ágyékával arany-oroszlán emelkedik föl, bal lábával levágott török fejet s a jobbal kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Petkovich Miklós, 1756. Mura-Szombat.

✓ **Petrevczy.**

Adta: I. Ferdinánd, Innsbruck, 1563. Május 7.

Kapta: Petrovczy Antal, mostoha atyja: Kapronczay-Kováchics András, rokonai: Ruoghéc Miklós, R. Györgynek fia; Posesecz Antal, Posesecz Mihálynak és Ruoghéc Katalinnak fia.

Czimer: arany paizs-udvarban hármos halom, azon körtefa, s annak tetejében egy gerle, melynek nyaka nyillal van átverve; a paizs alsó két sarkában két kék lilium. A zárt sisak koronáján az előbbihez hasonló gerle. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Petrovczy Ádám, 1733. Nyőgér.

✓ **Pick.** (Nemes-Dömölki).

Adta: I. Ferencz József, Bécs, 1888. Május 8-án.

Kapta: Pick Zsigmond, neje: Berger Francziska, gyermekei: Henrik, Miksa, Katalin, és Josefin.

Czimer: keresztben felezett álló paizs, felső része kék, s annak közepén egy-egy ezüst lilium által kísért s egymás fölé helyezett két arany csillag látható. Az alsó udvar arany, alján zöld pázsittal, melyből természetes színű cserfa, s a sisak koronájából jobbról arany és balról kék sas-szárnyék-pár nő ki. Sisaktakarók: kék-arany. A vért alatt kék szalag, s ezen e jelmondat: „Labor honorat“.

✓ **Piros.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1662. Mártius 30.

Kapta: Piros Pál.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, királyi koronából magyar ruhás vitéz emelkedik ki, bal kezében egy levelet, a jobbal pedig véres hegyű kardot tart. A sisak koronájából fél griff nő ki, első bal lábával levelet, a jobbal véres hegyű kardot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Piros György és Pál. 1737. Rába-Bogyoszló.

✓ **Pogán.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1602. Augustus 10.

Kapta: Pogán Tamás, fiai János és György, sógora: Simon Mátyás, ennek fia: S. Máté, Tamás, Imre, Mátyás és Ferencz.

Czimer: a paizs-udvar keresztben két egyenlő részre oszlik, a felső kék, az alsó zöld, ebben természetes színű, három csucscsal bíró szikla, ennek két alsóbb csucsán kilógó piros nyelvű, kiterjesztett szárnyu — (griff?) áll, mely farkát a lábai közé huzza, s két első lábával kardot tart. A sisak fölött királyi korona. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

✓ **Polányi.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. November 16.

Kapta: Poliáni József, nővére: Anna, ennek férje: Nagy, máskép Kerecheni Gergely, rokona: Király. máskép Vadkerthy György.

Czimer: a paizs-udvar három részre oszlik; a középső rész vörös, s alulról (in modum colossi) emelkedik föl, ennek alján egy királyi koronával diszitett szikla, s a koronán egy természetes színű sólyom, mely lábával a koronára babérfaágat tesz; a másik két rész jobbról és balról mindenik kék, s mindenikben egy-egy fehér liliom. A sisak koronáján, két liliummal ékesített fekete sasszárny között, ismét sólyom, mely a koronára babérágat helyez. Foszladek: j. kék-arany, b. vörös-ezüst.

✓ **Polatsek.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1717. Január 28.

Kapta: Polatsek György és János, János neje: Koslik Katalin.

Czimer: kék udvarban sárga halmocska, ezen egy csonka fatörzs, s a fatörzsen egy kiterjesztett szárnyu fehér galamb, csőrében olajággal. A sisak koronáján egy természetes színű, repülni készülő sas. Foszladek: j. vörös-ezüst, b. kék-arany.

Fölmutatta: Polatsek Pál, 1809. Szombathely.

✓ **Porchy,** l. Pethel.

Posesecz, l. Petrovczy.

✓ **Pozsgay.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1668. Január 18.

Kapta: Pozsgay András.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, egyes farku álló oroszlán, első jobb lábával kardot villogtat, a ballal paizst tart. A sisak koronáján fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán emelkedik föl. Foszladek: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Pozsgay János, 1733. Mihályfa.

✓ **Puh.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. November 1.

Kapta: Puh György, testvérei: Balázs és János s unoka-testvére: Puh János.

Kivonat. Czimer-leírás hiányzik.

Fölmutatta: Puh Dávid, 1765. Keresztes, Fehérv.

R.

✓ **Radakovics.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1599. Április 1.

Kapta: Radakovics János, atyja: Turkovics (mostoha?) Pál és anyja: Radakovics Klára, testvérei: Radakovics Miklós, György, Gergely. János, Tamás, Mihály és Agatha.

Czimer: kék udvarban három ormu szikla, melyet keresztben egy folyó foly körül; a szikla emelkedettebb csucsán bal lábával egyes farku

oroszlán áll, a jobb lábával a folyó felé előlépni látszik, első jobb lábával kardot villogtat, a ballal koronát tart. A sisak koronáján fél arany oroszlán jobb lábával kardot villogtat, a balt ragadozásra tartja. Foszladék: j. vörös-fehér, b. kék-arany.

Fölmutatta: Radakovics János és György, 1743. Pinkócz.

— **Rapossa**, másképp Kiss.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1650. Október 18.

Kapta: Rapossa, másképp Kiss Márton, neje Tallián Margit.

Czimer: kék udvarban hármos zöld halom, ennek közepén álló oroszlán, jobb lábával kardot, a ballal pedig pálmaágot — mint győzelmi jelet — tart. A sisak koronájából ágyékával párducz emelkedik föl, jobb lábával arany koronát tart. Foszladék: j. arany-fekete, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Rapossa Imre és Márton, 1797. Gulács, Zalav.

— **Rátt**.

Adta: II. Mátyás, Pozsony, 1613. Martius 10.

Kapta: Rátt Márton, neje: Rueterstorferin Rosina, unoka öcsese: Rátt Gáspár.

Czimer: a paizs-udvar keresztben két részre oszlik, az alsó rész vörös, ebben a közepén ferdén keresztül huzott széles szelemen, s a szelemenben egymás mellett három piros lilium; a felső rész kék, s ebben egy álló griff első jobb lábával zöld olajfa-ágot tart. A sisak koronáján fél szarvas, melynek nyaka nyillal van át löve. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Rátt Lőrincz, 1733. Bucsú.

— **Ravasz**. (Vajai).

Adta: II. Rudolf, Prága, 1598. Mártius 12.

Kapta: vajai Vajaj Bálint, neje: tottai Fodor Katalin, gyermekei: Péter, János, György, Bálint, István, Anna, Margit, Erzsébet és rokona: vajai Ravasz Balázs.

Czimer: a vörös paizs-udvar széles fehér szalag által, melyben két piros rózsa van, keresztben két felé osztva, a felső kék, az alsó vörös; ebben zöld hármos halom, s azon fehér lilium egymás mellett. A felső vagyis kék udvarrészben egy farku álló oroszlán, jobb lábával arany-csillagot tart. A sisak koronája mellett szikla, melyen egy vadgalamb ül, s csőrében három levelű zöld ágat tart. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

— **Riczinger**.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1650. Julius 6.

Kapta: Riczinger György, neje, és testvére: Riczinger János.

Czimer: a paizs-udvar két, kereszt alakban huzott, vonal által, négy részre oszlik; a jobb alsó és bal felsőben — — — — — (hiányos a szöveg, azért nincs a két udvar színe megjelölve, valószínű hogy ezüst), zöld téren álló arany griff, első ballábukat ragadozásra nyújtják, a jobbal zöld — — — — — a jobb felső és a bal alsó udvar vörös, ebben mindenikben három-három fehér galamb sorban egymás mellett. A sisak koronájából ágyékával az alsóhoz hasonló griff emelkedik ki. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Riczinger György, 1733. Vönöczk.

✓ **Rigler.**

Adta: II. Leopold, Pozsony, 1790. November 16.

Kapta: Rigler Ferencz, s nejétől Dávid Johánnától származott gyermekei: Rigler Ferencz, János, Ignác, András, Teréz, Anna, Borbálya és Zsuzsánna.

Czimer: kék udvarban hármos sziklás halom, a közepén egy darnu bal lábán áll, jobb lábával pedig követ, s a csőrében irótollat tart; mellette jobbról arany nap, balról ezüst szarvas-hold. A sisak nyakán medaillon, fölötte korona, s azon az előbbihez hasonló daru. Foszladék: j. kék-arany, b. ezüst-kék.

✓ **Rogács,** I. Gombócz.

✓ **Rogán.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1647. Január 15.

Kapta: Rogán Tamás, gyermekei: Mátyás, János, István, Balázs, Margit és Katalin.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű hattyu. A sisak koronáján egy fél griff kardot villogtat. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Rogán Zsigmond, Péter, László, István, 1733. Vághely, — Rogán Pál és József, 1733. Birószék. — Rogán Imre, 1742. Szent-Gothárd.

✓ **Rhorer.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1700. Julius 29.

Kapta: Rhorer István-József, testvérei: György és Ferencz.

Czimer: kék színű, egyenesen álló hadivért, alját széles víz foglalja el, melyen kinyújtott nyakkal egy természetes színű, vörös csőrű, fehér hattyu uszik; fölötte három csillag, mellette elül és hátul egy-egy nádbuzogány. A sisak koronáján az előbbihez hasonló fehér hattyu áll. Foszladék mindenik oldalon vörös-arany.

Kihirdettetett Sopronvármegyének 1700. Deczember 30 án Nemes - Kérett, s Zala- és Sopronvármegyéknek 1701. Február 14-én Zala-Egerszegen tartott közgyűlésében.

Rudi.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1638. Mártius 17.

Kapta: Kelemen Péter, neje: Bagodi Anna, gyermekei Miklós és Katalin, továbbá ezen Katalinnak fia: Rudi István, és leányai: Rudi Ilona, Katalin és Éva.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ennek csucsán fészékben kiterjesztett szárnyu pelikán, csőrével a mellét megszabja s vérével a három fiát eteti. A sisak koronáján vörös mezű emberi kar, mely markában három sárga buzakalászt tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Rudi Mihály, Rudi János és másik Mihály, 1733. Vönöczk.

Ruoghócz, l. Petrovczy.

Rupprecht. (Virtsologi).

Adta: V. Ferdinánd, Bécs, 1838. Julius 5.

Kapta: virtsologi Rupprecht János.

Czimer: a kék udvar közepén keresztben arany csikolat, s abban egymás mellett hét, hat-sugaru vörös csillag, ezek fölött egymás mellett három öt szirmu arany-rózsa: a csikolat alatt hármos sziklás halom és azon egy álló ezüst-egyszarvu. A sisak nyakán arany-láncz medaillonnal; a korona fölött természetes színű gólya bal lábával a korona csucsán áll, és fölemelt jobb lábával kavicsot tart. Sisak-takaró: j. arany, b. ezüst, s mind a két felén kék.

Fölmutatta: Rupprecht János, 1841.

Rusa. (Sághi).

Adta: II. Rudolf, Prága, 1580. Február 26.

Kapta: Donkovics János, fogadott testvére: sághi Rusa Márton, s ennek neje: Jelen Katalin.

Czimer: kék udvarban természetes színű szikla, annak a csucsán két arany csillag között három fehér liliom-ág nő ki. A zárt sisak koronáján, két fekete sasszárny között, fél fehér egyszarvu, nyaka nyillal átlóve. Foszladék: mind a két oldalról arany-kék.

Fölmutatta: Rusa János és István, 1733. Meszlen.

S.

Saághy, Sághy. (Sághi).

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1631. Február 3.

Kapta: Saághy Ferencz, testvére: Saághy István.

Czimer: kék udvarban zöld halom, ezen természetes színű, összetett szárnyu gólya áll, s nyakán egy szárnyas nyíl van átütve. A nyílt sisak koronáján az alsóhoz hasonló gólya. Paizstakarók: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Salamon, (Meleghségi). I. Gombos, (Zágorhidai).

+ **Szabó**, másképp Novák.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1677. Deczember 19.

Kapta: Szabó, másképp Novák Balázs, neje: Vacskó Ilona, gyermekei: István, János, Péter, Ferencz, Anna és Ilona.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló oroszlán, első jobb lábával zöld koszorút, a ballal piros rózsát tart. A sisak koronájából ágyékával az alsóhoz hasonló oroszlán emelkedik föl. Foszladék: jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Szabó, másképp Novák Pál, 1733. Jákfa. — Szabó másképp Novák Ferencz, 1733. Sömjén.

+ **Szabó**, (de Keödszállása).

Adta: III. Károly, Bécs, 1720 Julius 25.

Kapta: keödszállási Szabó János.

Czimer: vörös udvarban, királyi koronán, sárga mezű kar kardot villogtat. A zárt sisak koronáján az előbbihez hasonló kar. Foszladék: jobbról is, balról is arany-vörös.

Fölmutatta: keödszállásai Szabó János, 1733. Kisfalud.

+ **Szabó**.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1643. Január 2.

Kapta: Szabó, Mihály, neje: Gyalókay Éva, fiai: István, György, Ádám,

Czimer: az udvar keresztben két részre oszlik, a felső rész kék, az alsó vörös. A felsőben a nap, az alsóban egy csillag. A sisak koronáján fél oroszlán emelkedik föl, s kardot tart. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. kék-arany.

Fölmutatta: Szabó György, 1733. Hermán.

+ **Szabó**, másképp Sziklóssy.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1637. Május 4.

Kapta: Szabó Péter, neje: Nagy Katalin, gyermekei: István, Margit.

Czimer: kék udvarban fekete, kiterjesztett szárnyu, fején koronával ékített sas, jobb lábával kardot tart. A sisak koronáján vörös ruhás férfi kar, mely kardot villogtat. Foszladék: j. arany-kék, balról ezüst-vörös.

Fölmutatta: Szabó Ferencz, Péter és György, 1733. Izsákfa, Sömjén.

Szabó. (Iklódi).

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Julius 28.

Mi Vasnegyének fejei,
hirül adván mindazok
kiadásának évében, ha
nyugalmunkat s megma
gyűlést tartottunk:
laká, egyébként pedi
mazá Szalay Ferencz,
fiával: Ferencz s Lá

mességét kegyese
val igazi és két
ő az ország és m
azért is az emli
nazon Ferencznek
Szalaynak - ható
szokásos és hite
szolgáló - jelen
megjegyzésünk fo

Kelt a
Szombathelyen fo

Az 180
általános gyűlés
nyiványosan felo
émlített Szalay
fiaival Ferencz
és igazi és kéts
meseinek jegyzék

n megerősítette sőt említett Ferencz és Laszló fiait
ságtelen nemeseknek ismeri el és bizonyítja, hogy
egye valódi nemeseknek jegyzékébe felvannak veve:
tett folyamodónak jogos kérelmét teljesítvén: ugya-
és fiainak: Ferencz s Laszlónak, ugyan megannyi
sági riskutunknak semmi ellenvetése nem lévén -
tes pecsétünk alatti, az ő jogainak jövő védelmére
bizonyítványunkat kiadandónak véltük s nekik köz-
lytán kiadjuk.

z Ur ezernyolczszázötödik évének február negyedikén
lytatolagosan tartott általános gyűlésünkön.

3. márczius 6-án Zalamegyében Zalaegerszegen tartott
en jelen biznyságlevél, Ferencznek, az ő fiainak,
lvastatott és közöltetett, melynek erejénél fogva
Ferencz, s ki a kebelbeli Keszthelyen lakik említett
és Laszlóval, kikszintén Szalaynak, előb i pedig itt
égtelen nemesnek ismertetik és ezen megye valódi ne-
ébe iktatva van a hatósági ritkus beleegyezésével. -

Kapta : Iklódi Szabó György, neje: Blizky Katalin : gyermekei : János, Erzsébet és Zsuzsánna, sógora: Sytek Miklós.

Czimer : a paizsudvar keresztben két részre oszlik; az alsó arany, a felső kék. Az alsót egy függőleges vörös szalag két részre osztja, s ebben egy, hegyével fölfelé állított nyíl, mellette az arany alapon innen is onnan is egy-egy kék rózsa; a felső vagyis kék részben jobb felé forduló álló oroszlán. A sisak koronáját öt (vörös-kék-arany-fekete-ezüst) strucztooll ékesíti. Foszladék: j. arany-fekete, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: iklódi Szabó György, Péter és Márton, 1757. Kerta, Veszprémv.

— **Szakál**, l. Farkas.

— **Szakál**, (Körmendi), l. Zakál.

— **Szalay**.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1634. Junius 24.

Kapta: ~~Mogyoróssy János, neje Mészáros Katalin~~, gyermekei: György, István és Orsolya, mostoha gyermekei: Szalay Pál és Éva.

Czimer: kék udvar alján zöld halom, ezen egy csonka fatörzs, egyetlen ággal; a fatörzson természetes színű sólyom, kiterjesztett szárnyakkal, csőrében zöld leveles, gyümölcsös magyarófa-galyat tart. A sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló sólyom. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Szalay János, 1733. Bögöt. Buzamajor.

— **Szalay**.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1694. September 16.

Kapta: Szalay György és János, testvérek, Györgynek neje: Szilvássy Éva és fia: Szalay Gábor; Jánosnak neje: Budai Erzsébet és gyermekei: Szalay Pál, Imre és János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló oroszlán jobb lábával kardot tart, melyre török-fej van tűzve. A sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló oroszlán. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Szalay Pál, 1733. Vönöczk.

— **Szalay**, Zalay. (Szent-Gróthi).

Adta: II. Rudolf, Prága, 1592. November 18.

Kapta: szent-gróthi Zalay Mátyás, neje: Nikos Anna, lánya: Borbálya, testvérje: Zalay Balázs.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ezen farkát fölemelő arany griff első jobb lábával két élű kardot tart. A zárt sisak koronáján fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló griff. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-kék.

Fölmutatta: Szalay András, 1733. Kemenes-Mihályfa.

Szalay.

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1615. Mártius 9.

Kapta: Szalay Ferencz, gyermekei: Szalay András, Erzsébet és Judit.

Czimer: a leírás igen hiányos, mégis a fennmaradt részletekből biztosan megállapítható a következő: a paizs udvart egy függőleges vonal két részre osztja; a bal oldal vörös, a jobb kék; az egyikben két álló oroszlán, a másikban álló egyszarvu. A sisak koronáján egy pelikán, hogy csőrében mit tart: hiányzik; egyik lábával a koronán áll, a másikkal piros rózsacsokrot? (fruticem=bokor) tart. Foszladék: j. kék — —. (A többi hiányzik, de valószínű: j. kék-arany, b. vörös-ezüst).

Fölmutatta: Szalay Imre, 1742. Kisfalud. — Szalay János, 1744. Söpte. — Szalay András és Miklós, 1752. Pakod, Zalav.

Szalay.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1624. Január 26.

Kapta: Malasich Mátyás, testvére: Malasich Mátyás(?) sógora Zalav István.

Kivonat. A czimerleírás hiányzik.

Fölmutatta: Szalay Imre, 1748. Nagy-Csömöte.

Szanathy, Zanathy, másképp Zolga.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1602. Mártius 22

Kapta: Zanathy János, unoka-testvére Potheó Márton.

Czimer: arany udvarban egy jobbról felülről, balra alá ferdén huzott kékszinű szelemen, ebben természetes színű egyszarvu oly helyzetben, mintha a szelemenben fölfelé futna; a szelemenben felül és alul az arany részben egy-egy piros rózsacsokor. A sisak koronáján ágyékával egyszarvu emelkedik föl, s lábaival három gyümölcsös, piros rózsát tart. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Szanathy János, 1733. Dömötöri. — Szanathy Mihály, 1733. Körmen.

Szany, l. Nagy.

Szaniszló.

Adta: I. Leopold, Laxenburg, 1699. Junius 11.

Kapta: Szaniszló Zsigmond, testvére: Szaniszló István, s ennek fia: Szaniszló Albert.

Czimer: kék udvar terén egészen páncélos vitéz lovon ül, balkezével a kantárszárat tartja, a jobbal kardot villogtat. A hátulsó lábaival zöld fűvet taposó s fölemelt első lábaival futásra kész ló fején barna és

vörös kantár van. A sisak koronáján vörös ruhás kar, kardot tart. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Szaniszló István, 1745, Szombathely.

— **Szapács**, l. Lendvay.

— **Szauer**, l. Hencz.

— **Szladovics**.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1675. Julius 17.

Kapta: Szladovics András, neje: Koszonics Mária, gyermekei: János, György, Éva.

Czimer: a paizs-udvar négy részre oszlik: a jobb felső és bal alsó vörös, mindenkiben zöld tér, ezen királyi korona, fehér dupla keresztel; a bal felső és jobb alsó udvar kék, mindenkiben kiterjesztett szárnyu, fészken ülő fehér pelikán, melyek mellüket megsebezvén, három-három fiukat vérükkel táplálják. A sisak koronáján ágyékával koronás oroszlán emelkedik föl, mely jobb lábával kardot, a ballal pálmaágot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Szladovics János, György. 1733. Simonyi. — Szladovics Mihály, 1733. Miske. — Szladovics János, 1733. Boldog-Asszonyfa. Zalav.

— **Sztankó**.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1646. Deczember 13.

Kapta: Sinkóc János és Sztankó Mihály.

Czimer: függőlegesen ketté osztott paizs-udvar, balról vörös, jobbról kék; a jobb vagyis kék udvarban, zöld téren pánczélos vitéz áll, jobb kezében kard, a ballal vérző török-fejet tart. A bal vagyis vörös udvarban három farkas fog van alulról kezdve fölfelé egyenként egymás fölé helyezve. A sisak koronáján ágyékával két daru-tollal ékesített, másként az előbbihez mindenben hasonló vitéz emelkedik föl. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Stankó János, 1733. Nagy Barkócz.

— **Sobestyén**, l. Kovács.

— **Sédel**,

Adta: III. Károly. Bécs, 1719. September 11.

Kapta: Sédel Mihály.

Czimer: kék udvar alján halastó, melyet felső részén zöld (nádas) vesz körül, ebben egy természetes színű hattyu uszik. A sisak koronáján álló párducz első lábaival három vörös nyilat tart. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Sédel Mihály, 1733. Táplánfa.

— **Szó**, l. Dömötör.

+

Sény.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1588. Augustus 28.

Kapta: Sény Tamás, rokonai: Sény Péter, és Booz Péter.

Czimer: A vörös udvart egy jobbról felülről lefelé ferdén huzott kék gerenda két részre osztja; a gerendán egy természetes színű, tátott száju, kilógó piros nyelvű, hátra szegett agancsu egész szarvas jobb felé rohan. A paizs két alsó és felső vörös szegletében egy-egy fehér rózsza. A zárt sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló nővő szarvas. Foszladek: j. vörös-ezüst. b. arany-kék. Eredetije Sényi Bólánál Nagy-Unyomban, másolata a vármegye levéltárában.

Fölmutatta: Sény László, 1733. Szent-Léránt.

Sepsy, I. Biliakovics.**Seregh**, I. Zenthe.**Skerlecz.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1638. Január 28. Az évszám az okmányban nincs ugyan kitéve, de tekintettel arra, hogy III. Ferdinánd 1625-ben, a soproni országgyűlésen, még atyja életében megválasztatott, s a nemesi levélben az mondatik, hogy azt magyar királyságának 13-dik évében adta ki, kétséget sem szenved, hogy az oklevél éve 1638. Ami annál elfogadhatóbb, mert az 1638. Január 28-án kiállított okmány 1638. Juniusban hirdettetett ki.

Kapta: Skerlecz Pál: testvérei: Skerlecz Ferencz és István, unoka-testvérei: Skerlecz István, János és Zsuzsánna.

Czimer: kék udvarban, zöld halmon, álló oroszlán, mind a két első lábát ragadozásra nyújtja, a nyakát kard szurja át. A zárt sisak koronáján fél, különben az előbbihez mindenben hasonló oroszlán. Foszladek: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Skerlecz János, 1733. Ó-Szalónak.

Steffanics.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1620. Oktober 2.

Kapta: Steffanics Pál, testvérjei: Steffanics Péter, Gergely, György, unoka-testvérjei: Kristóf és Farkas.

Czimer: a kék udvar alján folyó víz, ebben a hátán vörös foltos fehér ló uszik, a lovon magyar szabásu zöld ruhás fiatal vitéz ül, lábán sarkantyus sárga csizma, bal kezében vörös zászlós dárda s jobb kezében kardot villogtat; ló és lovas bal felé fordulva, a partnak tart. A sisak koronáján ágyékával különben az alsóhoz mindenben hasonló gyalog vitéz emelkedik ki. Foszladek: j. ezüst-zöld, b. arany-vörös.

Fölmutatta: Steffanics Ignác, János. Ferencz, 1733. Felső-Paty.

— Steffanics György, Péter, sat. 1733. Oláh-Cziklin.

—**Sterniczky.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1598. Martius 31.

Kapta: Sterniczky Péter, neje: Buchovachky Agatha, gyermekei: Pál, Miklós, Lucia és Magdolna; testvére; Sterniczky István, ennek gyermekei: Farkas, István és Margit.

Czimer: vörös udvarban három ormu szikla, ezen két egymással szemközt álló oroszlán, egyik lábukkal össze-fogóznak, a másikkal nyíló liliomot tartanak föl. A sisak koronáján álló egész oroszlán, jobb lábával kardot tart. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-fekete.

Fölmutatta: Sterniczky Pál, 1733. Kis-Cziklin. Felső-Eőr.

—**Stottner.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1697. Aprilis 28.

Kapta: Stettner Pál, neje: Svaiger Erzsébet, gyermekei: Ferencz, Erzsébet, Borbálya, Anna.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű álló griff, kettős farkát a hátára emeli, s első két lábával koronát tart. A sisak koronáján fél, az alsóhoz hasonló griff két lábával koronát tart. Foszladék: j. arany-kék, b. fekete-arany.

Fölmutatta: Stettner Ferencz, Zsigmond, Pál, György, Mihály, 1733. Felső-Eőr.

—**Stverták.**

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1608. Deczember 9.

Kapta: Stverták Miklós, neje: Hatman Anna, gyermekei: János, Judit és Dorottya.

Czimer: kék udvarban hármos zöld halom, tetején álló arany griff, első bal lábával kardot villogtat; a vért felső szegleteiben egy-egy aranycsillag. A sisak koronáján fél, különben az előbbihez teljesen hasonló arany-griff karddal. Foszladék: j. arany-vörös, b. ezüst-kék.

Fölmutatta: Stverták János, 1733. Felső-Lendva.

—**Szécseny.** (Szécheny).

Adta: III. Ferdinánd, Lincz, 1646. Junius 18.

Kapta: Szécseny István.

Czimer: kék udvarban zöld halom, azon egy álló oroszlán bal lábát ragadozásra nyújtja, a jobbal keresztet tart. A sisak koronáján, két sasszárny között, kereszt. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Szécheny János, 1733. Egyházas-Szeceőd. (Eredetije a vasvármegyei régiségtárban).

—**Szókegy.**

Adta II. Ferdinánd, Bécs, 1632. Augustus 13.

Kapta: Székely Mátyás, neje: Bokor Anna, fia; János, testvére: Székely Ádám.

Czimer: vörös udvarban, zöld téren, természetes színű álló farkas, mely jobb lábával kardot villogtat; a paizs felső jobb sarkában ezüst hold, balról arany-csillag. A sisak koronáján fél, különben az alábbihoz mindenben hasonló farkas, kardot villogtat. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. kék-arany.

Fölmutatta: Székely György, 1733. Kemenes Szent-Márton. — Székely Ferencz, 1752. Meszlen.

+ — **Szelezen**, l. Berke.

Széll.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1639. Május 22.

Kapta: Széll Tamás, testvérei: György, Péter, Dorottya, Anna.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló, egyes farku oroszlán, első lábaival kardot tart. A sisak koronáján fél oroszlán bal lábát ragadozásra nyújtja, a jobbal kardot forgat. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Széll József, 1733. Bód.

Szembiborczy, l. Luttár.

Szent-Gothárdy, l. Cseh.

Szent-Királyi, l. Cherneky.

Szenthe, l. Zenthe.

Szordahelyi, másképp Kovács.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1655. Április 10.

Kapta: Szerdahelyi, másképp Kovács Mihály, fia: Mihály, lánya: Katalin.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű álló oroszlán, első bal lábát ragadozásra nyújtja, a jobbal kardot villogtat. A sisak koronáján vörös ruhás kar, karddal. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Szerdahelyi, másképp Kovács János és Mihály, 1733. Váth.

Sichart.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1636. Május 4.

Kapta: Sichart Balázs, neje: Zuschroter Ilona, gyermekei: János, Márton, Mária, Zsuzsánna.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, balról egy márvány-oszlop, melynek tetején arany csillag ragyog. Jobbról egy ezüst egyszarvu ágaskodik; s két első lábával az oszlopot tartja. (Ez a szöveg. A festett czimeren azonban az oszlop nem heraldikailag balról, s az egyszarvu nem herald-

dikailag jobbról, hanem megfordítva, vagyis az oszlop a szemléltől balra, s a monoceros a szemléltől jobbra van rajzolva). A sisak koronáján fészékben kiterjesztett szárnyu fehér pelikán, mellét fölshabja, s vérével három fiát táplálja. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

— **Sidó.** máskép Angyal. (Leóger-Pathoni).

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1611. Február 24.

Kapta: Sidó, máskép Angyal András, neje: Ferenczy Sára, lánya: Ilona, testvére; Sidó Lőrincz.

Czimer: vörös udvarban zöld hármos halom, ennek középső emelkedettebb részén egy terebélyes zöld fenyőfa, melynek tetején egy össze tett szárnyu fehér réce áll, s csőrében szárnyas nyilat tart. A sisak koronáján a leirthez hasonló fenyőfa. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös arany.

Fölmutatta: Sidó Ferencz és István, 1733. Beőd.

Sye, I. Dömötör.

— **Simon,** I. Pogán.

— **Simon.**

Adta: II. Miksa. Bécs, 1565. September 2.

Kapta: Simon Antal és testvérei.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, két lovas, tudni illik egy magyar és egy török; a vörös ruhás török sebes vágatásban jobbról bal felé tart, s kivont kardot villogtat; vele szemben balról a zöld ruhás paizsos magyar, s dárdáját a török szájába üti. A vért felső szegleteiben — (a szöveg hibás, valószínűleg a: hold) és csillag. A zárt sisak koronáján vörös ruhás kar kardot villogtat. Foszladék: mindkét oldalról: arany-ezüst-vörös.

Fölmutatta: Simon Pál, György, József, 1792. Alsó-Telekes.

— **Simoncsics,** máskép Zidanics.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1590. Január 22.

Kapta: Simoncsics, máskép Zidanics Lőrincz, testvérei: György, Péter, Mátyás, Márton, fiai: János, György, Mihály, Ferencz és Miklós.

Czimer: vörös udvarban, annak közepén, tegzes, vad kinézésű tatár, kék ruhában, fején scitha-kalappal s az erősen feszített ijra tett nyíllal fölfelé czéloz. A zárt sisak koronáján tegzes, az alsóhoz egészen hasonló vad tatár. Foszladék mindkét oldalon vörös-ezüst.

Fölmutatta: Simoncsics, másként Zidanics György, 1733. Kőrmend.

— **Simonyák.**

Adta: III. Ferdinánd, Prága, 1638. Julius 24.

K

Kapta: Simonyák Balázs, testvére: Simonyák János, sógora: Csiszár János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló oroszlán, két első lábával sárguló buzakévéét tart. A sisak koronáján fél, különben az előbbihez hasonló oroszlán emelkedik föl. Foszladék: j. kék arany, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Simonyák Zsigmond és Pál, 1733. Csöngce.

✓ **Sinkócz**, l. Stankó.

✓ **Sipos**.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1649. Mártius 27.

Kapta: Sipos Pál, és fia: Sipos János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, egy egyesen álló buza-kéve. A sisak koronáján vörös ruhás kar, könyökével fölemelkedik, s kardot tart. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. hasonlóan ezüst-vörös.

Fölmutatta: Sipos István, László, János, 1794. Tapolecza, Zalav.

— Sipos Ferencz, Mihály, György, József, Imre, 1794. Keszthely, Zalav.

✓ **Szy**.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Julius 6.

Kapta: Szy György, testvérje Szj János.

Czimer: kék udvarban zöld halom, ezen egy természetes színű, farkát felemelő s jobb felé futó róka, mely szájában egész ludat visz. A sisak koronáján ágyékával vörös ruhás ifju emelkedik föl, fején sólyomtollas magyar kalpag, bal kezét a csipőjére helyezi, s jobb kezében két élű kardot tart. Foszladék: mindkétfelül: ezüst-kék-vörös.

Fölmutatta: Szy Pál, Ferencz, György, Dániel, János. 1733. Kocs és Pápa, Veszprémv.

✓ **Szikióssy**, l. Szabó.

✓ **Szilágyi**.

Adta: Zsigmond, 1409. sexto Kalendas Martii.

Kapta: csecsyncsei Garázda Miklós és Dénes, és Szilágyi László.

Czimer: a paizs három szögű, az udvara ezüst, ebben egy fél zerge lángok közül emelkedik ki, szét nyíló körmű első lábai között zöld galyas fenyőfát tart, s az ágairól eszik. A paizs fölött fehér sisak, melynek az alja meg van aranyozva. A sisak-takaró ezüst-fekete. A koronátlan sisak fölött lángok között ugyan olyan zerge, mint az alábbi. A czinnert a Garázdák és Szilágyiak olyan hozzáadással kapták, hogy azon utódaik, a kik a katonai pályán kitűnnek, a czimer fehér színeit arannyal cserélhessék föl.

Ezen Szilágyi családból származott horoghszegi Szilágyi Mihály kormányzó, s Szilágyi Erzsébet, I. Mátyás királynak édes anyja.

Fölmutatta: Szilágyi János, 1733. Német-Ujvár.

~~Szilassy~~, l. Farkas.

~~Szily~~.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1629. Január 12.

Kapta: Szily Mihály, testvérei: János, György, Ilona és Katalin, az előbb említett Ilona fia: Pál.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, zöldelő, leveles és gyümölcsös magas olajfa, e mellett jobbra álló arany-oroszlán, balra természetes színű álló medve, egymásnak szemközt fordulva, s első lábaikkal a fát fogják. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu arany koronás fejű sas, mely csőrét tátja, s nyelvét kilóggatja; a sas színe kereszt alakban vörös-arany. Foszladek: j. arany-vörös, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Szily Mihály, 1733. Kocs. — Szily András, 1733. Kamond, Veszprémv.

~~Szilvássy~~, l. Zilvássy.

~~Sohár~~.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. Október 25.

Kapta: Sohár Márton, neje: Páris Katalin, fiai: Dániel, János, testvére: Benedek, ennek gyermekei: Tamás, György, Márton, Katalin, Dorottya és Ilona.

Kivonat. Czimerleírás hiányzik.

Fölmutatta: Sohár István, Ferencz, Márton, György, 1733. Csekefa.

— Sohár József, Gergely, Mihály és Benedek, 1767. Tapolczafő, Veszprémv.

— Sohár György és István, 1767. Sár-Kereszt-Ur, Fehérv.

~~Soldos~~, (Szent-Eőrsébeti), l. Pap, máskép Bodroghy.

~~Sombor~~, l. Jelencsits.

~~Somogyi~~, máskép Baka.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1625. November 11.

Kapta: Somogyi, máskép Baka Ferencz, felesége: Horváth Katalin, gyermekei: Ferencz, András, Benedek, Katalin.

Czimer: kék udvarban, zöld mezőn, hangyaboly, melyből terebélyes zöld águ fa nő ki s azon a hangyák föl és alá járnak. A nyitott sisak koronáján vörös ruhás vitéz, jobbájában piros rózsát tart. Foszladek: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Somogyi, máskép Baka János, 1733. Tiborczzszeg.

~~Somogyvári-Somogyi~~.

Adta: I. Ferdinánd, Bécs, 1559. September 13.

Kapta: Somogyvári Péter deák, fiai: Somogyvári Imre: György, Benedek és Kristóf,

Czimer: kék udvarban egyes farku álló oroszlán, jobb lábával fűrlős szőlő-kocsányt tart; az udvar felső szegletében hold és csillag. A sisak koronáján fél oroszlán kardot villogtat. Foszladékról a vármegye levéltárában levő másolatban, de még a Somogyi Mihálynál Boroczszezen őrzött eredeti czimeres levélben sincs említés, az eredetire festett czimerkép szerint azonban mind két oldalon: arany-kék.

Fölmutatta: Somogyi Ádám, Kristóf, János és Zsigmond, 1733. Boroczszege. — Somogyi István, János, Ferencz, Péter, 1733. Perenye.

Somogyi. Medgyesi.

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1628. September 8.

Kapta: medgyesi Somogyi Pál, testvére: Somogyi György.

Czimer: függőlegesen két részre osztott paizs-udvar, jobbról vörös, balról kék; a vörösben egy halmon daru áll, s felemelt jobb lábával kavicsot tart; a kék udvarban, zöld téren, egyes farku, koronás fejű, álló oroszlán, első jobb lábával kardot villogtat. A sisak koronáján fél, különben az alsóhoz mindenben hasonló oroszlán látható. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Somogyi György, Pál, János, Mátyás, 1737. Csókakő és Monyorókerék.

Sóos, (Göntörházi), I. Lendvay.

Smolcz.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1655. Aprilis 16.

Kapta: Smolcz Mihály, neje, és testvére: Smolcz György.

Czimer: arany udvarban zöld téren, kék ruhás, fehér nadrágos, piros csizmás vitéz áll, fején magyar kalap, bal kezét csipőjére tartja, jobbjaival kardot forgat. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu galamb áll. csőrében olaj-ággal. Foszladék: j. ezüst-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

Söptey, másképp Tóth, J. Farkas.

Söptey, másképp Dömötöry.

Adta: II. Rudolf, Prága, 1592. September 5.

Kapta: Söptey, másképp Dömötöry Mihály, nővérei: Magdolna, és Klára; unoka-testvére: Söptey György.

Czimer: vonallal keresztben a közepén két egyenlő részre osztott paizs-udvar, a felső kék, az alsó vörös, ebben hármos zöld halom, s azon egész álló oroszlán, szája nedves, (itt a szöveg zavaros: valószínű hogy az oroszlán első bal lábával hajánál fogva török-fejet tart), felemelt első jobb lábával kardot villogtat. A zárt sisak koronáján fél, különben az alábbihoz hasonló oroszlán. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Söptej, másképp Dömötör Zachariás, 1733. Dömötöri
— Söptej, másképp Dömötör Pál, 1748. Hermán.

— **Szombath, Zombath.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1621. Deczember 26.

Kapta: Zombath András, testvérei: Zombath Mihály és György.

Kivonat. A czimerleírás hiányzik.

— **Szombathely.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1631. Oktober 3.

Kapta: Szombathely Imre, testvérei Gergely és Anna.

Czimer: vörös udvarban zöld halom, ezen természetes színű, kiterjesztett szárnyu pelikán, mellét csőrével megsebzi, és vérével három fiát eteti. A sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló pelikán. Foszladék: j. arany-fekete, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Szombathelyi Antal, 1733. Szombathely.

— **Szölősy.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1602. September 9.

Kapta: Szölősy Mihály, sógora: Kovács István (de Gansa).

Czimer: kék udvarban hegyezett fülű, természetes színű, álló farkas, első bal lábát ragadozásra nyújtja, a jobbal leveles szőlőfürtöt tart. A zárt sisak koronáján fél, különben az előbbihez mindenben hasonló oroszlán. (Azaz míg ott farkas, itt oroszlán tart szőlőfürtöt. Vagy talán tekintettel az „előbbi” szóra, az oroszlán tévesen áll farkas helyett?).

Fölmutatta: Szölősy Gergely, 1733. Kereszt-Ur. — Szölősy János, 1750. Csögle. Veszprémv. — Szölősy Pál és János, 1766. Gárdon. Fehérv.

— **Sülye. (Bataviai).**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Május 1.

Kapta: bataviai Sülye András,, neje Ighbriny Katalin.

Czimer; kék udvarban hármos zöld halom, ennek emelkedettebb csucsán szétterjesztett szárnyu, természetes színű sólyom, mely a jobb lábával zöld koszorut tart. A vért felső szegleteiben és pedig jobbról a tele hold (quadra lunae), balról arany-csillag. A sisak koronáján az előbbihez hasonló sólyom. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Sülye János és György, 1733. Hodász.

— **Suppanich.**

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1649. Aprilis 9.

Kapta: Suppanich Pál, testvére: Suppanich István és András.

Czimer: kék udvar alján folyó, azon egy vörös csónak s mellette egy magasra emelt torony, tetején arany-koronával s a koronán fehér galamb, a csőrében olaj-ággal; a paizs két szegletéből egy-egy vörös

szikla nő ki, melyeken bokor van. A sisak koronáján az előbbihez teljesen hasonló, olajágot tartó galamb. Foszladék: j. vörös-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Suppanich János és Mihály 1733. Kis-Medves. — Zuppanich János, 1733. Rohoncz.

Sütő, l. Fábsich.

Szunyek.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1690. Junius 10.

Kapta: Bellay János, neje: Pruszay Erzsébet, mostoha gyermekei: Szunyok István és Katalin s Grabics Anna.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, kiterjesztett szárnyu fehér galamb, csőrében zöld ággal. A sisak koronáján fészek, ebben meghajtott nyaku pelikán, mellét csőrével megsebzí s három fiókját vérével táplálja. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Sunyok István, 1733. Német-Ujvár.

Szüch, l. Züch.

T.

Takács.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1646. November 5.

Kapta: Takács Miklós, testvére: Takács János, nővére: Ilona.

Czimer: háromszög-alakkal fölosztott paizs udvar, vagyis a paizs aljáról egy heraldikai háromszög emelkedik föl s csucsával a vért felső szélét érinti, a mellette két felül levő felső kékszinű téren egy-egy csillag; a háromszög alaku vörös mezőben fél hold, mely hegyeivel balra fordul. A sisak koronáján vörös ruhás, fehér öves vitéz emelkedik föl, bal kezét a csipőjén tartja, a jobbra kardot villogtat. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Takács István, János, Mihály, 1733. Csánig. — Takács István, Miklós és Ferencz, 1733. Jákfa. — Takács György, 1748. Kemény-Egerszeg.

Takách.

Adta: III. Ferdinánd, Pozsony, 1638. Mártius 23.

Kapta: Takách Márton, testvérjei: Takách Gergely, György és Erzsébet.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ennek emelkedettebb részén vörös ruhás kar, markában három érett buzakalászt tart. A sisak koronáján az előbbihez hasonló kar, a három buzakalászsza. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

A czimer eredetije, roncsolt állapotban, Takách Sámuel birtokában Répcze-Szemerén. A festett czimer foszladékainak elhelyezése nem egyezik meg a szöveg leírásával. A festésen j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutterta: Takách Ferencz, 1733. Duka.

✓ **Takács.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1666. Mártius 13.

Kapta: Takács János, testvére: Takács András.

Czimer: vörös udvarban hármos csucsu szikla, ennek emelkedettebb részén királyi korona, melyből térdével egy bajuszos, sisakos, pánczélos vitéz emelkedik föl, sisakját fekete sastollak ékesítik; jobb kezében kardot villogtat, a balt csipőjén tartja. A sisak koronáján pánczélos kar két szárnyu kiterjesztett vörös zászlót lobogtat. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutterta: Takács Ádám, 1750. Pápa, Veszprémv.

✓ **Takács.**

Adta: Mária-Terezia, Bécs, 1755. Deczember 29.

Kapta: Takács Pál.

Czimer: A vért függőleges vonal által két egyenlő részre oszlik; a jobb vörös és ebben egy balra forduló egyes farku arany oroszlán, mely két első lábával két szárnyu, hátra felé lobogó fehér zászlós dárdát tart. A bal rész ezüst, ebben zöld hármos halom, melynek emelkedettebb részén természetes színű holló csőrében arany érmet tartva, fölötté egy hat águ vörös csillag. A sisak koronáján, két fekete sasszárny között, hat águ vörös csillag. Foszladék: j. arany-vörös, b. fekete-ezüst. (Eredeti).

✓ **Talabér, I. Vörös, (Veörös).**

✓ **Tallán. (Vizeki).**

Adta: II. Mátyás, Pozsony, 1610. Január 1.

Kapta: Tallán János, unoka-testvérei: Tallán Miklós, Gergely, György, Pál, Vilmos és János; ezeknek gyermekei: János, Mátyás, Gergely és György, továbbá sógorai: Milosits Mihály, Miklós és Jakab, végre Ilona lányától született unokái: Maroschnits Pál és Mihály.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, sisakkal és mellpánczéllal ellátott, különben magyar ruhás vitéz, bal kezével a kardját az ágyékától elmozdítja, (azaz: a kard ferde irányban függ derekáról), s jobb kezével egy vörös keresztel fehér zászlóval ellátott dárdát tart föl. A sisak koronáján a most említetthez mindenben hasonló zászlós dárda áll. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Tallián Péter, 1733. Szent-Márton, — Tallián János, 1733. Szigeth. — Tallián Pál és Ádám, 1733. Oláh-Cziklin. — Tallián Mátyas, 1749. Beicz.

✓ **Tamaska.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1715. Február 15.

Kapta: Tamaska István, neje: Horváth Éva, fia: István és Ferencz, testvérei: Tamaska György, János, László, Ádám és Pál.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló magyar vitéz, sárga csizmában, arany diszitésű vörös ruhában, derekára kard övezve, fején czobolyprémes vörös fityegőjű kalpag, bal kezét a csipőjére szorítja, jobbával hájánál fogva levágott török-fejet tart. A sisak koronáján vörös ruhás kar a török-fejjel kezében. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Tamaska Ádám, 1733. Nemes-Csoó.

✓ **Trajber.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1688. Május 22.

Kapta: Traiber János, neje, Csapy Dorottya, testvérei: Traiber Miklós, György és Márkus.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló oroszlán, első jobb lábával három piros rózsát tart. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu fehér galamb, csőrében zöld ággal. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Trajber Zsigmond, 1733. Szombathely.

✓ **Teklics.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1601. Április 2.

Kapta: Teklics Lukács, atyja: Gergely, testvérei: Teklics György, Mátyás, István, Márkus és ifjabb György.

Czimer: kék udvarban arany griff, kiterjesztett szárnyakkal — — erősen tart, (hézagos a leírás; mit tart? minden valószínűséggel kardot, mert) bal lábával pedig véres török-fejet tart. A zárt sisak koronáján egy fél, különben az alábbihoz mindenben hasonló griff. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Teklics Miklós és Ferencz, 1733. Szent-Péterfa. — Teklics János, 1733. Rohoncz.

✓ **Temlin, Tömlén.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1687. Oktober 12.

Kapta: Temlin Balázs, fia: Temlin János és István, testvére: Temlin Mihály.

Czimer: kék mezőben zöld téren, természetes színű álló griff, fölemelt farokkal, első jobb lábával kardot, a ballal zöld borostyán ko-

szorut tart. A sisak koronáján fél, különben az előbbihez hasonló griff. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Temlin Ferencz, István, György, 1733. Lehomérje. — Szent-Leonhárd. — Temlin István, 1741. Bóde. Zalav.

— **Tongoly**, I. Jánossy.

— **Teőtsy**, I. Zakál.

— **Terbócz**,

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1634. Április 12.

Kapta: Terbócz János, testvérei: Terbócz Mátyás és Miklós.

Czimer: a paizs-udvar kereszt-vonással négy részre oszlik; a jobb felső és bal alsó arany, ezekben egy-egy fehér galamb, csőrükben olaj-ággal; a jobb balra, ez jobbra fordul. A bal felső és jobb alsó udvar fekete, mindenikben egy-egy ferdén helyezett égő fáklya. A sisak koronáján az előbbiekhöz hasonló harmadik fáklya. Foszladék: mind a két oldalon fekete-arany.

Fölmutatta: Terbócz János, 1733. Mura-Szombat.

— **Terestyén**.

Adta: II. Miksa, Bécs, 1576. Február 22.

Kapta: Terestyén Pál, testvérei: Terestyén Sebestyén, Balázs és Bálint.

Czimer: kék udvarban hármos zöld halom, ezen álló oroszlán, első jobb lábával kardot tart; a vért felső szegleteiben jobbról hold, balról csillag. A sisak koronáján, két sasszárny között, fél oroszlán kardot tart. Foszladék: mindkét felül arany-kék. (Eredetije a vasvár-szombathelyi káptalan levéltárában).

Fölmutatta: Terestyén Mihály, 1733. Perenye. — Terestyén György, 1733. Terestyén-Szeceőd. — Terestyén Ádám és Mihály, 1733. Terestyén-Szeceőd.

— **Tibold**.

Adta: II. Leopold, Pozsony, 1790. November 16.

Kapta: Tibold Ádám és György, Ádám fiai: József, János és Ferencz, s lányai: Anna és Terezia.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, egyes farku álló arany-oroszlán kardot villogtat. A sisak koronáján az előbbihez hasonló oroszlán. Foszladék: mind a két oldalon arany-kék.

— **Tibolth**. (Kotsobai).

Adta: II. Ferencz, Bécs, 1799. Január 18.

Kapta: Tibolth Mihály és Ferencz s ez utóbbinak nejétől Morkenstein Rozáliától született fia: Alajos.

Czimer: kék udvarban, gyepes téren, egyes farku álló arany-oroszlán, első jobb lábával aranyos markolatu kardot, a ballal pedig érseki keresztet tart. A sisak nyakán arany-láncz medaillonnal. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu fehér galamb, csőrében zöld borostyán-koszorut tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-kék.

✓ **Tisztapataký**, l. Lauterpach.

✓ **Tokorcsy**, másképp Héra, l. Ovády.

✓ **Tomsics.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1651. November 12.

Kapta: Tomsics György, neje: Veszprémi Erzsébet, fiai: Tomsics György és János, unoka-testvére: Galambos György.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, egymással szemközt, két álló oroszlán, első bal lábukat ragadozásra nyújtják, a jobbal egy zöld koszorut tartanak. A sisak koronáján ágyékával oroszlán emelkedik föl, mely kardot villogtat. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Tomsics Ferencz, 1733. Hetye.

✓ **Tóth**, l. Farkas.

✓ **Tóth**, másképp Söpteý, l. Farkas.

✓ **Tóth**, l. Nagy.

✓ **Tóth.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1637. November 9.

Kapta: Tóth Mihály.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, összefutó három galamb szemet szed és eszik; a szemet a vért bal felső részén felhőből előtűnő vörös ruhás kar hinti. A zárt sisak koronáján szétterjesztett szárnyu fehér galamb, csőrében zöld olaj-ággal. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Tóth Mihály, Péter és Ferencz, 1733. Jaák.

✓ **Tóth.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1700. Október 31.

Kapta: Tóth Mihály, fia: Tóth János.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ennek emelkedettebb részén egy felül helyezett sarlós hold és alul helyezett két csillag között

könyökével vörös ruhás kar emelkedik föl és vas buzogányt tart. A sisak koronáján hasonlóan vasbuzogányos, vörös ruhás kar. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Tóth János, 1733. Hidvég.

✓ **Tóth.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1700. Oktober 31.

Kapta: Tóth János, fiai: Mihály, János és György.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, vörös ruhás kar vasbuzogányt tart. Fölötte hold, az alsó részeken két csillag; a kar feje vagyis a kéz jobb felé fordul. A sisak koronáján az előbbihez hasonló kar. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Tóth Mihály, János, Gábor, 1733. Rába-Hidvég.

✓ **Tóth.**

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, — — November 12.

Az évszám hiányzik, de mivel az okmány II. Ferdinánd mint magyar király uralkodásának 8-ik évében adatott ki, ő pedig uralkodni 1619-ben kezdett, a nemes levél kiadásának éve 1627.

Kapta: Tóth Benedek, anyja: Kis Dorottya, neje: Simon Erzsébet.

Czimer: (kék) udvarban, zöld téren, fekete lovon vörös ruhás, mellvértes, sarkantus, sárga csizmás vitéz, fején forgóval ékes kalpag, balkezevel a kantár szárát fogja, s a jobbal kardot tart, melynek hegyére turbános török fő van szurva. A zárt sisakon gyöngyökkel és ékkövekkel diszitett királyi korona: Foszladék: j. arany-vörös, b. ezüst-kék.

Fölmutatta: Tóth Pál, 1733. Pápocz.

✓ **Tóth.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1695. Aprilis 12.

Kapta: Tóth György, neje Thamáskay Erzsébet, fia: János, testvére: Tóth István, s ennek fia: Tóth György.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, föltartott szarvakkal jobbra lépegető szarvas, melynek nyaka nyállal van átlóve. A sisak koronáján ágyékával a nyakán nyállal átlótt szarvas emelkedik föl. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Tóth János és István, 1767. Udvari, Zalav.

✓ **Tóth.**

Adta: II. Miksa, Bécs, 1573. September 20.

Kapta: Theöilly György, testvérei: Theöilly Miklós, Márton, Borbálya és Mártha.

Czimer: vörös udvarban, kék téren, balról egy fal nyolcz lépcsővel, a lépcsőkön egy természetes színű, egyes farku felemelkedett oroslán halad föl, első jobb lábával kardot, mely a vért bal szegletének van irányozva, s a hal lábával borostyán-koszorut tart. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Tölly Mihály és Péter, 1733. Felső-Eőr.

✓ **Tőtősy.** (Zepetneki).

Adta: Rudolf, Prága, 1587. Február 22.

Kapta: zepetneki Tőtősy György, gyermekei: Péter, Jakab, Orsolya és Katalin.

Czimer: keresztben két részre osztott paizs; a felső vörös, az alsó kék; az alsóban királyi korona s azon egy meztelen kar, mely egy kéve buzát tart ferde irányban. A vért felső szegleteiben jobbról hold, balról csillag. A zárt sisak koronáján, két sasszárny között, az előbbihez mindenben hasonló kar; a sasszárny jobbról arany-fekete, balról vörös-ezüst. Foszladék: j. arany-fekete, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: zepetneki Tőtősy János és Ferencz, 1733. Sorki-Kisfalud.

✓ **Trost.**

Adta: I. Leopold. Bécs, 1701. November 24.

Kapta: Trost Menyhért. neje: Hueberics Kordula, három fia és három lánya.

Czimer: kék udvarban zöld halom, ezen szétterjesztett szárnyu, nyakát magasra emelő phoenix-madár bal felé fordulva, magát lángoló tűzben megégíti. A sisak koronáján természetes színű daru, fölemelt jobb lábával kavicsot tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

✓ **Troxár.**

Adta: III. Károly, Bécs, 1720. Október 8.

Kapta: Troxár János, neje: Sisek Judit és fia: Troxár János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló oroslán, első lábaival lobogó vörös-fehér zászlót tart. A sisak koronáján ágyékával különben az előbbihez teljesen hasonló oroslán emelkedik föl. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Troxár János, 1733. Korong.

✓ **Thulmen.**

Adta: I. Leopold, Prága, 1651. November 18.

Kapta: Thulmon György, neje: Nováky Magdolna, fiai: Thulmon Mihály, János, György, Mátyás, Jakab, Pál és lányai; végül testvére: Thulmon Mihály.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, két egymással szemközt álló orosz-lán első lábaival egy nyíllal átfurt királyi koronát tart. A sisak koronáján, két különféle színű bivalszarv között, fél orosz-lán emelkedik föl, s jobb lábával félholdat tart. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Thulmon József, Samu, Ádám, Dániel, Mihály és Gábor, Thulmon Mihálynak fiai; 1733. Felső-Mesteri. — Thulmon János, 1743. Ikervár.

✓ **Tunya.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1690. Augustus 27.

Kapta: Hérics Mihály, fia: György, s néhai Tunya Mihálynak Hérics Magdolnától született fia: Tunya Gergely.

Czimer: kék udvar alján egy hullámozó tenger, ezen egy vasmacska uszik az alsó görbületeivel — melyek horogban végződnek; jobbról meztelen kard, balról zöld pálma-ág, melyeket közepén egy kigyó teker körül, fején (szájában) gyémánt-köves arany gyűrű. A sisak koronáján magas kőszál, ennek csucsán zöld leveles, gyümölcsessel gazdag pálmafa. Foszladék: j. arany-kék. b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Tunya Ádám és Gergely, 1733. Asszonyfalva.

Turkovics, l. Radakovics.

U.

✓ **Uy.**

Adta: Leopold, Pozsony, 1659. Okt. 5.

Kapta: Uy Péter, ennek felesége: Bálint Dorottya, atyja: Uy Márton, anyja; László Margit, testvérei: Uy Gergely és Miklós.

Czimer: a vért kék udvarában, buzakalászszaal beszórt zöld téren, egy buzakéve áll, melyből jobbról is, balról is egy-egy galamb szemel csip. Sisakdisz: egy emberi kar markában három buzakalászszaal. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

✓ **Uj.**

Adta: III. Károly, Laxenburg, 1714. Junius 10.

Kapta: Uj János, fiai: György és Mihály.

Czimer: kék udvarban zöld füves tér, azon egy álló fehér egyszarvu, mely a vért jobb oldalán tenyésző fürtös szőlőtöről fürtöket szakgat és eszik. A sisak koronáján egy kettős farku arany-oroszlán gabona-kévet tart. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-kék.

Fölmutatta: Uj Ferencz, 1733. Andrásfa.

Urbanich, l. Domány.

V.

Vadkerthy, l. Polányi.

Váginger.

Adta: I. Leopold, Pozsony, 1659. Oktober 20.

Kapta: Váginger Balázs, neje: ehrenfeldi Olicher Mária-Erzsébet és gyermekei.

Czimer: kék udvarban egyes farku álló oroszlán, fején korona, első jobb lábával meztelen kardot tart. A sisak koronáján, két fekete sasszárny között, ágyékával fél, különben az előbbihez hasonló oroszlán emelkedik föl. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Váginger Ferdinánd és József, 1733. Morischdorf, a borostyánkői urodalomban.

Vajaj. (Vajai), l. Ravasz.

✓ **Vargha**, másképp Nagy.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1676. September 1.

Kapta: Vargha, másképp Nagy Gergely, György és Péter s a család több tagja.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, két piros rózsza között, királyi korona, ezen vörös mezű egész emberi kar kardot villogtat, melyre török fej van tűzve. A sisak koronáján az alsóhoz teljesen hasonló kar. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös

Fölmutatta: Vargha, másképp Nagy Mihály és Péter, 1733. Jaák.

Vargyai.

Adta: III. Károly, Bécs 1719. Augustus 24.

Kapta: Vargyai István, fiai: György, János és Gergely.

Czimer: kék udvarban, zöld mezőn, daru jobb lábával kavicsot tart. A sisak koronáján ismét kavicsot tartó daru. Foszladék: j. ezüst-vörös, b. arany-kék.

Fölmutatta: Vargyai György, Gergely, János és Ferencz, 1733. Hetye.

1666.
~~1666.~~
Vargyas.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1666. November 17.

Kapta: Vargyas György, testvére: János.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű álló párducz, jobbjaival kardot villogtat. A sisak koronáján, két fekete sasszárny között, ágyékával az alábbihoz hasonló párducz emelkedik föl. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Vargyas János, 1786. Takácsi, Veszprémv.

Váry.

Adta: II. Ferdinánd, Sopron, 1622. Julius 6.

Kapta: Váry János, neje: Zabó Erzsébet, gyermekei: Bálint, György, Ilona, Zsófia.

Czimer: kék udvarban letarolt s csak szórványosan zöldelő mezőn három keresztben fektetett buzakéve, melyekre egy fehér galamb száll, és kalászt szed. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu galamb. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. arany-fekete.

Fölmutatta: Váry János és Bálint, 1733. Hőgyész. — Váry Mihály, 1750. Magyar-Gencs.

Várossy, másképp Hansek.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1690. Aprilis 10.

Kapta: Várossy, másképp Hansek János, neje: Jugh Anna, lányai: Zsuzsánna, Magdolna.

Czimer: kék udvarban, zöld téren, álló koronás griff, első jobb lábával egy szál lilomot tart. A sisak koronáján, két sasszárny között, a hegyével fölfelé álló nyil. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös. (Eredeti).

Vrancsics.

Adta: II. Miksa, Bécs, 1573. Augustus 28.

Kapta: Vrancsics Balázs.

Czimer: Az okmány igen hézagos, miért is a czimerre nézve csak a következőket lehet felsorolni: A paizs-udvarban vörös ruhás kar kardot tart. — — — — A nyílt sisak fölött arany királyi korona, melyből — — — — Foszladék — — — —

Fölmutatta: Vrancsics János, 1733. Rohoncz.

Venturini.

Adta: II. Leopold, Pozsony, 1791. Martius 12.

Kapta: Venturini Lajos és János, Lajos gyermekei: Alajos, Károly, János, Ferencz, Karolina, neje: Hofmeier Erzsébet.

Czimer: az udvar keresztben két részre oszlik; a felső arany, ebben növekedő fekete sas jobbra néz; az alsó kék, ebben függőlegesen három hullámos szelemen, s ezekben vízszintesen egy ezüst hegyű, hegyével jobbra irányult arany nyíl, mely vörös tollakkal (szárny) van diszítve. A sisak koronáján, két keresztben szelt szárny között, hegyével fölfelé a vértbeli nyíl; a vért színei a szárnyakon akként jelennek meg, hogy ércz az érczczel és szín a színnel kerüljön átellenbe. Foszladék: j. arany-fekete, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Venturini János, 1830.

✓ **Verhás.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1675. Április 24.

Kapta: Verhás Kristóf, testvérei: Verhás István és Mihály.

Czimer: a czimer-paizs négy részre oszlik; a jobb oldali alsó és baloldali felső vörös, mindenkben összetett szárnyu holló, nyakában egy félig beledöfött nyíl; mindenik holló csőrében drágaköves gyűrű. A jobb felső és bal alsó udvar kék színű, mindenkben egy-egy természetes színű álló oroszlán, az egyik a jobb, a másik a bal első lábával ijat tart, és egymás felé fordulnak. A sisak koronáján természetes színével egy kiterjesztett szárnyu egész golya a fészken áll, s csőrével a nyaka körül tekerődzött kigyót tartja s jobb felé fordul. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Verhás Ferencz és János, 1733. Kethely.

Vosszszendy, I. Gombos, (Zágorhidai).

✓ **Vida.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs, 1629. Deczember 10.

Kapta: Vida Mihály, neje: Dorottya, fiai: Mózes és Ábrahám, testvérei: Benedek és Bálint.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ezen egyes farku arany oroszlán, jobb lábával hegyével lefelé irányított nyilat tart. A sisak koronáján fél, különben az előbbihez mindenben hasonló oroszlán. Foszladék: mindkét oldalról kék-arany.

Fölmutatta: Vida Mózes, 1733. Német-Szeceőd.

✓ **Vizlendvay.**

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1645. Junius 21.

Kapta: Vizlendvay András és György.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ezen drága kövekkel

ékes királyi korona, fölötte álló oroszlán jobb lábával kardot villogtat. A sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló oroszlán. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Vizlendvay János, 1721. Oloszka. — Ifj. Vizlendvay János, 1721. Oszkó. — Vizlendvay Mátyás, 1735. Potyond, Sopronv. — Vizlendvay Pál, 1735. Saál.

— **Vörös.** másképp Kovács.

Adta: I. Leopold, Bécs, 1666. Február 5.

Kapta: Vörös, másképp Kovács János, testvérei: Vörös, másképp Kovács György és Mihály.

Czimer: zöld udvarban hármos csucscsal egy szikla, ezen királyi korona, s ezen pánczélos kar kardot tart, melyre török fej van tűzve; a két felső sarokban egy-egy csillag. A sisak koronáján, két fekete sas-szárny között, az alábbihoz hasonló kar. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: Vörös, másképp Kovács István és László, 1733. Sömjén. — Vörös másképp Kovács Mihály, 1733. Izsákkalva.

— **Veörös.** (Budakeszi).

Adta: III. Ferdinánd, Prága, 1638. Julius 24.

Kapta: Veörös Mihály, neje: Talabér Katalin, fia: Veörös János, sógora: Talabér Balázs.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ezen álló arany griff, első jobb lábával kardot tart. A sisak koronáján fél, különben az előbbihez mindenben hasonló griff. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Veöres Ferencz és György, 1733. Urai-Ujfalu.

— **Vörös.**

Adta: Mária-Terezia, Bécs, 1760. Mártius 25.

Kapta: Vörös Mihály.

Czimer: kék udvarban egyes farku álló arany-oroszlán, első lábaival kettős szárnyu, balra lobogó és vörös kereszttel ellátott zászlót tart. A sisak koronáján kiterjesztett szárnyu, piros lábu és csőrü fehér galamb zöld olajfa-ággal. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-ezüst. (Eredeti).

Z.

Zabó, I. Komáromy.

Zabó, (Keödszállási), I. Szabó.

+ **Zakál.** (Körmendi).

Adta: II. Rudolf, Pozsony, 1578. Április 11.

Kapta: körmendi ~~Zakál~~ János, neje?: Sbardelat Anna és gyermekei; továbbá sógorai: Kermendy János, ~~Márkasiny~~ Ferencz, ~~Teófiósy~~ Tamás, ~~Makó~~ Ferencz és Burján István.

Czimer: a paizs-udvart egy függőleges vonal két egyenlő részre osztja; a jobb oldal kék; a bal oldalt egy másik vonal keresztben vágja ketté, ennek a felső része ezüst, az alsó vörös. A kék udvarban hármos zöld halom, ezen álló egyes farku arany-oroszlán, jobb lábával kardmarkolatot, a ballal a közepén fogva dárdát (kardot) tart és balra fordul. Az ezüst mezőben két lilium, a vörösben pedig fehér. (A szöveg zavaros; nincs megnevezve, hogy milyen a fehér udvarba jövő két lilium s minek kellene a vörös udvarba jövő fehérnek lenni? Talán lilom?) A zárt sisak koronáján fél, különben a leirthez hasonló oroszlán emelkedik föl. Foszladék: j. arany-kék, b. vörös-ezüst.

Fölmutatta: körmendi Szakály Mihály, 1733. Kis-Unyom, és — István, 1733. Felső-Paty.

Zalay, I. Komáromy.

Zalay, I. Szalay.

Zalay, I. Malasics.

Zan.

Adta: II. Rudolf, Pozsony, 1582. Február 14.

Kapta: Zan János, Menyhért, András, Gergely, Mihály, György és Gáspár.

Czimer: a paizs-udvar keresztben két egyenlő részre oszlik; az alsó rész vörös, ebben két ferde ezüst gerenda, melyek fölfelé szöveget képeznek, s az udvart három részre osztják; az így felosztott udvarrész mindegyikében egy-egy hat águ ezüst-csillag. A felső rész kék, ebben kiterjesztett szárnyu növény arany-griff, mely mindkét első lábát ragadozásra tartja. A nyitott sisak fölött a vértbeli griff. Takarók: j. arany-kék, b. vörös-ezüst. (Eredeti).

Zanathy, I. Szanathy.

Zantay, I. Bolla.

Zolles.

Adta: III. Ferdinánd, Bécs, 1644. Február 25.

Kapta: Zelles Miklós, neje: Margit, gyermekei: Tamás, István, Gergely, Imre, Péter, Miklós, Ilona és Orsolya.

Czimer: kék udvarban zöld hármos halom, ezen két egyenest álló buza-kéve. A sisak koronáján ágyékával oroszlán emelkedik föl, s két

első lábával a balra hajló oszlopot fogja. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Zel'les Boldizsár, Zsigmond és Imre, 1733. Nárai.

— **Zelkó.**

Adta: I. Leopold, Bécs, 1672. Julius 6.

Kapta: Zelkó Balázs, fiai: Márton, János és Sebestyén.

Czimer: kék udvarban zöld halom, ezen egy ifju ijtat feszít s nyilat lő egy vadgalambra, mely a halmocskából kinövő fa szélső száraz ágán ül. A sisak koronáján egy másik gerle, melynek bőgye nyillal van állóve. Foszladék: j. arany-kék, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Zelkó Mátyás, Tamás, Balázs, István, János, Ferencz és Péter, 1733. Szent-Sebestyén.

— **Zenthe, Szenthe.**

Adta: II. Mátyás, Pozsony, 1613. Mártius 18.

Kapta: Zenthe Miklós, neje: Kartaly Katalin, unoka-testvérei: Se regh Benedek és Mátyás.

Czimer: kék udvarban hármos zöld halom, azon egy természetes színű, kiterjesztett szárnyu páva, csőrében szőlőfürtöt tart. A zárt sisak koronáján az előbbihez hasonló páva. Foszladék mind a két oldalon arany-kék. (Eredeti).

Zidancs, I. Simoncsics.

— **Zilvássy.**

Adta: II. Rudolf, Prága, 1602. Junius 7.

Kapta: Zilvász Jakab, fiai: Márton, Vitus, Miklós, unoka-testvére: Zilvász Ferencz.

Czimer: vörös udvarban hármos zöld halom, annak magasabb részén zöldülő egész szilvafa s azon egy pelikán vagy papagály (psittacus). A sisak koronáján az előbbihez hasonló szilvafa. Foszladék: j. kék-arany, b. vörös-fehér.

Fölmutatta: Zilvássy István, 1733. Hőgyész.

— **Zrinavecz.**

Adta: II. Ferdinánd, Bécs. 1631. Julius 19.

Kapta: Zrinavecz Miklós, testvérei: Zrinavecz György, János, Mihály, anyai unoka-nővérük: Zsuzsanna.

Czimer: kék udvarban zöld tér, ezt egy folyó két részre osztja. A felső részben szikla, ezen lépegető párducz, mely fölemelt első jobb lá-

bával nyilat tart. A sisak koronáján egy fél, különben az előbbihez mindenben hasonló párducz. Foszladék: j. vörös-ezüst, b. ezüst-vörös.

Fölmutatta: Zrinavecz András, 1733. Nagy-Sée.

Zsidó, l. Marthon.

Zolga, l. Zanathy.

Zombath, l. Szombath.

Zugó.

Adta: II. Mátyás, Bécs, 1610. Junius 18.

Kapta: Zugó Lukács, gyermekei: Zugó István, Mihály, János, Ilona és Margit.

Cziimer: kék udvarban, zöld téren, természetes színű agancsos álló szarvas, homlokába nyíl löve. A zárt sisak koronáján fél, különben az előbbihez hasonló szarvas. Foszladék: j. arany-vörös, b. ezüst-kék.

Fölmutatta: Zugó László, 1733. Fűztő-Zugó.

Zuppanich, l. Szuppanich.

Züch, l. Hethésy.

III.

P ó t l é k.

271

A.

Ambrózy. (Sédeni. Báró). Az előnévből következtetve, az Ambrózy báró család tagjai a Vasvármegyében is élt nemes sédeni Ambrózyakkal egy törzsből vették eredetüket.

A csak néhány évvel ezelőtt elhalt Ambrózy Lajos báró vasvármegyei birtokos, s közéleti mozgalmainknak egyik tevékeny és előkelő harczosa volt.

Agustich. E családból származott Agustich Imre is, aki a hetvenes évek előtt a gazdasági pályán működött, a hetvenes években pedig a magyar országgyűlés alsó házának gyorsírója volt. 1863-ban együtt szerkesztette a „Vas megyei Naptárt“ Pauer Antallal (Mezei) és e sorok írójával, mely vállalatnak tiszta jövedelme a szombathelyi színház első alapját képezte. Ezen kívül írt Agustich Imre vend nyelven számos tanulmányt, s buzgón fáradozott azon, hogy a különben hazafias idegen ajku nép zöme nyelvére nézve is magyar legyen. A muraszombati kerületben egy alkalommal mint képviselő-jelölt is szerepelt, s pártja csak kevés számmal maradt kisebbségben. Benne egy széplelkű ember és buzgó hazafi szállt kora sirba.

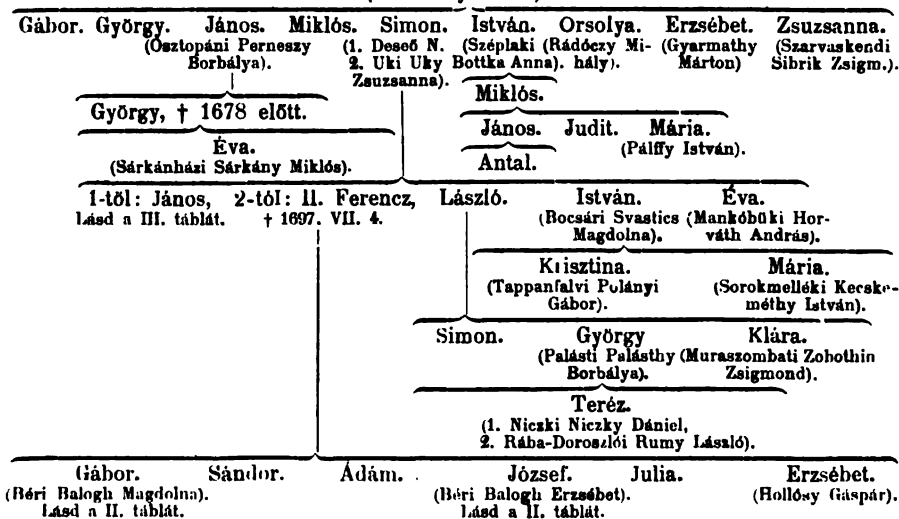
B.

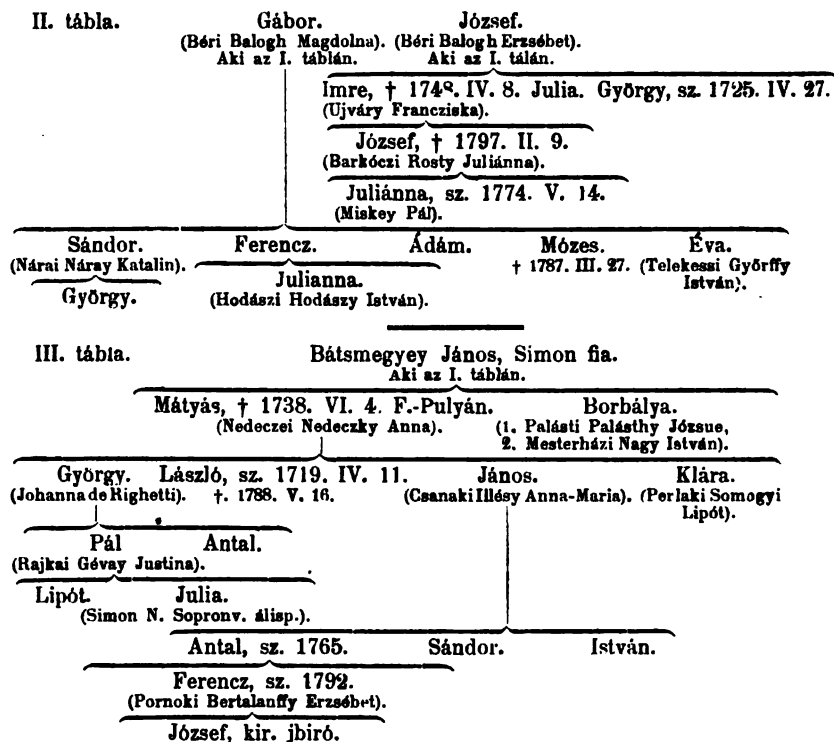
Bátsmegyey. (Párisi). A család nemzedékrendjét itt közöljük :

I. tábla.

Párisi Bátsmegyey Ferencz, 1569.

(Markusóczy Katalin).

Bátsmegyey I. Ferencz nejével, Markusóczy Katalinnal, Markusóczy és Sorok-Ujfalu községek birtokába jutott.

II. Ferencz fia: Gábor 1753. Április 9-én halt meg s 81 éves kort ért el.

Mátyás fia: György, 1714. Apr. 27-én született Felső-Pulyán, Sopronvármegyében; János 1723. Junius 13-án, s neje Illésy Ferencz consiliarius lánya volt.

Az előbb említett Györgynek fia: Pál, 1749. Október 26-án született Felső-Pulyán; testvérje: Antal, huszárőrnagy, született 1763. Decz. 1-én Felső Pulyán, s meghalt 1825. Junius 20-án Szombathelyen. Ez az Antal a „de Báts és Nagy-Báts“ előnévvel irta magát. (Militár-Schematizmus für 1826. 471. lap).

Pál fia: Lipót 1784. Mártius 24-én született a sopronvármegyei Szent-Mártonban, s meghalt 1865. November 28-án Bécsben.

Páris, honnan a család előnevét vette, Bácsmegyének elpusztult községe. (Pesti Frigyes: Magyarország helynevei történelmi, földrajzi és nyelvészeti tekintetben. I. kötet).

— **Barthodeiszky.** A mult században élt Barthodeiszky Károly, kinek neje galanthai Eszterházy Péter gróf lánya: Eszterházy Marianna grófhölgy volt. Fiuk: József; ettől Mihály származott, a kinek neje Tóth Julianna. Mihályt 1804 körül Sopronvármegye táblabíráinak sorában találjuk, s valószínű, hogy testvérjei voltak Barthodeiszky János 1823-ban répczelaki birtokos, kir. tanácsos, s referendarius az udvari tanácsnál, és Pál táblabíró.

Mihály gyermekei: József, 1844-ben répczelaki lakos, táblabíró, Ignác imperialis kamarai fogalmazó Bécsben, Terezia, Francziska, Rozalia és Károly.

Ezen adatokból a családi tábla egy része a következőképpen volna összeállítható:

Barthodeiszky Károly. (Eszterházy Marianna grófnő).					
József.					
Mihály, 1804. (Tóth Julianna).		János. Répcze-Lak.		Pál.	
II. József.	Ignác.	Terezia. (Chernel Ferencz).	Francziska (Pongyeloki Róth (Eszterházy Ferencz József).	Rozália. (Eszterházy Ferencz gróf).	II. Károly. (Eszterházy Terezia grófnő).
Antal.					

Barthodeiszky Mihály előnevét így találom írva: „Barthodeii“. B. János azonban már a „Rátki és Salamonfai“ nemesi előnevet használta.

E családból származnak: Barthodeiszky Gyula, a m. kir Curia bírája, Barthodeiszky Emil, kir. járásbíró és Barthodeiszky Gábor vasvármegyei közigazgatási gyakornok és tiszteletbeli szolgabíró.

— **Benedek.** A család 1620-ban nyerte czimeres levelét s annak ismertetése e munka II. részében olvasható.

Az ősök közül néhányan a Batthyániaknál mint gazdatisztek működtek Felső-Eőr vidékén.

Benedek Mihály és ennek nagybátyja: Benedek Benedek 1733-ban mint felső-őri lakosok említetnek.

Családfájuk, néhány izen, a következőképpen mutatható föl:

Benedek Fülöp a czimereszerző, 1610.	
Benedek.	
Mihály.	Benedek, 1733.
Mihály, Felső-Eőr. 1733.	

— **Csete.** A család adomány-levelet kap 1550-ben a györgyfalvai és bagladi, zalavármegyei, birtokra.

E családból származtak át hozzánk azon Cseték, akik a mult század második felében Kemenes-Szent-Mártonban tűnnek föl.

D.

—**Darás.** (Darás-Porpáczi). II. Rudolf király Pozsonyban, 1583. April 29-én adomány-levelet állit ki darás-porpáczi Darás Máté és fiai: Bálint és István részére egy felső-patyi részbirtok fölött, a mely birtokot a Darás Máté elődjei, mint az adomány-levél mondja, már régi idők óta birtak.

Az adomány-levél ezen kitétele, de abban a „darás-porpáczi“ nemesi előnév is kétségtelenül tanusitják, hogy a darás-porpáczi Darás család nemessége 1583-nál sokkal korábbi keletű.

1721-ben Darás Sándor, László, id. Mihály, Gáspár, Miklós és ifjabb Mihály darás-porpáczi és Darás Ferencz pápai lakosok a vármegyétől nemesi bizonyítványt nyertek.

1733-ban Darás-Porpáczról, II. Rudolf 1583-iki adománylevelével. Darás Sándor, Pál, Gáspár fia, id. és ifj. Mihály, Mózes és Farkas, Miklós fiai, igazolták nemességüket.

Darás Ferencz, ki 1710. Aug. 6-án született s kinek atyjául Sándort említik, 1721 után visszaköltözvén szülő helyére, Darás-Porpáczra, családot alkotott. Gyermekei közül ismeretesek: Mihály, ki Darás-Porpáczon. 1743. Sept. 7-én és János, aki 1745. Julius 10-én született.

Mihálynak, ki előbb Egyházas-Hollóson s utóbb Zsennyében a tanítói pályán működött, ismét két fia lett: János, ki 1805-ben már mint dörmőtöri lakos emlittetik, és József, aki 1786. Febr. 14-én Egyházas-Hollóson született s felnővén, Zalavármegyében, Nagy-Kanizsán telepedt le. Ezen János és József 1821-ben nemesi bizonyítványt nyertek a vármegyétől.

Darás Ferencznek János fia Darás-Porpáczról Győr városába szakadt, hol 1764 Október 6-án Károly fia született, kinek azonban még egy György nevű testvére is volt.

Darás Károly Győrben felnővén, Zalavármegyébe költözött, s annak Rokolány nevű községében ispánkodott.

Darás Sándornak nemzedékrendje, a rendelkezésemre álló adatokból, a következőleg állitható össze:

Darás-Porpáczi Darás Sándor.

(Pados Anna).

Ferencz.

(Szélessy Mária).

János.

(Karner Erzsébet).

Mihály.

(Pongrácz Juliánna).

Károly. György.

János. József.

1817-ben a családból a következők éltek Darás-Porpácson: Darás János vármegyei esküdt, Darás István, Antal, Dániel és Darás Lajos, aki ügyvéd, utóbb szolgabíró.

Darás-Porpácsi Darás Sándor 1828-ban Sopronvármegyében Lócson lakik, és több vármegye táblabírája.

A család tagjai különféle czimereket használtak.

Darás Dániel pecsétje 1828-ból: a paizsudvarban egy ágaskodó egyszarvu; sisakdisz: könyöklő kar karddal. — Darás Antal pecsétje 1828-ból: a vértben álló oroszlán karddal; sisakdisz: a kar karddal. — Darás Sándor pecsétje 1828-ból: a vértben hármos halmon korona, s azon könyöklő kar karddal.

— **Dese.** Dese Gergely „de Pusztarádóczi” II. Miksa királytól Bécsben, 1572. Apr. 17-én adomány-levelet nyer a rádóczi, másképp pusztarádóczi és dees-kölkedi nemesi curiákra. Ebből valószínű az is, hogy a Desék tévesen használták az „Egyházas-Rádóczi” előnevet a „Pusztarádóczi” helyett, kivéve, ha utóbb Egyházas-Rádóczi is nyertek adomány-levelet.

Tagjai — köztük János — ezen adomány-levéllal igazolják nemesiségüket 1733-ban.

Ezen Dese János, mint más helyen már említett, Bucsiban lakott.

Fia: Dese József, több éven át a vármegye esküdti tisztét viselte. 1794-ben azonban vármegyénktől nemesi bizonyítványt vevén ki, Zalavármegyébe, Millei községbe költözött.

Czimerük: álló magyar vitéz kardot tart, melyre török fő van tűzve. Sisakdisz: két sasszárny között a vitéz karddal, nővő alakban. Ezt használta Dese Sándor, 1810-ben főszolgabíró.

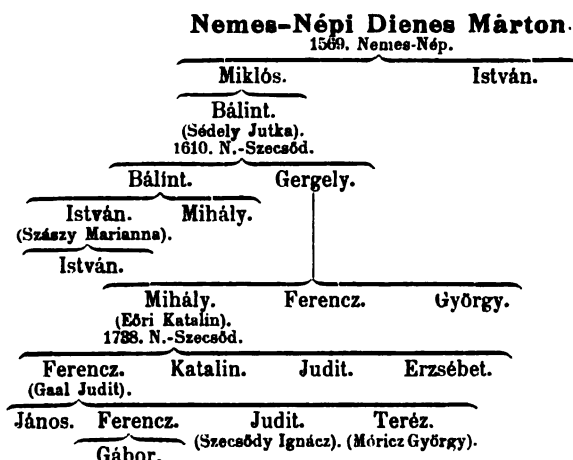
— **Dessics.** A vasvári káptalannak 1665-ben 5. szám alatt iktatott jegyzőkönyvi okmánya tanúsítja, hogy nemes Dessics István birtokot vásárol Bozzai községben. Dessics István felesége Jankovics Margit volt.

F családból származtatják magukat Dessics Gyula szent-gothárdi kir. közjegyző, és rokonai.

— **Dienes.** (Nemes-Népi). Dienes Márton adomány-levelet nyer 1569-ben II. Miksa királytól a felső-nemes-népi, zalavármegyei, kuriára és részbirtokra, melyet már őseik is birtak.

E szerint a Dienesek ősi otthona Zalavármegye volna, de közülük Dienes Bálint már 1610-ben vármegyénkbe, Tarród, másképp Német-Szecsőd községbe jött át és itt családot alapított.

A család nemzedék-rendje, az adományt-szerző Dienes Mártontól kezdve, a következő:

A már közlött családi adatokhoz a következők említhetők föl: István, Szász Marianna férje, Egyházas-Szecsődön lakott, s fia: hasonlóan István, 1808-ban Egyházas-Szecsődről Zalavármegyébe, Szent-Péter-Ur községbe költözött át.

Gábornak atyja: Ferencz, táblabírája volt a vármegyének.

Dienes Gábor kezdetben mint tiszteletbeli ügyész, utóbb mint szolgál- és táblabíró szolgálta a vármegyét, s 1834-ben Fehérvármegyébe: Baracsára költözött.

E családból származnak Dienes Lajos körmendi ügyvéd, és Dienes István jelenleg kapuvári lakos.

G.

— **Gombos.** (Zágorhidai). A czimeres levél főlemli a család előnevét is, és azt, hogy e Gombosok már a czimeradományozás előtt is nemes embereknek tartattak.

Ósi lakhelyük Zalavármegyében Petri-Kereszt-Ur, és Bóde községek voltak, de Gombos Jánost 1733-ban vármegyénkben, Pusztá-Rádóczon találjuk. Ezen Jánosnak atyja Dávid, jobb-atyja Balázs volt, kik Zalában Bődén laktak, s János is onnan házasodott Pusztá-Rádóczra.

A család egy másik ága, nevezetesen Gombos János, 1740-ben Sárffi-Mizdón, Bálint, János, Benedek, Ádám és Imre egy testvérek pedig 1733-ban Karátföldén laktak. Ezeknek atyja István, és nagyatyja Bálint volt.

Gombos András karátföldi lakos, kinek atyja János, s nagyatyja is János volt, 1802-ben nemesi bizonyítványt nyert Vasvármegye közönségétől.

E család sarja Gombos Kálmán, kismartoni kir. aljárásbíró.

—**Gömbös.** Czimeres nemes-levelet Gömbös Tamás és György testvérek nyertek, mely Vasvármegye közgyűlésén 1658-ban hirdettetett ki, levéltárunkban azonban fön nem maradt.

Györgynek egyik utódja volt azon István, aki 1733-ban Jákfán lakott.

Ennek öt fia volt: Ádám urai-ujfalui, Dániel és András jákfai és László nemes-dédi, somogyvármegyei lakosok, akik 1791-ben vármegyénktől nemesi bizonyítványt nyertek, s végre György, aki 1734-ben született.

Az ifjabbik Györgynek fia: ifjabb István, aki 1766-ban született, 1798-ban Jákfáról Niklára, Somogyvármegyébe költözött, s ott megházasodván, családot alapított.

Ifjabb Gömbös István anyja Hajas Julianna, nagy-anya Nagy Éva volt. Testvérei Gömbös János és József ősi helyükön: Jákfán éltek.

A felsorolt adatok alapján a nemzedékrend, néhány izen, a következőleg volna kimutatható:

Gömbös Tamás és György testvérek, Jákfa, 1658.

János.					
István, Jákfa. 1733.					
(Nagy Éva).					
Ádám, 1791. Urai-Ujfalui.	Dániel, Jákfa.	András, Jákfa.	László, Déd.	II. György, Jákfa. (Hajas Julianna).	
			II. István, Nikla. 1829.	János, Jákfa.	József, Jákfa.

H.

—**Háry.** A család vármegyénkből átszakadt Zalavármegyébe, mert Háry Jánost 1730-ban már Istvándon, Zalavármegyében találjuk.

Ezen Jánosnak az atyja ugyancsak János, ezé András, és ezé Balázs volt.

A családfa némi ágazata, a levéltári adatokból, a következőleg volna összeállítható:

Háry Balázs, 1650.

András.		
I. János.		
Mihály.	Ádám.	II. János, 1730.

A táblán állók közül András Vasvármegyében, Uri-Széken (Panaóc), I. János Kőkenyesen, (Kükecs), Mihály Győrben, Ádám Pápán, s II. János, mint már említettem, Zalában: Istvándon lakott.

—**Hertelendy.** Az 1733-ik évben teljesített nemesi vizsgálatok alkalmával Hertelendy Gábor, Imre, Ádám, Sándor, Boldizsár, Antal, Tamás,

Ferencz, Zsigmond, és László vétettek föl a kétségtelen nemesek lajstromába.

Az említett Hertelendy Imre, gasztonyi lakos, családfájáról a következő ágazat mutatható föl:

Hertelendy Imre, 1733.

(Jagodics Terezia).

György.

(Rumy Magdolna).

Zsófia. Anna. Terezia. Dénes. Vincze. Samu.
(Czigán János). (Tóth Gábor).

György gyermekei 1799-ben osztottak meg a prosznyákfai, kan-csóczy, pananóczy, domonkosfai, kükecsi, andreiczi, ivánóczy szőlők és jobbágyságok, hegyvámok s egyéb jószágok, továbbá a gasztonyi, rátóti, tisztaamark, rába-szent-mihályi és nemes-medvesi javak fölött.

— **Hidassy.** Nemes Nádallyay István 1614-ben eladja a Magyar-Nádallyay és Gasztonyban birt nemesi curiáját, Gasztonyban és Kis-Medvesen két-két jobbágytelkét, s a Pinkán levő malmát Hidassy Jánosnak, nejének: Nádallyay Annának, s gyermekeinek: nemes Hidassy Ferencznek, Istvánnak, Miklósnak, Györgynek és Dorottlyának.

1646-ban Nemes Hidassy János a magyar-nádallyaji nemesi curiából őt illető negyedik részt zálogba adja Szmodisz Annának, néhai Hidassy György özvegyének.

1677-ben Garabont István és Erzsébet örök áron eladnak Fűztő községben egy fél nemesi telket nemes Garabont Mihálynak és nemes Hidassy Bertalannak.

Mária Terezia királynő Pesten, 1760. Junius 3-án kelt parancsolatjával utasítja a vasvár-szombathelyi káptalant, hogy mindazon, a Hidassy családra vonatkozó okmányokat, melyek a káptalan levéltárában őriztetnek, másolatban Hidassy Antalnak adja ki.

A Szelestey-család levelesládájának egy okmánya szerint egy Hidassy, a múlt század második felében, városi tanácsos volt Szombathelyen.

(Vasvár-szombathelyi káptalan: 1614. 7. — 1646. 48 — 1760. Mandata. — Vasvármegye levéltára: Vegyes-kötetek: 217. 56).

I.

Illés. Illés János 1722-ben adomány-levelet nyer egy nagy- és kis-seéi nemesi kuriára.

Illés Péter 1725-ben nyer adományt, a Boros-családdal együtt, a kemenes-szent-mártoni részbirtokra.

K.

Kajtar. (Besenyei). I. Leopold Ebersdorfban, 1668. Martius 3-án

megerősíti Kajtár Mihály-Györgyöt, másik Györgyöt és Istvánt azon besenyei birtokban, melyet ezek több családdal, köztük Horváth Mátyással, 1562-ben Nádasdy Tamás nádortól adományképpen kaptak.

Az 1733. évi nemesi vizsgálatok alkalmával Kajtár Gergely és 1763-ban Kajtár Zsigmond és János szent-keresztii lakosok igazolták nemességüket.

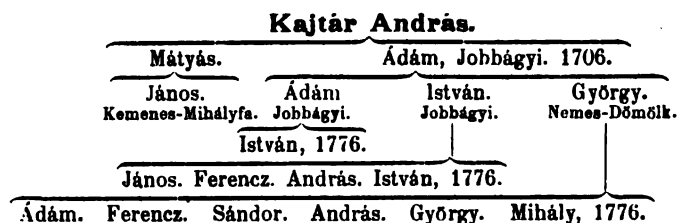
1775-ben ifjabb Kajtár Jánossal találkozunk Szent-Kereszten.

Az adomány-levélben említett Istvánnak nemzedékrendje a következő:

A 17. század végén Kajtár Ádám jobbágyi lakos volt.

Ennek a nemzedékrendje, néhány izen, a következőleg állitható össze:

✓ **Krancz.** (Vasvári). Krancz József, 1862-ben Vasvármegyének főjegyzője, jelenleg magyar királyi belügyministeri tanácsos, a folyó 1894-ik év Mártius 28-án, sok évi közszolgálatában szerzett kitűnő érdemeinek elismerésül, Ő Felségétől, „Vasvári” előnévvel, a magyar nemességet nyerte.

Krancz József született 1828. October 14 Kőszegen. Neje: született Taschler Mária. Leányuk: Krancz Mária, Oberrecht Ödön m. kir. államasuti ellenőr neje.

Czimer: álló hadivért vörös udvarral, mely közepén, keresztben, egy ezüst gerenda által van osztva. A felső részben zöld levelű s öt szirmu arany rózsa látható; az alsó részben alul hármos zöld halom, azon nyílt arany, nemesi korona. A nyílt sisak drága kővekkel ékes koronáján két egymás mellé állított sasszárny, ezüst-vörös, és vörös-arany színekkel. Foszladek: jobbról vörös-arany, balról vörös-ezüst.

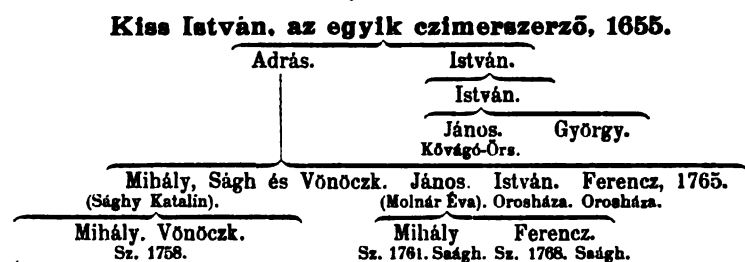
✓ **Kiss.** A család, mint már a II. részben elmondott, czimeres nemes levelét III. Ferdinánd királytól kapta Bécsben, 1655. Február 28-án.

Tagjai közül Mihály és János 1765-ben mint saághi lakosok igazolták nemességüket.

Mihály utóbb Saághról vönöczki nemesi jószágára költözött és ott is halt meg 1797 körül.

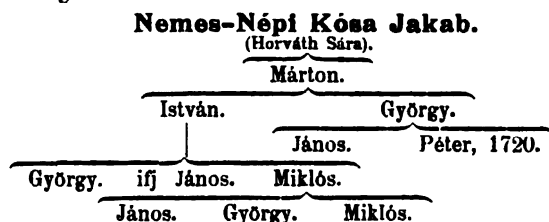
Mihálynak két testvére: István és Ferencz 1766-ban Orosz-Egyházán (Orosházán) Békésvármegyében tűnnek föl, kiknek ivadékai ott jelenleg is föltalálhatók.

A család leszármazási táblája a következő:

✓ **Kósa, Kossa.** (Nemes-Népi). Pálffy Miklós nádor Bécsben, 1722. Február 1-én adomány-levelet ad Kósa Jánosnak, Péternek, Györgynek, ifj. Jánosnak, Miklósnak. harmadik Jánosnak, ifjabb Györgynek és ifjabb Miklósnak Nemes-Vép zalavármegyei községben egy nemesi curiára és részbirtokra, továbbá ugyancsak Zalavármegyében a czupi curiára és birtokra, főlemlítvén, hogy az adományosok elei ezen ingatlanokat már korábban is birták. Ezen adományozásnak ellent mondott Kósa Ferencz, szent-györgyvölgyi lakos, azt adván okul, hogy ő még Kósa Györggyel osztatlan állapotban volna.

E nemes-népi Kósa-család nemzedékrendje, az adomány-levél alapján, következőleg állitható össze:

Alig szenved kétséget, hogy e család tagja volt azon Kósa György, aki czimeres nemes-levelét Vasvármegye közgyűlésén 1651. September 4-én hirdetteté ki.

L

✓ **Lakics.** Lakics Pál és neje: Lakics Mária, továbbá Petheő János és neje: Ádám Orsolya megvásárolják 1722-ben idősebb Csány Ferencz-

től az alsó-szakai praediumot, mihez III. Károly király 1723-ban hozzájárulását adván, nevezett vevők a vasvár-szombathelyi káptalan által 1724-ben az említett birtokba ünnepélyesen bevezettetnek.

N.

Nemes, máskép Föl-Nagy. (Nagy-Rákosi). Nemes Péter és társai adomány-levelet nyernek Bécsben, 1574. Április 8-án II. Miksa királytól az őseik által már korábban is birt nagy-rákosi birtok-részekre.

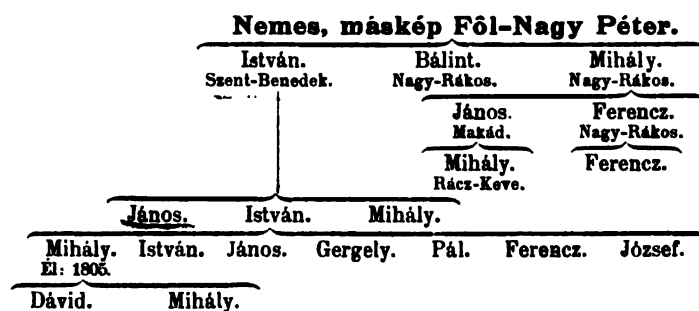
Ezen adomány-levéllal igazolták nemességüket az 1733-iki nemesi vizsgálatok alkalmával Nemes István, György, másik István, Bálint és Péter külső-rákosi lakosok.

A család egyik tagja, Nemes másként Föl-Nagy János a mult században Nagy-Rákosról Pestvármegyébe Makád községbe költözött, s ott kovács-mesterséget folytatván, 1758. April 28-án elhunyt.

Jánosnak fia: Mihály 1755 Octóber 6-án Makádban született, s molnár-mesterséget tanult. Makádról azonban özvegy édes anyjával együtt Rác-Keve községbe költözött s 1790-ben nemesi bizonyítványt nyert vármegyénk közönségétől.

A vármegyénkből Makádra költözött Jánosnak István nevű nagybátyja Nagy-Rákosról a mult században hasonlóan Pestvármegyébe, Szent-Benedek községbe származott el, s ott letelepedett. Unokái 1805-ben perrel igazolták nemességüket Vasvármegye törvényszéke előtt.

A család nemzedekrendjét, az adománylevélben megnevezett Péter-től kezdve, a következő táblázat tünteti föl:

Nemes Bálintnak, aki valószínűleg ugyanazonos a táblán álló Bálinttal, s aki Nagy-Rákoson 1742-ben halt el, a következő fiai voltak: Mihály, Márton, István és János.

Ezen János Sáros-Patakon tanult, s mint református lelkész Abaujvármegyében működött.

Nemzedékrendje a következő:

Nemes János, † 1780. körül.

Pál, 1828.

Pál, †. 1833.

Menyhért.

Árpád. Menyhért. Kálmán.

P.**Pámer.** A család ősei Kőszegen tűnnek föl.

Pámer Benedek, a czimer-szerzők atyja, még nem nemes, de már a 17-ik század elején bírása, s előkelő polgára volt Kőszeg városának.

A Bocskai-fölkelés idején követül küldetett a királyhoz, hogy a város részére a török s egyéb ellenség ellen segédelmet nyerjen. Ekkor azonban kemény török fogságba esett, s csak 2300 forint váltságdíj lefizetése után bocsáttatott szabadon. Atyjuk érdemeire hivatkozva, nyerték fiai és rokonaik a czimeres levelet, melyet már a II. részben ismertettünk.

Pámer Mihály 1663-ban viselte a birói tisztet, 1675-ben senator, majd 1676-ban ismét városbíró.

Pámer Benedek, aki 1672 vagy 1673-ban Kőszegen született, a mult század elején Kőszegről Győrkönybe, Tolnavármegyébe költözött.

Pámer János 1794-ben Szent-Iván fehérvármegyei községben nini bérlő élt.

A család nemzedékrendjéből a következő részletek mutathatók föl:

Pámer Benedek, 1622. Kőszeg.

János, 1646. Mihály, 1646. a nemesség szerzők.
(Esperes Magdolna). (Tőke Anna).

György. Mihály. Anna-Mária. Mihály, 1663. Mihály. György.

Benedek.
Győrköny.

Mihály, Győrköny.
(Sabina Zsuzsánna).

János, 1794. Mihály, 1794.
Szent Iván Pozsony.

E családból veszi származását Pámer Mihály, sági esperes-plebános.

R.

Rusa. (Sághi). Azokhoz, miket e családról a II. részben felhoztunk, még a következőket adhatjuk:

A 16. század közepén élt Rusa Márton Sághon.

Ennek fia: Benedek Sághról Meszlenbe házasodott s 1622. Mártius 8-án kelt végrendeletében javait Mátyás, Péter és György fiaira és lányaira hagyja.

Rusa János 1727-ben meszleni lakos és a vármegyének esküdtje volt.

A család egyik tagja, még a 17-ik században, a török háborúk alkalmával, Meszlenből Zalavármegyébe: Kemendre szakadt, a hol utódjai közül 1737-ben Rusa Ferenczet találjuk.

A család czimeres nemes-levelében annak „de Saágh” nemesi előneve is föl van tüntetve.

A sági Rusa család tagjai közül többen is viseltek vármegyei hivatalt. Rusa József, ügyvéd, huzamosabb időig uradalmi ügyvédi tisztséget viselt. Gyermekai: Gyula, Kálmán, Teréz, Lázár és Jenő, kik közül csak Gyula és Lázár él. Ez utóbbi a körmendi járás főszolgabírája.

S.

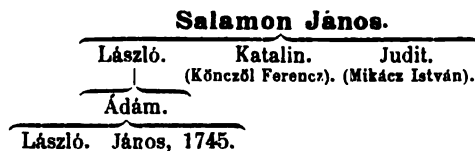
✓ **Salamon.** (Millei). A család Zalavármegyéből Szent-Péter-Urról szakadt át hozzánk.

Millei Salamon Zsigmond, Györgynek fia, egyházas-rádóczi lakos, 1750-ben Zalavármegye bizonyítványával igazolta nemességét vármegyénk bizottsága előtt.

A 17-ik század végén Salamon János Táplánfán lakott, ki utóbb Csákányba költözött.

Ennek fia: László, ezé Ádám, aki Molna-Szecsődre házasodott, onnan pedig feleségestül Pusztá-Rádóczra költözött. Gyermekai: László és János voltak, kiknek nemessége tárgyában 1745-ben Csány László szolgabíró és Mesterházy Ferencz esküdt, tanukihallgatást eszközölnék.

Nemzedékrend:

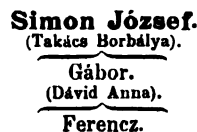

Nem lehetetlen, hogy ezen János és a föntebb említett Salamon Zsigmond családja rokon családok voltak, de kimutatható nem volt.

✓ **Simon.** A Telekesről igazolt Simonok közül származott azon Simon József, aki 1797-ben a vármegyétől nemesi bizonyítványt nyert s Pinka-Mindszenten iskola-tanító volt.

Fia: Gábor, a gombkötő iparra adta magát, és 1826-ban Nagy-Kanizsán telepedett le.

Nemzedékrend:

Simon. Czimeres nemes-levelét, mint a II. részből olvasható, a család együtt kapta a Pogán családdal 1602. Aug. 10-én.

Ezen Simonok ősi lakhelye Meszlen volt. Innen igazolták nemességüket 1733-ban Simon Pál és János.

Pál, aki a vármegyének esküdtje is volt, Meszlenből Rohoncra költözött, hol a Batthyáni grófok javain gazdatiszti minőségben talált alkalmazást.

Pálnak fia: Ádám volt, ezé Ferencz, aki vármegyéjéből elszakadván, mint az Eszterházyak gazdatisztje Simontornyán, Tolnában élt, s vármegyénktől 1816-ban nemesi bizonyítványt nyert.

Nemzedékrend:

Simon Pál.

(N. Maria).

Ádám.

(Pechán Tekla).

Ferencz.

Ugyanezen Simon-családból származott azon Simon László, aki, 1807. körül, Meszlenből Kis-Czellbe költözött s ott mint iparos letelepedett.

Lászlónak két fia volt: Adrás, ki 1816-ban katonának állván, 1837-ben mint a Hessen-Homburg gyalogezred hadnagya s a bécs-ujhelyi katonai akademián a magyar nyelv tanítója kér nemesi bizonyítványt a vármegyétől.

Testvérje: József mint iparos Zomborban, Torontál-vármegyében telepedett le s 1837-ben zombori lakos volt.

A nemzedék-rend, néhány izen, a következő:

Simon József.

(Horváth Judit, Gaál György özvegye).

Imre, Somogyv. László, Kis-Czell.

(Sarotár Anna).

András, József. László. Pál. Anna. Kata.
hadnagy. Zombor.

A tábla élén álló Simon József és Horváth Judit, Gaál György özvegye, 1762. Januárban keltek egybe Szent-Györgyön, hova Pósfá, az özvegy lakóhelye tartozott. Imre, aki 1762. Nov. 5-én Meszlenben született, Somogyvármegyébe költözött. László Meszlenben 1763. Deczember 19-én, András 1793-ban és József 1805-ken Kis-Czellben született.

T.

Thék, Theék. (Kis-Nardai). II. Rudolf király adomány-levelet ad kis-nardai Thék István, György, Mihály, Gergely, másik György, Ambrus, Ferencz, Benedek és Jakab családbelieknek egy kis-nardai nemesi curiára és tartozékaira, melyekbe azok 1584-ben be is vezettetnek.

1733-ban Theék Mátyás, Mihály, Dániel és István mint jobbágyi lakosok igazolják nemességüket.

1803-ban Thék Mihály és András komlósi, békésvármegyei, lakosok nyernek a vármegyétől nemesi bizonyítványt.

A család nemzedékrendjéből a következő részlet közölhető:

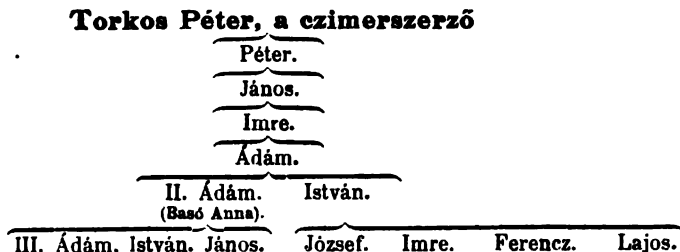

E családból származik Thék Endre budapesti asztalos műipar-gyáros.

Torkos. II. Rudolf király 1587-ben czimeres nemes-levelet adott Torkos Jánosnak, s általa István és András testverjeinek, nemkülönben Péter, János és Mihály unokáinak.

E czimeres levél 1590-ben Győrvármegyében hirdettetett ki, s a család ugyancsak Győrvármegyéből származott vármegyénkbe még pedig az idősebb (II). Ádámmal, aki 1788 körül Vönöczkőn telepedett le.

A család nemzedékrendjéből a következő töredék közölhető.

Torkos István 1815-ben győrvármegye főszolgabírája volt. III. Ádám 1788. Január 19-én született Vönöczkőn.

Thöttlőssy. 1625-ben Thöttlőssy Gábor adomány-levelet nyer a bástifalui és egyházas-falui, sopronvármegyei, birtokra. (Vasvár-szombat-helyi káptalan levéltára. Statutoriae). A család tagjai átszármaztak hozzánk, Vasvármegyébe is.

U.

Udvary. 1817-ben Udvary Ferencz esküdtje volt Nyitra-vármegyének.

E családból származtatja magát Udvary Ferencz körmendi lakos, volt országgyűlési képviselő.

2.

Záborszky. (Zábori). A család 1263-ban nyert adományt IV. Bélától Zábor turóczi vármegyei községre.

Tagjai hozzánk a 18-ik század elején származtak át.

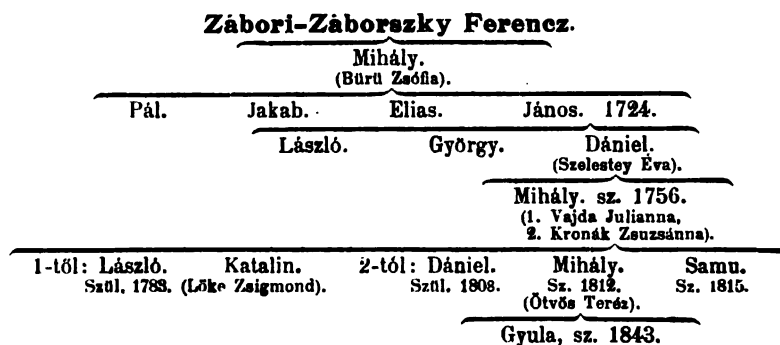
Turóczi vármegye 1724-ben nemesi bizonyítványt ad ki Záborszky Eliás zábori lakosnak, aki Zalavármegyébe: Pölöskefőre házasodván, ott letelepedett.

Ezen Eliásnak az atyja Mihály, nagyatyja Ferencz, s testvérei: Pál, Jakab és János.

Ezen János volt az, aki a családból Vasvármegyébe költözött, s Simonyiban, 1724 táján, mint evang. praedikátor működött.

Három fia volt: László és György kemenes-mihályfai és Dániel köcski lakosok, kik 1749-ben igazolták nemességüket.

Záborszky Dániel fia: Mihály, Nemes-Dömölkről házasodván, Köcsk-ről Nemes-Dömölkre költözött át. Mihálynak gyermekeit az itt közölt leszármazási tábla mutatja:

A család a következő czimert használja: kék udvarban, zöld téren, terebélyes zöld fa; alatta az egyik oldalon álló, nyakán nyíllal átütött oroszlán; a másik oldalon kardos magyar vitéz áll. Sisakdisz: nővé magyar vitéz, jobb kezében nyilat tart.

E családból Záborszky Mihály 1862-ben vármegyei esküdt volt. Z. Gyula korábban kir. járásbíró, jelenleg ügyvéd Felső-Eőrrött.

Zalay, Szalay. Abból a Zalay családból, mely Malarich Mátyással együtt kapott czimeres levelet, Zalay Imre 1748-ban Kis-Pösében lakott. Atyja Ádám, nagyatyja György, szép-atyja pedig Pál volt. Ezen Pálnak az anyja Gegő Orsolya. E révén rokonai voltak a zalavármegyei Ola családnak, melyből az 1700-ban élt Ola Istvánnak anyja hasonlóan Gegő

lány volt. Birt a Gegő-család Zalavármegyében Csinyaházán, Rádon és Donátfán.

Zámbó. (Felső-Eőri). Zámbó Lukács azon felső-eőri birtokadománys családok között emlittetik, kiknek régi szabadalmait II. Mátyás király 1611-ben megerősítette.

Szaktunkáink bővebben közölnek adatokat e családról, itt tehát csak levéltári adataink felemlítésére szorítkozunk.

Az említett Zámbó Lukácsnak fia János volt, ezé Miklós, aki Felső-Eőrből Vaszarra, Veszprémvármegyébe költözött át, s itt néhány évig lakott. Utóbb azonban eladván vaszari javait, fiával: Istvánnal Szamárdira, Somogyvármegyébe telepedett.

Zámbó István Pápán végezvén tanulmányait, eleinte Kajáron, Veszprém-, majd Tácson és Abán, Fehérvármegyében, mint tanító és jegyző működött.

Ezen Zámbó Istvánnak a fia János volt, ki 1806-ban pörrel igazolta nemességét Vasvármegye törvényszéke előtt.

Az 1733-ban Felső-Eőrből igazolt Zámbó Miklós 1742-ben Fehérvármegyébe, Bodajkra költözött. Fia: Mihály volt, aki Bodajkról a Lengyel-Tótihoz tartozó Fonyod pusztára, onnan pedig a dencsi pusztára ment át.

Ezen Zámbó Mihálynak fiai: János, Mihály és György, dencsi, somogyvármegyei lakosok 1833-ban nemesi bizonyítványt nyertek vármegyénktől.

Egy ága a családnak a 16. században előkelőbb szerepet vitt nemcsak Vas-, de Veszprémvármegyében is.

A K. alatt felsoroltak közül — tévedésből — kimaradt:

Kronekker. Kemenes-Szent-Mártonban, 1782. Május 10-én, Boros András Vasvármegye főszolgabírája és Balogh Imre, ugyanazon vármegye esküdtje, tanukihallgatást eszközölnek Kronekker János és Ádám testvérek, magyar-gencsi lakosok részére, azok nemességének megbizonyítása végett.

A kihallgatott tanuk, hit alatt, a következőket vallották:

Nemes Szántó János, 52 éves, kemenes-szent-mártoni lakos, igen jól ismerte Magyar-Gencsen lakó Kronekker János és Ádám édes atyját Istvánt, ennek testvérét Andrást és az utóbbiaknak atyját Kronekker Ádámot, akik Tessianóczon laktak. Hit alatt vallja, hogy azok mindenkor

valóságos nemes embereknek tartattak, s valóságos nemesi jussal és szabadsággal éltek. Látták az armálisukat és olvasta, nemkülönbben más nemes-leveleiket és paszualisukat is.

Nemes László András, 58 éves, nemes-magasi születésű, ismerte Kronekker János és Ádám magyar-gencsi lakosok atyját Istvánt, ennek testvérét Andrást, s ez utóbbiak atyját Ádámot, tessanóczi lakosokat, s ismervén, igaz lélekkel vallja, hogy azok valóságos nemesi jussal és szabadsággal éltek.

Nemes Nagy László, 61 éves, mersei születésű, tudja, hogy Kronekker István, András és Ádám sehol semmi vámot, sem harminczadot nem fizettek, előmutatván nemesi leveleiket és passusaikat.

Nemes Kelemen András, belső-vathi lakos, 66 éves, ismerte Kronekker János és Ádám atyját, ennek testvérét s ennek atyját: Ádámot, s tudja, hogy azok mindenkor valóságos nemes embereknek tartattak, és valóságos nemesi joggal és szabadsággal is éltek. Hallotta a családtagoktól, hogy nemesi okmányaik tűz által pusztultak el.

Idősb Kronekker József 1841-ben Vasvármegye egyik főszolgabírája előtt pörbe idéztetvén, az eljáró esküdt az idéző végzést „nemzetes és vitélő Kronekker Józsefnek“ kézhesíti. Ezen Kronekker József 1848 előtt a vármegye hivatalnokja volt. Fia: hasonlóan K. József, jelenleg szombathelyi ügyvéd, vármegyei törvényhatósági tag, városi tanácsos, iskolaszéki elnök, s a szombathelyi takarékpénztár jogtanácsosa.

A család a következő czimert használja: keresztben ketté osztott vért; az alsó részben halom, azon korona; a felsőben kettős farku szárnyas griff szaladóban. Sisakdisz: nővő szárnyas griff.

Az I. részben a Győrffy-családnál elmaradt a következő részlet:

A Győrffy, Babay és Lórántffy családoknak egy közös törzse volt: Halcha de Baba, aki 1271-ben élt.

1733-ban id. Győrffy Ferencz, Ferencz fia, ifju Győrffy Ferencz, István és György, Mihály fiai, igazolták nemességüket.

Az itt igazolt egyik Ferencz nemzedékrendje a következőleg jön le:

Győrffy Ferencz.

(Köcsky Julianna).

István. Sz. 1749. Bobán.

(Görögh Julianna).

József. János. II. István. Sz. 1789. Bobán.

(Somogyi Zeuzsanna).

III. István. Sz. 1841. II. János. Sz. 1844. Bobán.

(Kollár Mária).

(Thomkai és bisztricskei Thomka Mária).

Gizella, sz. 1876. Erzsébet, sz. 1877. László, sz. 1879. Zoltán, sz. 1893.

III. István Keszthelyen él, II. János nagy-kanizsai ügyvédel.

TARTALOM.

A.

Ábrahám	1.	Andrásv	5.
Ács	1. 167.	Angerfy	5.
Acsády	1.	Angyal	167.
Adorján	1.	Ankerraiter	5.
Ágh	1.	Andich (Balogfalvai)	5.
Agha	1.	Ányós	5.
Agustich	1. 271.	Antal	5.
Ajkay (Ajakai)	1.	Apoka	167.
Ajakas, Ajkas	3.	Arady	5.
Akacs (Nagy-Unyomi)	3.	Arnpruster	5.
Albert	4.	Arnhold	5.
Állásy	4.	Artner	5.
Álló	4.	Asztalnok	5.
Ambrosy (Sédeni)	4. 167. 271.	Asztalos	168.
Ambrus	4. 167.	Augus	5.
Andaházy	4.		

B.

Babay	5. 168.	Bakody	8.
Babócs	5.	Bakonyi	8.
Babolcsay	5.	Bakos	8.
Babos	5. 168.	Balla	8.
Bácsy	6.	Balaskó	8.
Bacsics	169.	Balassa	8.
Bátsmegyey (Párisi)	6. 271.	Balassy	8.
Bachó (Bezerécsi)	7.	Balikó	8.
Badics	7.	Bálinth	8.
Bagar	8.	Balya	8.
Bagody	8.	Balogh (Beödi)	9. 170.
Bagoly (Dömötöri)	8.	Balogh (Bárándi)	12.
Baics	8.	Balogh (Béri)	12.
Bajáky	8.	Balogh	12. 169.
Baka	169.	Bandl	12.
Bakacs	8.	Bánffy	13.
Bakó	8.	Bangó	13.

Banics	170.	Bertha (F.-Eőri)	17.
Bankó (Zynai)	170.	Berthalan	18.
Bánnyai	13.	Berthalanics	18.
Banyó	13. 171.	Bersek	172.
Bánoczy	13.	Bersenyi (Egyházas-Berzsényi)	18.
Barabás	13.	Bertalanffy (Felső-Pulyai)	18. 172.
Baranyay	13.	Besfalvay	19.
Baráth	13.	Bessenyei	19.
Barbély	13.	Beszprémy	19. 173.
Barcza (Nagy-Alásónyi)	13.	Bezerédj (Bezerédi)	19.
Bárdossy (Bárdosi)	13.	Biczó	20.
Barics	14.	Biháczy	173.
Barkóczy	14. 171.	Bika	20.
Barla	14.	Billiakovics	173.
Bárson	14.	Biró (Telekesi)	20.
Barthodeiszky	14. 273.	Biró	20.
Basó	14.	Briglevics	174.
Batternay	14.	Boács	20.
Batthyáni (Herczeg és gróf)	14.	Bocskor	20.
Batthyáni (Nemes)	15.	Boda	20.
Bathon	15.	Bodó	20. 174. 175.
Batyók	15.	Bodor	20. 175.
Bebessy	16.	Bodroghy	175.
Becskör	16.	Bogáth	20.
Bedey	16.	Bogdány	21. 175.
Bedőcs	16.	Bognár	21.
Beicz (Beiczi)	16.	Bokány	176.
Békássy (Békási)	16.	Bolff	21.
Bekes (Szalaffi)	171.	Bolla	21. 176.
Béky	16.	Boncz	21.
Bellay	171.	Boncsik	21.
Beleznay	16.	Booz	176.
Beliczay	16.	Bor	21.
Bellovits (Bellai)	16.	Borbély	21.
Bélteky	16. 175.	Borda	21.
Bencze	171.	Borhiday	21.
Bencsik	16.	Borkovics (Kis-Csémi)	21.
Benedek	16. 172. 273.	Bornemissza	21.
Benke	172.	Boros (Rákosi)	21.
Benkő (Nárai)	16.	Boros	22.
Benők	17.	Borosta	22.
Béry	173.	Boroszlav	23.
Berke	172.	Bors	23.
Berky	17.	Both	23.
Bernárd	17.	Bottka (Szántói. Széplaki)	23.
Bernath	17.	Bottlik	23.

Bozók	23.
Bozzay	23.
Bozsok	23.
Brojnóczy	23.
Bödör	176.
Bödey	23.
Bödy	177.
Bögöthy	23.
Bölcs	21.
Bölcsvölgyi	24.
Böröndy	24 176.

Börzsönyi (Berzsenyi)	24.
Bubla	24.
Buday	24.
Bunics	177.
Burján	24. 177.
Burgyán	177.
Bus	24.
Buzás (Baranyai)	177.
Büky	24.
Büknitz	24.

C.

Csaj	24.
Csáfordy	24.
Csajta	24.
Csákány	24.
Csáky (Gróf)	21.
Csáky (Nemes)	24.
Családy	21.
Csány (Csáni)	24.
Csánigh	178.
Csaplovics	25.
Chapó (Lébényi)	178.
Csapody	25.
Charevich	178.
Czán	178.
Császár	25.
Csávay	25.
Czákly	25.
Czaply	24.
Czakó (Bödi)	25.
Csean	25.
Czéby	25. 179.
Csednekovich	178.
Cseh	25. 179.
Cseitey	25.
Cseke	25.
Csekonics	25.
Csekusz	25.
Csemethy (Csemetei és ládoni)	25.
Csempesz	26.
Csencsy	26.
Cseörghő	26.
Cseörghé	180.
Csepán (Győrfalvai)	28.

Csepely	180.
Csepreghy	26.
Cser	26.
Cséri	26.
Cherneky	178.
Csernekovics	26.
Chernel (Chernelházi)	26.
Csernyánszky	27.
Csete	27. 273.
Czéhe	179.
Czégi	178.
Czegléd	27.
Czeke	27. 180.
Czeller	27.
Czemperger	27.
Christán	27.
Csiba	27.
Csider	27.
Csik	180.
Chinachor	181.
Csipke	27.
Csirapulits	27.
Csire	27.
Csirip	27.
Csiszár	181.
Csitke	27.
Chiura	181.
Csizmazia	27.
Czycz	28.
Czigán (Zágorhidai)	28.
Czigán	28. 181.
Czigula	28.
Czipótt	181.

Czippán	28.
Cziprus	28.
Cziráký (Nemes)	28.
Cziráký (Gróf)	28.
Czirer	28.
Czirók	28.
Czitaróczy	28.
Czvitkovits	28. 180.
Csáy	28.
Csóka	28.
Csoknyay	28.
Csomasz	28.
Csongrády	181.

Csontos	28.
Csóron (Devecheri)	28.
Csódey	181.
Csóle	28.
Csórgye	29. 180.
Csupor	182.
Czoma (Czomaházi)	29.
Czoma	29.
Czombó	29.
Czompó	29.
Czuczy	29.
Czupy	29.
Csuti	29.

D.

Dala	29.
Dallos	29.
Damonyay	29.
Dániel	29.
Dánielffy	29.
Dansovich	29. 182.
Darás (Darás-porpácz)	29. 274.
Darabos (Nádasdi)	30.
Darnay	30.
Dávid	182.
Draskovich [Gróf]	30.
Debreczenyi	30.
Dereskey	30.
Dervarics	30.
Dese [Egyházas-Rádóczi]	30. 275.
Deseő	30.
Drégely	182.
Dessics	275.
Diénes	30. 275.
Divéky	30.
Drinóczy	30. 183.
Dobray	3.
Doka	183.
Doma	30.

Domány	183.
Domján [Koltai]	30.
Domján	30.
Domjánovics	31.
Dongó	31.
Donkovics	184.
Dopona	183.
Dorner	31.
Dósa	31.
Dospod	31.
Dvojesics	31.
Döbrönte	184.
Döbröntey	184.
Döbrósy	31.
Dömölky	31.
Dömötör	31. 184.
Dömötöry	31. 185.
Dőry	31.
Dörögdy	31.
Dubniczky	31.
Dubniczay	32.
Dugovich	32. 185.
Dukay	32.

E.

Ebergényi	32. 185.
Edvy	34.
Egán	34.
Egerallyi	35.
Egerváry	35.
Egresy	51.

Egry	51.
Egyed	51.
Ehen	51.
Echart	51.
Eisenstädter [Buziási]	51. 185.
Ekart	52.

Eklér	186.
Elek	52.
Enyed	52.
Eöcsy	52.
Eölhey	52.
Eördög [Pölöskei]	53.
Eöry	53.
Eörsy	53.
Eötvös	54.
Eperjesy	186.
Erdélyi	54. 186.
Erdődy [Gróf]	54.

Erdős	54
Erdősy	54.
Erhárt	54.
Ernzt	54. 186.
Ernusz [Gerdovcháki]	54.
Erős	54.
Érsek	54.
Eszeky	54.
Eszpethey	55.
Eszterházy [Herczeg és gróf]	55.
Ethényi	187.

F.

Fábján	55.
Fabiánics	54.
Fábsich	187.
Fairant	55.
Faith	55.
Falussy	55. 187.
Farkas [Gulácsi]	55.
Farkas	56. 183.
Francsics	56. 189.
Fejér	57.
Fekete	58. 190.
Fellner	58.
Fényes	58.
Ferber	58.
Fercsák	58. 190.
Ferencz	58. 190.
Ferenczy	191.
Fertagh [Meszlén]	58.
Festetich [Tolnai. Nemes]	58.

Festetich [Gróf]	58
Fiath	58.
Fierer	191.
Filep	58.
Finta	58.
Fischer	191.
Fliszár	191.
Fridrich	58.
Fodor	58.
Foky	58.
Forintos	59.
Forján	58. 191.
Forszter	58.
Fol-Nagy	59. 281.
Fügh	59.
Füleky	59.
Fülöp	59. 192
Für	59.

G.

Gaiger [Jobbág, i]	59. 192.
Gajáry	193.
Galambos	60. 193.
Gallen	60.
Gall [Alsó-Szilvágyi]	60.
Gáll	61. 193.
Gály	193.
Gálos	62.
Gancs	62.
Gangoll	62.
Gara	62.
Garabont	62.

Garay	62.
Garázda	193.
Gasztonyi	62.
Gathy	62.
Gazdag	62. 193.
Glaser	62.
Gyák	62.
Gyalókay	62.
Gyarmathy	62.
Gebhárd	193.
Gellyén	62.
Gencsy	62

Geomerác	194.
Geödöcz	62.
Gérczey	62.
Gerecs	62.
Geréczy	62.
Gerencsér	62.
Gergőcz	62.
Gergye	62. 194.
Gerőcs	62.
Gersey	62.
Grebenics	62.
Gyeli	62.
Gindl	62.
Griller	62.
Grimm	63.
Gyrolt	62.
Goda	63.
Gógán	63.
Goysicz	194.
Golenits	63.
Golubits	63.
Gombás	62.
Gombócz	194.
Gombos	63. 195. 276.
Gombossy	63. 195.
Gomerác	63.
Gorup	63.
Gorzó	63.
Gosztholay	195.
Goszthony	63.
Goth	63.
Gothard [Herényi]	63.
Gyolesics	64.

Gödör	64.
Gödörházy	64.
Gömbös	64. 277.
Göndöcz	64.
Görögh	64.
Gyöke	64.
Gyömörey	64.
Győr	65.
Györe	65.
Győrfalvai	65.
Győrffy [Rádoci]	65.
Győrffy [Telekesi]	65.
Győrffy	65. 196.
György	65.
Györgyi	196.
Györgyffy	65.
Győry	65.
Győrike	65.
Györkös	65.
Györögh	65.
Győrváry	65.
Guáry [Guári és felső-szelestei]	65.
Gubanóczy	67.
Gueth	67. 176.
Guetman	196.
Guoth	67.
Gusits	67.
Gutta	67.
Gludovácz	67.
Grubics	67. 196.
Grueher	67.
Gyura	67.
Gyurkovics	67.

H.

Habsz	67.
Háczky	67.
Hágen	67.
Hagyárossy	67.
Hajas	67.
Hajgató	197.
Hajmás	67.
Halász	68. 197.
Halassy	68.
Halper	68.
Hansek	197.

Hanser	197.
Haray	68.
Haraszty	68.
Harcz	197.
Harczán	197.
Hardt	68.
Háry	197. 277.
Hassay	68.
Hazaius	68.
Hlatky	68.
Hrabovszky	68.

Hrasztovics	198.
Hebár	68.
Hegedűs	68.
Hegyi	68. 198.
Hem	199.
Hemeczberger	68.
Hencsey	68.
Hencz	199.
Henczöly	69.
Héra [Héraházai]	69. 199.
Herbay	69.
Herczegh	69.
Herenkovich	69.
Heresinczy	69.
Hérics	199.
Hering	69.
Herman	69. 199.
Hernáth	69.
Hersich	199.
Hertelendy [Hertelendi és vindor- nyalaki]	69 277.
Herovich	200.
Hettyey [Makkos-Hettyei]	69.

Hetyey	70. 200.
Hethésy	200.
Hevenyessy [Kis-Hevesi]	70.
Hidassy	278.
Hiere	71.
Hima	71.
Hobay	71.
Hodászy [Hodászi]	71. 200.
Hollóssy	71.
Homoky	72.
Hompasz	72.
Horváth [Szent-györgyi]	72.
Horváth [Besenyei]	72.
Horváth [Boldogasszonyfalvai]	73.
Horváth [Mankóbüki]	73.
Herváth	73. 201. 205.
Hosszútóthy	74.
Hozmann	205.
Höbe	74.
Högyész	74.
Hugonay	205.
Huszár	74.

I.

Iczés	74.
Ikánándy	74.
Ikváry	74.
Illés	74. 278.
Illésházy	75.
Imreh	75.
Inkey [Pallini]	75.
Isoó	75.

Istóczy [Pölöskefői]	75. 205.
Istvanovics	75.
Iváczy	75.
Ivány	75. 205.
Ivánkovich	75. 206.
Iwsics	206.
Izdenczy	76.

J.

Jagasits	76.
Jakab	76.
Jakabffy	76.
Jakabházy	76.
Jáky	76.
Jaklits	76.
Jakovits	76.
Jalics	206.
Jancs	207.
Jankó	76.
Jánossa	77.
Jánossy	77. 207.

Jansó	77.
Járffás	77.
Járy	77.
Járosy	77.
Jelencsits	77. 207.
Jenese	77.
Joó [Kaszaházi]	77.
Joó [Kéthelyi]	77.
Joó [Bicskei]	208.
Jobbágyi	78. 208.
Jókay	78.
Jordánszky	78.

Jósa	78.
Joszt	78.
Juchics	78.

Jugodits	79.
Jugovits	79. 208.

K.

Kaczor	213.
Kajtár	79. 278.
Kákonyi	79.
Kalamár	79.
Kalatovics	79.
Káldy [Alsó- és Felső-Káldi]	79.
Káldos	209.
Káldus	80.
Kalman	80. 209.
Kalmár	80.
Kálóczy	80.
Kamondy	80.
Kámonyi	81.
Kan	81.
Kanicsár	81.
Kántor	81.
Kapocsfy	209.
Kapocsy	81.
Kapóczy	81.
Kapossy	81.
Kapronczay	81.
Karakói	81.
Kárász	81.
Karcsay	81. 209.
Kardos	81.
Karnics	210.
Károlyi	81.
Karosecz	210.
Kaszás	83.
Készony	83.
Kató	83.
Katona	83. 210.
Kávássy	83.
Kázmér	83.
Krajczár	210.
Krajnay	83.
Krancz	279.
Kecskeméthy	210.
Kecskés	83.
Kdel	83.
Kelcz (Fületinczi)	83.
Kelédy	83.

Kelemen	83. 210.
Kemény (Kemény-Egerszegi)	83.
Kenedits	84.
Kenessey	84.
Keneszt	84.
Kenézy	84.
Kenyeres	84.
Kercesmár	210.
Kerecsényi	211.
Kérey	84.
Kerepessy	211.
Keresztes	84.
Keresztury (Petri-Kereszturi)	84.
Kéry (Nemes)	84.
Kéry (Ipoly-Kéri. Gróf)	84.
Kerkapoly	85. 211.
Kermendy	211.
Kernpaisz	85.
Keserű (Szerdahelyi)	85.
Keszy	85.
Keszler (Lichtenbergi)	85.
Kéthelyi (Kéthelyi)	85. 211.
Kregár	86. 211.
Király	86. 211.
Királyföldi	86.
Kiss	86. 211. 212. 279.
Kisfaludy (Kisfaludi)	86.
Kisguba	87.
Kiskos	212.
Kispatyi	87.
Kithonics	87.
Kristán	87.
Krizsay	87. 212.
Klobusiczky (Gróf)	87.
Kloyber	213.
Kocay	87. 213.
Kocsis	87. 213.
Kocsóczy	87.
Kocza	87.
Koczor	213.
Koffer	214.
Kellár	87.

Kolláth	87.
Koller	87.
Kólmoy	87.
Kolondy	87.
Koltay (Koltai)	87.
Komáromy	88. 214.
Kondor	214.
Kondoray	88.
Konkolics	88.
Koppényi	88.
Korchmáros	88. 115.
Kós	216.
Kósa	88. 280.
Kosics	88.
Koszorus	88.
Kotulinezky (Gróf)	88.
Kovács	88. 216. 217.
Kovaczy	217.
Kováchy	217.
Kozáry	89. 217.
Kozma	89.
Krotbauer	89.
Krotbauer	89.
Kronecker	287.
Köcsky	89.
Kőmives	89.
Kőnczöl	89. 215.

Körmendy	89. 215.
Kőszeghy	89.
Kövér	217.
Kővesdy	89.
Kőveskuty	89.
Kubiczky	217.
Kubovics	89.
Kuchinka	218.
Kuffstein (Gróf)	89.
Kuhtics	218.
Kulcsár	89.
Kulecz	89.
Kun	89.
Kunics	218.
Kunos	89.
Kupay	90.
Kupricz	90.
Kuskóczy	90.
Kustoly	90.
Kuthassy (Kereki)	90.
Kuthassy	90.
Kutrovich	90. 218.
Kuzma	90.
Kuzmics	90.
Kürthy	90.
Küttel	218.

L.

Lábos	90.
Lacznyi	91.
Lachenbacher	91.
Lada	91.
Ládonyi	91.
Laky (Niczki-Laki és ondódi)	91.
Laky	92. 219.
Lakics	92. 219. 288.
Lakner	92.
Lakovics	92.
Lampért	92.
Lánczy	93.
Lanzsák	219.
Lapis	93.
Láposy	93.
Lasgalner	93.
László	93.
Lator	93.

Lauterpach	220.
Leb	93.
Lenarcsics	93.
Lendvay	93. 220. 221.
Lengyel	93. 221.
Leölkeös	221.
Leitner	93.
Lepossa	221.
Lindamary	92.
Lippits (Koronghi)	93.
Lipolt	93.
Lisics	93.
Lisisich	221.
Liszthy (Báró)	93.
Literatus	222.
Lóczy (Lóczy)	94.
Lochuch	222.
Lodomerszky	94.

Loghody	94.
Lonchies	222.
Lóránth	94.
Lórántffy	222. 288.
Lósy	222.
Losonczy	94.
Lovenyák	222.
Lőke	94.

Lörincz	91.
Lublovitz	91.
Ludvigh	94.
Lukay	94.
Lukács	94.
Lucnik	222.
Luttár	222.

M.

Madarász	94.
Magassy (Magassi)	94.
Magdus	95.
Magyar (Melléthei)	95.
Magyar (Prácsai)	223.
Magyaróssy	95.
Mayer	95.
Mayr	95. 223.
Maisa	95.
Makó	223.
Malasich	223.
Málik (Szent-Péteri)	95.
Maráczy	95.
Maraczó	223.
Márffy	96.
Margavich	223.
Marich	96.
Mark	96.
Markasiny	223.
Markály	96.
Markos	223.
Markovics	96.
Márkus	96. 224.
Marochits	96. 224.
Maróthy	96.
Martinkovics	96.
Marton	96. 221.
Martonfalva	96.
Mates	225.
Mátyás	96.
Matyók	225.
Mazaly	97.
Mecsery	97.
Medgyessy (Medgyesi)	98.
Medrekovics	225.
Megyeri	98.
Melegi	225.

Mencsigár	98.
Mendely	98.
Mersich	98.
Merth	98.
Meskó	98.
Mester	98.
Mesterházy (Mesterházi)	90. 225.
Mestery	225.
Mészáros	100.
Meszlenyi (Meszlényi)	100.
Mesznil	100.
Mészöly	100.
Mihalich	225.
Mike	100.
Mikefalvy	100.
Miklós	100.
Mikula	100.
Milley	100.
Milocsits	226.
Milonovits	101.
Miskey	101.
Mizlay	101.
Moczer	226.
Mogyoróssy	226.
Mohos	201.
Molnár	101. 226. 227.
Moráczy	101. 227.
Moór	101.
More	101.
Móricz	101. 227.
Mosár	101.
Mozgay	101.
Mozel (Mozeli)	101.
Muray	101.
Mustos	101.
Műer	101.
Műier	227.

N.

Nádally	101.
Nádasdy [Nádasdi. Nemes].	101.
Nádasdy [Nádasdi. Gróf].	102.
Nagy [Felső-Eőri]	103.
Nagy [Mesterházi]	104.
Nagy [Felső-Büki]	104.
Nagy [Szalapatai]	104.
Nagy	104. 227—229.
Náray	105.
Némay	105.
Németh	105. 229. 233.
Némethy [Medgyesi]	105. 230.

Nemes	59. 105. 281.
Nemsein	105.
Nedeczky	105.
Niczky [Niczki. Nemes].	106.
Niczky [Niczki. Gróf].	106.
Nyilas	106.
Noszlopy (Noszlopi)	106.
Novák	106. 230.
Novakovich	230.
Nunkovich	230.
Nyul	231.

O.

Odor	106. 231.
Óhidy	106.
Okolicsányi [Okolicsányi]	106.
Orbay	107.
Orbán	107.
Orczy [Orczi. Nemes].	107.
Ormándy	107.

Orosztonyi	107.
Orczel	107.
Ostffy [Asszonyfalvai]	107.
Osvald [Felső-Eőri]	108.
Osvald	110. 231.
Ovady	110. 252.

P.

Paár	110.
Pacsay	110.
Paczona	110.
Pados	110. 232.
Pajthy	110.
Paksa	232.
Páll	110.
Palásthy [Palásti és Reszihóczy].	111.
Pálffy	112.
Palics	112.
Palocsay	112.
Palohtay	112. 232.
Páner	233. 282.
Pancz	233.
Panker	233.
Pap	112. 233.
Fapuk	234.
Paragi	122.
Pass	112.
Pásztthory [Felső-Pásztthori]	112.
Pataky	113. 234.
Patthy	113. 234.

Pattyi	234.
Patkó	113.
Patonay	113.
Paulik	235.
Paulinicz	113.
Paur	235.
Paolovics	113.
Pázmán	113.
Plank	113.
Pecsay	113.
Péchy [Pécs-Ujfalui. Nemes].	113.
Pechych	113. 235.
Pédery	113.
Pedlanovics	113.
Pély	113.
Pelsőczy	113.
Peőcz	114. 235.
Perenyey	236.
Perényi [Báró]	114.
Perneszy [Szent-Mártoni]	114.
Peszmez	114.
Péterffy	114.

Petheő [Gersei]	114.
Petheő	114.
Pethel	236.
Pethes	114.
Petke	114.
Petkovics	114. 236.
Petók	114.
Petrovczy	236.
Petz	114.
Predanóczy	115.
Pick [Neimes-Dömölki]	115. 237.
Pyerker	116.
Piestyánszky	116.
Pieth	116.
Pilly	116.
Pintek	116.
Pinthér	116.
Piros	237.
Pitó	116.
Prikkel	116.
Podmaniczky [Báró]	116.

Pogán	116. 237.
Póka	116.
Polányi [Táplánfai]	116. 237.
Polatsek	238.
Polgár	117.
Pomagovics	117.
Pongrácz	117.
Poppel [Báró]	118.
Porkoláb	118.
Porpáczy	118.
Porchy	238.
Porsy	118.
Potyondy	118.
Posesecz	238.
Pozsgay	238.
Prosznyák	118.
Pörös	118.
Puh	238.
Pulay	118.
Puskás	119.
Puchóczy	119.

R.

Rába	119.
Rabbi	119.
Rácz	119.
Raday	119.
Radakovich	238.
Radics	119.
Radó [Szent-Mártoni]	119.
Radocsics	121.
Radostics	121.
Raics	121.
Rajky	121.
Rakicsán	121.
Rákos	121.
Raksányi	122.
Rapossa	239.
Rátt	239.
Ravasz	239.
Reiszig	122.
Reitermayer Reittmayer	122.
Remete	123.

Retkes	123.
Révay	123.
Riba	123.
Riczinger	239.
Rigler	240.
Rinkhammer	123.
Roboz	123.
Rogács	240.
Rogán	238. 240.
Rhorer	123. 240.
Roith	123.
Rosta	123.
Rosty (Barkóczy)	123.
Rózsás	124.
Rudi	241.
Rumy (Rumi és rába-doroslói)	124.
Rumy	124.
Roughécz	241.
Rupprecht (Virtsologi)	241.
Rusa	127. 241. 282.

S.

Saághy (Sághi)	125. 241.
Sághy	126.

Saál	126.
Salamon	126. 242. 283.

Sallér	126.	Seé	245.
Saly	226.	Seffer	130.
Sámár	127.	Seiper (Seper)	130.
Samarjay	127.	Sennye	130.
Sándor	127.	Sennyey	130.
Sarándy	127.	Sennyey (Báró)	131.
Sárffy	127.	Sényi Sény	131. 246.
Sáry	127.	Seöbér	131.
Sárkán	127.	Sepsy	131. 246.
Sarkó	127.	Seregh	246.
Sárközy	127.	Seregély	131.
Sarlay	127.	Skerlecz [Lomniczai]	131. 246.
Sáska	127.	Steffanics	131. 246.
Saukovics	127.	Stelczer	131.
Skapp	127.	Stenczl	131.
Skaftár	127.	Sterniczky	247.
Swamberger	127.	Stettner	131. 247.
Svastics	127.	Stevanek	132.
Szabady	127.	Stverták	247.
Szabary	127.	Szvetics	132.
Szabó	127.	Szécheny	247.
Szabó (Nárai)	129.	Széchenyi (Gróf)	132.
Szabó (Iklódi)	129. 242.	Széchy (Gróf)	132.
Szabó	130. 244.	Szecsődy (Szecsődi)	132.
Szabó (Edelényi)	130.	Szedenics	132.
Szabó	130.	Szegedy (Mező-Szegedi)	132.
Szajky	130.	Székely	133. 247.
Szakács	130.	Szell (Dukai és szentgyörgy- völgyi)	133. 248.
Szakál	243.	Széles	133.
Szalay	130. 243. 244.	Szélessy	133.
Szalánczy	130.	Szelestey (Alsó-Szelestei)	134.
Szalaszeghy	130.	Szelezen	248.
Szanathy	130. 243.	Szembiborczy	248.
Szany	213.	Szemerey	134.
Szaniszló	233.	Szemes	134.
Szántóházy	110.	Szenessy	134.
Szapács	245.	Szény	134.
Szapáry (Szapári Gróf)	130.	Szent-Gotthárdy	248.
Szarka	130.	Szent-Györgyi	134.
Szarka	160.	Szent-Királyi	248.
Szauer	245.	Szent-Lászlói	134.
Szladovics	130. 245.	Szent-Léránthi	134.
Sztankó	245.	Szent-Miklós	134.
Sebeházy	130.	Szenthe	248.
Sebestyén	130. 245.	Szép	134.
Sédel	245.		

Szerdahelyi	135. 248.
Szeremley	135.
Šzvetics	135.
Sihrik [Szarvaskendi]	135.
Sichart	248.
Sidó	135. 249.
Sye	249
Sigmond	135.
Sigray	135.
Sigray [Gróf]	135.
Schiller	135.
Schilson [Báró]	135.
Simolyák	135.
Simon	135. 249. 283. 284.
Simoncsics	249.
Simonyák	249.
Simonyi	136.
Syndly [Eberhardi]	136.
Sinkócz	250.
Sinkovics	136.
Sipkovics	136.
Sipos	136. 250.
Siray	136.
Sisko	136.
Sisek	136.
Sitkey	136.
Skriba	136.
Smideliuss	136.
Smolcz	258.
Spissich [Jápprai]	136.
Szy	250.
Szigethy	138.
Szijártó	138.
Sziklóssy	250.
Szilágyi	138. 250.
Szilassy	251.
Szily	138. 251.
Szilvágyl [Szilvágyl]	139.
Szilvássy	251.

Szita [Salfai]	139
Sohár	251.
Soldos	251.
Sombor	251.
Somogyi	139. 251.
Somogyvárl-Somogyi	139. 251.
Somogyi [Medgyesi. Nemes és gróf].	152. 252.
Somogyi	143.
Sool	139.
Soós	143. 252.
Sorok	143.
Smolcz	252.
Stroszter	143.
Sőjtöry	143.
Sőptey	143. 252.
Szolinger	144.
Szombath	253
Szombathely	253.
Szmodisz	144.
Sztrókay	144.
Szőke	144.
Szőllőssy	144. 253.
Szőlőskey	144.
Szőrcsóky	144.
Sulyok	144.
Suppanich	253.
Sutak	144.
Skublics	141.
Sűlye	253.
Sütő	144. 251.
Szuh	144.
Szuklics	144.
Szunyok	254.
Szuppon	144.
Szluha (Verhóil)	144
Szluha (Ikladi)	141.
Szücs	144. 254.
Sylveszter	144.

T.

Takács (Péteri)	145.
Takách (Dukai)	146. 154.
Takács	251. 255.
Takó	148.

Talabér	148. 255.
Tallian (Vizeki)	148. 255.
Tamaska	256.
Tánczos	148.

Tanka	148.	Toby	150.
Tapasztó	148.	Tokorcsy	150. 258.
Tapler	148.	Tolnay	150.
Tapolczay	148.	Tompa	150.
Tar	148.	Tompos	150.
Tárnok	148.	Tomsics	150. 258.
Tarródy (Német-Szecsődi)	148.	Tonka	150.
Thassy	148.	Torda	150.
Tatay	149.	Torkos	250. 285.
Tavaszi	149.	Tornyos	150.
Trajber	256.	Tóth	150. 258. 259.
Tratnyák	149.	Thott	150.
Thék	149. 284.	Trost	260.
Tegyey	149.	Troxár	260.
Tekenyey	149.	Tölly	259.
Teklics	256.	Tömlén	151.
Telekes	149.	Tömördy	151.
Thelekessy	149.	Török (Nemes-Csoói).	151.
Teleky	150.	Török (Enyingi)	152.
Temlin	256.	X Töttössy	152. 260. 285.
Tengely	257.	Trstyánszky	150.
X Teőtősy	257.	Tuboly	152.
Terbócz	257.	Tulok (Pósfalvai)	152.
Terestyén	150. 257.	Thulmon	153. 260.
Tevely	150.	Tunya	154. 261.
Tiborczi	150.	Tura	151.
Tibold	150. 257.	Turkovich	261.
Tibolth	257.	Tüskés	154.
Tissinger	150.	Tütő	154.
Tisztapatak	220. 258.		

U.

Udosovich	154.	Ujlaky	155.
Udvary	154.	Ujváry	155.
Ughy	154.	Ukhy	155.
Ugronovics	154.	Unger	155.
Uy	154. 261.	Urbanich	262.
Uj	155. 261.	Udvary	285.

V.

Vadényi	155.	Valentiny	156.
Vadkerthy	262.	Valtenburg	156.
Vághy	155.	Várallyay	156.
Váginger	262.	Varanics	156.
Vajaj	262.	Varasdy	156.
Vajda [Rába-Bogyoszlói].	155.	Várdonyi	156.
Vakolay	156.	Vargha	156. 262.

Vargyai	262.
Vargyas	263.
Váry	156. 263.
Varju	156.
Várnay	156.
Várossy	263.
Varsányi	156.
Vass	156.
Vásárhelyi	156.
Vasdényey	156.
Vasváry	156.
Viasics	156.
Vrancsics	263.
Vécsey	156.
Végh	156.
Vella	157.
Venturini	263.
Weöres [Budakeszi].	157. 265.
Vépy	157.

Verbőczy	157.
Verhás	264.
Véssey	157.
Veszszendy	264.
Vida	157. 264.
Vidy	157.
Vidos [Koltai]	157.
Vigaly	158.
Vincze	159.
Virginás	159.
Virth	159.
Vissey [Vissei]	159.
Vittnyédy [Vittnyédi]	159.
Vizi	159.
Vizlendvay	264.
Volff	159.
Vojkonits	159.
Vöczkőndy	159.
Vörös	159. 265.

Z.

Zabary	159.
Zabó	265.
Záborszky	159. 266.
Zábrák	159.
Zábrági	159.
Zakál	265.
Zalay	159. 266. 266.
Zámbo	159. 287.
Zan	266.
Zanathy	266.
Zantay	266.
Zarka [Lukafalvi].	159. 266.
Zarka	160.
Zathureczky	160.
Zlaicsics	160.
Ztarcsey	161.
Zéchy. Széchy [Gróf]	161.
Zechődy	161.
Zékely [Vizi]	161.
Zekőczy	161.
Zell	161.
Zeke	161.
Zelles	266.
Zelkó	267.
Zelesthe [Meszleni].	161.

Zenthe	267.
Zenthivány	161.
Zercheky	161.
Zernovác	161.
Zex	161.
Zmeskál	161.
Zichy [Zichy. Nemes].	161.
Zichy [Zichi és vásónkeői. Gróf]	162.
Zidanics	267.
Zilvássy	267.
Zrinavecz	162. 267.
Zrini [Brehiri gróf. Zerinvári]	162.
Zsidó	268.
Zombothin	163.
Zolga	268.
Zombath	163. 268.
Zgorelec	164.
Zörget	164.
Zsoldos	164.
Zömböry	164.
Zugó	164. 268.
Zuppanich	268.
Zsuffa	164.
Züch	268.

came her
F

IV.

Második pótlék.

91

B.

—**Bátsmegyey.** (Párisi és nagy-bátsi). Ahhoz, amit e családról az I. részben s a pótlékban elmondottunk, részletesebben itt még a következőket csatolhatjuk. E család eredete még felderítésre vár. Dr. Komáromy András a Szirmay családról irt értekezésében (1893. Turul, 191. oldal) a XVI. század közepe táján élt Szirmay Miklósról azt írja, hogy második felesége Bátsy vagy helyesebben Bátsmegyey Anna volt, a kiknek egyetlen leányát Szirmay Ilonát Bátsmegyey László vette el. — Ha dr. Komáromy ezen állítása okmányon alapszik, akkor a Bátsmegyey család előbb Bátsy néven neveztetett. Tinódy Sebestyén (Régi magyar költők tára, III. kötet, 303. oldal) a „Varkocs Tamás idejében lett csaták” című énekében Bátsmegyey Andrásról a következőkben emlékszik meg: „Lőn ott előljáró elválasztásba, Bátsmegyey András nagy gyorsaságba, terekekben, hogy ő nyelvet foghatna, két tereket, két rableányt hozhata.” A pozsonyi káptalan 1544. évi jegyzőkönyvében (295-ik okmány) egy Bátsmegyey Benedekről tesz említést, a ki Csomaközy Lőrinczczel annak nagykúti jószágá felől szerződik. Ugyanezen Bátsmegyey Benedek az 1550-ik évben Hódos Tamás, Péter és Alberttal köt egyezséget. Első Ferdinánd király Pozsonyban 1549. július 29-én kelt, Szatmárvármegye alispánjához és szolgabiráihoz intézett levelében elrendeli, hogy a Károlyi Péter részére Bátsmegyey Benedek és Csomaközy Ferencz fiai ellen folyt perben hozott ítélet végrehajtassék. (Károlyi Kodex, III. kötet, 152-ik okmány). A 193-ik okmány szerint 1560. október 10-én Bátsmegyey Benedek már néhainak mondatik. A pozsonyi káptalan 1566-ik évi jegyzőkönyvének 81-ik számú okmánya szerint Polány Tamás sarródi birtokrészét Bátsmegyey Miklósnak ünnepélyesen bevallja. — Lipcsey Klára az 1560-ik évben letiltja a maga, továbbá fia Zrittey István, valamint Bátsmegyey Gergely, fia Bátsmegyey Ferencz és unokája Bátsmegyey István nevében férjét Zrittey Benedeket birtoka eladásától, Zrittey Miklóst és fiait azok megvételtől. (1894. Turul, 109. oldal). A XVI. század közepe táján Bátsmegyey Gáspár neje rosályi Kún Erzsébet, Bátsmegyey Péter neje nagytárkányi Tárkányi Zsófia, Bátsmegyey Gergely neje szürtei Zrittey Julianna. (Nagy Iván: Magyarország családjai, VI. kötet, 508-ik ol., XI. kötet, 50. ol., XII. kötet, 443. ol.). Nádasdy Tamás nádor Pozsonyban 1559. január 24-én kelt adománylevelével Bátsmegyey Simonnak, Orbán Balázsnak és Babos Bertalannak adományozza Pethnewertsikét, Balát

és Kassádót, a melyekben jelenleg lakók nincsenek, de házaik főnnállanak, s a melyeket egykor pethnewertsikei Pethne Ferencz birt volt, de halála és magszakadása folytán a koronára szállottak. A zalavári convent kiküldötte Bálint conventtagot, a ki bodorfalvai Orbán György királyi emberrel Szigetre ment s a nevezetteket birtokba iktatta. (Zalavári convent levéltára, 1267-iki okmány.) Nádasdy Tamás nádor Kereszturon, 1559. július, 4-én kelt adománylevelével Bátsmegyey Simonnak, a szigetvári lovasság alkapitányának és Szekcsőy Máténak, a szigeti gyalogosok vajdájának adományozza néhai ujfalusi Kiss Lőrincz összes birtokait Ujfalun és Kis Harkán. Nádasdy Tamás nádor ugyanily keltű más adománylevelében Bátsmegyey Simonnak és Szekcsőy Máténak adományozza néhai Erdély Boldizsár összes birtokrészeit Héderen és Hassághon, továbbá alsó-majsai Héderffy György birtokát Alsó-Majsán. A zalavári convent kiküldötte Lukács conventtagot, a ki Bödör Kristóf királyi emberrel 1559. szeptember 17-én Sziget városába ment s az adományosokat ellentmondás nélkül beiktatta. (Zalavári convent levéltára, 1265. és 1266-iki okmány.) Nádasdy Tamás nádor Pozsonyban 1560. május 21-én kelt adománylevelével nagy-bátsi Bátsmegyey Simonnak, a szigetvári lovasság alkapitányának, továbbá Bödör Kristóf és Weithy Farkas szigeti katonáknak adományozza Kis-Kálát, néhai Kassády Gergely birtokát, Sewlewdót, néhai Sewlewdy Péter birtokát, végül Gyulay Gáspár kassádi birtokrészét. — A zalavári convent kiküldötte Bálint conventtagot, a ki haraszli Desew András királyi emberrel 1561. május 15-én Alsó-Szigetre ment s ott az adományosokat a török uralom alatt levő birtokokba ellentmondás nélkül beiktatta. (Zalavári convent levéltára, 1264-iki okmány.) Nádasdy Tamás királyi helytartó 1561. május 12-én Sárváron kelt adománylevelével Bátsmegyey Simon, Szigetvár alkapitányának Baranya vármegyében öt egész falut adományozott, a melyek Posgay másképp Brathakowych Mátyás magszakadása folytán a koronára vissza szállottak, névszerint: Zaláthát, Kápolnát, Iványt, Markolczot és Gyulafalvát. A zalavári convent kiküldötte György conventtagot, aki Bakocsa Balázs baranyamegyei alispánnal a törököktől való félelmében nem a helyszínére, hanem május 23-án Alsó-Szigetre ment, a hová behívták Zalátha, Kápolna, Ivány, Markolcz és Gyulafalva szomszédait és határlakóit, azik a beiktatásnak nem mondtak ellent, junius 6-án azonban Zeel Gáspár Bodrogy Márton és neje Bodrogy Erzsébet nevében tiltakozását bejelentette. (Zalavári convent levéltára, 1274-iki okmány.) Első Ferdinánd király Bécsben 1561. jun. 4-én kelt adománylevelével, tekintetbe vevén a hű szolgálatokat, me-

lyeket Draskovits János, a pécsi püspökség kormányzója és Bátsmegyey Simon, a szigeti lovasság alkapitánya, a koronának és a felségnek tettek, néhai Ártánházy Zsigmond összes birtokait Tolnavármegyében ugymint: Györkönyt, Doroghot, Bezzeget, Szentlőrinczet és Gyönköt, továbbá Bodó Farkas összes birtokait Nagy-Zabathon és Kis Zabathon megszabadás czimén a nevezetteknek adományozza minden királyi joggal együtt. — 1561. július 2-án a zalavári convent a beiktatást fogadtatott, Gyönk birtokra nézve azonban Kalaznóy István és Bika András tiltakoztak, a kik a királyi curia elé lettek utasítva. (Zalavári convent levéltára, 1255-iki okmány). 1562. aug. 18-án Brathakowych Balázs, néhai eliasótzí Brathakowych Mihály fia, a zalavári convent előtt vallotta, hogy az elmúlt években néhai Posgay másképp eliasótzí Brathakowich Mátyás unokatestvére ingóságait és készpénzét, a melyek örökségül reá szállottak, végrendeleti uton mint gyámok Bátsmegyey Simon szigetvári alkapitány és Pesty Ágoston szigetvári várnagy vették át, de úgy az ingóságokat, mint a készpént teljes értékben minden hiány nélkül visszaszolgáltatták. Ez oknál fogva a visszatérítésről Bátsmegyey Simont és Pesty Ágostont, valamint azok örököseit Brathakowych Balázs megnyugtatta. (Zalavári convent levéltára, B. protocollum, 323 ol.)

A vasvár-szombathelyi káptalan levéltárában a Bátsmegyey családra vonatkozó adatokból a következőket közöljük:

1569-ik évi jegyzőkönyv 168-ik számu bejegyzése:

Franciscus de Báchmegye (igy) megveszi 1569-ben feria tertia proxima post Dominicam Judica pethróczy Vasdynnyey Istvántól annak Mihalócz községében fekvő szőlejét 80 magyar forintért.

Bátsmegyey család adománylevelei:

1583. április 28-án Pozsonyban II. Rudolf király az egész Markusóczi vasvármegyei falut vitélő párisi Bátsmegyey Ferencznek és nejének nemzetes Horváth Katalinnak, néhai markusóczi Horváth Gergely leányának adományozta, a melynek birtokába a nevezettek ugyanazon évben ákosházi Sárkány János királyi ember által be is lettek iktatva.

Bátsmegyey család adománylevelei:

1588. feria quinta proxima post festum conceptionis beatissimae virginis Mariae Feyérkewy István királyi helytartó meghagyja a káptalannak, hogy vitélő párisi Bátsmegyey Ferenczet Rádocz másképp Ujfalu és Egyházas-Rádoczon Vasvármegyében beiktassák.

1590-ik évi jegyzőkönyv 217. számu bejegyzése:

1590-ben feria secunda proxima post festum Beati Michaelis

Archangeli nádasdi Darabos Gáspár párisi Bátsmegyey Ferencztől és zicsi Zichy Ferencztől hétszáz forintot vesz kölcsön.

Bátsmegyey család adománylevelei :

1591. sabbatho proximo ante festum nativitatis Domini Pereszyén kelt iktatóparancs szerint kisasszonyfalvai Istvánffy Miklós nádori helytartó meghagyja a káptalannak, hogy párisi Bátsmegyey Ferenczet nádasdi Darabos Gáspár birtokaiba Bokrácsön és Dolinán bevezesse.

Ugyanily keltű másik iktatóparancsában pedig elrendeli, hogy vitézlő párisi Bátsmegyey Ferenczet Palásthy Györgyné, született zenthivánfalvai Zeép Anna birtokába Korongon Vasvármegyében beiktassa.

1595-ik évi jegyzőkönyv, 48. számú bejegyzés :

1595. feria tertia proxima post festum sacrae ascensionis Domini szarvaskendi Sybryk János és Osvald, szarvaskendi Sybryk László fiai, borhidai jóságukat hétszáznegyven magyar forintért párisi Bátsmegyey Ferencznek elzálogosítják.

1598-ik évi jegyzőkönyv, 58-ik számú bejegyzés :

1598. feria quarta proxima post Dominicam Quasimodó vitézlő Bátsmegyey Ferencz a saját, valamint fiainak Bátsmegyey Jánosnak, Miklósnak, Simonnak és Istvánnak, továbbá leányainak Orsolyának, Erzsébetnek, Zsuzsannának, Annának és Borbálának, nemkülönben Bakocsa Lőrincz és Bakocsa Orsolya, végül összes rokonai nevében a káptalan előtt ünnepélyesen tiltakozik, hogy néhai vitézlő Zolath Máté birtokait Medveszen, Szudalakán, Szent-Örsébeten, Peterden, Baronyán, Horpachon és Devecheren Somogyvármegyében vagy bárhol valaki királyi adományul vagy nádori adományul felkérje.

1610-ik évi jegyzőkönyv, 26-ik számú bejegyzés :

1610-ben csébi Pogány Zsigmond leővői birtokát Bátsmegyey Jánosnak és nejének Perneszy Borbálának, Perneszy János leányának haszonbérbe adja.

1615-ik évi jegyzőkönyv, 82. számú bejegyzés :

1615. feria quinta proxima post Dominicam Judica Zobothin János párisi Bátsmegyey Ferencznek, a kinek fiai Bátsmegyey János, Miklós, Simon és István, leányai Rádoczy Mihályné Bátsmegyey Orsolya, Gyar-mathy Mártonné Bátsmegyey Erzsébet, szarvaskendi Sybryk Zsigmondné Bátsmegyey Zsuzsanna, valamint Bátsmegyey Borbála voltak, ezer magyar forintért zálogba adja Deklezsint Zalavármegyében, mert alsókindvai Bánffy Kristóf az ezer forintot Zobothin Jánosnak megfizetni nem tudta, a kinek az ezer forintra lévén szüksége, Deklezsint zálogczimen tovább adta nevezett Bátsmegyey Ferencznek.

Bátsmegyey család adománylevelei :

1634. január 14-én Bécsben II. Ferdinánd király néhai Akacs Ádám birtokait Ujfaluban, Nagy-Unyomban, Kertesén és Kis-Szöllősen Vasvármegyében, magszakadási czimen vitézlő Bátsmegyey Simonnak adományozta.

1640-ik évi jegyzőkönyv, 125. számú bejegyzés :

1640-ben Perneszy Borbála, előbb Bátsmegyey János, most Chányi György neje, ősi anyai birtokát Gáloson, Mosonmegyében fiának Bátsmegyey Györgynek zálogczimen átadja.

1658-ik évi jegyzőkönyv, 67. számú bejegyzés :

1658. feria secunda proxima post festum visitationis Beatae Mariae virginis cum Elisabetha párisi Bátsmegyey Simon, a kinek fiai János, Ferencz, Simon, István és László voltak, második neje pedig uki Uky Zsuzsanna volt, a Perint és Sorok vizén Ujfalu határában Vasvármegyében épült három kerekű malmának birtokába tulajdonostársként Akacs Pétert befogadta, a ki viszont örökre lemondott a Bátsmegyey család javára azon jogáról, hogy az ezen malom szomszédságában való régi malom helyét valaha felépítse.

1669-ik évi jegyzőkönyv, 103. számú bejegyzés :

1669-ben márczius 4-én özvegy Boda Péterné szül. Nádasdy Katalin Kis-Unyomban a Pöhér alatt való rétet párisi Bátsmegyey Ferencznek és nejének Pottyondy Évának eladja.

Minutae inexpeditae, 1678. év — 58 szám :

1678. október 22-én párisi Bátsmegyey Ferencz, Vasvármegye alispánja, néhai vitézlő Bátsmegyey Simon és nemzetes Uky Zsuzsanna fia, a saját, valamint fitestvéreinek Bátsmegyey Istvánnak és Lászlónak, nemkülönben nőtestvérének Bátsmegyey Éva, mankóbüki Horváth András nejének nevében tiltakozik Uky Ferencz végrendelete ellen.

Minutae inexpeditae, 1695. év — 10. szám :

1695. junius 12-én Bátsmegyey Mátyás, Enyedy Andrásnak és Enyedy Andrásné született gyöngyösi Nagy Erzsébetnek Nagy-Unyomban egy fél sessiót ünnepélyesen bevallott.

Rákóczy-tár, irta Thaly Kálmán, I. kötet, 261. ol. :

Anno 1712. junius 12-én gróf Bercsényi László, Bátsmegyey Simon és Letenyey Pál uraimék 6 nagyságok indultanak el tőlünk innen Danczkáru (Danzig) a tengeren Páris felé Franciaországba, hova is a tengeren Dunkerka (Dunkerque) nevű tengeren lévő városig, ki is egyersmind erősség, gyapjura vagyron építve, addig fognak hajon menni, onnan osztán póstakocsikon, hová is Páris csak harmincz mértföld. —

(Szathmári Király Ádám naplókönyve az 1711—1717 esztendőben II. Rákóczy Ferencz fejedelem bujdosásairól.)

Minutae inexpeditae, 1727. év — 65 szám :

1727-ben párisi Bátsmegyey László Simon fiát kitagadja, mert circiter husz esztendeje hogy idegen országba eltávozott, és mert nem hallja, hogy ott ő felségének szolgálatjában tartózkodnék, ugyanazért semmi fiui szeretetét nem mutatván, semmi successiója ne legyen, s mindenét másik fiára Bátsmegyey Györgyre és leányára Bátsmegyey Klárára hagyja.

Bátsmegyey család adománylevelei :

1744. április 4-én Pozsonyban kelt adománylevelével gróf Pálffy János nádor, királyi helytartó párisi Bátsmegyey Teréznek, előbb niozki Niczky Dániel, most rumi Rumi Lázár nejének, Rempe- másképen Polyán-Hollóson Vas megyében a Körmendy Sándortól, illetve ennek atyjától, néhai Körmendy Boldizsártól zálogba vett két egész jobbágysételekre nádori adományt ad.

1750-ik évi jegyzőkönyv, 8. számú bejegyzés :

1750. január 28-án párisi és nagy-bátsi Bátsmegyey Antal átiratja a káptalanál párisi és nagy-bátsi Bátsmegyey Miklósnak széplaki Botka Istvánnal, néhai széplaki Botka Zsigmond fiával Kőszegen 1663. július 20-án kelt egyezség-levelét, a mely szerint párisi és nagy-bátsi Bátsmegyey Miklósnak édes anyja széplaki Botka Anna volt, széplaki Botka János leánya, a ki után Nagy-Bajomban, Jákóban, Gigében, Paczán, Szent-Mártonban, Lukafán, Héderhelyen és Visnyén voltak jobbágysai, Balogdban, Inakodon, Szentimrén, Váralján, Simonyfalván, Kelemenfán, Ipoltfán, Zsíp falván, Szenttamáson, Csókakőben, Zernafalván, Posteleken, Szentiványon, Endrőlakán, Tótfaluban, Mária-Magdolnán és Kekcsén birtokrészei, Somogyvármegyében, végül Hatvanban Fehérvármegyében is volt birtoka. — Érdekes, hogy Bátsmegyey Miklós csak a párisi előnévvel írja magát alá ez egyezséglevelén, holott az okmány szövegében párisi és nagy-bátsi előnévvel czimeztetik.

1756-ik évi jegyzőkönyv, 98. számú bejegyzés:

1756. április 21-én párisi Bátsmegyey Mózes, Bátsmegyey Éva Györffy Istvánné, Bátsmegyey Katalin Tóttóssy Györgyné, végül Náray Katalin özv. Bátsmegyey Sándorné, mint gyermekeinek Bátsmegyey József és Bátsmegyey György t. és t. gyámja, Lábos Mária özv. Bátsmegyey Ferenczné, mint gyermekeinek Bátsmegyey Julianna és Bátsmegyey Anna t. és t. gyámja minden peres ügyekben Bohy Jánost, Csányi Ferenczet és Orczy Imrét ügyvédül vallják.

1757. évi jegyzőkönyv, 170. számú bejegyzés :

1757. június 1-én Nedeczky Anna, néhai párisi Bátsmegyey Mátyás özvegye, Kőhalomban, Sopronvármegyében fekvő ősi birtokrészét fiainak, párisi Bátsmegyey Györgynek, Lászlónak és Jánosnak, valamint leányának párisi Bátsmegyey Teréznek, Kultsár Ferencz nejének adja el, mert a nevezett jószágot aggkora folytán herczeg Eszterházy Pál Antal ellenében, a ki azt per útján követelte, illően megvédeni nem tudta.

1769-ik évi jegyzőkönyv, 104. számú bejegyzés :

1769. április 27-én Bátsmegyey Teréz, nemzetes vitézlő Póthy János ur házastársa, átengedi öcscsének, Bátsmegyey Jánosnak a felsőpulyai Bátsmegyey-kastélyt őt illető felét, Bátsmegyey János pedig átadja a felsőpulyai község felső végén lévő curiáját néniének Bátsmegyey Teréznek.

1771-ik évi jegyzőkönyv, 60. számú bejegyzés :

1771. márczius 15-én párisi Bátsmegyey György nyolczezer forintért bevallotta herczeg Eszterházy Miklósnak felsőpulyai, csávai és kőhalmi birtokait.

A dunántúli kerületi tábla régi levéltárában 947. szám alatt található a Bátsmegyey család osztálpöre, a mely nagyon érdekes adatokat tartalmaz, jelesül G) alatt Bátsmegyey Simonnak Szombathelyen, 1663. szeptember 16-án kelt végrendeletét, a mely szerint a többi között következőleg intézkedik: „Istók fiamnak, minthogy ő mint szegény anyjához, mint pedig én hozzám öreg atyjához mindenkor engedelmes volt, azért szegény anyjának bársony palástját és egy aranygyűrűt, kiből tizenkét rubin vagyon, neki hagyom. Laczi fiamnak pedig, hogy ő is szegény anyjáról megemlékezzék, lengyel süveget, kit én száz forintot vettem, neki hagyom. Bátsmegyey János is (ennek anyja Deseő Erzsébet vagy Orsolya volt, Bátsmegyey Simon első felesége) hogy jó emlékezettel legyen mostoha anyjáról, kamuka szoknyáját és kamuka mentéjét neki hagyom. Ha egyebet valamit pretendálna az anyja után, annak én nálam sem ezüstmije, sem pénze nem maradott több annál, az kin muraiszombati házat vettem. Ezenkívül pedig az mi Éva leányomat illeti, én őtet becsületesen kiházasítottam, ingó-bingó marhából, ezüstmiből és ruházatból értékem szerint részét kiadtam, azért avval megelégedjék. — Ami portékája és fegyvere maradott Simon fiamnak, mivel halála után az kiről nem disponált, én reám maradott, azokat Ferencz fiamnak hagyom, mivel ő fáradozott érte Horvátországban. Utolszor kérem

és intem is az édes gyermekeimet, hogy egymást szeressék és megbecsüljék s azoknak, kik én nekem éltemben jóakaróim voltak, szolgáljanak, kiért az Isten is úgy áldja meg őket.* — F) alatt van a végrendelező párisi Bátsmegyey Simon gyermekeinek Ujfalun, 1664. április 8-án keltezett osztálylevele, a mely szerint Bátsmegyey János, Bátsmegyey Éva, mankóbüki Horváth András neje, Bátsmegyey Ferencz, Bátsmegyey István és Bátsmegyey László becsülettel való requisitiójára Nádasdy Boldizsár, nagy-unyomi Akacs Péter, Szily Gáspár, Gyórfy András és Mosonyi Lőrincz megjelentek az ujfalusi udvarházuknál s a megnevezett öt testvér között az osztályt fogalatosították. Néhai Bátsmegyey Simonnak Ujfaluban, Nagy-Unyomban, Polányban, Rónőkön, Rádócson, Barkóczon, Cserneczen, Markusócson, Csipinczen, Bagonyán, Szent-Benedeken és Szarvaskenden voltak jobbágysai és jószágai. Megjegyzendő, hogy a fitestvérek nővérüket egyenlően részesítették minden atyni hagyatékban, sőt Horváth András a felesége részére egy illendő kardot is kívánt; „az iránt oly oblatiót tettek a négy fi, ha ki jut mind az öt részre, készek megadni, holott nem, tehát az mit érhetne egyik kard, tehát adaequálván anyi érő ezüst vagy arany miből contentálják.“ — B) alatt van Bátsmegyey János özvegyének nemcs Leben Marienne-nak 1684. márczius 12-én Német-Keresztúron kelt végrendelete, a melyből a következő részleteket idézzük: „Erstlichen und vor allen Dingen, da ich lang oder kurz mit dem zeitlichen Tod abgefordert werde, so befehle ich die Seele in die grundlose Gnad und Barmherzigkeit Gottes des Allmächtigen mit demüthigster Bitte, dass er dieselbe um die heil. 5 Wunden Jesu Christ in Gnade aufnehme, meinen Toden Körper aber verlange Christlichen Gebrauch und Adelichen Ceremonien nach in die Erden bestättiget zu werden. Achtens. Verschaffe auch bevor aus meinem jungsten Sohn Matthia die zween besten mit Silber und Gold beschlagenen Säbel und besten Rosszeug. Neuntens. Verschaffe meinem ältesten Sohn Johann bevor ein Párduczbör. Auser diesen oben specificirten Sachen, was vorhanden sein wird, in klein oder grosen, liegenden oder fahrenden, in Unterthanen und andern Gütern, wie auch laut meines lieben Herrn Seligen Testament bevorderet, verschaffe auch, sowohl in meines Herrn Gütern Seligen als in meinen Gütern, sollen zugleich alle vier Kinder solicher zertheilen, eins so viel als das andere soll haben.“ A végrendeletből kitűnik, hogy Bátsmegyey János és Leben Mariannenak két fia és két leánya volt, János és Mátyás, Borbála és Zsófia. — P) alatt van párisi és nagy-bátsi Bátsmegyey Antalnak egy, Nagy-Bajomban 1754. december 3-án kelt érdekes tartalmu levele, a

melyben panaszkodik, hogy a Bátsmegyey család leveleit nem ő őrzi, holott törvény szerint őt illetné mint major nalu atyafiat a literarum conservatio.

1750-ik évi Veszprém káptalanbeli jegyzőkönyv, 81-ik számú bejegyzés:

1750. augusztus 6-án párisi és nagy-bátsi Bátsmegyey Antal a saját, továbbá Foky Benedek a vasvári káptalan prépostja, az egész Foky és Horváth család, mint Ipolffy Lázár törvényes leszármazottjai nevében ünnepélyesen tiltakozik a veszprémi káptalan előtt Somssich Antal királyi tanácsosnak az Ipolffy javakból kapott adománya ellen.

1778-ik évi Veszprém káptalanbeli jegyzőkönyv, 313-ik számú bejegyzés:

1778. október 5-én párisi és nagy-bátsi Bátsmegyey János nyug. főhadnagy, párisi és nagy-bátsi Bátsmegyey Teréz és párisi és nagy-bátsi Bátsmegyey Simon, Bátsmegyey Antal édes gyermekei nagy-bajomi birtokrészüket tolnai Festetich Lajosnak és nejének Farkas Krisztinának ünnepélyesen bevallják.

A vasvármegyei levéltárban található adatok közül a következőket sorolom fel:

Polgári perek, 78. kötet, 24. szám, 1 van Bátsmegyey István gyermekeinek, névszerint Bátsmegyey Miklósnak, Orsolyának, Zsuzsannának és Fruzsínának Nádasdy Boldizsár vasmegyei alispán által 1655. szeptember 13-án keltezett osztálya, a mely szerint Bátsmegyey István Korongon, Markusócson, Szent-Biborcson, Szitinyán, Muraszombaton, Ujfalu-Rádoczon, Egyházas-Rádoczon, Pusztá-Rádoczon és Regedén volt birtokos. A regedei ládában levő aranyos kard Miklósnak jutott, a többi holminak a három leány között való felosztását az alispán vice-birákra és esküdtekre bízta.

1718. november 6-iki közgyűlési jegyzőkönyv szerint Bátsmegyey Gábort táblabíróvá választottak.

1717. ápril 19-iki közgyűlési jegyzőkönyv szerint Bátsmegyey Gábor első alispánnak kanditáltak.

1741. évi tilalmazások X. kötet 30 szám szerint Bátsmegyey Sándor, párisi Bátsmegyey Gábor fia, a saját, valamint többi testvérei ne-

vében tilalmaztatja édes atyját az édes anyjukról, béri Balogh Magdolna asszonyról rájuk maradt javak elidegenítésétől.

A pécsi káptalan levéltára. 1770. év. Protocollum.

Bátsmegyey Simon és János testvérek, nemes B. János unokái, Gighében 12 jobbágyból és hozzátartozó földekből, rétekből álló portiójukat 1770 Decz. 6-án lukafalvi Zarka Zsigmond sógoruknak s nejének: Dongó Rozáliának azért, mert azok nevelték föl őket, ünnepélyesen bevallották.

U. o. 1785. Protocollum.

Bátsmegyey János főhadnagy 1785. február 27-én ünnepélyesen bevallotta saárdi Somsics Józsefnek és nejének: Ürményi Máriának Szent-Imrén, Váralján, Simonfalván, Kelemenfalván, Szénászlón, Ipolyfán, Zsibfalván, Szent-Tamáson, Csókakőn, Pósteleken, Szent-Iványon, Endrőlakán és Szilvás-Szt-Mártonban fekvő ősi résziószágait jobbágyokkal egyetemben, mert azokat még 1751-ben elzálogosította Somsics József atyjának, Somsics Antal udvari tanácsosnak.

U. o. 1795. Protocollum.

Bátsmegyey Károly, Boldizsár és Ferencz testvérek 1795. Sept. 7-én 2200 forintért eladják Pamukban fekvő jószágukat Borda Antalnak.

1796. október 10-iki közgyűlési jegyzőkönyv 1098. sz. szerint Vasvármegye békéltető bizottságot küld ki idősb Batsmegyey Józsefnek Hettyey István elleni perében. A per tárgyát a nagy-kölkedi földek, rétek, erdők és korcsmai haszonvételek képezték. Az egyezséglevélből kitűnik, hogy idősb Batsmegyey József atyja Batsmegyey Imre kisunyomi birtokos volt, s hogy idősb Batsmegyey József leánya Miskey Pálhoz ment férjhez.

A magyar huszárvitézség egyik kiváló személyesítője párisi és nagy-bátsi Batsmegyey Antal, a 8. huszárezred hadnagya, aki Olaszországban, Brescia előtt, sajátkezűleg fogta el Murat tábornokot, a későbbi nápolyi királyt. (Geschichte des 8-ten Hussaren-Regimentes).

A család ősi fészke Vasvármegyében a sorokujfalusi, Sopronvármegyében pedig a felsőpulyai kastély volt.

A középpulyai róm. kath. plebánia könyvtárában egy, 1797-ik évből való kézirat van, a mely a következő címet viseli: Manuductio

parochorum Közép Pulyensium in notitiam ecclesiae Közép et Felső Pulyensis conscripta a domino Josefo Horváth parcho Közép Pulyensi anno 1797, a mely szerint a felsőpulyai kastélyt a Kárászhegyen 1611-ben Kürtössy Mihály építette, a kinek egyetlen leányával az Nedeczky György tulajdonába ment át. Nedeczky György leányát Nedeczky Annát 1700 körül Bátsmegyey Mátyás vette feleségül, a minek folytán a felsőpulyai kastély egész 1889. október 7-ig tehát majdnem kétszáz éven át, a Bátsmegyeyeket uralta, amint azt Bátsmegyey Antal, Sándor, István, Bátsmegyey Mátyás rokonainak, valamint Bátsmegyey Ferencz és Péter, Bátsmegyey Mátyás szépunokáinak Sopronvármegye levéltárában őrzött osztálylevelei is igazolják.

A sorok-ujfalusi kastély a mult században a Bátsmegyey családtól a Mikos családra ment át, a melytől azt a gróf Szapáry család vette meg. —

A Bátsmegyeyek ősi temetkezési helye a Sorok-Ujfalu tőszomszédságában fekvő Sorok-Polány temploma volt, a mint az a kis-unyomi plebánia halotti anyakönyveiből kitűnik. — Pl. 1748. aprilis 8. obiit perillustris ac generosus Emericus Bátsmegyey de Páris provisus omnibus sacramentis. Intumulatus in ecclesia Polanyiensi ad cryptam familiae Bátsmegyeyanae. Obiit in Kis-Unyom, annorum 36. Vagy: 1779. aug. 1. obiit pie provisa perillustris domina Juliánna Rosty, consors perillustris domini Josephi Bátsmegyey, annorum 36. in Kis-Unyom et sepulta in crypta familiae Bátsmegyeyanae in ecclesia Polanyiensi existente.

De Bátsmegyey Julianna 1721. aug. 12-én, Gödörön kelezett s Vasvármegye levéltárában, a polgári perek L-ik kötetének 23-ik száma alatt fekvő végrendeletének 18-ik pontja is bizonyítja ezt: „Meghidegült tetemem pedig vitessék az Polányi Templomhoz, Familiam régi temető helire.“

A család czimere a Siebmacher-féle czimerkönyvben, valamint Vasvármegye monographiájában hibásan van közölve, mert az nem oroszlán, hanem sötétkék mezőben álló, nyelvét kinyújtó, farkát felfelé kunkorító arany griff-madár, a mely négy körmű jobb első lábával egy, hegyével felfelé álló ezüst nyilvesszót tart, bal első lábának körmeit pedig ragadozásra nyújtja. Sisakdisz: a pajzsbeli griff nővdő alakban. Takarók: kék-arany, vörös-ezüst. (A sorok-polányi templom belső baloldali falában párisi Bátsmegyey Ferencz vasvármegyei alispán 1697-ik évből való kőszíremléke; Bátsmegyey Gábor és Bátsmegyey György pecsétai a vármegyei levéltárban: Intések, 2-ik csomó, 22. szám alatt levő, 1713.

január 13. kelt eredeti megismerőlevélen, és az Osztályok 4-ik csomójában, 43. szám alatt levő, 1732. augusztus 5-én kelt eredeti osztálylevélen.) Bátsmegyey István pecsétje a vasvár-szombathelyi káptalan országos levéltárában. Minutae inexpeditae, 1807. 7.

Párisi Bátsmegyey Gábor pecsétje az 1713-iki megismerő-levélen.

Adataink szerint a „nagy-bátsi“ előnév 1560. május 21-én fordul elő először Nádasdy Tamás nádor egyik adománylevelében, a „párisi“ 1583. április 28-án II. Rudolf király Markusóczfalvát adományozó okiratában, a „párisi“ és „nagy-bátsi“ előnév együtt 1663. július 20-án egy egyezséglevélen. A család nevét a XVI. században ch-val, a XVII. századtól kezdve ts-sel írják.

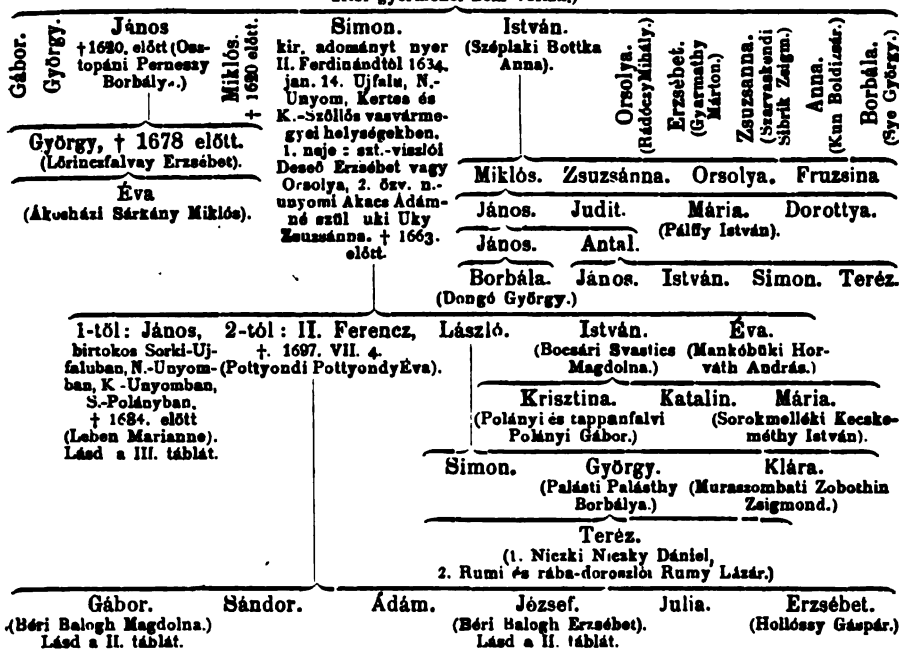
Leszármazási tábláját az ujabban földerített adatokkal a következőleg egészítjük ki:

I. tábla.

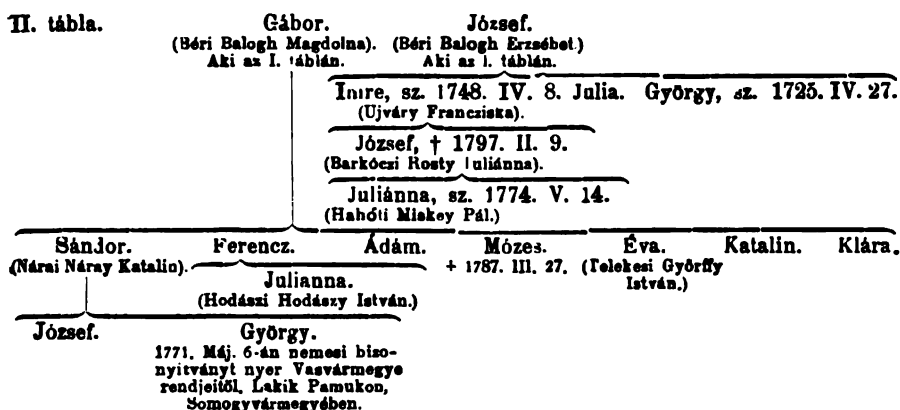
Franciscus de Báchmege. 1569.

Kir. adományt nyer II. Rudolftól 1588. April 28. Markusóc vasvármegyei falura.

(1. neje markusóczi Horváth Katalin, 2. özv. muraszombati Zóbothin Györgyné assl. Eszpethey Katalin, kitől gyermekei nem voltak.)

II. tábla.

III. tábla.

Bátsmegyey János, Simon fia.

† 1684. előtt. (Leben Marianne).

Aki az I. táblán.

János.	Mátyás. † 1736. VI. 4.	Borbálya.	Zsófia.
Ferdinánd. Mária.	(Nedeczey Nedeczky Anna.)	(1. Palásti Palásthy József,	(Szigethy Sándor.)
† (Pruszkay István).		2. Mesterházi Nagy István).	
György.	László.	János.	
sz. 1714. IV. 27.	sz. 1719. IV. 11.	sz. 1723. VI. 13.	
(Johanna de Righetti,	† 1788. V. 16.	(Illéssy Anna-Mária.)	
Antal-Mária de Ri-		Illéssy Ferencz kir.	
ghetti család kapitány		tan. sopronvármegyei	
leánya.)		alispán nővére.	
		József.	
		Klára.	
		(Somogyi Leop.)	
		Teréz.	
		(Kulcsár-Karcsai	
		Kulcsár Ferencz.)	
		Borbála.	
		(Sauthimay	
		József.)	
		Anna.	
		Johanna.	
		Erzsébet.	
		Katalin.	
Pál. sz. 1749. X. 26.	Antal.	Antal sz. 1765. VII. 3.	Sándor. István.
kir. harminczados Alad-	sz. 1763. XII. 1.	(Szuklits Anna. Szuk-	Sopronvár-
veczkén. (Rajkai Gé-	† 1825. VI. 20.	lits Ádám udvardi birtó-	megye eszöl-
vay Juszina).	huszárnagy.	kos leánya.)	gabirája.
Leopold.	Julia.	Ferencz.	János.
sz. 1784. III. 24. † 1865.	(Simon László, a	sz. 1792. XI. 20. † 1857.	sz. 1795. II. 3.
XI. 29. Előbb m. kir.	kőszegi ker. tábla-	II. 6. Sopronvármegye	felső-pulyai birtokos
testőrzo hadnagy, utóbb	nak bírja.)	táblabírája, hités ügy-	(Karacson Borbála).
nezsideri kir. harminczad-		véd. (Pörnoki Beria-	István. sz. 1835. XI. 10.
dos, (Fischer Francziska		lanffy Erzsébet.)	
F. Ádám főlötsőmi bir-			
tokos leánya.)	József	Sándor.	Rudolf.
Móricz. sz. 1824. III. 23.	sz. 1843. VI. 14. Sop-	sz. 1845. IX. 4.	sz. 1850. IV. 13. F.
† 1891. VIII. 28.	ronban. Előbb kir.	Sopronban. Ple-	Pulyán. (Treiber
1848-49. honvéd huszár kapi-	aljárásbíró, most	bános Pomo-	Józsa.) Treiber Ig-
tány, ratnóczi és pöstyén-tepli-	köz- és váltó ügyvéd	gyon.	náciz duna-szekcsői
czai birtokos, neje Müller	Felső-Pulyán.		váltó-ügyvéd
Amália, Müller János ratnóczi			földbirtokos leánya.
birtokos leánya.			
Imre.	Elek.	Jenő.	Géza.
sz. 1868. V. 18. Pöstyén-Teplicz.	sz. 1870. XII. 28. Pöstyén-	sz. 1883. V. 10. Duna-	sz. 1885. III. 10. Duna-Szek-
Előbb a 9. dragonyos, jelenleg	Tepliczen, végzett jog-	Szekcső, VII. oszt. gymna-	cső, honvéd hadapród
a 6. honvéd huszár ezred tart.	hallgató, lakik Hajdoror-	siumi tanuló Halason. iskolai növendék Pécsen.	
hadnagya, a német lovagrend	ságban Münchenben.		
Mária keresztése, jogtudor, kir.			
alügyész, lakik Temevarott.			

Az első táblán álló Simonnak az első feleségétől származott fia : János birtokos Vasvármegyében : Sorki-Ujfalu, Nagy-Unyom, Kis-Unyom, Polány, Egyházas-Rádóc, Nagy-Kölked, Szarvaskend, Rhónók. Barkócz, Csernecz, Markusócz, Csipincz (Csőpincz) és Muraszombat községekben ; Zalavármegyében : Bagonyán és Sopronvármegyében : Német-Kereszturon. (A kőszegi kerületi tábla régi levéltárában 947. sz. alatt található Bátsmegyey osztályospőr keresetlevele szerint.) Neje Leben Marianne volt. A Leben család nemeslevele 1656. Mártius 20-án hirdettetett ki Looson. (Sopronvármegye levéltára. II. Tomus, Pag. 469.)

A III. táblán álló Mátyásnak, János fiának neje nedeczey Nedeczky Anna hozta a felső-pulyai kastélyt és birtokot hozományul.

Ennek fia : György Sopronvármegye táblabírája, birtokos Felső-Pulyán, Csáván és Kőhalmon.

György fia közül: Pál 1781. Junius 7-én nemesi bizonyítványt nyer Sopronvármegye rendjeitől.

Leopold fia: Móricz nyitra vármegyei virilista, 1849-ben emigrált, 1864-ig Törökországban tartózkodott. 1864—1874-ig a pestyeni gyógyfürdő haszonbérleje. — Eltemetettet a pozsonyi Szent-András-temetőben, a családi kriptában.

— **Bertalanffy.** (Pornoki és felső-pulyai). Egyike a régibb nemes családoknak, mely házasságok révén a Forgách, Benyovszky, Révay, Horeczky grófi és bárói, nemkülönben a Bátsmegyey, Bartakovics, Ramócsay, Bedekovits, Pestvármegyey, szentgyörgyi Horváth és nedeczki Nedeczky előkelő nemes családokkal jutott atyafiságos összeköttetésbe.

Régi nyomaival Nyitra-, Sopron- és Vasvármegyéken kívül más vármegyékben, sőt az erdélyi részeken is találkozunk.

1466-ban Bertalanffy Adinga és Zsigmondi Katalin hagyatéki pénzek elikkasztásával vádolják Soók István erdélyi egyházmegyei világi férfit. —

1565. Bertalanffy Katalin birtokot ad el Vrancsics Márkusnak.

1565. Bertalanffy Bernát és Dombay István egymásnak kölcsönösen birtokot vallanak be.

1565. Bertalanffy Katalin zálogba adja birtokát haraszti Desső Andrásnak és gérczei Gérczey Jánosnak.

1567. Bertalanffy Erzsébet, Bátsmegyey Simon özvegye részére okirat-kiadási parancsolat.

1631. Bertalanffy György és Zsófia birtokot adnak el Kürtössy Györgynek.

1740. Bertalanffy Ferencz tiltakozik az ellen, hogy nővére: Katalin az őt illető felső-pulyai birtokrészt Horváth Györgynek s nejének Nunkovits Magdolnának eladja.

1744. Derencsén Éva, Bertalanffy Ferencz neje, felső-pulyai curialis részét eladja Bedekovits Jánosnak.

1745. Bertalanffy György adóssági keresete Nedeczky András ellen 400 frt. tárgyában.

1765. Bertalanffy Mózes-Alajos Nyitra vármegyétől nemesi bizonyítványt nyer.

1766. Bertalanffy Alajos adóssági keresete Pestvármegye Anna Bíró Istvánné, és Pestvármegye Borbála Horeczky Flórián báró neje ellen. —

1771. Bertalanffy Erzsébet, özvegy Bartakovits Imréné pórt indít Majthényi János ellen bizonyos pénzbeli tartozás miatt.

1776. Bertalanffy Alajos, néhai Pestvármegyei Terézia férje, Tádé fia nevében is, egyezséget köt Boriban, 1776. Május 1-én, mostoha gyermekeivel: nedeczei Nedeczky Józseffel és Nedeczky Teréziával, szentgyörgyi Horváth János nejével a bori, verbói, nedeczei s egyéb javak, nemkülönb az összes ingóságok fölött.

1777. Bedekovits László eladja felső-pulyai javait Bertalanffy Pálnak és Bedekovits Mihálynak.

1778. Benyovszki Benyovszky Móricz gróf, a francia szent Lajos királyi és katonai rend lovagja, francia lovassági tábornok, egy francia gyalogezred ezredese, s a francziáknak hódolt Madagaskár sziget kormányzója, az utazási kalandjairól általánosan ismert magyar és vitéz katona, kinek francia nyelven irt naplóját magyarra Jókai fordította, s hozzá életrajzát is megírta, hosszabb időt töltött távol hazájától.

Amikor egyszer körültekinteni hazajött, úgy találta, hogy rokonai az ősi javakba szépen beleültek, s azt mint tulajdonukat birtokolták.

Mivel valószínű, hogy egyszerű felszólításra a tulajdonába nem eresztették, kénytelen volt rokonai: Pestvármegyei Borbálya horkai Horczky Flóriánné báróné, Pestvármegyei Anna padányi Biró István felesége, továbbá Bertalanffy Alajos mint első nejétől Pestvármegyei Teréziától származott Tádé fia természetes és törvényes gondnoka, végre Nedeczky József s Nedeczky Terézia szentgyörgyi Horváth Jánosné ellen a verbói, kosztolányi, csejthei, ó-turai, brezovai, miavai, hrussovi, csajkhóczi, korithini, produlai, vagyóczy, krajnai, podkilavai és bori javak miatt pört indítani.

Ez a Benyovszky Móricz, kit, mint tudjuk, Madagaskar benszülőttei királyukká is választottak, utóbb ismét visszakerült Madagaskarra, hol mint bátor és vitéz bajnok 1786. Május 7-én, harczban, francia golyó által lelte halálát.

1782. Bartakovits Imre özvegyének, Bertalanffy Erzsébetnek keresete Zichy Ferencz ellen két babi telek miatt.

1782. Bertalanffy József Felső-Pulyán telket vesz Ányós Ferencztől.

1783. Domján Ferencz eladja felső-pulyai telkét Bertalanffy Mihálynak.

1784. Bertalanffy Erzsébet, özvegy Bartakovits Imréné pört indit Bartakovits József és Alajos ellen, az alsó-elefánti osztály kiigazítása miatt. —

1785. Bertalanffy Erzsébet részére tanukihallgatás azon ügyben, hogy Bencze István a nagy-babi javakat Dávid bárónak eladta.

1793. Bertalanffy Tádé 1000 frt. iránt való keresete Révay János gróf szepesi püspök ellen.

1794. Bertalanffy Tádé, Bertalanffy Alajosnak első házasságából született fia, Nyitravármegye táblabírájává neveztetik ki. Korábban a helytartó-tanácsnál szolgált.

1800. Bertalanffy Teréz felső-pulyai telki részbirtokát eladja Bertalanffy Mihálynak.

1804. Bertalanffy Tádé keresetet indít a Mesterházayak által zálogban tartott bori részbirtok miatt.

1808. Bertalanffy Tádé tilalmaztatja Borsfay Antalt Felső- és Alsó-Atrak, Vásárd, Gellénfalva, Káp nyitravármegyei javak miatt.

1808. Forgách Judit grófnő, Bertalanffy Alajos özvegye, ellentmond annak, hogy Forgách Miklós a csejthei jószágot eladhassa.

1815. Horváth Pál eladja Bencze nevű zalavármegyei pusztáját Bertalanffy Ferencznek.

1848. Pornoki Bertalanffy János földbirtokos, 1848—49. honvéd főhadnagy, köz- és váltóügyvéd, megyei törvényszéki, majd kir. járásbíró, meghalt 1888. Január 4-én Al-Báron.

Pornok, melytől a család egyik elő-nevét vette, sopronvármegyei község. Ma Steinberg néven ismeretes. Régi neve a használatból kiesett.

(Források : Vatikáni levéltár, Pauli II. A. III. 1467. — A vasvár-szombathelyi székeskáptalan levéltára. — Nyitravármegyei levéltára. — Pornoki Bertalanffy János gyászjelentése. — Családi iratok.)

A közelebbi időbeli családtagokra vonatkozó adatok az I. részben találhatók.

— **Bogothi** (Bogodi). Bogothi Sebestyén és ennek fiai: Oswald, Bálint, Miklós és Márkus, továbbá Bogothi György fiai: Péter és Zsigmond együtt nyernek czimerlevelet a Westerháziakkal 1436-ban Zsigmond királytól.

D.

— **Desica.** A család a tenger melléki horvátföldről származott. Dessich Luczián Noviban élt és 1445-ben az ottani Fülöp- és Jakab-templomnak egyházi diszöltöny és kehelyből álló alapítványt hagyományozott. Az alapítványi okmánynak másolata a délszlavonai akadémia gyűjtemény-tárában őriztetik.

Midőn Mátyás halála után a magyar korona elnyeréseért Maximilián német császár és Ulászló cseh király versenyeztek, más horvát urakon kívül Desics Balázs és János is Maximilián hívei közé tartoztak. Desics János császári lovászmester és tanácsos volt, s 1490. Deczem-

ber 4-én donatiót is nyert Lipovác várára, Samobor mellett, és Jastrebarska vásárhelyre, a padgorai kerületben, amelynek tényleges birtokába azonban sohasem jutott. (Firnhaber F. Beiträge zur G. Ungarns. Seite 30 u. 55.)

Ezen Desicsek utódai a Zrinyi és Frangepán grófok szolgálatában állottak.

Zrinyi Miklós, Szigetvár hőse, Desics Mihálynak, a Pokupsko törvénykezési kerületben, egy jobbágyos curiát jobbágyokkal ajándékozott, melyben ennek fia: Desics Ferencz, Zrinyi fiai: György és Miklós által 1575-ben megerősített. (Kukuljevicz, acta croatica. P. 274.)

Desics Mihály, Miklós, Mátyás és Ferencz czimeres nemes levelet nyertek 1561. Szeptember 1-én Ferdinánd magyar királytól, melynek alapján Zágrábmegye 1770-ben nemesi bizonyítványt adott ki Desics Mátyás részére.

Desics Miklósnak leánya Ursula, Bartha István neje, fiával Bartha Antallal együtt, a vasvár-szombathelyi székeskáptalan előtt 1701-ben ügyvédet vall horvátországi ügyeinek rendezése végett. (1701. évi jegyzékönyv 75 sz.)

Eltek e néven: Desics István 1665-ben Bozzaiban, Desics Miklós 1685-ben és Desics Tamás 1690 körül Ivánban Sopronvármegyében.

E.

Egerváry. Vármegyénk ezen régi, előkelő családjának tagjai az idők folyamán át különböző pecsétet használtak, miért is bizonytalan volt, hogy melyiket kelljen a család valódi czimerének tartani. Ujabbi kutatásoknak azonban sikerült a család czimerének megállapítása, mely is e szerint a következő: kék pajzban leveles koronán könyöklő, égerfalombot tartó pánczélos kar; sisakdisz: görbe kardot tartó, könyöklő pánczélos kar, a kardon átütött török fővel; sisaktakarók: kék-arany, vörös-ezüst. (Turul, 1900. 3. füzet.)

G.

Gallen. Rudolf magyar király Prágában, 1593. Martius 1-én czimerlevelet adott Gallen Györgynek és fiainak: Mihálynak, Mártonnak, Andrásnak és Ferencznek. A czimer: kék pajzban hármasszikla, melynek emelkedettebb csucsán kiterjesztett szárnyu, nyakán nyíllal átütött holló áll; fölötte a pajzs sarkaiban hold és csillag; sisakdisz: a pajzsban álló holló; pajzstakarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Gar (Gaár). Gar János Pált Leopold magyar király Bécsben, 1684. Május 7-én bárói rangra emelte. A bárói diploma kiváló elismeréssel említi Gar János Pál hadi érdemeit, különösen kiemelve azon

vitéz tettét, amikor Levenecz vára alatt vezérének üzenetét az ellenségnek keresztül, életének nyilvános veszedelmével, a holsteini herczegnek megvitte, s ezt az ellenségnek oldalban való megtámadására felhívta, minek következtében a király hadai fényes győzelmet arattak.

A bárói czimer a következő: a négyelt pajzsban középen mint szív-pajzs ezüstben királyi korona, a fölött keresztbe állítva kard és tör, ami, miként a diploma is fölemlíti, a család ősi czimerét képezi. A négyelt pajzs jobbról alsó és bal felső kék mezejét a széleken két-két, középen három négyszegletű, egymással szögleteiknél fogva összekapcsolt arany-pólya, a jobbról felső és bal alsó vörös mezőt pedig egy-egy zöld ágat (pálmát) tartó pánczélos kar foglalja el. A pajzsön három nyílt sisak; ezeken: jobbról arany korona fölött három (kék-arany-kék) strucc-toll, a középen a szív-pajzs, s balról a koronán két egész, közepén vízszintesen vágott s ellentétesen festett: arany-kék és kék-arany sasszárny, a szárnyak között magasba emelkedő, az alsóhoz hasonló pálmág; pajzstakarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Gar János Pálnak egyik testvére Mátyás volt, aki, valamint fia: Márton és ennek fia Jakab a Batthyány család burgói és neudói uradalmaiban fölisztségeket viseltek.

Mátyástól fogva a családi leszármazási tábla a következő tagokat mutatja föl:

Mátyás,
Márton,
Jakab,
József,
Sándor,
Frigyes.

A táblán álló Gaár József 1771-ben született, 1779—1846-ban a Zichy-Ferraris grófi család jogtanácsosa és jószágkormányzója volt a torontálvármegyei szent-huberti uradalomban; Sándor (1808—1879.) nagybérlő és birtokos Söptén; Frigyes kir. közjegyző Szombathelyen.

K.

Korchmáros. Ő Főlsége I. Ferencz József magyar király, Ischlben, 1900. Julius 24-én kelt legfelsőbb elhatározásával Korchmáros Gáspár kőszegi kir. járásbirónak, s testvérének: Korchmáros Menyhért kőszegi lakosnak, továbbá Korchmáros Gáspár törvényes leszármazóinak, névszerint fiának: Kálmánnak és lányainak: Malvinnak, Etelkának és Georginának, a „kis-unyomi“ előnevet adományozta.

III.

Mesterházy. A Mesterházy, Westerházy és mesterházi Nagy családok egy és ugyanazon közös törzsből származnak. A mai Mesterháza, sopronvármegyei községet Westerházának is nevezték még 1703-ban is. „Mesterháza aliter Westerháza“ fordul elő a régi okmányokban. A mesterházi Nagyok őse magas termetű férfiú volt, s innen maradt rajta és utódjain a Nagy vezetéknév. (A vasvár-szombathelyi káptalan levéltára: Index protocollorum 1629. 136—1702. 32. Minutae inexpeditae 1714. 54. Genealogiae familiarum 27).

IV.

Nagy. A felső-eőri Nagyok utódjai azon Nagy Márton, Sámuel, Mihály, István mőcsai, Gáspár földvári és Pál tinnyi lakosok, kik 1747-ben igazolták nemességüket vármegyénk vizsgáló bizottsága előtt.

A fõntebb említett Istvánnak nemzetségrendje a következõ:

P.

Pázmándy. (Szomóri és somodori). E család voltaképen Komárom- és Fejérvármegye régi nemes családjai között foglal helyet, melynek tagjai közül többen előkelő szerepet vittek a közélet terén. Tagjai hozzánk csak az újabbi időben származtak át. Pázmándy Dénes, volt országgyűlési képviselő, Gasztonyban birtokos. Pázmándy Elek, kir. törvényszéki jegyző Szombathelyen.

Pósfay. (Nagy és kis-barkóczy). Ő Felsége, I. Ferencz József magyar király, Schönbrunnban, 1898. October 3-án kelt legfelsőbb elhatározásával Pollák Pongrácz muraszombati járásbeli főszolgabírónak, hosszas közszolgálati és a magyarosítás terén szerzett érdemeiért, továbbá nejével Sinkovich Idával nemzett Ede, Ida, Gusztáv és Pongrácz nevű s ne talán még születendő gyermekeinek magyar nemességet és czimert adományozott. A czimer: a pajzs pályával szelve, melyen 3 stylizált

kék lilium látható. Az alsó vörös mezőt két balharánt ezüst pólya metszi. A felső kék mezőben két szembe fordult arany medve, jobb első lábával mindenik ezüst buzogányt tart. Sisakdisz: két, jobbra fordult, zárt, vörös sasszárny, két-két balharánt ezüst pólyával. Sisaktakarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Mikor pedig Pollák Pongrácz mint a vendvidéki magyarosító-közmívelődési egyesület elnöke — névmagyarosítási jegyzőkönyvük hazafias fölhívását követve — nevének P ó s f a y-ra való átváltoztatását kérné, neki ő Felsége, Bécsben, 1899. October 11-én kelt legfelsőbb elhatározásával, a névváltoztatás engedélyezése mellett, a „nagy- és kis-bar-kóczi“ nemesi előnevet adományozta.

S.

Seper (felső-őri) Seper Lajosnak, Vasvármegye egykori főszolgabirájának nagyatyja Seper György Felső-Őőrből Nagy-Csömöttebe házasodott, s felesége a jáki Nagy családból való lány volt. Ennek fia Seper István, kis pősei lakos, birtokos; ezen kívül birt még Seregélyházán, továbbá a nagy-csömötei és seregélybázai határban is. Felesége: Peőczy Rozália, ki után Sopronvármegyében Csepregben is volt birtoka. István fia: Lajos, kinek neje Eőlbey-lány volt, hosszú ideig viselt vármegyei tisztségeket. Fia László ügyvéd és kis-pősei birtokos. Neje: Nagy Kornelia, kiváló műveltségű nő, ki irodalmi dolgokkal is előszeretettel és szép sikerrel foglalkozik. Gyermekeik közül: László jelenleg szolgabíró Kőszegen, Kornelia Thyll Sándor honvédszázados neje, és Melania kisapsai Méhely Lajosnak, a hírneves természettudósnak a neje.

Szentbenedeki. Egyike legrégibb nemes családjainknak. Zsigmond magyar király 1435-ben czimerlevelet ad Szentbenedeki Balázsnak, továbbá testvéreinek: Jánosnak és Lászlónak s György nevű unokatestvérének. A családnak azonban e néven hamar nyoma vesz a vármegyében. Jegyzőkönyveink 1595-el kezdődnek, de azokban a Szentbenedeki névvel már nem találkozunk. A család egyik tagja a „Prosznyák“ nevet vette föl, s e néven szerepelt a vármegyében, hol Prosznyákfalván (a mai Prosznyákfa) s egyébütt is birtoka volt. Fiágon azonban a család valószínűleg már a XIX. század elején kihalt, mert az időtől fogva annak férfi-sarjairól évkönyveinkben nincs említés. Leányágon azonban még ma is vannak maradékai a Gaiger és dukai Takáts családokban. Ez utóbbiak egyikének köszönhetjük azt is, hogy a Szentbenedekiek érdekes Zsigmond korabeli czimerlevele a vármegye

levéltárába került. Dukai Takács Lajos szombathelyi lakos ugyanis 1896-ban elhalálozván, iratai között találták a Szentbenedekiek eredeti czimerlevelét is, melyet aztán az elhunytnek fia: dukai Takács Benedek tb. vármegyei főorvos a vármegye levéltárának ajánlott föl. Így került e czimerlevél a vármegye levéltárába.

Varju Elemér a Turul 1900. évi 3 füzetében a czimerlevelet bővebben ismertetvén, a többek között azt is mondja, hogy ezen armalis a vármegye levéltárában hosszú ideig ismeretlenül lappangott. A főntebbiek szerint az armalis csak 1896-ban kerülván a családi rejtekből napfényre, s a vármegye levéltárába, — világos, hogy azon állítás, mely szerint az okmány a vármegye levéltárában lappangot volna — téves.

A czimernek úgy rajza, mint színei az eredeti okmányon nagyon elmosódtak. Különben a mennyire kivehető, annak képe a következőkben adható vissza: Balradült, kerettel ellátott kék pajzs. Abban, valószínűleg koronán, vörös ruhás férfi nőő alakban; fején főveg; a zárt sisakon a pajzsbeli alak, fején tollhokrétásnak látszó sisakkal. A pajzs-takarókat, ha voltak, nem lehet kivenni.

Tartalomjegyzék a második pötlékhez.

Bácsmegey (Párisi és nagy-bátsai)	291.
Bertalanffy (Pornoki és felső-pulyai)	305.
Bogoshi	307.
D.	
Desics	307.
E.	
Egerváry	308.
G.	
Gallen	308.
Gar (Gaár)	308.
K.	
Korchmáros (Kis-Unyomi)	309.
M.	
Mesterházy	310.
N.	
Nagy	310.
P.	
Pázmándy (Szomori és somodori)	310.
Pósfay (Nagy- és kis-barkóczy)	310.
S.	
Seper (Felső-őstri)	311.
Szentbenedeki	311.

Sajtó-hibák.

Lapon,	sorban,	helyett,	olvasandó :
5.	7. sor előtt	—	Babics, 1792. Váth.
6.	15. alulról	(Párisi)	(Párisi és nagy-bátsi.)
7	16. alulról	Dominus	Dominus.
15.	9. alulról	ága	ágának tagjai.
17.	10. alulról	nevezetesen	nevezetesen.
29.	3. alulról	1833	1733.
32.	19. fölülről	Buschk	Buchk.
32.	20. fölülről	1380.	1408.
32.	26. fölülről	1408.	1406.
32.	3. alulról	Ebergény	Ebergényi.
35.	11. a. a táblán	Krisger	Krieger.
97.	5. fölülről	hallósi	hollósi.
135.	5. a. a táblán	Pál.	Pál. (Guary Borbálya)
147.	14. 15. a. a táblán	Julia †. 1763.	Julia † 1863.
164.	3. a táblán	Béry	Kéry.
167.	15. fölülről	A felsőre	Az alsóra.
167.	15—16. fölülről	az alsóban	a felsőben.
188.	19 fölülről	farkas	róka
200.	11 fölülről	oroszlán	egyszarvu.
241.	2. fölülről	Sopron	Somogy.
265.	11. fölülről	zöld	kék.
272.	11. alulról	lánya	növére.
289.	11. alulról	(Párisi)	(Párisi és nagy-bátsi.
300.	15. fölülről	azokat még	azokat atyja B. A. még.
301.	9. fölülről	rokonainak	unokáinak
301.	9. fölülről	Péter	Teréz.
303.	17. fölülről	† 1663	† 1664.
303.	14. alulról	Imre sz.	Imre †
304.	5. fölülről	Ferdiand	Ferdinánd.
304.	10. fölülről	Illéssy Ferencz.	Illéssy Ferencz.

Az 1. részben, a Györffy családnál kimaradt azon részlet, mely most e családra vonatkozólag a 288. lapon olvasható.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

NOV 10 1976
5500150

Aus 88338.5.2
Vasvármegye nemes családjai.
Widener Library 004066100

3 2044 081 688 756